Euroopan komissio

Oikeudellisia tekstejä,

jotka liittyvät

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston täytäntöönpanoon

Osa I

Meri- ja kalastusasiat

Oikeudellisia tekstejä,

jotka liittyvät

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston täytäntöönpanoon

Osa I

Sisällysluettelo

Esipuhe Karmenu Vella 7

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 9

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 75

Esipuhe Karmenu Vella,

ympäristö-, meri- ja kalastusasioista vastaava komission jäsen

Rannikkoalueiden taloudet tarvitsevat taloudellista tukea ja ansaitsevat sen. Tuella on vahvistettava ympäristön ja talouden välistä tärkeää yhteyttä.

Vuoteen 2020 asti keskeinen väline tässä työssä on Euroopan uusi meri- ja kalatalousrahasto. Rahastolla tuetaan uuden yhteisen kalastuspolitiikan taloudellisten, ympäristöön liittyvien ja sosiaalisten tavoitteiden saavuttamista. Siitä on apua kalastus- ja vesiviljelyalalle, koska se helpottaa siirtymistä kestävään kalastukseen ja parantaa sekä kalastus- että vesiviljelytuotteiden markkinointia ja jalostusta. Se myös lisää tietämystä kalakantojen tilasta tukemalla tietojen keruuta ja hallinnointia sekä tehostaa sääntöjen noudattamista ja tasapuolisia toimintaedellytyksiä mahdollistamalla uusien valvonta- ja täytäntöönpanokeinojen käytön. Lisäksi rahasto edistää meriemme kokonaisvaltaista ja johdonmukaista hoitoa rahoittamalla meripolitiikan eri osa-alueita.

Johdonmukaisuuteen on pyrittävä myös EU:n muiden rakenne- ja investointirahastojen kanssa. Euroopan meri- ja kalatalousrahastohan on vain yksi viidestä rahastosta, joista jokaisella on oma kohdealansa. Niillä kaikilla on kuitenkin samat toisiaan täydentävät tavoitteet, jotka liittyvät työpaikkojen luomiseen, talouden elpymiseen ja kestävään kehitykseen. Tosiasiassa emme pyri ainoastaan rahastojen väliseen johdonmukaisuuteen vaan luomaan synergioita niiden välille, koska haluamme maksimoida rahastojen vaikutuksen ja tietenkin välttää päällekkäisyydet.

Euroopan meri- ja kalatalousrahastolla on siksi luonnollisesti omat sääntönsä, mutta siihen sovelletaan myös joitakin kaikille viidelle rahastolle yhteisiä sääntöjä. Kansallisten viranomaisten ja sidosryhmien on noudatettava molempia säännöstöjä, jotta hankkeet olisivat rahoituskelpoisia.

Olemme tästä syystä koonneet kaikki Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevat oikeudelliset tekstit tähän yhteen sähköiseen julkaisuun (joka on saatavana 24 kielellä). Toivomme julkaisun helpottavan loppukäyttäjiemme toimintaa niin, että voimme viime kädessä kanavoida oikeat rahamäärät oikeisiin paikkoihin oikealla hetkellä.

Bryssel, joulukuu 2014

I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 508/2014,

annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,

Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan, 43 artiklan 2 kohdan, 91 artiklan 1 kohdan, 100 artiklan 2 kohdan, 173 artiklan 3 kohdan, 175 ja 188 artiklan, 192 artiklan 1 kohdan, 194 artiklan 2 kohdan, 195 artiklan 2 kohdan ja 349 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle 13 päivänä heinäkuuta 2011 osoittamassa tiedonannossa "Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus" esiteltiin yhteiseen kalastuspolitiikkaan, jäljempänä 'YKP', liittyvät mahdolliset haasteet, tavoitteet ja suuntaviivat vuoden 2013 jälkeen. Tuon tiedonannon julkaisua seuranneen keskustelun perusteella YKP uudistettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1380/2013 ([4]). YKP:n uudistus kattaa kaikki YKP:n tärkeimmät osatekijät, mukaan lukien sen rahoitusnäkökohdat. Uudistuksen tavoitteiden saavuttamiseksi on aiheellista kumota neuvoston asetus (EY) N:o 2328/2003 ([5]), neuvoston asetus (EY) N:o 861/2006 ([6]), neuvoston asetus (EY) N:o 1198/2006 ([7]) ja asetus (EY) N:o 791/2007 ([8]) ja korvata ne tällä asetuksella.

([1]) EUVL C 299, 4.10.2012, s. 133 ja EUVL C 271, 19.9.2013, s. 154.
([2]) EUVL C 391, 18.12.2012, s. 84.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. toukokuuta 2014.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).
([5]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2328/2003, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003, Azorien, Madeiran, Kanariansaarten sekä Ranskan departementtien Guayanan ja Réunionin tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisessä alueiden syrjäisimmästä asemasta aiheutuvien lisäkustannusten tasoitusjärjestelmän käyttöön ottamisesta (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 34).
([6]) Neuvoston asetus (EY) N:o 861/2006, annettu 22 päivänä toukokuuta 2006, yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitustoimenpiteistä (EUVL L 160, 14.6.2006, s. 1).
([7]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1198/2006, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan kalatalousrahastosta (EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1).
([8]) Neuvoston asetus (EY) N:o 791/2007, annettu 21 päivänä toukokuuta 2007, syrjäisimpien alueiden Azorien, Madeiran, Kanariansaarten sekä Ranskan Guyanan ja Réunionin tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisessä aiheutuvien lisäkustannusten korvausjärjestelmän käyttöön ottamisesta (EUVL L 176, 6.7.2007, s. 1).

Ottaen huomioon, että kaikki Euroopan valtameriä ja meriä koskevat asiat kytkeytyvät toisiinsa, tämän asetuksen olisi tuettava myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1255/2011 ([1]) tarkoitetun yhdennetyn meripolitiikan (Integrated Maritime Policy, IMP), jäljempänä 'YMP', edelleen kehittämistä.

(2) Euroopan meri- ja kalatalousrahaston (EMKR) piiriin olisi kuuluttava YKP:lle annettava tuki meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen, näitä luonnonvaroja hyödyntävän kalastuksen hoitoon ja niitä hyödyntävien laivastojen hallinnointiin, makean veden elollisiin luonnonvaroihin ja vesiviljelyyn sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostukseen ja markkinoille saattamiseen, jos tällaista toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai jos sitä harjoittavat unionin kalastusalukset tai jäsenvaltioiden kansalaiset, rajoittamatta lippuvaltion ensisijaista vastuuta ja ottaen huomioon Yhdistyneiden kansakuntien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn merioikeusyleissopimuksen ([2]) (United Nations Convention on the Law of the Sea, UNCLOS) 117 artiklan määräykset.

(3) YKP:n onnistuminen riippuu tehokkaasta valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmästä sekä sellaisten luotettavien ja kattavien tietojen saatavuudesta, jotka ovat käytettävissä niin tieteellisiä lausuntoja kuin täytäntöönpanoa ja valvontaa varten. Sen vuoksi EMKR:n olisi tuettava näitä toimia.

(4) EMKR:n piiriin olisi kuuluttava YMP:elle myönnettävä tuki, myös koordinoitujen toimien ja päätöksenteon kehittämiseen ja täytäntöönpanoon valtamerten, merten, rannikkoalueiden ja merielinkeinojen osalta täydentäen näihin liittyviä unionin eri politiikanaloja, joita ovat erityisesti YKP sekä liikenne-, teollisuus-, alueellinen koheesio-, ympäristö-, energia- ja matkailupolitiikka. Olisi varmistettava, että eri alojen toimintalinjoja hallinnoidaan johdonmukaisesti ja yhtenäisesti Itämeren, Pohjanmeren, Kelttienmeren, Biskajanlahden ja Iberian niemimaan rannikon sekä Välimeren ja Mustanmeren alueilla.

(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ([3]) 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitetut EMKR:n tuensaajat voivat olla asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 30 alakohdassa tarkoitettuja toimijoita taikka kalastajia tai kalastajajärjestöjä, jollei tässä asetuksessa muuta säädetä.

(6) Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamien päätelmien mukaisesti, joilla hyväksyttiin komission 3 päivänä maaliskuuta 2010 antamaan tiedonantoon "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia", jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', perustuva unionin uusi työpaikkoja sekä älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskeva strategia, unionin ja jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia ja edistettävä samalla unionin sopusointuista kehitystä. Voimavaroja olisi keskitettävä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi korostaen erityisesti työllisyyteen, ilmastonmuutoksen torjuntaan, kestävään energiankäyttöön sekä köyhyyden torjuntaan ja sosiaaliseen osallisuuteen liittyviä tavoitteita ja vaikuttavuuden parantamiseksi kiinnittämällä enemmän huomiota tuloksiin. YMP:n sisällyttäminen EMKR:ään edistää myös Eurooppa 2020 -strategiassa esitettyjen tärkeimpien poliittisten tavoitteiden saavuttamista ja vastaa Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistettuja, taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion lisäämistä koskevia yleisiä tavoitteita.

(7) Jotta varmistetaan, että EMKR edistää YKP:n, YMP:n ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista, on tarpeen keskittyä rajoitettuun määrään tärkeimpiä painopisteitä, jotka liittyvät ympäristön kannalta kestävän, resurssitehokkaan, innovatiivisen, kilpailukykyisen ja tietämykseen perustuvan kalastuksen ja vesiviljelyn edistämiseen, YKP:n täytäntöönpanon edistämiseen, työllisyyden ja alueellisen koheesion lisäämiseen, markkinoille saattamisen ja jalostuksen edistämiseen sekä YMP:n täytäntöönpanon edistämiseen.

(8) Unionin olisi EMKR:n täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa tähdättävä epätasa-arvon poistamiseen, miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämiseen sekä sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseen.

(9) YKP:n yleisenä tavoitteena on varmistaa, että kalastus- ja vesiviljelytoiminta tukee osaltaan sellaisten taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kannalta välttämättömien ympäristöedellytysten luomista, jotka ovat kestäviä pitkällä aikavälillä. Lisäksi sen avulla olisi voitava parantaa tuottavuutta, helpottaa kohtuullisen elintason saavuttamista kalastusalalla ja edistää markkinoiden vakautta, ja sen olisi turvattava kalavarojen saatavuus ja se, että tarjonta kohtaa kuluttajat kohtuullisin hinnoin.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1255/2011, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, yhdennetyn meripolitiikan edelleenkehittämistä koskevasta tukiohjelmasta (EUVL L 321, 5.12.2011, s. 1).
([2]) Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimus ja sen XI osan soveltamiseen liittyvä sopimus (EYVL L 179, 23.6.1998, s. 3).
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

(10) On erittäin tärkeää sisällyttää ympäristönäkökohdat aiempaa paremmin YKP:hen, jolla olisi saavutettava unionin ympäristöpolitiikan ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet. YKP:llä pyritään meren elollisten luonnonvarojen hyödyntämiseen siten, että kalavarat palautetaan kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään niillä tasoilla mahdollisuuksien mukaan vuoteen 2015 mennessä ja viimeistään vuonna 2020. Kalastuksenhoitoon olisi YKP:ssä sovellettava ennalta varautuvaa ja ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa. Tämän vuoksi EMKR:n olisi edistettävä meriympäristön suojelua siten kuin siitä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/56/EY ([1]).

(11) YKP:n ja YMP:n menojen rahoittamisen yhdestä rahastosta eli EMKR:stä olisi vastattava yksinkertaistamisen tarpeeseen ja sillä on tarkoitus tehostaa näiden politiikkojen yhtenäistämistä. Kun yhteistyössä toteutettava hallinnointi ulotetaan jalostukseen ja markkinoille saattamiseen – syrjäisimmille alueille maksettavat korvaukset, valvonta, tiedonkeruu ja -hallinta sekä YMP mukaan lukien – voidaan edistää yksinkertaistamista ja vähentää niin komission kuin jäsenvaltioiden hallinnollista rasitusta sekä parantaa myönnettävän tuen johdonmukaisuutta ja tehokkuutta.

(12) YKP:n ja YMP:n menot olisi rahoitettava unionin talousarviosta yhden rahaston eli EMKR:n kautta joko suoraan tai yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toteutettavan hallinnoinnin puitteissa. Yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toteutettavaa hallinnointia ei olisi sovellettava ainoastaan toimenpiteisiin, joilla tuetaan kalastusta, vesiviljelyä tai yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä, vaan myös jalostukseen ja markkinoille saattamiseen, syrjäisimmille alueille maksettaviin korvauksiin, valvonta- ja tiedonkeruutoimiin ja YMP:hen. Suoraa hallinnointia olisi sovellettava tieteelliseen neuvontaan, erityisiin valvonta- ja täytäntöönpanotoimenpiteisiin, alueellisille kalastusjärjestöille maksettaviin vapaaehtoisiin rahoitusosuuksiin, neuvoa-antaviin toimikuntiin, markkinatietouteen, YMP:n täytäntöönpanoon ja viestintätoimiin. Olisi täsmennettävä toimityypit, joille voidaan myöntää EMKR:n mukaista rahoitusta.

(13) On tarpeen erottaa toisistaan ne valvonta- ja täytäntöönpanotoimenpideluokat, joita osarahoitetaan yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa, ja ne, joita osarahoitetaan suoran hallinnoinnin puitteissa. On ehdottoman tärkeää pitää erillään yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin piiriin kuuluvaan valvontaan ja tiedonkeruuseen myönnettävät varat samalla kun sallitaan näiden kahden toimenpideluokan välinen joustavuus.

(14) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti EMKR:n perusteella suoritettavan unionin rahoitustuen saamisen ehdoksi asetetaan se, että jäsenvaltiot ja toimijat noudattavat YKP:n sääntöjä. Tämän vaatimuksen on tarkoitus heijastaa unionin vastuuta varmistaa yleisen edun nimissä ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan mukaisesti meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen osana YKP:tä.

(15) YKP:n tavoitteiden saavuttaminen vaarantuisi, jos EMKR:n mukaista unionin rahoitustukea maksettaisiin toimijoille, jotka eivät lähtökohtaisesti ole noudattaneet meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleisen edun mukaisia vaatimuksia. Sen vuoksi toimijoiden EMKR:n mukaista rahoitusta koskevien hakemusten olisi oltava hyväksyttävissä ainoastaan sillä ehdolla, että kyseiset toimijat eivät tietyn ajanjakson aikana ennen tukihakemuksen jättämistä ole syyllistyneet vakavaan rikkomukseen, rikokseen tai petokseen eivätkä ole osallistuneet laittomaan, ilmoittamattomaan ja sääntelemättömään kalastukseen (LIS) osallistuneista aluksista laadittuun unionin luetteloon kuuluvien kalastusalusten tai sellaisten maiden lipun alla purjehtivien alusten, jotka on tässä asetuksessa säädetyin tavoin todettu yhteistyöhön osallistumattomiksi, toimintaan tai hallinnointiin taikka olleet tällaisten kalastusalusten omistajien piiriin kuuluvia.

(16) Lisäksi tuensaajien olisi tukihakemuksen jätettyään jatkettava mainittujen hyväksyttävyyttä koskevien vaatimusten noudattamista koko toimen täytäntöönpanon ajan sekä kyseiselle tuensaajalle suoritettua viimeistä maksua seuraavien viiden vuoden ajan.

(17) Jos tuensaaja ei noudata tukikelpoisuutta ja kestoa koskevia edellytyksiä, olisi sovellettava rahoitusseuraamuksia ja -oikaisuja. Tällaisen rahoitusoikaisun määrän määrittämiseksi olisi otettava huomioon tuensaajan rikkomuksen rikoksen tai petoksen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus sekä EMKR:n rahoitusosuuden merkitys tuensaajan taloudelliselle toiminnalle.

(18) YKP:n tavoitteiden saavuttaminen vaarantuisi myös siinä tapauksessa, että EMKR:n mukaista unionin rahoitustukea maksettaisiin jäsenvaltioille, jotka eivät ole noudattaneet meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevaan yleiseen etuun liittyvien YKP:n sääntöjen mukaisia velvollisuuksiaan, kuten tiedonkeruuta ja valvontavelvoitteiden täytäntöönpanoa. Näiden velvollisuuksien noudattamatta jättämiseen liittyy lisäksi riski siitä, että jäsenvaltiot eivät havaitse hakemuksia, jotka eivät ole hyväksyttävissä, tai toimia, jotka eivät oikeuta tukeen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

(19) Jotta ehkäistäisiin tukeen oikeuttamattomat maksut ja kannustettaisiin jäsenvaltioita noudattamaan YKP:n sääntöjä, olisi varotoimenpiteenä säädettävä mahdollisuudesta maksujen määräajan kulumisen keskeyttämiseen ja maksatuksen keskeyttämiseen, mitkä toimenpiteet ovat kestoltaan ja laajuudeltaan rajoitettuja. Niitä rahoitusoikaisuja, joilla on lopullisia ja peruuttamattomia seurauksia, olisi sovellettava ainoastaan menoihin, joihin sääntöjen noudattamatta jättäminen on vaikuttanut.

(20) Jotta parannettaisiin koheesiopoliittista tukea antavien rahastojen – eli Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ja koheesiorahaston – koordinointia ja yhdenmukaista täytäntöönpanoa maaseudun kehittämiseen ja meri- ja kalastusalalle tukea antavan rahaston – eli Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) ja EMKR:n kanssa, kaikille näille rahastoille, jäljempänä 'ERI-rahastot', on vahvistettu yhteiset säännökset asetuksessa (EU) N:o 1303/2013. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 lisäksi tämä asetus sisältää erityisiä, täydentäviä säännöksiä YKP- ja YMP-alojen erityispiirteiden vuoksi.

(21) Suhteellisuusperiaatetta olisi sovellettava toimintaohjelmaan koko sen keston ajan ottamalla huomioon kunkin jäsenvaltion hallinnon koko ja toimintaohjelmaan osoitetun julkisen rahoituksen kokonaismäärä.

(22) Komission olisi jaettava käytettävissä olevat maksusitoumusmäärärahat vuosittain jäsenvaltiokohtaisesti käyttäen objektiivisia ja avoimia perusteita. Näihin perusteisiin olisi kuuluttava indikaattoreita, joilla mitataan kalastus- ja vesiviljelyalan koko, valvonta- ja tiedonkeruuvelvoitteiden laajuus, aiemmat määrärahat asetuksen (EY) N:o 1198/2006 mukaisesti ja aiempi kulutus asetuksen (EY) N:o 861/2006 mukaisesti.

(23) Tiettyjen erityisten ennakkoehtojen täyttyminen on YKP:n yhteydessä äärimmäisen tärkeää, erityisesti siltä osin kuin on kyse kalastuskapasiteettia koskevan kertomuksen ja vesiviljelyä koskevan monivuotisen kansallisen strategiasuunnitelman toimittamisesta sekä osoitetuista hallinnollisista valmiuksista täyttää kalastuksenhoitoa koskevat tietovaatimukset sekä tehostaa unionin valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmän täytäntöönpanoa.

(24) Yksinkertaistamispyrkimyksen mukaisesti kaikki EMKR:n perusteella suoritettavat toimet, jotka kuuluvat yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin piiriin, valvonta ja tiedonkeruu mukaan lukien, olisi toteutettava jäsenvaltiokohtaisen yhtenäisen toimintaohjelman muodossa kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen rakenteen mukaisesti. Ohjelmasuunnittelun olisi katettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen kausi. Valmistellessaan yhtenäistä toimintaohjelmaa jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden toimintaohjelman sisällössä ja koossa otetaan huomioon pyrkimys yksinkertaistamiseen. Kussakin ohjelmassa olisi täsmennettävä strategia EMKR:n mukaisesti asetettuihin unionin painopisteisiin liittyvien tavoitteiden saavuttamiseksi ja toimenpiteiden valikoima. Ohjelmasuunnittelun olisi oltava näiden unionin painopisteiden mukaista kansalliseen toimintaympäristöön mukautettuna ja sillä olisi täydennettävä muita unionin toimintalinjoja, erityisesti maaseudun kehittämispolitiikkaa ja koheesiopolitiikkaa.

(25) Pienimuotoisen rannikkokalastuksen edistämiseksi jäsenvaltioiden, joissa pienimuotoista rannikkokalastusta harjoitetaan merkittävässä määrin, olisi liitettävä toimintaohjelmiinsa pienimuotoisen rannikkokalastuksen kehittämistä, kilpailukykyä ja kestävyyttä koskevat toimintasuunnitelmat.

(26) Yksinkertaistamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi EMKR:n täytäntöönpanon yhteydessä sekä valvontakustannusten ja virheiden suhteellisen määrän vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä mahdollisimman paljon mahdollisuutta käyttää asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 säädettyjä yksinkertaistettuja avustusmuotoja.

(27) Jäsenvaltioiden olisi YKP:n mukaisten valvontavelvoitteiden noudattamiseksi laadittava valvontaa käsittelevä toimintaohjelman osio komission tälle politiikan alalle hyväksymien unionin painopisteiden mukaisesti. Toimintaohjelman mukauttamiseksi valvonnan ja täytäntöönpanon kehittyviin tarpeisiin toimintaohjelmien valvontaosiota olisi tarkistettava säännöllisesti YKP:n mukaista valvonta- ja täytäntöönpanopolitiikkaa koskeviin unionin painopisteisiin tehtävien muutosten perusteella. Näille muutoksille olisi saatava komission hyväksyntä. Jotta voidaan varmistaa valvontaan liittyvän ohjelmasuunnittelun joustavuus jatkossakin, toimintaohjelmien valvontaosion tarkistamiseen olisi sovellettava yksinkertaistettua menettelyä.

(28) Jäsenvaltioiden olisi laadittava tiedonkeruuta käsittelevä toimintaohjelman osio neuvoston asetuksessa (EY) N:o 199/2008 [1] tarkoitetun unionin monivuotisen ohjelman mukaisesti. Tiedonkeruutoimiin liittyviin erityistarpeisiin mukautumiseksi jäsenvaltioiden olisi laadittava tuon asetuksen mukaisesti työohjelma, jolle olisi saatava komission hyväksyntä.

(29) Suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvat varat, lukuun ottamatta komission teknistä apua, olisi määriteltävä ennalta tavoitteittain, jolloin liikkumavara on viisi prosenttia, ja niihin olisi sovellettava vuotuisia työohjelmia.

(30) Kalastustoiminnan kilpailukyvyn ja taloudellisen tuloksellisuuden lisäämiseksi on elintärkeää edistää ja myöntää tukea innovointiin tehtäville investoinneille. Osallistumisen tason nostamiseksi olisi innovaatiotuen hakumenettelyä yksinkertaistettava.

(31) Inhimilliseen pääomaan investointi on niin ikään elintärkeää kalastuksen ja muun merellä tapahtuvan toiminnan kilpailukyvyn ja taloudellisen tuloksellisuuden lisäämiseksi. EMKR:stä olisi sen vuoksi tuettava neuvontapalveluja, tutkijoiden ja kalastajien välistä yhteistyötä, ammatillista koulutusta, elinikäistä oppimista, ja sen olisi edistettävä tietämyksen levittämistä, autettava parantamaan toimijoiden yleistä tuloksellisuutta ja kilpailukykyä sekä edistämään työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua. Tunnustuksena itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien kalastajien puolisoiden ja elämänkumppaneiden merkitykselle kalastajayhteisöissä olisi myös heille tietyin ehdoin myönnettävä tukea ammatillista koulutusta, elinikäistä oppimista, tietämyksen levittämistä ja sellaista verkottumista varten, joka edistää heidän ammatillista kehittymistään.

(32) Jotta autettaisiin nuoria, joilla on vaikeuksia päästä kalastusalan työmarkkinoille sitkeän talouskriisin aikana, EMKR:stä olisi tuettava kestäviä kalastuskäytäntöjä ja meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä käsitteleviä harjoitteluohjelmia ja kursseja.

(33) Koska monipuolistaminen tarjoaa uusia mahdollisuuksia pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaville kalastajille, joilla on merkittävä asema rannikkoyhteisöissä, EMKR:stä olisi myönnettävä tukea investointeihin, joilla edistetään kalastajien tulolähteiden monipuolistamista ja kehitetään täydentävää toimintaa, muun muassa aluksiin, ongintamatkailuun, ravintoloihin, kalastukseen liittyviin ympäristöpalveluihin ja kalastusalan koulutustoimintaan tehtäviin investointeihin.

(34) EMKR:n varojen myöntämisessä ja kohdistamisessa olisi otettava huomioon, että uusien taloudellisten toimintojen luominen ja kehittäminen kalastusalalla on nuorille kalastajille taloudellisesti haastavaa. Tällainen kehitys on olennaisen tärkeää unionin kalastusalan kilpailukyvyn kannalta. Tämän vuoksi olisi otettava käyttöön kalastustoimintansa aloittaville nuorille kalastajille myönnettävä tuki heidän toimintansa aloittamisen helpottamiseksi. EMKR:stä tuetun uuden taloudellisen toiminnan elinkelpoisuuden varmistamiseksi olisi tuen edellytykseksi asetettava tarvittavien taitojen ja pätevyyksien hankkiminen. Toiminnan käynnistämistuella olisi edistettävä ainoastaan ensimmäisen kalastusaluksen hankintaa.

(35) Aluksella työskentelyyn liittyviin terveys- ja turvallisuustarpeisiin vastaamiseksi EMKR:stä olisi tuettava investointeja, jotka koskevat turvallisuutta sekä työ-, terveys- ja hygieniaoloja aluksilla edellyttäen, että tuetut investoinnit ylittävät unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset.

(36) Olisi annettava säännöt, joiden nojalla voidaan myöntää tukea ja taloudellista korvausta kalastajille ja kalastusalusten omistajille kalastustoiminnan väliaikaisen lopettamisen yhteydessä, jos tällainen väliaikainen lopettaminen on välitön seuraus tietyistä säilyttämistoimenpiteistä, kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista lukuun ottamatta, joista on määrätty tietyissä unionin tai jäsenvaltioiden kalastuksenhoitosuunnitelmissa tai siitä, että kestävää kalastusta koskevia kumppanuussopimuksia tai niihin liittyviä pöytäkirjoja ei uudisteta. Tällaisia sääntöjä olisi annettava myös kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen osalta.

(37) EMKR:stä olisi voitava tietyin ehdoin tukea keskinäisiä rahastoja, joista suoritetaan kalastajille taloudellisia korvauksia epäsuotuisten sääolojen, ympäristövahingon tai pelastuskustannusten perusteella.

(38) Kalastustoiminnan mukauttamiseksi kalastusmahdollisuuksiin EMKR:stä olisi voitava tukea kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevien järjestelmien suunnittelua, kehittämistä, seurantaa, arviointia ja hallinnointia.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 199/2008, annettu 25 päivänä helmikuuta 2008, kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta (EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1).

(39) On erittäin tärkeää sisällyttää ympäristönäkökohdat EMKR:ään ja tukea YKP:n mukaisten säilyttämistoimenpiteiden toteuttamista ottaen samalla huomioon unionin vesialueiden moninaiset olosuhteet. Tätä varten on tärkeää ottaa käyttöön alueellinen lähestymistapa säilyttämistoimenpiteisiin.

(40) Samalla tavoin EMKR:stä olisi voitava tukea kalastuksesta meriympäristöön aiheutuvien vaikutusten vähentämistä erityisesti edistämällä ekoinnovointia, valikoivampien pyydysten ja välineiden käyttöä, sekä toimenpiteillä, joiden tavoitteena on meren biologisen monimuotoisuuden ja merten ekosysteemien sekä niiden tarjoamien palvelujen suojelu ja ennallistaminen vuoteen 2020 ulottuvan biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian mukaisesti.

(41) Eurooppa 2020 -strategian ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja energiatehokkuutta koskevan yleistavoitteen mukaisesti EMKR:stä olisi voitava tukea aluksiin tehtäviä investointeja ja energiatarkastuksia.

(42) Ilmastonmuutoksen vaikutusten rajoittamiseksi ja kalastusalusten energiatehokkuuden parantamiseksi pääkoneen tai apukoneiden nykyaikaistamiseen tai korvaamiseen olisi voitava myöntää tukea edellyttäen, että pienimuotoisen rannikkokalastuksen harjoittajille annetaan valintaprosessissa etusija heidän rahoituksen saantinsa parantamiseksi ja että suuremmat alukset osallistuvat konetehon vähentämiseen.

(43) Jotta YKP:n uudistukseen kuuluva kestävyyden tavoite ei vaarantuisi, laivastoa koskeville toimenpiteille, kuten väliaikaiselle ja pysyvälle lopettamiselle sekä koneen korvaamiselle, myönnettävissä olevalle rahoitustuelle olisi asetettava yläraja, ja ajanjaksoa, jonka aikana pysyvälle lopettamiselle voidaan myöntää tällaista rahoitustukea, olisi rajoitettava.

(44) YKP:ssä käyttöön otetun poisheittämiskiellon mukaisesti EMKR:stä olisi tuettava aluksiin tehtäviä investointeja, joiden tavoitteena on hyödyntää tahattomasti saaliiksi saadut kalat mahdollisimman hyvin ja lisätä alikäytettyjen kalansaaliin osien hyväksikäyttöä. Saaliiksi saatujen kalojen arvon maksimoimiseksi EMKR:stä olisi resurssien niukkuus huomioon ottaen tuettava myös aluksiin tehtäviä investointeja, joiden tavoitteena on nostaa saaliiksi saatujen kalojen kaupallista arvoa.

(45) Koska kalasatamilla, purkupaikoilla ja kalastussuojilla on tärkeä merkitys, EMKR:stä olisi tuettava asiaankuuluvia investointeja, joiden tavoitteina on parantaa erityisesti energiatehokkuutta, ympäristönsuojelua ja purettujen tuotteiden laatua sekä turvallisuutta ja työoloja.

(46) Unionin kannalta on elintärkeää saavuttaa kestävä tasapaino makean veden resurssien ja niiden hyödyntämisen välillä. Sisävesikalastusta olisi sen vuoksi tuettava aiheellisin toimenpitein ottaen asianmukaisesti huomioon sen ympäristövaikutukset ja säilyttäen samalla näiden alojen taloudellinen elinkelpoisuus.

(47) Komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille 19 päivänä syyskuuta 2002 antaman tiedonannon ”Euroopan vesiviljelyn kestävää kehittämistä koskeva strategia” sekä komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 29 päivänä huhtikuuta 2013 antaman tiedonannon ”EU:n vesiviljelyn kestävän kehityksen strategiset suuntaviivat”, YKP:n tavoitteiden ja Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti EMKR:stä olisi tuettava vesiviljelyalan kehittämistä ympäristön, talouden sekä sosiaalisten näkökohtien kannalta kestävällä tavalla.

(48) Koska vesiviljelypaikoilta karanneilla viljellyillä eläimillä saattaa olla vaikutuksia meren luonnonvaraisiin populaatioihin, EMKR:stä ei saisi tarjota kannustimia muuntogeenisten organismien viljelyyn.

(49) Vesiviljely lisää kasvua ja työpaikkoja rannikko- ja maaseutualueilla. Sen vuoksi on ehdottoman tärkeää, että EMKR on vesiviljely-yritysten, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset), käytettävissä ja auttaa tuomaan alalle uusia vesiviljelyn harjoittajia. Vesiviljelytoiminnan kilpailukyvyn ja taloudellisen tuloksellisuuden lisäämiseksi on elintärkeää edistää innovointia ja yrittäjyyttä. Siksi EMKR:stä olisi voitava tukea innovatiivisia toimia, vesiviljely-yritysten yritystoiminnan yleistä kehittämistä, non food- ja offshore-vesiviljely mukaan lukien, sekä täydentävää toimintaa, kuten ongintamatkailua, vesiviljelyalaan liittyviä ympäristöpalveluja tai koulutustoimintaa.

(50) Inhimilliseen pääomaan investoiminen on niin ikään elintärkeää vesiviljelytoiminnan kilpailukyvyn ja taloudellisen tuloksellisuuden lisäämiseksi. EMKR:stä olisi sen vuoksi voitava tukea elinikäistä oppimista ja verkottumista, joka edistää tietämyksen levittämistä, sekä neuvontapalveluja, jotka auttavat parantamaan toimijoiden yleistä tuloksellisuutta ja kilpailukykyä.

(51) Vesiviljelypaikkojen ja -infrastruktuurien kehittämisen tukemiseksi EMKR:stä olisi voitava myöntää tukea kansallisille ja alueellisille viranomaisille näiden tehdessä strategisia valintojaan, etenkin määritettäessä ja kartoitettaessa alueita, joiden katsotaan parhaiten soveltuvan vesiviljelyn kehittämiseen.

(52) Ympäristön sekä sosiaalisten ja taloudellisten näkökohtien kannalta kestävän vesiviljelyn edistämiseksi EMKR:stä olisi voitava tukea ympäristönäkökohtia tarkoin kunnioittavaa vesiviljelytoimintaa, vesiviljely-yritysten siirtymistä kestävään hoitoon, auditointijärjestelmien käyttöä sekä siirtymistä luonnonmukaiseen vesiviljelyyn. Samalla tavoin EMKR:stä olisi voitava tukea myös erityisiä ympäristöpalveluja tarjoavaa vesiviljelyä.

(53) Kuluttajansuojan merkityksen vuoksi EMKR:n olisi voitava tarjota vesiviljelijöille riittävästi tukea niiden riskien ehkäisemiseksi ja lieventämiseksi, joita vesiviljelystä saattaa aiheutua kansanterveyteen ja eläinten terveyteen.

(54) Koska vesiviljelytoimintaan tehtäviin investointeihin liittyy riski, EMKR:n olisi voitava edistää yritysturvallisuutta tarjoamalla mahdollisuus vesiviljelykannalle otettaviin vakuutuksiin ja turvaamalla tällä tavoin tuottajien tulot sellaisten epätavallisten tuotannonmenetysten osalta, jotka johtuvat erityisesti luonnonkatastrofeista, epäsuotuisista sääoloista, äkillisistä vedenlaadun muutoksista, taudeista tai tuholaisvahingoista ja tuotantolaitosten tuhoutumisesta.

(55) Koska paikalliseen kehittämiseen sovellettava yhteisölähtöinen lähestymistapa on osoittautunut vuosien mittaan hyödylliseksi kalastusta ja vesiviljelyä sekä maaseutualueita kehitettäessä, kun siinä otetaan kaikilta osin huomioon omien kehitysmahdollisuuksien monialaiset tarpeet, tukea olisi tulevaisuudessa jatkettava ja lisättävä.

(56) Kalastus- ja vesiviljelyalalla toteutettavassa yhteisölähtöisessä paikallisessa kehittämisessä olisi edistettävä innovatiivisia lähestymistapoja, jotka luovat kasvua ja työpaikkoja, erityisesti lisäämällä kalastustuotteiden arvoa ja monipuolistamalla paikallista taloutta kohti uusia elinkeinoja, mukaan lukien ns. sinisen kasvun ja laajempien merialojen tarjoamat elinkeinot.

(57) Kalastus- ja vesiviljelyalan kestävän kehityksen on määrä vaikuttaa sosiaalisen osallisuuden edistämistä, köyhyyden vähentämistä sekä työpaikkojen luomista ja paikallistason innovoinnin edistämistä koskevien Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteutumiseen. Sen on myös määrä edistää alueellisen koheesion tavoitetta, joka on yksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ensisijaisista painopisteistä.

(58) Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen olisi pantava täytäntöön noudattaen alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa käyttämällä paikallisia kumppanuuksia, jotka muodostuvat julkisen ja yksityisen sektorin sekä kansalaisyhteiskunnan edustajista ja kuvastavat asianmukaisesti paikallisyhteisöä. Näillä paikallisilla toimijoilla on parhaat edellytykset laatia ja panna täytäntöön monialaisia yhteisölähtöisiä paikallisia kehitysstrategioita, jotka vastaavat niiden paikallisten kalastusalueiden tarpeita. On tärkeää varmistaa, ettei yhdenkään yksittäisen eturyhmän osuus ole yli 49 prosenttia paikallisen kalatalouden toimintaryhmän päätöksentekoelinten äänimäärästä.

(59) Paikallisten kumppanuuksien välinen verkottuminen on olennainen osa tätä lähestymistapaa. Paikallisten kumppanuuksien välinen yhteistyö on siten tärkeä kehityksen väline, jota EMKR:n olisi tuettava.

(60) EMKR:stä kalastusalueille myönnettävä tuki olisi koordinoitava muista unionin rahastoista paikalliseen kehittämiseen myönnettävän tuen kanssa, ja sen olisi katettava kaikki näkökohdat, jotka liittyvät yhteisölähtöisten paikallisten kehitysstrategioiden valmisteluun ja täytäntöönpanoon sekä paikallisten kalatalouden toimintaryhmien toimintaan, samoin kuin kustannukset, jotka aiheutuvat toiminnan elävöittämisestä paikallisella alueella ja paikallisen kumppanuuden toiminnasta.

(61) Jotta voidaan varmistaa kalastuksen ja vesiviljelyn elinkelpoisuus voimakkaasti kilpailluilla markkinoilla, on tarpeen antaa säännökset, joilla tuetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013 [1] täytäntöönpanoa sekä markkinoille saattamista ja jalostusta koskevia toimia, joita toimijat toteuttavat maksimoidakseen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden arvon. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä sellaisten toimintojen edistämiseen, joissa yhdennetään toimitusketjuun sisältyvät tuotanto-, jalostus- ja markkinoille saattamista koskevat toimet tai jotka koostuvat innovatiivisista prosesseista tai menetelmistä. Tuottajajärjestöt ja tuottajajärjestöjen liitot olisi asetettava etusijalla tukea myönnettäessä. Tuotanto- ja markkinointisuunnitelmien osalta vain tällaisten järjestöjen ja liittojen olisi oltava tukikelpoisia. Uuteen poisheittämisen kieltävään politiikkaan mukautumiseksi EMKR:stä olisi tuettava myös tahattomien saaliiden jalostusta.

(62) Asetuksessa (EU) N:o 1379/2013 säädetään ihmisravinnoksi tarkoitettujen kalastustuotteiden varastointimekanismista markkinoiden vakauttamisen edistämiseksi. Jotta varmistettaisiin siirtyminen markkinoiden interventiomekanismeista korostetusti tuotanto- ja markkinoille saattamista koskevan toiminnan suunnitteluun ja hallinnointiin, kaikki EMKR:stä myönnettävä tuki olisi lopetettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

(63) Ottaen huomioon lisääntynyt kilpailu, joka kohdistuu pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaviin kalastajiin, EMKR:stä olisi voitava tukea pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien kalastajien yritysaloitteita, jotka lisäävät heidän pyytämiensä kalojen arvoa erityisesti tällaisen kalojen jalostuksen tai suoramyynnin avulla.

(64) Koska unionin syrjäisimmillä alueilla harjoitettava kalastustoiminta on vaikeuksissa erityisesti kyseisten alueiden syrjäisyyden ja erityisten ilmasto-olojen vuoksi, EMKR:n olisi voitava ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tunnustetut tällaisten alueiden erityiset haitat.

(65) Säilyttääkseen unionin syrjäisimmiltä alueilta tulevien eräiden kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kilpailukyvyn muilta unionin alueilta tuleviin vastaaviin tuotteisiin verrattuna unioni otti vuonna 1992 käyttöön toimenpiteitä asiaan liittyvien kalastusalan lisäkustannusten korvaamiseksi. Kaudella 2007–2013 sovellettavat toimenpiteet on säädetty asetuksessa (EY) N:o 791/2007. Tukea on tarpeen myöntää edelleen eräiden unionin syrjäisimmiltä alueilta tulevien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kalastuksesta, viljelystä, jalostuksesta ja markkinoille saattamisesta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen, jotta korvaamisella pidetään osaltaan yllä näiden alueiden toimijoiden taloudellista elinkelpoisuutta.

(66) Syrjäisimmillä alueilla vallitsevien erilaisten markkinoille saattamisen edellytysten sekä saaliiden, kantojen ja markkinoiden kysynnän vaihteluiden vuoksi asianomaisten jäsenvaltioiden tehtäväksi olisi annettava määritellä korvauskelpoiset kalastustuotteet, niiden enimmäismäärät ja korvauksen määrät jäsenvaltiokohtaisten kokonaismäärärahojen rajoissa.

(67) Jäsenvaltioille olisi annettava lupa eriyttää kyseisten kalastustuotteiden luetteloa ja määriä sekä korvauksen määrää jäsenvaltiokohtaisten kokonaismäärärahojen rajoissa. Niille olisi lisäksi annettava lupa mukauttaa korvaussuunnitelmiaan, jos se on muuttuvien edellytysten vuoksi perusteltua.

(68) Jäsenvaltioiden olisi asetettava korvauksen määrä tasolle, joka mahdollistaa syrjäisimpien alueiden erityishaitoista johtuvien lisäkustannusten asianmukaisen korvaamisen. Ylikompensaation välttämiseksi määrän olisi oltava oikeassa suhteessa tuella korvattaviin lisäkustannuksiin. Tätä varten määrässä olisi otettava huomioon myös muut julkisen tuen lajit, joilla on vaikutusta lisäkustannusten tasoon.

(69) On ehdottoman tärkeää, että jäsenvaltioilla ja toimijoilla on käytössään tarvittavat keinot harjoittaa korkeatasoista valvontaa ja varmistaa tällä tavoin YKP:n sääntöjen noudattaminen ja samalla elollisten vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntäminen. Sen vuoksi EMKR:stä olisi voitava tukea jäsenvaltioita ja toimijoita neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ([1]) mukaisesti. Tällä tuella on määrä edistää kestävää kasvua luomalla sääntöjen noudattamisen kulttuuri.

(70) Jäsenvaltioille unionin valvontajärjestelmän täytäntöönpanosta aiheutuviin menoihin asetuksen (EY) N:o 861/2006 perusteella myönnettävää tukea olisi EMKR:n puitteissa lisättävä yhden rahaston ajatusmallia noudattaen.

(71) Unionin valvonta- ja täytäntöönpanopolitiikan tavoitteiden mukaisesti on aiheellista, että valvonta-alusten, -lentokoneiden ja -helikoptereiden käytöstä osoitetaan kalastuksen valvontaan vähimmäisaika, joka olisi määriteltävä tarkoin, jotta EMKR:stä myönnettävälle tuelle saataisiin perusta.

(72) Jäsenvaltioiden valvonta-alalla tekemän yhteistyön merkitys huomioon ottaen EMKR:stä olisi voitava myöntää tukea tähän tarkoitukseen.

(73) Olisi hyväksyttävä toimenpiteitä, joilla tuetaan monivuotisessa unionin ohjelmassa määritellyin tavoin kalastustietojen keruuta, hallinnointia ja käyttöä, erityisesti kansallisten ohjelmien tukemiseksi sekä tieteellisiin analyyseihin ja YKP:n täytäntöönpanoon tarkoitettujen tietojen hallinnoinnin ja käytön tukemiseksi. Jäsenvaltioille kalastustietojen keräämisestä, hallinnoinnista ja käytöstä aiheutuviin menoihin asetuksen (EY) N:o 861/2006 perusteella myönnettävää tukea olisi EMKR:n puitteissa jatkettava yhden rahaston ajatusmallia noudattaen.

(74) YKP:n mukaisia moitteetonta ja tehokasta kalastuksenhoitoa koskevia päätöksiä olisi tuettava tutkimus- ja yhteistyötoimin sekä YKP:n täytäntöönpanossa ja kehittämisessä tarvittavin tieteellisin ja sosioekonomisin lausunnoin ja neuvoin, muun muassa biomaantieteellisesti herkillä alueilla.

(75) Lisäksi on tarpeen tukea yhteistyötä, jota tehdään jäsenvaltioiden välillä ja tarvittaessa kolmansien maiden kanssa tietojen keräämiseksi samalta merialueelta, sekä asiaankuuluvien kansainvälisten tieteellisten elinten kanssa.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009,annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

(76) YMP:n tavoitteena on tukea merten ja valtamerten kestävää käyttöä sekä kehittää valtameriin, meriin, saariin, rannikkoalueisiin ja syrjäisimpiin alueisiin sekä merialoihin vaikuttavia toimintalinjoja koskeva koordinoitu, johdonmukainen ja avoin päätöksenteko komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 10 päivänä lokakuuta 2007 antaman tiedonannon "Euroopan unionin yhdennetty meripolitiikka" mukaisesti.

(77) Kuten asetuksessa (EU) N:o 1255/2011 sekä neuvoston päätelmissä, Euroopan parlamentin päätöslauselmissa ja alueiden komitean lausunnoissa on todettu, jatkuva rahoitus on tarpeen unionin YMP:n täytäntöönpanoa ja edelleen kehittämistä varten. Mereen liittyvien asioiden kehittämisellä siten, että tuetaan YMP:een liittyviä toimia taloudellisesti, odotetaan olevan huomattava taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen vaikutus yhteenkuuluvuuteen.

(78) EMKR:stä olisi tuettava meriasioiden yhdennetyn hallinnoinnin edistämistä kaikilla tasoilla, erityisesti parhaiden käytäntöjen vaihdon ja merialuestrategioiden edelleen kehittämisen ja täytäntöönpanon avulla. Näiden strategioiden tavoitteena on luoda yhdennetyt puitteet Euroopan merialueiden yhteisiin haasteisiin vastaamiseksi ja sidosryhmien välisen yhteistyön lujittamiseksi, jotta unionin rahoitusvälineitä ja varoja käytettäisiin parhaalla mahdollisella tavalla ja edistettäisiin unionin taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Jäsenvaltioiden välisen yhteistyön parantamiseen tähtääviin toimiin ja mekanismeihin voi tässä yhteydessä sisältyä mereen liittyvillä aloilla tehtävä rajatylittävä ja monialainen yhteistyö, esimerkiksi Euroopan rannikkovartiostojen tehtäväfoorumin puitteissa tapahtuva toiminta, kokemusten ja parhaiden toimintatapojen vaihdon edistämiseksi, jotta toimintaa voidaan tehostaa ja johdonmukaistaa asiaankuuluvan unionin oikeuden puitteissa.

(79) EMKR:stä olisi tuettava sellaisten välineiden edelleen kehittämistä, joilla luodaan yhteisvaikutusta eri aloilla toteutettavien meriin, valtameriin ja rannikoihin vaikuttavien aloitteiden välillä. Tämä pätee yhdennettyyn merivalvontaan, jonka tavoitteena on parantaa meritilannetietoisuutta eri alojen välisen parannetun ja turvallisen tietojenvaihdon avulla. EMKR:stä ei kuitenkaan saisi rahoittaa toimia, jotka liittyvät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan kuuluvaan merivalvontaan.

(80) Näillä aloilla käytössä olevien tietojärjestelmien yhteenliittämisen vuoksi saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön näiden järjestelmien rahoitusmekanismit johdonmukaisesti ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti. Merten aluesuunnittelu ja rannikkoalueiden yhdennetty hallinnointi ovat olennaisen tärkeitä meri- ja rannikkoalueiden kestävän kehityksen kannalta, ja ne molemmat edistävät ekosysteemipohjaisen hallinnoinnin tavoitteita sekä maa- ja meriyhteyksien kehittämistä. Nämä välineet ovat tärkeitä myös rannikoittemme, meriemme ja valtameriemme erilaisten käyttötarkoitusten hallitsemiseksi, niiden kestävän taloudellisen kehityksen mahdollistamiseksi ja rajatylittävien investointien edistämiseksi, kun taas meriympäristöön vaikuttavan ihmisen toiminnan kestävän kehityksen rajat määritellään tarkemmin direktiivin 2008/56/EY täytäntöönpanon myötä. Lisäksi on tarpeen parantaa tietämystä meriympäristöstä ja edistää innovointia helpottamalla valtamerten ja merten tilaa koskevien tietojen keräämistä, vapaata jakamista, uudelleenkäyttöä ja levittämistä.

(81) EMKR:stä olisi tuettava kestävää talouskasvua, työllisyyttä, innovointia ja kilpailukykyä mereen liittyvillä aloilla ja rannikkoalueilla. On erityisen tärkeää tunnistaa sääntelyn aiheuttamat esteet ja osaamisen puutteet, jotka hidastavat kehittymässä olevien ja tulevien merielinkeinojen kasvua, sekä toimet, joilla pyritään edistämään mereen ja merenkulkuun liittyvien sovellusten liiketoimintapotentiaalin parantamiseksi tarvittavia teknologiseen innovointiin tehtäviä investointeja.

(82) EMKR:n olisi täydennettävä nykyisiä ja tulevia rahoitusvälineitä, joita unioni ja jäsenvaltiot ovat asettaneet käytettäviksi kansallisella ja sitä alemmalla tasolla kestävän taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen kehityksen sekä valtamerten, merten ja rannikoiden suojelun ja kestävän käytön edistämiseen, jäsenvaltioiden ja niiden rannikko- ja saarialueiden sekä syrjäisimpien alueiden välisen yhteistyön tehostamiseen sekä kansallisten ja paikallisten hankkeiden priorisoinnin ja edistymisen huomioon ottamiseen, ja oltava johdonmukainen niiden kanssa. EMKR:n olisi nivouduttava yhteen muiden merialaan mahdollisesti liittyvien unionin toimintalinjojen, erityisesti EAKR:n, koheesiorahaston ja ESR:n sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 ([1]) perustetun Horisontti 2020 -ohjelman, kanssa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020 ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104).

(83) YKP:n tavoitteiden saavuttamiseksi yleismaailmallisella tasolla unioni osallistuu aktiivisesti kansainvälisten järjestöjen työskentelyyn. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että unioni edistää tällaisten järjestöjen toimia, jotka auttavat varmistamaan kalavarojen säilyttämisen ja kestävän hyödyntämisen aavalla merellä ja kolmansien maiden vesialueilla. Kansainvälisille järjestöille asetuksen (EY) N:o 861/2006 perusteella myönnettävää tukea olisi EMKR:n puitteissa jatkettava yhden rahaston ajatusmallia noudattaen.

(84) YKP:n hallinnon parantamiseksi ja neuvoa-antavien toimikuntien tehokkaan toiminnan varmistamiseksi on erityisen tärkeää, että neuvoa-antaville toimikunnille myönnetään riittävä ja pysyvä rahoitus, jotta ne voisivat jatkaa tehokkaasti neuvoa-antavaa tehtäväänsä YKP:n puitteissa. EMKR:stä neuvoa-antaville toimikunnille myönnettävän tuen olisi yhden rahaston ajatusmallia noudattaen korvattava alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille asetuksen (EY) N:o 861/2006 perusteella myönnettävä tuki.

(85) EMKR:n olisi teknisen avun muodossa helpotettava toimintaohjelmien täytäntöönpanoa, muun muassa edistämällä innovatiivisia lähestymistapoja ja käytäntöjä, joita voidaan panna täytäntöön yksinkertaisella ja avoimella tavalla. Tekniseen apuun olisi kuuluttava myös sellaisen paikallisten kalataloudentoimintaryhmien eurooppalaisen verkoston perustaminen, jonka tarkoituksena on valmiuksien kehittäminen, tiedon levittäminen, kokemusten vaihto sekä paikallisten kumppanuuksien välisen yhteistyön tukeminen.

(86) Jotta kumppanuus olisi toimivaa ja unionin tukitoimet asianmukaisella tavalla tunnettuja, olisi säädettävä siitä, että unionin antamaa tukea koskevan tiedotuksen ja julkisuuden olisi oltava mahdollisimman laajaa. Tukitoimien hallinnoinnista vastaavien viranomaisten tehtäviin olisi kuuluttava myös tiedotus- ja julkisuusnäkökohdat sekä tiedottaminen komissiolle tältä osin toteutetuista toimenpiteistä.

(87) Kaikkiin tämän asetuksen perusteella rahoitettavien, sekä yhteistyössä toteutettavan että suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvien toimien yhteydessä on tarpeen varmistaa unionin taloudellisten etujen suojaaminen soveltamalla näiden etujen suojaamiseen liittyvää asianmukaista lainsäädäntöä moitteettomalla tavalla sekä varmistaa, että jäsenvaltiot ja komissio tekevät aiheelliset tarkastukset.

(88) Asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 tarkoitettuihin YKP:n erityisedellytysten huomioon ottamiseksi ja YKP:n sääntöjen noudattamisen edistämiseksi olisi sääntöjä, jotka koskevat maksujen määräajan kulumisen keskeyttämistä siten kuin asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 on säädetty, täydennettävä lisäsäännöksin. Jos jäsenvaltio tai toimija on laiminlyönyt YKP:n mukaiset velvoitteensa tai jos komissiolla on tällaiseen noudattamatta jättämiseen viittaavaa näyttöä, komission olisi varotoimenpiteenä voitava keskeyttää maksujen määräajat.

(89) Maksujen määräajan keskeyttämisen lisäksi ja tukeen oikeuttamattomien menojen maksamista koskevan ilmeisen riskin välttämiseksi komission olisi voitava lykätä maksuja, jos jäsenvaltio syyllistyy YKP:n sääntöjen vakavaan noudattamatta jättämiseen.

(90) Toimintaohjelmia olisi niiden laadun parantamiseksi ja niiden saavutusten osoittamiseksi seurattava ja arvioitava. Komission olisi luotava yhteinen seuranta- ja arviointijärjestelmä varmistaen muun muassa, että asiaa koskevat tiedot asetetaan saataville oikeaan aikaan. Tuossa yhteydessä olisi vahvistettava luettelo indikaattoreista, ja komission olisi arvioitava EMKR-politiikan vaikutuksia suhteessa yksittäisiin tavoitteisiin.

(91) Vastuu toimintaohjelman täytäntöönpanon seurannasta olisi jaettava hallintoviranomaisen ja tätä tarkoitusta varten perustetun seurantakomitean kesken. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean vastuunjako olisi tätä varten täsmennettävä. Toimintaohjelman seurantaan olisi sisällyttävä komissiolle toimitettavan vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen laatiminen.

(92) Rahoitusmahdollisuuksia ja hankkeiden tuensaajia koskevien tietojen saatavuuden ja avoimuuden lisäämiseksi kussakin jäsenvaltiossa olisi otettava käyttöön yksi keskitetty verkkosivusto tai verkkoportaali, jossa on tietoa toimintaohjelmasta, mukaan lukien luettelot toimista, joita kustakin toimintaohjelmasta tuetaan. Kaikille asiaa koskeville jäsenvaltioiden verkkosivustoille olisi myös voitava päästä unionin viralliselta verkkosivustolta, jotta eri jäsenvaltioiden kansalaisten olisi helpompi tutustua kaikkien jäsenvaltioiden julkaisemiin tietoihin. Näiden tietojen olisi oltava kohtuullisia, selkeitä ja konkreettisia, jotta suuri yleisö, erityisesti unionin veronmaksajat, voisivat saada käsityksen siitä, miten unionin varoja käytetään EMKR:n puitteissa. Tämän tavoitteen lisäksi asiaankuuluvien tietojen julkaisemisen olisi palveltava tarkoitusta parantaa unionin rahoituksen hakemista koskevien mahdollisuuksien tuntemusta. Julkaistaviin tietoihin voi kuulua luonnollisten henkilöiden nimet jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ([1]) soveltamista.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(93) Tiettyjen tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämiseksi ja muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavista: hakemusten hyväksyttävyysperusteita koskevan kauden ja tuon kauden alkamis- tai päättymispäivien määrittäminen, varojen ohjeellista jakautumista koskevien prosenttiosuuksien mukauttaminen suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvien tavoitteiden kesken, tukikelpoisten toimien ja hygieniaa, terveyttä ja turvallisuutta koskevien investointien sekä aluksissa tapahtuvaa tai yksittäisiä laitteita koskevien työolojen parantamista koskevien investointien tukikelpoisten kustannusten määrittely, osana kestävää kalastustoimintaa toteutettavien merten biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua ja palauttamista koskevien toimien tukikelpoisten kustannusten määrittely, sellaisia laitteisiin tai aluksiin tehtäviä investointeja tukevien tukikelpoisten kustannusten määrittely, joiden tavoitteena on vähentää epäpuhtauspäästöjä tai kasvihuonekaasupäästöjä ja lisätä kalastusalusten energiatehokkuutta, syrjäisimpien alueiden kärsimien erityisten haittojen kala- ja vesiviljelytuotteille aiheuttamien lisäkustannusten perusteiden laskeminen, niiden tapausten määrittely, joissa maksujen määräaika voidaan keskeyttää tai maksuja voidaan lykätä jäsenvaltion jätettyä noudattamatta sääntöjä, niiden perusteiden määrittäminen, joilla vahvistetaan sovellettava rahoitusoikaisun taso ja kiinteämääräisten tai ekstrapoloitujen rahoitusoikaisujen soveltamisen perusteet, sekä yhteisen seuranta- ja arviointijärjestelmän sisällön ja rakenteen määrittely.

(94) Jotta helpotetaan sujuvaa siirtymistä asetuksessa (EY) N:o 1198/2006 säädetystä järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat siirtymäsäännösten vahvistamista.

(95) Kun komissio hyväksyy tämän asetuksen mukaisia delegoituja säädöksiä, on erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(96) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa maksusitoumuksiin käytettävissä olevien kokonaismäärärahojen vuotuinen jakautuminen jäsenvaltiokohtaisesti, toimintaohjelmien ja niiden muutosten hyväksyminen, tiedonkeruuta koskevien työsuunnitelmien hyväksyminen, komission aloitteesta annattavaa teknistä tukea koskevien vuotuisten työohjelmien hyväksyminen, sen toteaminen, että on olemassa näyttöä, joka viittaa YKP:n mukaisten velvollisuuksien noudattamatta jättämiseen, sen toteaminen, että jäsenvaltio on jättänyt noudattamatta YKP:n mukaisia velvollisuuksiaan, toimintaohjelman mukaisten välimaksujen keskeyttäminen kokonaan tai osittain sekä rahoitusoikaisujen tekeminen peruuttamalla toimintaohjelmalle myönnetty unionin tuki kokonaan tai osittain. Komission olisi hyväksyttävä nämä täytäntöönpanosäädökset soveltamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011 ([1]).

(97) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi lisäksi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: toimintaohjelman osioiden esittäminen, toimintaohjelmien hyväksymistä sekä siihen tehtävien muutosten esittämistä ja hyväksymistä koskevat menettelyt, muoto ja aikataulu, VI osaston I ja II luvun mukainen vuotuinen työohjelma, syrjäisimpien alueiden korvaussuunnitelman rakenne, julkisen avun prosentuaalisten osuuksien soveltaminen, jäsenvaltioiden komissiolle esittämiin rahoitusta koskeviin tietoihin käyttämä malli, unionin painopisteitä koskevien indikaattoreiden vahvistaminen, jäsenvaltioiden lähettämiä tietoja sekä tietotarpeita ja mahdollisten tietolähteiden yhteisvaikutusta koskevat säännöt, vuosittaisten täytäntöönpanokertomusten muoto ja esittämistapa sekä ennakkoarviointikertomuksiin sisällytettävät tiedot. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ja tarkastelumenettelyä noudattaen.

(98) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: täytäntöönpanoa ja valvontaa koskeviin unionin tosiasiallisiin painopisteisiin tehtävien muutosten hyväksyminen ja erittely, hallintoviranomaisten antamien tietojen esittämistapaa koskevat säännöt, toimia koskevien tiedotus- ja julkisuustoimenpiteiden tekniset seikat sekä symbolin laatimista koskevat ohjeet ja standardivärien määrittely. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti. Yksinkertaisemman ja nopeamman menettelyn varmistamiseksi olisi noudatettava neuvoa-antavaa menettelyä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(99) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, ottaen huomioon kalastus-, vesiviljely- ja merialojen kehittämisessä esiintyvät rakenteelliset ongelmat sekä jäsenvaltioiden rajalliset taloudelliset resurssit, vaan ne voidaan toimintaohjelmista rahoitettavien toimien laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla myöntämällä tärkeisiin painopistealoihin keskitettyä monivuotista rahoitustukea. Sen vuoksi unioni voi hyväksyä toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteen saavuttamiseksi.

(100) Tässä asetuksessa säädetty tukijärjestelmä korvaa tukijärjestelmät, jotka on perustettu asetuksella (EY) N:o 2328/2003, asetuksella (EY) N:o 861/2006, asetuksella (EY) N:o 1198/2006 asetuksella, (EY) N:o 791/2007, asetuksella (EU) N:o 1255/2011 ja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 103 artiklalla. Sen vuoksi nämä asetukset ja mainittu säännös olisi kumottava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen. Tämä asetus ei saisi kuitenkaan vaikuttaa sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1198/2006 tai tuohon tukeen 31 päivänä joulukuuta 2013 sovellettavan muun lainsäädännön perusteella.

(101) On asianmukaista mukauttaa tämän asetuksen soveltamiskausi asetuksen (EU) N:o 1303/2013 säädettyyn. Tämän vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa määritellään unionin rahoitustoimenpiteet, joilla pannaan täytäntöön

a) yhteinen kalastuspolitiikka (YKP),

b) merioikeuteen liittyvät asiaan kuuluvat toimenpiteet,

c) kalastus- ja vesiviljelyalueiden ja sisävesikalastuksen kestävä kehitys; ja

d) yhdennetty meripolitiikka (YMP).

2 artikla

Maantieteellinen soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan unionin alueella toteutettaviin toimiin, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1379/2013 5 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’yhteisellä tietojenvaihtoympäristöllä’ (Common Information Sharing Environment, CISE), jäljempänä myös ’CISE’, rakenteeltaan hajautettua järjestelmäverkkoa, joka on kehitetty tietojen vaihtamiseksi käyttäjien kesken merellä tapahtuvaa toimintaa koskevan tilannetietoisuuden parantamista varten;

2) ’monialaisilla toimilla’ aloitteita, jotka hyödyttävät vastavuoroisesti eri aloja ja/tai alakohtaisia politiikkoja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti ja joita ei voida kokonaisuudessaan toteuttaa kulloiseenkin politiikan alaan kuuluvilla toimenpiteillä;

3) ’sähköisellä kirjaamis- ja raportointijärjestelmällä’ (Electronic Recording and Reporting System, ERS) asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 tarkoitettua sähköistä tietojen kirjaamis- ja raportointijärjestelmää;

4) ’Euroopan meripoliittisella seurantakeskuksella ja tietoverkolla’ verkostoa, joka kokoaa asiaankuuluvat kansalliset meripoliittiset seuranta- ja tieto-ohjelmat yhteiseksi ja helppokäyttöiseksi eurooppalaiseksi resurssiksi;

5) ’kalastus- ja vesiviljelyalueella’ meren, joen tai järven, myös lammikoiden ja jokialueen, rannalla olevaa aluetta, jolla maantieteellisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti katsottuna toiminnallisesti yhtenäinen kalastus tai vesiviljely on merkittävä työllistäjä ja joka on jäsenvaltion sellaiseksi nimeämä;

6) 'kalastajalla' henkilöä, jonka jäsenvaltio katsoo harjoittavan kaupallista kalastustoimintaa;

7) 'sisävesikalastuksella' kalastustoimintaa, jota harjoitetaan kaupallisessa tarkoituksessa sisävesillä aluksilla tai muilla välineillä, myös niillä, joita käytetään jäällä kalastukseen;

8) 'rannikkoalueiden yhdennetyllä käytöllä ja hoidolla' strategioita ja toimenpiteitä, esimerkiksi niitä, jotka esitetään Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksessa 2002/413/EY ([1]);

9) 'meriasioiden yhdennetyllä hallinnoinnilla' kaikkien valtameriin, meriin ja rannikkoalueisiin vaikuttavien alakohtaisten politiikkojen koordinoitua hallinnointia unionin tasolla;

10) 'yhdennetyllä meripolitiikalla', jäljempänä myös 'YMP', unionin politiikkaa, jonka tavoitteena on edistää koordinoitua ja johdonmukaista päätöksentekoa, jolla maksimoidaan jäsenvaltioiden ja erityisesti unionin rannikko- ja saarialueiden ja syrjäisimpien alueiden sekä merialojen kestävä kehitys, talouskasvu ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus johdonmukaisella mereen liittyvällä politiikalla ja asiaankuuluvalla kansainvälisellä yhteistyöllä;

11) 'yhdennetyllä merivalvonnalla' unionin aloitetta, jolla pyritään lisäämään Euroopan merien valvontatoimien vaikuttavuutta ja tehokkuutta eri alojen välisen ja rajatylittävän tietojenvaihdon ja yhteistyön pohjalta;

12) 'merten aluesuunnittelulla' prosessia, jonka puitteissa asianomaisen jäsenvaltion viranomaiset tarkastelevat ja organisoivat ihmisen toimintaa merialueilla ekologisten, taloudellisten ja sosiaalisten tavoitteiden saavuttamiseksi;

13) 'toimenpiteellä' toimien joukkoa;

14) 'pienimuotoisella rannikkokalastuksella' kalastusta, jota harjoitetaan kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituisilla aluksilla, jotka eivät käytä komission asetuksen (EY) N:o 26/2004 ([2]) liitteessä I olevassa taulukossa 3 olevan luettelon mukaisia vedettäviä pyydyksiä;

15) 'yksinomaan sisävesillä toimivilla aluksilla' sisävesillä toimivia kaupallista kalastusta harjoittavia aluksia, jotka eivät kuulu unionin kalastuslaivastorekisteriin.

II OSASTO

YLEISTÄ

I LUKU

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston perustaminen ja tavoitteet

4 artikla

Perustaminen

Perustetaan Euroopan meri- ja kalatalousrahasto, jäljempänä 'EMKR'.

5 artikla

Tavoitteet

EMKR edistää seuraavien tavoitteiden saavuttamista:

a) kilpailukykyisen, ympäristön kannalta kestävän, taloudellisesti kannattavan ja sosiaalisesti vastuullisen kalastuksen ja vesiviljelyn kehittäminen;

b) YKP:n täytäntöönpanon edistäminen;

c) kalastus- ja vesiviljelyalueiden tasapainoinen ja osallistava alueellinen kehittäminen;

d) unionin yhdennetyn meripolitiikan kehittäminen ja täytäntöönpano koheesiopolitiikkaa ja YKP:tä täydentävällä tavalla.

Näihin tavoitteisiin pyrkiminen ei saa johtaa lisääntyneeseen kalastuskapasiteettiin.

6 artikla

Unionin painopisteet

EMKR edesauttaa Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista ja YKP:n täytäntöönpanoa. Se noudattaa seuraavia kalastuksen ja vesiviljelyn sekä niihin liittyvän toiminnan kestävää kehittämistä koskevia unionin painopisteitä, jotka heijastavat asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 tarkoitettuja asianmukaisia temaattisia tavoitteita:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 30 päivänä toukokuuta 2002, rannikkoalueiden yhdennetyn käytön ja hoidon toteuttamisesta Euroopassa (EYVL L 148, 6.6.2002, s. 24).

([2]) Komission asetus (EY) N:o 26/2004, annettu 30 päivänä joulukuuta 2003, yhteisön kalastuslaivastorekisteristä (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 25).

1) Ympäristön kannalta kestävän, resurssitehokkaan, innovatiivisen, kilpailukykyisen ja tietämykseen perustuvan kalastuksen edistäminen pyrkimällä seuraaviin erityistavoitteisiin:

   a) kalastuksen meriympäristöön kohdistuvan vaikutuksen pienentäminen, mukaan lukien tahattomien saaliiden välttäminen ja vähentäminen mahdollisimman suuressa määrin;

   b) vesiympäristön biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelu ja ennallistaminen;

   c) kalastuskapasiteetin ja käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien välisen tasapainon varmistaminen;

   d) kalatalousyritysten, mukaan lukien pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavan laivaston kilpailukyvyn ja elinkelpoisuuden parantaminen sekä turvallisuuden tai työolojen parantaminen;

   e) teknologian kehittämisen ja innovoinnin, myös energiatehokkuuden lisäämisen, ja tietämyksen siirron tehostamisen tukeminen;

   f) ammatillisen koulutuksen, uusien ammatillisten taitojen ja elinikäisen oppimisen kehittäminen.

2) Ympäristön kannalta kestävän, resurssitehokkaan, innovatiivisen, kilpailukykyisen ja tietämykseen perustuvan vesiviljelyn edistäminen pyrkimällä seuraaviin erityistavoitteisiin:

   a) teknologian kehittämisen, innovoinnin ja tietämyksen siirron tehostamisen tukeminen;

   b) vesiviljely-yritysten, erityisesti pk-yritysten, kilpailukyvyn ja elinkelpoisuuden parantaminen, mukaan lukien turvallisuuden ja työolojen parantaminen;

   c) vesiympäristön biologisen monimuotoisuuden suojelu ja ennallistaminen sekä vesiviljelyyn liittyvien ekosysteemien parantaminen ja resurssitehokkaan vesiviljelyn edistäminen;

   d) ympäristönsuojelun korkean tason omaavan vesiviljelyn, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin sekä kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden edistäminen;

   e) ammatillisen koulutuksen, uusien ammatillisten taitojen ja elinikäisen oppimisen kehittäminen.

3) YKP:n täytäntöönpanon edistäminen pyrkimällä seuraaviin erityistavoitteisiin:

   a) tutkimustiedon parantaminen ja tarjonta sekä tietojen keräämisen ja hallinnoinnin parantaminen;

   b) seurannan, valvonnan ja täytäntöönpanon valvonnan tukeminen siten, että sillä parannetaan institutionaalisia valmiuksia ja julkishallinnon tehokkuutta lisäämättä hallinnollista rasitetta.

4) Työllisyyden ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lisääminen pyrkimällä seuraavaan erityistavoitteeseen: talouskasvun, sosiaalisen osallisuuden ja työpaikkojen luomisen edistäminen sekä työllistyvyyden ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen sellaisissa rannikko- ja sisämaayhteisöissä, jotka ovat riippuvaisia kalastuksesta ja vesiviljelystä, mukaan lukien toimintojen monipuolistaminen kalastuksen alalla ja niiden ulottaminen muille meritalouden aloille.

5) Markkinoille saattamisen ja jalostuksen edistäminen pyrkimällä seuraaviin erityistavoitteisiin:

   a) kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinajärjestelyn parantaminen;

   b) jalostusalaan ja markkinoille saattamisen alaan tehtävien investointien edistämien.

6) YMP:n täytäntöönpanon edistäminen.

II LUKU

Yhteistyössä toteutettava ja suora hallinnointi

7 artikla

Yhteistyössä toteutettava ja suora hallinnointi

1. Jäljempänä V osastossa tarkoitetut toimenpiteet rahoitetaan EMKR:stä unionin ja jäsenvaltioiden välillä yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin periaatteen ja asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 vahvistettujen yhteisten sääntöjen mukaisesti.

2. Jäljempänä olevan VI osaston soveltamisalaan kuuluvat toimenpiteet rahoitetaan EMKR:stä suoran hallinnoinnin periaatteen mukaisesti.

III LUKU

Yhteistyössä toteutettavaan hallinnointiin kuuluvan tuen yleiset periaatteet

8 artikla

Valtiontuki

1. Jäsenvaltioiden kalastus- ja vesiviljelyalan yrityksille myöntämään tukeen sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta mainitun perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluviin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat tämän asetuksen perusteella ja sen mukaisesti.

3. Kansallisia säännöksiä, joiden nojalla myönnetään 2 kohdassa tarkoitettuja maksuja koskevaa, tämän asetuksen säännökset ylittävää julkista rahoitusta, käsitellään 1 kohdan perusteella kokonaisuutena.

4. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I lueteltujen niiden kalastus- ja vesiviljelytuotteiden osalta, joihin sovelletaan tuon perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa, komissio voi antaa luvan mainitun perussopimuksen 108 artiklan mukaisesti sen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla kalastus- ja vesiviljelytuotteiden valmistukselle, jalostukselle ja markkinoinnille annettavalle toimintatuelle, jotta voidaan lieventää näiden alueiden erityisiä haittoja, jotka johtuvat niiden eristyneisyydestä, saaristoluonteesta ja äärimmäisen syrjäisestä sijainnista.

9 artikla

Erityiset ennakkoehdot

EMKR:ään sovelletaan liitteessä IV tarkoitettuja erityisiä ennakkoehtoja.

IV LUKU

Hakemusten hyväksyttävyys ja tukeen oikeuttamattomat toimet

10 artikla

Hakemusten hyväksyttävyys

1. Toimijan tekemää hakemusta EMKR:n tuen saamiseksi ei voida hyväksyä tämän artiklan 4 kohdan perusteella säädetyn tietyn kauden ajan, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että kyseinen toimija

a) on syyllistynyt neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ([1]) 42 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan 1 kohdan mukaiseen vakavaan rikkomukseen;

b) on osallistunut unionin LIS-alusluetteloon merkittyjen kalastusalusten toimintaan tai hallinnointiin taikka on niihin omistussuhteessa asetuksen (EY) N:o 1005/2008 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai tuon asetuksen 33 artiklassa tarkoitettujen yhteistyöhön osallistumattomien kolmansien maiden lipun alla purjehtivien kalastusalusten toimintaan tai hallinnointiin taikka on niihin omistussuhteessa;

c) on syyllistynyt YKP:n sääntöjen vakavaan rikkomiseen muissa Euroopan parlamentin ja neuvoston antamassa muussa lainsäädännössä määritetyllä tavalla;

d) on syyllistynyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY ([2]) 3 ja 4 artiklassa säädettyihin rikoksiin, jos tukea haetaan tämän asetuksen V osaston II luvun nojalla.

2. Hakemuksen jätettyään tuensaajan on jatkettava 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattamista toimen koko täytäntöönpanon ajan ja viiden vuoden ajan sen jälkeen kun loppumaksu on suoritettu asianomaiselle tuensaajalle.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2874/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/204 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

3. Toimijan jättämä hakemusta ei tämän artiklan 4 kohdan nojalla säädetyn tietyn kauden ajan pidetä hyväksyttävissä olevana, jos toimivaltainen viranomainen on todennut toimijan syyllistyneen Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen [1] 1 artiklassa määriteltyyn petokseen Euroopan kalatalousrahaston (EKTR) tai EMKR:n osalta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 126 artiklan mukaisesti seuraavien osalta:

a) tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetun kauden määrittely, minkä on oltava oikeassa suhteessa vakavan rikkomuksen, rikoksen tai petoksen luonteeseen, vakavuuteen, kestoon ja toistumiseen ja vähintään yhden vuoden pituinen;

b) tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetun kauden alkamis- tai päättymispäivät.

5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimijat, jotka jättävät EMKR:een perustuvan hakemuksen, toimittavat hallintoviranomaiselle allekirjoitetun lausuman, jossa ne vahvistavat noudattavansa tämän artiklan 1 kohdassa lueteltuja arviointiperusteita ja ilmoittavat, että ne eivät ole syyllistyneet tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun EKTR:ään tai EMKR:ään kohdistuvaan petokseen. Jäsenvaltioiden on tarkistettava lausuman paikkansapitävyys ennen toimen hyväksymistä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 93 artiklassa tarkoitetusta rikkomuksia koskevasta kansallisesta rekisteristä saatavien tietojen tai muiden saatavilla olevien tietojen pohjalta.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltion on toisen jäsenvaltion pyynnöstä annettava asetuksen (EY) N:o 1224/2009 93 artiklassa tarkoitetun rikkomuksia koskevan kansallisen rekisterinsä sisältämiä tietoja.

11 artikla

Tukeen oikeuttamattomat toimet

Seuraaviin toimiin ei voida myöntää EMKR:n tukea:

a) aluksen kalastuskapasiteettia lisäävät toimet tai laitteet, jotka parantavat aluksen kykyä löytää kalaa;

b) uusien kalastusalusten rakentaminen tai kalastusalusten tuonti;

c) kalastustoiminnan tilapäinen tai pysyvä lopettaminen, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä;

d) koekalastus;

e) yrityksen omistuksen siirtäminen;

f) suorat istutukset, ellei niistä ole nimenomaisesti säädetty säilyttämistoimenpiteenä unionin säädöksessä tai ellei ole kyse koeistutuksesta.

III OSASTO

RAHOITUSKEHYS

12 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. EMKR:lle tämän asetuksen V osaston nojalla kohdennettu unionin talousarvio toteutetaan yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 4 artiklan mukaisesti.

2. Komissio toteuttaa EMKR:lle tämän asetuksen VI osaston nojalla kohdennettua unionin talousarvion suoraan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 [2] 58 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Komission peruuttaessa suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvan talousarviositoumuksen kokonaan tai osittain sen on noudatettava asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja tarvittaessa tämän asetuksen 123 artiklaa.

[1] Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty yleissopimus yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL C 316, 27.11.1995, s. 49).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

4. Moitteettoman varainhoidon periaatetta sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 30 ja 53 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin piiriin kuuluvat talousarviovarat

1. EMKR:n käytettävissä olevat, yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin piiriin kuuluvat maksusitoumusmäärärahat 2014 alkavana ja 2020 päättyvänä kautena ovat 5 749 331 600 euroa nykyhinnoissa liitteessä II olevan vuotuisen jakauman mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista 4 340 800 000 euroa osoitetaan kalastuksen, vesiviljelyn ja kalastusalueiden kestävään kehittämiseen, markkinoille saattamiseen ja jalostukseen liittyviin toimenpiteisiin ja jäsenvaltioiden aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen V osaston I, II,III, IV ja VII luvun mukaisesti, lukuun ottamatta 67 artiklaa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista 580 000 000 euroa osoitetaan 76 artiklassa tarkoitettuihin valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskeviin toimenpiteisiin.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista 520 000 000 euroa osoitetaan 77 artiklassa tarkoitettuihin tiedonkeruutoimenpiteisiin.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista 192 500 000 euroa osoitetaan V osaston V luvun mukaisiin korvauksiin syrjäisimmille alueille. Tämä korvaus voi olla vuodessa enintään

a) 6 450 000 euroa Azorien ja Madeiran osalta,

b) 8 700 000 euroa Kanariansaarten osalta,

c) 12 350 000 euroa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan piiriin kuuluvien Ranskan syrjäisimpien alueiden osalta.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista 44 976 000 euroa osoitetaan 67 artiklassa tarkoitettuun varastointitukeen.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista enintään 71 055 600 euroa osoitetaan V osaston VIII luvussa tarkoitettuihin YMP:n toimenpiteisiin.

8. Jäsenvaltiot voivat käyttää 3 ja 4 kohdan nojalla käytettävissä olevia varoja kumpaan hyvänsä tarkoitukseen.

14 artikla

Suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvat talousarviovarat

1. EMKR:n käytettävissä olevat, suoran hallinnoinnin piiriin kuuluvien VI osaston I – III luvussa tarkemmin määriteltyjen toimenpiteiden maksusitoumusmäärärahat 2014 alkavana ja 2020 päättyvänä kautena ovat 647 275 400 euroa nykyhintoina.

2. Jäljempänä olevan VI osaston I ja II luvun soveltamiseksi 82 ja 85 artiklassa esitetty varojen ohjeellinen jakautuminen tavoitteiden kesken on säädetty liitteessä III.

3. Komissio voi kussakin tapauksessa poiketa 2 kohdassa tarkoitetuista ohjeellisista prosenttiosuuksista enintään 5 prosentilla rahoituspuitteiden määrästä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 126 artiklan mukaisesti liitteessä III säädettyjen ohjeellisten prosenttiosuuksien mukauttamiseksi.

15 artikla

Väliarviointi

Komissio tarkastelee VI osaston I ja II luvun täytäntöönpanoa ja myös tarvetta liitteessä III säädetyn varojen ohjeellisen jakautumisen mukauttamiseen ja antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle väliarviointikertomuksen saavutetuista tuloksista sekä EMKR:n laadullisista ja määrällisistä näkökohdista.

16 artikla

Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin piiriin kuuluvat talousarviovarat

1. Edellä 13 artiklan 2–7 kohdassa tarkoitetut varat, jotka ovat käytettävissä liitteessä II olevan taulukon mukaisesti jäsenvaltioiden sitoumuksiin 2014 alkavana ja 2020 päättyvänä kautena, määritetään seuraavia objektiivisia perusteita noudattaen:

a) V osaston osalta, lukuun ottamatta 76 ja 77 artiklaa:

i) kalastus- sekä meri- ja makean veden vesiviljelyalan työllisyystaso, mukaan lukien työllisyys niihin liittyvässä jalostuksessa;

ii) kalastus- sekä meri- ja makean veden vesiviljelyalan tuotantotaso, mukaan lukien niihin liittyvä jalostus; ja

iii) pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavan laivaston osuus koko kalastuslaivastosta;

b) 76 ja 77 artiklan osalta:

i) asianomaisen jäsenvaltion valvontatehtävien laajuus, ottaen huomioon kansallisen kalastuslaivaston koko ja valvottavan merialueen koko, purettujen saaliiden suuruuden ja kolmansista maista tulevan tuonnin arvo;

ii) käytettävissä olevat valvontaresurssit verrattuna jäsenvaltion valvontatehtävien laajuuteen, jolloin käytettävissä olevat keinot määritetään ottaen huomioon merellä tehtyjen tarkastusten ja purkamista koskevien tarkastusten määrä;

iii) asianomaisen jäsenvaltion tiedonkeruutehtävien laajuus, ottaen huomioon kansallisen kalastuslaivaston koko, purettujen saaliiden suuruuden ja vesiviljelyalan tuotannon määrä, merellä toteutettavien tieteellisten valvontatehtävien määrä ja niiden tutkimusten lukumäärä, joihin jäsenvaltio osallistuu; ja

iv) käytettävissä olevat tiedonkeruuresurssit suhteessa jäsenvaltion tiedonkeruutehtävien laajuuteen, jolloin käytettävissä olevat keinot määritetään ottaen huomioon tiedonkeruuta koskevan kansallisen näytteenotto-ohjelman toteuttamiseksi tarvittavat tekniset ja henkilöresurssit;

c) kaikkien toimenpiteiden osalta aiemmat määrärahat asetuksen (EY) N:o 1198/2006 mukaisesti ja aiempi kulutus asetuksen (EY) N:o 861/2006 mukaisesti.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan kokonaismäärärahojen vuotuinen jakauma jäsenvaltioittain.

IV OSASTO

OHJELMASUUNNITTELU

I LUKU

Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa rahoitettavien toimenpiteiden ohjelmasuunnittelu

17 artikla

Toimintaohjelmien valmistelu

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava yksi toimintaohjelma 6 artiklassa säädettyjen EMKR:stä osarahoitettavien unionin painopisteiden täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltion on laadittava toimintaohjelma asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklassa tarkoitettujen kumppanien kanssa tehdyn läheisen yhteistyön pohjalta.

3. Jäljempänä 18 artiklan 1 kohdan o alakohdassa tarkoitetun toimintaohjelman osion osalta komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2014 unionin tosiasialliset painopisteet valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevan politiikan alalla. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

18 artikla

Toimintaohjelman sisältö

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 27 artiklassa tarkoitettujen seikkojen lisäksi toimintaohjelmaan on sisällyttävä

a) vahvuuksia, heikkouksia, mahdollisuuksia ja uhkia sisältävä analyysi tilanteesta ja niiden tarpeiden määrittely, joihin ohjelman kattamalla maantieteellisellä alueella, mukaan lukien tarvittaessa merialueet, on vastattava.

Analyysi on jäsennettävä tämän asetuksen 6 artiklassa esitettyjen asiaankuuluvien unionin painopisteiden mukaisesti, ja sen on tapauksen mukaan oltava johdonmukainen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 34 artiklassa tarkoitetun vesiviljelyä koskevan monivuotisen kansallisen strategiasuunnitelman kanssa sekä ympäristön hyvän tilan saavuttamisessa direktiivin 2008/56/EY 5 artiklassa tarkoitetun meristrategian laatimisen ja täytäntöönpanon kautta tapahtuneen

edistymisen kanssa. Työpaikkoja, ympäristöä, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä innovoinnin edistämistä koskevat erityistarpeet on arvioitava suhteessa unionin painopisteisiin, jotta löydettäisiin tarkoituksenmukaisimmat ratkaisut kunkin näihin aloihin liittyvän painopisteen tasolla;

b) kuvaus asetuksen (EU) N:o 1303/2013 27 artiklassa tarkoitetusta strategiasta, jossa osoitetaan, että

i) kutakin ohjelmaan sisällytettyä unionin painopistettä varten asetetaan asianmukaiset tavoitteet tämän asetuksen109 artiklassa tarkoitettujen yhteisten indikaattorien pohjalta;

ii) asianmukaisten toimenpiteiden valinnassa noudatetaan loogisesti ohjelmaan valittuja unionin painopisteitä ottamalla huomioon ennakkoarvioinnin päätelmät ja tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu analyysi. Kun on kyse tämän asetuksen 34 artiklan mukaisista toimenpiteistä kalastustoiminnan pysyväksi lopettamiseksi, strategian kuvauksessa on esitettävä kalastuskapasiteetin vähentämisen tavoitteet ja sen toteuttamiseksi toteutettavat toimenpiteet asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan mukaisesti. Mukaan on liitettävä kuvaus tämän asetuksen 33 ja 34 artiklan mukaisen korvauksen laskentamenetelmästä;

iii) määrärahojen kohdentaminen ohjelmaan sisällytetyille unionin painopisteille on perusteltua ja asianmukaista asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;

c) tarvittaessa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY ([1]) vahvistetut Natura 2000 -alueiden erityistarpeet ja ohjelman vaikutus kalakantojen elvytysalueiden yhtenäisen verkoston perustamiseen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 8 artiklassa säädetyin tavoin;

d) arviointi tämän asetuksen 9 artiklassa ja tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitetuista erityisistä ennakkoehdoista ja tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimista;

e) kuvaus asetuksen (EU) N:o 1303/2013 22 artiklassa ja liitteessä II tarkoitetusta tuloskehyksestä;

f) luettelo valituista ja unionin painopisteiden mukaisesti organisoiduista toimenpiteistä;

g) luettelo V osaston III luvun mukaisten kalastus- ja vesiviljelyalueiden valitsemiseen sovellettavista perusteista;

h) luettelo V osaston III luvun mukaisia yhteisölähtöisiä paikallisia kehitysstrategioita koskevista valintaperusteista;

i) niissä jäsenvaltioissa, joissa yli 1 000 aluksen voidaan katsoa harjoittavan pienimuotoista rannikkokalastusta, pienimuotoisen rannikkokalastuksen kehittämistä, kilpailukykyä ja kestävyyttä koskeva toimintasuunnitelma;

j) arviointivaatimukset sekä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 56 artiklassa tarkoitettu arviointisuunnitelma ja todettuihin tarpeisiin vastaamiseksi toteutettavat toimet;

k) rahoitussuunnitelma, joka on suunniteltava ottamalla huomioon asetuksen (EU) N:o 1303/2013 20 artikla ja noudattamalla tämän asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komission täytäntöönpanosäädös, ja jonka on sisällettävä

i) taulukko, jossa vahvistetaan kullekin vuodelle suunniteltu EMKR:n kokonaisrahoitusosuus;

ii) taulukko, jossa vahvistetaan sovellettavat EMKR:n varat ja osarahoitusosuus tämän asetuksen 6 artiklassa asetettuihin unionin painopisteisiin ja tekniseen apuun. Tämän asetuksen 94 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta yleissäännöstä poiketen tässä taulukossa on tarvittaessa ilmoitettava erikseen EMKR:n varat ja osarahoitusosuudet, joita sovelletaan tämän asetuksen 33 ja 34 artiklassa, 41 artiklan 2 kohdassa, 67 ja 70 artiklassa, 76 artiklan 2 kohdan a–d ja f–l alakohdassa, 76 artiklan 2 kohdan e alakohdassa ja 77 artiklassa tarkoitetun tuen osalta;

l) selvitys siitä, miten ohjelma täydentää ESR-rahastoja ja muita asiaankuuluvia unionin ja kansallisia rahoitusvälineitä ja miten se sovitetaan yhteen niiden kanssa;

m) toimintaohjelman täytäntöönpanoa koskevat järjestelyt, mukaan luettuina

([1]) Neuvoston direktiivi 93/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

i) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 123 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten yksilöinti ja tiedoksi esitettävä tiivistelmä hallinto- ja valvontajärjestelmästä;

ii) kuvaus paikallisten kalatalouden toimintaryhmien, hallintoviranomaisen tai nimetyn elimen tehtävistä kaikkien yhteisölähtöiseen paikalliseen kehitysstrategiaan liittyvien täytäntöönpanotehtävien osalta;

iii) kuvaus seuranta- ja arviointimenettelyistä sekä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 48 artiklassa tarkoitetun seurantakomitean yleisestä kokoonpanosta;

iv) säännökset, joilla varmistetaan ohjelman julkistaminen tämän asetuksen 119 artiklan mukaisesti;

n) luettelo asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklassa tarkoitetuista kumppaneista ja näiden kumppanien kuulemisten tulokset;

o) edellä 6 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun tavoitteen, jonka mukaan varmistetaan sääntöjen parempi noudattaminen valvonnan avulla, saavuttamiseksi ja komission 17 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksymien tosiasiallisten painopisteiden mukaisesti

i) luettelo valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskevan järjestelmän täytäntöönpanoelimistä ja lyhyt kuvaus niiden kalastusalan sääntöjen valvontaan, tarkastamiseen ja täytäntöönpanon valvontaan käytettävissä olevista taloudellisista ja henkilöresursseista sekä kalastusalan valvontaan, tarkastuksiin ja täytäntöönpanon valvontaan käytettävissä olevista keskeisistä välineistä, erityisesti alusten, lentokoneiden ja helikopterien lukumäärä;

ii) toteutettavien valvontatoimenpiteiden yleiset tavoitteet hyödyntäen yhteisiä indikaattoreita, jotka vahvistetaan 109 artiklan mukaisesti;

iii) edellä 6 artiklassa esitettyjen unionin painopisteiden mukaisesti saavutettavat erityistavoitteet yksityiskohtainen selvitys luokiteltuna koko ohjelmakauden ajalta;

p) edellä 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun, kestävään kalastuksenhoitoon liittyvää tiedonkeruuta koskevan tavoitteen saavuttamiseksi ja asetuksen (EY) N:o 199/2008 3 artiklassa tarkoitetun monivuotisen unionin ohjelman mukaisesti

i) kuvaus tiedonkeruutoimista asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

ii) kuvaus tietojen säilyttämismenetelmistä, tietojen hallinnasta ja tietojen käytöstä;

iii) kuvaus valmiudesta saavuttaa kerättyjä tietoja koskeva moitteeton varainhoito ja hallinto.

Edellä p alakohdassa tarkoitettua toimintaohjelman osiota täydennetään tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti.

2. Toimintaohjelmassa on esitettävä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yksinkertaistettujen kustannusten ja tämän asetuksen 96 artiklan mukaisten lisäkustannusten tai tulonmenetysten laskentamenetelmät ja menetelmä korvauksen laskemiseksi soveltaen kunkin tämän asetuksen 40 artiklan 1 kohdan, 53, 54, 55 artiklan, 56 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja 767artiklan nojalla harjoitetun toiminnan osalta määriteltyjä asiaankuuluvia perusteita. Tarvittaessa mukaan on otettava myös tiedot tämän asetuksen 62 artiklan mukaisista ennakkomaksuista paikallisille kalatalouden toimintaryhmille.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa kuvattujen tietojen esittämistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

19 artikla

Toimintaohjelman hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy toimintaohjelman täytäntöönpanosäädöksillä, jollei asetuksen (EU) N:o 1303/2013 29 artiklasta muuta johdu.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä varten komissio tarkastelee, ovatko 18 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet omiaan poistamaan todetun ylikapasiteetin tehokkaasti.

20 artikla

Toimintaohjelman muuttaminen

1. Komissio hyväksyy kaikki toimintaohjelman muutokset täytäntöönpanosäädöksillä.

2. Komissio voi valvonnan kehittyviin tarpeisiin mukautumiseksi joka toinen vuosi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa eritellään 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevaan politiikkaan liittyvien unionin painopisteiden muutokset ja vastaavat etusijalle asetettavat tukikelpoiset toimet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltiot voivat toimittaa muutoksen toimintaohjelmaansa ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetut uudet painopisteet. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tällaisiin toimintaohjelman muutoksiin sovelletaan 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyttyä yksinkertaistettua menettelyä.

21 artikla

Tiedonkeruuta koskevat työohjelmat

1. Tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan p alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisesti tiedonkeruuta koskevat työsuunnitelmat asetuksen (EY) N:o 199/2008 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti viimeistään sitä vuotta edeltävän vuoden 31 päivänä lokakuuta, jona työsuunnitelmaa on määrä soveltaa, paitsi jos olemassa oleva suunnitelma on edelleen voimassa, jolloin niiden on ilmoitettava tästä komissiolle. Näiden suunnitelmien sisällön on oltava yhdenmukainen tuon asetuksen 4 artiklan 2 kohdan kanssa.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitetut työsuunnitelmat täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään sen vuoden31 päivänä joulukuuta, jona työsuunnitelmaa on määrä soveltaa.

22 artikla

Menettelyjä ja aikatauluja koskevat säännöt

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan säännöt, jotka koskevat menettelyjä, muotoa ja aikatauluja seuraavia varten:

a) toimintaohjelmien hyväksyminen;

b) toimintaohjelmia koskevien muutosten esittäminen ja hyväksyminen, mukaan lukien muutosten voimaantulo ja esittämistiheys ohjelmakauden aikana;

c) edellä 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muutosten esittäminen ja hyväksyminen;

d) tiedonkeruuta koskevien työsuunnitelmien toimittaminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Menettelyjä ja aikatauluja on yksinkertaistettava, kun kyse on

a) toimintaohjelmien muutoksista, jotka koskevat varojen siirtämistä unionin painopisteiden välillä, edellyttäen, että siirretyt varat eivät ole yli 10 prosenttia unionin painopisteeseen osoitetusta määrästä;

b) toimintaohjelmien muutoksista, jotka koskevat toimenpiteiden tai asiaankuuluvien toimityyppien ja niihin liittyvien tietojen ja indikaattorien käyttöönottoa tai lakkauttamista;

c) toimintaohjelmien muutoksista, jotka koskevat muutoksia toimenpiteiden kuvauksessa, tukikelpoisuusedellytysten muutokset mukaan lukien;

d) edellä 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista muutoksista sekä muista 18 artiklan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitetun toimintaohjelman osion muutoksista.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta 33 artiklassa, 34 artiklassa eikä 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

II LUKU

Suoran hallinnoinnin puitteissa rahoitettavien toimenpiteiden ohjelmasuunnittelu

23 artikla

Vuotuinen työohjelma

1. Jäljempänä olevan VI osaston täytäntöönpanoa varten komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vuotuiset työohjelmat asianomaisissa asetettujen vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti. Jäljempänä olevan VI osaston I ja II luvun osalta nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Vuotuisissa työohjelmissa on esitettävä

a) rahoitettavien toimien kuvaus ja kunkin toimen tavoitteet, joiden on oltava 82 ja 85 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden mukaisia. Siinä on myösilmoitettava kuhunkin toimeen osoitettu määrä ja ohjeellinen täytäntöönpanoaikataulu sekä annettava tiedot toimien täytäntöönpanosta;

b) tukien ja niihin liittyvien toimenpiteiden osalta olennaiset arviointiperusteet, jotka on määritettävä niin, että niillä saavutetaan parhaiten toimintaohjelman tavoitteet, sekä osarahoituksen enimmäisosuus.

V OSASTO

YHTEISTYÖSSÄ TOTEUTETTAVAN HALLINNOINNIN PUITTEISSA RAHOITETTAVAT TOIMENPITEET

I LUKU

Kalastuksen kestävä kehitys

24 artikla

Erityistavoitteet

Tässä luvussa tarkoitetun tuen on edistettävä 6 artiklan 1 kohdassa määritellyn unionin painopisteen mukaisten erityistavoitteiden toteutumista.

25 artikla

Yleiset edellytykset

1. Kalastusaluksen omistaja, joka on saanut tämän luvun mukaista tukea, ei saa siirtää tuota alusta unionin ulkopuolelle vähintään viitenä vuotena päivästä, jona kyseessä oleva tuki tosiasiallisesti maksettiin tuensaajalle. Jos alus siirretään tänä ajanjaksona, jäsenvaltion on perittävä takaisin toimen osalta aiheettomasti maksetut määrät suhteutettuina ajanjaksoon, jona tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä asetettua vaatimusta ei ole noudatettu.

2. Toimintakustannukset eivät ole tukikelpoisia, ellei tässä luvussa nimenomaisesti toisin säädetä.

3. EMKR:n kokonaisrahoitustuki 33 ja 34 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ja 41 artiklassa tarkoitettuun pääkoneen tai apukoneiden korvaamiseen tai nykyaikaistamiseen ei saa ylittää korkeampaa kahdesta seuraavasta enimmäismäärästä:

a) 6 000 000 euroa; tai

b) 15 prosenttia kyseisen jäsenvaltion 6 artiklan 1, 2 ja 5 kohdassa esitetyille unionin painopisteille osoittamasta unionin rahoitustuesta.

4. EMKR:n kokonaisrahoitusosuus 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ei saa olla yli 5 prosenttia jäsenvaltiota kohti myönnetystä unionin rahoitustuesta.

5. Jäljempänä olevan 33 artiklan nojalla alusten omistajille myönnetty rahoitustuki vähennetään siitä tuesta, joita alusten omistajille myönnetään samasta aluksesta 34 artiklan nojalla.

26 artikla

Innovointi

1. Kalastukseen liittyvän innovoinnin edistämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää hankkeisiin, joiden tavoitteena on kehittää tai ottaa käyttöön uusia tai merkittävästi parannettuja tuotteita ja laitteita, uusia tai parannettuja prosesseja ja tekniikkoja sekä uusia tai parannettuja hallinto- ja organisaatiojärjestelmiä, mukaan lukien jalostuksen ja markkinoille saattamisen osalta.

2. Jäsenvaltion tai unionin tunnustama tieteellinen tai tekninen elin toteuttaa tämän artiklan nojalla rahoitettavat toimet tai ne toteutetaan yhteistyössä sen kanssa. Kyseinen tieteellinen tai tekninen elin validoi näiden toimien tulokset.

3. Jäsenvaltion on julkaistava tämän artiklan nojalla rahoitettujen toimien tulokset riittävällä tavalla 119 artiklan mukaisesti.

27 artikla

Neuvontapalvelut

1. Toimijoiden yleisen tuloksellisuuden ja kilpailukyvyn parantamiseksi ja kestävän kalastuksen edistämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) toteutettavuustutkimuksiin ja neuvontapalveluihin, joissa arvioidaan tämän luvun mukaiseen tukeen mahdollisesti oikeutettujen hankkeiden elinkelpoisuutta;

b) ympäristön kestävyyttä koskevaan asiantuntijaneuvontaan, jossa keskitytään kalastustoiminnasta meren, maan ja makean veden ekosysteemeille aiheutuvien kielteisten vaikutusten vähentämiseen ja mahdollisuuksien mukaan eliminointiin;

c) liiketoiminta- ja markkinointistrategioita koskevan asiantuntijaneuvonnan tarjontaan.

2. Tieteellisten, akateemisten, ammatillisten tai teknisten elinten tai taloudellista neuvontaa antavien yhteisöjen, joilla on vaadittava pätevyys, on huolehdittava 1 kohdassa tarkoitetuista toteutettavuustutkimuksista, neuvontapalveluista ja neuvonnasta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään toimijoille, kalastajajärjestöille, tuottajajärjestöt mukaan lukien, tai julkisoikeudellisille elimille.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tuki ei ole yli 4 000 euroa, tuensaaja voidaan valita nopeutetun menettelyn mukaisesti.

28 artikla

Tutkijoiden ja kalastajien väliset kumppanuudet

1. Tutkijoiden ja kalastajien välisen tietämyksen siirron edistämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) yhden tai useamman riippumattoman tutkimuslaitoksen ja kalastajien tai yhden tai useamman kalastajajärjestön välisten verkostojen, kumppanuussopimusten tai yhteenliittymien, joihin tekniset elimet voivat osallistua, perustamiseen;

b) edellä olevassa a alakohdassa tarkoitettujen verkostojen, kumppanuussopimusten tai yhteenliittymien puitteissa toteutettuun toimintaan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut toimet voivat sisältää tiedonkeruu- ja hallintotoimia, tutkimuksia, pilottihankkeita, tietämyksen ja tutkimustulosten levittämistä, seminaareja ja parhaiden käytäntöjen levittämistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää julkisoikeudellisille elimille, kalastajille, kalastajajärjestöille, paikallisille kalataloudentoimintaryhmille sekä valtioista riippumattomille järjestöille.

29 artikla

Työvoiman osaamisen, työpaikkojen luomisen ja sosiaalisen vuoropuhelun edistäminen

1. Työvoiman osaamisen, työpaikkojen luomisen ja sosiaalisen vuoropuhelun edistämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) ammatilliseen koulutukseen, elinikäiseen oppimiseen, yhteishankkeisiin, luonteeltaan taloudellisen, teknisen, sääntelyä koskevan tai tieteellisen tiedon ja innovatiivisten käytäntöjen levittämiseen sekä sellaisten uusien ammatillisten taitojen hankintaan, jotka liittyvät erityisesti meriekosysteemien kestävään hoitoon, hygieniaan, terveyteen, turvallisuuteen, merialalla toteutettaviin toimiin, innovointiin ja yrittäjyyteen;

b) verkostoitumiseen sekä kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoon sidosryhmien, muiden muassa sellaisten järjestöjen välillä, jotka edistävät miesten ja naisten tasa-arvoa, naisten asemaa kalastajayhteisöissä sekä pienimuotoista rannikkokalastusta tai rantakalastusta harjoittavien aliedustettujen ryhmien asemaa;

c) sosiaaliseen vuoropuheluun unionin, kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla kalastajien, työmarkkinaosapuolten ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kesken.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU ([1]) 2 artiklan b alakohdan mukaisesti itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien kalastajien puolisoille tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, heidän elinkumppaneilleen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/41/EU, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2010, miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/EY kumoamisesta (EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1).

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää asianomaisen jäsenvaltion työttömiksi katsomien alle 30-vuotiaiden henkilöiden, jäljempänä 'harjoittelija', koulutukseen enintään kahden vuoden ajaksi. Tällaista tukea voidaan myöntää ainoastaan vähintään 50-vuotiaan ammattikalastajan omistamalla pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavalla aluksella tapahtuvaan koulutukseen, joka virallistetaan harjoittelijan ja aluksen omistajan välisellä sopimuksella, joka asianomainen jäsenvaltio tunnustaa, asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 määritellyin tavoin kestäviä kalastuskäytäntöjä ja meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä käsittelevä koulutus mukaan lukien. Aluksella on oltava harjoittelijan lisäksi ammattikalastaja, joka on vähintään 50-vuotias.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaista tukea myönnetään ammattikalastajille harjoittelijan palkan ja siihen liittyvien maksujen maksamiseen, ja se lasketaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 5 kohdan mukaisesti ottamalla huomioon asianomaisen jäsenvaltion taloudellisen tilanteen ja elintason. Tämä tuki ei saa ylittää 40 000 euron enimmäismäärää tuensaajaa kohti ohjelmakaudella.

30 artikla

Tulonlähteiden monipuolistaminen ja uudet muodot

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää investointeihin, joilla edistetään kalastajien tulonlähteiden monipuolistamista kehittämällä täydentäviä toimintoja, mukaan lukien investoinnit aluksiin, ongintamatkailuun, ravintoloihin, kalastusalaan liittyviin ympäristöpalveluihin ja kalastusalaa koskevaan koulutustoimintaan.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaista tukea myönnetään kalastajille,

a) jotka esittävät uusien toimintojensa kehittämiseksi liiketoimintasuunnitelman; ja

b) joilla on riittävä ammattitaito, joka voidaan hankkia 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti rahoitetuin toimin.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaista tukea myönnetään vain, jos täydentävät toiminnot liittyvät kalastajan pääasialliseen kalastustoimintaan

4. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti myönnettävän tuen määrä saa olla enintään 50 prosenttia kutakin toimea koskevassa liiketoimintasuunnitelmassa ennakoidusta talousarviosta ja kunkin tuensaajan osalta enintään 75 000 euroa.

31 artikla

Nuorten kalastajien käynnistysvaiheen tuki

1. EMKR voi tarjota käynnistysvaiheen tukea nuorille kalastajille.

2. Tämän artiklan mukaista tukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisen kalastusaluksen ensimmäiseen hankintaan,

a) jonka kokonaispituus on alle 24 metriä,

b) joka on varustettu merikalastusta varten,

c) jonka ikä on 5–30 vuotta ja

d) joka kuuluu sellaiseen laivaston osaan, jonka osalta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa kalastuskapasiteettiselvityksessä on osoitettu, että kapasiteetti ja tuon laivaston osan käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet ovat tasapainossa.

3. Tässä artiklassa 'nuorella kalastajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka haluaa hankkia kalastusaluksen ensimmäistä kertaa ja joka on hakemusta jättäessään alle 40 vuoden ikäinen ja on työskennellyt vähintään viiden vuoden ajan kalastajana tai hankkinut vastaavan ammattikoulutuksen. Jäsenvaltiot voivat määrittää muitakin objektiivisia perusteita, jotka nuorten kalastajien on täytettävä ollakseen kelpoisia saamaan tämän artiklan mukaista tukea.

4. Tämän artiklan mukainen tuki ei saa olla yli25 prosenttia kalastusaluksen hankintakustannuksista, ja joka tapauksessa se saa olla enintään 75 000 euroa kutakin nuorta kalastajaa kohden.

32 artikla

Terveys ja turvallisuus

1. Kalastajien hygienian, terveyden, turvallisuuden ja työolojen parantamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää aluksiin tai yksittäisiin varusteisiin tehtäviin investointeihin edellyttäen, että kyseisillä investoinneilla ylitetään kansallisessa tai unionin lainsäädännössä edellytetyt vaatimukset.

2. Tämän artiklan mukaista tukea myönnetään kalastajille tai kalastusalusten omistajille.

3. Kun toimi koostuu alukseen tehtävästä investoinnista, tukea myönnetään ohjelmakaudella ainoastaan kerran samantyyppistä investointia varten samalle kalastusalukselle. Jos toimi koostuu yksittäiseen varusteeseen tehtävästä investoinnista, tukea myönnetään ohjelmakaudella ainoastaan kerran samantyyppistä varustetta varten samalle tuensaajalle.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 126 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään tämän artiklan 1 kohdan mukaiseen tukeen oikeutetut toimityypit.

33 artikla

Kalastustoiminnan väliaikainen lopettaminen

1. EMKR:stä voidaan myöntää tukea kalastustoiminnan väliaikaista lopettamista koskeviin toimenpiteisiin seuraavissa tapauksissa:

a) jos toteutetaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 ja 13 artiklassa tarkoitettuja komission toimenpiteitä tai jäsenvaltioiden kiireellisiä toimenpiteitä tai mainitun asetuksen 7 artiklassa tarkoitettuja säilyttämistoimenpiteitä, kalastuskieltoajat mukaan luettuina;

b) jos kestävää kalastuskumppanuutta koskevaa sopimusta tai siihen liittyvää pöytäkirjaa ei uusita;

c) väliaikaisesta lopettamisesta on määrätty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 ([1]) mukaisesti hyväksytyssä hoitosuunnitelmassa tai asetuksen (EU N:o 1380/2013 9 ja 10 artiklan nojalla hyväksytyssä monivuotisessa suunnitelmassa, jos pyyntiponnistuksen rajoittaminen on tieteellisten lausuntojen perusteella tarpeen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 2 kohdan ja 2 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää kaudella 2014–2020 enintään kuuden kuukauden ajan alusta kohden.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen tuki myönnetään vain:

a) aktiivisiksi rekisteröityjen unionin kalastusalusten omistajille, jotka ovat harjoittaneet merikalastustoimintaa vähintään 120 päivän ajan tukihakemuksen jättämispäivää edeltävinä kahtena kalenterivuotena, tai

b) kalastajille, jotka ovat työskennelleet vähintään 120 päivän ajan tukihakemuksen jättämispäivää edeltävinä kahtena kalenterivuotena unionin kalastusaluksella, jota väliaikainen lopettaminen koskee.

4. Kyseisen kalastusaluksen tai kyseisten kalastajien kaikki kalastustoiminta on tosiasiallisesti keskeytettävä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kyseinen kalastusalus on lopettanut kaiken kalastustoiminnan kaudella, jota väliaikainen lopettaminen koskee.

34 artikla

Kalastustoiminnan pysyvä lopettaminen

1. EMKR:stä voidaan myöntää tukea kalastustoiminnan pysyvää lopettamista koskeviin toimenpiteisiin ainoastaan, kun tämä toteutetaan kalastusalusten romuttamisella ja edellyttäen, että

a) tällainen romuttaminen on sisällytetty 18 artiklassa tarkoitettuun toimintaohjelmaan; ja

b) pysyvä lopettaminen on määritetty keinoksi asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa toimintasuunnitelmassa, jossa todetaan, että laivaston osan kapasiteetti ei ole tosiasiallisesti tasapainossa sen käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien kanssa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen tuki myönnetään:

a) aktiivisiksi rekisteröityjen unionin kalastusalusten omistajille, jotka ovat harjoittaneet merikalastustoimintaa vähintään 90 päivää vuodessa tukihakemuksen jättämispäivää edeltävinä kahtena kalenterivuotena; tai

b) kalastajille, jotka ovat työskennelleet merellä vähintään 90 päivää vuodessa tukihakemuksen jättämispäivää edeltävinä kahtena kalenterivuotena unionin kalastusaluksella, jota pysyvä lopettaminen koskee.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista toimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11).

3. Asianomaisten kalastajien on tosiasiallisesti lopetettava kaikki kalastustoiminta. Tuensaajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle todisteet kalastustoiminnan tosiasiallisesta lopettamisesta. Korvaus on palautettava kuluneeseen aikaan suhteutettuna, jos kalastaja aloittaa kalastustoiminnan uudelleen alle kahden vuoden kuluessa tuki hakemuksen toimittamisesta.

4. Tämän artiklan nojalla tukea voidaan myöntää 31 päivään joulukuuta 2017 asti.

5. Tämän artiklan mukainen tuki maksetaan vasta sitten, kun vastaava kapasiteetti on siirretty pysyvästi unionin kalastuslaivastorekisteristä ja kun myös kalastuslisenssit ja -luvat on pysyvästi peruutettu. Tuensaaja ei saa rekisteröidä uutta kalastusalusta viiden vuoden ajan tällaisen tuen saamisesta. Julkisen tuen avulla tapahtuneesta kalastustoiminnan pysyvästä lopettamisesta aiheutuvasta kapasiteetin vähennyksestä on seurattava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 liitteen II mukaisen kalastuskapasiteetin ylärajojen pysyvä vastaava vähennys.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen tukea voidaan myöntää ilman romuttamista edellyttäen, että aluksiin tehdään muuta toimintaa kuin kaupallisen kalastuksen harjoittamista varten tarvittavat muutokset.

Tämän lisäksi ja merellisen kulttuuriperinnön säilyttämistä varten kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen tukea voidaan myöntää ilman romuttamista, kun on kyse perinteisistä puualuksista edellyttäen, että tällaisilla aluksilla säilyy kulttuuriperintöön liittyvä tehtävä mantereella.

35 artikla

Keskinäiset rahastot epäsuotuisten sääolojen tai ympäristövahinkojen varalta

1. EMKR:stä voidaan tukea keskinäisiä rahastoja, jotka maksavat kalastajille rahallista korvausta taloudellisista tappioista, jotka aiheutuvat epäsuotuisista sääoloista tai ympäristövahingosta taikka sellaisten kalastajien tai kalastusalusten pelastuskustannuksista onnettomuuden sattuessa niiden kalastustoiminnan aikana.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ilmaisulla 'keskinäinen rahasto' tarkoitetaan jäsenvaltion kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hyväksymää järjestelmää, johon kuuluvat kalastajat voivat vakuuttaa itsensä ja jossa korvauksia maksetaan siihen kuuluville kalastajille 1 kohdassa tarkoitetuista tapahtumista aiheutuvista taloudellisista tappioista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaisen tuen ja muiden unionin tai kansallisten välineiden tai yksityisten vakuutusjärjestelmien yhdistämisestä aiheutuva ylikompensaatio vältetään.

4. Jotta keskinäinen rahasto olisi tämän artiklan nojalla tukikelpoinen,

a) sen on oltava jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksymä;

b) sen on harjoitettava avointa politiikkaa suhteessa rahastoon tehtäviin maksuihin ja sieltä ottoihin; ja

c) sillä on oltava selkeät säännöt veloista aiheutuvien velvoitteiden varalle.

5. Jäsenvaltioiden on määriteltävä keskinäisten rahastojen perustamista ja hoitoa koskevat säännöt, erityisesti säännöt, jotka koskevat korvausten myöntämistä ja kalastajien kelpoisuutta saada tällaista tukea1 kohdassa tarkoitetuissa epäsuotuisten sääolojen, ympäristövahinkojen tai merellä tapahtuneiden onnettomuuksien johdosta sekä säännöt, jotka koskevat hallintoa ja näiden sääntöjen noudattamisen seurantaa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahaston säännöissä määrätään seuraamuksia kalastajan laiminlyönnin varalta.

6. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on virallisesti tunnustettava 1 kohdassa tarkoitetut epäsuotuisat sääolot, ympäristövahingot tai merellä tapahtuneet onnettomuudet tapahtuneiksi.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuki voi liittyä vain keskinäisen rahaston kalastajille rahallisina korvauksina maksamiin määriin. Keskinäisten rahastojen perustamiseen liittyvät hallintokulut eivät ole tukikelpoisia. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tukikelpoisten kustannusten määrää soveltamalla keskinäisiin rahastoihin ylärajoja.

8. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää vain sellaisten epäsuotuisista sääoloista, ympäristövahingoista tai merellä tapahtuneista onnettomuuksista aiheutuneiden tappioiden kattamiseksi, jotka ovat yli 30 prosenttia kyseisen yrityksen vuotuisesta liikevaihdosta laskettuna yrityksen kolmen edeltävän kalenterivuoden keskimääräisen liikevaihdon perusteella.

9. EMKR:stä ei saa suorittaa mitään osuutta alkupääomaan.

10. Jos jäsenvaltiot päättävät rajoittaa niitä kuluja, jotka ovat tukikelpoisia, soveltamalla kuhunkin keskinäiseen rahastoon ylärajoja, niiden on toimintaohjelmissaan mainittava näitä ylärajoja koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja perustelut.

36 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakamista koskeviin järjestelmille annettava tuki

1. Kalastustoiminnan mukauttamiseksi kalastusmahdollisuuksiin EMKR:stä voidaan tukea kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevien järjestelmien suunnittelua, kehittämistä, seurantaa, arviointia ja hallinnointia.

2. Tämän artiklan mukaista tukea myönnetään viranomaisille, oikeushenkilöille tai luonnollisille henkilöille taikka jäsenvaltion tunnustamille kalastajajärjestöille, mukaan lukien hyväksytyille tuottajajärjestöille, jotka osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien yhteiseen hallinnointiin.

37 artikla

Säilyttämistoimenpiteiden suunnitteluun ja toteuttamiseen sekä alueelliseen yhteistyöhön annettava tuki

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 7, 8 ja 11 artiklan mukaisten säilyttämistoimenpiteiden ja 18 artiklan mukaisen alueellisen yhteistyön tehokkaan suunnittelun ja toteuttamisen varmistamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) säilyttämistoimenpiteiden kehittämiseksi ja toteuttamiseksi tarvittavien teknisten ja hallinnollisten välineiden suunnitteluun, kehittämiseen ja seurantaan sekä alueellistamiseen;

b) sidosryhmien osallistumiseen säilyttämistoimenpiteiden suunnitteluun ja toteuttamiseen ja jäsenvaltioiden sitä koskevaan yhteistyöhön sekä alueellistamiseen.

2. EMKR:n tukea voidaan antaa suorille istutuksille 1 kohdan mukaisesti vain silloin, kun siitä säädetään säilyttämistoimenpiteenä unionin säädöksessä.

38 artikla

Meriympäristöön kalastuksesta kohdistuvien vaikutusten rajoittaminen ja kalastuksen mukauttaminen lajien suojeluun

1. Jotta voitaisiin vähentää meriympäristöön kalastuksesta kohdistuvia vaikutuksia, tukea asteittaista poisheittämisen lopettamista ja helpottaa siirtymistä meren elollisten luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, EMKR:n tukea voidaan myöntää investointeihin, jotka tehdään

a) laitteisiin, jotka parantavat pyydysten koko- tai lajivalikoivuutta;

b) aluksiin tai laitteisiin, joilla lopetetaan poisheittäminen välttämällä ja vähentämällä kaupallisten kantojen tahattomia saaliita tai joilla käsitellään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan mukaisesti purettavia tahattomia saaliita;

c) laitteisiin, jotka rajoittavat ja mahdollisuuksien mukaan poistavat ekosysteemiin tai merenpohjaan kohdistuvia kalastuksen fysikaalisia ja biologisia vaikutuksia;

d) laitteisiin, joilla suojataan pyydyksiä ja saaliita nisäkkäiltä tai linnuilta, joita suojellaan neuvoston direktiivillä 92/43/ETY tai neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiivillä 2009/147/EY ([1]), edellyttäen, että se ei heikennä pyydysten valikoivuutta ja että saalistajien fyysisten vahingoittumisen välttämiseksi toteutetaan kaikki asianmukaiset toimenpiteet.

2. Poiketen siitä, mitä 11 artiklan a alakohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan syrjäisimmillä alueilla myöntää kalojen yhteen kokoamiseen käytettäviin ankkuroituihin laitteisiin edellyttäen, että tällaiset laitteet edistävät kestävää ja valikoivaa kalastusta.

3. Tukea myönnetään ohjelmakaudella ainoastaan kerran samantyyppistä laitetta varten samalle unionin kalastusalukselle.

4. Tukea voidaan myöntää ainoastaan, jos 1 kohdassa tarkoitetun pyydyksen tai muun laitteen osoitetaan olevan kokovalikoivuudeltaan parempi tai vaikuttavan ekosysteemiin ja muihin kuin kohdelajeihin todistetusti vähemmän kuin standardipyydys tai muu laite, joka sallitaan unionin tai asianomaisessa kansallisessa lainsäädännössä, joka on annettu asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 säädetyn alueellistamisen yhteydessä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

5. Tukea myönnetään

a) sellaisten unionin kalastusalusten omistajille, jotka on rekisteröity aktiivisiksi aluksiksi ja jotka ovat harjoittaneet kalastustoimintaa merellä vähintään 60 päivän ajan tukihakemuksen jättämispäivää edeltävinä kahtena kalenterivuotena;

b) kalastajille, jotka omistavat korvattavat pyydykset ja jotka ovat työskennelleet unionin kalastusaluksella vähintään 60 päivän ajan tukihakemuksen jättämispäivää edeltävinä kahtena kalenterivuotena;

c) jäsenvaltion tunnustamille kalastajajärjestöille.

39 artikla

Meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen liittyvä innovointi

1. Jotta voitaisiin tukea poisheittämisen ja sivusaaliiden asteittaista lopettamista ja helpottaa siirtymistä meren elollisten luonnonvarojen hyödyntämiseen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä vähentää kalastuksen vaikutuksia meriympäristöön ja suojeltuihin saalistajalajeihin, EMKR:stä voidaan tukea toimia, joiden tavoitteena on kehittää tai ottaa käyttöön uutta teknistä tai organisatorista tietämystä, mukaan lukien paremmasta pyyntitekniikasta ja pyydysten valikoivuudesta, jolla vähennetään kalastustoiminnan ympäristövaikutuksia tai joiden tavoitteena on saada aikaan meren elollisten luonnonvarojen kestävämpi käyttö ja rinnakkainelo suojeltujen saalistajalajien kanssa.

2. Jäsenvaltion tunnustama tieteellinen tai tekninen elin toteuttaa tämän artiklan nojalla rahoitettavat toimet tai ne toteutetaan yhteistyössä sen kanssa, ja tämä valtio validoi näiden toimien tulokset.

3. Jäsenvaltion on julkaistava tämän artiklan nojalla rahoitettujen toimien tulokset riittävällä tavalla 119 artiklan mukaisesti.

4. Tämän artiklan nojalla rahoitettaviin hankkeisiin osallistuvien kalastusalusten osuus voi olla enintään 5 prosenttia kansallisen laivaston alusten määrästä tai 5 prosenttia kansallisen laivaston bruttovetoisuudesta, joka lasketaan hakemuksen jättämishetkellä. Komissio voi hyväksyä asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja jäsenvaltion pyynnöstä sekä komission päätöksellä 2005/629/EY ([1]) perustetun tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) suosituksen perusteella hankkeita, joissa tässä kohdassa säädetyt enimmäisrajat ylittyvät.

5. Toimet, jotka eivät ole asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 artiklan mukaista tieteellisen tutkimuksen puitteissa harjoitettavaa kalastusta ja jotka koostuvat uusien pyydysten tai pyyntimenetelmien testaamisesta, on toteutettava asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien rajoissa.

6. Kalastusaluksen toimeen osallistumisesta saadut nettotulot on vähennettävä toimen asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

7. Edellä olevan 6 kohdan soveltamiseksi, ilmaisu 'nettotulo' tarkoittaa kalastajien uuden teknisen tai organisatorisen tiedon käyttöönoton ja testauksen yhteydessä pyytämien kalojen tai äyriäisten ensimyynnistä saatuja tuloja vähennettyinä myyntikustannuksilla, joihin kuuluvat esimerkiksi huutokauppamaksut.

40 artikla

Merten biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelu ja ennallistaminen sekä korvausjärjestelmät kestävän kalastustoiminnan osana

1. Merten biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi kestävän kalastustoiminnan yhteydessä ja tarvittaessa kalastajien osallistuessa siihen, EMKR:n tukea voidaan myöntää seuraaviin toimiin:

a) kalastajien suorittama jätteiden kerääminen merestä, esimerkiksi kadonneiden pyydysten ja meressä olevien roskien kerääminen;

b) merieläimistön ja -kasviston suojeluun ja parantamiseen tarkoitettujen kiinteiden tai siirrettävien laitteiden rakentaminen, asentaminen tai nykyaikaistaminen, mukaan lukien niitä koskeva tieteellinen valmistelu ja arviointi;

c) meren elollisten luonnonvarojen paremman hoidon tai säilyttämisen edistäminen;

d) suojelun valmistelu, mukaan lukien tutkimukset, suojelun valmistelu, seuranta ja päivittäminen, sekä hoitosuunnitelmat Natura 2000 -alueisiin ja direktiivissä 2008/56/EY tarkoitettuihin erityisiin suojeltuihin alueisiin ja muihin erityisiin luontotyyppeihin liittyviä kalastustoimintoja varten;

([1]) Komission päätös 2005/629/EY, tehty 26 päivänä elokuuta 2005, tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean perustamisesta (EUVL L 225, 31.8.2005, s. 18).

e) Natura 2000 -alueiden hoito, ennallistaminen ja seuranta luontotyyppien sekä direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2009/147/EY sekä direktiivin 92/43/ETY nojalla vahvistettujen toimintajärjestystä koskevien puitteiden mukaisesti;

f) merten suojelualueiden hoito, ennallistaminen ja seuranta direktiivin 2008/56/EY 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen alueellisten suojelutoimenpiteiden toteuttamiseksi;

g) ympäristötietoisuuden parantaminen, johon kalastajat otetaan mukaan, merten biologisen monimuotoisuuden suojelemisen ja ennallistamisen osalta;

h) järjestelmät, joilla korvataan saaliille aiheutuvat vahingot, joita aiheuttavat nisäkkäät tai linnut, jotka on suojeltu direktiiveillä 92/43/ETY ja 2009/147/EY;

i) osallistuminen muihin biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen säilyttämiseen ja parantamiseen tähtääviin toimiin, kuten merten ja rannikoiden yksittäisten luontotyyppien ennallistamiseen kestävien kalakantojen tukemiseksi, mukaan lukien niitä koskevien tieteellisten lausuntojen valmistelu ja tieteellinen arviointi.

2. Edellä olevan 1 kohdan h alakohdan mukaisen tuen myöntäminen edellyttää sitä, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät niitä koskevat tukijärjestelmät. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että vahinkoja ei ylikompensoida unionin, kansallisten ja yksityisten korvausjärjestelmien yhdistelyn seurauksena.

3. Tässä artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamisesta voivat vastata julkisoikeudelliset tieteelliset tai tekniset elimet, neuvoa-antavat toimikunnat, kalastajat, jäsenvaltion tunnustamat kalastajajärjestöt taikka valtioista riippumattomat järjestöt yhteistyössä kalastajajärjestöjen tai paikallisten kalatalouden toimintaryhmien kanssa.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 126 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään tämän artiklan 1 kohdan mukaiset tukikelpoiset kustannukset.

41 artikla

Energiatehokkuus ja ilmastonmuutoksen hillintä

1. Ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseksi ja kalastusalusten energiatehokkuuden parantamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) sellaisiin laitteisiin tai aluksiin tehtäviin investointeihin, joiden tavoitteena on vähentää epäpuhtauspäästöjä tai kasvihuonekaasupäästöjä ja lisätä kalastusalusten energiatehokkuutta. Investoinnit pyydyksiin ovat myös tukikelpoisia edellyttäen, että niillä ei haitata kyseisten pyydysten valikoivuutta;

b) energiatehokkuustarkastuksiin ja -järjestelmiin;

c) tutkimuksiin, joilla arvioidaan vaihtoehtoisten käyttövoimajärjestelmien ja laivanrunkomallien vaikutuksia kalastusalusten energiatehokkuuteen.

2. Tukea pääkoneen tai apukoneiden korvaamiseen tai nykyaikaistamiseen voidaan myöntää ainoastaan:

a) kokonaispituudeltaan enintään 12-metrisille aluksille edellyttäen, että uuden tai nykyaikaistetun moottorin teho ei ole kilowatteina ilmaistuna korkeampi kuin korvattavassa moottorissa;

b) kokonaispituudeltaan 12–18-metrisille aluksille edellyttäen, että uuden tai nykyaikaistetun moottorin teho on kilowatteina ilmaistuna vähintään 20 prosenttia alhaisempi kuin korvattavassa moottorissa;

c) kokonaispituudeltaan 18–24-metrisille aluksille edellyttäen, että uuden tai nykyaikaistetun moottorin teho on vähintään 30 prosenttia alhaisempi kuin korvattavassa moottorissa.

3. Tukea pääkoneen tai apukoneiden korvaamiseen tai nykyaikaistamiseen voidaan myöntää tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti vain aluksille, jotka kuuluvat sellaiseen laivaston osaan, jonka osalta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa kapasiteettiselvityksessä on osoitettu, että kapasiteetti ja tuon laivaston osan käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet ovat tasapainossa.

4. Tämän artiklan 2 kohdan mukaista tukea myönnetään ainoastaan sellaisten pääkoneiden tai apukoneiden korvaamiseen tai nykyaikaistamiseen, jotka on virallisesti varmennettu asetuksen (EY) N:o 1224/2009 40 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuki maksetaan vasta, kun mahdollinen vaadittu kapasiteetin vähennys kilowatteina ilmaistuna on poistettu pysyvästi unionin kalastuslaivastorekisteristä.

5. Kalastusaluksille, joiden konetehoa ei ole varmennettu, myönnetään tämän artiklan 2 kohdan mukaista tukea ainoastaan sellaisten pääkoneiden tai apukoneiden korvaamiseen tai nykyaikaistamiseen, joiden konetehon yhdenmukaisuus on tarkistettu asetuksen (EY) N:o 1224/2009 41 artiklan mukaisesti ja jotka on fyysisesti tarkastettu sen varmistamiseksi, että koneteho ei ylitä kalastuslisensseissä vahvistettua konetehoa.

6. Edellä 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetun konetehon vähennyksen voi saavuttaa alusten ryhmä kussakin mainituissa alakohdissa tarkoitetussa alusluokassa.

7. Sen estämättä, mitä 25 artiklan 3 kohdassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdan mukainen EMKR:n tuki ei saa ylittää jompaakumpaa seuraavasta kahdesta rajoituksesta:

a) 1 500 000 euroa; tai

b) 3 prosenttia asianomaisen jäsenvaltion 6 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan mukaisille säädetyille unionin painopisteille kohdistamasta unionin rahoitustuesta.

8. Pienimuotoisen rannikkokalastuksen alalla työskentelevien toimijoiden hakemuksia kohdellaan ensisijaisina enimmillään 60 prosenttiin asti kokonaistuesta, joka kohdistetaan 2 kohdassa tarkoitettuun pääkoneiden tai apukoneiden korvaamiseen tai nykyaikaistamiseen koko ohjelmakaudella.

9. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan mukaista tukea myönnetään ainoastaan kalastusalusten omistajille ja ohjelmakaudella ainoastaan kerran samantyyppistä investointia varten samalle kalastusalukselle.

10. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 126 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten tukikelpoisten kustannusten määrittämiseksi.

42 artikla

Lisäarvo, tuotteiden laatu ja tahattomien saaliiden käyttö

1. Saaliiksi saaduista kaloista saatavan lisäarvon tai kalojen laadun parantamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) investointeihin, joilla lisätään kalastustuotteiden arvoa erityisesti sallimalla kalastajien huolehtia omien saaliidensa jalostuksesta, markkinoille saattamisesta ja suoramyynnistä;

b) aluksiin tehtäviin innovatiivisiin investointeihin, joilla parannetaan kalastustuotteiden laatua.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tuki edellyttää valikoivien pyydysten käyttöä tahattomien saaliiden minimoimiseksi ja sitä myönnetään ainoastaan sellaisille unionin kalastusalusten omistajille, joiden alukset ovat harjoittaneet kalastustoimintaa merellä vähintään 60 päivän ajan tukihakemuksen jättämispäivää edeltävinä kahtena kalenterivuotena.

43 artikla

Kalasatamat, purkupaikat, huutokauppahallit ja kalastussuojat

1. Purettujen tuotteiden laadun, valvonnan ja jäljitettävyyden parantamiseksi, energiatehokkuuden lisäämiseksi, ympäristönsuojelun edistämiseksi sekä turvallisuuden ja työolojen parantamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää investointeihin, joilla parannetaan kalasatamien, huutokauppahallien, purkupaikkojen ja kalastussuojien infrastruktuuria, mukaan lukien investoinnit jätteiden ja meressä olevien roskien keruulaitteisiin.

2. EMKR:n tukea voidaan myöntää kalasatamiin, huutokauppahalleihin, purkupaikkoihin ja kalastussuojiin tehtäviin investointeihin, jotta voidaan helpottaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1379/2013 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen kaikkien saaliiden purkamista koskevan velvoitteen noudattamista sekä lisätä alikäytettyjen kalansaaliin osien arvoa.

3. Kalastajien turvallisuuden parantamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää investointeihin kalastussuojien rakentamiseksi tai nykyaikaistamiseksi.

4. Tukea ei voida myöntää uusien satamien, uusien purkupaikkojen tai uusien huutokauppahallien rakentamiseen.

44 artikla

Sisävesikalastus sekä sisävesien eläimistö ja kasvisto

1. Sisävesikalastuksesta aiheutuvien ympäristövaikutusten vähentämiseksi, energiatehokkuuden lisäämiseksi, purettujen kalojen arvon tai laadun parantamiseksi taikka terveyden, turvallisuuden, työolojen, työvoiman osaamisen ja koulutuksen edistämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) edellä 29 artiklassa tarkoitettuun työvoiman osaamisen, työpaikkojen luomisen ja sosiaalisen vuoropuhelun edistämiseen mainitussa artiklassa säädetyin edellytyksin;

b) edellä 32 artiklassa tarkoitettuihin aluksiin tai yksittäisiin varusteisiin tehtäviin investointeihin mainitussa artiklassa säädetyin edellytyksin;

c) edellä 38 ja 39 artiklassa tarkoitettuihin laitteisiin ja toimityyppeihin tehtäviin investointeihin ja hankkeisiin mainituissa artikloissa säädetyin edellytyksin;

d) edellä 41 artiklassa tarkoitettuun energiatehokkuuden parantamiseen ja ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseen tehtäviin investointeihin mainitussa artiklassa säädetyin edellytyksin;

e) edellä 42 artiklassa tarkoitettuun saaliiksi saatujen kalojen arvon tai laadun parantamiseen tehtäviin investointeihin mainitussa artiklassa säädetyin edellytyksin;

f) edellä 43 artiklassa tarkoitettuihin kalasatamiin, kalastussuojiin ja purkupaikkoihin tehtäviin investointeihin mainitussa artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. EMKR voi antaa tukea 31 artiklassa tarkoitettuun nuorten kalastajien käynnistysvaiheen tukeen liittyviin investointeihin samoin edellytyksin kuin mainitussa artiklassa on säädetty, lukuun ottamatta mainitun artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista vaatimusta.

3. EMKR:n tukea voidaan myöntää innovoinnin kehittämiseen ja edistämiseen 26 artiklan mukaisesti, neuvontapalveluihin 27 artiklan mukaisesti sekä tutkijoiden ja kalastajien välisiin kumppanuuksiin 28 artiklan mukaisesti.

4. Sisävesikalastajien toiminnan monipuolistamisen edistämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää sisävesikalastustoiminnan monipuolistamiseen täydentävin toiminnoin 30 artiklassa säädetyin edellytyksin.

5. Sovellettaessa 1 kohtaa:

a) edellä 30, 32, 38, 39, 41 ja 42 artiklassa tehtyjä viittauksia kalastusaluksiin pidetään viittauksina yksinomaan sisävesillä toimiviin aluksiin;

b) edellä 38 artiklassa tehtyjä viittauksia meriympäristöön pidetään viittauksina ympäristöön, jossa sisävesikalastusalus harjoittaa toimintaansa.

6. Vesieläimistön ja -kasviston suojelemiseksi ja kehittämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) sellaisten Natura 2000 -alueiden, joihin kalastustoiminta vaikuttaa, hoitoon, ennallistamiseen ja seurantaan sekä sisävesien ennallistamiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EU ([1]) mukaisesti, ja tarvittaessa sisävesikalastajien osallistuessa, mukaan lukien vaeltavien lajien kutualueet ja vaellusreitit, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 40 artiklan 1 kohdan e alakohdan soveltamista;

b) vesieläimistön ja -kasviston suojeluun ja parantamiseen tarkoitettujen kiinteiden tai siirrettävien laitteiden rakentamiseen, nykyaikaistamiseen tai asentamiseen, mukaan lukien niitä koskeva tieteellinen valmistelu, seuranta ja arviointi.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla tukea saavat alukset jatkavat toimintaansa yksinomaan sisävesillä.

II LUKU

Vesiviljelyn kestävä kehitys

45 artikla

Erityistavoitteet

Tämän luvun mukaisen tuen on edistettävä 6 artiklan 2 kohdan mukaisen unionin painopisteen mukaisten erityistavoitteiden toteuttamista.

46 artikla

Yleiset edellytykset

1. Tässä luvussa tarkoitettu tuki koskee vain vesiviljely-yrityksiä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

2. Tässä artiklassa tarkoitettujen alalle tulevien yrittäjien on toimitettava liiketoimintasuunnitelma ja, investointikustannusten ylittäessä 50 000 euroa, toteutettavuustutkimus, mukaan lukien toiminnan ympäristövaikutusten arviointi. Tämän luvun mukaista tukea myönnetään vain, jos riippumattomalla markkinointitutkimuksella voidaan selkeästi osoittaa, että tuotteella on hyvät ja kestävät markkinanäkymät.

3. Jos toimet koostuvat laitteisiin tai infrastruktuuriin tehtävistä investoinneista, joilla varmistetaan unionin lainsäädännön mukaisten ympäristöä, ihmisten tai eläinten terveyttä, hygieniaa tai eläinten hyvinvointia koskevien tulevien vaatimusten noudattaminen, tukea voidaan myöntää siihen päivään saakka, jona tällaisista vaatimuksista tulee yrityksiä velvoittavia.

4. Tukea ei myönnetä muuntogeenisten organismien viljelyyn.

5. Tukea ei myönnetä vesiviljelytoimiin merensuojelualueilla, jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on ympäristövaikutusten arvioinnin perusteella todennut, että toimi aiheuttaisi huomattavia kielteisiä ympäristövaikutuksia, joita ei voida riittävästi lieventää.

47 artikla

Innovointi

1. Vesiviljelyyn liittyvän innovoinnin edistämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää toimiin, joilla pyritään

a) kehittämään vesiviljelylaitosten teknistä, tieteellistä tai organisatorista tietämystä, joka erityisesti vähentää ympäristövaikutuksia, vähentää riippuvuutta kalajauhosta ja -öljystä, edistää vesiviljelyvarojen kestävää käyttöä, parantaa eläinten hyvinvointia tai edistää uusia kestävän kehityksen mukaisia tuotantotapoja;

b) kehittämään tai tuomaan markkinoille uusia vesiviljelylajeja, joiden markkinanäkymät ovat hyvät, uusia tai merkittävästi parannettuja tuotteita, uusia tai parannettuja prosesseja taikka uusia tai parannettuja hallinto- ja organisaatiojärjestelmiä;

c) tutkimaan innovatiivisten tuotteiden tai prosessien teknistä tai taloudellista toteutettavuutta.

2. Kunkin jäsenvaltion tunnustamat julkiset tai yksityiset tieteelliset tai tekniset elimet toteuttavat tämän artiklan mukaiset toimet tai ne toteutetaan yhteistyössä niiden kanssa, ja tämä valtio validoi näiden toimien tulokset.

3. Jäsenvaltion on asianmukaisesti julkaistava tukea saaneiden toimien tulokset riittävällä tavalla 119 artiklan mukaisesti.

48 artikla

Vesiviljelyyn tehtävät tuottavat investoinnit

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää seuraaviin:

a) vesiviljelyyn tehtävät tuottavat investoinnit;

b) vesiviljelytuotannon ja viljeltävien lajien monipuolistaminen;

c) vesiviljely-yksiköiden nykyaikaistaminen, mukaan lukien vesiviljelyalan työntekijöiden työ- ja turvallisuusolosuhteiden parantaminen;

d) eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvät parannukset ja nykyaikaistaminen, mukaan lukien sellaisten laitteiden hankkiminen, joilla pyritään suojaamaan viljelylaitoksia luonnonvaraisten lajien harjoittamalta saalistukselta;

e) investoinnit, joilla vähennetään kielteisiä tai tehostetaan myönteisiä ympäristövaikutuksia sekä lisätään resurssitehokkuutta;

f) vesiviljelytuotteiden laadun parantamiseen tehtävät tai niille lisäarvoa tuovat investoinnit;

g) olemassa olevien vesiviljelylammikoiden tai -altaiden ennallistaminen poistamalla lietettä tai toteuttamalla investointeja, joiden tavoitteena on lietekerrostumien ennaltaehkäisy.

h) vesiviljely-yritysten tulojen monipuolistaminen kehittämällä täydentäviä toimintoja;

i) investoinnit, joilla vähennetään merkittävästi veden käyttöön ja laatuun kohdistuvia vesiviljely-yritysten vaikutuksia erityisesti vähentämällä käytetyn veden tai kemikaalien, antibioottien ja muiden lääkkeiden määrää tai parantamalla poistoveden laatua muun muassa multitroofisten vesiviljelyjärjestelmien käytön avulla;

j) sellaisten suljettujen vesiviljelyjärjestelmien edistäminen, joissa vesiviljelytuotteita kasvatetaan suljetuissa ja siten vettä säästävissä kiertovesijärjestelmissä;

k) investoinnit, joilla lisätään vesiviljely-yritysten energiatehokkuutta ja edistetään niiden siirtymistä uusiutuviin energialähteisiin.

2. Edellä olevan 1 kohdan h alakohdan mukaista tukea voidaan myöntää vesiviljely-yrityksille ainoastaan, jos täydentävät toiminnot liittyvät yrityksen pääasialliseen vesiviljelyalan toimintaan, esimerkiksi ongintamatkailuun, vesiviljelyalaan liittyviin ympäristöpalveluihin tai vesiviljelyalan koulutustoimintaan.

3. Edellä 1 kohdan mukaista tukea voidaan myöntää nykyisten vesiviljely-yritysten tuotannon lisäämistä tai yritysten nykyaikaistamista varten taikka uusien laitosten rakentamista varten edellyttäen, että kehittämisessä noudatetaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 34 artiklassa tarkoitettua vesiviljelytoiminnan kehittämistä koskevaa monivuotista kansallista strategiasuunnitelmaa.

49 artikla

Vesiviljelylaitosten hoito-, lomitus- ja neuvontapalvelut

1. Vesiviljelylaitosten yleisen tuloksellisuuden ja kilpailukyvyn parantamiseksi sekä niiden toiminnan kielteisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) vesiviljelylaitosten hoito-, lomitus- ja neuvontapalvelujen perustamiseen;

b) teknisten, tieteellisten, oikeudellisten, ympäristöä koskevien tai viljelylaitoksille tarkoitettujen taloudellisten neuvontapalvelujen hankintaan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut neuvontapalvelut koskevat seuraavia:

a) vesiviljelylaitosten hallinnolliset tarpeet ympäristönsuojelua koskevan unionin ja kansallisen lainsäädännön sekä merten aluesuunnittelua koskevien vaatimusten noudattamiseksi;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY ([1]) ja neuvoston direktiivissä 92/43/ETY tarkoitettu ympäristövaikutusten arviointi;

c) vesiviljelylaitosten hallinnolliset tarpeet vesieläinten terveyttä ja hyvinvointia tai kansanterveyttä koskevan unionin ja kansallisen lainsäädännön noudattamiseksi;

d) unionin ja kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat terveys- ja turvallisuusvaatimukset;

e) markkinointi- ja liiketoimintastrategiat.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta neuvontapalveluista huolehtivat hyväksytyt tieteelliset tai tekniset elimet sekä oikeudellista tai taloudellista neuvontaa antavat yhteisöt, jotka täyttävät kunkin jäsenvaltion tunnustamat pätevyysvaatimukset.

4. Edellä 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea voidaan myöntää vain julkisoikeudellisille elimille tai muille yhteisöille, jotka jäsenvaltio on valinnut perustamaan viljelylaitosten neuvontapalveluja. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukaista tukea voidaan myöntää ainoastaan vesiviljelyalan pk-yrityksille tai vesiviljelyalan järjestöille, mukaan lukien vesiviljelyalan tuottajajärjestöt ja vesiviljelyalan tuottajajärjestöjen liitot.

5. Jos tuki on enintään 4 000 euroa, tuensaaja voidaan valita nopeutetun menettelyn mukaisesti.

6. Tuensaajat eivät voi saada tukea useammin kuin kerran vuodessa kunkin 2 kohdassa tarkoitetun neuvontapalveluluokan osalta.

50 artikla

Työvoiman osaamisen ja verkottumisen edistäminen

1. Työvoiman osaamisen ja verkottumisen edistämiseksi vesiviljelyalalla EMKR:n tukea voidaan myöntää

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

a) ammatilliseen koulutukseen, elinikäiseen oppimiseen, tieteellisen ja teknisen tiedon ja innovatiivisten käytäntöjen levittämiseen sekä uusien ammatillisten taitojen hankintaan vesiviljelyalalla sekä vesiviljelytoiminnan ympäristövaikutusten vähentämisen osalta;

b) työolojen parantamiseen ja työturvallisuuden edistämiseen;

c) verkostoitumiseen sekä kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoon vesiviljely-yritysten tai ammattialan järjestöjen ja muiden sidosryhmien kesken, mukaan lukien tieteelliset ja tekniset elimet tai miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistävät elimet.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukea ei voida myöntää suurille vesiviljely-yrityksille, paitsi jos ne osallistuvat tietämyksen vaihtoon pk-yritysten kanssa.

3. Poiketen siitä, mitä 46 artiklassa säädetään, tämän artiklan mukaista tukea myönnetään myös julkisille tai puolijulkisille järjestöille sekä muille jäsenvaltion tunnustamille järjestöille.

4. Tämän artiklan mukaista tukea myönnetään direktiivin 2010/41/EU 2 artiklan b alakohdassa säädetyin edellytyksin myös itsenäisinä ammatinharjoittajina toimivien vesiviljelyn harjoittajien puolisoille tai, jos ja siinä määrin kuin nämä tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä, heidän elinkumppaneilleen.

51 artikla

Vesiviljelypaikkojen mahdollisuuksien lisääminen

1. Vesiviljelylaitosten ja -infrastruktuurin kehittämisen edistämiseksi sekä toiminnan kielteisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) vesiviljelyn kehittämiseen parhaiten soveltuvien alueiden määrittelyyn ja kartoitukseen ottaen tapauksen mukaan huomioon aluesuunnitteluun liittyvät prosessit sekä sellaisten alueiden määrittelyyn ja kartoitukseen, jotka olisi jätettävä vesiviljelyn ulkopuolelle, niiden aseman säilyttämiseksi ekosysteemin toiminnassa;

b) vesiviljelypaikkojen mahdollisuuksien lisäämiseen tarvittavien tukivälineiden ja infrastruktuurien parantamiseen ja kehittämiseen sekä vesiviljelyn kielteisten ympäristövaikutusten vähentämiseen, muun muassa maa-alueiden jakautumiseen sekä energiatoimituksiin tai vesihuoltoon tehtäviin investointeihin;

c) toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2009/147/EY 9 artiklan 1 kohdan tai direktiivin 92/43/ETY 16 artiklan 1 kohdan nojalla toteuttamiin ja täytäntöön panemiin toimiin, joiden tavoitteena on estää vesiviljelylle aiheutuvat vakavat vahingot;

d) toimivaltaisten viranomaisten lisääntyneen kuolleisuuden ja tautien toteamisen jälkeen neuvoston direktiivin 2006/88/EY ([1]) 10 artiklan mukaisesti toteuttamiin toimiin. Näihin toimiin voi kuulua äyriäistoimintasuunnitelmien hyväksyminen, millä pyritään äyriäisten luonnonvaraisten kasvualustojen ja pyyntialueiden suojeluun, ennallistamiseen ja hoitoon, mukaan lukien äyriäisten viljelijöille niiden hoidosta myönnettävä tuki.

2. Tämän artiklan mukaisia tuensaajia voivat olla ainoastaan julkisoikeudelliset elimet tai yksityiset elimet, joiden suoritettaviksi jäsenvaltio on antanut 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät.

52 artikla

Uusien kestävän kehityksen mukaisen vesiviljelyn harjoittajien kannustaminen

1. Vesiviljelyyn liittyvän yrittäjyyden edistämiseksi EMKR:stä voidaan tukea toimintaansa aloittavia uusia toimijoita perustamaan kestävän kehityksen mukaisia vesiviljely-yrityksiä.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaista tukea voidaan myöntää alalle tuleville vesiviljelyn harjoittajille edellyttäen, että he

a) ovat riittävän ammattitaitoisia;

b) ovat perustamassa ensimmäistä kertaa vesiviljelyalan mikro- tai pienyritystä tällaista yritystä johtavana; ja

c) esittävät vesiviljelytoimintansa kehittämiseksi liiketoimintasuunnitelman.

([1]) Neuvoston direktiivi 2006/88/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta (EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14).

3. Alalle tuleville vesiviljelyn harjoittajille voidaan riittävän ammattitaidon hankkimiseksi myöntää 50 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea.

53 artikla

Siirtyminen ympäristöasioiden hallintaan, auditointijärjestelmiin ja luonnonmukaiseen vesiviljelyyn

1. Luonnonmukaisen tai energiatehokkaan vesiviljelyn kehittämisen edistämiseksi EMKR:stä voidaan tukea

a) neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ([1]) tarkoitettua siirtymistä tavanomaisista vesiviljelyalan tuotantomenetelmistä luonnonmukaiseen vesiviljelyyn komission asetuksen (EY) N:o 710/2009 ([2]) mukaisesti;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 761/2001 ([3]) perustettuun unionin ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) osallistumista.

2. Tukea voidaan myöntää ainoastaan tuensaajille, jotka sitoutuvat osallistumaan EMAS-järjestelmään vähintään kolmen vuoden ajaksi tai noudattamaan luonnonmukaista tuotantoa koskevia vaatimuksia vähintään viiden vuoden ajan.

3. Tuki myönnetään korvauksena, jota voidaan maksaa enintään kolmen vuoden ajan sinä aikana, jona yritys siirtyy luonnonmukaiseen tuotantoon tai valmistautuu osallistumaan EMAS-järjestelmään. Jäsenvaltioiden on laskettava tämä korvaus seuraavien seikkojen perusteella:

a) tavanomaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen aikana aiheutuneet tulonmenetykset tai lisäkustannukset tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tukikelpoisten toimien osalta; tai

b) EMAS-järjestelmän soveltamisesta ja siihen osallistumiseen valmistautumisesta aiheutuneet lisäkustannukset, kun kyse on 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tukikelpoisista toimista.

54 artikla

Ympäristöpalveluja tarjoava vesiviljely

1. Ympäristöpalveluja tarjoavan vesiviljelyn kehittämisen edistämiseksi EMKR:stä voidaan tukea

a) vesiviljelymenetelmiä, jotka ovat sopusoinnussa erityisten ympäristötarpeiden kanssa ja joihin sovelletaan erityisiä hoitovaatimuksia, jotka johtuvat Natura 2000 -alueiden nimeämisestä direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY mukaisesti;

b) kustannuksia, jotka suoraan liittyvät osallistumiseen vesieläinten säilyttämiseen ja lisäämiseen paikan päällä viranomaisten kehittämien säilyttämistä ja biologisen luonnonmukaisuuden ennallistamista koskevien ohjelmien puitteissa tai viranomaisten valvonnassa;

c) vesiviljelytoimia, joihin sisältyy ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja parantaminen sekä vesiviljelyalueiden maisemasta ja perinteisistä piirteistä huolehtiminen.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuki myönnetään vuotuisena korvauksena lisäkustannuksista ja/tai tulonmenetyksistä, joita kyseisillä alueilla on aiheutunut direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY täytäntöönpanoon liittyvistä hoitovaatimuksista.

3. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää ainoastaan tuensaajille, jotka sitoutuvat noudattamaan vähintään viiden vuoden ajan vesiensuojeluvaatimuksia, jotka ylittävät unionin ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Tällaisen toimen ympäristöedut on osoitettava jäsenvaltion nimeämien toimivaltaisten elinten suorittamalla ennakkoarvioinnilla, jollei asianomaisen toimen ympäristöetuja ole jo tunnustettu.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

([2]) Komission asetus (EY) N:o 710/2009, annettu 5 päivänä elokuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 889/2008 muuttamisesta vesiviljelyeläinten ja merilevien luonnonmukaista tuotantoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi (EUVL L 204, 6.8.2009, s. 15).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 761/2001, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) (EUVL L 114, 24.4.2001, s. 1).

4. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdan mukainen tuki on myönnettävä vuotuisena korvauksena aiheutuneista lisäkustannuksista ja/tai tulonmenetyksistä.

5. Jäsenvaltion on asianmukaisesti julkaistava tämän artiklan nojalla tukea saaneiden toimien tulokset riittävällä tavalla 119 artiklan mukaisesti.

55 artikla

Kansanterveyttä koskevat toimenpiteet

1. EMKR:stä voidaan tukea nilviäisten viljelijöille viljeltyjen nilviäisten korjuun väliaikaisesta keskeyttämisestä maksettavia korvauksia, jos tällainen keskeyttäminen tapahtuu yksinomaan kansanterveydellisistä syistä.

2. Tukea voidaan myöntää vain, jos nilviäisten saastumisesta johtuva korjuun keskeyttäminen on seurausta toksiineja tuottavan planktonin lisääntymisestä tai biotoksiineja sisältävän planktonin esiintymisestä, ja jos

a) pilaantuminen kestää yhtäjaksoisesti yli neljä kuukautta, tai

b) korjuun keskeyttämisen aiheuttama tappio on yli 25 prosenttia kyseisen yrityksen vuosittaisesta liikevaihdosta laskettuna yrityksen niiden kolmen kalenterivuoden keskimääräisen liikevaihdon perusteella, jotka edelsivät vuotta, jona korjuu on keskeytetty.

Ensimmäisen kohdan b alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat vahvistaa erityiset laskentasäännöt, joita käytetään sellaisten yritysten osalta, jotka ovat harjoittaneet toimintaa alle kolmen vuoden ajan.

3. Korvausta voidaan myöntää enintään 12 kuukauden ajalta koko ohjelmakaudella. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa tätä aikaa voidaan pidentää kerran enintään 12 kuukaudella ja yhteensä enintään 24 kuukauteen saakka.

56 artikla

Eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevat toimenpiteet

1. Eläinten terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi vesiviljely-yrityksissä, muun muassa ennaltaehkäisyn ja bioturvallisuuden kannalta, EMKR:n tukea voidaan myöntää

a) tautien valvontaan ja hävittämiseen vesiviljelyssä liittyviin kustannuksiin neuvoston päätöksen 2009/470/EY ([1]) mukaisesti, myös toimintaan liittyviin kustannuksiin, jotka ovat välttämättömiä hävittämissuunnitelman velvoitteiden täyttämiseksi;

b) vesiviljelyalan bioturvallisuuteen tai eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin liittyviä yleisiä ja lajikohtaisia tarpeita koskevien parhaiden käytäntöjen tai käytännesääntöjen kehittämiseen;

c) aloitteisiin, joiden tavoitteena on vähentää vesiviljelyn riippuvuutta eläinlääkkeistä;

d) eläinlääketieteellisiin tai farmaseuttisiin tutkimuksiin sekä tietojen ja sellaisten parhaiden käytäntöjen levittämiseen ja vaihtamiseen, jotka liittyvät eläintauteihin vesiviljelyssä, jolloin tavoitteena on asianmukaisen eläinlääkkeiden käytön edistäminen;

e) jäsenvaltioiden tunnustamien terveydensuojeluryhmien perustamiseen ja toimintaan vesiviljelyalalla;

f) nilviäisten viljelijöille maksettaviin korvauksiin poikkeuksellisten joukkokuolemien aiheuttamasta toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, jos kuolevuus ylittää 20 prosenttia tai kun toiminnan keskeyttämisestä aiheutuvat tappiot ovat yli 35 prosenttia kyseisen yrityksen vuotuisesta liikevaihdosta laskettuna yrityksen niiden kolmen kalenterivuoden keskimääräisen liikevaihdon perusteella, jotka edelsivät vuotta, jona toiminta on keskeytetty.

2. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdan mukaista tukea ei voida myöntää eläinlääkkeiden hankintaan.

3. Jäsenvaltion on raportoitava asianmukaisesti 1 kohdan d alakohdan nojalla rahoitettujen tutkimusten tuloksista ja julkaistava ne riittävällä tavalla 119 artiklan mukaisesti.

4. Tukea voidaan myöntää myös julkisoikeudellisille elimille.

([1]) Neuvoston päätös 2009/470/EY, tehty 25 päivänä toukokuuta 2009, tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista (EUVL L 155, 18.6.2009, s. 30).

57 artikla

Vesiviljelykannoille otettavat vakuutukset

1. Vesiviljelyalan tuottajien tulojen turvaamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää osallistumiseen vesiviljelykannoille otettaviin vakuutuksiin, jotka kattavat vähintään yhdestä seuraavista seikoista aiheutuvat taloudelliset tappiot:

a) luonnonkatastrofit;

b) epäsuotuisat sääolot;

c) äkilliset vedenlaadun ja -määrän muutokset, joista toimija ei ole vastuussa;

d) vesiviljelyssä esiintyvät taudit, kato tai tuotantolaitoksen tuhoutuminen, joista toimija ei ole vastuussa.

2. Asianomaisen jäsenvaltion on todettava virallisesti 1 kohdassa tarkoitettujen olosuhteiden esiintyminen.

3. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vahvistaa etukäteen perusteet, joiden mukaisesti 2 kohdassa tarkoitettu virallinen toteaminen katsotaan tapahtuneeksi.

4. Tukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisiin vesiviljelykantoja koskeviin vakuutussopimuksiin, jotka kattavat 1 kohdassa tarkoitetut taloudelliset tappiot, jotka ovat yli 30 prosenttia vesiviljelyn harjoittajan keskimääräisestä vuosittaisesta liikevaihdosta laskettuna niiden vesiviljelyn harjoittajan niiden kolmen kalenterivuoden keskimääräisen liikevaihdon perusteella, jotka edelsivät vuotta, jona taloudelliset tappiot ovat syntyneet.

III LUKU

Kalastus- ja vesiviljelyalueiden kestävä kehitys

1 jakso

Soveltamisala ja tavoitteet

58 artikla

Soveltamisala

EMKR:stä tuetaan kalastus- ja vesiviljelyalueiden kestävää kehitystä noudattaen asetuksen (EU) N:o 1303/2013 32 artiklassa säädettyä yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä koskevaa lähestymistapaa.

59 artikla

Erityistavoitteet

Tämän luvun mukaisen tuen on edistettävä 6 artiklan 4 kohdan mukaisen unionin painopisteen mukaisten erityistavoitteiden toteuttamista.

2 jakso

Yhteisölähtöiset paikalliset kehitysstrategiat ja paikalliset kalatalouden toimintaryhmät

60 artikla

Yhteisölähtöiset paikalliset kehitysstrategiat

1. Edistääkseen 59 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteutumista yhteisölähtöisissä paikallisissa kehitysstrategioissa on

a) maksimoitava kalastus- ja vesiviljelyalojen osallistuminen rannikoilla ja sisämaassa sijaitsevien kalastus- ja vesiviljelyalueiden kestävään kehitykseen;

b) varmistettava, että paikalliset yhteisöt hyödyntävät täysimääräisesti meri-, rannikko- ja sisävesialueiden kehityksen tarjoamia mahdollisuuksia ja hyötyvät niistä sekä auttavat etenkin pieniä ja taantuvia kalasatamia maksimoimaan mahdollisuutensa infrastruktuuria monipuolistamalla.

2. Strategian on oltava johdonmukainen alueella määriteltyjen mahdollisuuksien ja tarpeiden sekä 6 artiklan mukaisten unionin painopisteiden kanssa. Strategiat voivat vaihdella kalastukseen keskittyvistä strategioista laajempiin, kalatalousalueiden monipuolistamiseen suunnattuihin strategioihin. Strategioiden on mentävä pelkkää toimien kokoelmaa tai alakohtaisten toimenpiteiden rinnakkain asettelua pidemmälle.

61 artikla

Paikalliset kalatalouden toimintaryhmät

1. EMKR:n soveltamista varten nimetään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut paikalliset toimintaryhmät paikallisiksi kalatalouden toimintaryhmiksi.

2. Paikallisten kalatalouden toimintaryhmien on ehdotettava yhteisölähtöistä paikallista kehitysstrategiaa, joka perustuu vähintään tämän asetuksen 60 artiklassa esitettyihin tekijöihin, ja vastattava sen täytäntöönpanosta.

3. Paikallisten kalatalouden toimintaryhmien on

a) kuvattava yleisellä tasolla strategiansa painopisteet ja alueen sosioekonominen koostumus esittämällä tasapuolisesti tärkeimmät sidosryhmät, yksityinen ja julkinen sektori sekä kansalaisyhteiskunta mukaan lukien;

b) varmistettava kalastus- ja/tai vesiviljelyalojen merkittävä edustus.

4. Jos yhteisölähtöistä paikallista kehitysstrategiaa tuetaan EMKR:n lisäksi muista rahastoista, EMKR:stä tuettavia hankkeita käsittelevien paikallisten kalatalouden toimintaryhmien valintaelimen on täytettävä myös 3 kohdassa esitetyt vaatimukset.

5. Paikalliset kalatalouden toimintaryhmät voivat huolehtia asetuksen (EU) N:o 1303/2013 34 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vähimmäistehtävien lisäksi myös muiden tehtävien suorittamisesta, jos hallintoviranomainen on siirtänyt niille tällaisia tehtäviä.

3 jakso

Tukikelpoiset toimet

62 artikla

Yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävä EMKR:n tuki

1. Seuraavat toimet ovat tämän jakson nojalla tukikelpoisia asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklan mukaisesti:

a) valmistelutuki;

b) yhteisölähtöisen paikallisen kehitysstrategioiden täytäntöönpano;

c) yhteistyötoimet;

d) toimintakustannukset ja tapahtumat.

2. Paikalliset kalatalouden toimintaryhmät voivat pyytää hallintoviranomaiselta ennakkomaksua, jos tällainen mahdollisuus sisältyy toimintaohjelmaan. Ennakkomaksun suuruus voi olla enintään 50 prosenttia toimintakustannuksiin ja tapahtumiin liittyvästä julkisesta tuesta.

63 artikla

Yhteisölähtöisten paikallisten kehitysstrategioiden täytäntöönpano

1. Yhteisölähtöisten paikallisten kehitysstrategioiden täytäntöönpanoon osoitettavaa tukea voidaan myöntää seuraaviin tavoitteisiin:

a) arvon lisääminen, työpaikkojen luominen, nuorten houkutteleminen alalle ja innovoinnin edistäminen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden toimitusketjun kaikissa vaiheissa;

b) monipuolistamisen tukeminen kaupallisessa kalastuksessa tai sen ulkopuolella, elinikäinen oppiminen ja työpaikkojen luominen kalastus- ja vesiviljelyalueilla;

c) kalastus- ja vesiviljelyalueiden ympäristövarojen lisääminen ja hyödyntäminen, mukaan lukien toimet ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi;

d) sosiaalisen hyvinvoinnin ja kulttuuriperinnön vaaliminen kalastus- ja vesiviljelyalueilla, kalastus, vesiviljely ja merellinen kulttuuriperintö mukaan lukien;

e) kalastusyhteisöjen roolin vahvistaminen paikallisessa kehityksessä sekä paikallisten kalavarojen ja mereen liittyvien toimintojen hallinnointi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuki voi sisältää tämän osaston I, II ja IV luvussa, 69 ja 70 artiklaa lukuun ottamatta, säädettyjä toimenpiteitä edellyttäen, että olemassa on selkeät perusteet niiden hallinnoimiseksi paikallisella tasolla. Jos tukea myönnetään näitä toimenpiteitä vastaaviin toimiin, sovelletaan tämän osaston I, II ja IV luvussa säädettyjä asiaankuuluvia ehtoja ja rahoitusosuuksia.

64 artikla

Yhteistyötoimet

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 35 artiklan c alakohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää

a) alueiden tai valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin,

b) alueiden ja valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin liittyvään valmistelevaan tekniseen tukeen edellyttäen, että paikalliset kalatalouden toimintaryhmät pystyvät osoittamaan valmistelevansa hankkeen toteuttamista.

Tämän artiklan soveltamiseksi ilmaisu 'alueiden välinen yhteistyö' tarkoittaa jäsenvaltion sisäistä yhteistyötä, ja ilmaisu 'valtioiden välinen yhteistyö' tarkoittaa useiden jäsenvaltioiden alueiden välistä yhteistyötä tai yhteistyötä ainakin yhden jäsenvaltion alueen ja yhden tai useamman kolmansien maiden alueiden välillä.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi paikallisten kalatalouden toimintaryhmien kumppaneita voivat EMKR:n mukaisesti olla paitsi muut paikalliset kalatalouden toimintaryhmät myös paikallinen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus, jolla pannaan täytäntöön yhteisölähtöistä paikallista kehitysstrategiaa unionissa tai sen ulkopuolella.

3. Jos paikalliset kalatalouden toimintaryhmät eivät valitse yhteistyöhankkeita, jäsenvaltioiden on luotava asianmukainen järjestelmä yhteistyöhankkeiden helpottamiseksi. Jäsenvaltioiden on julkistettava valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin sovellettavat kansalliset tai alueelliset hallinnolliset menettelyt ja luettelo tukikelpoisista kustannuksista viimeistään kahden vuoden kuluttua niiden toimintaohjelmien hyväksymispäivästä.

4. Yhteistyöhankkeita koskevat hallinnolliset päätökset on tehtävä viimeistään neljän kuukauden kuluttua hankkeen toimittamispäivästä.

5. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi hyväksytyt valtioiden väliset yhteistyöhankkeet 110 artiklan mukaisesti.

IV LUKU

Markkinoille saattamiseen ja jalostukseen liittyvät toimenpiteet

65 artikla

Erityistavoitteet

Tämän luvun mukaisen tuen on edistettävä 6 artiklan 5 kohdan mukaisen unionin painopisteen erityistavoitteiden toteuttamista.

66 artikla

Tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevat suunnitelmat

1. EMKR:n tukea myönnetään asetuksen (EU) N:o 1379/2013 28 artiklassa tarkoitettujen tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevien suunnitelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon.

2. Tuotantoa ja markkinoille saattamista koskeviin suunnitelmiin liittyviin menoihin voidaan myöntää EMKR:n tukea vasta sen jälkeen kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet asetuksen 1379/201328 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vuotuisen kertomuksen.

3. Tämän artiklan mukaisesti tuottajajärjestökohtaisesti vuosittain maksettava tuki ei saa olla yli 3 prosenttia asianomaisen tuottajajärjetön markkinoille saatetun tuotannon keskimääräisestä vuotuisesta arvosta kolmena edeltävänä kalenterivuotena. Vasta äskettäin hyväksytyn tuottajajärjestön osalta tämä tuki ei saa olla yli 3 prosenttia tämän järjestön jäsenten markkinoille saatetun tuotannon keskimääräisestä vuotuisesta arvosta kolmena edeltävänä kalenterivuotena.

4. Asianomainen jäsenvaltio voi myöntää ennakkomaksun, joka on 50 prosenttia rahoitustuesta, sen jälkeen kun tuotantoa ja markkinoille saattamista koskeva suunnitelma on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1379/2013 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuki voidaan myöntää vain tuottajajärjestöille ja tuottajajärjestöjen liitoille.

67 artikla

Varastointituki

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää sellaisille hyväksytyille tuottajajärjestöille ja tuottajajärjestöjen liitoille maksettaviin korvauksiin, jotka varastoivat asetuksen (EU) N:o 1379/2013 liitteessä II lueteltuja kalastustuotteita, edellyttäen, että nämä tuotteet varastoidaan mainitun asetuksen 30 ja 31 artiklan mukaisesti, ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) varastointituen määrä ei saa olla suurempi kuin asianomaisten tuotteiden vakauttamis- ja varastointitoimiin liittyvien teknisten ja rahoituskulujen määrä;

b) varastointitukikelpoiset määrät eivät saa olla yli 15 prosenttia kyseessä olevien, tuottajajärjestön myyntiin saattamien tuotteiden vuotuisista määristä;

c) vuotuinen rahoitustuki ei saa olla yli 2 prosenttia tuottajajärjestön jäsenten markkinoille saatetun tuotannon keskimääräisestä vuotuisesta arvosta kaudella 2009–2011.

Jos tuottajajärjestön jäsenellä ei ole ollut markkinoille saatettua tuotantoa kaudella 2009–2011, on ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamiseksi otettava huomioon tällaisen jäsenen ensimmäisten kolmen tuotantovuoden aikana markkinoille saatetun tuotannon keskimääräinen vuotuinen arvo.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuki päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää vasta sen jälkeen kun tuotteet on luovutettu käytettäväksi ihmisravintona.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava alueillaan sovellettavien teknisten ja rahoituskulujen määrä seuraavasti:

a) tekniset kulut on laskettava vuosittain kyseessä olevien tuotteiden vakauttamis- ja varastointitoimiin liittyvien välittömien kustannusten perusteella;

b) rahoituskulut on laskettava vuosittain käyttäen kussakin jäsenvaltiossa vuosittain vahvistettua korkoa.

Nämä tekniset ja rahoituskulut on julkistettava.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia varmistaakseen, että varastointitukea saavat tuotteet täyttävät tässä artiklassa vahvistetut vaatimukset. Tällaisia tarkastuksia varten varastointituen saajien on pidettävä varastokirjanpitoa kuhunkin luokkaan kuuluvista varastoiduista tuotteista, jotka tuodaan myöhemmin uudelleen markkinoille ihmisravinnoksi.

68 artikla

Markkinoille saattamista koskevat toimenpiteet

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoille saattamista koskeviin toimenpiteisiin, joiden tavoitteena on

a) perustaa asetuksen (EU) N:o 1379/2013 II jakson II luvun mukaisesti hyväksyttyjä tuottajajärjestöjä, tuottajajärjestöjen liittoja tai toimialakohtaisia järjestöjä;

b) etsiä uusia markkinoita ja parantaa edellytyksiä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden saattamiseksi markkinoille, mukaan lukien:

i) lajit, joilla on markkinapotentiaalia;

ii) kaupallisten kantojen teknisten toimenpiteiden mukaiset tahattomat saaliit, jotka on purettu asetuksen 1380/2013 15 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1379/2013 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti;

iii) kalastus- ja vesiviljelytuotteet, jotka on tuotettu vain vähän ympäristöön vaikuttavilla menetelmillä, tai asetuksessa (EY) N:o 834/2007 määritellyt luonnonmukaiset vesiviljelytuotteet;

c) edistää laatua ja lisäarvoa helpottamalla

i) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/20126 [1] mukaisesti tietystä tuotteesta jätettävää rekisteröintihakemusta ja sitä, että asianomaiset toimijat mukautuvat asiaankuuluviin sääntöjen noudattamista ja sertifiointia koskeviin vaatimuksiin;

ii) sertifiointia ja menekinedistämistä kestävien ja erityisesti pienimuotoisesta rannikkokalastuksesta peräisin olevien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden sekä ympäristöystävällisten jalostusmenetelmien osalta;

iii) pienimuotoista rannikkokalastusta tai rantakalastusta harjoittavien kalastajien toteuttamaa kalastustuotteiden suoramyyntiä;

iv) tuotteiden esillepanoa ja pakkaamista;

d) edistää tuotannon ja markkinoiden avoimuutta ja toteuttaa markkinatutkimuksia ja tutkimuksia, joissa tarkastellaan unionin riippuvuutta tuonnista;

e) edistää kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jäljitettävyyttä ja tarvittaessa asetuksessa (EU) N:o 1379/2013 tarkoitetun unioninlaajuisen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden ympäristömerkin kehittämistä;

f) laatia unionin oikeuden mukaisia mallisopimuksia pk-yrityksiä varten;

g) toteuttaa alueellisia, kansallisia tai kansalliset rajat ylittäviä tiedotus- ja menekinedistämiskampanjoita kestäviä kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevan yleisen tietoisuuden lisäämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voi kuulua toimitusketjun tuotanto-, jalostus- ja markkinoille saattamista koskeva toiminta.

Edellä 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetut toimet eivät saa kohdistua kaupallisiin merkkeihin.

69 artikla

Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostusta koskeviin investointeihin,

a) joilla edistetään energiansäästöä tai vähennetään ympäristövaikutuksia, mukaan lukien jätteiden käsittely;

b) joilla parannetaan turvallisuutta, hygieniaa ja terveyttä koskevia olosuhteita ja työoloja;

c) joilla tuetaan sellaisten kaupallisten kalasaaliiden jalostusta, joita ei voida käyttää ihmisravintona;

d) jotka liittyvät pääasiallisesta jalostustoiminnasta saatavien sivutuotteiden jalostukseen;

e) jotka liittyvät luonnonmukaisten vesiviljelytuotteiden jalostukseen asetuksen (EY) N:o 834/2007 6 ja 7 artiklan mukaisesti;

f) jotka johtavat uusiin tai parannettuihin tuotteisiin, uusiin tai parannettuihin prosesseihin tai uusiin tai parannettuihin hallinta- ja organisaatiojärjestelmiin.

2. Muiden kuin pk-yritysten osalta 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään ainoastaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 toisen osan IV osastossa säädettyjen rahoitusvälineiden kautta.

V LUKU

Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden osalta syrjäisimmillä alueilla aiheutuvien lisäkustannusten korvaaminen

70 artikla

Korvausjärjestelmä

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden tiettyjen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kalastuksessa, viljelyssä, jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa toimijoille aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseen.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

2. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion on määriteltävä 1 kohdassa tarkoitettujen alueidensa osalta korvauskelpoisten kalastus- ja vesiviljelytuotteiden luettelo ja kyseisten tuotteiden määrä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja luetteloa ja määriä vahvistaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon kaikki merkitykselliset seikat, erityisesti tarve varmistaa, että korvaus on täysin yhteensopiva YKP:n sääntöjen kanssa.

4. Korvausta ei myönnetä sellaisten kalastus- ja vesiviljelytuotteiden osalta, jotka

a) ovat kolmansien maiden alusten pyytämiä, lukuun ottamatta Venezuelan lipun alla purjehtivia unionin vesillä toimivia kalastusaluksia;

b) ovat sellaisten unionin kalastusalusten pyytämiä, joita ei ole rekisteröity 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden satamissa;

c) on tuotu kolmansista maista.

5. Edellä olevaa 4 kohdan b alakohtaa ei sovelleta, jos asianomaisen syrjäisimmän alueen jalostusteollisuuden olemassa oleva kapasiteetti on suurempi kuin kyseessä olevaa aluetta koskevan korvaussuunnitelman mukaisesti toimitetun raaka-aineen määrä.

6. Korvausta voidaan myöntää seuraaville toimijoille:

a) luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka käyttävät tuotantovälineitä kalastus- tai vesiviljelytuotteiden hankkimiseksi tarkoituksin saattaa ne markkinoille;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden satamissa rekisteröityjen ja näillä alueilla toimintaansa harjoittavien alusten omistajat tai rahtaajat taikka tällaisten omistajien tai rahtaajien yhteenliittymät;

c) jalostusalan ja markkinoille saattamisen alan toimijat tai niiden yhteenliittymät.

71 artikla

Korvauksen laskeminen

Korvaus on maksettava 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla toimintaa harjoittaville 70 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille toimijoille, ja siinä on otettava huomioon seuraavaa:

a) kunkin kalastus- tai vesiviljelytuotteen tai tuoteryhmän osalta kyseisten alueiden erityisistä haitoista aiheutuvat lisäkustannukset; ja

b) muuntyyppiset julkiset tuet, jotka vaikuttavat lisäkustannusten tasoon.

72 artikla

Korvaussuunnitelma

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kunkin 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alueen osalta korvaussuunnitelma. Suunnitelmassa on esitettävä 70 artiklassa tarkoitetut luettelo ja kalastus- ja vesiviljelytuotteiden määrät sekä toimijoiden tyyppi, 71 artiklassa tarkoitettu korvauksen taso ja 97 artiklassa tarkoitettu hallintoviranomainen. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa se esittää päätöksensä siitä, hyväksyykö se tällaiset korvaussuunnitelmat.

2. Jäsenvaltiot voivat muuttaa 1 kohdassa tarkoitetun korvaussuunnitelman sisältöä. Jäsenvaltioiden on toimitettava muutokset komissiolle. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa se esittää päätöksensä siitä, hyväksyykö se nämä muutokset.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä korvaussuunnitelman rakenteen määrittelemisestä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 126 artiklan mukaisesti kyseessä olevien alueiden erityisistä haitoista aiheutuvien lisäkustannusten laskemista koskevien perusteiden vahvistamiseksi.

73 artikla

Korvaussuunnitelmien toteuttamiseen myönnettävä valtiontuki

Jäsenvaltiot voivat myöntää lisärahoitusta 72 artiklassa tarkoitettujen korvaussuunnitelmien toteuttamiseen. Jäsenvaltioiden on tällöin ilmoitettava komissiolle valtiontuet, jotka komissio voi hyväksyä tämän asetuksen mukaisesti osana näitä suunnitelmia. Tällä tavoin ilmoitettu valtiontuki katsotaan ilmoitetuksi myös Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetuin tavoin.

VI LUKU

Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin mukaiset YKP:n liitännäistoimenpiteet

74 artikla

Maantieteellinen soveltamisala

Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 2 artiklassa säädetään, tätä lukua sovelletaan myös toimiin, jotka toteutetaan unionin alueen ulkopuolella.

75 artikla

Erityistavoitteet

Tämän luvun mukaisella tuella edistetään 6 artiklan 3 kohdan mukaisen unionin painopisteen erityistavoitteiden toteuttamista.

76 artikla

Valvonta ja täytäntöönpanon valvonta

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 46 artiklassa säädetyn ja asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 täsmennetyn valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskevan unionin järjestelmän täytäntöönpanoon.

2. Tukikelpoisia ovat erityisesti seuraavantyyppiset toimet:

a) teknologian hankinta, asentaminen ja kehittäminen, mukaan lukien tietokonelaitteistot ja -ohjelmistot, alusten paikantamisjärjestelmät, videovalvontajärjestelmät ja tietoverkot, jotka mahdollistavat kalastukseen liittyvien tietojen keräämisen, hallinnoinnin, varmentamisen, analysoimisen, riskinhallinnan, esittelyn (valvontaan liittyvillä verkkosivustoilla) ja vaihtamisen, otantamenetelmien kehittäminen tällaisia tietoja varten sekä yhteenliittäminen monialaisiin tiedonvaihtojärjestelmiin;

b) sellaisten komponenttien, mukaan lukien tietokonelaitteistot ja -ohjelmistot, kehittäminen, hankinta ja asentaminen, jotka ovat tarpeen kalastuksessa ja kalastustuotteiden markkinoille saattamisessa mukana olevilta toimijoilta asianomaisille jäsenvaltioiden ja unionin viranomaisille tapahtuvan tietojen siirron varmistamiseksi, mukaan lukien komponentit, joita tarvitaan valvontatarkoituksiin käytettävissä sähköisissä kirjaamis- ja raportointijärjestelmissä, alusten seurantajärjestelmissä ja automaattisissa tunnistusjärjestelmissä;

c) sellaisten osatekijöiden, mukaan lukien tietokonelaitteistot ja -ohjelmistot, kehittäminen, hankinta ja asentaminen, jotka ovat tarpeen asetuksen (EY) N:o 1224/2009 58 artiklassa tarkoitetun kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jäljitettävyyden varmistamiseksi;

d) sellaisten ohjelmien toteuttaminen, joiden tarkoituksena on tietojen vaihto jäsenvaltioiden kesken ja niiden analysointi;

e) valvonta-alusten, -lentokoneiden ja -helikoptereiden nykyaikaistaminen ja hankinta, edellyttäen että niitä käytetään kalastuksen valvontaan vähintään 60-prosentin osuudella niiden vuotuisesta kokonaiskäyttöajasta;

f) muiden valvontaresurssien hankinta, mukaan lukien laitteet, joiden avulla voidaan mitata konetehoa, ja punnituslaitteet;

g) innovatiivisten tarkastus- ja valvontajärjestelmien kehittäminen ja kalastuksen valvontaan liittyvien pilottihankkeiden toteuttaminen, mukaan lukien kalojen DNA-analyysi tai valvontaan liittyvien verkkosivustojen luominen;

h) kalastustoiminnan seuranta-, valvonta- ja tarkkailutehtävistä vastaavan henkilöstön koulutus- ja vaihto-ohjelmat, myös jäsenvaltioiden välillä;

i) kustannus-hyötyanalyysit ja seuranta-, valvonta- ja tarkkailutoimien suorittamisesta toimivaltaisille viranomaisille aiheutuneiden menojen ja tehtyjen tarkastusten arviointi;

j) aloitteet, mukaan lukien seminaarit ja tiedotusvälineet, joilla pyritään lisäämään sekä kalastajien että muiden toimijoiden, kuten tarkastajien, virallisten syyttäjien ja tuomareiden sekä suuren yleisön tietoisuutta laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjumisen ja YKP:n sääntöjen täytäntöönpanon tarpeesta;

k) toimintaan liittyvät kustannukset, jotka johtuvat sellaisten kantojen tehostetusta valvonnasta, jotka kuuluvat erityisten valvonta- ja seurantaohjelmien piiriin asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti ja joihin kohdistuu valvonnan koordinointi neuvoston asetuksen (EY) N:o 768/2005 ([1]) 15 artiklan mukaisesti;

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

l) ohjelmat, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 1224/2009 102 artiklan 4 kohdan mukaisesti laaditun toimintasuunnitelman toteuttamiseen, mukaan lukien kaikki mahdolliset toimintakustannukset.

3. Edellä 2 kohdan h–l alakohdassa luetellut toimenpiteet ovat tukikelpoisia ainoastaan, jos ne liittyvät julkisen viranomaisten toteuttamiin valvontatoimiin.

4. Kun kyseessä ovat tämän artiklan 2 kohdan d ja h alakohdassa luetellut toimenpiteet, asianomaisten jäsenvaltioiden on nimettävä hankkeesta vastaavat hallintoviranomaiset.

77 artikla

Tiedonkeruu

1. EMKR:stä tuetaan, tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä siten kuin asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklan 1 ja 2 kohdassa on säädetty ja tarkemmin määritetty asetuksessa (EY) N:o 199/2008.

2. Tukikelpoisia ovat erityisesti seuraavantyyppiset toimet:

a) tieteellisiin analyysejä ja YKP:n täytäntöönpanoa varten tarkoitettujen tietojen kerääminen, hallinnointi ja käyttö;

b) kansalliset, ylikansalliset ja alueelliset monivuotiset näytteenotto-ohjelmat edellyttäen, että ne liittyvät YKP:n piiriin kuuluviin kantoihin;

c) merellä toteutettava kaupallisen ja virkistyskalastuksen seuranta, mukaan lukien meren eliöiden, kuten merinisäkkäiden ja -lintujen, sivusaaliin seuranta;

d) merellä tehtävät tutkimukset;

e) jäsenvaltioiden edustajien ja alueellisten viranomaisten edustajien osallistuminen alueellisiin koordinointikokouksiin, sellaisten alueellisten kalastusjärjestöjen kokouksiin, joissa unioni on sopimuspuoli tai tarkkailija, tai tieteellisten lausuntojen antamisesta vastaavien kansainvälisten elinten kokouksiin;

f) tiedonkeruu- ja tiedonhallintajärjestelmien parantaminen ja pilottitutkimusten täytäntöönpano olemassa olevien tiedonkeruu- ja tiedonhallintajärjestelmien parantamiseksi.

VII LUKU

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen tuki

78 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen tuki

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää jäsenvaltion aloitteesta seuraaviin tarkoituksiin enintään 6 prosenttia toimintaohjelman kokonaismäärästä:

a) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut teknisen avun toimenpiteet;

b) sellaisten kansallisten verkostojen perustaminen, joiden tarkoituksena on tiedon levittäminen, valmiuksien kehittäminen, parhaiden käytäntöjen vaihtaminen ja paikallisten kalatalouden toimintaryhmien välisen yhteistyön tukeminen jäsenvaltion alueella.

2. Asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa 1 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä voidaan poikkeuksellisesti ylittää.

VIII LUKU

Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin mukaisesti rahoitettavat YMP:n toimenpiteet

79 artikla

Erityistavoitteet

1. Tämän luvun mukaisilla tukitoimenpiteillä edistetään 6 artiklan 6 kohdan mukaisen painopisteen erityistavoitteiden toteuttamista, mukaan lukien

a) yhdennetty merivalvonta ja erityisesti merivalvontaa koskeva yhteinen tietojenvaihtoympäristö unionin merialan valvontaa varten;

b) meriympäristön ja erityisesti sen biologisen monimuotoisuuden ja suojeltujen merialueiden, kuten Natura 2000 -alueiden, suojelu, vaikuttamatta kuitenkaan tämän asetuksen 37 artiklan soveltamiseen, sekä meri- ja rannikkoalueiden varojen kestävä käyttö ja meriympäristöön vaikuttavan ihmisen toiminnan kestävän kehityksen rajojen tarkempi määrittely erityisesti direktiivin 2008/56/EY puitteissa.

2. Toimintaohjelman muutokset 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta eivät saa johtaa 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kokonaisrahoituksen kasvuun.

80 artikla

Tukikelpoiset toimet

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää toimiin, jotka ovat 79 artiklassa esitettyjen tavoitteiden mukaisia, kuten toimiin, joilla

a) edistetään yhdennetyn merivalvonnan tavoitteiden ja erityisesti merivalvontaa koskevan yhteisen tietojenvaihtoympäristön tavoitteiden saavuttamista;

b) suojellaan meriympäristön ja erityisesti sen biologisen monimuotoisuutta ja suojeltuja merialueita, kuten Natura 2000 -alueita direktiiveissä 92/43/ETY ja 2009/14/EY asetettujen velvoitteiden mukaisesti;

c) parannetaan meriympäristön tilaa koskevaa tietämystä direktiivissä 2008/56/ETY säädettyjen seurantaohjelmien ja toimenpideohjelmien perustamiseksi mainitussa direktiivissä asetettujen velvoitteiden mukaisesti.

2. Kansallisten hallintoviranomaisten henkilöstön palkkakustannuksia ei pidetä tukikelpoisina toimintakustannuksina.

VI OSASTO

SUORAN HALLINNOINNIN MUKAISESTI RAHOITETTAVAT TOIMENPITEET

I LUKU

Yhdennetty meripolitiikka

81 artikla

Maantieteellinen soveltamisala

Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, tätä lukua sovelletaan myös toimiin, jotka toteutetaan unionin alueen ulkopuolella.

82 artikla

Soveltamisala ja tavoitteet

Tämän luvun mukaisella tuella edistetään unionin yhdennetyn meripolitiikan (YMP) kehittämisen ja täytäntöönpanon vahvistamista. Sen tavoitteena on

a) edistää mereen ja rannikkoon liittyvien kysymysten yhdennetyn hallinnoinnin kehittämistä ja täytäntöönpanoa, varsinkin

   i) edistämällä toimia, joilla jäsenvaltioita ja niiden alueita rohkaistaan kehittämään mereen liittyvää yhdennettyä hallinnointia, ottamaan se käyttöön tai panemaan se täytäntöön;

   ii) edistämällä mereen ja merenkulkualaan liittyviä kysymyksiä koskevaa vuoropuhelua ja yhteistyötä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa ja niiden kesken, muun muassa kehittämällä ja panemalla täytäntöön yhdennettyjä merialuestrategioita ja ottamalla huomioon tasapainoinen lähestymistapa kaikilla merialueilla sekä merialueiden ja niiden osa-alueiden erityispiirteet, sekä tarvittaessa asiaan kuuluvat makroaluestrategiat;

   iii) edistämällä monialaisia yhteistyöfoorumeja ja -verkostoja, joihin osallistuu kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten, elinkeinoelämän, mukaan lukien matkailu, tutkimusorganisaatioiden, kansalaisten, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja työmarkkinaosapuolten edustajia;

   iv) parantaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä vaihtamalla tietoja ja parhaita käytäntöjä niiden toimivaltaisten viranomaisten välillä;

   v) edistämällä parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja vuoropuhelua kansainvälisellä tasolla, kolmansien maiden kanssa käytävä kahdenvälinen vuoropuhelu mukaan lukien, ottaen huomioon Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS) ja UNCLOSiin perustuvat, asiaa koskevat kansainväliset yleissopimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin ja kyseisten kolmansien maiden välillä mahdollisesti olevien muiden sopimusten tai järjestelyjen soveltamista. Tällaisen vuoropuhelun yhteydessä on tarvittaessa keskusteltava tehokkaasti myös UNCLOSin ratifioinnista ja täytäntöönpanosta;

   vi) parantamalla merikysymyksiä koskevan yhdennetyn lähestymistavan näkyvyyttä ja lisäämällä viranomaisten, yksityissektorin ja suuren yleisön tietoisuutta siitä;

b) edistää sellaisten eri meren liittyviä aloja hyödyttävien monialaisten aloitteiden ja/tai alakohtaisten politiikkojen kehittämistä, missä otetaan huomioon olemassa olevat välineet ja aloitteet ja jotka perustuvat tällaisiin välineisiin ja aloitteisiin, kuten

i) yhdennetty merivalvonta merialueiden turvallisen ja kestävän käytön tehostamiseksi erityisesti lisäämällä vaikuttavuutta ja tehokkuutta monialaisella ja rajatylittävällä tietojenvaihdolla ottaen samaan aikaan asianmukaisesti huomioon olemassa olevat ja tulevat yhteistyömekanismit ja -järjestelmät;

ii) merten aluesuunnittelua sekä rannikkoalueiden yhdennettyä käyttöä ja hoitoa koskevat prosessit;

iii) sellaisen kattavan, julkisen ja korkealaatuinen merialan tietokannan ja tietopohjan asteittainen kehittäminen, joka helpottaa kyseisten tietojen jakamista, uudelleenkäyttöä ja levittämistä eri käyttäjäryhmien kesken välttäen näin pyrkimysten päällekkäisyyttä; tätä varten hyödynnetään mahdollisimman hyvin olemassa olevia unionin ja jäsenvaltioiden ohjelmia;

c) tukea kestävää talouskasvua, työllisyyttä, innovointia ja uusia tekniikoita kehittymässä olevien ja tulevien merielinkeinojen yhteydessä sekä unionin rannikko- ja saarialueilla ja syrjäisimmillä alueilla täydentämällä vakiintuneita alakohtaisia ja kansallisia toimia;

d) edistää meriympäristön ja erityisesti sen biologisen monimuotoisuuden ja suojeltujen merialueiden, kuten Natura 2000 -alueiden, suojelua sekä meri- ja rannikkoalueiden varojen kestävää käyttöä ja määritellä tarkemmin meriympäristöön vaikuttavan ihmisen toiminnan kestävän kehityksen rajat direktiivissä 2008/56/EY edellytettyjen ympäristön hyvän tilan saavuttamista ja säilyttämistä koskevien tavoitteiden mukaisesti.

83 artikla

Tukikelpoiset toimet

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää toimiin, jotka ovat 82 artiklassa esitettyjen tavoitteiden mukaisia, kuten

a) tutkimuksiin;

b) hankkeisiin, testi- ja yhteistyöhankkeet mukaan lukien;

c) yleisölle tiedottamiseen ja parhaiden käytäntöjen jakamiseen, tietoisuutta edistäviin kampanjoihin ja niihin liittyviin viestintä- ja levittämistoimiin, mukaan luettuina julkiset kampanjat, tapahtumat, verkkosivujen kehittäminen ja ylläpito sekä sidosryhmien foorumit;

d) konferensseihin, seminaareihin, foorumeihin ja työpajoihin;

e) koordinointitoimiin, myös tietojenvaihtoverkostoihin, ja merialuestrategioiden kehittämisen tukemiseen;

f) sellaisten tietoteknisten järjestelmien ja verkkojen kehittämiseen, toimintaan ja ylläpitoon, joiden avulla tietoja voidaan kerätä, hallinnoida, varmentaa, analysoida ja vaihtaa, otantamenetelmien kehittämiseen tällaisia tietoja varten sekä yhteenliittämiseen monialaisiin tiedonvaihtojärjestelmiin;

g) koulutushankkeisiin tietämyksen ja ammattitaidon kehittämiseksi sekä ammatillisen kehittymisen edistämiseen tarkoitettuihin toimenpiteisiin merialalla.

2. Edellä 82 artiklan b alakohdassa säädettyjen rajatylittävien ja monialaisten toimien kehittämistä koskevan erityistavoitteen saavuttamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää seuraaviin tarkoituksiin:

a) yhdennettyä merivalvontaa koskevien teknisten välineiden kehittäminen ja täytäntöönpano erityisesti merialan tietojen vaihtoa koskevan hajautetun järjestelmän (CISE) käytön, toiminnan ja ylläpidon tukemiseksi, jotta voidaan edistää monialaista ja rajatylittävää valvontaa koskevaa tietojenvaihtoa siten, että yhdistetään kaikki käyttäjäyhteisöt ottamalla huomioon alakohtaisissa politiikoissa valvonnan suhteen saavutettu edistyminen ja myötävaikutetaan tapauksen mukaan niiden tarpeelliseen kehittämiseen;

b) jäsenvaltioiden tai alueiden väliset koordinointi- ja yhteistyötoimet merten aluesuunnittelun ja rannikkoalueiden yhdennetyn käytön ja hoidon kehittämiseksi, mukaan lukien menot, jotka liittyvät tietojen jakamista ja seurantaa koskeviin järjestelmiin ja käytäntöihin, arviointitoimiin, asiantuntijaverkostojen perustamiseen ja toimintaan sekä sellaisen ohjelman perustamiseen, jonka tavoitteena on parantaa jäsenvaltioiden valmiuksia panna täytäntöön merten aluesuunnittelua;

c) aloitteet, jotka koskevat meripoliittisten seurantajärjestelmien ja teknisten välineiden osarahoitusta, hankintoja ja ylläpitoa, minkä tarkoituksena on sellaisen toimivan Euroopan meripoliittisen seurantakeskuksen ja tietoverkon suunnittelu, perustaminen ja toiminta, jolla pyritään helpottamaan merialaan liittyvien tietojen ja tietämyksen keruuta, hankkimista, kokoamista, käsittelyä, laadunvalvontaa, uudelleenkäyttöä ja jakamista asianomaisten jäsenvaltioiden ja/tai kansainvälisten instituutioiden välisen yhteistyön avulla.

II LUKU

Suoraan hallinnoitavat YKP:n ja YMP:n liitännäistoimenpiteet

84 artikla

Maantieteellinen soveltamisala

Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, tätä lukua sovelletaan myös toimiin, jotka toteutetaan unionin alueen ulkopuolella.

85 artikla

Erityistavoitteet

Tämän luvun mukaisilla toimenpiteillä helpotetaan YKP:n ja YMP:n täytäntöönpanoa erityisesti seuraavien osalta:

a) YKP:n mukainen tieteellisten lausuntojen keruu, hallinta ja levittäminen,

b) YKP:n mukaiset valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevat erityistoimenpiteet,

c) vapaaehtoiset rahoitusosuudet kansainvälisille järjestöille,

d) neuvoa-antavat toimikunnat,

e) markkinatietous,

f) YKP:n ja YMP:n mukaiset viestintätoimet.

86 artikla

Tieteellinen neuvonta ja tietämys

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää YKP:n mukaisten moitteetonta ja tehokasta kalastuksenhoitoa koskevien päätösten edellyttämien tieteellisten suoritteiden toimittamista ja erityisesti tieteellisiin ja sosioekonomisiin lausuntoihin ja tieteelliseen neuvontaan suoraan liittyvien soveltavan tutkimuksen hankkeiden toteuttamista varten.

2. Tukikelpoisia ovat erityisesti seuraavantyyppiset toimet:

a) YKP:n täytäntöönpanossa ja kehittämisessä tarvittavat tutkimukset ja pilottihankkeet, vaihtoehtoiset kestävät kalastuksenhoidon ja vesiviljelyn hoitomenetelmätyypit mukaan lukien, myös neuvoa-antavien toimikuntien yhteydessä;

b) tieteellisten lausuntojen ja tieteellisen neuvonnan valmistelu ja tarjonta tieteellisten elinten, mukaan lukien kalakantojen arvioinnista huolehtivien kansainvälisten neuvoa-antavien elinten, riippumattomien asiantuntijoiden ja tutkimuslaitosten toimesta;

c) asiantuntijoiden osallistuminen kalastusta koskevia tieteellisiä ja teknisiä näkökohtia käsittelevien työryhmien kokouksiin ja asiantuntijatyöryhmiin kuten tieteellis-teknis-taloudelliseen kalastuskomiteaan (STECF), kansainvälisiin neuvoa-antaviin elimiin sekä kokouksiin, joissa tarvitaan kalastuksen ja vesiviljelyn asiantuntijoiden panosta;

d) asetuksen (EY) N:o 199/2008 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut merellä tehtävät tutkimukset alueilla, joilla unionin alukset harjoittavat toimintaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 31 artiklassa tarkoitettujen kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten mukaisesti;

e) tiedonkeruuta, hallintaa ja käyttöä koskeviin palveluihin liittyvät komission menot, jotka aiheutuvat kalatalouden asiantuntijoiden kokousten järjestämisestä ja hallinnosta, kalatalouden tieteelliseen ja tekniseen asiantuntemukseen liittyvien vuotuisten työohjelmien hallinnoinnista, tietojen toimittamista koskevien pyyntöjen ja tietokokonaisuuksien käsittelystä sekä tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen neuvonnan tarjontaan tähtäävistä valmistelevasta työstä;

f) jäsenvaltioiden väliset yhteistyötoimet tiedonkeruun alalla, mukaan lukien alueellisten sidosryhmien kesken, ja mukaan lukien sellaisten alueellisten tietokantojen perustaminen ja ylläpito tietojen säilyttämistä, hallintaa ja käyttöä varten, joista on hyötyä alueellisessa yhteistyössä ja jotka parantavat tiedonkeruuta ja hallintaa, sekä kalastuksenhoitoa tukevan tieteellisen asiantuntemuksen parantaminen.

87 artikla

Valvonta ja täytäntöönpanon valvonta

1. EMKR:n tukea voidaan myöntää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 36 artiklassa säädetyn ja asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 täsmennetyn valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskevan unionin järjestelmän täytäntöönpanoa varten.

2. Tukikelpoisia ovat erityisesti seuraavantyyppiset toimet:

a) samaan maantieteelliseen alueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden yhteishankinnat ja/tai rahtaus, joiden kohteena ovat valvonta-alukset, lentokoneet ja helikopterit, edellyttäen että niitä käytetään kalastuksen valvontaan vähintään 60 prosentin osuudella vuotuisesta kokonaiskäyttöajasta;

b) menot, jotka liittyvät uuden valvontateknologian arvioimiseen ja kehittämiseen, ja tietojenvaihtoprosessit;

c) kaikki toimintamenot, jotka liittyvät komission suorittamaan YKP:n täytäntöönpanoa koskevaan valvontaan ja arviointiin, erityisesti tarkastuksiin ja tarkastusmatkoihin, komission virkamiesten laitteisiin ja koulutukseen, kokousten järjestämiseen ja niihin osallistumiseen, mukaan lukien jäsenvaltioiden välinen tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihto, tutkimuksiin, tietotekniikkapalveluihin ja palveluntarjoajiin sekä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 IX ja X osastossa tarkemmin säädettyyn komission toteuttamaan tarkastusvälineiden vuokraamiseen tai ostamiseen.

3. Valvonnan vahvistamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi EMKR:n tukea voidaan myöntää kansainvälisille hankkeille, joiden tarkoituksena on kehittää ja testata valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskevia valtioiden välisiä järjestelmiä siten kuin asetuksen (EU) N:o 1380/2013 36 artiklassa on säädetty ja täsmennetty asetuksessa (EY) N:o 1224/2009.

4. Erityisesti seuraavantyyppiset toimet ovat tukikelpoisia:

a) kalastustoiminnan seuranta-, valvonta- ja tarkkailutehtävistä vastaavan henkilöstön kansainväliset koulutusohjelmat;

b) aloitteet, myös seminaarit ja tiedotusvälineet, joiden tarkoituksena on yhdenmukaistaa unionin säännösten tulkintaa ja niihin perustuvaa valvontaa.

5. Kun kyseessä on 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu toimi, tuensaajaksi voidaan nimetä ainoastaan yksi kyseessä olevista osallistuvista jäsenvaltioista.

88 artikla

Kansainvälisille järjestöille maksettavat vapaaehtoiset rahoitusosuudet

EMKR:n tukea voidaan myöntää seuraavantyyppisiin kansainvälisiä suhteita koskeviin toimiin:

a) rahoitusosuudet Yhdistyneiden kansakuntien järjestöille ja merioikeuden alalla toimiville kansainvälisille järjestöille;

b) rahoitusosuudet unionin kannalta kiinnostavien uusien kansainvälisten järjestöjen perustamista tai uusien sopimusten tekemistä koskevaan valmistelutyöhön;

c) rahoitusosuudet kansainvälisten järjestöjen toteuttamaan unionin kannalta erityisen kiinnostavaan toimintaan tai ohjelmiin;

d) rahoitusosuudet mihin tahansa toimintaan (sopimuspuolten työkokoukset sekä epäviralliset tai ylimääräiset kokoukset mukaan lukien), joka tukee unionin etuja kansainvälisissä järjestöissä ja vahvistaa yhteistyötä sen kumppaneiden kanssa näissä järjestöissä. Tähän liittyvät kolmansien maiden edustajien kansainvälisillä foorumeilla ja kansainvälisissä järjestöissä järjestettäviin neuvotteluihin ja kokouksiin osallistumisesta aiheutuvat kustannukset voidaan kattaa EMKR:n tuella, kun näiden läsnäolo on unionin edun vuoksi tarpeen.

89 artikla

Neuvoa-antavat toimikunnat

1. EMKR:n tukea myönnetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 43 artiklan mukaisesti perustettujen neuvoa-antavien toimikuntien toimintakustannuksiin.

2. Neuvoa-antava toimikunta, joka on oikeushenkilö, voi hakea unionin tukea Euroopan yleistä etua tavoittelevana elimenä.

90 artikla

Markkinatietous

EMKR:n tukea voidaan myöntää kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevan markkinatietouden kehittämistä ja levittämistä koskeviin komission toimiin asetuksen (EU) N:o 1379/2013 42 artiklan mukaisesti.

91 artikla

YKP:n ja YMP:n mukaiset viestintätoimet

EMKR:n tukea voidaan myöntää seuraaviin:

a) YKP:hen ja YMP:hen liittyviin tiedotus- ja viestintätoimiin liittyvät kustannukset, muun muassa seuraavat:

i) eri kohderyhmien erityistarpeisiin suunnitellun aineiston tuottamisesta, kääntämisestä ja levittämisestä kirjallisessa, audiovisuaalisessa ja sähköisessä muodossa aiheutuvat kustannukset;

ii) YKP:n ja YMP:n alaan kuuluville eri osapuolille tiedottamiseen tai tällaisten osapuolten näkemysten keräämiseen liittyvien tapahtumien ja kokousten valmistelemisesta ja järjestämisestä aiheutuvat kustannukset;

b) komission kokouksiin kutsumien asiantuntijoiden ja sidosryhmien edustajien matka- ja majoituskustannukset;

c) kustannukset, jotka aiheutuvat toimielinten tiedotustoiminnasta, joka koskee unionin poliittisia painopisteitä edellyttäen, että ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.

III LUKU

Tekninen tuki

92 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen tuki

EMKR:n tukea voidaan myöntää komission aloitteesta enintään 1,1 prosenttia EMKR:n määrärahoista seuraaviin:

a) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 58 artiklassa täsmennetyt teknisen avun toimenpiteet;

b) kestävää kalastusta koskevien sopimusten valmistelu, seuranta ja arviointi ja unionin osallistuminen alueellisiin kalastusjärjestöihin. Näitä toimenpiteitä voivat olla tutkimukset, kokoukset, asiantuntijoiden mukaan ottaminen, väliaikaisesta henkilöstöstä, tietotekniikasta ja muusta hallinnollisesta, tieteellisestä tai teknisestä avusta komissiolle aiheutuvat menot;

c) sellaisen paikallisten kalatalouden toimintaryhmien eurooppalaisen verkoston perustaminen, jonka tarkoituksena on valmiuksien kehittäminen, tiedon levittäminen, kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtaminen sekä paikallisten kalatalouden toimintaryhmien välisen yhteistyön tukeminen. Tämä verkosto tekee yhteistyötä EAKR:n, ESR:n ja maaseuturahaston perustamien, paikallisen kehittämisen alan verkostoitumisesta ja teknisestä tuesta vastaavien elinten kanssa paikallisten kehittämistoimien ja valtioiden välisen yhteistyön aloilla.

VII OSASTO

YHTEISTYÖSSÄ TOTEUTETTAVAN HALLINNOINNIN MUKAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

I LUKU

Yleiset säännökset

93 artikla

Soveltamisala

Tätä osastoa sovelletaan V osastossa tarkoitettuihin yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa rahoitettuihin toimenpiteisiin.

II LUKU

Toteutusmekanismi

1 jakso

EMKR:n tuki

94 artikla

Osarahoitusosuuksien määrittäminen

1. Hyväksyessään 19 artiklan nojalla täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään toimintaohjelma komissio vahvistaa EMKR:n enimmäisrahoitusosuuden kyseiselle ohjelmalle.

2. EMKR:n osuus on laskettava tukikelpoisten julkisten menojen määrän perusteella.

Toimintaohjelmassa on vahvistettava 6 artiklan mukaisiin unionin painopisteisiin sovellettava EMKR:n rahoitusosuus. EMKR:n rahoitusosuus on enintään 75 prosenttia ja vähintään 20 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, EMKR:n rahoitusosuus on

a) 100 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista, kun kyseessä on 67 artiklassa tarkoitettu varastointituki;

b) 100 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista, kun kyseessä on 70 artiklassa tarkoitettu korvausjärjestelmä;

c) 50 prosenttia tukikelpoisista menoista, kun kyseessä on 33 artiklassa, 34 artiklassa ja 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tuki;

d) 70 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista, kun kyseessä on 76 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettu tuki;

e) 90 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista, kun kyseessä on 76 artiklan 2 kohdan a–d ja f–l alakohdassa tarkoitettu tuki;

f) 80 prosenttia tukikelpoisista menoista, kun kyseessä on 77 artiklassa tarkoitettu tuki.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, unionin painopisteiden mukaisiin erityistavoitteisiin sovellettavaa EMKR:n enimmäisrahoitusosuutta korotetaan 10 prosenttiyksikköä, jos 6 artiklan 4 kohdassa esitetty unionin painopiste saavutetaan kokonaisuudessaan yhteisölähtöisellä paikallisella kehittämisellä.

95 artikla

Julkisen tuen intensiteetti

1. Jäsenvaltioiden julkiseen tukeen soveltama enimmäisintensiteetti voi olla 50 prosenttia toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärästä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden julkiseen tukeen soveltama intensiteetti voi olla 100 prosenttia toimen tukikelpoisista menoista, jos

a) tuensaaja on julkisoikeudellinen elin tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottava yritys, ja jos tuki myönnetään tällaisten palvelujen tuottamiseen;

b) toimi liittyy 67 artiklassa tarkoitettuun varastointitukeen;

c) toimi liittyy 70 artiklassa tarkoitettuun korvausjärjestelmään;

d) toimi liittyy 77 artiklassa tarkoitettuun tiedonkeruuseen;

e) toimi liittyy 33 tai 34 artiklan mukaiseen tukeen tai 54, 55 tai 56 artiklan mukaisiin korvauksiin;

f) toimi liittyy 80 artiklassa tarkoitettuihin YMP:n toimenpiteisiin.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden julkiseen tukeen soveltama intensiteetti voi olla 50–100 prosenttia toimen tukikelpoisista kokonaismenoista, jos

a) toimi pannaan täytäntöön V osaston I, II tai IV luvun mukaisesti ja se täyttää kaikki seuraavat perusteet:

   i) se on yhteisen edun mukainen,

   ii) sillä on kollektiivinen tuensaaja,

   iii) hanke on innovatiivinen, tapauksen mukaan paikallisella tasolla;

b) toimi pannaan täytäntöön V osaston III luvun mukaisesti, täyttää jonkun tämän kohdan a alakohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetun perusteen ja sen tulokset ovat julkisia.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, julkisen tuen intensiteettiä koskevia prosenttiyksikköjen korotuksia sovelletaan tietyn tyyppisiin toimiin siten kuin liitteessä I on esitetty.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan se, miten julkisen tuen intensiteettiä koskevia eri prosenttiyksikköjä sovelletaan tapauksessa, jossa useat liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttyvät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

96 artikla

Lisäkustannusten tai tulonmenetysten laskenta

Jos tukea myönnetään lisäkustannusten tai tulonmenetysten perusteella, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarpeelliset laskelmat ovat asianmukaisia ja paikkansapitäviä ja laadittu ennakolta oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän perusteella.

III LUKU

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

97 artikla

Hallintoviranomainen

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 125 artiklassa annettujen yleisten sääntöjen lisäksi hallintoviranomainen

a) toimittaa komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta ennen edellisen kalenterivuoden päättymistä rahoitettaviksi valittuja toimia koskevat asianmukaiset kumulatiiviset tiedot, tuensaajaa ja itse toimea koskevat tärkeimmät tiedot mukaan lukien;

b) varmistaa toimintaohjelman julkisuuden tiedottamalla mahdollisille tuensaajille, ammattialajärjestöille, talouselämän edustajille ja työmarkkinaosapuolille, miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistäville elimille sekä asianomaisille kansalaisjärjestöille, ympäristöjärjestöt mukaan lukien, ohjelman tarjoamista mahdollisuuksista ja säännöistä, jotka koskevat siitä saatavaa rahoitusta;

c) varmistaa toimintaohjelman julkisuuden tiedottamalla tuensaajille unionin rahoitusosuudesta ja suurelle yleisölle unionin osuudesta ohjelmassa.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen esittämistä koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

98 artikla

Rahoitustietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä tammikuuta ja 31 päivänä heinäkuuta toimitettava komissiolle sähköisesti ennuste määrästä, jonka edestä sen odotetaan jättävän tukihakemuksia kuluvaa ja seuraavaa varainhoitovuotta varten.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan malli, jota käytetään rahoitustietojen toimittamisessa komissiolle. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Jäsenvaltioiden suorittama valvonta

99 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 143 artiklassa tarkoitettujen rahoitusoikaisujen lisäksi jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisuja, jos tuensaaja ei noudata tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita.

2. Jäsenvaltioiden on edellä 1 kohdassa tarkoitettujen rahoitusoikaisuja tehtäessä määriteltävä oikaisun määrä, jonka on oltava oikeassa suhteessa tuensaajan toteuttaman rikkomuksen luonteeseen, vakavuuteen, kestoon ja toistuvuuteen ja EMKR:n rahoitusosuuden merkitykseen tuensaajan taloudelliselle toiminnalle.

V LUKU

Komission suorittama valvonta

1 jakso

Maksujen määräajan kulumisen ja maksatuksen keskeyttäminen

100 artikla

Maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 83 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa lueteltujen keskeyttämisen mahdollistavien perusteiden lisäksi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 tarkoitettu valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää välimaksupyynnön maksun määräajan kulumisen, jos jäsenvaltio ei ole noudattanut YKP:n mukaisia velvoitteitaan, mikä voi vaikuttaa todennettuun niihin menoilmoitukseen sisältyviin menoihin, joita välimaksupyyntö koskee.

2. Komission on ennen 1 kohdassa tarkoitetun välimaksun määräajan kulumisen keskeyttämistä hyväksyttävä täytäntöönpanosäädös, jossa todetaan olevan todisteita siitä, että YKP:n mukaisia velvoitteita ei ole noudatettu. Komissio ilmoittaa ennen tällaisen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymistä välittömästi asianomaiselle jäsenvaltiolle tällaisista todisteista tai luotettavista tiedoista, ja jäsenvaltiolle on annettava tilaisuus esittää huomautuksensa kohtuullisen ajan kuluessa.

3. Maksupyyntöön sisältyvien, 1 kohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvien välimaksujen keskeyttäminen kokonaan tai osittain on oltava oikeassa suhteessa noudattamatta jättämisen luonteeseen, vakavuuteen, kestoon ja toistuvuuteen.

101 artikla

Maksatuksen keskeyttäminen

1. Sen lisäksi, mitä asetuksen (EU) N:o1303/2013 142 artiklassa säädetään, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla keskeytetään toimintaohjelman välimaksut kokonaan tai osittain, jos jäsenvaltio on jättänyt vakavalla tavalla noudattamatta YKP:n mukaisia velvoitteitaan siten, että tämä voi vaikuttaa todennettuun menoilmoitukseen sisältyviin menoihin, joita varten välimaksua on pyydetty.

2. Komissio hyväksyy ennen 1 kohdassa tarkoitettua välimaksun keskeyttämistä täytäntöönpanosäädöksen, jossa todetaan, että jäsenvaltio on laiminlyönyt YKP:n mukaiset velvoitteensa. Komissio ilmoittaa ennen tällaisen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymistä välittömästi asianomaiselle jäsenvaltiolle tällaisista havainnoista tai luotettavista tiedoista, ja jäsenvaltiolle on annettava tilaisuus esittää asiasta huomautuksensa.

3. Maksupyyntöön sisältyvien, 1 kohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvän maksatuksen keskeyttäminen kokonaan tai osittain on oltava oikeassa suhteessa noudattamatta jättämisen luonteeseen, vakavuuteen, kestoon ja toistuvuuteen.

102 artikla

Komission toimivalta

1. Siirretään komissiolle valta antaa 126 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään 100 artiklassa tarkoitetut noudattamatta jättämistapaukset ja 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vakava noudattamatta jättämistapaukset sellaisten YKP:n asiaa koskevien sääntöjen pohjalta, jotka ovat erityisen tärkeitä meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiselle.

2 jakso

Tiedonvaihto ja rahoitusoikaisut

103 artikla

Tietojen saatavuus

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tämän pyynnöstä tiedoksi lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ne ovat antaneet YKP:hen liittyvien unionin säädösten panemiseksi täytäntöön, siltä osin kuin kyseisillä säädöksillä on taloudellisia vaikutuksia EMKR:ään.

104 artikla

Luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen tämän asetuksen nojalla paikan päällä tehtyjen tarkastusten tai tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä ilmoitettujen tai saatujen tietojen luottamuksellisuuden.

2. Tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin tietoihin sovelletaan neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ([1]) 8 artiklassa tarkoitettuja periaatteita.

105 artikla

Komission tekemät rahoitusoikaisut

1. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 22 artiklan 7 kohdassa, 85 artiklassa ja 144 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tapausten ohella komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla tehdään rahoitusoikaisuja peruuttamalla toimintaohjelmalle myönnetty unionin rahoitusosuus kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päätyy siihen, että

a) todennettuun menoilmoitukseen sisältyviin menoihin vaikuttavat tapaukset, joissa tuensaaja ei noudata tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita eikä jäsenvaltio ole oikaissut niitä ennen tämän kohdan mukaisen oikaisumenettelyn aloittamista;

b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyviin menoihin vaikuttavat tapaukset, joissa jäsenvaltio jättänyt vakavalla tavalla noudattamatta YKP:n sääntöjä, mikä on johtanut tämän asetuksen 101 artiklan mukaiseen maksatuksen keskeyttämiseen, ja asianomainen jäsenvaltio ei edelleenkään pysty osoittamaan, että se on toteuttanut tarpeelliset korjaavat toimet varmistaakseen sovellettavien sääntöjen noudattamisen ja täytäntöönpanon valvonnan tulevaisuudessa.

2. Komissio päättää oikaisun määrästä ottaen huomioon jäsenvaltion tai tuensaajan YKP:n sääntöjen vakavan noudattamatta jättämisen luonteen, vakavuuden, keston ja toistuvuuden sekä EMKR:n rahoitusosuuden merkityksen asianomaisen tuensaajan taloudelliselle toiminnalle.

3. Jos jäsenvaltion toteuttamaan YKP:n sääntöjen noudattamatta jättämiseen liittyvien menojen tarkka laskeminen ei ole mahdollista, komissio soveltaa kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua rahoitusoikaisua 4 kohdan mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 126 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritetään sovellettavan rahoitusoikaisun suuruuden määrittämisperusteet sekä kiinteämääräisten tai ekstrapoloitujen rahoitusoikaisujen soveltamisperusteet.

106 artikla

Menettely

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 145 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin silloin kun komissio ehdottaa tämän asetuksen 105 artiklassa tarkoitettua rahoitusoikaisua.

VI LUKU

Seuranta, arviointi, tiedottaminen ja viestintä

1 jakso

Seuranta- ja arviointijärjestelmän perustaminen ja tavoitteet

107 artikla

Seuranta- ja arviointijärjestelmä

1. Perustetaan yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin piiriin kuuluvia EMKR:n toimia varten yhteinen seuranta- ja arviointijärjestelmä EMKR:n tuloksellisuuden mittaamista varten. Tehokkaan tuloksellisuuden mittauksen varmistamiseksi komissiolle siirretään valta antaa 126 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tämän järjestelmän sisältö ja rakenne.

2. EMKR:n yleistä vaikutusta arvioidaan suhteessa 6 artiklan mukaisiin unionin painopisteisiin.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään joukko näihin unionin painopisteisiin liittyviä indikaattoreita. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat tiedot kyseisten toimenpiteiden seurantaa ja arviointia varten. Komissio ottaa huomioon tietotarpeet ja mahdollisten tietolähteiden väliset synergiat ja erityisesti niiden käytön tilastointitarkoituksiin, jos se on tarkoituksenmukaista. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan niitä tietoja, jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä, sekä tietotarpeita ja mahdollisten tietolähteiden välisiä synergioita koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

([1]) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Komissio antaa joka neljäs vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta. Ensimmäinen kertomus annetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

108 artikla

Tavoitteet

Yhteisen seuranta- ja arviointijärjestelmän tavoitteena on

a) osoittaa YKP:n ja YMP:n edistyminen ja saavutukset, tarkastella EMKR:n toimien yleistä vaikutusta sekä arvioida niiden vaikuttavuutta, tehokkuutta ja asianmukaisuutta;

b) edistää YKP:n ja YMP:n tuen parempaa kohdentamista;

c) tukea seurantaan ja arviointiin liittyvää yhteistä oppimisprosessia;

d) tuottaa luotettavia, näyttöön perustuvia EMKR:n toimien arviointeja, jotka tukevat päätöksentekoprosessia.

2 jakso

Tekniset säännökset

109 artikla

Yhteiset indikaattorit

1. Edellä 107 artiklassa säädetyssä seuranta- ja arviointijärjestelmässä on sovittava sellaisten yhteisten indikaattorin luettelosta, jotka liittyvät alkutilanteeseen sekä toimintaohjelman rahoituksen toteuttamiseen, tuotoksiin ja tuloksiin, ja jotka ovat sovellettavissa kuhunkin toimintaohjelmaan, jotta tiedot on mahdollista yhdistää unionin tasolla.

2. Yhteisten indikaattorien on liityttävä toimintaohjelmissa 6 artiklan mukaisten unionin painopisteiden mukaisesti vahvistettuihin välitavoitteisiin ja tavoitteisiin. Näitä yhteisiä indikaattoreita on käytettävä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tulosten tarkastelussa, ja niiden avulla on voitava mitata politiikan täytäntöönpanon edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta verrattuna tavoitteisiin unionin ja ohjelmien tasolla.

110 artikla

Sähköinen tietojärjestelmä

1. Seurannassa ja arvioinnissa tarvittavat toimintaohjelman täytäntöönpanoa, kutakin rahoitettavaksi valittua toimea ja päätettyjä toimia koskevat tärkeimmät tiedot, tuensaajaa ja hanketta koskevat tärkeimmät ominaispiirteet mukaan lukien, on talletettava ja säilytettävä sähköisesti.

2. Komissio varmistaa, että käytössä on asianmukainen suojattu sähköinen järjestelmä tärkeimpien tietojen tallettamista, säilyttämistä ja hallinnointia sekä seurannasta ja arvioinnista raportoimista varten.

111 artikla

Tietojen toimittaminen

EMKR:n mukaista tukea saavien tuensaajien, paikalliset kalatalouden toimintaryhmät mukaan lukien, on toimitettava hallintoviranomaiselle ja/tai nimetyille arvioijille taikka muille elimille, joille näiden tehtävien suorittaminen sen puolesta on siirretty, kaikki tarvittavat tiedot toimintaohjelman seurannan ja arvioinnin mahdollistamiseksi erityisesti tiettyjen tavoitteiden ja painopisteiden toteuttamisen osalta.

3 jakso

Seuranta

112 artikla

Seurantamenettelyt

1. Tämän asetuksen 97 artiklassa tarkoitetun hallintoviranomaisen ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 47 artiklassa tarkoitetun seurantakomitean on seurattava ohjelmien täytäntöönpanon laatua.

2. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on toteutettava toimintaohjelman seuranta rahoitusta, tuotosta ja tuloksia koskevien indikaattoreiden avulla.

113 artikla

Seurantakomitean tehtävät

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 49 artiklassa säädettyjen tehtävien ohella seurantakomitean on tarkistettava toimintaohjelman tuloksellisuus ja sen täytäntöönpanon vaikuttavuus. Sitä varten

a) seurantakomiteaa on kuultava rahoitettavien toimien valintaperusteista ja sen on hyväksyttävä ne kuuden kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymispäätöksestä; valintaperusteita on tarkistettava ohjelmasuunnittelun tarpeita vastaavasti;

b) seurantakomitean on tarkasteltava toimia ja tuotoksia suhteessa ohjelman arviointisuunnitelmaan;

c) seurantakomitean on tarkasteltava erityisten ennakkoehtojen täyttämiseen liittyviä ohjelman toimia;

d) seurantakomitean on tarkasteltava vuotuisia täytäntöönpanokertomuksia ja hyväksyttävä ne ennen niiden toimittamista komissiolle;

e) seurantakomitean on tarkasteltava toimia, joilla edistetään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja syrjimättömyyttä, vammaisten henkilöiden mahdollisuudet mukaan lukien.

Seurantakomiteaa ei kuulla 21 artiklassa tarkoitetuista tiedonkeruuta koskevien työohjelmien johdosta.

114 artikla

Vuotuinen täytäntöönpanokertomus

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava toimintaohjelman edellisen kalenterivuoden täytäntöönpanoa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus komissiolle viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään 31 päivänä toukokuuta, vuoteen 2023 asti. Vuonna 2016 toimitetun kertomuksen on katettava kalenterivuodet 2014 ja 2015.

2. Sen lisäksi, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklassa säädetään, vuotuisiin täytäntöönpanokertomuksiin on sisällytettävä

a) tiedot toimenpidekohtaisista rahoitussitoumuksista ja menoista;

b) yhteenveto arviointisuunnitelman osalta toteutetuista toimista;

c) tiedot tämän asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vakavien rikkomustapausten sekä tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädettyjen edellytysten laiminlyönnin johdosta toteutetuista toimista sekä korjaavista toimista;

d) tiedot tämän asetuksen 41 artiklan 7 kohdan noudattamiseksi toteutetuista toimista;

e) tiedot toimista, joita on toteutettu tuensaajien nimien julkaisemisen varmistamiseksi tämän asetuksen liitteen IV mukaisesti, luonnollisten henkilöiden osalta kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mahdollinen sovellettava kynnysarvo mukaan lukien.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan vuotuisten täytäntöönpanokertomusten muotoa ja esittämistä koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 jakso

Arviointi

115 artikla

Yleiset säännökset

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään asetuksen (EU) N:o 1303/2014 55 artiklassa tarkoitettuun ennakkoarviointikertomukseen sisällytettävät tiedot sekä vahvistetaan mainitun asetuksen 56 artiklassa tarkoitettua arviointisuunnitelmaa koskevat vähimmäisvaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvioinnit ovat 107 artiklan mukaisesti hyväksytyn yhteisen seuranta- ja arviointijärjestelmän mukaisia, järjestettävä tarvittavien tietojen tuottaminen ja kerääminen sekä toimitettava seurantajärjestelmän tuottamia erilaisia tietoja arvioijille.

3. Jäsenvaltiot asettavat arviointikertomukset saataville internetissä ja komissio unionin verkkosivustolla.

116 artikla

Ennakkoarviointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennakkoarvioija osallistuu jo varhaisessa vaiheessa EMKR:n toimintaohjelman kehittämisprosessiin, mukaan lukien 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun analyysin kehittäminen, ohjelman toimenpidelogiikan suunnitteluun ja ohjelman tavoitteiden vahvistamiseen.

117 artikla

Jälkiarviointi

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 57 artiklan mukaisesti komissio laatii jälkiarviointikertomuksen tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

118 artikla

Arviointien yhteenveto

Komissio vastaa ennakkoarviointikertomuksista unionin tasolla laadittavista yhteenvedoista. Arviointikertomusten yhteenvedot on saatava päätökseen viimeistään asianomaisten arviointien toimittamista seuraavan vuoden joulukuun 31 päivänä.

5 jakso

Tiedottaminen ja viestintä

119 artikla

Tiedottaminen ja julkistaminen

1. Hallintoviranomainen vastaa 97 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti seuraavista tehtävistä:

a) se huolehtii, että perustetaan yksi keskitetty verkkosivusto tai yksi keskitetty verkkoportaali, jossa on tietoja jäsenvaltion toimintaohjelmasta ja linkit niihin;

b) se tiedottaa mahdollisille tuensaajille toimintaohjelman tarjoamista rahoitusmahdollisuuksista;

c) se tekee EMKR:n osuutta ja saavutuksia tunnetuksi unionin kansalaisten keskuudessa järjestämällä tiedotus- ja viestintätoimia, joiden aiheina ovat kumppanuussopimusten, toimintaohjelmien ja toimien tulokset ja vaikutukset;

d) se varmistaa, että julkaistaan yhteenveto toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa YKP:n sääntöjen noudattaminen, mukaan luettuina tapaukset, joissa jäsenvaltiot tai tuensaajat eivät ole noudattaneet sääntöjä, sekä toteutetuista korjaavista toimenpiteistä, kuten rahoitusoikaisuista.

2. EMKR:n tuen avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on pidettävä yllä toimien luetteloa, joka on csv- tai xml-muodossa; luetteloon on oltava pääsy keskitetystä verkkosivustosta tai keskitetystä verkkoportaalista, ja siinä on esitettävä luettelo toimista ja yhteenveto toimintaohjelmasta.

Toimien luetteloa on päivitettävä vähintään joka kuudes kuukausi.

Liitteessä V vahvistetaan vähimmäistiedot, jotka on esitettävä toimien luettelossa, mukaan lukien 26, 39, 47, 54 ja 56 artiklan mukaisia toimia koskevat erityistiedot.

3. Liitteessä V vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat yleisöön kohdistuvia tiedotus- ja julkisuustoimenpiteitä sekä hakijoihin ja tuensaajiin kohdistuvia tiedotustoimenpiteitä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimia koskevien tiedotus- ja julkisuustoimenpiteiden tekniset ominaisuudet sekä symbolin luomista koskevat ohjeet ja standardivärien määritelmän. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 127 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

VIII OSASTO

SUORAN HALLINNOINNIN MUKAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

I LUKU

Yleiset säännökset

120 artikla

Soveltamisala

Tätä osastoa sovelletaan VI osastossa tarkoitettuihin suoran hallinnoinnin mukaisesti rahoitettaviin toimenpiteisiin.

II LUKU

Valvonta

121 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja ennalta ehkäiseviä seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta rahoitusta saaneiden tuensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU), Euratom) N:o 883/2013 ([1]) ja asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdä niihin talouden toimijoihin kohdistuvia paikan päällä suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, joille on suoraan tai välillisesti myönnetty unionin rahoitusta, selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai avustuspäätökseen taikka unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, korruptiota tai muuta laitonta toimintaa.

3. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta seurauksena olevissa kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehdyissä yhteistyösopimuksissa sekä avustussopimuksissa ja avustuspäätöksissä ja sopimuksissa on oltava määräyksiä, joilla nimenomaisesti annetaan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia, paikanpäällä suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, kukin toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden kohtien soveltamista.

122 artikla

Tarkastukset

1. Komission ja tilintarkastustuomioistuimen virkamiehet tai heidän edustajansa voivat suorittaa tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuja toimia koskevia paikan päällä tehtäviä tarkastuksia milloin tahansa ilmoitettuaan siitä vähintään kymmenen työpäivää etukäteen, kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta, aina kolmen vuoden ajan sen jälkeen, kun komissio on suorittanut loppumaksun.

2. Komission ja tilintarkastustuomioistuimen virkamiesten tai heidän edustajiensa, joilla on asianmukainen toimivalta tehdä tarkastuksia paikan päällä, on voitava saada tutustua tilikirjoihin ja kaikkiin muihin tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia menoja koskeviin asiakirjoihin, myös sähköisessä muodossa laadittuihin tai saatuihin ja tässä muodossa säilytettäviin asiakirjoihin ja metatietoihin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut tarkastusvaltuudet eivät vaikuta niiden kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan tietyt toimet kuuluvat ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti nimetyille virkamiehille. Komission ja tilintarkastustuomioistuimen virkamiehet tai heidän edustajansa eivät muun muassa saa osallistua yksityisissä tiloissa suoritettaviin käynteihin tai kyseisen jäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntöön perustuvaan henkilöiden viralliseen kuulusteluun. Heillä on kuitenkin oltava mahdollisuus saada käyttöönsä tällä tavoin hankittuja tietoja.

4. Jos tämän asetuksen nojalla myönnetty unionin rahoitustuki osoitetaan myöhemmin lopullisena tuensaajana olevalle kolmannelle osapuolelle, alkuperäisen tuensaajan, joka on unionin rahoitustuen vastaanottaja, on toimitettava komissiolle kaikki kyseistä lopullista tuensaajaa koskevat asianmukaiset tiedot.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

123 artikla

Maksatuksen keskeyttäminen sekä rahoitusosuuden vähentäminen tai peruuttaminen

1. Jos komissio katsoo, ettei unionin varoja ole käytetty tässä asetuksessa tai missä tahansa muussa sovellettavassa unionin säädöksessä säädettyjen edellytysten mukaisesti, se ilmoittaa siitä tuensaajille, joilla on tällaisen ilmoituksen antamispäivästä alkaen yksi kuukausi aikaa toimittaa huomautuksensa komissiolle.

2. Jos tuensaajat eivät vastaa 1 kohdassa tarkoitetussa ajassa tai jos niiden huomautuksia ei pidetä tyydyttävinä, komissio vähentää myönnettyä rahoitusosuutta tai peruuttaa sen taikka keskeyttää maksatuksen. Kaikki aiheettomasti maksetut määrät on palautettava unionin yleiseen talousarvioon. Kaikkiin määriin, joita ei makseta takaisin ajoissa, lisätään korko asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 säädettyjen edellytysten mukaisesti.

III LUKU

Arviointi ja raportointi

124 artikla

Arviointi

1. Tämän asetuksen nojalla rahoitettavia toimia on seurattava säännöllisesti, jotta niiden täytäntöönpanoa voidaan tarkastella.

2. Komissio varmistaa rahoitettujen toimien säännöllisen, riippumattoman ja ulkopuolisen arvioinnin.

125 artikla

Raportointi

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle

a) väliarviointikertomuksen tämän asetuksen nojalla rahoitettujen toimien tuloksista ja niiden täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä tekijöistä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2017;

b) tiedonannon tämän asetuksen nojalla rahoitettujen toimien jatkamisesta viimeistään 30 päivänä elokuuta 2018.

IX OSASTO

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

126 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 ja 129 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 ja 129artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä,* tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 ja 129 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

127 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa meri- ja kalatalousrahaston komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa tämän asetuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti annettavaa täytäntöönpanosäädöstä koskevasta ehdotuksesta, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja tällöin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

X OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

128 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006, (EY) N:o 791/2007 ja (EU) N:o 1255/2011 sekä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 103 artikla 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen sanotun kuitenkaan rajoittamatta 129 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista.

2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

129 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jotta helpotetaan siirtymistä asetuksissa (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006, (EY) N:o 791/2007 ja (EU) N:o 1255/2011 säädetyistä järjestelmistä tässä asetuksessa perustettuun järjestelmään, komissiolle siirretään valta antaa 126 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti komission mainittujen asetusten nojalla hyväksymä tuki voidaan liittää osaksi tässä asetuksessa säädettyä tukea, myös teknisen avun ja jälkiarviointien osalta.

2. Tämä asetus ei estä jatkamasta tai muuttamasta, kokonaan tai osittain peruuttaminen mukaan lukien, kyseisiä hankkeita niiden päättämiseen asti tai apua, jonka komissio on hyväksynyt asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006, (EY) N:o 791/2007 sekä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 103 artiklan tai muun 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen apuun sovellettavan lainsäädännön nojalla, joita sovelletaan edelleen tällaisiin hankkeisiin ja apuun.

3. Asetuksen (EY) N:o 1198/2006 nojalla tehdyt hakemukset pysyvät edelleen voimassa.

130 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS

LIITE I

ERITYINEN TUKI-INTENSITEETTI

Toimien tyyppi	Prosenttiyksiköt
Pienimuotoiseen rannikkokalastukseen liittyvien toimien osalta korotus voi olla	30
Syrjäisillä Kreikan saarilla ja Kroatian saarilla Dugi Otok, Vis, Mljet ja Lastovo toteutettavien toimien osalta korotus voi olla	35
Syrjäisimmillä alueilla toteutettavien toimien osalta korotus voi olla	35
Kalastajajärjestöjen tai muiden kollektiivisten tuensaajien V osaston III luvun soveltamisalan ulkopuolella toteuttamien toimien osalta korotus voi olla	10
Tuottajajärjestöjen, tuottajajärjestöjen liittojen tai toimialakohtaisten järjestöjen toteuttamien toimien osalta korotus voi olla	25
76 artiklan mukaista valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevien toimien osalta korotus voi olla	30
76 artiklan mukaista pienimuotoisen rannikkokalastuksen valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevien toimien osalta korotus voi olla	40
Pää- tai apukoneiden korvaamista tai nykyaikaistamista koskevien 41 artiklan 2 kohdan mukaisten toimien osalta vähennys on	20
Sellaisten yritysten, jotka eivät kuulu pk-yritysten määritelmän piiriin, toteuttamien toimien osalta vähennys on	20

LIITE II

MAKSUSITOUMUSMÄÄRÄRAHOJEN VUOTUINEN JAKAUTUMINEN VUOSINA 2014–2020

Kuvaus	Ajanjakso	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
EMKR – yhteistyössä toteutettava hallinnointi	(2014–2020)	788 060 689	798 128 031	805 423 852	818 478 098	837 523 233	843 250 018	858 467 679	5 749 331 600

LIITE III

VI OSASTON I JA II LUVUN VAROJEN OHJEELLINEN JAKAUTUMINEN 82 JA 85 ARTIKLASSA SÄÄDETTYJEN TAVOITTEIDEN KESKEN [1]

82 artiklassa säädetyt tavoitteet:

1) Mereen ja rannikkoon liittyvien kysymysten yhdennetyn hallinnoinnin kehittäminen ja täytäntöönpano – 5 %

2) Monialaisten aloitteiden kehittäminen – 33 %

3) Kestävän talouskasvun, työllisyyden, innovoinnin ja uusien tekniikoiden tuki – 2 %

4) Meriympäristön suojelun edistäminen – 5 %

85 artiklan mukaiset tavoitteet

1) YKP:n mukainen tieteellisten lausuntojen keruu, hallinta ja levittäminen – 11 %

2) YKP:n mukaiset valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevat erityistoimenpiteet – 19 %

3) Vapaaehtoiset rahoitusosuudet kansainvälisille järjestöille – 10 %

4) Neuvoa-antavat toimikunnat sekä YKP:tä ja YMP:tä koskevat viestintätoimet – 9 %

5) Markkinatietous, mukaan lukien sähköisten markkinoiden luominen – 6 %

[1] Prosenttiosuuksia sovelletaan 14 artiklan mukaiseen määrään lukuun ottamatta 92 artiklan mukaista määrärahaa.

LIITE IV

ERITYISET ENNAKKOEHDOT

EMKR:a koskevan unionin painopisteen mukainen erityistavoite/ temaattinen tavoite	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
EMKR:n painopiste: 1. Ympäristön kannalta kestävän, resurssitehokkaan, innovatiivisen, kilpailukykyisen ja tietämykseen perustuvan kalastuksen edistäminen. Erityistavoitteet: a–f Temaattinen tavoite 3: pienten ja keskisuurten yritysten, maatalousalan (Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston osalta) ja kalastus- ja vesiviljelyalan (Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta) kilpailukyvyn parantaminen. Temaattinen tavoite 6: ympäristön säilyttämien ja suojeleminen sekä luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen. Temaattinen tavoite 8: kestävän ja laadukkaan työllisyyden edistäminen sekä työvoiman liikkuvuuden tukeminen.	Kalastuskapasiteettia koskeva selvitys on toimitettu asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti.	Selvitys on tehty komission antamien suuntaviivojen mukaisesti. Kalastuskapasiteetti ei ylitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 liitteessä II vahvistettua kalastuskapasiteetin ylärajaa.
EMKR:n painopiste: 2. Ympäristön kannalta kestävän, resurssitehokkaan, innovatiivisen, kilpailukykyisen ja tietämykseen perustuvan vesiviljelyn edistäminen. Erityistavoitteet: a, b ja c Temaattinen tavoite 3: pienten ja keskisuurten yritysten, maatalousalan (Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston osalta) ja kalastus- ja vesiviljelyalan (Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta) kilpailukyvyn parantaminen. Temaattinen tavoite 6: ympäristön säilyttäminen ja suojeleminen sekä luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen. Temaattinen tavoite 8: kestävän ja laadukkaan työllisyyden edistäminen sekä työvoiman liikkuvuuden tukeminen.	Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 34 artiklassa tarkoitetun vesiviljelyä koskevan monivuotisen kansallisen strategiasuunnitelman laatiminen viimeistään vuonna 2014.	Vesiviljelyä koskeva monivuotinen kansallinen strategiasuunnitelma on toimitettu komissiolle viimeistään päivänä, jona toimintaohjelma toimitetaan. Toimintaohjelma sisältää tietoja sen ja vesiviljelyä koskevan monivuotisen kansallisen strategiasuunnitelman täydentävyydestä.

EMKR:a koskevan unionin painopisteen mukainen erityistavoite/ temaattinen tavoite	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
EMKR:n painopiste: 3. YKP:n täytäntöönpanon edistäminen. Erityistavoite a Temaattinen tavoite 6: ympäristön säilyttäminen ja suojeleminen sekä luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen.	Hallinnolliset valmiudet: hallinnolliset valmiudet täyttää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 199/2008 4 artiklassa säädetyt kalastuksenhoitoa koskevat tietovaatimukset ovat riittävät.	Kuvaus hallinnollisista valmiuksista valmistella tiedonkeruuta koskeva monivuotinen ohjelma, jota STECF tarkastelee ja jonka komissio hyväksyy, ja soveltaa kyseistä ohjelmaa. Kuvaus hallinnollisista valmiuksista valmistella ja panna täytäntöön tiedonkeruuta koskevat kansalliset ohjelmat, joita STECF tarkastelee ja jotka komissio hyväksyy. Kuvaus valmiuksista kohdentaa henkilöresursseja kahden- tai monenvälisten sopimusten tekemiseksi muiden jäsenvaltioiden kanssa, jos tiedonkeruuta koskevien velvoitteiden täytäntöönpanoon liittyvä työ jaetaan.
EMKR:n painopiste: 3. YKP:n täytäntöönpanon edistäminen. Erityistavoite b Temaattinen tavoite 6: ympäristön säilyttäminen ja suojeleminen sekä luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen.	Hallinnolliset valmiudet: hallinnolliset valmiudet panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1380/2013 36 artiklassa säädetty ja asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 täsmennetty valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskeva unionin järjestelmä ovat riittävät.	Erityistoimiin kuuluvat seuraavat: Kuvaus hallinnollisista valmiuksista valmistella ja panna täytäntöön 18 artiklan 1 kohdan o alakohdassa tarkoitettu vuosien 2014–2020 kansalliseen rahoituksen valvontaohjelmaan kuuluva toimintaohjelman jakso. Kuvaus hallinnollisista valmiuksista valmistella monivuotisiin suunnitelmiin sovellettava kansallinen valvontaohjelma ja panna se täytäntöön siten kuin asetuksen (EY) N:o 1224/2009 46 artiklassa on säädetty. Kuvaus hallinnollisista valmiuksista valmistella yhteinen valvontaohjelma, joka voidaan laatia yhdessä muiden jäsenvaltioiden kanssa siten kuin asetuksen (EY) N:o 1224/2009 94 artiklassa on säädetty.
		Kuvaus hallinnollisista valmiuksista valmistella yksittäisiä valvonta- ja tarkastusohjelmia ja panna ne täytäntöön kanssa siten kuin asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklassa on säädetty. Kuvaus hallinnollisista valmiuksista soveltaa vakavien rikkomusten tapauksessa järjestelmää, johon sisältyy varoittavia, oikeasuhteisia ja tehokkaita seuraamuksia kanssa siten kuin asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklassa on säädetty (valvonta-asetuksen 90 artikla). Kuvaus hallinnollisista valmiuksista soveltaa vakavia rikkomuksia koskevaa pisteytysjärjestelmää kanssa siten kuin asetuksen (EY) N:o 1224/2009 92 artiklassa on säädetty (valvonta-asetuksen 92 artikla).

LIITE IV

EMKR:N TUKEA KOSKEVA TIEDOTTAMINEN JA VIESTINTÄ

1. Toimien luettelo

Asetuksen 119 artiklassa tarkoitettuun toimien luetteloon on sisällyttävä ainakin yhdellä jäsenvaltion virallisella kielellä seuraavat tietokentät:

— tuensaajan nimi (ainoastaan oikeussubjektit ja luonnolliset henkilöt kansallisen lainsäädännön mukaisesti)

— komission asetuksen (EY) N:o 26/2004 10 artiklassa tarkoitettu CFR-numero (yhteisön kalastuslaivastorekisterin rekisterinumero) (täytettävä vain, jos toimi liittyy kalastusalukseen);

— toimen nimi;

— tiivistelmä toimesta;

— toimen aloituspäivämäärä;

— toimen päättymispäivämäärä (oletettu päivämäärä, jona toimi saatetaan tosiasiallisesti loppuun tai on kokonaisuudessaan pantu toimeen);

— tukikelpoiset kokonaismenot;

— unionin rahoitusosuuden määrä;

— toimen toteutuspaikan postinumero;

— maa;

— unionin painopiste;

— toimien luettelon viimeisimmän päivityksen päivämäärä.

2. Yleisölle suunnatut tiedotus- ja julkistamistoimenpiteet

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että tiedotus- ja julkistamistoimenpiteillä pyritään näkyvyyteen mahdollisimman monessa tiedotusvälineessä ja käyttäen erilaisia viestintämuotoja ja menetelmiä asianmukaisella tasolla.

2. Jäsenvaltion on organisoitava vähintään seuraavat tiedotus- ja julkistamistoimenpiteet:

a) merkittävä tiedotustoimi, jolla kerrotaan toimintaohjelman käynnistymisestä;

b) vähintään kaksi kertaa ohjelmakauden aikana merkittävä tiedotustoimi, jolla tuodaan esiin rahoitusmahdollisuuksia ja toteutettavia strategioita sekä esitellään toimintaohjelman saavutukset;

c) unionin lipun tai tarvittaessa symbolin pitäminen esillä kunkin hallintoviranomaisen toimitilojen edustalla tai näkyvällä paikalla, jossa se on yleisön nähtävissä;

d) toimien luettelon julkaiseminen sähköisessä muodossa 1 jakson mukaisesti;

e) toimista annettavien esimerkkien esittely toimenpideohjelmittain jaoteltuina keskitetyllä verkkosivustolla tai toimenpideohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista; esimerkit olisi esiteltävä sellaisella laajasti puhutulla unionin virallisella kielellä, joka ei ole kyseisen jäsenvaltion virallinen kieli;

f) sen varmistaminen, että keskitetyn verkkosivuston yhdessä osiossa kuvataan lyhyesti innovointia ja ekoinnovointia koskevia toimia;

g) toimintaohjelman toteuttamista ja toimintaohjelman keskeisiä saavutuksia koskevan tiedon päivittäminen keskitetyllä verkkosivustolla tai toimenpideohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista;

h) sen varmistaminen, että julkistetaan yhteenveto toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa YKP:n sääntöjen noudattaminen, mukaan luettuina tapaukset, joissa jäsenvaltiot tai tuensaajat eivät ole noudattaneet sääntöjä, sekä toteutetut korjaavat toimenpiteet, kuten rahoitusoikaisut.

3. Hallintoviranomaisen on otettava tiedotus- ja julkistamistoimenpiteisiin mukaan kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti seuraavat tahot:

a) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklassa tarkoitetut kumppanit;

b) EU-tiedotuskeskukset ja komission edustustot jäsenvaltioissa;

c) oppilaitokset ja tutkimuslaitokset.

Näiden tahojen on levitettävä 119 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tietoja laajalti.

3. Mahdollisille tuensaajille ja tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

3.1 Mahdollisille tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että toimintaohjelman tavoitteita ja EMKR:n tukeen perustuvia rahoitusmahdollisuuksia koskevaa tietoa levitetään laajalti mahdollisille tuensaajille ja kaikille asianomaisille osapuolille.

2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että mahdollisille tuensaajille annetaan tietoja ainakin seuraavista seikoista:

a) menojen tukikelpoisuutta koskevat edellytykset, jotka on täytettävä rahoituksen saamiseksi toimenpideohjelmasta;

b) kuvaus hakemusten hyväksyttävyyttä koskevista edellytyksistä, rahoitushakemusten tarkastelumenettelyistä ja tieto siitä, kuinka kauan hakemusten käsittely vie aikaa;

c) tuettavien toimien valintaperusteet;

d) kansalliset, alueelliset tai paikalliset yhteystahot, jotka voivat antaa tietoa toimintaohjelmista;

e) hakemuksissa olisi esitettävä ehdotus toimen kokoon suhteutetuista viestintätoimista, joilla yleisölle tiedotetaan toimen tavoitteista ja toimelle myönnetystä unionin tuesta.

3.2 Tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

Hallintoviranomaisen on tiedotettava tuensaajille siitä, että rahoituksen hyväksyminen merkitsee myös sen hyväksymistä, että tuensaajat mainitaan 119 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistussa toimien luettelossa.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1303/2013,

annettu 17. päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 177 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnot ([2]),

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnot ([3]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa määrätään, että taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi unioni pyrkii vähentämään alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden tai saarten jälkeenjääneisyyttä ja että erityistä huomiota kiinnitetään maaseutualueisiin, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklassa edellytetään, että unioni tukee näiden tavoitteiden toteuttamista toiminnallaan, jota se harjoittaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston, Euroopan sosiaalirahaston, Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan investointipankin ja muiden olemassa olevien välineiden kautta.

(2) Jotta koheesiopoliittista tukea antavien rahastojen eli Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ja koheesiorahaston sekä maaseudun kehittämiseen tukea antavan rahaston eli Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, jäljempänä 'maaseuturahasto', ja meri- ja kalatalousalalle tukea antavan rahaston eli Euroopan meri- ja kalatalousrahaston mukaisten yhteistyössä rahoitettavien toimenpiteiden välistä koordinointia voitaisiin parantaa ja yhdenmukaistaa niiden täytäntöönpanoa, olisi annettava kaikkia näitä rahastoja, jäljempänä 'Euroopan rakenne- ja investointirahastot – ERI-rahastot', koskevat yhteiset säännökset. Lisäksi tämä asetus sisältää EAKR:ään, ESR:ään ja koheesiorahastoon sovellettavia yleisiä säännöksiä, jotka eivät koske maaseuturahastoa eivätkä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa, sekä EAKR:ään, ESR:ään, koheesiorahastoon ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovellettavia yleisiä säännöksiä, jotka eivät koske maaseuturahastoa. Kunkin ERI-rahaston erityispiirteiden vuoksi kuhunkin ERI-rahastoon sekä EAKR:n Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen sovellettavat erityissäännöt olisi vahvistettava erillisissä asetuksissa.

(3) Kuten todetaan 17 päivänä kesäkuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä, joilla älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskeva unionin strategia hyväksyttiin, unionin ja jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia ja edistettävä samalla unionin sopusointuista kehitystä ja vähennettävä alueellisia eroja. ERI-rahastojen olisi oltava tärkeässä asemassa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden saavuttamisessa.

(4) Yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', osalta on jo saavutettu merkittäviä synergioita yhdenmukaistamalla ja sovittamalla yhteen YMP:n ensimmäisen pilarin (Euroopan maatalouden tukirahasto) ja toisen pilarin (maaseuturahasto) hallinto- ja valvontasääntöjä. Euroopan maatalouden tukirahaston ja maaseuturahaston välinen vahva yhteys ja jäsenvaltioissa jo käytössä olevat rakenteet olisi sen vuoksi säilytettävä.

(5) Syrjäisimmillä alueilla olisi toteutettava erityistoimenpiteitä, ja niille olisi annettava riittävästi lisärahoitusta niiden rakenteellisten sosiaalisten ja taloudellisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuista seikoista johtuvien haittojen lieventämiseksi.

(6) Pohjoisen harvaan asutuilla alueilla olisi voitava hyödyntää erityistoimenpiteitä, ja niille olisi annettava lisärahoitusta vuoden 1994 liittymissopimuksen pöytäkirjassa nro 6 olevassa 2 artiklassa tarkoitettujen vakavien ja luontoon tai väestöön liittyvien haittojen lieventämiseksi.

([1]) EUVL C 191, 29.6.2012, s. 30, EUVL C 44, 15.2.2013, s. 76 ja EUVL C 271, 19.9.2013, s. 101.
([2]) EUVL C 225, 27.7.2012, s. 58 ja EUVL C 17, 19.1.2013, s. 56.
([3]) EUVL C 47, 17.2.2011, s. 1, EUVL C 13, 16.1.2013, s. 1 ja EUVL C 267, 17.9.2013, s. 1.

(7) Säännösten oikean ja yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi sekä jäsenvaltioita ja tuensaajia koskevan oikeusvarmuuden lisäämiseksi on tarpeen määritellä tietyt tässä asetuksessa käytettävät käsitteet.

(8) Jos komissiolle tämän asetuksen mukaisesti asetetaan määräaika, jonka kuluessa sen on hyväksyttävä päätös tai muutettava sitä, tällaisen päätöksen hyväksymistä tai muuttamista koskeva määräaika ei saisi sisältää ajanjaksoa, joka alkaa päivästä, jona komissio on lähettänyt huomautuksensa jäsenvaltiolle, ja joka päättyy jäsenvaltion vastattua näihin huomautuksiin.

(9) Tämä asetus koostuu viidestä osasta, joista ensimmäisessä esitetään kohde ja määritelmät, toinen sisältää kaikkiin ERI-rahastoihin sovellettavat säännöt, kolmas sisältää yksinomaan EAKR:ään, ESR:ään ja koheesiorahastoon, jäljempänä 'rahastot', sovellettavia säännöksiä, neljäs sisältää yksinomaan rahastoihin ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovellettavia säännöksiä ja viides sisältää loppusäännökset. Jotta varmistetaan tämän asetuksen eri osien ja tämän asetuksen ja rahastokohtaisten asetusten yhdenmukainen tulkinta, on tärkeää esittää selkeästi niiden väliset suhteet. Lisäksi rahastokohtaisissa asetuksissa vahvistetut erityissäännöt voivat olla täydentäviä, mutta niiden olisi poikettava tämän asetuksen niitä vastaavista säännöksistä ainoastaan silloin, kun tällaisesta poikkeamisesta nimenomaisesti säädetään tässä asetuksessa.

(10) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 317 artiklan mukaisesti ja yhteisen hallinnoinnin puitteissa olisi määriteltävä edellytykset, joilla komissio voi toteuttaa unionin talousarvion täytäntöönpanoon liittyvät tehtävänsä, ja selkiytettävä jäsenvaltioiden kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät tehtävät. Näiden edellytysten täyttyessä komissiolla olisi oltava varmuus siitä, että jäsenvaltiot käyttävät ERI-rahastoja laillisella ja asianmukaisella tavalla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 966/2012 ([1]), jäljempänä "varainhoitoasetus", tarkoitetun moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti. Jäsenvaltioiden, institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisella tavalla asianmukaisella alueellisella tasolla, ti ja niiden tätä tarkoitusta varten osoittamien elinten olisi vastattava ohjelmien valmistelusta ja täytäntöönpanosta. Näillä edellytyksillä olisi lisäksi varmistettava huomion kohdistaminen tarpeeseen varmistaa unionin asianomaisten tukitoimien täydentävyys ja johdonmukaisuus noudattaa suhteellisuusperiaatetta ja ottaa huomioon hallinnollisen taakan vähentämistä koskeva yleinen tavoite.

(11) Kunkin jäsenvaltion olisi kumppanuussopimuksen ja kunkin ohjelman osalta järjestettävä kumppanuus toimivaltaisten alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaisten sekä muiden viranomaisten, talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten edustajien kanssa samoin kuin muiden kansalaisyhteiskuntaa, myös ympäristökumppaneita ja valtiosta riippumattomia järjestöjä edustavien asiaan kuuluvien elinten kanssa sekä sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten välisen tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavien elinten sekä tarvittaessa myös näiden viranomaisten ja elinten kattojärjestöjen kanssa. Tällaisen kumppanuuden tarkoituksena on varmistaa monitasohallinnon periaatteiden noudattaminen, mutta myös toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen noudattaminen ja ottaa huomioon jäsenvaltioiden erilaisten ja institutionaalisten ja oikeudellisten kehysten erityispiirteet sekä varmistaa sidosryhmien sitoutuminen suunniteltuihin tukitoimiin ja ottaa huomioon asiaankuuluvien toimijoiden kokemukset ja taitotieto. Jäsenvaltioiden olisi nimettävä asianomaiset kumppanit siten, että ne ovat mahdollisimman edustavia. Näihin kumppaneihin olisi sisällyttävä sellaisia instituutioita, järjestöjä ja ryhmiä, jotka pystyvät vaikuttamaan ohjelmien valmisteluun tai joihin ohjelmien valmistelulla ja täytäntöönpanolla voi olla vaikutusta. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi voitava tarvittaessa nimetä asianomaisiksi kumppaneiksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja käytäntöjen mukaisesti myös kattojärjestöjä, jotka ovat asiaan kuuluvien alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaisten tai muiden elinten yhdistyksiä, liittoja tai keskusliittoja.

Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoitu säädös, joka koskee eurooppalaisia hyvän kumppanuuden sääntöjä, joiden tarkoituksena on tukea jäsenvaltioita kumppanuuden järjestämisessä sen varmistamiseksi, että asianomaiset kumppanit osallistuvat kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun, täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin yhdenmukaisella tavalla, ja helpottaa jäsenvaltioiden tätä koskevaa toimintaa. Tällä hyväksytyllä delegoidulla säädöksellä ei saisi missään olosuhteissa eikä millään tavalla tulkittuna olla takautuvaa vaikutusta, eikä se saisi luoda perustaa rahoitusoikaisuihin johtavalle säännönvastaisuuksien toteamiselle. Hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä ei olisi määritettävä soveltamispäivää, joka on aikaisempi kuin päivä, jona se hyväksytään. Hyväksytyllä delegoidulla säädöksellä olisi annettava jäsenvaltioille mahdollisuus päättää tarkoituksenmukaisimmista kumppanuuden täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa sekä kansallisten ja alueellisten toimivaltuuksiensa mukaisesti, edellyttäen että tässä asetuksessa säädetyt kumppanuuden tavoitteet saavutetaan.

(12) ERI-rahastojen toiminnan ja toimien, joita ne tukevat, olisi oltava sovellettavan unionin oikeuden sekä tämän asetuksen ja rahastokohtaiset säännöt välittömästi tai välillisesti täytäntöönpanevan asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisia.

(13) Pyrkiessään lujittamaan taloudellista, alueellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta unionin olisi ERI-rahastojen täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa pyrittävä poistamaan epätasa-arvoa, edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja ottamaan sukupuolinäkökohdat huomioon

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

sekä torjumaan sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 10 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan mukaisesti, ottamalla erityisesti huomioon vammaisten henkilöiden osallistumismahdollisuudet, sekä mainitun perusoikeuskirjan 5 artiklan 2 kohdan, jossa määrätään, että ketään ei saa vaatia tekemään pakkotyötä tai muuta pakollista työtä.

(14) ERI-rahastojen tavoitteiden toteuttamisessa olisi otettava huomioon kestävä kehitys, saastuttaja maksaa -periaate sekä se, että unioni edistää ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Koska vähintään 20 prosenttia unionin talousarviosta pyritään käyttämään ilmastonmuutokseen liittyviin tavoitteisiin, jäsenvaltioiden olisi annettava tätä varten tietoja ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemisesta käyttäen komission suhteellisuusperiaatteen huomioon ottavalla täytäntöönpanosäädöksellä hyväksymiä tukitoimien, painopistealueiden tai toimenpiteiden luokitukseen perustuvia menetelmiä.

(15) Älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisen tukemiseksi ja kullekin ERI-rahastolle perussopimuksissa määrättyjen tavoitteiden, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, saavuttamiseksi ERI-rahastojen olisi keskitettävä tukensa rajalliseen joukkoon yhteisiä temaattisia tavoitteita. Kunkin ERI-rahaston täsmällinen soveltamisala olisi vahvistettava rahastokohtaisissa säännöissä. Olisi oltava mahdollista rajoittaa tämä soveltamisala koskemaan vain joitakin tässä asetuksessa määriteltyjä temaattisia tavoitteita.

(16) Jotta voidaan maksimoida ERI-rahastojen tuki ja vahvistaa strategiset periaatteet, jotka ohjaavat ja helpottavat ohjelmatyötä jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla, olisi hyväksyttävä yhteinen strategiakehys. Yhteisellä strategiakehyksellä olisi edistettävä unionin tukitoimien alakohtaista ja alueellista koordinointia ERI-rahastojen kesken sekä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian päämäärien ja tavoitteiden mukaisesti, ottaen huomioon eri tyyppisten alueiden asettamat keskeiset alueelliset haasteet.

(17) Yhteisessä strategiakehyksessä olisi määritettävä, miten ERI-rahastoilla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa, järjestelyt, joilla edistetään ERI-rahastojen yhdennettyä käyttöä, järjestelyt, joilla koordinoidaan ERI-rahastoja keskenään sekä muiden asiaan kuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa, monialaiset periaatteet ja laaja-alaiset toimintapoliittiset tavoitteet ERI-rahastojen täytäntöönpanoa varten, järjestelyt alueellisiin haasteisiin vastaamiseksi ja ERI-rahastojen mukaisten yhteistyötoimien painopistealueet.

(18) Jäsenvaltioilla ja alueilla on yhä enemmän haasteita, jotka liittyvät globalisaation vaikutuksiin, ympäristö- ja energiakysymyksiin, väestön ikääntymiseen, väestörakenteen muutoksiin, teknologian muutokseen ja innovaatiotarpeisiin sekä sosiaaliseen epätasa-arvoon. Koska tällaiset haasteet ovat monimutkaisia ja toisiinsa kytkeytyviä, ERI-rahastojen tukemien ratkaisujen olisi oltava luonteeltaan yhdennettyjä, monialaisia ja monitahoisia. Tämän mukaisesti ja jotta voitaisiin lisätä politiikan vaikuttavuutta ja tehokkuutta, ERI-rahastoja olisi voitava yhdistää paketeiksi, jotka räätälöidään alueellisiin erityistarpeisiin sopiviksi.

(19) Työikäisen väestön pienenemisen ja eläkeläisten väestöosuuden kasvun sekä haja-asutuksen ongelmien odotetaan tuottavan jatkossakin lisärasitusta muun muassa jäsenvaltioiden koulutus- ja sosiaaliturvarakenteille ja näin ollen unionin taloudelliselle kilpailukyvylle. Näihin väestörakenteen muutoksiin sopeutuminen on eräs jäsenvaltioiden ja alueiden keskeinen haaste tulevina vuosina, ja siksi niihin olisi kiinnitettävä erityisen paljon huomiota sellaisten alueiden osalta, joihin väestörakenteen muutokset vaikuttavat eniten.

(20) Yhteisen strategiakehyksen perusteella kunkin jäsenvaltion olisi laadittava kumppanuussopimus yhteistyössä kumppaneidensa kanssa ja komission kanssa vuoropuhelua käyden. Kumppanuussopimuksella olisi siirrettävä yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetut osatekijät kansalliseen toimintaympäristöön sekä vahvistettava määrätietoiset sitoumukset unionin tavoitteiden toteuttamiseksi ERI-rahastojen ohjelmatyön avulla. Kumppanuussopimuksessa olisi vahvistettava järjestelyt, joilla varmistetaan yhdenmukaisuus älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian ja perussopimuksiin perustuvien tavoitteiden mukaisten rahastokohtaisten tehtävien kanssa, ERI-rahastojen tehokkaan ja tuloksellisen täytäntöönpanon varmistavat järjestelyt sekä kumppanuusperiaatetta koskevat ja aluekehitystä koskevaan yhdennettyyn lähestymistapaan liittyvät järjestelyt. Olisi erotettava toisistaan kumppanuussopimusten keskeiset osat, joista komission on päätettävä, sekä muut osat, joista komissio ei päätä ja joita jäsenvaltio voi muuttaa. Olisi kehiteltävä erityisjärjestelyjä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien toimittamista ja hyväksymistä varten siltä varalta, että yhden tai useamman rahastokohtaisen asetuksen voimaantulo viivästyy tai sen oletetaan viivästyvän. Tämä edellyttää sellaisten säännösten vahvistamista, joiden nojalla kumppanuussopimus voidaan toimittaa ja hyväksyä,

vaikkei saatavilla olisi tiettyjä yhteen tai useampaan ERI-rahastoon tai rahastoihin liittyviä osatekijöitä, joita viivästys koskee, ja joiden nojalla tarkistettu kumppanuussopimus voidaan toimittaa myöhemmin, sitten kun yksi tai useampi viivästynyt rahastokohtainen asetus on tullut voimaan. Koska siitä ERI-rahastosta osarahoitettavat ohjelmat, jota viivästys koskee, olisi tällöin toimitettava ja hyväksyttävä vasta asianomaisen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon jälkeen, olisi myös asetettava tarkoituksenmukaiset määräajat niiden ohjelmien toimittamiselle, joihin viivästys vaikuttaa.

(21) Jäsenvaltioiden olisi keskitettävä tukea voidakseen varmistaa merkittävä edistyminen unionin tavoitteiden saavuttamisessa erityisten kansallisten ja alueellisten kehitystarpeidensa mukaisesti. Unionin tuen tehokkaan ja vaikuttavan käytön ennakkoedellytysten olemassaolon varmistamiseksi olisi määriteltävä ennakkoehdot sekä tiivis mutta kattava joukko objektiivisia perusteita niiden arviointia varten. Tämän vuoksi tiettyä ennakkoehtoa olisi sovellettava tietyn ohjelman prioriteettiin vain, jos se liittyy suoraan ja olennaisesti investointiprioriteetin tai unionin prioriteetin tehokkaaseen ja vaikuttavaan saavuttamiseen ja vaikuttaa siihen välittömästi, sillä jokainen erityistavoite ei välttämättä ole kytköksissä rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettuun ennakkoehtoon. Ennakkoehdon sovellettavuuden arvioinnissa olisi tarvittaessa otettava huomioon suhteellisuusperiaate ottaen tarvittaessa huomioon kohdennettavan tuen määrän. Jäsenvaltion olisi arvioitava sovellettavien ennakkoehtojen täyttymistä ohjelmien valmistelun ja tarvittaessa kumppanuussopimuksen laatimisen yhteydessä. Komission olisi arvioitava jäsenvaltion toimittamien tietojen johdonmukaisuus ja riittävyys. Jos jokin sovellettava ennakkoehto ei täyty asetetussa määräajassa, komissiolla olisi oltava tietyin tarkoin määritellyin ehdoin valta keskeyttää asianomaisille ohjelman prioriteeteille suoritettavat välimaksut.

(22) Komission olisi tarkasteltava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tuloskehyksen pohjalta ohjelmien tuloksia vuonna 2019. Kullekin ohjelmalle olisi määriteltävä tuloskehys, jotta voidaan seurata edistymistä kullekin prioriteetille asetettujen tavoitteiden ja päämäärien saavuttamisessa ohjelmakauden 2014–2020 aikana, jäljempänä 'ohjelmakausi'. Jotta voidaan varmistaa, että unionin talousarviota ei käytetä tuhlailevasti tai tehottomasti, jos on näyttöä siitä, että prioriteetin tuloskehyksessä määritellyt välitavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta ainoastaan taloudellisten indikaattorien, tuotosindikaattorien ja täytäntöönpanon avainkohtien osalta ja että tämä johtuu sellaisista selkeästi osoitetuista täytäntöönpanon puutteista, joista komissio on aiemmin ilmoittanut, eikä jäsenvaltio ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällaisten puutteiden korjaamiseksi, komission olisi voitava keskeyttää ohjelman maksut tai tehdä rahoitusoikaisuja ohjelmakauden päättyessä. Rahoitusoikaisuja tehtäessä olisi otettava ottaa huomioon – noudattaen samalla asiaankuuluvasti suhteellisuusperiaatetta – käyttöaste ja tavoitteiden saavuttamatta jäämiseen vaikuttaneet ulkoiset tekijät. Rahoitusoikaisuja ei olisi sovellettava, jos tavoitteiden saavuttamatta jääminen johtuu sosioekonomisten tai ympäristötekijöiden vaikutuksesta, merkittävistä muutoksista jäsenvaltion talous- tai ympäristöolosuhteissa tai merkittävästi kyseisten prioriteettien täytäntöönpanoon vaikuttavista ylivoimaisista esteistä. Tulosindikaattoreita ei olisi otettava huomioon maksujen keskeytyksistä tai rahoitusoikaisuista päätettäessä.

(23) Jotta edistetään pyrkimystä tuloksellisuuteen ja älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden toteutumista, kullekin jäsenvaltiolle olisi vahvistettava suoritusvaraus, joka on kuusi prosenttia Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon kohdennetuista kokonaismäärärahoista ja meri- ja kalastuspolitiikan rahoituksen ehdoista vuosina 2014-2020 myöhemmin annettavan asetuksen, jäljempänä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annettava asetus, mukaisesti yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa rahoitettaviin toimenpiteisiin kohdennetuista varoista. Koska Euroopan alueellista yhteistyötä koskevat ohjelmat ovat keskenään hyvin erilaisia ja luonteeltaan useaan eri maahan liittyviä, niille ei olisi vahvistettava suoritusvarausta. Suoritusvarausta laskettaessa ei olisi otettava huomioon varoja, jotka kohdennetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013 ([1]), jäljempänä 'ESR-asetus', mukaisessa toimenpideohjelmassa määritellylle nuorisotyöllisyysaloitteelle; komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 ([2]) mukaisesti yhteisen maatalouspolitiikan ensimmäisestä pilarista maaseuturahastoon siirrettäviä varoja; maaseuturahastoon neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ([3]) säännösten mukaista suorien maksujen vapaaehtoista mukauttamista vuonna 2013 ja maaseuturahastoon kalenterivuosien 2013 ja 2014 osalta tapahtuvaa varojen siirtoa; Verkkojen Eurooppa -välineeseen koheesiorahastosta 92 artiklan 6 kohdan mukaisesti siirrettäviä varoja; tulevassa unionin säädöksessä määriteltäville vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoon siirrettäviä varoja ja kaupunkialueiden kestävän kehityksen alan innovatiivisille toimenpiteille siirrettäviä varoja.

(24) Koheesiopolitiikan ja unionin talouden ohjauksen ja hallinnan välille on tarpeen muodostaa tiiviimpi yhteys, jotta varmistetaan, että ERI-rahastoista annettavan rahoituksen

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 470).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 608).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

vaikuttavuutta tuetaan terveen talouspolitiikan avulla ja että ERI-rahastot voidaan tarvittaessa suunnata uudelleen jäsenvaltion taloudellisten ongelmien ratkaisemiseen. Ensimmäisessä sellaisten toimenpiteiden ryhmässä, joilla ERI-rahastojen tehokkuus yhdistetään moitteettomaan talouden ohjausjärjestelmään, komission olisi voitava pyytää tekemään muutoksia kumppanuussopimukseen ja ohjelmiin asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi tai käytettävissä olevien ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutusten maksimoimiseksi silloin, kun jäsenvaltio saa asiaan liittyvää rahoitustukea. Ohjelmatyötä olisi suunnattava uudelleen ainoastaan silloin, kun sillä tosiasiallisesti voisi olla suora vaikutus asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa osoitettujen ongelmien korjaamiseen talouden ohjauksen ja hallinnan mekanismien mukaisesti, jotta vältettäisiin toistuva ohjelmatyön uudelleen suuntaaminen, mikä haittaisi varojen hallinnoinnin ennustettavuutta. Toisessa sellaisten toimenpiteiden ryhmässä, joilla ERI-rahastojen tehokkuus yhdistetään moitteettomaan talouden ohjausjärjestelmään, komission olisi ehdotettava neuvostolle, että kyseisen jäsenvaltion ohjelmia koskevat sitoumukset tai maksut keskeytetään osittain tai kokonaisuudessaan, jos jäsenvaltio ei toteuta tehokkaita toimenpiteitä talouden ohjaus - ja hallintaprosessin yhteydessä. On tarpeen vahvistaa eri menettelyt sitoumusten ja maksujen keskeyttämistä varten. Kummassakin tapauksessa komission olisi kuitenkin keskeytystä koskevaa ehdotusta tehdessään otettava huomioon kaikki asiaan liittyvät tiedot ja tarkasteltava asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka tulevat esille tai esitetään Euroopan parlamentin kanssa käytävässä jäsennellyssä vuoropuhelussa.

Keskeytyksen olisi oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen ja vaikuttava, ja siinä olisi noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä. Lisäksi keskeytyksessä olisi otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion taloudellinen ja sosiaalinen tilanne sekä liiallisia alijäämien koskevan menettelyn ja liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn eri vaiheiden mahdolliset yleiset taloudelliset vaikutukset jäsenvaltioon.

(25) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 15 nojalla tiettyjä säännöksiä, jotka koskevat liiallisia alijäämiä, ja niihin liittyviä säännöksi ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Säännöksiä, jotka koskevat kaikkien maksujen ja sitoumusten tai niiden osan keskeyttämistä, ei näin ollen olisi sovellettava Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

(26) Koska osarahoitusperiaate on äärimmäisen tärkeä ERI-rahastojen täytäntöönpanossa, jotta voidaan varmistaa, että paikan päällä otetaan vastuuta toimista, samoin kuin keskeytysten oikeasuhteisen soveltaminen, toisen sellaisten toimenpiteiden ryhmän, joilla ERI-rahastojen tehokkuus yhdistetään moitteettomaan talouden ohjausjärjestelmään, mukaisia keskeytyksiä koskevat päätökset olisi tehtävä ottaen huomioon kyseiseen jäsenvaltioon sovellettavat erityisvaatimukset, jotta voidaan osoittaa osarahoitusta ERI-rahastoista rahoitetuille ohjelmille. Keskeytykset olisi lopetettava ja varat asetettava jälleen kyseisen jäsenvaltion saataville heti, kun jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimet.

(27) ERI-rahastoja olisi käytettävä ohjelmakauden kattavien ohjelmien välityksellä kumppanuussopimuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi laadittava ohjelmat avoimia menettelyjä noudattaen sekä jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden ja komission olisi tehtävä yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa ERI-rahastojen ohjelmajärjestelyjen koordinointi ja johdonmukaisuus. Koska ohjelmien sisältö liittyy tiiviisti kumppanuussopimuksen sisältöön, ohjelmat olisi toimitettava kolmen kuukauden kuluessa kumppanuussopimuksen toimittamisesta. Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen mukaisten ohjelmien toimittamiselle olisi asetettava yhdeksän kuukauden määräaika, joka alkaa tämän asetuksen voimaantulosta, jotta voidaan ottaa huomioon, että nämä ohjelmat ovat luonteeltaan useaan maahan liittyviä. Erityisesti olisi erotettava toisistaan kumppanuussopimuksen ja ohjelmien keskeiset osat, joista komission olisi päätettävä, sekä muut osat, joista komissio ei päätä ja joita voidaan muuttaa jäsenvaltion vastuulla. Ohjelmatyössä olisi varmistettava johdonmukaisuus yhteisen strategiakehyksen ja kumppanuussopimuksen kanssa, ERI-rahastojen välinen koordinointi keskenään ja muiden olemassa olevien rahoitusvälineiden kanssa sekä tarvittaessa Euroopan investointipankin panos.

(28) Jotta voidaan varmistaa ERI-rahastoista tukea saavien ohjelmien keskinäinen johdonmukaisuus varsinkin silloin, kun varmistetaan niiden antama panos älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaan unionin strategiaan, on tarpeen vahvistaa yhteiset ohjelmien sisältöä koskevat vähimmäisvaatimukset, joita voidaan täydentää rahastokohtaisilla säännöillä kunkin ERI-rahaston erityisluonteen huomioon ottamiseksi.

(29) On tarpeen säätää selkeistä menettelyistä, joilla komissio arvioi, hyväksyy ja muuttaa ohjelmia. Kumppanuussopimuksen ja ohjelmien johdonmukaisuuden varmistamiseksi olisi säädettävä, että ohjelmia ei, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisia ohjelmia lukuun ottamatta, voida hyväksyä ennen kuin komissio on hyväksynyt päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä. Jäsenvaltioiden hallinnollisen taakan vähentämiseksi olisi tietyn ohjelman tiettyjen osien muuttamisen automaattisesti johdettava kumppanuussopimuksen vastaavien osien muuttamiseen sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ohjelman muutoksen. Jotta nuorisotyöllisyysaloitteelle kohdennetut varat voitaisiin ottaa viipymättä käyttöön, olisi lisäksi vahvistettava erityiset säännöt ESR-asetuksessa tarkoitettujen nuorisotyöllisyysaloitteen erityisten toimenpideohjelmien toimittamista ja hyväksyntää varten.

(30) Kokonaan tai osittain unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavien tutkimus- ja innovointialan investointien lisäarvon optimoimiseksi olisi pyrittävä erityisesti ERI-rahastojen ja Horisontti 2020 -ohjelman, sellaisena kuin se on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 ([1]) perustettuna, toiminnan väliseen synergiaan ottaen kuitenkin huomioon niiden erilliset tavoitteet. Horisontti 2020 -ohjelman kiinteämääräisten tukikelpoisten kustannusten soveltaminen samanlaiseen toimeen ja tuensaajaan sekä mahdollisuus yhdistää samaan toimeen rahoitusta unionin eri välineistä, kuten ERI-rahastoista sekä Horisontti 2020 -ohjelmasta, samalla kun vältetään rahoituksen päällekkäisyys, olisi oltava keskeisiä mekanismeja tällaisten synergioiden saavuttamiseksi. Kansallisten ja alueellisten toimijoiden tutkimus- ja innovaatioedellytysten vahvistamiseksi ja "huippuosaamisen portaikon" luomiseksi vähemmän kehittyneillä alueilla sekä tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin osalta heikommin suoriutuvissa jäsenvaltioissa ja alueilla olisi ERI-rahastojen ja Horisontti 2020 -ohjelman välille kehitettävä tiiviitä synergioita ohjelman kaikkien prioriteettien osalta.

(31) Euroopan unionin toiminnasta tehdyllä sopimuksella on taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitteisiin lisätty alueellinen yhteenkuuluvuus, ja on tarpeen ottaa huomioon sellaisten kaupunkien, toiminnallisten aluekokonaisuuksien ja aluetasoa pienempien yksiköiden asema, joilla on erityisiä maantieteellisiä tai väestörakenteellisia ongelmia. Tätä varten ja jotta voidaan hyödyntää paremmin mahdollisuuksia paikallisella tasolla, on välttämätöntä vahvistaa ja edistää yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä antamalla kaikkia ERI-rahastoja koskevat yhteiset säännöt ja varmistamalla niiden tiivis koordinointi. Yhteisölähtöisessä paikallisessa kehittämisessä olisi otettava huomioon paikalliset tarpeet ja voimavarat sekä asiaankuuluvat sosiokulttuuriset ominaispiirteet. Keskisenä periaatteena olisi pidettävä sitä, että vastuu yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden suunnittelusta ja täytäntöönpanosta annetaan paikallisille toimintaryhmille, jotka edustavat paikallisyhteisön etuja. Yksityiskohtaiset järjestelyt, jotka koskevat yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden kattaman alueen ja väestön määrittelyä, olisi vahvistettava asiaankuuluvissa ohjelmissa rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

(32) Jotta yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen liittämistä osaksi ohjelmatyötä voidaan helpottaa, sitä voidaan toteuttaa yhden temaattisen tavoitteen puitteissa joko sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi ja köyhyyden torjumiseksi tai työllisyyden ja työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi, tämän kuitenkaan estämättä sitä, että osana yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä rahoitettavat toimet voivat edistää kaikkia muitakin temaattisia tavoitteita.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11. päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 104).

(33) Jos kaupunki- tai aluekehitysstrategia edellyttää yhdennettyä lähestymistapaa, koska siihen sisältyy yhden tai useamman toimenpideohjelman useampaan kuin yhteen toimintalinjaan liittyviä investointeja, olisi rahastoista tuetut toimenpiteet, joille voidaan lisäksi myöntää rahoitustukea maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, voitava toteuttaa yhdennettynä alueellisena investointina toimenpideohjelman tai -ohjelmien puitteissa.

(34) Rahoitusvälineet ovat yhä tärkeämpiä, sillä niillä on vipuvaikutusta ERI-rahastoihin, niiden avulla voidaan yhdistää eri muodossa olevia julkisia ja yksityisiä varoja julkisen politiikan tavoitteiden tukemiseksi ja koska kierrätettävillä rahoitusvirroilla tehdään tällainen tuki kestävämmäksi pitkällä aikavälillä.

(35) Rahoitusvälineitä, joita tuetaan ERI-rahastoista, olisi käytettävä yksittäisiin markkinatarpeisiin vastaamiseen kustannustehokkaalla tavalla ja ohjelmien tavoitteiden mukaisesti, eivätkä ne saisi syrjäyttää yksityistä rahoitusta. Sen vuoksi päätöksen rahoittaa tukitoimenpiteitä rahoitusvälineiden kautta olisi perustuttava ennakkoarviointiin, jossa osoitetaan markkinoiden toimimattomuus tai puutteellinen investointitilanne ja esitetään arvio tarvittavien julkisten investointien tasosta ja laajuudesta. Ennakkoarviointien olennaiset osat olisi määriteltävä selkeästi tässä asetuksessa. Ennakkoarvioinnin yksityiskohtaisuuden vuoksi olisi säädettävä, että nämä arvioinnit voidaan suorittaa vaiheittain ja että ennakkoarviointia voidaan tarkistaa ja päivittää täytäntöönpanon aikana.

(36) Rahoitusvälineet olisi suunniteltava ja niitä olisi käytettävä siten, että niillä edistetään yksityisen sektorin sijoittajien ja rahoituslaitosten merkittävää osallistumista asiamukaisen riskinjaon pohjalta. Jotta rahoitusvälineet olisivat tarpeeksi houkuttelevia yksityissektorille, on olennaista, että ne suunnitellaan ja otetaan käyttöön joustavasti. Sen vuoksi hallintoviranomaisten olisi kyseessä olevan ohjelman tavoitteiden mukaisesti päätettävä tarkoituksenmukaisimmat tavat rahoitusvälineiden käytölle siten, että vastataan kohdealueiden erityistarpeisiin kyseisen ohjelman tavoitteiden, ennakkoarvioinnin tulosten ja sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti. Tällaisen joustavuuden olisi tarvittaessa käsitettävä mahdollisuus käyttää uudelleen osa tukikelpoisuusaikana takaisin maksetuista varoista, jotta voidaan antaa erityiskorvaus yksityisille tai markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimiville julkisille investoijille. Tällaisessa erityiskorvauksessa olisi otettava huomioon markkinastandardit ja varmistettava, että mahdollinen valtiontuki on sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaista ja että se on rajattu pääoman saatavuuden puutteen korvaamiseksi tarvittavaan vähimmäismäärään ottamalla huomioon markkinahäiriöt ja puutteelliset investointitilanteet.

(37) Jotta voidaan ottaa huomioon, että rahoitusvälineiden kautta annettava tuki on luonteeltaan takaisin maksettavaa, ja toimia markkinakäytäntöjen mukaisesti, loppukäyttäjille pääomasijoitusten tai oman pääoman luonteisten sijoitusten, lainojen tai vakuuksien tai muiden riskinjakovälineiden muodossa annettavalla ERI-rahastojen tuella olisi voitava kattaa kaikki loppukäyttäjien tekemät investoinnit erottelematta arvonlisäveroon liittyviä kustannuksia. Tämän mukaisesti ja ainoastaan silloin kun rahoitusvälineitä yhdistetään avustuksiin, olisi avustukseen liittyvien menojen tukikelpoisuuden määrittelyn kannalta oltava merkitystä sillä, miten arvonlisävero otetaan huomioon loppukäyttäjän tasolla.

(38) Jos sijoituksen tietyt osat eivät annan suoraan riittävää taloudellista tuottoa, voi olla perusteltua yhdistää rahoitusvälineitä ja avustustukea siinä määrin kuin tämä on sallittua sovellettavissa valtiontukisäännöissä, jotta hankkeet olisivat taloudellisesti kestäviä. Olisi vahvistettava erityisehtoja, joilla estetään rahoituksen päällekkäisyys tällaisissa tapauksissa.

(39) Jotta varmistettaisiin, että pk-yrityksille tarkoitetuille rahoitusvälineille 33 a artiklan mukaisesti kohdennetuilla varoilla saavutetaan pk-yritysten velkarahoituksen tehokas ja vaikuttava kriittinen massa, näitä tällaisia varoja olisi käytettävä kyseisen jäsenvaltion koko alueella ottamatta huomioon jäsenvaltion alueluokkia. Jäsenvaltion ja Euroopan investointipankin neuvotellessa rahoitussopimuksesta olisi kuitenkin oltava mahdollista sallia määräsuhteessa tapahtuva palauttaminen saman jäsenvaltion alueelle tai alueryhmälle osana sellaista erityistä kansallista ohjelmaa, joita on yksi kutakin EAKR:stä ja maaseuturahastosta maksettua rahoitusosuutta kohden.

(40) Yhteisille rajaamattomille vakuuksille ja rahoitusvälineiden arvopaperistamiselle pk-yrityksien hyväksi suoritettavat jäsenvaltioiden maksuosuudet olisi jaksotettava vuosille 2014, 2015 ja 2016, ja jäsenvaltioiden Euroopan investointipankille suorittamat maksut olisi rahoitussopimuksessa aikataulutettava vastaavasti pankkitoiminnan alan vakiintuneen käytännön mukaisesti ja siten, että vaikutukset jonkin yksittäisen vuoden maksumäärärahoihin jakautuvat pidemmälle ajalle.

(41) Arvopaperistamistransaktioiden osalta olisi ohjelmien sulkemisen yhteydessä varmistettava, että vähintään unionin rahoitusosuutta vastaava määrä on käytetty pk-yritysten tukemisen tavoitteen mukaisesti ja varainhoitoasetuksessa säädettyjä rahoitusvälineitä koskevia periaatteita noudattaen.

(42) Hallintoviranomaisilla olisi oltava joustovaraa, jonka puitteissa ne voivat antaa ohjelmista varoja unionin tasolla perustetuille ja komission suoraan tai välillisesti hallinnoimille rahoitusvälineille tai kansallisella, alueellisella, valtioiden välisellä tai rajat ylittävällä tasolla perustetuille rahoitusvälineille, joita hallintoviranomainen hallinnoi tai joista se on vastuussa. Hallintoviranomaisilla olisi lisäksi oltava mahdollisuus käyttää rahoitusvälineitä suoraan, olemassa olevien tai hiljattain perustettujen rahastojen kautta tai rahasto-osuusrahastojen kautta.

(43) Jotta voidaan varmistaa oikeasuhteiset valvontajärjestelyt ja turvata rahoitusvälineistä saatava lisäarvo, aiottuja loppukäyttäjiä ei saisi lannistaa liialla hallinnollisella taakalla. Ohjelmien tarkastuksesta vastaavien elinten olisi ensisijaisesti tehtävä tarkastukset hallintoviranomaisten ja rahoitusvälineiden käytöstä vastaavien elinten, rahasto-osuusrahastot mukaan luettuina, tasolla. Voi kuitenkin olla erityistilanteita, joissa tällaisten tarkastusten toteuttamiseen tarvittavat asiakirjat eivät ole saatavilla hallintoviranomaisten tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten tasolla tai joissa tällaiset asiakirjat eivät anna todenmukaista ja tarkkaa tietoa annetusta tuesta. Tällaisissa erityistapauksissa tarvitaan joitakin säännöksiä, jotka mahdollistavat myös loppukäyttäjien tasolla tehtävät tarkastukset.

(44) ERI-rahastoista milloin tahansa rahoitusvälineille annettavien varojen määrän olisi vastattava määrää, joka on tarpeen suunniteltujen investointien ja loppukäyttäjälle suoritettavien maksujen toteuttamiseksi, hallinnointikustannukset ja -palkkiot mukaan lukien. Näin ollen välimaksuja koskevat pyynnöt olisi esitettävä vaiheittain. Välimaksuna maksettavaan määrään olisi sovellettava enimmäismäärää, joka on 25 prosenttia asiaankuuluvan rahoitussopimuksen mukaisesti ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä, ja myöhempien välimaksujen ehtona olisi oltava, että tietty vähimmäisprosenttiosuus edellisiin pyyntöihin sisältyneistä määristä on käytetty tukikelpoisina menoina.

(45) On tarpeen vahvistaa erityiset säännöt, jotka koskevat ohjelmien sulkemisen yhteydessä tukikelpoisiksi menoiksi hyväksyttäviä määriä, jotta voidaan varmistaa, että ERI-rahastoista rahoitusvälineille suoritetut määrät, hallinnointikustannukset ja -palkkiot mukaan lukien, käytetään tehokkaasti loppukäyttäjiin suunnattuihin investointeihin. Sääntöjen olisi oltava riittävän joustavat, jotta voidaan tukea kohdeyrityksiä hyödyttäviä oman pääoman ehtoisia välineitä, ja siksi niissä olisi otettava huomioon yrityksille tarkoitettujen oman pääoman ehtoisten välineiden tietyt ominaispiirteet, joita ovat esimerkiksi markkinakäytännöt, jotka liittyvät jatkorahoituksen antamiseen riskipääomarahastojen alalla. Kohdeyritysten olisi tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin voitava hyödyntää ERI-rahastojen jatkuvaa tukea tällaisille välineille tukikelpoisuusajan päätyttyä.

(46) On tarpeen myös vahvistaa ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatujen varojen uudelleenkäyttöä tukikelpoisuusajan loppuun mennessä koskevat erityissäännöt ja lisäksi varojen käyttöä tukikelpoisuusajan päättymisen jälkeen koskevat säännöt.

(47) ERI-rahastojen tukea ei yleensä saisi käyttää sellaisten hankkeiden rahoittamiseen, jotka on jo saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan päivänä, jona investointipäätös tehdään. Jos infrastruktuuri-investointien tavoitteena on tukea kaupunkialueiden kehittämis- tai elvyttämistoimia tai muita vastaavia infrastruktuuri-investointeja, joilla pyritään monipuolistamaan maaseutualueiden muuta kuin maataloustoimintaa, saatetaan kuitenkin tarvita jonkin verran tukea uudesta investoinnista osan muodostavaa infrastruktuuria koskevaa velkasalkun uudelleenjärjestelyä varten. Tällaisissa tapauksissa olisi oltava mahdollista käyttää ERI-rahastojen tukea velkasalkun uudelleenjärjestelyä varten enintään 20 prosenttia rahoitusvälineestä ohjelmalle investointia varten myönnettävän tuen kokonaismäärästä.

(48) Jäsenvaltioiden olisi seurattava ohjelmia, jotta ne voivat tarkistaa, miten ohjelman tavoitteita toteutetaan ja miten tavoitteiden saavuttamisessa edistytään. Tätä varten jäsenvaltion olisi institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti perustettava seurantakomiteoita ja määriteltävä niiden kokoonpano ja tehtävät ERI-rahastojen osalta. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmien erityisluonteen vuoksi näiden ohjelmien seurantakomiteoita varten olisi vahvistettava erityiset säännöt. ERI-rahastojen välisen koordinoinnin parantamiseksi voitaisiin perustaa yhteisiä seurantakomiteoita. Tehokkuuden varmistamiseksi seurantakomitean olisi voitava antaa hallintoviranomaisille huomautuksia ohjelman täytäntöönpanosta ja sen arvioinnista, mukaan lukien toimet, jotka liittyvät tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseen, ja seurattava huomautustensa johdosta toteutettuja toimia.

(49) ERI-rahastojen seuranta- ja raportointijärjestelyjä on tarpeen yhdenmukaistaa hallintojärjestelyjen yksinkertaistamiseksi kaikilla tasoilla. On tärkeää varmistaa oikeasuhteiset raportointivaatimukset samoin kuin se, että käytettävissä on kattavat tiedot keskeisissä tarkasteltavissa kysymyksissä saavutetusta edistymisestä. Sen vuoksi on tarpeen, että raportointivaatimukset vastaavat tiedontarvetta tiettyinä vuosina, ja että ne sovitetaan ajallisesti yhteen tulosten tarkastelun kanssa.

(50) Ohjelmien edistymisen seuraamiseksi olisi kunkin jäsenvaltion ja komission välillä järjestettävä vuotuinen arviointikokous. Jäsenvaltion ja komission olisi kuitenkin tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi voitava sopia, ettei kokousta järjestetä muina vuosina kuin vuosina 2017 ja 2019.

(51) Jotta komissio voisi seurata edistymistä unionin tavoitteiden ja perussopimuksiin perustuvien tavoitteiden mukaisten rahastokohtaisten tehtävien toteuttamisessa, jäsenvaltioiden olisi toimitettava edistymiskertomuksia kumppanuussopimustensa täytäntöönpanosta. Komission olisi tällaisten kertomusten perusteella valmisteltava vuosina 2017 ja 2019 strateginen kertomus edistymisestä. Jotta ERI-rahastojen vaikutuksesta älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian saavuttamiseen voidaan käydä säännöllisesti strategista toimintapoliittista keskustelua ja jotta varainkäytön laatua ja toimintapolitiikan tehokkuutta voidaan parantaa eurooppalaisen ohjausjakson mukaisesti, strategisista kertomuksista olisi keskusteltava neuvostossa. Neuvoston olisi tämän keskustelun pohjalta voitava esittää selvitys Eurooppa-neuvoston kevätkokoukselle, joka arvioi kaikkien unionin politiikkojen ja välineiden panosta kestävän, työpaikkoja luovan kasvun edistämisessä koko unionissa.

(52) On tarpeen arvioida ERI-rahastoista annettavan tuen tehokkuutta, vaikuttavuutta ja vaikutuksia, jotta voidaan parantaa ohjelmien suunnittelun ja toteuttamisen laatua sekä määrittää ohjelmien vaikutukset älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteisiin nähden ja, ottamalla tarvittaessa huomioon ohjelman koon, asianomaisen ohjelma-alueen bruttokansantuotteeseen (BKT) ja kyseisen ohjelma-alueen työttömyyteen nähden. Jäsenvaltioiden ja komission tehtäviä olisi tältä osin tarkennettava.

(53) Kunkin ohjelman laadun ja suunnittelun parantamiseksi ja sen tarkistamiseksi, että tavoitteet ja päämäärät voidaan saavuttaa, olisi toteutettava kunkin ohjelman ennakkoarviointi.

(54) Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion olisi laadittava arviointisuunnitelma. Olisi oltava mahdollista, että tämä arviointisuunnitelma kattaa useamman kuin yhden ohjelman. Hallintoviranomaisten olisi ohjelmakauden aikana varmistettava, että ohjelman tehokkuudesta, vaikuttavuudesta ja vaikutuksista suoritetaan arviointeja. Arviointien tuloksista olisi ilmoitettava seurantakomitealle ja komissiolle hallintoa koskevien päätösten tueksi.

(55) Olisi toteutettava jälkiarviointeja, jotta voidaan arvioida ERI-rahastojen tehokkuutta ja vaikuttavuutta sekä niiden vaikutuksia ERI-rahastojen yleisiin tavoitteisiin ja älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaan unionin strategiaan ottamalla huomioon mainitulle unionin strategialle asetetut tavoitteet. Komission olisi laadittava kustakin ERI-rahastosta yhteenvetokertomus, jossa se esittää jälkiarviointien tärkeimmät johtopäätökset.

(56) Olisi määritettävä, minkä tyyppisiä toimenpiteitä voidaan toteuttaa komission ja jäsenvaltioiden aloitteesta teknisenä tukena, johon annetaan rahoitusta ERI-rahastoista.

(57) Jotta unionin resursseja voidaan käyttää tehokkaasti ja jotta voidaan välttää päätökseen saattamisensa jälkeen nettotuloja tuottavien toimien liiallinen rahoitus, tällaisten toimien tuottaman nettotulon määrittämiseen olisi käytettävä erilaisia menetelmiä, kuten yksinkertaistettua lähestymistapaa, joka perustuu toimialoja tai niiden osia koskeviin kiinteisiin prosenttimääriin. Kiinteiden prosenttimäärien olisi perustuttava soveltuvin osin komission käytettävissä oleviin aiempaa tilannetta koskeviin tietoihin, kustannusten takaisiin perimistä koskeviin mahdollisuuksiin sekä tapauksen mukaan saastuttaja maksaa -periaatteeseen. Lisäksi olisi säädettävä mahdollisuudesta ulottaa delegoiduilla säädöksillä kiinteitä prosenttimääriä koskemaan uusia toimialoja, toimialojen osien mukaan ottamisesta tai tulevien toimien prosenttimäärien tarkistamisesta, kun saataville tulee uutta tietoa. Kiinteiden prosenttimäärien käyttö saattaa soveltua erityisesti tieto- ja viestintäteknologian, tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin sekä energiatehokkuuden alalla toteutettaviin toimiin. Jotta voidaan varmistaa suhteellisuusperiaatteen soveltaminen ja ottaa huomioon muut mahdollisesti sovellettavat säännökset ja sopimusehdot, on lisäksi tarpeen vahvistaa näistä säännöistä tehtävät poikkeukset

(58) On tärkeää varmistaa oikeasuhteinen lähestymistapa ja välttää rahoitustarpeiden tarkistamisen päällekkäisyys sellaisten toimien osalta, jotka tuottavat nettotuloja päätökseen saamisensa jälkeen ja joihin sovelletaan myös valtiontukisääntöjä, sillä tällaisissa säännöissä vahvistetaan myös enimmäismäärät tuelle, joka voidaan myöntää. Säännöksiä, joissa edellytetään nettotulojen laskemista, ei sen vuoksi olisi sovellettava, kun kyseessä on vähämerkityksinen tuki, pk-yrityksille kohdennettu sisämarkkinoille soveltuva valtiontuki, johon sovelletaan tuki-intensiteettiä tai tuen enimmäismäärää, taikka suurille yrityksille kohdennettu sisämarkkinoille soveltuva valtiontuki, jonka osalta rahoitustarpeet on erikseen tarkistettu sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava soveltaa nettotulojen laskentamenetelmiä, jos siitä on määrätty kansallisissa säännöissä.

(59) Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat olla tehokas tapa toteuttaa toimia, joilla varmistetaan julkisen politiikan tavoitteiden saavuttaminen kokoamalla yhteen eri muodossa olevia julkisia ja yksityisiä varoja. Jotta edistetään ERI-rahastojen käyttöä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksina järjestettyjen toimien tukemiseen, tässä asetuksessa olisi otettava huomioon tietyt edellä mainittujen kumppanuuksien ominaispiirteet mukauttamalla joitakin ERI-rahastoja koskevia yhteisiä säännöksiä.

(60) Menojen tukikelpoisuuden alkamis- ja päättymispäivä olisi määriteltävä, jotta koko unionissa olisi ERI-rahastojen käyttöön sovellettava yhtenäinen ja tasapuolinen sääntö. Ohjelmien toteuttamisen helpottamiseksi on aiheellista säätää, että menojen tukikelpoisuuden alkamispäivä voi olla aiempi kuin 1 päivä tammikuuta 2014, jos kyseinen jäsenvaltio toimittaa ohjelman ennen mainittua päivää. Kun otetaan huomioon kiireellinen tarve saada nuorisotyöllisyysaloitteeseen kohdistetut varat käyttöön sen välitöntä täytäntöönpanoa varten, poikkeuksellinen menojen tukikelpoisuuden alkamispäivän olisi oltava 1 päivä syyskuuta 2013. ERI-rahastojen tehokkaan käytön varmistamiseksi ja unionin talousarviolle aiheutuvan riskin vähentämiseksi on tarpeen asettaa rajoituksia päätökseen saatujen toimien tukemiselle.

(61) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi annettava kansallisia sääntöjä menojen tukikelpoisuudesta, jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1301/2013 ([1]), ESR-asetuksessa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1300/2013 ([2]), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1299/2013 ([3]), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ([4]) ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

(62) Jotta helpotetaan ERI-rahastojen käyttöä ja vähennetään virheiden riskiä, samalla kun varoja voidaan tarvittaessa eriyttää toiminnan erityispiirteiden mukaan, on aiheellista määrittää tukimuodot sekä avustusten ja takaisin maksettavan tuen maksamista koskevat yhdenmukaistetut edellytykset, kiinteämääräinen rahoitus, avustuksia ja takaisin maksettavaa tukea koskevat erityiset tukikelpoisuussäännöt sekä sijaintipaikasta riippuvat toimien tukikelpoisuutta koskevat erityiset edellytykset.

(63) Olisi oltava mahdollista antaa ERI-rahastoista tukea avustusten, palkintojen, takaisin maksettavan tuen ja rahoitusvälineiden tai niiden yhdistelmän muodossa, jotta toimivaltaisilla asiasta vastaaville elimillä olisi mahdollisuus valita havaittujen tarpeiden täyttämiseen parhaiten soveltuva tukimuoto.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 289).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 281).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1299/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä (Katso tämän virallisen lehden sivu 259).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 487).

(64) ERI-rahastojen tukitoimien tehokkuuden, oikeudenmukaisuuden ja kestävän vaikutuksen varmistamiseksi olisi annettava säännökset, joilla taataan yrityksiin ja infrastruktuureihin tehtävien investointien pitkäaikaisuus ja estetään ERI-rahastojen käyttö perusteettoman edun tuottamiseen. Kokemusten perusteella viiden vuoden ajanjakso on tarkoituksenmukainen sovellettava vähimmäisajanjakso, mikäli valtiontukisäännöissä ei säädetä muunlaista ajanjaksoa. On kuitenkin mahdollista, että lyhyempi kolmen vuoden ajanjakso olisi perusteltu ja suhteellisuusperiaatteen mukainen, jos investoinnin tarkoituksena on investointien jatkaminen tai pk-yritysten luomien työpaikkojen säilyttäminen. Jos toimi käsittää infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja ja tuensaaja ei ole pk-yritys, toimea varten ERI-rahastoista saatu rahoitusosuus olisi maksettava takaisin, jos tuotanto siirretään unionin ulkopuolelle 10 vuoden kuluessa siitä, kun viimeinen maksuerä on suoritettu tuensaajalle. Yleisen pysyvyyttä koskevan vaatimuksen ei olisi koskettava ESR:n tukemia toimenpiteitä eikä toimenpiteitä, joihin ei liity tuotannollisia tai infrastruktuuri-investointeja, jollei tällaisia vaatimuksia johdu sovellettavista valtiontukisäännöistä, eikä rahoitusvälineisiin tai rahoitusvälineistä maksettavia rahoitusosuuksia. Aiheettomasti maksetut määrät olisi perittävä takaisin ja niihin olisi sovellettava menettelyjä, joita sovelletaan sääntöjenvastaisuuksiin.

(65) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinto- ja valvontajärjestelmänsä asianmukaisen rakenteen ja toiminnan turvaamiseksi, jotta ne voivat taata ERI-rahastojen laillisen ja sääntöjenmukaisen käytön. Sen vuoksi olisi täsmennettävä ohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmiin sekä sääntöjenvastaisuuksien ja unionin lainsäädännön rikkomusten ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet.

(66) Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti vastuun ohjelmien hallinnoinnista ja valvonnasta olisi kuuluttava jäsenvaltioille ja komissiolle. Vastuun ohjelmien toimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensisijaisesti jäsenvaltioille niiden hallinto- ja valvontajärjestelmien kautta. Toimien valinnan ja toteuttamisen valvonnan sekä hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnan tehokkuuden parantamiseksi olisi määritettävä hallintoviranomaisen tehtävät.

(67) Jäsenvaltioiden olisi täytettävä tämän asetuksen, varainhoitoasetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisissa yhteistyössä toteutettavaa hallinnointia koskevien sääntöjen mukaiset hallinto-, valvonta- ja tarkastusvelvollisuutensa ja otettava hoitaakseen kyseisissä säännöissä vahvistetut tehtävät. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ERI-rahastoja koskevien valitusten tutkimiseksi on käytössä tehokkaita järjestelyjä tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi komission pyynnöstä tutkittava komissiolle toimitetut valitukset silloin, kun ne kuuluvat niiden omien järjestelyjen soveltamisalaan, ja ilmoitettava komissiolle sen pyynnöstä näiden tutkimusten tuloksista.

(68) Olisi säädettävä komission toimivallasta ja tehtävistä, jotka koskevat hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toimivuuden tarkistamista ja jäsenvaltioille esitettäviä vaatimuksia toteuttaa toimia. Jotta komissio voisi tehdä päätelmiä ERI-rahastojen tuloksellisuudesta, sillä olisi myös oltava toimivalta tehdä paikan päällä tarkastuksia ja varmennuksia, joissa keskitytään moitteettomaan varainhoitoon liittyviin seikkoihin.

(69) Unionin talousarviositoumukset olisi toteutettava vuosittain. Ohjelmien hallinnoinnin tehokkuuden varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa ennakkomaksuja, välimaksupyyntöjä sekä loppumaksun maksamista koskevat yhteiset säännöt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisiä sääntöjä, joita edellytetään kunkin ERI-rahaston osalta.

(70) Ohjelmien alussa maksettavalla ennakkomaksulla varmistetaan, että jäsenvaltiolla on käytettävissään varat, joilla se tukee tuensaajia ohjelman täytäntöönpanon alusta asti, jotta nämä tuensaajat voivat tarvittaessa saada ennakkoa suunniteltujen investointien toteuttamiseksi ja saavat korvaukset nopeasti maksupyynnön esitettyään. Sen vuoksi olisi säädettävä ERI-rahastoista maksettavien ensimmäisten ennakkomaksujen määristä. Ensimmäiset ennakkomaksut olisi selvitettävä kokonaisuudessaan ohjelman sulkemisen yhteydessä.

(71) Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi olisi säädettävä ajallisesti rajatuista toimista, joilla valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle annetaan mahdollisuus keskeyttää maksatuksen, jos on selvää näyttöä merkittävistä puutteista hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa tai maksatushakemukseen liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista taikka jos asiakirjojen toimittaminen tilien tarkastusta ja hyväksymistä varten on laiminlyöty. Keskeytyksen olisi kestettävä enintään kuusi kuukautta, ja olisi voitava jatkaa enintään yhdeksään kuukauteen jäsenvaltion suostumuksella, jotta saadaan tarpeeksi aikaa keskeyttämiseen johtaneiden syiden poistamiseen ja vältetään tilapäisten keskeytysten soveltaminen.

(72) Unionin talousarvion turvaamiseksi komission on mahdollista, että on tarpeen tehdä rahoitusoikaisuja. Jäsenvaltioiden oikeusvarmuuden turvaamiseksi on tärkeää määritellä tilanteet, joissa sovellettavan unionin oikeuden tai sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön rikkominen voi johtaa komission tekemiin rahoitusoikaisuihin. Jotta voidaan varmistaa, että rahoitusoikaisut, joita komissio voi määrätä jäsenvaltioille, liittyvät unionin taloudellisten etujen suojaamiseen, tällaiset oikaisut olisi rajoitettava tapauksiin, joissa sovellettavan unionin oikeuden tai asiaankuuluvan unionin oikeuden soveltamiseen

liittyvän kansallisen lainsäädännön rikkominen liittyy välittömästi tai välillisesti toimien ja niitä vastaavien komissiolle ilmoitettujen menojen tukikelpoisuuteen, sääntöjenmukaisuuteen, hallinnointiin tai valvontaan. Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi on tärkeää, että komissio ottaa huomioon rikkomuksen luonteen ja vakavuuden sekä niihin liittyvät rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon päättäessään rahoitusoikaisusta.

(73) Rahoituskurin edistämiseksi on aiheellista määrittää talousarviositoumuksen osan vapauttamista ohjelmassa koskevat järjestelyt, erityisesti silloin, kun jokin erä voidaan jättää vapauttamisen ulkopuolelle, etenkin jos täytäntöönpanon viiveet johtuvat olosuhteista, jotka ovat asianomaisesta osapuolesta riippumattomia, epätavanomaisia tai ennalta arvaamattomia ja joiden seurauksia ei osoitetusta huolellisuudesta huolimatta voida välttää, sekä tilanteessa, jossa maksupyyntö on tehty, mutta jonka osalta maksun määräajan kuluminen on keskeytetty tai maksu on keskeytetty.

(74) Vapauttamismenettely on myös suoritusvarauksen kohdentamismekanismin välttämätön osa, ja tällaisissa tapauksissa olisi oltava mahdollista ottaa määrärahat uudelleen käyttöön, jotta ne voidaan myöhemmin sitoa muihin ohjelmiin ja prioriteetteihin. Tiettyjä pk-yrityksille tarkoitettuja erityisrahoitusvälineitä käytettäessä vapauttaminen aiheutuu siitä, että jäsenvaltio päättää lopettaa osallistumisensa tällaiseen rahoitusvälineeseen, ja tällöin olisi oltava mahdollista ottaa määrärahat myöhemmin uudelleen käyttöön niiden sitomiseksi muihin ohjelmiin. Koska tällainen määrärahojen uudelleen käyttöön ottaminen edellyttää uusien säännösten ottamista varainhoitoasetukseen, näitä menettelyjä olisi sovellettava vasta varainhoitoasetuksen tätä vastaavan muutoksen voimaantulopäivästä alkaen.

(75) Rahastojen erityistehtävien osalta on tarpeen antaa yleisiä lisäsäännöksiä. Jotta voidaan kasvattaa etenkin näiden rahastojen lisäarvoa ja saada ne edistämään paremmin älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian prioriteetteja ja rahastojen perussopimusten mukaisten tavoitteiden mukaisia rahastokohtaisia tehtäviä, rahastojen toimintaa olisi yksinkertaistettava ja keskitettävä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen sekä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen.

(76) Maaseuturahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston erityistehtävien osalta annetaan lisäsäännöksiä asiaa koskevassa alakohtaisessa lainsäädännössä.

(77) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksissa vahvistettujen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen avulla olisi tuettava kaikkia alueita. Jotta tukea voitaisiin antaa tasapainoisesti ja asteittaisesti taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tason mukaan, tähän tavoitteeseen liittyvät varat olisi kohdennettava EAKR:stä ja ESR:stä vähemmän kehittyneille alueille, siirtymäalueille ja kehittyneemmille alueille sen mukaisesti, mikä on niiden bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden suhteessa 27 jäsenvaltion EU:n keskiarvoon. Jotta voitaisiin varmistaa rakennerahastoista tehtävien investointien kestävyys pitkällä aikavälillä sekä lujittaa saavutettua kehitystä ja tukea unionin alueiden talouskasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, olisi alueiden, joiden BKT asukasta kohden oli ohjelmakaudella 2007–2013 vähemmän kuin 75 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:n viitekauden keskiarvosta, mutta joiden BKT asukasta kohden on kasvanut yli 75 prosenttiin 27 jäsenvaltion EU:n keskiarvosta, saatava vähintään 60 prosenttia kaudelle 2007–2013 kohdennetuista alustavista keskimääräisistä vuotuisista määrärahoistaan. Jäsenvaltiolle EAKR:sta, ESR:sta ja koheesiorahastosta osoitetun tuen kokonaismäärän olisi oltava vähintään 55 prosenttia sen vuosien 2007–2013 kokonaismäärärahoista. Jäsenvaltioille, joiden bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on vähemmän kuin 90 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi annettava rahoitusta koheesiorahastosta Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen kautta.

(78) Rahastoista maksettavaan tukeen kelpoisten alueiden määrittelemiseksi olisi vahvistettava objektiiviset perusteet. Tätä varten alueet olisi osoitettava unionin tasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella N:o 105/2007 ([2]), mukaisen yhteisen alueluokitusjärjestelmän perusteella.

(79) Rahastojen asianmukaisen rahoituskehyksen laatimiseksi komission olisi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettava käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen vuosittainen jako objektiivista ja avointa menettelyä noudattaen, jotta varat voidaan kohdentaa kehityksessä jälkeen jääneille alueille, siirtymäkauden tukea saavat alueet mukaan luettuina. Jotta otettaisiin huomioon kriisistä kärsivien jäsenvaltioiden erityisen vaikea tilanne sekä neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ([3]), komission olisi tarkasteltava uudelleen kaikkien jäsenvaltioiden kokonaismäärärahoja vuonna 2016 tuolloin saatavilla olevien uusimpien tilastojen perusteella ja, jos todetaan +/-5 prosentin kumulatiivinen ero, muutettava näitä määrärahoja. Tarvittavat muutokset olisi jaettava tasaisin osuuksin vuosille 2017–2020.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

([2]) Komission asetus (EY) N:o 105/2007, annettu 1 päivänä helmikuuta 2007, jolla muutetaan yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1059/2003 (EUVL L 39, 10.2.2007, s. 1).

([3]) Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2. joulukuuta 2013, monivuotisesta rahoituskehyksestä (Katso tämän virallisen lehden sivu 884).

(80) Jotta edistetään liikenne- ja energiainfrastruktuurien tarvittavaa vauhdittamista unionissa, on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013 [1] perustettu Verkkojen Eurooppa -väline. Koheesiorahastosta olisi annettava tukea ydinverkon toteuttamishankkeille tai hankkeille ja monialaisille toimille, jotka on yksilöity mainitun asetuksen liitteessä olevassa I osassa.

(81) Rahastoista jäsenvaltiolle kohdennettaville vuotuisille määrärahoille ja koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettäville määrille olisi vahvistettava enimmäismäärä ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion bruttokansantuote.

(82) On tarpeen vahvistaa niiden varojen määrä, jotka ovat käytettävissä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen, ja hyväksyä objektiiviset perusteet niiden kohdentamiseksi alueille ja jäsenvaltioille. Jäsenvaltioiden olisi keskitettävä tukea, jotta varmistettaisiin riittävät investoinnit nuorisotyöllisyyteen, työvoiman liikkuvuuteen, osaamiseen, sosiaaliseen osallisuuteen ja köyhyyden torjumiseen ja jotta näin varmistettaisiin, että ESR:n prosenttiosuus rakennerahastoihin ja koheesiorahastoon unionin tasolla yhteensä osoitetuista kokonaismäärärahoista on jäsenvaltioissa vähintään 23,1 prosenttia, kun mukaan ei lasketa koheesiorahastosta liikenteen infrastruktuurille osana Verkkojen Eurooppa -välinettä maksettavaa tukea ja rakennerahastoista vähävaraisimmille maksettavaa tukea.

(83) Koska nuorisotyöttömyyteen on puututtava pikaisesti tästä ongelmasta pahiten kärsivillä unionin alueilla ja myös koko unionissa, luodaan nuorisotyöllisyysaloite, jolle myönnetään erityisrahoitusta ja johon kohdennetaan varoja ESR:stä, jotta lisättäisiin ja vahvistettaisiin huomattavaa tukea, jota jo annetaan ERI-rahastoista. Nuorisotyöllisyysaloitteella olisi tuettava nuoria ja erityisesti sellaisia nuoria, joilla ei ole työ- eikä opiskelupaikkaa ja jotka asuvat tukikelpoisilla alueilla. Nuorisotyöllisyysaloite olisi pantava täytäntöön osana Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta.

(84) Lisäksi on köyhyyden vähentämistä koskevan yleistavoitteen mukaisesti tarpeen määritellä uudelleen vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston asema sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi. Olisi luotava mekanismi, jolla siirretään varoja tälle välineelle kunkin jäsenvaltion rakennerahastomäärärahoista.

(85) Kun otetaan huomioon tämänhetkinen taloustilanne, kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle rahastoista siirrettävien varojen enimmäismäärä (tukikatto) ei saisi johtaa jäsenvaltiokohtaisiin määrärahoihin, jotka ovat yli 110 prosenttia niiden reaalisesta tasosta ohjelmakaudella 2007–2013.

(86) Sen varmistamiseksi, että varat kohdennetaan asianmukaisesti kullekin alueluokalle, rahastojen varoja ei saisi siirtää vähemmän kehittyneiden alueiden, siirtymäalueiden ja kehittyneempien alueiden välillä muutoin kuin asianmukaisesti perustelluissa tilanteissa, jotka liittyvät yhden tai useamman temaattisen tavoitteen toteuttamiseen. Tällaiset siirrot eivät saisi olla yli 3 prosenttia kyseisen alueluokan kokonaismäärärahoista.

(87) Todellisten taloudellisten vaikutusten varmistamiseksi rahastoista myönnettävä tuki ei saisi korvata tämän asetuksen mukaisesti toteutettuja jäsenvaltioiden julkisia tai niihin rinnastettavia rakenteellisia menoja. Jotta rahastoista maksettavan tuen yhteydessä otettaisiin huomioon myös laajempi taloustilanne, julkisten menojen taso olisi määritettävä ottaen lisäksi huomioon yleiset makrotaloudelliset olosuhteet, joissa rahoitus tapahtuu, niiden vakaus- ja lähentymisohjelmissa esitettyjen indikaattorien perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat vuosittain neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/1997 [2] mukaisesti. Komission tekemässä täydentävyysperiaatteen noudattamisen tarkistamisessa olisi niille myönnettävän rahoituksen laajuuden vuoksi keskityttävä jäsenvaltioihin, joissa vähemmän kehittyneillä ja siirtymäalueilla asuu vähintään 15 prosenttia väestöstä.

(88) On tarpeen antaa rahastoista tuettaviin toimenpideohjelmiin liittyvää ohjelmatyötä, hallinnointia, seurantaa ja valvontaa koskevia lisäsäännöksiä, jotta voidaan paremmin keskittyä tuloksiin. Olisi erityisesti säädettävä toimenpideohjelmien sisältöä koskevia yksityiskohtaisia vaatimuksia. Näin olisi helpompaa esittää johdonmukainen toimintalogiikka, jolla vastataan havaittuihin kehitystarpeisiin, vahvistetaan tulosten arvioinnin puitteet ja tuetaan rahastojen vaikuttavaa ja tehokasta täytäntöönpanoa. Yleisenä periaatteena olisi oltava, että tietyn toimintalinjan olisi katettava yksi temaattinen tavoite, yksi rahasto ja yksi alueluokka. Temaattisesti johdonmukaisen yhdennetyn lähestymistavan tehokkuuden lisäämiseksi toimintalinjan olisi tarvittaessa voitava koskea useampaa kuin yhtä alueluokkaa ja siinä olisi voitava yhdistää yksi tai useampi täydentävä investointiprioriteetti EAKR:stä, ESR:stä ja koheesiorahastosta yhden tai useamman temaattisen tavoitteen alaisuuteen.

(89) Jos jäsenvaltio laatii enintään yhden toimenpideohjelman kutakin rahastoa kohti, jolloin sekä ohjelmat että kumppanuussopimus laaditaan kansallisella tasolla, olisi luotava erityisjärjestelyt tällaisten asiakirjojen täydentävyyden varmistamiseksi.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 1316/2013, annettu 11. päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

[2] Neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1).

(90) Jotta voitaisiin ottaa huomioon sekä sellaisten tarkkarajaisten toimenpideohjelmien tarve, joissa vahvistetaan jäsenvaltioille selkeät sitoumukset, että muuttuviin olosuhteisiin mukautumisen edellyttämä joustavuuden tarve, olisi erotettava toisistaan toimenpideohjelmien keskeiset osat, joista edellytetään komission päätöstä, ja ohjelman muut osat, joista ei edellytetä komission päätöstä ja joita jäsenvaltio voi muuttaa. Olisikin säädettävä menettelyistä, joilla voidaan muuttaa näitä toimenpideohjelmien muita kuin keskeisiä osia kansallisella tasolla ilman komission päätöstä.

(91) Täydentävyyden parantamiseksi ja täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi koheesiorahastosta ja EAKR:stä annettava tuki olisi voitava yhdistää ESR:n tuen kanssa yhteisissä toimenpideohjelmissa Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti.

(92) Suurhankkeet vievät merkittävän osuuden unionin menoista ja ovat usein strategisesti tärkeitä älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamisessa. Sen vuoksi on perusteltua, että tietyt kynnysarvot ylittäviin toimiin sovelletaan edelleen tämän asetuksen mukaisia erityisiä hyväksyntämenettelyjä. Kynnysarvot olisi vahvistettava suhteessa tukikelpoisiin kokonaiskustannuksiin ottamalla huomioon odotettavissa olevat nettotuotot, jolloin liikennehankkeiden kynnysarvo olisi korkeampi tämän alan investointien tyypillisesti suuremman koon vuoksi. Selkeyden vuoksi on aiheellista määritellä suurhankehakemuksen sisältö tätä tarkoitusta varten. Hakemuksen olisi sisällettävä tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että rahastoista myönnettävä rahoitusosuus ei johda työpaikkojen merkittävään katoamiseen unionin alueella jo olevilla tuotantopaikoilla.

(93) Jotta voidaan edistää suurhankkeiden valmistelua ja toteutusta taloudellisesti ja teknisesti vakaalta pohjalta ja kannustaa käyttämään asiantuntija-apua varhaisessa vaiheessa, jossa komission teknistä tukea saavat riippumattomat asiantuntijat tai komission suostumuksella muut riippumattomat asiantuntijat voivat antaa selkeitä lausuntoja suurhankkeen toteutettavuudesta ja taloudellisesta elinkelpoisuudesta, komission hyväksymismenettelyä olisi tehostettava. Komission olisi voitava evätä rahoitusosuus vain, jos se on todennut merkittävän heikkouden riippumattomassa laadunarvioinnissa.

(94) Tapauksissa, joissa suurhankkeen riippumatonta laadunarviointia ei ole toteutettu, jäsenvaltion olisi toimitettava kaikki tarvittavat tiedot ja komission olisi arvioitava suurhanke määrittääkseen, onko pyydetty rahoitusosuus perusteltu.

(95) Jotta voidaan turvata täytäntöönpanon jatkuvuus, välttää tarpeeton hallinnollinen taakka ja varmistaa yhdenmukaisuus ohjelmakauden 2007–2013 päättämistä koskevista suuntaviivoista annetun komission päätöksen kanssa, vahvistetaan sellaisten suurhankkeiden vaiheittaista toteutusta koskevat säännökset, jotka on hyväksytty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ([1]) mukaisesti ja joiden täytäntöönpanokauden odotetaan olevan tämän asetuksen mukaista ohjelmakautta pidempi. Sellaisen suurhankkeen, jonka edeltävän vaiheen tai edeltävät vaiheet komissio on hyväksynyt ohjelmakaudella 2007–2013, toisen tai myöhemmän vaiheen ilmoittamiseen ja hyväksymiseen olisi tietyin edellytyksin voitava käyttää nopeutettua menettelyä. Vaiheittain toteutettavan toimen kukin yksittäinen vaihe, joka palvelee samaa kokonaistavoitetta, olisi toteutettava asianomaisten ohjelmakausien sääntöjen mukaisesti.

(96) Jotta jäsenvaltioiden olisi mahdollista panna osa toimenpideohjelmasta täytäntöön tuloksiin perustuvaa lähestymistapaa käyttäen, on hyödyllistä vahvistaa yhteinen toimintasuunnitelma, joka käsittää hankkeen tai hankeryhmän, jotka tuensaajan on toteutettava toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi. Rahastojen tulossuuntautuneisuuden yksinkertaistamiseksi ja vahvistamiseksi yhteisen toimintasuunnitelman hallinnoinnin olisi perustuttava yksinomaan yhteisesti sovittuihin välitavoitteisiin, tuotoksiin ja tuloksiin sellaisina, kuin ne on määritelty yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä. Myös yhteisen toimintasuunnitelman valvonta ja tarkastus olisi rajattava siihen, saavutetaanko sillä nämä välitavoitteet, tuotokset ja tulokset. Tämän vuoksi on tarpeen antaa yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelua, sisältöä, hyväksymistä, varainhoitoa ja valvontaa koskevat säännöt.

(97) On tarpeen antaa seurantakomitean tehtäviä sekä rahastoista tuettavien toimenpideohjelmien täytäntöönpanosta annettavia vuosikertomuksia koskevat erityiset säännöt. Maaseuturahaston erityistehtävien osalta olisi annettava lisäsäännöksiä asiaa koskevassa alakohtaisessa lainsäädännössä.

(98) Jotta voidaan varmistaa, että ohjelman täytäntöönpanosta on saatavilla olennaisia ja ajantasaisia tietoja, jäsenvaltioiden on tarpeen toimittaa komissiolle keskeiset tiedot säännöllisesti. Jäsenvaltioille aiheutuvan lisätaakan välttämiseksi tämän olisi koskettava ainoastaan jatkuvasti kerättäviä tietoja, ja toimittamisen olisi tapahduttava sähköisenä tiedonvaihtona.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25).

(99) Rahastojen täytäntöönpanon edistymisen seurannan tehostamiseksi ja varainhoidon helpottamiseksi on tarpeen huolehtia täytäntöönpanon edistymistä koskevien perusrahoitustietojen oikea-aikaisesta saatavuudesta.

(100) Komissio antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle joka kolmas vuosi koheesiota koskevat kertomukset unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä. On tarpeen antaa säännökset tämän kertomuksen sisällöstä.

(101) On tärkeää saattaa unionin rahastojen saavutukset yleisön tietoisuuteen ja lisätä tietoisuutta koheesiopolitiikan tavoitteista. Kansalaisilla olisi oltava oikeus tietää, miten unionin varat investoidaan. Sekä hallintoviranomaisten että tuensaajien ja unionin toimielimien ja neuvoa-antavien elimien olisi oltava vastuussa sen varmistamisesta, että yleisölle annetaan asianmukaiset tiedot. Jotta varmistetaan yleisölle suunnatun tiedotuksen suurempi tehokkuus ja komission aloitteesta toteutettujen viestintätoimien välisten synergioiden vahvistaminen, tämän asetuksen mukaisille viestintätoimille kohdennetuilla varoilla olisi tuettava myös tiedotustoimintaa, joka koskee unionin poliittisia prioriteetteja siltä osin kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.

(102) Rahoitusmahdollisuuksia ja hankkeiden tuensaajia koskevien tietojen saatavuuden ja avoimuuden lisäämiseksi olisi kussakin jäsenvaltiossa otettava käyttöön yksi keskitetty verkkosivusto tai -portaali, jossa on tietoa kaikista toimenpideohjelmista, mukaan lukien luettelot toimista, joita kustakin toimenpideohjelmasta tuetaan.

(103) Jotta voidaan varmistaa laaja tietojen välitys rahastojen saavutuksista ja unionin asemasta siinä sekä tiedottaminen mahdollisille tuensaajille rahoitusmahdollisuuksista, tässä asetuksessa olisi toimenpideohjelmien koko huomioon ottaen ja suhteellisuusperiaatetta noudattaen määriteltävä yksityiskohtaiset säännöt tiedottamis- ja viestintätoimenpiteistä sekä näiden toimenpiteiden tietyistä teknisistä piirteistä.

(104) Sen varmistamiseksi, että kustakin rahastosta myönnettävät varat keskitetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaan unionin strategiaan ja rahastokohtaisiin perussopimuksissa määrättyihin tavoitteisiin, on tarpeen vahvistaa jäsenvaltioiden tekniseen tukeen myönnettäviä määrärahoja koskevat enimmäismäärät. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että teknistä tukea koskevan ohjelmatyön oikeudellinen kehys edistää selkeiden toteuttamismenettelyjen luomista silloin, kun jäsenvaltiot käyttävät samanaikaisesti monia rahastoja ja olisi oltava mahdollista, että tämä kehys käsittää useita alueluokkia.

(105) On tarpeen erityisesti unionin varojen kerrannaisvaikutusten lisäämiseksi määrittää tekijät, joiden perusteella rahastoista toimenpideohjelmiin osoitettavaa osarahoitusosuutta mukautetaan. On myös tarpeen vahvistaa alueluokittain osarahoituksen enimmäismäärät, jotta voidaan varmistaa osarahoituksen periaatteen noudattaminen siten, että sekä julkisen että yksityisen kansallisen tuen määrä on asianmukainen.

(106) Jäsenvaltioiden on tarpeen nimetä hallintoviranomainen, todentamisviranomainen ja toiminnallisesti riippumaton tarkastusviranomainen kutakin toimenpideohjelmaa varten. Jotta jäsenvaltiot voivat toimia joustavasti perustaessaan valvontajärjestelmiä, on asianmukaista säätää siitä mahdollisuudesta, että hallintoviranomainen suorittaa myös todentamisviranomaisen tehtävät. Lisäksi jäsenvaltion olisi voitava nimetä välittäviä elimiä, jotka suorittavat tietyt hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tehtävät. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava selkeästi niiden velvollisuudet ja tehtävät.

(107) Jotta voidaan ottaa huomioon rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston hallinto- ja valvontajärjestelmien erityinen rakenne sekä tarve varmistaa oikeasuhteinen lähestymistapa, tarvitaan erityisiä säännöksiä hallinto- ja todentamisviranomaisen nimeämisestä. Tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi tämän asetuksen mukaisten nimeämisperusteiden täyttämistä koskeva ennakkotarkastus olisi rajattava pelkästään hallinto- ja todentamisviranomaiseen ja, tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin, muuta valvontaan liittyvää työtä ei olisi vaadittava silloin, kun järjestelmä on pääosin sama kuin ohjelmakaudella 2007–2013. Nimeämistä ei olisi oltava tarpeen hyväksyttää komissiolla. Oikeusvarmuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava toimittaa nimeämistä koskevat asiakirjat komissiolle tietyin tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin. Jos tarkastus- ja valvontajärjestelyihin perustuvassa nimeämisperusteiden täyttämistä koskevassa seurannassa saadut tulokset osoittavat, että perusteita ei ole täytetty, seurannan olisi johdettava korjaaviin toimiin ja mahdollisesti nimeämisen peruuttamiseen.

(108) Päävastuu rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston vaikuttavasta ja tehokkaasta täytäntöönpanosta on hallintoviranomaisella, joten sillä on merkittävä määrä ohjelman hallintoon ja seurantaan, varainhoitoon ja valvontaan sekä hankkeiden valintaan liittyviä tehtäviä. Näin ollen olisi annettava säännökset hallintoviranomaisen velvollisuuksista ja tehtävistä.

(109) Todentamisviranomaisen olisi laadittava maksatushakemukset ja toimitettava ne komissiolle. Sen olisi laadittava tilitys ja todennettava tilien täydellisyys, oikeellisuus ja totuudenmukaisuus ja se, että kirjatut menot ovat sovellettavien unionin ja kansallisten sääntöjen mukaiset. Olisi annettava säännökset todentamisviranomaisen velvollisuuksista ja tehtävistä.

(110) Tarkastusviranomaisen olisi varmistettava, että tehdään hallinto- ja valvontajärjestelmää, toimista poimittua asianmukaista otosta sekä tilejä koskevia tarkastuksia. Olisi annettava säännökset tarkastusviranomaisen velvollisuuksista ja tehtävistä. Ilmoitettuja menoja koskevat tarkastukset olisi tehtävä edustavalle otokselle toimista, jotta tulokset voidaan ekstrapoloida. Luotettavan edustavan otoksen saamiseksi olisi pääsääntöisesti käytettävä tilastollista otantamenetelmää. Tarkastusviranomaisten olisi kuitenkin voitava asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa käyttää muuta kuin tilastollista otantamenetelmää edellyttäen, että tässä asetuksessa säädettyjä ehtoja noudatetaan.

(111) Varainhoidon valvontaa koskevaa komission toimivaltaa rajoittamatta olisi lisättävä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja komission välillä tällä alalla ja vahvistettava perusteet, joiden mukaisesti komissio voi kansallisten järjestelmien valvontastrategiansa puitteissa määrittää, kuinka vakuuttavat takeet sen olisi saatava kansallisilta tarkastuslaitoksilta.

(112) Varainhoitoa koskevien yhteisten sääntöjen lisäksi olisi annettava lisäsäännöksiä ERI-rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Jotta voidaan erityisesti varmistaa, että komissiolla on ennen tilien hyväksymistä riittävä varmuus asiassa, välimaksupyyntöjen johdosta maksettavan määrän olisi oltava 90 prosenttia määrästä, joka saadaan sovellettaessa toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä säädettyä kunkin prioriteetin osarahoitusosuutta kyseisen prioriteetin osalta tukikelpoisiin menoihin. Suorittamatta olevat erääntyneet määrät olisi maksettava jäsenvaltioille tilien hyväksymisen yhteydessä, edellyttäen, että komissio voi todeta, että tilit ovat täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset.

(113) Tuki olisi maksettava tuensaajille täysimääräisenä 90 päivän kuluessa päivästä, jona tuensaaja on esittänyt maksupyynnön, edellyttäen, että varoja on käytettävissä ensimmäisen ja vuotuisen ennakkomaksun ja välimaksujen johdosta. Hallintoviranomaisen olisi voitava keskeyttää määräajan kuluminen, jos kaikkia todentavia asiakirjoja ei ole toimitettu tai jos on näyttöä lisätutkimuksia vaativasta sääntöjenvastaisuudesta. Olisi säädettävä ensimmäisistä ja vuotuisista ennakkomaksuista sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioilla on riittävästi varoja panna ohjelmat täytäntöön tällaisten järjestelyjen mukaisesti. Vuotuiset ennakkomaksut olisi selvitettävä vuosittain tilien hyväksymisen yhteydessä.

(114) Sääntöjenvastaisten menojen ilmoittamisen riskin vähentämiseksi todentamisviranomaisen olisi voitava ilman lisäperusteluja sisällyttää lisätarkistuksia edellyttävät määrät välimaksua koskevaan pyyntöön sen tilivuoden jälkeen, jona ne on viety sen kirjanpitojärjestelmään.

(115) Jotta varmistetaan sitoumuksen vapauttamista koskevien yleisten sääntöjen asianmukainen soveltaminen, rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta vahvistettavissa säännöissä olisi kuvattava yksityiskohtaisesti, miten sitoumuksen vapauttamista koskevat määräajat vahvistetaan.

(116) Jotta varainhoitoasetuksen vaatimuksia voidaan soveltaa rahastojen ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston varainhoitoon, on tarpeen säätää tilien laatimista sekä tilien tarkastusta ja hyväksymistä koskevat menettelyt, joilla olisi varmistettava näiden järjestelyjen selkeä perusta ja oikeusvarmuus. Jotta jäsenvaltio voisi täyttää velvollisuutensa asianmukaisesti, sen olisi lisäksi voitava jättää tileistä pois määrät, joiden laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden arviointi on meneillään.

(117) Tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi olisi asetettava erityiset määräajat, joiden kuluessa hallintoviranomaiset ovat velvollisia varmistamaan, että toimista on saatavilla asiakirjoja sen jälkeen kun menot on toimitettu tai toimi saatettu päätökseen. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti asiakirjojen säilytysaika olisi määritettävä toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärän mukaan.

(118) Koska tilit tarkistetaan ja hyväksytään vuosittain, sulkemismenettelyä olisi merkittävästi yksinkertaistettava. Ohjelman lopullisen sulkemisen olisi näin ollen perustuttava ainoastaan viimeistä tilivuotta koskeviin asiakirjoihin ja lopulliseen täytäntöönpanokertomukseen tai viimeiseen vuosittaiseen täytäntöönpanokertomukseen ilman, että on tarpeen toimittaa lisää asiakirjoja

(119) Jotta voidaan suojata unionin taloudelliset edut ja tarjota ohjelmien tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseen tarvittavat resurssit, olisi annettava säännöksiä, joiden nojalla komissio voi keskeyttää maksatuksen prioriteettien tai toimenpideohjelmien tasolla.

(120) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden kannalta on aiheellista vahvistaa suhteellisuusperiaatetta noudattaen erityiset järjestelyt ja menettelyt jäsenvaltioiden ja komission tekemiä rahoitusoikaisuja varten rahastojen sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta.

(121) On tarpeen luoda oikeudellinen kehys, jossa säädetään vahvasta kansallisen ja alueellisen tason hallinto- ja valvontajärjestelmistä sekä tehtävien ja vastuun tarkoituksenmukaisesta jaosta, kun on kyse yhteistyössä toteutettavasta hallinnoinnista. Komission asemaa olisi näin ollen täsmennettävä ja selkeytettävä ja olisi säädettävä oikeasuhteiset säännöt, jotka koskevat komission tekemiä rahoitusoikaisuja.

(122) Toimien tarkastusvälin olisi oltava oikeassa suhteessa rahastoista sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annettavan unionin tuen määrään. Etenkin olisi vähennettävä suoritettavien tarkastusten määrää, kun toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen yhteismäärä on enintään 200 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, enintään 150 000 euroa ESR:n osalta ja enintään 100 000 euroa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Olisi kuitenkin oltava mahdollista suorittaa tarkastuksia milloin tahansa, kun on näyttöä sääntöjenvastaisuudesta tai petoksesta, tai päätökseen saadun toimen päättämisen jälkeen osana otantatarkastusta. Komission olisi voitava tarkastaa tarkastusviranomaisen jäljitysketju tai osallistua tarkastusviranomaisen paikan päällä tekemiin tarkastuksiin. Jos komissio ei tällä tavalla voi tarvittavassa määrin varmistua siitä, että tarkastusviranomainen toimii tehokkaasti, sen olisi voitava suorittaa tarkastustoimenpide uudelleen silloin, kun tämä on kansainvälisesti hyväksyttyjen tarkastusstandardien mukaista. Jotta komission tekemien tarkastusten määrä olisi oikeassa suhteessa riskiin, komission olisi voitava vähentää toimenpideohjelmia koskevaa tarkastustyötään, jos merkittäviä puutteita ei ole tai jos voidaan luottaa tarkastusviranomaiseen. Tuensaajiin kohdistuvan hallinnollisen taakan vähentämiseksi olisi otettava käyttöön erityiset säännöt, joilla vähennetään eri tahojen, eli tilintarkastustuomioistuimen, komission ja tarkastusviranomaisen, samoja toimia koskevien tarkastusten päällekkäisyyttä.

(123) Tämän asetuksen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti seuraavista: kumppanuutta koskevat eurooppalaiset käytännesäännöt, yhteisen strategiakehyksen 4 ja 7 jakson täydentäminen ja muuttaminen, sovellettavan rahoitusoikaisun tason määrittämistä koskevat perusteet, maan hankintaa ja teknisen tuen yhdistämistä rahoitusvälineiden kanssa koskevat erityissäännöt, rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten tehtävät, velvollisuudet ja vastuu, rahoitusvälineiden hallinnointi ja valvonta, rahoitusvälineille suoritettujen maksujen peruuttaminen ja niiden seurauksena suoritettavat maksatushakemusten mukautukset, rahoitusvälineiden vuotuisten maksuerien pääomittamista koskevan järjestelmän perustaminen, tuloksellisuuden perusteella tapahtuvaa hallintokustannusten ja maksujen vahvistamista koskevat erityissäännöt ja sovellettavat maksujen kynnysarvot sekä pääomitettujen hallintokustannusten korvaamista ja oman pääoman ehtoisia välineitä ja mikroluottoja koskevia maksuja koskevat erityssäännöt, nettotuloa tuottavien toimien kiinteämääräinen maksujen taso määrätyillä aloilla sekä kiinteämääräisten maksujen käyttöönotto tieto- ja viestintäteknologian, tutkimuksen ja innovoinnin ja energiatehokkuuden määrätyillä aloilla ja osa-aloilla, nettotuloja tuottavien toimien diskontattujen nettotulojen laskemista koskevat menetelmät, tuensaajan korvaamista julkisen ja yksityisen sektorin yhteishankkeissa koskevat lisäsäännöt, julkisen ja yksityisen sektorin välisiin sopimuksiin sisällytettävät vähimmäisvaatimukset, jotka ovat tarpeen menojen tukikelpoisuutta koskevan poikkeuksen soveltamiseksi, olemassa oleviin menetelmiin perustuvien tukien välillisiin kustannuksiin sovellettavan kiinteän määrän määrittely ja unionin toimintapolitiikkoihin sovellettavat vastaavat määrät, suurhankkeen laatuarvion suorittamisessa käytettävät menettelyt, niiden tapausten määrittelyä koskevat perusteet, joissa sääntöjenvastaisuudesta on ilmoitettava, annettavat tiedot ja sovellettavat ehdot ja menetelmät määritettäessä, onko määrät, joita ei voida periä takaisin, korvattava jäsenvaltion vastuilla, tiedot, jotka on tallennettava ja joita on säilytettävä hallintoviranomaisen perustamissa seurantajärjestelmissä tietokoneistetussa muodossa, kirjausketjua koskevat vähimmäisvaatimukset, toimia koskevien tarkastusten laajuus ja sisältö sekä otoksen valinnassa noudatettavat menettelyt, tarkastusten kuluessa kerättyjen tietojen käyttö, ja perusteet, joiden nojalla määritetään hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaassa toiminnassa olevat vakavat puutteet sovellettavan rahoitusoikaisun tason määräämistä sekä kiinteiden määrien tai ekstrapoloitujen rahoitusoikaisujen soveltamista varten. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(124) Komissiolle olisi annettava valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikkien ERI-rahastojen osalta päätöksiä kumppanuussopimusten osatekijöiden hyväksymisestä ja kumppanuussopimusten muuttamisesta, päätöksiä, joilla hyväksytään tarkistetun kumppanuussopimuksen osatekijöitä, päätöksiä ohjelmista ja prioriteeteista, jotka ovat saavuttaneet välitavoitteensa ja jotka voivat hyötyä suoritusvarauksen kohdentamisesta, päätöksiä ohjelmien muuttamisesta sellaisten korjaustoimien johdosta, joilla määrärahoja on siirretty muihin ohjelmiin, päätöksiä vuotuisista suunnitelmista, jotka koskevat toimia, jotka rahoitetaan teknisestä tuesta komission aloitteesta ja, kun on kyse vapauttamisesta, päätöksiä ohjelmien hyväksymisestä annettujen päätösten muuttamisesta; EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta päätöksiä Investoinnit

kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen liittyvät kriteerit täyttävien alueiden ja jäsenvaltioiden määrittämisestä, päätöksiä maksusitoumusmäärärahojen vuotuisesta jakautumisesta jäsenvaltioille, päätöksiä kunkin jäsenvaltion koheesiorahastomäärärahoista Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävästä määrästä, päätöksiä kunkin jäsenvaltion rakennerahastomäärärahoista vähävaraisimmille annettavaan apuun siirrettävästä määrästä, päätöstä, jolla hyväksytään osan Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoista siirto Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen, päätöksiä rahoitusoikaisun tekemisestä tai tekemättä jättämisestä

tapauksessa, jossa ei ole noudatettu täydentävyyttä, päätöksiä toimenpideohjelmien hyväksymisestä ja muuttamisesta, päätöksiä suurhankkeen rahoitustuen epäämisestä, päätöksiä rahoitustuen hyväksymisestä valittuun suurhankkeeseen ja suurhankkeen hyväksymisen ehdon toteutumiselle annetun ajan jatkamisesta ja päätöksiä yhteisistä toimintasuunnitelmista sekä EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta päätöksiä tilinpäätöksen hyväksymättä jättämisestä ja veloitettava määrästä, jos tilinpäätöstä ei hyväksytä, päätöksiä välimaksujen keskeyttämisestä ja päätöksiä rahoitusoikaisuista.

(125) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: saavutettua edistymistä koskevaa raporttia annettaessa käytettävä malli, rahastoja koskeva toimenpideohjelman malli, suurhankkeita koskevan kustannus-hyötyanalyysissä käytettävät menettelyt, suurhankkeista tiedottamisen muoto, yhteisen toimintasuunnitelman malli, vuotuisten ja lopullisten täytäntöönpanokertomusten malli, sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamisen tiheys ja siinä käytettävä malli, hallinnollisen vahvistuslausuman malli sekä tarkastusstrategian, lausunnon ja vuotuisen tarkastuskertomuksen mallit Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([1]) mukaisesti.

(126) Jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden välttämätön panos ja parempi osallistuminen komission käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa tämän asetuksen soveltamiseksi tietyillä erityisen arkaluonteisilla politiikan aloilla, jotka liittyvät ERI-rahastoihin, ja jotta jäsenvaltioilla olisi enemmän sananvaltaa hyväksyttäessä yhdenmukaisia edellytyksiä tällaisilla aloilla tai sellaisten muita täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka vaikuttavat tai saattavat vaikuttaa merkittävästi joko jäsenvaltioiden talouteen, kansalliseen talousarvioon tai niiden julkishallinnon moitteettomaan toimintaan, olisi asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksyttävä täytäntöönpanosäädökset, jotka koskevat ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemista koskevien tietojen antamiseen sovellettavia menetelmiä, yksityiskohtaisia järjestelyjä, joilla varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa määritettäessä tuloskehyksessä kunkin prioriteetin välitavoitteita ja tavoitteita, ja välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisen arviointia varten, rahoitusvälineiden seurantaa koskevia vakioehtoja ja -edellytyksiä, rahoitusvälineitä hallinnoivien elinten toteuttamaa ohjelmiin suoritettavien rahoitusosuuksien siirtoa ja hallinnointia koskevia yksityiskohtaisia järjestelyjä, rahoitussopimuksen mallia joka koskee pk-yrityksille tarkoitettuja, yhteisiin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvia rahoitusvälineitä, malleja, joita käytetään toimitettaessa lisätietoja, jotka koskevat rahoitusvälineitä, komissiolle toimitettavien maksuhakemusten yhteydessä ja silloin kun raportoidaan rahoitusvälineestä komissiolle, hallintoa ja valvontaa koskevan sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän ehtoja ja edellytyksiä, nimikkeistöä, johon perustuen tukitoimien luokat määritellään

toimenpideohjelmien toimintalinjojen osalta, sen ilmoituksen muotoa, jota käytetään ilmoitettaessa valitusta suurhankkeesta, toimea koskevien tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden teknisten ominaisuuksien määrittelyä, symbolin luomista koskevien ohjeiden laatimista ja vakiovärien määrittelyä, mallia, jota käytetään rahoitusta koskevien tietojen antamista komissiolle seurantaa varten, yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka koskevat tuensaajien, hallintoviranomaisten, todentamisviranomaisten ja tarkastusviranomaisten sekä välittävien elinten välistä tietojen vaihtoa, riippumattoman tarkastuselimen antamaa kertomusta ja lausuntoa koskevaa mallia sekä kuvausta olemassa olevista tehtävistä ja menettelyistä, jotka hallintoviranomaisella ja tarvittaessa todentamisviranomaisilla on käytössään, hallinto- ja valvontajärjestelmän yksityiskohtainen kuvausta, maksuhakemusten mallia ja tilinpäätösmallia.

(127) Tietyt täytäntöönpanosäädökset voidaan hyväksyä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, jos mahdolliset vaikutukset ja seuraamukset ovat niin merkittäviä jäsenvaltioille, että on perusteltua poiketa yleissäännöstä. Tämä mukaisesti komission ei tulisi hyväksyä ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, jos komitea ei ole antanut lausuntoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset koskevat menetelmien määrittelyä tietojen antamiseksi ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemisesta, tuloskehyksen välitavoitteiden vahvistamiseen sovellettavien menetelmien määrittelyä, rahoitusvälineisiin liittyvien vakioehtojen ja -edellytysten vahvistamista, sellaisten yksityiskohtaisten järjestelyjen vahvistaminen, jotka koskevat ohjelmien rahoitusosuuksien siirtoa ja hallinnointia tiettyjen rahoitusvälineiden

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

osalta, rahoitussopimusmallin hyväksymistä pk-yrityksille tarkoitettuja yhteisiin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvia yhteisiä välineitä varten, rahoitusvälineitä koskevia tietoja komissiolle toimitettaessa käytettävän mallin vahvistamista, sellaisen nimikkeistön määrittelyä, johon perustuen tukitoimien luokkia voidaan määritellä toimenpideohjelmien toimintalinjojen osalta, toimea koskevien tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden teknisten ominaisuuksien määrittelyä, symbolin luomista koskevien ohjeiden laatimista ja vakiovärien määrittelyä sekä hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta suoritettavaa tallennusta ja tietojen säilyttämistä koskevien teknisten eritelmien vahvistamista. Tämän vuoksi näihin täytäntöönpanosäädöksiin olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(128) Koska tämän asetus korvaa asetuksen (EY) N:o 1083/2006, tuo asetus olisi kumottava. Tämä asetus ei saisi kuitenkaan vaikuttaa sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1083/2006 tai muun 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön nojalla. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti esitettyjen tai hyväksyttyjen tukihakemusten olisi sen vuoksi pysyttävä voimassa. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 59 artiklan 1 kohdan b alakohdasta poiketen olisi myös säädettävä erityisistä siirtymäsäännöksistä, jotka koskevat sitä, milloin hallintoviranomainen voi suorittaa todentamisviranomaisen tehtävät sellaisen toimintaohjelmien osalta, joka on toteutettu edeltävän oikeudellisen kehyksen puitteissa asetuksen (EY) N:o 1083/2006 73 artiklan 3 kohdan mukaisen komission toteuttamaa arviointia varten, kun sovelletaan 123 artiklan 5 kohtaa ja kun on kyse 102 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten suurhankkeiden hyväksyntämenettelystä.

(129) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli vahvistaa taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, vaan se voidaan alueiden välisten kehityserojen sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyden sekä jäsenvaltioiden ja alueiden rahoitusvarojen rajallisuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(130) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

ENSIMMÄINEN OSA

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa annetaan yhteiset säännöt, jotka koskevat Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR), Euroopan sosiaalirahastoa (ESR), koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa, jäljempänä 'maaseuturahasto', sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa, jotka toimivat yhteisen kehyksen puitteissa, jäljempänä 'Euroopan rakenne- ja investointirahastot - 'ERI-rahastot'. Lisäksi siinä annetaan säännökset, jotka ovat tarpeen ERI-rahastojen vaikuttavuuden turvaamiseksi ja niiden keskinäiseksi koordinoimiseksi sekä näiden rahastojen ja muiden unionin välineiden koordinoimiseksi. ERI-rahastoihin sovellettavat yhteiset säännöt on esitetty toisessa osassa.

Kolmannessa osassa annetaan EAKR:ää, ESR:ää, jäljempänä yhdessä 'rakennerahastot', ja koheesiorahastoa koskevat yleiset säännöt rakennerahastojen ja koheesiorahaston, jäljempänä 'rahastot', tehtävistä, ensisijaisista tavoitteista ja rahastojen rakenteista sekä perusteista, jotka jäsenvaltioiden ja alueiden on täytettävä voidakseen saada tukea rahastoista, käytettävissä olevista rahoitusvaroista ja niiden jakoperusteista.

Neljännessä osassa annetaan rahastoihin sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovellettavat yleiset säännöt, jotka koskevat hallintoa ja valvontaa, varainhoitoa, kirjanpitoa ja rahoitusoikaisuja.

Tässä asetuksessa annetuilla säännöillä ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1306/2013 ([1]) olevien säännösten eikä seuraavissa asetuksissa, jäljempänä 'rahastokohtaiset asetukset', annettujen erityissäännösten soveltamista tämän artiklan viidennen kohdan mukaisesti:

1) Asetus (EU) N:o 1301/2013, jäljempänä 'EAKR-asetus';

2) Asetus (EU) N:o 1304/2013, jäljempänä 'ESR-asetus';

3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1300/2013, jäljempänä 'koheesiorahastoasetus';

4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1299/2013, jäljempänä 'Euroopan alueellista yhteistyötä koskeva asetus';

5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, jäljempänä 'maaseuturahastoasetus'; ja

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17. joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 549).

6) tuleva unionin säädös, jossa vahvistetaan meri- ja kalastuspolitiikalle ohjelmakautena 2014-2020 annettavan rahoitustuen edellytykset, jäljempänä "Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskeva asetus";

Tämän asetuksen toista osaa sovelletaan kaikkiin ERI-rahastoihin, jollei siinä nimenomaisesti sallita poikkeuksia. Tämän asetuksen kolmannessa ja neljännessä osassa annetaan toista osaa täydentäviä sääntöjä siten, että kolmannen osan sääntöjä sovelletaan rahastoihin ja neljännen osan sääntöjä rahastoihin ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon, ja niissä voidaan nimenomaisesti sallia poikkeukset asianomaisissa rahastokohtaisissa asetuksissa. Rahastokohtaisissa asetuksissa voidaan antaa sääntöjä, jotka täydentävät tämän asetuksen toista osaa ERI-rahastojen osalta, tämän asetuksen kolmatta osaa rahastojen osalta ja tämän asetuksen neljättä osaa rahastojen sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Rahastokohtaisten asetusten täydentävät säännöt eivät saa olla ristiriidassa tämän asetuksen toisen, kolmannen tai neljännen osan kanssa. Jos on epäselvää, mitä säännöksiä sovelletaan, tämän asetuksen toista osaa sovelletaan ensisijaisesti rahastokohtaisiin sääntöihin nähden ja tämän asetuksen toista, kolmatta ja neljättä osaa sovelletaan ensisijaisesti rahastokohtaisiin asetuksiin nähden.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) 'älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevalla unionin strategialla' Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamien päätelmien liitteessä I ("Euroopan uusi työllisyys- ja kasvustrategia – EU:n yleistavoitteet"), 13 päivänä heinäkuuta 2010 annetussa neuvoston suosituksessa [1] sekä neuvoston päätöksessä 2010/707/EU [2] esitettyjä jäsenvaltioiden ja unionin toimintaa ohjaavia yleistavoitteita ja yhteisiä tavoitteita sekä tällaisten yleistavoitteiden ja yhteisten tavoitteiden mahdollisia tarkistuksia;

2) 'strategisella toimintapoliittisella kehyksellä' yhtä tai useampaa kansallisella tai alueellisella tasolla laadittua asiakirjaa, joissa määritetään rajoitettu määrä näyttöön perustuvia johdonmukaisia prioriteetteja ja näiden prioriteettien toteuttamisen aikataulu, ja siihen voi sisältyä seurantamekanismi;

3) 'älykkäällä erikoistumisstrategialla' kansallisia tai alueellisia innovaatiostrategioita, joissa asetetaan prioriteetteja kilpailuedun luomiseksi kehittämällä tutkimus- ja innovaatiovahvuuksia ja sovittamalla niitä liiketoiminnan tarpeisiin, jotta voidaan reagoida esiin tuleviin mahdollisuuksiin ja markkinakehitykseen johdonmukaisella tavalla välttäen samalla päällekkäisyydet ja toimien pirstoutuminen; älykäs erikoistumisstrategia voi olla kansallisen tai alueellisen tutkimus- ja innovaatiotoiminnan strategisen toimintapoliittisen kehyksen muodossa tai sen osa;

4) 'rahastokohtaisilla säännöillä' säännöksiä, jotka on annettu tämän asetuksen kolmannessa tai neljännessä osassa tai 1 artiklan neljännessä kohdassa luetellussa, yhtä tai useampaa ERI-rahastoa koskevassa asetuksessa taikka niiden pohjalta;

5) 'ohjelmatyöllä' monivaiheista organisointi-, päätöksenteko- ja varojenjakomenettelyä, johon kumppanit osallistuvat 5 artiklan mukaisesti ja jonka tavoitteena on panna täytäntöön unionin ja jäsenvaltioiden monivuotiset yhteiset toimenpiteet älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden toteuttamiseksi;

6) 'ohjelmalla' tämän asetuksen kolmannessa tai neljännessä osassa sekä Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevassa asetuksessa tarkoitettua 'toimenpideohjelmaa' ja maaseuturahastoasetuksessa tarkoitettua 'maaseudun kehittämisohjelmaa';

7) 'ohjelma-alueella' yksittäisen ohjelman kattamaa maantieteellistä aluetta tai. jos ohjelma kattaa useamman kuin yhden alueluokan, maantieteellistä aluetta, joka vastaa kutakin yksittäistä alueluokkaa;

8) tämän asetuksen toisessa ja neljännessä osassa 'prioriteetilla' tämän asetuksen kolmannessa osassa tarkoitettua 'toimintalinjaa' EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta sekä Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevassa asetuksessa ja maaseuturahastoasetuksessa tarkoitettua 'unionin prioriteettia';

9) 'toimella' hanketta, sopimusta, toimenpidettä tai hankeryhmää, jonka kyseisten ohjelmien hallintoviranomaiset ovat valinneet tai joka on valittu näiden hallintoviranomaisten valvonnassa ja jolla edistetään prioriteetin tai prioriteettien tavoitteiden saavuttamista; rahoitusvälineiden yhteydessä toimi muodostuu rahoituksesta, joka ohjelmasta osoitetaan rahoitusvälineisiin ja näiden rahoitusvälineiden kautta sen jälkeen annettavasta rahoitustuesta;

10) 'tuensaajalla' toimien käynnistämisestä tai sekä käynnistämisestä että täytäntöönpanosta vastaavaa julkista tai yksityistä tahoa sekä vain maaseuturahastoasetuksen ja Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevan asetuksen, osalta luonnollista henkilöä; tämän artiklan 13 kohdassa määriteltyjen valtiontukijärjestelmien yhteydessä 'tuensaajalla' tarkoitetaan tukea saavaa tahoa; tämän asetuksen toisen osan IV osaston mukaisten rahoitusvälineiden yhteydessä 'tuensaajalla' tarkoitetaan rahoitusvälineen tai tapauksen mukaan rahastoosuusrahaston käyttöönotosta vastaavaa tahoa;

11) 'rahoitusvälineillä' varainhoitoasetuksessa määriteltyjä rahoitusvälineitä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä;

[1] Neuvoston suositus, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010, jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista (EUVL L 191, 23.7.2010, s. 28).

[2] Neuvoston päätös 2010/707/EU, annettu 21 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46).

12) 'loppukäyttäjällä' oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka saa rahoitustukea rahoitusvälineestä;

13) 'valtiontuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvaa tukea, jonka tässä asetuksessa katsotaan sisältävän myös komission asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 ([1]), komission asetuksessa (EY) N:o 1535/2007 ([2]) ja komission asetuksessa (EY) N:o 875/2007 ([3]) tarkoitetun vähämerkityksisen tuen;

14) 'päätökseen saadulla toimella' toimea, joka on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ja jonka osalta tuensaajat ovat maksaneet kaikki asiaankuuluvat maksut ja tuensaajille on maksettu vastaava julkinen rahoitusosuus;

15) 'julkisilla menoilla' toimien julkista rahoitusosuutta, joka on peräisin kansallisten tai alue- tai paikallisviranomaisten talousarviovaroista taikka ERI-rahastoja varten varatuista unionin talousarviovaroista tai julkisoikeudellisten yhteisöjen taikka viranomaisten tai julkisoikeudellisten yhteisöjen muodostamien yhteenliittymien talousarviovaroista, ja joihin voi ESR:n ohjelmien tai prioriteettien osarahoitusosuuden määrittämiseksi kuulua työnantajien ja työntekijöiden yhdessä antamia varoja;

16) 'julkisoikeudellisella yhteisöllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ([4]) 1 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua julkisoikeudellista laitosta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1082/2006 ([5]) mukaisesti perustettua eurooppalaista alueellisen yhteistyön yhtymää (EAYY) riippumatta siitä, katsotaanko EAYY asianomaisissa kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä julkisoikeudelliseksi vai yksityisoikeudelliseksi yhteisöksi;

17) 'asiakirjalla' paperia tai sähköistä välinettä, joka sisältää tämän asetuksen kannalta merkityksellistä tietoa;

18) 'välittävällä toimielimellä' julkista tai yksityistä yhteisöä, joka toimii hallinto- tai todentamisviranomaisen alaisuudessa tai joka hoitaa tällaisen viranomaisen puolesta tuensaajien täytäntöönpanotoimiin liittyviä tehtäviä;

19) 'yhteisölähtöisellä paikallisella kehittämisstrategialla' yhtenäistä joukkoa toimia, joiden tarkoituksena on toteuttaa paikallisia tavoitteita ja tarpeita ja joilla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamista ja jotka paikallinen toimintaryhmä suunnittelee ja panee täytäntöön;

20) 'kumppanuussopimuksella' jäsenvaltion yhdessä kumppaneiden kanssa monitasohallintoperiaatetta noudattaen laatimaa asiakirjaa, jossa vahvistetaan ERI-rahastojen varojen käyttöä koskeva kyseisen jäsenvaltion strategia, prioriteetit ja järjestelyt tehokkaalla ja toimivalla tavalla älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian mukaisesti ja jonka komissio hyväksyy arvioinnin ja kyseisen jäsenvaltion kanssa käydyn vuoropuhelun jälkeen;

21) 'alueluokalla' 90 artiklan 2 kohdan mukaista alueen luokittelua 'vähemmän kehittyneisiin alueisiin', 'siirtymäalueisiin' tai 'kehittyneempiin alueisiin';

22) 'maksupyynnöllä' jäsenvaltion komissiolle toimittamaa maksatushakemusta tai menoilmoitusta;

23) 'EIP:llä' Euroopan investointipankkia, Euroopan investointirahastoa tai mitä tahansa Euroopan investointipankin tytäryhteisöä;

24) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla' julkisten elinten ja yksityisen sektorin yhteistyön muotoja, joilla pyritään parantamaan sellaisten infrastruktuurihankkeiden tai muunlaisten toimien toteuttamista, joilla tarjotaan julkisia palveluja riskinjaon, yksityisen sektorin kokemusten yhteen kokoamisen tai pääoman lisälähteiden kautta;

25) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvalla toimella' toimea, joka toteutetaan tai joka on tarkoitus toteuttaa julkisen ja yksityisen kumppanuusrakenteen puitteissa;

26) 'sulkutilillä' pankkitiliä, josta on tehty hallintoviranomaisen tai välittävän toimielimen ja rahoitusvälineen käyttöön ottavan tahon välinen kirjallinen sopimus tai, kun kyse on julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvasta toimesta, tukea saavan julkisen yhteisön ja hallintoviranomaisen tai välittävän toimielimen hyväksymän yksityisen sektorin kumppanin välinen kirjallinen sopimus, ja joka on avattu erityisesti tukikelpoisuusajan jälkeen maksettavien varojen säilyttämistä varten yksinomaan 42 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 42 artiklan 2 kohdassa, 42 artiklan 3 kohdassa ja 64 artiklassa säädettyjä käyttötarkoituksia silmällä pitäen, tai pankkitiliä, joka on avattu ehdoin, jotka tarjoavat edellä mainittua vastaavat takuut rahastosta suoritettavien maksujen osalta;

([1]) Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5).
([2]) Komission asetus (EY) N:o 1535/2007, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla (EUVL L 337, 21.12.2007, s. 35).
([3]) Komission asetus (EY) N:o 875/2007, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta (EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6).
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1082/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19).

27) 'rahasto-osuusrahastolla' rahastoa, jonka tavoitteena on antaa yhdestä tai useammasta ohjelmasta tukea useille rahoitusvälineille. Jos rahoitusvälineiden käyttöönotto toteutetaan rahasto-osuusrahaston kautta, rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaava elin katsotaan ainoaksi tämän artiklan 10 kohdassa tarkoitetuksi tuensaajaksi;

28) 'pk-yrityksellä' komission suosituksessa 2003/361/EY ([1]) määriteltyä mikroyritystä taikka pientä tai keskisuurta yritystä;

29) kolmannessa ja neljännessä osassa 'tilivuodella' 1 päivänä heinäkuuta alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta päättyvää jaksoa, lukuun ottamatta ohjelmakauden ensimmäistä tilivuotta, jonka osalta sillä tarkoitetaan menojen tukikelpoisuuden alkamispäivänä alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 päättyvää jaksoa. Viimeinen tilivuosi on 1 päivänä heinäkuuta 2023 alkava ja 30 päivänä kesäkuuta 2024 päättyvä jakso;

30) kolmannessa ja neljännessä osassa 'varainhoitovuodella' tammikuun 1 päivänä alkavaa ja joulukuun 31 päivänä päättyvää jaksoa.

31) 'makroaluestrategialla' Eurooppa-neuvoston hyväksymää yhtenäistä kehystä, jota voidaan tukea muun muassa ERI-rahastoista ja jolla pyritään vastaamaan yhteisiin haasteisiin, joita ilmenee tietyllä maantieteellisellä alueella, joka liittyy samalla alueella sijaitseviin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin, jotka näin hyötyvät taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta edistävän yhteistyön tehostumisesta;

32) 'merialuestrategialla' tiettyä maantieteellistä aluetta koskevaa jäsenneltyä yhteistyökehystä, joka on unionin toimielinten sekä sellaisten jäsenvaltioiden, niiden alueiden ja tapauksen mukaan kolmansien maiden laatima, joilla on yhteinen merialue; merialuestrategiassa otetaan huomioon merialueen maantieteelliset, ilmastolliset, taloudelliset ja poliittiset erityispiirteet;

33) 'sovellettavilla ennakkoehdoilla' konkreettista ja täsmällisesti ennalta määriteltyä kriittistä tekijää, joka on välttämätön ennakkoedellytys investointiprioriteetin tai unionin prioriteetin erityistavoitteen tehokkaalle ja vaikuttavalle saavuttamiselle, ja joka liittyy siihen suoraan ja olennaisesti sekä vaikuttaa siihen välittömästi;

34) 'erityistavoitteella' lopputulosta, jonka saavuttamista edistetään jollakin investointiprioriteetilla tai unionin prioriteetilla tällaisen prioriteetin puitteissa tietyssä kansallisessa tai alueellisessa yhteydessä toteutettavilla toimilla tai toimenpiteillä;

35) 'Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuilla asiaankuuluvilla maakohtaisilla suosituksilla' ja 'Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuilla asiaan kuuluvilla neuvoston suosituksilla' sellaisiin rakenteellisiin haasteisiin liittyviä suosituksia, joihin on tarkoituksenmukaista vastata sellaisten monivuotisten investointien avulla, jotka kuuluvat suoraan rahastokohtaisissa asetuksissa säädettyyn ERI-rahastojen soveltamisalaan;

36) 'sääntöjenvastaisuudella' mitä tahansa unionin oikeuden tai sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön rikkomista, joka johtuu ERI-rahastojen täytäntöönpanoon osallistuvan talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja joka tuottaa tai voisi tuottaa vahinkoa unionin talousarviolle siihen kohdistuvan perusteettoman menoerän vuoksi;

37) 'talouden toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka muuta tahoa, joka osallistuu ERI-rahastoista annettavan avustuksen käyttöön, paitsi jäsenvaltioita, jotka käyttävät toimivaltaansa viranomaisena;

38) 'systeemisellä sääntöjenvastaisuudella' sääntöjenvastaisuutta, joka voi olla luonteeltaan toistuvaa, jonka esiintyminen on erittäin todennäköistä samankaltaisissa toimissa, joka johtuu vakavasta puutteesta hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa, mukaan lukien tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten asiaankuuluvien menettelyjen käyttöönoton laiminlyönti;

39) 'vakavalla puutteella hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa' rahastojen sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tämän asetuksen neljännen osan mukaisen täytäntöönpanon osalta puutetta, jonka korjaamiseksi järjestelmään on tehtävä huomattavia parannuksia, josta aiheutuu rahastoille sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle merkittävä sääntöjenvastaisuuksien riski ja jonka olemassaolo on ristiriidassa hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevan ja huomautuksia sisältämättömän tarkastuskertomuksen kanssa.

3 artikla

Komission päätösten määräaikojen laskeminen

Jos komissiolle asetetaan 16 artiklan 2 ja 3 kohdan, 29 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 2 ja 3 kohdankohdan, 102 artiklan 2 kohdan, 107 artiklan 2 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan nojalla määräaika, jonka kuluessa se antaa päätöksen tai muuttaa päätöstä täytäntöönpanosäädöksellä, tähän määräaikaan ei sisälly jaksoa, joka alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio lähettää huomautuksensa jäsenvaltiolle, ja joka jatkuu siihen asti, kun jäsenvaltio vastaa huomautuksiin.

([1]) Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

TOINEN OSA

ERI-RAHASTOIHIN SOVELLETTAVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

ERI-RAHASTOILLE ANNETTAVAN UNIONIN TUEN PERIAATTEET

4 artikla

Yleiset periaatteet

1. ERI-rahastoista annetaan monivuotisten ohjelmien kautta kansallisia, alueellisia ja paikallisia tukitoimia täydentävää tukea älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteuttamiseen sekä niiden tehtävien hoitamiseen, joita ERI-rahastoilla on perussopimuksissa määrättyjen rahastokohtaisten tavoitteiden mukaisesti, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, ottaen huomioon asiaankuuluvat yhdennetyt Eurooppa 2020 -suuntaviivat, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansalliset uudistusohjelmat.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kunkin jäsenvaltion erityisolot huomioon ottaen, että ERI-rahastojen tuki on asiaankuuluvien unionin politiikkojen sekä 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden sekä unionin prioriteettien mukaista ja että se täydentää unionin muita välineitä.

3. ERI-rahastoista annettava tuki pannaan täytäntöön tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden välillä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot, asianmukaisella alueellisella tasolla niiden institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti, ja niiden tätä varten nimeämät elimet vastaavat ohjelmien valmistelusta ja täytäntöönpanosta sekä tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten tehtäviensä suorittamisesta yhdessä 5 artiklassa tarkoitettujen asiaankuuluvien kumppanien kanssa tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

5. ERI-rahastojen täytäntöönpanoon ja käyttöön liittyvien järjestelyjen ja erityisesti ohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon tarvittavien, seurantaan, raportointiin, arviointiin, hallinnointiin ja valvontaan liittyvien taloudellisten ja hallinnollisten resurssien osalta on noudatettava suhteellisuusperiaatetta kohdennettavan tuen määrän suhteen ja otettava huomioon yleistavoite, jonka mukaan on vähennettävä ohjelmien hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien elinten hallinnollista taakkaa.

6. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti ERI-rahastojen välisen sekä ERI-rahastojen ja unionin muiden asiaankuuluvien, myös unionin ulkoisiin toimiin liittyvien politiikkojen, strategioiden ja välineiden, myös unionin ulkoisiin toimiin liittyvien, välisen koordinaation.

7. ERI-rahastoille kohdennettu unionin talousarvion osa toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission yhteistyössä toteutettavan hallinnon puitteissa varainhoitoasetuksen 59 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta tämän asetuksen 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettyä määrää ja EAKR-asetuksen 8 artiklan mukaisia komission aloitteesta toteutettavia innovatiivisia toimenpiteitä sekä komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea ja tukea Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevan asetuksen mukaiseen suoraan hallintoon.

8. Komissio ja jäsenvaltiot noudattavat moitteettoman varainhoidon periaatetta varainhoitoasetuksen 30 artiklan mukaisesti.

9. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat ERI-rahastojen vaikuttavuuden niiden valmistelun ja täytäntöönpanon aikana seurannan, raportoinnin ja arvioinnin osalta.

10. Suorittaessaan ERI-rahastoihin liittyviä tehtäviään komissio ja jäsenvaltiot pyrkivät tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseen.

5 artikla

Kumppanuus ja monitasohallinto

1. Kunkin jäsenvaltion on institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti järjestettävä kumppanuussopimuksen ja kunkin ohjelman osalta kumppanuus toimivaltaisten alue- ja paikallisviranomaisten kanssa. Kumppanuuden osapuolia ovat myös kaikki seuraavat:

a) toimivaltaiset kaupunki- ja muut viranomaiset;

b) talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet; ja

c) kansalaisyhteiskuntaa, myös ympäristökumppaneita, ja valtiosta riippumattomia järjestöjä edustavat elimet sekä sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet.

2. Jäsenvaltioiden on otettava monitasohallintoperiaatetta noudattaen 1 kohdassa tarkoitetut kumppanit mukaan kumppanuussopimusten ja edistymistä koskevien kertomusten valmisteluun sekä ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, myös siten, että ne osallistuvat ohjelmien seurantakomiteoihin 48 artiklan mukaisesti.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös 149 artiklan mukaisesti hyvän kumppanuuden eurooppalaisista käytännesäännöistä, jäljempänä 'käytännesäännöt', jäsenvaltioiden tukemiseksi ja avustamiseksi kumppanuuden järjestämisessä

tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Käytännesäännöissä määritetään edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot panevat kumppanuuden täytäntöön institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa sekä kansallisten ja alueellisten toimivaltuuksiensa mukaisesti. Käytännesäännöissä on, samalla kun niissä noudatetaan täysimääräisesti toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta, määritettävä seuraavat:

a) sellaisia avoimia menettelyjä koskevat pääperiaatteet, joita noudatetaan haettaessa asiaankuuluvia kumppaneita ja tarvittaessa niiden kattojärjestöjä, jotta jäsenvaltioiden on helpompi nimetä edustavimmat asiaankuuluvat kumppanit institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti;

b) pääperiaatteet ja hyvät käytännöt, jotka koskevat asiaankuuluvien 1 kohdassa tarkoitettujen kumppanien ryhmien osallistumista kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun, sekä niiden osallistumisesta annettavat tiedot, myös täytäntöönpanon eri vaiheissa;

c) hyvät käytännöt, jotka koskevat seurantakomiteoiden jäsenyyttä koskevien sääntöjen ja sisäisten menettelyjen määrittelemistä, mistä päättävät jäsenvaltiot tai ohjelmien seurantakomiteat tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

d) tärkeimmät tavoitteet ja hyvät käytännöt silloin, kun hallintoviranomainen ottaa asiaankuuluvat kumppanit mukaan ehdotuspyyntöjen valmisteluun, ja erityisesti hyvät käytännöt mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi silloin, kun on olemassa mahdollisuus, että asiaankuuluvat kumppanit ovat myös potentiaalisia tuensaajia, sekä hyvät käytännöt mahdollisuuden antamiseksi asiaankuuluville kumppaneille osallistua edistymistä koskevien kertomusten valmisteluun sekä ohjelmien seurantaan ja arviointiin tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

e) ohjeelliset alueet, aiheet ja hyvät käytännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyödyntää ERI-rahastoja, tekninen tuki mukaan luettuna, pyrkiessään parantamaan asiaankuuluvien kumppaneiden institutionaalisia valmiuksia tämän asetuksen asianomaisten säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

f) komission asema hyvien käytäntöjen levittämisessä;

g) pääperiaatteet ja hyvät käytännöt, joiden avulla jäsenvaltiot pystyvät arvioimaan paremmin kumppanuuden täytäntöönpanoa ja siitä saatavaa lisäarvoa.

Käytännesäännöt eivät saa olla ristiriidassa tämän asetuksen asianomaisten säännösten tai rahastokohtaisten sääntöjen kanssa.

4. Komissio antaa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyvän kumppanuuden eurooppalaisista käytännesäännöistä annetun delegoidun säädöksen yhtäaikaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 18. huhtikuuta 2014. Tällä delegoidulla säädöksellä ei voida säätää soveltamispäivää, joka on aiempi kuin sen hyväksymispäivä.

5. Jäsenvaltioille tässä artiklassa tai tämän artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä säädetyn velvoitteen rikkomista ei voida katsoa sääntöjenvastaisuudeksi, joka johtaa 85 artiklan mukaiseen rahoitusoikaisuun.

6. Komissio kuulee kunkin ERI-rahaston osalta vähintään kerran vuodessa järjestöjä, jotka edustavat kumppaneita unionin tasolla, kyseessä olevasta ERI-rahastosta saatavan tuen täytäntöönpanosta ja raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuulemisen tuloksista.

6 artikla

Unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön noudattaminen

ERI-rahastoista tuettujen toimien on oltava sovellettavan unionin oikeuden ja sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön, jäljempänä 'sovellettava lainsäädäntö', mukaisia.

7 artikla

Miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen sekä syrjimättömyys

Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että miesten ja naisten välinen tasa-arvo ja sukupuolinäkökohtien integrointi otetaan huomioon ja niitä edistetään ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa, myös ohjelmien seurannan, raportoinnin ja arvioinnin osalta.

Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat tarvittavia toimenpiteitä sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän estämiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon aikana. Ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa on otettava huomioon erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuudet päästä niiden piiriin.

8 artikla

Kestävä kehitys

ERI-rahastojen tavoitteiden toteuttamisessa otetaan huomioon kestävä kehitys, sekä saastuttaja maksaa -periaate huomioiden se, että unioni edistää ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa otetaan huomioon ympäristön suojelua koskevat vaatimukset ja edistetään resurssitehokkuutta, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, biologista monimuotoisuutta, selviytymis- ja palautumiskykyä katastrofitilanteissa sekä riskien ehkäisyä ja hallintaa. Jäsenvaltioiden on annettava tietoja ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemisesta käyttäen menetelmiä, jotka perustuvat tukitoimien luokkiin, painopistealueisiin tai toimenpiteisiin sen mukaan, mikä ERI -rahasto on kyseessä. Näissä menetelmissä painotetaan ERI-rahastojen mukaista tukea sillä perusteella, kuinka paljon sillä edistetään ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevia tavoitteita. Painotus vaihtelee sen mukaan, edistääkö tuki ilmastonmuutokseen liittyviä tavoitteita merkittävästi vai kohtalaisesti. Jos tuki ei vaikuta näihin tavoitteisiin tai sen vaikutus niihin on merkityksetön, sovelletaan nollapainotusta. Kun on kyse EAKR:sta, ESR:sta ja koheesiorahastosta, painotus liitetään komission hyväksymässä nimikkeistössä määriteltyihin tukitoimien luokkiin. Maaseuturahaston osalta painotus liitetään maaseuturahastoasetuksessa asetettuihin painopistealueisiin ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevassa asetuksessa.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäännöksellä kunkin ERI-rahaston osalta yhdenmukaiset edellytykset toisessa kohdassa tarkoitetun menetelmän soveltamiselle. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II OSASTO

STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA

I LUKU

ERI-rahastojen temaattiset tavoitteet ja yhteinen strategiakehys

9 artikla

Temaattiset tavoitteet

Jotta edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa sekä perussopimuksissa määrättyjä rahastokohtaisia tavoitteita, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, kustakin ERI-rahastosta annetaan tukea seuraaviin temaattisiin tavoitteisiin:

1) tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin tehostaminen;

2) tieto- ja viestintäteknologian käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen;

3) pk-yritysten, maatalousalan (maaseuturahaston osalta) ja kalastus- ja vesiviljelyalan (Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta) kilpailukyvyn parantaminen;

4) vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla;

5) ilmastonmuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen;

6) ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen;

7) kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkkoinfrastruktuureista;

8) kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen;

9) sosiaalisen osallisuuden edistäminen sekä köyhyyden ja syrjinnän torjunta;

10) investoiminen koulutukseen, mukaan lukien ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen;

11) viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen.

Temaattiset tavoitteet on muunnettava kutakin ERI-rahastoa erityisesti koskeviksi prioriteeteiksi ja ne vahvistetaan rahastokohtaisissa säännöissä.

10 artikla

Yhteinen strategiakehys

1. Unionin sopusointuisen, tasapainoisen ja kestävän kehityksen edistämiseksi vahvistetaan yhteinen strategiakehys, joka esitetään liitteessä I. Yhteisessä strategiakehyksessä määritellään strategiset periaatteet, jotka ohjaavat ja helpottavat ohjelmatyötä sekä ERI-rahastojen mukaisten unionin tukitoimien alakohtaista ja alueellista koordinointia ja koordinointia muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian tavoitteiden ja päämäärien mukaisesti sekä ottamalla huomioon erityyppisten alueiden keskeiset alueelliset haasteet.

2. Yhteisessä strategiakehyksessä määriteltävissä strategisissa periaatteissa on otettava huomioon kustakin ERI-rahastosta annettavan tuen tarkoitus ja soveltamisala sekä kunkin ERI-rahaston toimintaa ohjaavat säännöt sellaisina kuin ne on määritelty tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä. Yhteisessä strategiakehyksessä ei aseteta jäsenvaltioille muita velvoitteita kuin ne, joita on asetettu unionin asiaankuuluvien alakohtaisten politiikkojen puitteissa.

3. Yhteisellä strategiakehyksellä helpotetaan kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelua suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja ottamalla huomioon kansallinen ja alueellinen toimivalta päätettäessä yksittäisistä ja asianmukaisista toimintapolitiikkaa ja koordinointia koskevista toimenpiteistä.

11 artikla

Sisältö

Yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetaan

a) mekanismit, joilla varmistetaan, että ERI-rahastoilla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa ja että näiden rahastojen ohjelmatyö on johdonmukaista ja yhtenäistä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien maakohtaisten suositusten ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien neuvoston suositusten sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansallisten uudistusohjelmien kanssa;

b) järjestelyt, joilla edistetään ERI-rahastojen yhdennettyä käyttöä;

c) järjestelyt, joilla koordinoidaan ERI-rahastoja ja muita asiaankuuluvia unionin politiikkoja ja välineitä, ulkoisen yhteistyön välineet mukaan luettuina;

d) ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevat 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut monialaiset periaatteet ja laaja-alaiset toimintapoliittiset tavoitteet;

e) järjestelyt, joilla vastataan kaupunki-, maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueiden tärkeimpiin alueellisiin haasteisiin, alueiden väestörakenteeseen liittyviin haasteisiin tai sellaisten alueiden erityistarpeisiin, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden erityishaasteisiin;

f) kunkin ERI-rahaston yhteistyötoimien painopistealueet ottamalla tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat.

12 artikla

Uudelleentarkastelu

Jos unionin sosiaalinen tai taloudellinen tilanne muuttuu huomattavasti tai älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa muutetaan, komissio voi tehdä ehdotuksen yhteisen strategiakehyksen tarkistamisesta tai Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää komissiota tekemään tällaisen ehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 tai 241 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan liitteessä I olevia 4 jaksoa ja 7 jaksoa silloin, kun on tarpeen ottaa huomioon 4 jaksossa tarkoitettujen unionin politiikkojen ja välineiden tai 7 jaksossa tarkoitettujen yhteistyötoimien muutokset taikka uusien unionin politiikkojen, välineiden tai yhteistyötoimien käyttöönotto.

13 artikla

Tuensaajien ohjeet

1. Komissio laati ohjeet siitä, kuinka ERI-rahastoja voidaan tehokkaasti ottaa käyttöön ja hyödyntää ja kuinka voidaan hyödyntää täydentävyyttä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen välineiden kanssa.

2. Ohjeiden on oltava laadittu viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014, ja niissä on esitettävä kunkin temaattisen tavoitteen osalta katsaus käytettävissä oleviin asiaankuuluviin unionin tason välineisiin, mihin sisältyvät yksityiskohtaiset tiedon lähteet, esimerkkejä hyvistä käytännöistä saatavilla olevien rahoitusvälineiden yhdistämiseksi eri politiikan alojen sisällä ja niiden välillä, selvitys kunkin välineen hallintoon osallistuvista viranomaisista ja elimistä, sekä tarkistuslista, jonka avulla potentiaaliset tuensaajat löytävät helpommin tarkoituksenmukaisimmat rahoituslähteet.

3. Ohjeet julkaistaan komission asiasta vastaavien pääosastojen verkkosivustoilla. Komissio ja hallintoviranomaiset varmistavat rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja yhteistyössä alueiden komitean kanssa, että ohjeet jaetaan potentiaalisille tuensaajille.

II LUKU

Kumppanuussopimus

14 artikla

Kumppanuussopimuksen valmistelu

1. Kunkin jäsenvaltion on valmisteltava kumppanuussopimus 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliselle ajanjaksolle.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussopimus yhteistyössä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa. Kumppanuussopimus on valmisteltava käyden vuoropuhelua komission kanssa. Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussopimus yleisöön nähden avoimia menettelyjä noudattaen sekä institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

3. Kumppanuussopimuksen on katettava ERI-rahastoista kyseiselle jäsenvaltiolle annettava tuki kokonaisuudessaan.

4. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava kumppanuussopimuksensa komissiolle viimeistään 22. huhtikuuta 2014.

5. Jos yksi tai useampi rahastokohtaisista asetuksista ei tule voimaan tai sen ei odoteta tulevan voimaan viimeistään 22. helmikuuta 2014, 4 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltion toimittamaan kumppanuussopimukseen ei tarvitse sisällyttää 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii, iii, iv ja vi alakohdassa tarkoitettuja osia sen ERI-rahaston osalta, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen tai odotettu viivästyminen koskee.

15 artikla

Kumppanuussopimuksen sisältö

1. Kumppanuussopimuksessa on vahvistettava

a) järjestelyt, joilla varmistetaan samansuuntaisuus älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian ja kullekin rahastolle perussopimuksissa määrättyjen tavoitteiden, mukaan lukien taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, kanssa, mukaan lukien seuraavat:

i) analyysi eroista, kehitystarpeista ja kasvupotentiaalista, jolloin otetaan huomioon temaattiset tavoitteet ja alueelliset haasteet, sekä ottamalla tarvittaessa huomioon kansallinen uudistusohjelma ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset;

ii) ohjelmien ennakkoarvioinneista tehty yhteenveto tai kumppanuussopimuksen ennakkoarviointien keskeiset havainnot, jos jäsenvaltio on tehnyt kumppanuussopimuksen ennakkoarvioinnit oma-aloitteisesti;

iii) valitut temaattiset tavoitteet ja kunkin valitun temaattisen tavoitteen osalta yhteenveto kunkin ERI-rahaston tärkeimmistä odotetuista tuloksista;

iv) unionin myöntämän tuen alustava jako temaattisten tavoitteiden kesken kansallisella tasolla kunkin ERI-rahaston osalta sekä ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin tarkoitetun tuen alustava kokonaismäärä;

v) ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevien 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden ja laajaalaisten toimintapoliittisten tavoitteiden soveltaminen;

vi) luettelo EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston ohjelmista, lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviä ohjelmia, ja maaseuturahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ohjelmista sekä alustavat määrärahat kunkin ERI-rahaston ja kunkin vuoden osalta;

vii) tiedot suoritusvaraukseen liittyvistä määrärahoista ERI-rahastoittain ja tapauksen mukaan alueluokittain eriteltyinä sekä määristä, joita ei oteta huomioon laskettaessa suoritusvarausta 20 artiklan mukaisesti;

b) järjestelyt, joilla varmistetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanon tehokkuus, muun muassa

i) järjestelyt, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden institutionaalisten puitteiden mukaisesti ERI-rahastojen sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden sekä EIP:n rahoituksen välinen koordinointi;

ii) tiedot, joita tarvitaan täydentävyyttä koskevien sääntöjen noudattamisen ennakkotarkastusta varten, sellaisina kuin ne on määritelty kolmannessa osassa;

iii) yhteenveto, joka koskee 19artiklan ja liitteen XI mukaisesti sovellettavien ennakkoehtojen täyttymistä kansallisella tasolla sekä, jos sovellettavia ennakkoehtoja ei ole täytetty, toteutettavia toimenpiteitä, niiden täytäntöönpanosta vastaavia elimiä ja näiden toimenpiteiden toteutuksen aikataulua;

iv) menetelmät ja mekanismit, joilla varmistetaan 21 artiklassa tarkoitetun tuloskehyksen toiminnan johdonmukaisuus;

v) arviointi siitä, onko ohjelmien hallintoon ja valvontaan osallistuvien viranomaisten ja tapauksen mukaan tuensaajien hallinnollisia valmiuksia tarpeen vahvistaa, ja tarvittaessa yhteenveto tässä tarkoituksessa toteutettavista toimenpiteistä;

vi) yhteenveto tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi ohjelmissa suunnitelluista toimenpiteistä, mukaan lukien tätä koskeva ohjeellinen aikataulu;

c) 5 artiklassa tarkoitettua kumppanuusperiaatetta koskevat järjestelyt;

d) ohjeellinen luettelo 5 artiklassa tarkoitetuista kumppaneista ja yhteenveto toteutetuista toimenpiteistä näiden kumppaneiden osallistumisen mahdollistamiseksi 5 artiklan mukaisesti sekä kumppaneiden asemasta kumppanuussopimuksen ja 52 artiklassa tarkoitetun edistymistä koskevan kertomuksen valmistelussa.

2. Kumppanuussopimuksessa on ilmoitettava myös

a) aluekehitystä koskeva yhdennetty lähestymistapa, jota tuetaan ERI-rahastoista, tai yhteenveto aluekehitystä koskevista yhdennetyistä lähestymistavoista, jotka perustuvat ohjelmien sisältöön ja joissa esitetään

i) järjestelyt, joilla varmistetaan yhdennetty lähestymistapa käytettäessä ERI-rahastoja tiettyjen aluetasoa pienempien yksiköiden alueelliseen kehittämiseen, erityisesti 32, 33 ja 36 artiklaan liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt, sekä periaatteet sellaisten kaupunkialueiden määrittelemiseksi, joilla kaupunkialueiden kestävää kehitystä koskevia yhdennettyjä toimenpiteitä on tarkoitus toteuttaa;

ii) ERI-rahastojen mukaisen yhteistyön tärkeimmät painopistealueet ottaen tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat;

iii) tapauksen mukaan yhdennetty lähestymistapa vastattaessa köyhyydestä eniten kärsivien alueiden ja suurimmassa syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeisiin kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin, vammaisiin henkilöihin, pitkäaikaistyöttömiin sekä nuoriin, joilla ei ole työ- tai koulutuspaikkaa;

iv) tapauksen mukaan yhdennetty lähestymistapa vastattaessa alueiden väestörakenteeseen liittyviin haasteisiin sekä sellaisten alueiden erityistarpeisiin, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista;

b) järjestelyt, joilla varmistetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanon tehokkuus, muun muassa nykyisten sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien arviointi ja yhteenveto suunnitelluista toimenpiteistä, joiden avulla kaikki tiedonvaihto tuensaajien ja ohjelmien hallinnosta ja valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä voidaan asteittain toteuttaa sähköisesti.

16 artikla

Kumppanuussopimuksen hyväksyminen ja muuttaminen

1. Komissio arvioi kumppanuussopimuksen yhdenmukaisuuden tämän asetuksen kanssa ottamalla huomioon tarvittaessa kansallisen uudistusohjelman ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset samoin kuin ohjelmien ennakkoarvioinnit, ja esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut kumppanuussopimuksensa. Kyseisen jäsenvaltion on toimitettava kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava kumppanuussopimusta.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen 15 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvien kumppanuussopimuksen osien hyväksymisestä silloin, kun jäsenvaltio on soveltanut 96 artiklan 8 kohdan säännöksiä, niiden osien osalta, jotka 96 artiklan 10 kohdan nojalla edellyttävät komission päätöstä, viimeistään neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut kumppanuussopimuksensa, edellyttäen, että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon. Kumppanuussopimus tulee voimaan aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

3. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kertomuksen kumppanuussopimus- ja ohjelmaneuvottelujen tuloksista ja sisällyttää siihen kunkin jäsenvaltion osalta tärkeimpiä kysymyksiä koskevan katsauksen. Tämä kertomus toimitetaan yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

4. Jos jäsenvaltio ehdottaa muutoksen tekemistä kumppanuussopimuksen sellaisiin osiin, jotka kuuluvat 2 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen soveltamisalaan, komissio toteuttaa 1 kohdan mukaisen arvioinnin ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen muutoksen hyväksymisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut muutosehdotuksen.

5. Jos jäsenvaltio muuttaa kumppanuussopimuksen sellaisia osia, jotka eivät kuulu 2 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen soveltamisalaan, sen on ilmoitettava siitä komissiolle yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona muutoksen tekemistä koskeva päätös on tehty.

17 artikla

Tarkistetun kumppanuussopimuksen hyväksyminen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyessä

1. Jos sovelletaan 14 artiklan 5 kohtaa, kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu kumppanuussopimus, joka sisältää kumppanuussopimuksesta puuttuvat osat asianomaisen ERI-rahaston osalta, kahden kuukauden kuluessa viivästyneen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulopäivästä.

2. Komissio arvioi tarkistetun kumppanuussopimuksen yhdenmukaisuuden tämän asetuksen kanssa 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen tarkistetun kumppanuussopimuksen hyväksymisestä 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

III LUKU

Temaattinen keskittäminen, ennakkoehdot ja tulosten tarkastelu

18 artikla

Temaattinen keskittäminen

Jäsenvaltioiden on keskitettävä tuki rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti toimenpiteisiin, joista saadaan eniten lisäarvoa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian suhteen ottaen huomioon erityyppisiä alueita koskevat tärkeimmät alueelliset haasteet yhteisen strategiakehyksen mukaisesti, tarvittaessa kansallisissa uudistusohjelmissa määritellyt haasteet, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset. Rahastokohtaisten sääntöjen mukaista temaattista keskittämistä koskevia säännöksiä ei sovelleta tekniseen tukeen.

19 artikla

Ennakkoehdot

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti sekä ohjelmien ja tarvittaessa kumppanuussopimuksen valmistelun yhteydessä, voidaanko rahastokohtaisissa säännöissä asetettuja ennakkoehtoja ja liitteessä XI olevassa II jaksossa asetettuja yleisiä ennakkoehtoja soveltaa niiden ohjelmien prioriteettien mukaisesti tavoiteltaviin erityistavoitteisiin, ja täyttyvätkö sovellettavat ennakkoehdot.

Ennakkoehtoja sovelletaan ainoastaan siltä osin ja sikäli kuin ne ovat 2 artiklan 33 alakohdassa säädetyn määritelmän mukaisia ohjelman prioriteettien mukaisesti tavoiteltavien erityistavoitteiden osalta. Sovellettavuuden arvioinnissa otetaan 2 artiklan 33 kohdassa säädetyn määritelmän soveltamista rajoittamatta tarvittaessa huomioon 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu suhteellisuusperiaate kohdennettavan tuen määrän osalta. Ennakkoehtojen täyttymisen arviointi rajoittuu rahastokohtaisissa säännöissä sekä liitteessä XI olevassa II jaksossa säädettyihin perusteisiin.

2. Kumppanuussopimuksessa on esitettävä yhteenveto sovellettavien, kansallisella tasolla noudatettavien ennakkoehtojen täyttymistä koskevasta arviosta ja, niiden osalta, jotka eivät 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin mukaan täyty, kumppanuussopimuksen toimittamispäivänä, toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaava elimet ja niiden toteuttamisaikataulu. Kussakin ohjelmassa on määritettävä, mitkä asianomaisissa rahastokohtaisissa säännöissä asetetuista ennakkoehdoista ja liitteessä XI olevassa II jaksossa asetetuista yleisistä ennakkoehdoista ovat sovellettavissa ohjelmaan ja mitkä niistä 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella täyttyvät kumppanuussopimuksen ja ohjelmien toimittamispäivänä. Jos sovellettavat ennakkoehdot eivät täyty, ohjelmaan on sisällytettävä kuvaus toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaavista elimistä ja niiden toteuttamisaikataulusta. Jäsenvaltioiden on täytettävä nämä ennakkoehdot viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 ja raportoitava niiden täyttymisestä viimeistään vuonna 2017 annettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa 50 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai vuonna 2017 annettavassa edistymistä koskevassa kertomuksessa 52 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Komissio arvioi jäsenvaltion ennakkoehtojen sovellettavuudesta ja sovellettavien ennakkoehtojen täyttymisestä toimittamien tietojen johdonmukaisuutta ja riittävyyttä tehdessään ohjelmia ja tarvittaessa kumppanuussopimusta koskevan arvioinnin.

Komission suorittamassa sovellettavuuden arvioinnissa otetaan tarvittaessa 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon suhteellisuusperiaate kohdennettavan tuen määrän suhteen. Komission suorittama ennakkoehtojen täyttymisen arviointi rajoittuu rahastokohtaisissa säännöissä sekä liitteessä XI olevassa II jaksossa vahvistettuihin perusteisiin, ja siinä otetaan huomioon kansallinen ja alueellinen toimivalta päättää yksittäisistä ja asianmukaisista toimenpiteistä, strategioiden sisältö mukaan lukien.

4. Jos komissio ja jäsenvaltio eivät ole yksimielisiä ennakkoehdon sovellettavuudesta ohjelman mukaisten prioriteettien erityistavoitteeseen tai ennakkoehdon täyttymisestä, komissio asiana on osoittaa sekä 2 artiklan 33 alakohdan mukaisen määritelmän mukaisen sovellettavuus että ennakkoehtojen täyttymättömyys.

5. Komissio voi ohjelmaa hyväksyessään päättää keskeyttää tämän ohjelman asiaankuuluvaan prioriteettiin liittyvät välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain, kunnes 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet on saatettu hyväksyttävällä tavalla päätökseen, jos se on tarpeen, jotta kyseisen prioriteetin erityistavoitteiden saavuttamisen tehokkuudelle ja vaikuttavuudelle ei koituisi merkittävää haittaa. Jos ohjelmien toimittamispäivänä täyttämättä olevan sovellettavan ennakkoehdon täyttämiseen tarkoitettuja toimenpiteitä ei ole toteutettu 2 kohdassa vahvistettuun määräaikaan mennessä, komissiolla on peruste asianomaisen ohjelman kyseessä oleville prioriteeteille maksettavien välimaksujen keskeyttämiseen. Molemmissa tapauksissa keskeyttämisen on oltava laajuudeltaan oikeasuhteista ottaen huomioon toteutettavat toimenpiteet ja vaarassa olevat varat.

6. Edellä olevaa 5 kohtaa ei sovelleta, jos komissio ja jäsenvaltio ovat yksimielisiä siitä, että ennakkoehto ei ole sovellettavissa tai että sovellettava ennakkoehto on täyttynyt, mistä osoituksena on ohjelman tai kumppanuussopimuksen hyväksyminen, tai jos komissio ei ole esittänyt huomautuksia 60 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun asianomaisen kertomuksen toimittamisesta.

7. Komissio lopettaa viipymättä prioriteetille maksettavien välimaksujen keskeytyksen, jos jäsenvaltio on saattanut päätökseen toimenpiteet, jotka liittyvät kyseiseen ohjelmaan sovellettavien ennakkoehtojen täyttämiseen, ja jotka olivat olleet täyttämättä komission tehdessä keskeytyspäätöksen. Komissio lopettaa keskeytyksen viipymättä myös, jos kyseinen ennakkoehto ei enää ole sovellettavissa kyseiseen prioriteettiin liittyvän ohjelman muutoksen johdosta.

8. Edellä olevaa 1–7 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

20 artikla

Suoritusvaraus

Suoritusvaraus on 6 prosenttia EAKR:lle, ESR:lle ja koheesiorahastolle tämän asetuksen 89 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti kohdennetuista sekä maaseuturahastolle ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annettavan asetuksen mukaisen yhteistyössä toteutettavan hallinnon piirissä rahoitetuille toimenpiteille kohdennetuista varoista,. Suoritusvaraus vahvistetaan kumppanuussopimuksessa ja ohjelmissa ja kohdennetaan yksittäisiin prioriteetteihin tämän asetuksen 20 artiklan mukaisesti.

Seuraavia varoja ei oteta huomioon suoritusvarausta laskettaessa:

a) ESR-asetuksen 18 artiklan mukaisessa toimenpideohjelmassa määritellylle nuorisotyöllisyysaloitteelle kohdennetut varat;

b) komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen kohdennettavat varat;

c) yhteisen maatalouspolitiikan ensimmäisestä pilarista maaseuturahastolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;

d) maaseuturahastoon neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 10 b, 136 ja 136 b artiklan mukaisesti kalenterivuosien 2013 ja 2014 osalta siirrettävät varat;

e) Verkkojen Eurooppa -välineelle koheesiorahastosta tämän asetuksen 92 artiklan 6 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;

f) vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoon tämän asetuksen 92 artiklan 7 kohdan mukaisesti siirrettävät varat;

g) kaupunkialueiden kestävän kehityksen alan innovatiivisille toimenpiteille tämän asetuksen 92 artiklan 8 kohdan mukaisesti siirrettävät varat.

21 artikla

Tulosten tarkastelu

1. Komissio tarkastelee yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmien tuloksia kussakin jäsenvaltiossa vuonna 2019, jäljempänä 'tulosten tarkastelu', ottaen huomioon asiaankuuluvissa ohjelmissa esitetyn tuloskehyksen. Tuloskehyksen vahvistamismenetelmä esitetään liitteessä II.

2. Tuloste tarkastelussa arvioidaan ohjelmien välitavoitteiden saavuttamista prioriteeteittain jäsenvaltioiden vuonna 2019 toimittamassa vuosittaisessa täytäntöönpanokertomuksessa esitettyjen tietojen ja arviointien perusteella.

22 artikla

Tuloskehyksen soveltaminen

1. Suoritusvaraus on 5–7 prosenttia ohjelman kullekin prioriteetille kohdennetuista varoista, lukuun ottamatta yksinomaan tekniseen tukeen liittyviä ja 39 artiklan mukaisesti rahoitusvälineitä koskeviin ohjelmiin liittyviä prioriteetteja. ERI-rahastoittain ja alueluokittain kohdennetun suoritusvarauksen kokonaismäärä on 6 prosenttia. Suoritusvarausta vastaavat määrät eritellään ohjelmissa prioriteetin ja soveltuvin osin ERI-rahaston ja alueluokan mukaan.

2. Vuonna 2019 tehtävän tulosten tarkastelun perusteella komissio antaa kahden kuukauden kuluessa vuonna 2019 toimitetun vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa se määrittää kunkin ERI-rahaston ja jäsenvaltion osalta ohjelmat ja prioriteetit, joiden välitavoitteet on saavutettu, eritellen nämä tiedot ERI-rahaston ja alueluokan mukaan silloin, kun prioriteetti kattaa useampia ERI-rahastoja tai alueluokkia.

3. Suoritusvaraus kohdennetaan ainoastaan ohjelmille ja prioriteeteille, joiden välitavoitteet on saavutettu. Kun prioriteetin välitavoitteet on saavutettu, sille vahvistettu suoritusvaraus on katsottava lopullisesti kohdennetuksi komission 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen perusteella.

4. Jos prioriteettien välitavoitteita ei ole saavutettu, jäsenvaltioiden on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemisestä ehdotettava suoritusvarauksen vastaavan määrän uudelleen kohdentamista prioriteeteille, jotka on mainittu komission 2 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä, sekä muita suoritusvarauksen uudelleen kohdentamisesta aiheutuvia muutoksia ohjelmaan.

Komissio hyväksyy kyseisten ohjelmien muuttamisen 30 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Jos jäsenvaltio ei toimita 50 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja, kyseisten ohjelmien tai prioriteettien suoritusvarausta ei kohdenneta kyseisiin ohjelmiin tai prioriteetteihin.

5. Jäsenvaltion ehdotuksen suoritusvarauksen uudelleen kohdentamiseksi on oltava temaattisen keskittämisen vaatimusten ja tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen vähimmäismäärien mukainen. Edellä säädetystä poiketen jäsenvaltio voi ehdottaa suoritusvarauksen uudelleen kohdentamista, joka ei ole edellä mainittujen vaatimusten ja vähimmäismäärien mukainen, jos yhden tai useamman kyseisiin vaatimuksiin tai vähimmäismääriin liittyvän prioriteetin välitavoitteita ei ole saavutettu.

6. Jos prioriteetin tulosten tarkastelusta käy ilmi, että asianomaisen prioriteetin tuloskehyksessä määritellyt välitavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta ainoastaan taloudellisten indikaattorien, tuotosindikaattorien ja täytäntöönpanon avainkohtien osalta ja että tämä johtuu sellaisista selkeästi osoitetuista täytäntöönpanon puutteista, joista komissio on aiemmin ilmoittanut 50 artiklan 8 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion kanssa käytyjen tiiviiden neuvottelujen jälkeen, eikä jäsenvaltio ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällaisten puutteiden korjaamiseksi, komissio voi aikaisintaan viiden kuukauden kuluttua kyseistä ilmoituksesta keskeyttää ohjelman prioriteetin välimaksut kokonaan tai osittain rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetun menettelyn mukaisesti.

Komissio lopettaa viipymättä välimaksujen keskeytyksen, jos jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat korjaavat toimenpiteet. Jos korjaavat toimenpiteet koskevat määrärahojen siirtoa muihin ohjelmiin tai prioriteetteihin, joiden välitavoitteet on saavutettu, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä kyseisten ohjelmien tarvittavan muutoksen 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Mainitusta 30 artiklan 2 kohdasta poiketen komissio päättää tällaisessa tapauksessa muutoksesta viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt muutosta koskevan pyyntönsä.

7. Jos komissio toteaa ohjelman lopullisen täytäntöönpanokertomuksen tarkastelun perusteella, että tuloskehyksessä asetetut tavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta ainoastaan taloudellisten indikaattorien, tuotosindikaattorien ja täytäntöönpanon avainkohtien osalta ja että tämä johtuu selkeästi osoitetuista täytäntöönpanon heikkouksista, joista komissio on aiemmin ilmoittanut 50 artiklan 8 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion kanssa käytyjen tiiviiden neuvottelujen jälkeen, ja jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällaisten heikkouksien korjaamiseksi, komissio voi sen estämättä, mitä 85 artiklassa säädetään, tehdä rahoitusoikaisuja kyseisten prioriteettien osalta rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Rahoitusoikaisuja tehdessään komissio ottaa huomioon – noudattaen samalla asiaankuuluvasti suhteellisuusperiaatetta – käyttöasteen ja tavoitteiden saavuttamatta jäämiseen vaikuttaneet ulkoiset tekijät.

Rahoitusoikaisuja ei sovelleta, jos tavoitteiden saavuttamatta jääminen johtuu sosioekonomisten tai ympäristötekijöiden vaikutuksesta, merkittävistä muutoksista asianomaisen jäsenvaltion talous- tai ympäristöolosuhteissa tai ylivoimaisista esteistä, jotka vaikuttavat merkittävästi kyseisten prioriteettien täytäntöönpanoon.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta, jotka koskevat sovellettavan rahoitusoikaisun tason määrittämisperusteita.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset järjestelyt sen varmistamiseksi, että sovelletaan yhtenäistä lähestymistapaa, kun tuloskehyksessä määritellään kunkin prioriteetin välitavoitteita ja tavoitteita ja kun arvioidaan näiden välitavoitteiden ja tavoitteiden toteutumista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan liittyvät toimenpiteet

23 artikla

Toimenpiteet, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan

1. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi tai ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutusten maksimoimiseksi jäsenvaltioissa, jotka saavat rahoitustukea.

Tällainen pyyntö voidaan tehdä seuraavia tarkoituksia varten:

a) kyseiselle jäsenvaltiolle osoitetun, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyn maakohtaisen suosituksen ja mainitun perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetun neuvoston asianomaisen suosituksen täytäntöönpanon tukeminen;

b) kyseiselle jäsenvaltiolle osoitetun, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ([1]) 7 artiklan 2 kohdan tai 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen neuvoston asiaankuuluvien suositusten täytäntöönpanon tukeminen, edellyttäen että näiden muutosten katsotaan olevan tarpeen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi; tai

c) käytettävissä olevien ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutusten maksimointi, jos jäsenvaltio täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

   i) sen saataville on asetettu unionin rahoitustukea neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 ([2]) mukaisesti;

   ii) sen saataville on asetettu rahoitustukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 ([3]) mukaisesti;

   iii) sen saataville on asetettu rahoitustukea ja tämä rahoitustuki toimii laukaisevana tapahtumana, joka johtaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 472/2013 ([4]) tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman käynnistämiseen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisen neuvoston päätöksen tekemiseen.

Toisen alakohdan b alakohdassa kunkin edellytyksen on katsottava täyttyvän, jos tällaista rahoitustukea on saatettu jäsenvaltion saataville ennen 21. joulukuuta 2013 tai sen jälkeen ja jos rahoitustukea on edelleen sen saatavilla.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

([2]) Neuvoston asetus (EU) N:o 407/2010, annettu 11 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan rahoituksenvakautusmekanismin perustamisesta (EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1).

2. Komission jäsenvaltiolle 1 kohdan mukaisesti esittämä pyyntö on perusteltava viittaamalla tapauksen mukaan tarpeeseen tukea asiaankuuluvien suositusten täytäntöönpanoa tai maksimoida ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutukset, ja siinä on ilmoitettava ohjelmat tai prioriteetit, joihin komissio katsoo pyynnön liittyvän, sekä odotettujen muutosten luonne. Tällaista pyyntöä ei voida esittää ennen vuotta 2015 tai vuoden 2019 jälkeen, eikä sitä voida esittää samoista ohjelmista kahtena peräkkäisenä vuotena.

3. Jäsenvaltion on toimitettava vastauksensa 1 kohdassa tarkoitettuun pyyntöön kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja esitettävä välttämättöminä pitämänsä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien muutokset sekä näiden muutosten perustelut ja ilmoitettava, mitkä ohjelmat ovat kyseessä, ja kuvattava pääpiireittäin, millaisia ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan ja miten niiden odotetaan vaikuttavan suositusten täytäntöönpanoon ja ERI-rahastojen käyttöön. Komissio esittää tarvittaessa huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän vastauksen vastaanottamisesta.

4. Jäsenvaltion on toimitettava ehdotus kumppanuussopimuksen ja asiaankuuluvien ohjelmien muuttamisesta kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun vastauksen toimittamispäivästä.

5. Jos komissio ei ole toimittanut huomautuksia tai jos se katsoo, että sen toimittamat huomautukset on otettu asianmukaisesti huomioon, se antaa päätöksen, jolla hyväksytään kumppanuussopimuksen ja asiaankuuluvien ohjelmien muutokset, ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut ne 3 kohdan mukaisesti.

6. Jos jäsenvaltio ei toteuta tuloksellisia toimenpiteitä 1 kohdan mukaisesti tehdyn komission pyynnön johdosta 3 ja 4 kohdassa vahvistetuissa määräajoissa, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen huomautustensa antamisesta tai jäsenvaltion 4 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen jättämisestä ehdottaa neuvostolle, että se keskeyttää kyseisten ohjelmien tai prioriteettien maksut osittain tai kokonaisuudessaan. Ehdotuksessaan komissio esittää perustelut sille toteamukselle, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimenpiteitä. Ehdotusta laatiessaan komissio ottaa huomioon kaikki asiaan liittyvät tiedot ja tarkastelee asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka ovat tulleet esille tai jotka on esitetty 15 kohdan mukaisessa jäsennellyssä vuoropuhelussa.

Neuvosto päättää kyseisestä ehdotuksesta täytäntöönpanosäädöksellä. Tätä täytäntöönpanosäädöstä sovelletaan ainoastaan sen hyväksymisen jälkeen toimitettuihin maksupyyntöihin.

7. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun maksujen keskeytyksen on oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen ja vaikuttava, ja siinä on noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava erityisesti huomioon keskeytyksen vaikutus kyseisen jäsenvaltion talouteen. Keskeytettävät ohjelmat on määritettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa pyynnössä esitettyjen tarpeiden perusteella.

Maksujen keskeytys saa koskea enintään 50 prosenttia kunkin kyseessä olevan ohjelman maksuista. Päätöksessä voidaan säätää keskeytyksen tason korottamisesta aina 100 prosenttiin maksuista, jos jäsenvaltio ei toteuta tuloksellisia toimenpiteitä 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön johdosta kolmen kuukauden kuluessa 6 kohdassa tarkoitetusta maksujen keskeytystä koskevasta päätöksestä.

8. Jos jäsenvaltio on ehdottanut muutoksia kumppanuussopimukseen ja asiaankuuluviin ohjelmiin komission pyynnön mukaisesti, neuvosto päättää komission ehdotuksen perusteella maksujen keskeytyksen lopettamisesta.

9. Komissio tekee neuvostolle ehdotuksen siitä, että neuvosto keskeyttää jäsenvaltion ohjelmien sitoumukset tai maksut osittain tai kokonaisuudessaan, jos

a) neuvosto katsoo Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 8 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia liiallisen alijäämänsä korjaamiseksi;

b) neuvosto hyväksyy kaksi peräkkäistä suositusta samassa liiallista epätasapainoa koskevassa menettelyssä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti sillä perusteella, että, jäsenvaltio on toimittanut riittämättömän korjaavan suunnitelman;

c) neuvosto hyväksyy samassa liiallista epätasapainoa koskevassa menettelyssä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaksi peräkkäistä päätöstä, joissa todetaan, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut suositeltuja korjaavia toimia;

d) komissio toteaa, ettei jäsenvaltio ole toteuttanut toimenpiteitä pannakseen täytäntöön asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitetun sopeutusohjelman, ja sen seurauksena päättää olla antamatta lupaa tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen;

e) neuvosto päättää, että jäsenvaltio ei ole noudattanut asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklassa tarkoitettua makrotalouden sopeutusohjelmaa tai toteuttanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä neuvoston päätöksessä pyydettyjä toimenpiteitä.

Ehdotustaan laatiessaan komissio ottaa huomioon 11 kohdan säännökset ja kaikki asiaan liittyvät tiedot sekä tarkastelee asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka ovat tulleet esille tai jotka on esitetty 15 kohdan mukaisessa jäsennellyssä vuoropuhelussa.

Etusija on annettava sitoumusten keskeytykselle: maksut on keskeytettävä ainoastaan, kun pyritään toimien toteuttamiseen välittömästi ja kun vaatimuksia on merkittävästi laiminlyöty. Maksujen keskeytystä sovelletaan kyseisten ohjelmien sellaisiin maksupyyntöihin, jotka on toimitettu keskeyttämistä koskevan päätöksen tekopäivän jälkeen.

10. Neuvoston katsotaan hyväksyneen 9 kohdassa tarkoitettu sitoumusten keskeytystä koskevan komission ehdotuksen, jollei se yhden kuukauden kuluessa komission ehdotuksen toimittamisesta hyväksy täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä hylätä ehdotusta määräenemmistöllä. Sitoumusten keskeytystä sovelletaan ERI-rahastoista kyseisille jäsenvaltiolle annettuihin sitoumuksiin keskeytyspäätöstä seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.

Neuvosto hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen 9 kohdassa tarkoitetusta maksujen keskeytystä koskevasta komission ehdotuksesta.

11. Edellä 10 kohdassa tarkoitetun sitoumusten tai maksujen keskeytyksen on oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen, ja siinä on noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion taloudellinen ja sosiaalinen tilanne, erityisesti kyseisen jäsenvaltion työttömyysaste unionin keskiarvoon verrattuna ja keskeytyksen vaikutus jäsenvaltion talouteen. Erityisesti on otettava huomioon keskeytyksen vaikutus sellaisiin ratkaisevan tärkeisiin ohjelmiin, joilla pyritään puuttumaan epäsuotuiseen taloudelliseen tai sosiaaliseen tilanteeseen.

Liitteessä II esitetään yksityiskohtaiset säännökset keskeytysten laajuuden ja tason määrittämiseksi.

Sitoumusten keskeytykseen sovelletaan alempaa seuraavista enimmäismääristä:

a) enintään 50 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti ja enintään 25 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn sisältyvään korjaussuunnitelmaan liittyvä laiminlyönti tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä suositeltujen korjaavien toimien laiminlyönti.

   Keskeytyksen tasoa nostetaan asteittain laiminlyönnin vakavuuden mukaisesti enimmillään 100 prosenttiin ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun on kyse liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä, ja enimmillään 50 prosenttiin ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista, kun on kyse liiallista epätasapainoa koskevasta menettelystä.

b) enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti, ja enintään 0,25 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn sisältyvään korjaussuunnitelmaan liittyvä laiminlyönti tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä suositeltujen korjaavien toimien laiminlyönti.

   Jos 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettu korjaaviin toimiin liittyvä laiminlyönti jatkuu edelleen, enimmäismääräistä BKT-prosenttiosuutta korotetaan asteittain seuraavasti:

   — enintään 1 prosenttiin nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on jatkuva 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti; ja

   — enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä laiminlyönnin vakavuuden mukaisesti, kun kyseessä on jatkuva 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti;

c) enintään 50 prosenttia ERI-rahastojen seuraavan varainhoitovuoden sitoumuksista tai enintään 0,5 prosenttia nimellisestä BKT:stä, kun kyseessä on ensimmäinen 9 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdassa tarkoitettu laiminlyönti.

   Määritettäessä keskeytyksen tasoa tai päätettäessä, keskeytetäänkö sitoumuksia vai maksuja, otetaan huomioon, missä täytäntöönpanovaiheessa ohjelma on, ja erityisesti, kuinka paljon aikaa jäisi varojen käyttöön sen jälkeen, kun keskeytetyt sitoumukset on budjetoitu uudelleen.

12. Rajoittamatta 86–88 artiklassa vahvistettujen vapauttamissääntöjen soveltamista komissio lopettaa viipymättä sitoumusten tai maksujen keskeytyksen, jos

a) liiallisia alijäämiä koskeva menettely jätetään lepäämään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 [1] 9 artiklan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota liiallisen alijäämään olemassaoloa koskevan päätöksen;

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

b) neuvosto on hyväksynyt kyseisen jäsenvaltion toimittaman korjaavan suunnitelman asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai liiallista epätasapainoa koskeva menettely jätetään lepäämään mainitun asetuksen 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn mainitun asetuksen 11 artiklan mukaisesti;

c) komissio on todennut, että kyseinen jäsenvaltio toteuttanut riittävät toimenpiteet toteuttaakseen asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklassa tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyssä neuvoston päätöksessä pyydetyt toimenpiteet.

Sitoumusten keskeytyksen lopettamisen yhteydessä komissio budjetoi keskeytetyt sitoumukset uudelleen neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 8 artiklan mukaisesti.

Neuvosto tekee komission ehdotuksesta päätöksen maksujen keskeytyksen lopettamisesta, jos ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt sovellettavat edellytykset täyttyvät.

13. Edellä olevia 6–12 kohtaa ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, mikäli sitoumusten tai maksujen keskeytys liittyy 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan ja c kohdan iii alakohdan tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b tai d alakohdan soveltamisalaan kuuluviin asioihin.

14. Tätä artiklaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

15. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille tämän artiklan täytäntöönpanosta. Erityisesti komissio ilmoittaa viipymättä Euroopan parlamentille, kun jokin 6 kohdassa tai 9 kohdan ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa säädetty edellytys täyttyy jonkin jäsenvaltion osalta, ja esittää yksityiskohtaista tietoa ERI-rahastoista ja ohjelmista, joihin sitoumusten tai maksujen keskeytystä voitaisiin soveltaa.

Euroopan parlamentti voi pyytää komission käymään jäsenneltyä vuoropuhelua tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen välittämisestä.

Komissio toimittaa sitoumusten tai maksujen keskeytystä koskevan ehdotuksen tai tällaisen keskeytyksen lopettamista koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle heti ehdotuksen hyväksymisen jälkeen. Euroopan parlamentti voi pyytää komissiota selittämään ehdotuksensa perusteet.

16. Komissio tarkastelee vuonna 2017 uudelleen tämän artiklan soveltamista. Se laatii tätä varten kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

17. Jos unionin sosiaalinen tai taloudellinen tilanne muuttuu merkittävästi, komissio voi tehdä ehdotuksen tämän artiklan soveltamisen tarkastelemiseksi uudelleen tai Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää komissiota esittämään tällaisen ehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 tai 241 artiklan mukaisesti.

24 artikla

Tilapäisistä talousarviovaikeuksista kärsivien jäsenvaltioiden maksujen korottaminen

1. Välimaksuja ja loppumaksuja voidaan jäsenvaltion pyynnöstä korottaa siten, että ne ovat 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin kullekin EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston prioriteetille tai kullekin maaseuturahaston sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston toimenpiteelle vahvistettu osarahoitusosuus. Jos jäsenvaltio täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä 21. joulukuuta 2013 jälkeen, korotettua osuutta, joka ei voi suurempi kuin 100 prosenttia, sovelletaan tämän jäsenvaltion maksupyyntöihin, jotka koskevat ajanjaksoa 30 päivään kesäkuuta 2016 saakka:

a) jäsenvaltio saa unionilta lainan neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010 mukaisesti;

b) jäsenvaltio saa asetuksen (EY) N:o 332/2002 mukaista keskipitkän ajan rahoitustukea, jonka ehtona on makrotalouden sopeutusohjelman toteuttaminen;

c) jäsenvaltion saataville on asetettu rahoitustukea, jonka ehtona on asetuksessa (EU) N:o 472/2013 tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman toteuttaminen.

Tätä kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen mukaisiin ohjelmiin.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, välimaksuina ja loppumaksuina maksettu unionin tuki ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin julkinen tuki tai EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta kullekin prioriteetille tai maaseuturahaston sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta kullekin toimenpiteelle ERI-rahastoista myönnetyn tuen enimmäismäärä, joka vahvistetaan komission antamassa ohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä.

3. Komissio tarkastelee 1 ja 2 kohdan soveltamista ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 kertomuksen, joka sisältää sen tekemän arvioinnin sekä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

25 artikla

Tilapäisistä talousarviovaikeuksista kärsivien jäsenvaltioiden teknisen tuen hallinto

1. Tilapäisistä talousarviovaikeuksista kärsivän, 24 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävän jäsenvaltion pyynnöstä 59 artiklassa säädetyt, rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti kohdennetut varat voidaan yhteisymmärryksessä komission kanssa siirtää komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen kyseistä jäsenvaltiota koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi 58 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan k alakohdan mukaisesti suoran tai välillisen hallinnon avulla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen varojen on oltava täydentäviä niihin määriin nähden, jotka on vahvistettu rahastokohtaisissa säännöissä asetettujen komission aloitteesta annettavan teknisen tuen enimmäismäärien mukaisesti. Jos rahastokohtaisissa säännöissä on asetettu jäsenvaltion aloitteesta annettavan teknisen tuen enimmäismäärä, siirrettävä määrä on otettava huomioon tämän enimmäismäärän noudattamista koskevissa laskelmissa.

3. Jäsenvaltio voi pyytää 2 kohdassa tarkoitettua siirtoa kalenterivuodeksi, jona se täyttää 24 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, viimeistään 31 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jona siirto on määrä tehdä. Pyynnön mukana on oltava ehdotus yhden tai useamman sellaisen ohjelman muuttamiseksi, josta siirto on määrä tehdä. Vastaavat muutokset on tehtävä 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti kumppanuussopimukseen, jossa on esitettävä komissiolle kunakin vuonna siirrettävä kokonaismäärä.

Jos jäsenvaltio täyttää 24 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset 1 päivänä tammikuuta 2014, se voi toimittaa tätä vuotta koskevan pyynnön samanaikaisesti kumppanuussopimuksensa kanssa, jossa esitetään komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen siirrettävä määrä.

III OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

ERI-rahastoja koskevat yleiset säännökset

26 artikla

Ohjelmien valmistelu

1. ERI-rahastot on pantava täytäntöön ohjelmien välityksellä kumppanuussopimuksen mukaisesti. Kunkin ohjelman on katettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen ajanjakso.

2. Ohjelman laatii jäsenvaltio tai sen nimeämä viranomainen yhteistyössä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmat yleisöön nähden avoimia menettelyjä institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot ja komissio toimivat yhteistyössä varmistaakseen, että ERI-rahastojen ohjelmien ja myös rahastojen useista rahastosta rahoitettavien ohjelmien valmistelua ja täytäntöönpanoa koordinoidaan tehokkaasti noudattaen suhteellisuusperiaatetta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava ohjelmat komissiolle kolmen kuukauden kuluessa kumppanuussopimuksen toimittamisesta. Euroopan alueelliseen yhteistyöhön liittyvät ohjelmat on toimitettava viimeistään 22. syyskuuta 2014. Kaikkien ohjelmien mukana on oltava 55 artiklassa säädetty ennakkoarviointi.

5. Jos yksi tai useampi ERI-rahastojen rahastokohtaisista asetuksista tulee voimaan 22. helmikuuta 2014 alkavana ja 22. kesäkuuta 2014 päättyvänä aikana, siitä ERI-rahastosta tuettava ohjelma tai tuettavat ohjelmat, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen koskee, on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tarkistetun kumppanuussopimukseen toimittamisesta.

6. Jos yksi tai useampi ERI-rahastojen rahastokohtaisista asetuksista tulee voimaan 22. kesäkuuta 2014 jälkeen, siitä ERI-rahastosta tuettava ohjelma tai tuettavat ohjelmat, jota rahastokohtaisen asetuksen voimaantulon viivästyminen koskee, on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa viivästyneen rahastokohtaisen asetuksen voimaantulopäivästä.

27 artikla

Ohjelmien sisältö

1. Kussakin ohjelmassa on esitettävä strategia, jonka mukaisesti ohjelmalla edistetään älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa tämän asetuksen, rahastokohtaisten sääntöjen ja kumppanuussopimuksen sisällön mukaisesti.

Kunkin ohjelman on sisällettävä järjestelyt, joilla varmistetaan, että ERI-rahastojen ja toimenpiteiden täytäntöönpano on tehokasta, vaikuttavaa ja koordinoitua ja toimet, joilla pyritään siihen, että tuensaajien hallinnollinen taakka vähenee.

2. Kussakin ohjelmassa on määriteltävä prioriteetit ja esitettävä erityistavoitteet, ERI-rahastoista saatavat tukimäärärahat ja vastaava kansallinen osarahoitus, mukaan lukien suoritusvarakseen liittyvät määrät, joka voi olla julkista tai yksityistä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltiot ja alueet osallistuvat makroalue- tai merialuestrategioihin, asiaankuuluvassa ohjelmassa on ilmoitettava jäsenvaltion määrittelemien ohjelma-alueen tarpeiden mukaisesti, miten suunnitellut tukitoimet edistävät näitä strategioita.

4. Kunkin prioriteetin osalta on esitettävä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti indikaattorit ja vastaavat laadullisina ja määrällisinä ilmaistavat tavoitteet, joilla arvioidaan ohjelman täytäntöönpanon edistymistä tavoitteiden saavuttamisessa ja

joita käytetään perustana seurannassa, arvioinnissa ja tulosten tarkastelussa. Näihin indikaattoreihin kuuluvat seuraavat:

a) kohdennettuihin menoihin liittyvät taloudelliset indikaattorit;

b) tuettaviin toimiin liittyvät tuotosindikaattorit;

c) kyseiseen prioriteettiin liittyvät tulosindikaattorit.

Rahastokohtaisissa säännöissä on vahvistettava kunkin ERI-rahaston osalta yhteiset indikaattorit, ja niissä voidaan antaa ohjelmakohtaisia indikaattoreita koskevia säännöksiä.

5. Yksinomaan teknistä tukea koskevia ohjelmia lukuun ottamatta kaikkiin ohjelmiin on sisällyttävä rahastokohtaisten sääntöjen mukainen kuvaus toimista, joilla otetaan huomioon 5, 7 ja 8 artiklassa vahvistetut periaatteet.

6. Kussakin ohjelmassa, lukuun ottamatta niitä, joissa teknisen tuen toimet toteutetaan erityisohjelmana, on vahvistettava 8 artiklassa tarkoitettujen menetelmien perusteella alustava tuen määrä, joka on tarkoitus käyttää ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin.

7. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelma rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

28 artikla

Sellaisten erityisten ohjelmien sisältöä koskevat erityissäännökset, jotka koskevat EIP:n toteuttamiin, pääomavaatimusta lieventäviin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvia yhteisiä rahoitusvälineitä

1. Poiketen siitä, mitä 27 artiklassa säädetään, 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien on sisällettävä

a) 27 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitut osatekijät sekä mainitun artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa mainitut osatekijät 5 artiklassa esitettyjen periaatteiden osalta;

b) tämän asetuksen 125, 126 ja 127 artiklassa sekä maaseuturahastoasetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen elinten määrittäminen sen mukaan, mistä rahastosta on kyse;

c) kunkin ohjelmaan sovellettavan 19 artiklan ja liitteen XI mukaisesti asetetun ennakkoehdon osalta arvio siitä, onko ennakkoehto täyttynyt kumppanuussopimuksen ja ohjelman toimittamispäivänä, ja jos ennakkoehdot eivät ole täyttyneet, kumppanuussopimuksen mukana toimitetun yhteenvedon mukaisesti kuvaus ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutettavista toimenpiteistä, niistä vastaavista elimistä ja niiden toteuttamisaikataulusta.

2. Poiketen siitä, mitä 55 artiklassa säädetään, 39 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ennakkoarviointi on katsottava tällaisten ohjelmien ennakkoarvioinniksi.

3. Maaseuturahastoasetuksen 6 artiklan 2 kohtaa ja 59 artiklan 5 ja 6 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ohjelmiin. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osatekijöiden lisäksi maaseuturahaston mukaisiin ohjelmiin sovelletaan ainoastaan maaseuturahastoasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan ja f, h, i alakohdan sekä m alakohdan i–iii alakohdan säännöksiä.

29 artikla

Ohjelmien hyväksymismenettely

1. Komissio arvioi ohjelmien johdonmukaisuuden tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen kanssa ja sen, miten ohjelmat ovat edistäneet valittujen temaattisten tavoitteiden ja kutakin ERI-rahastoa koskevien unionin prioriteettien toteuttamista, samoin kuin johdonmukaisuuden kumppanuussopimuksen kanssa, ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset ja ennakkoarvioinnin. Arvioinnissa kiinnitetään huomiota erityisesti ohjelmastrategian soveltuvuuteen, vastaaviin tavoitteisiin, indikaattoreihin ja talousarviomäärärahojen kohdentamiseen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komission ei tarvitse arvioida ESR-asetuksen 18 artiklan toisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen nuorisotyöllisyysaloitteen erityisten toimenpideohjelmien ja tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien johdonmukaisuutta kumppanuussopimuksen kanssa, jos jäsenvaltio ei ole tällaisen erityisen ohjelman toimittamispäivänä toimittanut kumppanuussopimustaan.

3. Komissio esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa ohjelman toimittamispäivästä. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava ehdotettua ohjelmaa.

4. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti kunkin ohjelman viimeistään kuusi kuukautta sen jälkeen, kun kyseinen jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon, ei kuitenkaan ennen 1 päivää tammikuuta 2014 eikä ennen kuin komissio on antanut päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta poiketen komissio voi hyväksyä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmat ennen kuin se on antanut päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä, ja se voi hyväksyä ESR-asetuksen 18 artiklan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut nuorisotyöllisyysaloitteen erityiset toimenpideohjelmat ja tämän asetuksen 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut erityiset ohjelmat ennen kumppanuussopimuksen toimittamista.

30 artikla

Ohjelmien muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden jättämät ohjelmien muuttamispyynnöt on perusteltava asianmukaisesti, ja niissä on erityisesti esitettävä ohjelmaan tehtävien muutosten odotetut vaikutukset älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian toteutumiseen sekä ohjelmassa määritellyt erityistavoitteet ottaen huomioon tämä asetus sekä rahastokohtaiset säännöt, 5, 7 ja 8 artiklassa tarkoitetut monialaiset periaatteet ja kumppanuussopimus. Pyyntöjen mukana on oltava tarkistettu ohjelma.

2. Komissio arvioi 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ottaen huomioon jäsenvaltion toimittamat perustelut. Komissio voi esittää huomautuksia yhden kuukauden kuluessa tarkistetun ohjelman toimittamisesta, ja jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ohjelman muuttamispyynnöt mahdollisimman pian, mutta viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut ne, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon.

Jos ohjelman muuttaminen vaikuttaa kumppanuussopimuksessa 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii, iv ja vi alakohdan mukaisesti esitettyihin tietoihin, hyväksyessään ohjelman muutoksen komissio hyväksyy samanaikaisesti siitä johtuvan kumppanuussopimuksen tietojen tarkistamisen.

3. Jos komissiolle toimitetaan muuttamispyyntö suoritusvarauksen uudelleen kohdentamiseksi tulosten tarkastelun perusteella, komissio esittää 2 kohdasta poiketen huomautuksia ainoastaan silloin, kun se katsoo, että ehdotettu kohdentaminen ei ole sovellettavien sääntöjen taikka jäsenvaltion tai alueen kehitystarpeiden mukainen tai jos siihen liittyy merkittävä riski siitä, että ehdotukseen sisältyviä tavoitteita ei voida saavuttaa. Komissio hyväksyy rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ohjelman muuttamispyynnön mahdollisimman pian ja viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon. Hyväksyessään ohjelman muuttamisen komission katsotaan samalla hyväksyvän siitä johtuvan kumppanuussopimuksen tietojen tarkistamisen.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, meri- ja kalatalousasetuksessa voidaan vahvistaa erityiset menettelyt toimenpideohjelmien muuttamiseksi.

31 artikla

EIP:n osallistuminen

1. EIP voi jäsenvaltioiden pyynnöstä osallistua kumppanuussopimuksen valmisteluun sekä toimintaan, joka liittyy toimien, erityisesti suurhankkeiden, rahoitusvälineiden sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien valmisteluun.

2. Komissio voi kuulla EIP:tä ennen kumppanuussopimuksen tai ohjelmien hyväksymistä.

3. Komissio voi pyytää EIP:tä tarkastelemaan suurhankkeiden teknistä laatua sekä taloudellista ja rahoituksellista kestävyyttä ja elinkelpoisuutta sekä avustamaan sitä käyttöön otettavien tai kehitettävien rahoitusvälineiden osalta.

4. Komissio voi tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanon yhteydessä myöntää EIP:lle avustuksia tai palveluhankintasopimuksia, jotka koskevat usean vuoden kuluessa täytäntöön pantuja aloitteita. Näitä avustuksia tai palveluhankintasopimuksia koskeva unionin talousarviositoumus tehdään vuosittain.

II LUKU

Yhteisölähtöiset paikalliset kehittämishankkeet

32 artikla

Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen

1. Yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä tuetaan maaseuturahastosta, joka nimetään paikallisen kehittämisen johtavaksi tahoksi, ja niitä voidaan tukea EAKR:stä, ESR:stä tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta. Tässä luvussa näihin rahastoihin viitataan jäljempänä ilmaisulla "asianomaiset ERI-rahastot".

2. Yhteisölähtöiseltä paikalliselta kehittämiseltä edellytetään, että se

a) keskittyy tiettyihin aluetasoa pienempiin yksiköihin;

b) ovat sellaisten paikallisten toimintaryhmien toteuttamia, jotka muodostuvat paikallisten yksityisten ja julkisten sosioekonomisten etujen edustajista ja joiden päätöksenteossa kansallisten sääntöjen mukaisesti määriteltyjen viranomaisten tai yhdenkään yksittäisen eturyhmän osuus ei ole yli 49 prosenttia äänivallasta;

c) toteutetaan yhdennettyjen ja monialaisten, aluekohtaisten paikallisten kehittämisstrategioiden avulla;

d) on suunniteltu ottaen huomioon paikalliset tarpeet ja mahdollisuudet ja sisältää paikalliseen toimintaympäristöön liittyvää innovatiivisuutta, verkostoitumista ja tarvittaessa yhteistyötä.

3. Asianomaisista ERI-rahastoista yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävän tuen on oltava johdonmukaista ja koordinoitua asianomaisten ERI-rahastojen välillä. Tämä on varmistettava muun muassa koordinoimalla yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden ja paikallisten toimintaryhmien valmiuksien kehittämistä sekä valintaa, hyväksymistä ja rahoittamista.

4. Jos 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustettu yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valintakomitea katsoo, että valitun yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpano edellyttää useamman kuin yhden rahaston tukea, se voi nimetä kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti päärahaston, josta tuetaan kaikkia 35 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toimintakustannuksia ja toiminnan edistämiskustannuksia.

5. Asianomaisista ERI-rahastoista tuettava yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen on toteutettava asiaankuuluvan ohjelman tai asiaankuuluvien ohjelmien yhden tai useamman prioriteetin mukaisena asianomaisten ERI-rahastojen rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

33 artikla

Yhteisölähtöiset paikalliset kehittämisstrategiat

1. Yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:

a) strategian kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittely;

b) analyysi alueen kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista, mukaan lukien analyysi vahvuuksista, heikkouksista, mahdollisuuksista ja uhista;

c) kuvaus strategiasta ja sen tavoitteista, kuvaus strategian yhtenäisistä ja innovatiivisista piirteistä ja tavoitteiden tärkeysjärjestys, mukaan lukien mitattavissa olevat tuotos- ja tulostavoitteet. Tuloksia koskevat tavoitteet voidaan ilmaista määrällisinä tai laadullisina. Strategian on oltava johdonmukainen kaikkien mukana olevien asianomaisten ERI-rahastojen asiaankuuluvien ohjelmien kanssa;

d) kuvaus prosessista, jonka mukaisesti paikallisyhteisö on osallistunut strategian kehittämiseen;

e) toimintasuunnitelma, josta käy ilmi, kuinka tavoitteet muunnetaan käytännön toimenpiteiksi;

f) strategian hallintoa ja seurantaa koskevien järjestelyjen kuvaus, jossa osoitetaan, että paikallisella toimintaryhmällä on valmiudet strategian täytäntöönpanoon, sekä kuvaus arviointiin liittyvistä erityisjärjestelyistä;

g) strategian rahoitussuunnitelma, mukaan lukien kunkin asianomaisen ERI-rahaston varojen suunniteltu jako.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategioiden valintaperusteet.

3. Yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valinnasta vastaa komitea, jonka perustamisesta tähän tarkoitukseen samoin kuin kehittämisstrategioiden hyväksymisestä vastaa yksi tai useampi hallintoviranomainen.

4. Yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valinnan ensimmäinen kierros on saatava päätökseen kahden vuoden kuluessa kumppanuussopimuksen hyväksymispäivästä. Jäsenvaltiot voivat valita lisää yhteisölähtöisiä paikallisia kehittämisstrategioita mainitun päivän jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

5. Päätöksessä, joka koskee yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian hyväksymistä, on vahvistettava kunkin asianomaisen ERI-rahaston rahoitusosuudet. Siinä on myös vahvistettava ohjelman tai ohjelmien mukaisiin hallinto- ja valvontatehtäviin liittyvät vastuut paikallisen kehittämisstrategian suhteen.

6. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun alueen väestömäärän on oltava vähintään 10 000 ja enintään 150 000 asukasta. Komissio voi kuitenkin hyväksyä tai muuttaa näitä väestömääriä 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksymässään kumppanuussopimuksen hyväksymistä tai muuttamista koskevassa päätöksessään asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja jäsenvaltion ehdotuksen perusteella, jotta voidaan ottaa huomioon harvaan tai tiheästi asutut alueet tai varmistaa yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden kattamien alueiden alueellinen yhtenäisyys.

34 artikla

Paikalliset toimintaryhmät

1. Paikallisten toimintaryhmien on suunniteltava ja pantava täytäntöön yhteisölähtöiset paikalliset kehittämisstrategiat.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä paikallisen toimintaryhmän ja kyseisten ohjelmien täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten tehtävät kaikkien yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpanotehtävien osalta.

2. Täytäntöönpanosta vastaavan yhden tai useamman hallintoviranomaisen on varmistettava, että paikalliset toimintaryhmät joko valitsevat ryhmästä yhden kumppanin, joka toimii vetäjänä hallinnollisissa ja taloudellisissa asioissa, tai kuuluvat oikeudellisesti järjestettyyn yhteiseen rakenteeseen.

3. Paikallisten toimintaryhmien tehtäviin kuuluvat:

a) parantaa paikallisten toimijoiden valmiuksia kehittää ja panna täytäntöön toimia ja myös parantaa niiden projektinhallintavalmiuksia;

b) suunnitella syrjimätön ja avoin valintamenettely ja toimien objektiiviset valintaperusteet siten, että vältetään eturistiriidat ja varmistetaan, että vähintään 50 prosenttia valintapäätöksiä tehtäessä annetuista äänistä on peräisin kumppaneilta, jotka eivät ole viranomaisia, ja että valinta on mahdollista suorittaa kirjallista menettelyä noudattaen;

c) varmistaa, että toimia valittaessa noudatetaan yhteisölähtöistä paikallista kehittämisstrategiaa asettamalla toimet tärkeysjärjestykseen sen mukaan, kuinka hyvin ne edistävät strategian tavoitteiden saavuttamista;

d) laatia ja julkaista ehdotuspyyntöjä tai jatkuva hanke-ehdotusten jättämismenettely, mukaan lukien valintaperusteiden määrittely;

e) ottaa vastaan ja arvioida tukihakemukset;

f) valita toimet ja vahvistaa tuen määrä sekä tarvittaessa tehdä ehdotukset elimelle, joka vastaa tukikelpoisuuden lopullisesta tarkistamisesta ennen hyväksyntää;

g) seurata yhteisölähtöisen paikallisen oman kehittämisstrategian ja tuettavien toimien täytäntöönpanoa sekä toteuttaa tähän strategiaan liittyviä erityisiä arviointitoimia.

4. Paikallinen toimintaryhmä voi olla tuensaaja ja panna täytäntöön toimia yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan b alakohdan soveltamista.

5. Kun on kyse 35 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista paikallisista toimintaryhmistä, täytäntöönpanosta vastaava hallintoviranomainen voi suorittaa tämän artiklan 3 kohdan f alakohdassa määritellyt tehtävät.

35 artikla

ERI-rahastoista yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävä tuki

1. Yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen ERI-rahastoista myönnettävä tuki kattaa

a) valmistelutuen kustannukset, joihin kuuluu valmiuksien kehittäminen, koulutus ja verkostoituminen, joiden tavoitteena on yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian valmistelu ja täytäntöönpano.

Näihin kustannuksiin voivat kuulua yksi tai useampi seuraavista osista:

i) paikallisten sidosryhmien koulutustoimet;

ii) kyseistä aluetta koskevat tutkimukset;

iii) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian laatimiseen liittyvät kustannukset, myös konsultointikustannukset ja kustannukset, jotka liittyvät sidosryhmien konsultointiin strategian valmistelua varten;

iv) sellaisen järjestön hallinnolliset kustannukset (käyttö- ja henkilöstökustannukset), joka hakee valmistelutukea valmisteluvaiheen aikana;

v) pienten kokeiluhankkeiden tukeminen.

Tällainen valmistelutuki on tukikelpoista riippumatta siitä, valitseeko 33 artiklan 3 kohdan mukainen valintakomitea tukea saavan paikallisen toimintaryhmän suunnitteleman yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian rahoituksen saajaksi;

b) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian mukaisten toimien täytäntöönpano;

c) paikallisen toimintaryhmän yhteistyötoimien valmistelu; täytäntöönpanon;

d) toimintakustannukset, jotka liittyvät yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toteuttamisen hallintoon ja joihin kuuluvat käyttö-, henkilöstö-, koulutus-, suhdetoiminta- ja rahoituskustannukset sekä 34 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun tämän strategian seurantaan ja arviointiin liittyvät kustannukset;

e) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toiminnan edistäminen, jotta helpotetaan sidosryhmien välistä vaihtoa tietojen saamiseksi ja strategian edistämiseksi ja potentiaalisten tuensaajien tukemiseksi toimien kehittämisessä ja hakemusten valmistelussa.

2. Edellä 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuihin toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen myönnetty tuki ei saa olla yli 25 prosenttia yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian yhteydessä aiheutuneista julkisista kokonaismenoista.

III LUKU

Alueellinen kehitys

36 artikla

Yhdennetyt alueelliset investoinnit

1. Jos kaupunkikehitysstrategia tai ESR-asetuksen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu muu alueellinen strategia tai alueellinen sopimus edellyttää yhdennettyä lähestymistapaa, johon sisältyy yhden tai useamman toimenpideohjelman useampaan kuin yhteen toimintalinjaan liittyviä ESR:n, EAKR:n tai koheesiorahaston investointeja, asianomainen toimi voidaan toteuttaa yhdennettynä alueellisena investointina.

Yhdennettynä alueellisena investointina toteutetut toimet voivat saada maaseuturahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston täydentävää rahoitustukea.

2. Jos yhdennetty alueellinen investointi saa ESR:n, EAKR:n tai koheesiorahaston tukea, asiaankuuluvassa toimenpideohjelmassa tai asiaankuuluvissa toimenpideohjelmissa on kuvattava yhdennetyn alueellisen investoinnin välineen käyttöä koskeva lähestymistapa ja kustakin toimintalinjasta myönnettävät alustavat määrärahat rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Jos yhdennetty alueellinen investointi saa täydentävää rahoitustukea maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, alustavat määrärahat ja tuen kattamat toimenpiteet on esitettävä asiaankuuluvassa ohjelmassa tai asiaankuuluvissa ohjelmissa rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi nimetä yhden tai useamman välittävän toimielimen, joihin kuuluvat paikallisviranomaiset, myös alueelliset kehittämiselimet tai valtiosta riippumattomat järjestöt, huolehtimaan yhdennetyn alueellisen investoinnin hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4. Jäsenvaltion tai asianomaisten hallintoviranomaisten on huolehdittava, että ohjelman tai ohjelmien seurantajärjestelmän avulla on mahdollista yksilöidä ne prioriteetin toimet ja tuotokset, jotka vaikuttavat yhdennettyyn alueelliseen investointiin.

IV OSASTO

RAHOITUSVÄLINEET

37 artikla

Rahoitusvälineet

1. ERI-rahastoja voidaan käyttää rahoitusvälineiden, myös silloin, kun tämä organisoidaan rahasto-osuusrahastojen kautta, tukemiseen yhdessä tai useammassa ohjelmassa, jotta edistetään prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista.

Rahoitusvälineitä otetaan käyttöön sellaisten investointien tukemiseksi, joiden odotetaan olevan taloudellisesti kannattavia mutta joihin ei saada riittävästi rahoitusta markkinalähteistä. Tätä osastoa sovellettaessa hallintoviranomaisten ja rahasto-osuusrahastojen sekä rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten on noudatettava sovellettavaa lainsäädäntöä erityisesti valtiontuen ja julkisten hankintojen osalta.

2. Rahoitusvälineiden tukemisen on perustuttava ennakkoarviointiin, jossa esitetään näyttöä markkinoiden toimimattomuudesta tai epätyydyttävästä investointitilanteesta, sekä arvio tarvittavien julkisten investointitarpeiden tasosta ja laajuudesta, tuettavat rahoitusvälinetyypit mukaan lukien. Tähän ennakkoarviointiin on sisällyttävä

a) analyysi markkinoiden toimimattomuudesta, epätyydyttävästä investointitilanteesta ja politiikan aloja, temaattisia tavoitteita tai investointiprioriteetteja koskevista investointitarpeista, joihin vastaamalla pyritään edistämään prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden toteuttamista ja tukemaan niitä rahoitusvälineillä. Tässä analyysissa on käytettävä saatavilla olevia hyviin käytäntöihin perustuvia menetelmiä;

b) arvio ERI-rahastoista tuettaviksi harkittavien rahoitusvälineiden tuomasta lisäarvosta, johdonmukaisuudesta muiden samoille markkinoille kohdistuvien julkisten tukitoimien kanssa, valtiontukien mahdollisista vaikutuksista, suunniteltujen tukitoimien ja toimenpiteiden oikeasuhteisuudesta sekä toimenpiteistä markkinoiden vääristymisen minimoimiseksi;

c) arvio rahoitusvälineen avulla potentiaalisesti eri tasoilla aina loppukäyttäjän tasolle asti hankittavista julkisista ja yksityisistä lisävaroista (oletettu vipuvaikutus), mukaan lukien tarvittaessa arvio sellaisen yksityissijoittajille tarjottavan erityiskorvauksen tarpeesta ja suuruudesta, jolla voidaan edistää yksityisten investoijien varojen käyttöön antamista tuen vastineena, ja/tai kuvaus mekanismeista, joita käytetään tämän erityiskorvauksen tarpeellisuuden ja suuruuden määrittelemiseksi, esimerkiksi kilpailuun perustuva tai asianmukaisella tavalla itsenäinen arviointiprosessi;

d) samankaltaisista välineistä ja jäsenvaltion aiemmin toteuttamista ennakkoarvioinneista saatuja kokemuksia koskeva arvio ja myös arvio siitä, kuinka tällaisia kokemuksia aiotaan hyödyntää tulevaisuudessa;

e) ehdotettu investointistrategia, jossa on tarkasteltu muun muassa vaihtoehtoja 38 artiklassa tarkoitetuiksi täytäntöönpanojärjestelyiksi, tarjolle asetettavia rahoitustuotteita, tavoiteltuja loppukäyttäjä ja mahdollisia suunnitelmia avustustuen kanssa yhdistettyyn käyttöön;

f) yksityiskohtainen selvitys odotetuista tuloksista ja siitä, kuinka asianomaisen rahoitusvälineen oletetaan edistävän asiaankuuluvan prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista, tätä edistävää vaikutusta mittaavat indikaattorit mukaan lukien;

g) määräykset, joiden nojalla on mahdollista tarpeen mukaan tarkistaa ja ajantasaistaa ennakkoarvioita sellaisen rahoitusvälinen käyttöönoton aikana, joka on otettu käyttöön tällaisen arvioinnin perusteella, jos hallintoviranomainen katsoo käyttöönottovaiheessa, ettei ennakkoarviointi ehkä enää kuvaa tarkasti käyttöönottoajankohtana vallitsevia markkinaolosuhteita.

3. Edellä 2 artiklassa tarkoitettu ennakkoarviointi voidaan suorittaa vaiheittain. Sen on joka tapauksessa oltava valmis ennen kuin hallintoviranomainen päättää varojen osoittamisesta ohjelmasta rahoitusvälineeseen.

Yhteenveto rahoitusvälineisiin liittyvien ennakkoarviointien tuloksista ja päätelmistä julkaistaan kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ennakkoarvioinnit on saatu valmiiksi.

Ennakkoarviointi toimitetaan tiedoksi seurantakomitealle rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4. Kun rahoitusvälineillä tuetaan yrityksille, kuten pk-yrityksille, tarkoitettua rahoitusta, tällainen tuki on kohdistettava rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti uusien yritysten perustamiseen, alkuvaiheen pääomaan eli siemenpääomaan ja käynnistysvaiheen pääomaan, laajentamiseen tarvittavaan pääomaan, yrityksen yleisen toiminnan vahvistamiseen tarvittavaan pääomaan tai uusien hankkeiden toteuttamiseen, uusille markkinoille pääsemiseen tai olemassa olevien yritysten kehittämiseen

tarvittavaan pääomaan, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta sovellettavien unionin valtiontukisäännösten soveltamiseen. Tähän tukeen voi sisältyä investointeja sekä aineelliseen että aineettomaan omaisuuteen ja myös käyttöpääomaan, edellyttäen että noudatetaan sovellettavia unionin valtiontukisääntöjä ja että tarkoituksena on kannustaa yksityissektoria tarjoamaan rahoitusta yrityksille. Tuki voi kattaa myös yritysten hallintaoikeuksien siirtokustannuksia edellyttäen, että kyseiset siirrot toteutetaan riippumattomien investoijien välillä.

5. Rahoitusvälineiden avulla tuettavat investoinnit eivät saa olla fyysisesti päätökseen saatettuja tai kokonaisuudessaan toteutettuja päivänä, jona investointipäätös tehdään.

6. Jos rahoitusvälineistä myönnetään tukea loppukäyttäjille infrastruktuuri-investointeihin, joiden tavoitteena on tukea kaupunkialueiden kehittämis- tai elvyttämistoimia tai muita vastaavia infrastruktuuri-investointeja, joilla pyritään monipuolistamaan maaseutualueiden muuta kuin maataloustoimintaa, tällaiseen tukeen voi sisältyä määrä, joka on tarpeen uudesta investoinnista osan muodostavaan infrastruktuuriin liittyvää velkasalkun uudelleenjärjestelyä varten ja joka on enintään 20 prosenttia ohjelmalle rahoitusvälineestä investointiin myönnettävän tuen kokonaismäärästä.

7. Rahoitusvälineitä voidaan yhdistää avustuksiin, korkotukiin ja vakuuspalkkiohyvityksiin. Kun ERI-rahastoista myönnetään tukea rahoitusvälineitä käyttäen ja yhdistettynä yhdeksi toimeksi muiden samoille loppukäyttäjille kohdistettujen, rahoitusvälineisiin välittömästi liittyvien tukimuotojen kanssa, tekninen tuki, korkotuki ja vakuuspalkkiohyvitykset mukaan lukien, rahoitusvälineisiin sovellettavia säännöksiä sovelletaan kaikkiin kyseisen toimen puitteissa myönnettyihin tukimuotoihin. Tällaisissa tapauksissa on noudatettava sovellettavia unionin valtiontukisääntöjä ja kustakin tukimuodosta on pidettävä erillistä kirjanpitoa.

8. Jostakin ERI-rahastojen rahoitusvälineestä tukea saavat loppukäyttäjät voivat myös saada tukea ERI-rahastojen muusta prioriteetista tai ohjelmasta tai muusta välineestä, jota tuetaan unionin talousarviosta, sovellettavien unionin valtiontukisääntöjen mukaisesti. Siinä tapauksessa jokaisesta rahoituslähteestä on pidettävä erillistä kirjanpitoa ja ERI-rahastojen rahoitusvälineistä saadun tuen on sisällyttävä toimeen, jonka tukikelpoiset menot pidetään erillään muista avustuslähteistä.

9. Edellä olevissa 5 ja 7 kohdassa tarkoitettu avustusten ja rahoitusvälineiden tuen yhdistelmä voidaan, jollei sovellettavista unionin valtiontukisäännöistä muuta johdu, kohdistaa samaan menoerään edellyttäen, että kaikkien tukimuotojen kokonaismäärä ei ole suurempi kuin asianomainen menoerän kokonaismäärä. Avustuksia ei saa käyttää rahoitusvälineistä saadun tuen takaisinmaksuun. Rahoitusvälineitä ei saa käyttää avustuksien ennakkorahoitukseen.

10. Luontoissuoritukset eivät ole tukikelpoisia menoja rahoitusvälineiden osalta lukuun ottamatta maan tai kiinteistön muodossa olevia luontoissuorituksia, kun on kyse investoinneista, joiden tavoitteena on tukea sellaisia maaseudun kehittämistoimia tai kaupunkialueiden kehittämis- tai elvyttämistoimia, joissa maa tai kiinteistö on osa investointia. Tällaiset maan tai kiinteistön muodossa annetut luontoissuoritukset ovat tukikelpoisia edellyttäen, että 69 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

11. Arvonlisäveron ei katsota olevan toimen tukikelpoinen meno, paitsi jos se on kansallisten arvonlisäverosäännösten mukaan palautukseen oikeuttamaton. Loppukäyttäjien toteuttamiin investointeihin liittyvää arvonverolisäkohtelua ei oteta huomioon määritettäessä rahoitusvälineen mukaisten menojen tukikelpoisuutta. Jos yhdistetään rahoitusvälineitä ja avustuksia tämän artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti, avustukseen sovelletaan kuitenkin 69 artiklan 3 kohdan säännöksiä.

12. Tässä artiklassa sovellettavilla unionin valtiontukisäännöksillä tarkoitetaan säännöksiä, jotka ovat voimassa, kun, tapauksen mukaan, hallintoviranomainen tai rahasto-osuusrahaston täytäntöönpanosta vastaava elin varaa ohjelman rahoitusosuuksia sopimusperusteisesti johonkin rahoitusvälineeseen tai kun rahoitusväline varaa ohjelman rahoitusosuuksia sopimusperusteisesti loppukäyttäjille.

13. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan maan hankintaa ja teknisen tuen yhdistämistä rahoitusvälineisiin koskevat täydentävät erityissäännöt.

38 artikla

Rahoitusvälineiden käyttöönotto

1. Pannessaan täytäntöön 37 artiklaa hallintoviranomaiset voivat antaa rahoitusta seuraaviin rahoitusvälineisiin:

a) unionin tasolla perustetut rahoitusvälineet, joita komissio hallinnoi suoraan tai välillisesti;

b) kansallisella, alueellisella, valtioiden välisellä tai rajat ylittävällä tasolla perustetut rahoitusvälineet, joita hallinnoidaan hallintoviranomaisen toimesta tai sen vastuulla.

2. ERI-rahastoista 1 kohdan a alakohdan mukaisiin rahoitusvälineisiin maksetut rahoitusosuudet on vietävä erillisille tileille ja käytettävä asianomaisten ERI-rahastojen tavoitteiden mukaisesti tukemaan sellaisia toimenpiteitä ja loppukäyttäjiä, jotka ovat kyseisten rahoitusosuuksien lähteenä olevan ohjelman tai ohjelmien mukaisia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin maksettuihin rahoitusosuuksiin sovelletaan tätä asetusta, jollei nimenomaisesti säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

Toinen alakohta ei vaikuta sääntöihin, jotka koskevat varainhoitoasetuksen mukaisten rahoitusvälineiden perustamista ja toimintaa, jos ne eivät ole ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, jolloin sovelletaan ensisijaisesti tätä asetusta.

3. Kun kyseessä ovat 1 kohdan b alakohdan mukaiset rahoitusvälineet, hallintoviranomainen voi antaa rahoitusta seuraaviin rahoitusvälineisiin:

a) rahoitusvälineet, jotka täyttävät ne vakioehdot ja -edellytykset, jotka komissio on vahvistanut tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

b) jo olemassa olevat tai vastaperustetut rahoitusvälineet, jotka on erityisesti kehitetty asiaankuuluvan prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden saavuttamista varten.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäännöksiä, jotka koskevat niitä vakioehtoja ja -edellytyksiä, jotka rahoitusvälineiden on ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti täytettävä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelmää noudattaen.

4. Tukiessaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä hallintoviranomainen voi

a) sijoittaa sellaisten olemassa olevien tai vastaperustettujen – myös muista ERI-rahastoista rahoitettujen – oikeussubjektien pääomaan, jotka käyttävät asianomaisten ERI-rahastojen tavoitteiden mukaisia rahoitusvälineitä ja jotka toteuttavat täytäntöönpanotehtäviä; tällaisille oikeussubjekteille voidaan osoittaa tukea ainoastaan sen verran kuin uusien investointien täytäntöönpanoon 37 artiklan mukaisesti tarvitaan ja tavalla, joka on tämän asetuksen tavoitteiden mukainen;

b) siirtää rahoitusvälineiden käyttöönottoon liittyvät tehtävät

   i) EIP:lle;

   ii) kansainvälisille rahoituslaitoksille, joissa jäsenvaltio on osakkaana, tai jäsenvaltiossa perustetuille rahoituslaitoksille, joiden tavoitteena on yleisen edun edistäminen julkisen viranomaisen valvonnassa;

   iii) julkis- tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle; tai

c) toteuttaa käyttöönottoon liittyvät tehtävät suoraan, kun rahoitusvälineet koostuvat yksinomaan lainoista tai vakuuksista. Tässä tapauksessa hallintoviranomainen katsotaan 10 artiklan 10 kohdassa määritellyksi tuensaajaksi.

Kun ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahoitusvälineen käyttöönotosta, niiden on varmistettava sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön noudattaminen, mukaan luettuina ERI-rahastoja, valtiontukea ja julkisia hankintoja koskevat säännöt, sekä rahanpesun ehkäisemistä, terrorismin torjumista ja veropetoksia koskevat asiaankuuluvat vaatimukset ja niihin sovellettava lainsäädäntö. Nämä elimet eivät saa olla sijoittautuneita alueille, joiden tuomioistuimet eivät tee unionin kanssa yhteistyötä kansainvälisesti sovittujen veromääräysten soveltamisessa, eivätkä pitää yllä liikesuhteita tällaisille alueille rekisteröityjen yhteisöjen kanssa, ja niiden on saatettava mainitut vaatimukset osaksi valittujen rahoituksenvälittäjien kanssa tekemiään sopimuksia.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan täydentävät erityissäännöt, jotka koskevat rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien yhteisöjen asemaa, vastuita ja tehtäviä sekä niihin liittyviä valintaperusteita ja tuotteita, joita rahoitusvälineillä voidaan tuottaa 37 artiklan mukaisesti. Komissio antaa nämä delegoidut säännökset yhtäaikaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 22. huhtikuuta 2014.

5. Kun 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut yhteisöt vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta, ne voivat siirtää osan käyttöönottoon liittyvistä tehtävistä edelleen rahoituksenvälittäjille sillä edellytyksellä, että kyseiset yhteisöt varmistavat omalla vastuullaan, että rahoituksenvälittäjät täyttävät varainhoitoasetuksen 140 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa säädetyt vaatimukset. Rahoituksenvälittäjät on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla ja eturistiriitoja välttäen.

6. Edellä olevan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut elimet, joille käyttöönottoon liittyviä tehtäviä on siirretty, voivat avata varainhoitotilejä omissa nimissään ja hallintoviranomaisen puolesta, tai perustaa rahoitusvälineen erillisenä rahoituskokonaisuutena rahoituslaitoksessa. Kun kyseessä on erillinen rahoituskokonaisuus, rahoitusvälineeseen sijoitetut ohjelman varat on erillisellä kirjanpidolla erotettava muista rahoituslaitoksessa saatavilla olevista varoista. Varainhoitotileillä olevien varojen ja tällaisten erillisten rahoituskokonaisuuksien hoitamisessa on noudatettava moitteettoman varainhoidon periaatetta ja asianmukaisia vakavaraisuussääntöjä, ja kyseisten varojen likviditeetin on oltava riittävä.

7. Kun rahoitusväline otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen III mukaisissa rahoitussopimuksissa rahoitusvälineen käyttöönoton edellyttämien rakenteiden mukaisesti seuraavilla tasoilla:

a) tarvittaessa hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien ja rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen välillä, ja

b) hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien tai tarvittaessa rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen ja rahoitusvälineen käyttöönotosta vastaavan elimen välillä.

8. Kun kyseessä on rahoitusväline, joka otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisessa strategia-asiakirjassa, jonka seurantakomitea tarkastaa.

9. Kansallisia julkisia ja yksityisiä rahoitusosuuksia, mukaan lukien soveltuvin osin 37 artiklan 10 kohdassa tarkoitetut luontoissuoritukset, voidaan myöntää rahasto-osuusrahastojen tasolla, rahoitusvälineiden tasolla tai loppukäyttäjien tasolla rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään yhtäläiset järjestelyt 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen hallinnoimien varojen siirtämistä ja hallintoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

EAKR:n ja maaseuturahaston rahoitusosuus pk-yrityksille tarkoitetuissa EIP:n toteuttamiin rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuvissa yhteisissä rahoitusvälineissä

1. Tätä artiklaa sovellettaessa 'velkarahoituksella' tarkoitetaan lainoja, leasing-järjestelyihin perustuvaa velkarahoitusta tai takausta.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa EAKR:n ja maaseuturahaston kautta rahoitusosuuden tämän asetuksen 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin, joiden hallinnosta komissio huolehtii välillisesti siten, että EIP:lle on siirretty täytäntöönpanotehtäviä varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 139 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavien toimien osalta:

a) rajaamattomat vakuudet, joilla lievennetään rahoituksenvälittäjien pääomavaatimuksia tukikelpoisille pk-yrityksille tämän asetuksen 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti myönnettävään velkarahoitukseen liittyvien uusien salkkujen osalta;

b) arvopaperistaminen sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa, ja joka koskee jotain seuraavista:

i) olemassa olevat sellaisen velkarahoituksen salkut, joka on tarkoitettu pk-yrityksille ja muille yrityksille, joissa on vähemmän kuin 500 työntekijää;

ii) uudet pk-yrityksille tarkoitetun velkarahoituksen salkut.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetulla rahoitusosuudella osallistutaan niissä mainittujen salkkujen etuoikeusasemaltaan heikompiin ja/tai välirahoituseriin edellyttäen, että asianomainen rahoituksenvälittäjä säilyttää salkkujen riskistä riittävän osuuden, joka vastaa vähintään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU ([2]) ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyä säilyttämisvaatimusta, jotta varmistetaan riittävä etujen yhteensovittaminen. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun arvopaperistamisen osalta rahoituksenvälittäjän on luotava uutta velkarahoitusta tukikelpoisille pk-yrityksille tämän asetuksen 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Kunkin jäsenvaltion, joka aikoo osallistua tällaisiin rahoitusvälineisiin, on osallistuttava määrällä, joka vastaa pk-yritysten velkarahoituksen tarvetta kyseisessä jäsenvaltiossa ja tällaisen pk-yritysten velkarahoituksen arvioitua kysyntää, kun otetaan huomioon 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu ennakkoarviointi, ja joka ei missään tapauksessa ole enemmän kuin 7 prosenttia EAKR:stä ja maaseuturahastosta kyseiselle jäsenvaltiolle kohdennetusta määrästä. Kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden kokonaisrahoitusosuuteen EAKR:n ja maaseuturahaston osalta sovelletaan yleistä enimmäismäärää, joka on 8 500 000 000 euroa (vuoden 2011 hintoina).

Jos komissio katsoo EIP:tä kuultuaan, että kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien yhteenlasketusta määrästä muodostuva rahoitusvälineelle maksettava vähimmäistason kokonaisrahoitusosuus ei ole riittävä, kun otetaan huomioon 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa ennakkoarvioinnissa määritelty vähintään tarvittava kriittinen massa, rahoitusvälineen käyttöönotto keskeytetään ja rahoitusosuudet palautetaan jäsenvaltioille.

Jos jäsenvaltio ja EIP eivät pääse sopimukseen 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun rahoitussopimuksen ehdoista, jäsenvaltio voi toimittaa pyynnön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun ohjelman muuttamisesta ja kohdentaa rahoitusosuuden uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Jos jäsenvaltion 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetulla kyseisen jäsenvaltion ja EIP:n välisellä rahoitussopimuksella vahvistetun jäsenvaltion rahoitusvälineeseen antaman rahoitusosuuden päättämisen ehdot täyttyvät, jäsenvaltio voi toimittaa pyynnön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

alakohdassa tarkoitetun ohjelman muuttamisesta ja kohdentaa rahoitusosuuden uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Jos jäsenvaltion osallistuminen rahoitusvälineeseen päättyy, kyseinen jäsenvaltion on toimitettava pyyntö ohjelman muuttamisesta. Jos käyttämättömät määrärahat vapautetaan, vapautetut määrärahat saatetaan uudelleen kyseisen jäsenvaltion käytettäviksi, jotta ne voidaan ohjelmoida uudelleen muille ohjelmille ja prioriteeteille temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

3. Ne pk-yritykset, jotka saavat uutta velkarahoitusta rahoituksenvälittäjän 2 kohdassa tarkoitetun rahoitusvälineen yhteydessä luoman uuden salkun ansiosta, katsotaan sen rahoitusosuuden loppukäyttäjiksi, joka on maksettu EAKR:stä ja maaseuturahastosta kyseiseen rahoitusvälineeseen.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun rahoitusosuuden on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdassa säädetään, sen on perustuttava yhteen EIP:n ja komission tekemään unionin tason ennakkoarviointiin;

   Pankkien velkarahoituksesta ja pk-yrityksistä saatavilla oleviin tietoihin perustuva ennakkoarviointi sisältää muun muassa analyysin pk-yritysten rahoitustarpeista unionin tasolla, pk-yritysten rahoitusehdoista ja -tarpeista sekä rahoituksen tarjonnan aukkokohdista kussakin jäsenvaltiossa, pk-yrityssektorin taloudellisen ja rahoitustilanteen ominaispiirteistä jäsenvaltioissa, kokonaisrahoitusosuuksien vähimmäismääräisestä kriittisestä massasta, arviosta näiden rahoitusosuuksien muodostamasta kokonaislainavolyymistä ja tuotetusta lisäarvosta.

b) kunkin osallistuvan jäsenvaltion on annettava tämä rahoitusosuus osana 9 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdassa asetettua temaattista tavoitetta tukevaa erityistä kansallista ohjelmaa, joita on yksi kutakin EAKR:stä ja maaseuturahastosta maksettua rahoitusosuutta kohden;

c) rahoitusosuuden on oltava kunkin osallistuvan jäsenvaltion ja EIP:n välisen rahoitussopimuksen ehtojen mukainen, jotka koskevat muun muassa seuraavia:

   i) EIP:n tehtävät ja velvoitteet, mukaan lukien palkkiot;

   ii) 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tukikelpoisuuskauden selvästi määriteltyinä ajankohtina saavutettava vähimmäismääräinen vipuvaikutus;

   iii) uuden velkarahoituksen ehdot;

   iv) muita kuin tukikelpoisia toimia ja poissulkemisen perusteita koskevat määräykset;

   v) maksujen aikataulu;

   vi) siinä tapauksessa sovellettavat seuraamukset, että rahoituksenvälittäjät eivät täytä velvoitteitaan;

   vii) rahoituksenvälittäjien valinta;

   viii) seuranta, raportointi ja tarkastus;

   ix) näkyvyys;

   x) sopimuksen päättämistä koskevat ehdot.

   Rahoitusvälinettä käyttöön otettaessa EIP tekee sopimusjärjestelyjä valittujen rahoituksenvälittäjien kanssa.

d) jos c alakohdassa tarkoitettua rahoitussopimusta ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa b alakohdassa tarkoitetun ohjelman hyväksymisestä, jäsenvaltiolla on oikeus kohdentaa kyseinen rahoitusosuus uudelleen muihin ohjelmiin ja prioriteetteihin temaattisen keskittämisen vaatimusten mukaisesti.

Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksellä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun rahoitussopimuksen mallin. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa on saavutettava 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritettyinä ajankohtina vähimmäismääräinen vipuvaikutus, joka lasketaan suhteena rahoituksenvälittäjien luoman, tukikelpoisille pk-yrityksille tarkoitetun uuden velkarahoituksen ja kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin olevan, EAKR:stä ja maaseuturahastosta asianomaisiin rahoitusvälineisiin maksetun rahoitusosuuden välillä. Vähimmäismääräinen vipuvaikutus voi olla erilainen eri osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Jos rahoituksenvälittäjä ei saavuta vähimmäismääräistä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritettyä vipuvaikutusta, se on sopimuksen nojalla velvollinen maksamaan sakkoja tai taloudellista korvausta osallistuvan jäsenvaltion hyväksi rahoitussopimuksessa asetettujen ehtojen mukaisesti.

Jos rahoituksenvälittäjä ei saavuta rahoitussopimuksessa määritettyä vähimmäismääräistä vipuvaikutusta, tällä ei ole vaikutusta annettuihin vakuuksiin eikä asiaankuuluviin arvopaperistamistransaktioihin.

6. Poiketen siitä, mitä 38 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet voidaan sijoittaa erillisille tileille jäsenvaltioittain, tai jos kaksi tai useampi osallistuva jäsenvaltio antaa suostumuksensa, yhdelle tilille, joka kattaa kaikki kyseiset jäsenvaltiot ja jota käytetään sen ohjelman erityistavoitteiden mukaisesti, josta rahoitusosuudet otetaan.

7. Poiketen siitä, mitä 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusosuuksista säädetään, jäsenvaltion komissiolle osoittama maksupyyntö on tehtävä siten, että perustana on 100 prosenttia jäsenvaltion EIP:lle maksamista määristä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritetyn suunnitelman mukaisesti. Näiden maksupyyntöjen on perustuttava sellaisiin EIP:n pyytämiin määriin, jotka katsotaan välttämättömiksi, jotta katetaan seuraavien kolmen kuukauden aikana lopullisesti sovittaviin vakuussopimuksiin tai arvopaperistamistransaktioihin liittyvät sitoumukset. Jäsenvaltioiden on suoritettava maksut EIP:lle viipymättä ja joka tapauksessa ennen kuin EIP tekee sitoumuksia.

8. Ohjelman päättyessä tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineelle maksettu ohjelman rahoitusosuuksien kokonaismäärä, joka vastaa:

a) 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta 42 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja eriä;

b) 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta arvopaperistamistransaktioiden luoman uuden velkarahoituksen kokonaismäärää, joka on maksettu tukikelpoisille pk-yrityksille tai niiden hyväksi 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tukikelpoisuuskautena.

9. Jäljempänä olevia 44 ja 45 artiklaa sovellettaessa vakuudet ja rajaamattomat vakuudet, siltä osin kuin niitä ei ole vaadittu maksettaviksi, ja arvopaperistamistransaktioihin liittyvät palautuneet varat, on katsottava rahoitusvälineisiin takaisin maksettaviksi varoiksi. Rahoitusvälineen purkamisesta syntyvät nettotuotot sen jälkeen, kun niistä on vähennetty kustannukset, palkkiot sekä EAKR:stä ja maaseuturahastosta rahoitusta saaneita paremmassa etuoikeusasemassa oleville velkojille maksetut määrät, on palautettava asianomaisille jäsenvaltiolle suhteessa siihen, mitkä niiden rahoitusosuudet ovat rahoitusvälineessä.

10. Jäljempänä olevan 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen on sisällyttävä seuraavat täydentävät tiedot:

a) EAKR:stä ja maaseuturahastosta rahoitusvälineelle maksetun tuen kokonaismäärä suhteessa rajaamattomiin vakuuksiin tai arvopaperistamistransaktioihin ohjelmittain ja prioriteeteittain tai toimenpiteittäin;

b) edistyminen uuden velkarahoituksen luomisessa tukikelpoisille pk-yrityksille 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

11. Jos tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa ei muuta määrätä ja sen estämättä, mitä 93 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti rahoitusvälineille kohdennetut varat voidaan käyttää uuden velkarahoituksen luomiseen pk-yrityksille jäsenvaltion koko alueella alueluokasta riippumatta.

12. Jäljempänä olevaa 70 artiklaa ei sovelleta ohjelmiin, jotka on perustettu rahoitusvälineiden ottamiseksi käyttöön tämän artiklan mukaisesti.

40 artikla

Rahoitusvälineiden hallinto ja valvonta

1. EAKR:ää, koheesiorahastoa, ESR:ää sekä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa varten tämän asetuksen 124 artiklan mukaisesti ja maaseuturahastoa varten maaseuturahastoasetuksen 65 artiklan mukaisesti nimetyt elimet eivät saa suorittaa paikan päällä sellaisia toimia koskevia varmennuksia, jotka käsittävät 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti käyttöön otettuja rahoitusvälineitä. Nämä nimetyt elimet saavat säännöllisin väliajoin tarkastuskertomuksia elimiltä, joille kyseisten rahoitusvälineiden käyttöönotto on uskottu.

2. Ohjelmien tarkastuksesta vastaavat elimet eivät saa tarkastaa toimia, jotka käsittävät 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti käyttöön otettuja rahoitusvälineitä, eivätkä näihin rahoitusvälineisiin liittyviä hallinto- ja valvontajärjestelmiä. Ne saavat säännöllisin väliajoin tarkastuskertomuksia tarkastajilta, jotka on nimetty kyseisten rahoitusvälineiden perustamisesta tehdyissä sopimuksissa.

3. Ohjelmien tarkastuksesta vastaavat elimet voivat suorittaa tarkastuksia loppukäyttäjien tasolla vain yhdessä tai useammassa seuraavista tapauksista:

a) todentavat asiakirjat, jotka osoittavat, että loppukäyttäjät ovat saaneet tukea rahoitusvälineestä ja että tuki on käytetty aiottuun tarkoitukseen ja sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, eivät ole saatavissa hallintoviranomaisen tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten tasolla;

b) on näyttöä siitä, että hallintoviranomaisen tai rahoitusvälineen käyttöönotosta vastaavien elinten tasolla saatavilla olevat asiakirjat eivät anna todenmukaista ja tarkkaa tietoa annetusta tuesta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden hallintoa ja valvontaa, mukaan lukien hallinto- ja tarkastusviranomaisten suorittama valvonta, todentavien asiakirjojen säilyttämistä koskevat järjestelyt, todentavin asiakirjoin todistettavat asiat sekä hallinto- ja valvonta- sekä tarkastusjärjestelyt. Komissio antaa tämä delegoidut säännökset yhtäaikaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 22. huhtikuuta 2014.

5. Rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten on varmistettava, että todentavat asiakirjat ovat saatavissa, eivätkä ne saa asettaa loppukäyttäjille tallentamisvaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin on tarpeen, jotta nämä elimet voivat hoitaa tämän tehtävän.

41 artikla

Rahoitusvälineiden menoja sisältävät maksupyynnöt

1. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet ja 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet, jotka on otettu käyttöön 38 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, asteittaiset välimaksupyynnöt ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavia rahoitusosuuksia varten on esitettävä 65 artiklan 2 kohdassa säädettynä tukikelpoisuusaikana, jäljempänä 'tukikelpoisuusaika', seuraavien edellytysten mukaisesti:

a) ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavan rahoitusosuuden määrä, joka sisältyy kuhunkin tukikelpoisuusaikana jätettyyn välimaksupyyntöön, saa olla enintään 25 prosenttia asiaankuuluvassa rahoitussopimuksessa ohjelmasta rahoitusvälineeseen osoitettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärästä. Se vastaa 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuja menoja, ja se odotetaan maksettavan tukikelpoisuusaikana. Tukikelpoisuusajan jälkeen jätettyihin välimaksupyyntöihin on sisällytettävä 42 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä;

b) kukin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu välimaksupyyntö voi sisältää enintään 25 prosenttia 38 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta kansallisen osarahoituksen kokonaismäärästä, joka odotetaan maksettavan rahoitusvälineeseen, tai loppukäyttäjien tasolla 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuja menoja varten tukikelpoisuusaikana;

c) myöhemmät tukikelpoisuusaikana jätettävät välimaksupyynnöt voidaan esittää ainoastaan seuraavasti:

   i) toisen välimaksupyynnön osalta, kun vähintään 60 prosenttia ensimmäiseen välimaksupyyntöön sisältyneestä määrästä on käytetty 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina;

   ii) kolmannen ja sitä seuraavien välimaksupyyntöjen osalta, kun vähintään 85 prosenttia edellisiin välimaksupyyntöihin sisältyneistä määristä on käytetty 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina.

d) kussakin välimaksupyynnössä, joka sisältää rahoitusvälineisiin liittyviä menoja, on erikseen ilmoitettava ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä ja 42 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuina tukikelpoisina menoina maksetut määrät.

Ohjelman sulkemisen yhteydessä loppumaksun maksamista koskevaan hakemukseen on sisällytettävä 42 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä.

2. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut, 38 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti käyttöön otetut rahoitusvälineet, välimaksupyyntöihin ja loppumaksun maksamista koskevaan hakemukseen on sisällytettävä niiden maksujen kokonaismäärä, jotka hallintoviranomainen on suorittanut 42 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja loppukäyttäjiin tehtäviä investointeja varten.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoiduilla säädöksillä 149 artiklan mukaisesti säännöt, jotka koskevat rahoitusvälineisiin tehtävien maksujen peruuttamista sekä maksatushakemuksiin tämän johdosta tehtäviä muutoksia.

4. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan mallit, joita on käytettävä annettaessa rahoitusvälineisiin liittyviä lisätietoja komissiolle toimitettavien maksupyyntöjen mukana. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

42 artikla

Tukikelpoiset menot ohjelman sulkemisen yhteydessä

1. Ohjelman sulkemisen yhteydessä rahoitusvälineen tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineestä tukikelpoisuusaikana tosiasiallisesti maksettu ohjelman osuuksien kokonaismäärä tai, vakuuksien tapauksessa, sidottu kokonaismäärä, joka vastaa seuraavia eriä:

a) loppukäyttäjille suoritetut maksut ja 37 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa loppukäyttäjien hyväksi suoritetut maksut;

b) sekä voimassa oleviin että jo erääntyneisiin vakuussopimuksiin sidotut varat tappioihin liittyvien mahdollisten vakuusvaateiden täyttämiseksi; tämä erä lasketaan ennalta tehtävän varovaisen riskinarvioinnin perusteella, ja se kattaa suuren määrän uusia lainoja tai muita riskirahoitusvälineitä loppukäyttäjiin tehtäviä uusia investointeja varten;

c) rahoitusvälineisiin yhdistettynä käytetyt pääomitetut korkotuet tai vakuuspalkkiohyvitykset, jotka tulevat maksettaviksi enintään kymmenen vuoden ajalta tukikelpoisuusajan jälkeen ja jotka maksetaan kyseistä tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille; ne maksetaan tosiasiallisesti tukikelpoisuusajan jälkeen, mutta ne koskevat lainoja tai muita riskirahoitusvälineitä, jotka on maksettu loppukäyttäjiin tehtyjä investointeja varten tukikelpoisuusaikana;

d) korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista tai rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä erityisistä säännöistä, jotka koskevat ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen korkotuen ja vakuuspalkkiohyvitysten vuotuisten maksuerien pääomittamista koskevan järjestelmän perustamista.

2. Kun kyseessä ovat oman pääoman ehtoiset välineet ja mikroluotot, ne pääomitetut hallintokustannukset tai -palkkiot, jotka tulevat maksettaviksi enintään kuuden vuoden ajalta 55 artiklan 2 kohdassa vahvistetun tukikelpoisuusajan jälkeen loppukäyttäjiin mainittuna tukikelpoisuusaikana tehtyjen investointien osalta ja joihin ei voida soveltaa 44 tai 45 artiklan säännöksiä, voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi, kun ne maksetaan kyseistä tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille.

3. Kun kyseessä ovat oman pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joiden kohderyhmänä ovat 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut yritykset, joita koskeva 38 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahoitussopimus on allekirjoitettu ennen 31 päivää joulukuuta 2017 ja jotka ovat investoineet tukikelpoisuusajan loppuun mennessä vähintään 55 prosenttia asiaankuuluvaan rahoitussopimukseen sidotuista ohjelman varoista, tietty määrä maksuista, jotka on tarkoitettu loppukäyttäjiin enintään neljän vuoden aikana tukikelpoisuusajan jälkeen tehtäviin investointeihin, voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi, kun ne maksetaan erikseen tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille, edellyttäen että noudatetaan valtiontukisääntöjä ja että kaikki jäljempänä asetetut ehdot täytetään.

Sulkutilille maksettavat varat

a) on käytettävä yksinomaan sellaisiin loppukäyttäjiin tehtäviin jatkoinvestointeihin, jotka ovat saaneet tukikelpoisuusaikana rahoitusvälineistä edelleen kokonaan tai osittain suorittamattomia alkupääomainvestointeja;

b) on käytettävä yksinomaan jatkoinvestointeihin, jotka on määrä tehdä markkinastandardien ja niitä koskevien sopimussuhteisten järjestelyjen mukaisesti ja rajata välttämättömimpään, jotta yksityisen sektorin yhteisinvestointeja voidaan lisätä ja samalla varmistaa kohdeyritysten rahoituksen jatkuvuus, niin että sekä julkiset että yksityiset sijoittajat voivat hyötyä investoinneista;

c) saavat olla enintään 20 prosenttia 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tukikelpoisista menoista, ja tästä enimmäismäärästä on vähennettävä rahoitusvälineeseen tukikelpoisuusaikana palautetut enimmäismääräiset pääomavarat ja tuotot.

Kaikki sulkutilille maksetut määrät, joita ei käytetä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna ajanjaksona maksettuihin, loppukäyttäjiin tehtäviin investointeihin, on käytettävä 45 artiklan mukaisesti.

4. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tukikelpoiset menot eivät saa ylittää seuraavien erien summaa:

a) ERI-rahastoista 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin maksetun tuen kokonaismäärä; ja

b) vastaava kansallinen osarahoitus.

5. Rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaava elin tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta 38 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti vastaavat elimet voivat veloittaa 1 kohdan d alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetut hallintokustannukset tai -palkkiot, jotka eivät saa ylittää tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä määriteltyjä kynnysarvoja. Jos hallintokustannuksiin sisältyy välittömiä tai välillisiä kustannuseriä, jotka korvataan todentavia asiakirjoja vastaan, hallintopalkkioilla tarkoitetaan suoritetun palvelun osalta sovittua hintaa, joka tapauksen mukaan määräytyy kilpailuun perustuvan markkinaprosessin kautta. Hallintokustannukset ja -palkkiot perustuvat suoriteperusteiseen laskentamenetelmään.

Hallintokustannukset ja -palkkiot voivat kattaa järjestelykustannukset. Jos järjestelypalkkiot veloitetaan loppukäyttäjiltä, niitä ei voida ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi.

Hallintokustannukset ja -palkkiot, mukaan lukien ne, jotka aiheutuvat rahoitusvälineen valmistelusta ennen asianomaisen rahoitussopimuksen allekirjoittamista, ovat tukikelpoisia asianomaisen rahoitussopimuksen allekirjoituspäivästä alkaen.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan erityissäännöt, jotka koskevat perusteita, joiden mukaisesti määritetään hallintokustannukset ja -maksut saavutettujen tulosten ja sovellettavien kynnysarvojen perusteella, sekä säännöt, jotka koskevat pääomitettujen hallintokustannusten ja -maksujen korvaamista oman pääoman ehtoisten välineiden ja mikroluottojen osalta.

43 artikla

ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta syntyvät korko- ja muut tuotot

1. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksettu tuki on talletettava tilille rahoituslaitoksessa, jonka kotipaikka sijaitsee jäsenvaltiossa, ja se on sijoitettava väliaikaisesti moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti.

2. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta johtuvat korko- ja muut tuotot on käytettävä samoihin tarkoituksiin, mukaan luettuina 42 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista tai rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu sekä 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksetut menot, kuin ERI-rahastoista maksettu alkuperäinen tuki joko saman rahoitusvälineen yhteydessä tai rahoitusvälineen purkamisen seurauksena toisten rahoitusvälineiden tai tukimuotojen yhteydessä prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden mukaisesti tukikelpoisuusajan loppuun asti.

3. Hallintoviranomaisen on huolehdittava, että korko- ja muiden tuottojen käytöstä pidetään asianmukaisesti kirjaa.

44 artikla

ERI-rahastoista maksetusta tuesta johtuvien varojen uudelleenkäyttö tukikelpoisuusajan loppuun asti

1. Rahoitusvälineisiin takaisin maksetut, ERI-rahastojen tuesta johtuvat varat, jotka saadaan investoinneista tai vakuussopimuksiin sidottujen varojen vapautumisesta, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja tuotot sekä muut tulot, kuten korot, vakuuspalkkiot, osingot, pääomatulot tai muut investoinneista saadut tulot, on käytettävä uudelleen seuraaviin tarkoituksiin enintään tarvittavan määrän suuruisina ja asianomaisissa rahoitussopimuksissa sovitussa järjestyksessä:

a) samojen tai muiden rahoitusvälineiden kautta tehtävät uudet investoinnit prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden mukaisesti;

b) tarvittaessa erityiskorvaus sellaisille yksityisille tai markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimiville julkisille investoijille, jotka antavat ERI-rahastoista rahoitusvälineeseen maksetun tuen vastineeksi käyttöön varoja tai tekevät yhteisinvestointeja loppukäyttäjien tasolla;

c) tarvittaessa korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista ja rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisen erityiskorvauksen tarve ja taso määritetään ennakkoarvioinnissa. Erityiskorvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen sellaisten kannustimien luomiseksi, joilla houkutellaan maksetun tuen vastineeksi käyttöön annettavia yksityisiä varoja, eikä sillä saa antaa liiallisia korvauksia yksityisille tai markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimiville julkisille investoijille. Edut on sovitettava yhteen jakamalla asianmukaisesti riskit ja tuotto sekä soveltamalla tavanomaisia kaupallisia perusteita valtiontukia koskevaa unionin sääntöjä noudattaen.

2. Hallintoviranomaisen on huolehdittava, että 1 kohdassa tarkoitettujen varojen käytöstä pidetään asianmukaisesti kirjaa.

45 artikla

Varojen käyttö tukikelpoisuusajan päättymisen jälkeen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineisiin takaisin maksetut varat, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja tuotot sekä muut tulot, jotka ovat syntyneet vähintään kahdeksan vuoden aikana tukikelpoisuusajan päättymisen jälkeen ja jotka johtuvat 37 artiklassa tarkoitetusta ERI-rahastojen tuesta rahoitusvälineille, käytetään ohjelman tai ohjelmien tavoitteiden mukaisesti joko saman rahoitusvälineen yhteydessä tai sen jälkeen, kun varat eivät enää ole rahoitusvälineen käytettävissä, muiden rahoitusvälineiden yhteydessä, edellyttäen että molemmissa tapauksissa markkinatilanteen arviointi osoittaa tällaisten investointien jatkuvan tarpeen, tai muiden tukimuotojen yhteydessä.

46 artikla

Rahoitusvälineiden käyttöönottoa koskeva kertomus

1. Hallintoviranomaisen on lähetettävä komissiolle vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen liitteenä erityiskertomus toimista, joihin sisältyy rahoitusvälineitä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on sisällettävä kustakin rahoitusvälineestä seuraavat tiedot:

a) tiedot ohjelmasta ja prioriteetista tai toimenpiteestä, johon perustuen ERI-rahastojen tuki myönnetään;

b) rahoitusvälineen ja käyttöönottojärjestelyjen kuvaus;

c) tiedot elimistä, jotka vastaavat rahoitusvälineiden käyttöönotosta, ja tapauksen mukaan elimistä, jotka vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä 38 artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetulla tavalla, sekä tiedot 38 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista rahoituksenvälittäjistä;

d) rahoitusvälineeseen ohjelmista maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä prioriteetin tai toimenpiteen mukaan jaoteltuna;

e) loppukäyttäjille tai loppukäyttäjien hyväksi maksetun tai rahoitusvälineestä vakuussopimuksiin loppukäyttäjiin tehtäviä investointeja varten sidotun tuen kokonaismäärä sekä aiheutuneet hallintokustannukset tai maksetut hallintopalkkiot ohjelman, prioriteetin tai toimenpiteen mukaan jaoteltuna;

f) rahoitusvälineen tuloksellisuus, mukaan lukien sen perustamisen ja sellaisten elimien valitsemisen edistyminen, joiden tehtävänä on ottaa rahoitusväline käyttöön, mukaan lukien elin, joka vastaa rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta;

g) 43 artiklassa tarkoitetut ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta syntyvät korko- ja muut tuotot sekä 44 artiklassa tarkoitetut investoinneista saadut rahoitusvälineisiin takaisin maksetut ohjelmien varat;

h) edistyminen rahoitusvälineen avulla toteutetuista investoinneista odotettujen vipuvaikutusten saavuttamisessa sekä investointien ja osuuksien arvo;

i) oman pääoman ehtoisten sijoitusten arvo edeltävinä vuosina;

j) rahoitusvälineen osuus kyseisen prioriteetin tai toimenpiteen indikaattorien saavuttamisessa.

Ensimmäisen alakohdan h ja j alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan sisällyttää vain vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien vuotuisten täytäntöönpanokertomusten liitteeseen sekä lopulliseen täytäntöönpanokertomukseen. Ensimmäisen alakohdan a –j alakohdassa esitettyjä kertomuksen antamista koskevia velvoitteita ei sovelleta loppukäyttäjiin.

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan täytäntöönpanona yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan mallit, joita on käytettävä toimitettaessa rahoitusvälineitä koskevia tietoja komissiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio laatii vuosittain vuodesta 2016 alkaen yhteenvetoja hallintoviranomaisten tämän artiklan mukaisesti toimittamista tiedoista, jotka koskevat rahoitusvälineiden rahoitukseen ja käyttöönottoon liittyvää edistymistä, kuuden kuukauden kuluessa niiden vuotuisten täytäntöönpanokertomusten esittämisen määräajasta, joihin viitataan 111 artiklan 1 kohdassa EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta, maaseuturahastoasetuksen 75 artiklassa maaseuturahaston osalta ja rahastokohtaisten sääntöjen asianomaisissa kohdissa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta. Nämä yhteenvedot toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja julkaistaan.

V OSASTO

SEURANTA JA ARVIOINTI

I LUKU

Seuranta

I jakso

Ohjelmien seuranta

47 artikla

Seurantakomitea

1. Jäsenvaltion on perustettava institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti ohjelman täytäntöönpanon seurantaa varten komitea yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona ohjelman hyväksymisestä annettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle, jäljempänä 'seurantakomitea'.

Jäsenvaltio voi perustaa yhden seurantakomitean useampaa kuin yhtä ERI-rahastoista osarahoitettua ohjelmaa varten.

2. Kukin seurantakomitea laatii ja hyväksyy työjärjestyksensä asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteiden mukaisesti.

3. Yhteistyöohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan, on perustettava Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman seurantakomitea, yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhteistyöohjelman hyväksymispäätöksestä on ilmoitettu jäsenvaltioille. Seurantakomitea laatii ja hyväksyy työjärjestyksensä.

48 artikla

Seurantakomitean kokoonpano

1. Seurantakomitean kokoonpanosta päättää jäsenvaltio edellyttäen, että seurantakomitea koostuu asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten ja välittävien toimielinten edustajista sekä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden edustajista. Kumppaneiden edustajien on saatava asianomaisilta kumppaneilta valtuutus seurantakomiteaan osallistumiselle avoimia menettelyjä noudattaen. Kullakin seurantakomitean jäsenellä voi olla äänioikeus.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman seurantakomitean kokoonpanosta sopivat ohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot sekä kolmannet maat, jos ne ovat hyväksyneet kutsun osallistua yhteistyöohjelmaan. Seurantakomiteaan on kuuluttava näiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden asianmukaisia edustajia. Seurantakomiteaan voi kuuluu sellaisia eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymän (EAYY) edustajia, jotka toteuttavat ohjelma-alueella ohjelmaan liittyviä toimia.

2. Seurantakomitean jäsenluettelo julkaistaan.

3. Komissio osallistuu seurantakomitean työhön neuvonantajan ominaisuudessa.

4. Jos EIP osallistuu ohjelmaan, se voi osallistua seurantakomitean työhön neuvonantajan ominaisuudessa.

5. Seurantakomitean puheenjohtajana toimii jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

49 artikla

Seurantakomitean tehtävät

1. Seurantakomitean on kokoonnuttava vähintään kerran vuodessa, ja sen on tarkasteltava ohjelman täytäntöönpanoa ja ohjelmalle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä. Tarkastelua suorittaessaan sen on otettava huomioon taloudelliset tiedot, yhteiset indikaattorit ja ohjelmakohtaiset indikaattorit, myös tulosindikaattorien arvon muutokset ja määrällisten tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys, sekä 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tuloskehyksessä määritetyt välitavoitteet ja tarvittaessa kvalitatiivisten analyysien tulokset.

2. Seurantakomitean on tarkasteltava kaikkia ohjelman tuloksellisuuteen vaikuttavia tekijöitä, mukaan lukien johtopäätökset tulosten tarkastelusta.

3. Seurantakomiteaa on kuultava kaikista ohjelmaa koskevista hallintoviranomaisen esittämistä muutosehdotuksista, ja se antaa niistä lausunnon, jos se pitää sitä asianmukaisena.

4. Seurantakomitea voi esittää hallintoviranomaiselle huomautuksia ohjelman täytäntöönpanosta ja arvioinnista, mukaan lukien toimenpiteet, jotka liittyvät tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseen. Seurantakomitean on seurattava esittämiensä huomautusten johdosta toteutettuja toimenpiteitä.

50 artikla

Täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ohjelmaa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus edelliseltä varainhoitovuodelta vuodesta 2016 vuoden 2023 loppuun asti. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ohjelmaa koskeva lopullinen täytäntöönpanokertomus EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston osalta sekä vuotuinen täytäntöönpanokertomus maaseuturahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetussa määräajassa.

2. Vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa on esitettävä keskeisimpiä tietoja ohjelman ja sen prioriteettien täytäntöönpanosta ottamalla huomioon taloudelliset tiedot, yhteiset ja ohjelmakohtaiset indikaattorit ja määrälliset tavoitearvot, tarvittaessa myös tulosindikaattorien arvojen muutokset, sekä vuonna 2017 toimitettavasta vuosittaisesta täytäntöönpanokertomuksesta alkaen tuloskehyksessä määritetyt välitavoitteet. Toimitettujen tietojen on liityttävä indikaattoriarvoihin, jotka kuvaavat kokonaisuudessaan toteutettuja toimia ja mahdollisuuksien mukaan sekä täytäntöönpanovaihe huomioon ottaen myös tiettyjä valittuja toimia. Niissä on myös esitettävä yhteenveto kaikkien sellaisten ohjelman arviointien tuloksista, jotka ovat tulleet saataville edellisen varainhoitovuoden aikana, kaikista ohjelman tuloksellisuuteen vaikuttavista kysymyksistä sekä toteutetuista toimenpiteistä. Vuonna 2016 esitettävässä täytäntöönpanokertomuksessa voidaan myös tarvittaessa tuoda esiin ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutetut toimenpiteet.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ESR-asetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännöt ESR:n osalta toimitettavista tiedoista.

4. Vuonna 2017 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä ja arvioitava 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys ottaen huomioon myös ERI-rahastojen vaikutus tulosindikaattorien arvon muutoksiin, jos saatavilla on asianmukaisiin arviointeihin perustuvaa näyttöä. Tässä vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä toimenpiteet sellaisten ennakkoehtojen täyttämiseksi, jotka eivät täyttyneet ohjelmien hyväksymisajankohtana. Siinä on myös arvioitava 7 ja 8 artiklassa vahvistettujen periaatteiden huomioon ottamiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttamista ja 5 artiklassa tarkoitettujen kumppanien osuutta ohjelman täytäntöönpanossa sekä raportoitava ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin käytetystä tuesta.

5. Vuonna 2019 toimitettavan vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen sekä ERI-rahastoja käsittelevän lopullisen täytäntöönpanokertomuksen on 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja arviointien lisäksi sisällettävä tietoja ja arviointeja siitä, miten ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty ja miten ohjelma on edistänyt älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteutusta.

6. Jotta 1–5 kohdassa tarkoitetut vuotuiset täytäntöönpanokertomukset voidaan katsoa hyväksyttäviksi, niiden on sisällettävä kaikki näissä kohdissa ja rahastokohtaisissa säännöissä vaaditut tiedot.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle hyväksynnän epäämisestä 15 työpäivän kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä; muussa tapauksessa kertomus katsotaan hyväksyttäväksi.

7. Komissio tarkastelee vuotuisia ja lopullisia täytäntöönpanokertomuksia ja ilmoittaa jäsenvaltiolle huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä ja viiden kuukauden kuluessa lopullisen täytäntöönpanokertomuksen vastaanottamispäivästä. Jos komissio ei esitä huomautuksia näissä määräajoissa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.

8. Komissio voi esittää hallintoviranomaiselle huomautuksia, jotka koskevat ohjelman täytäntöönpanoon merkittävästi vaikuttavia kysymyksiä. Jos tällaisia huomautuksia esitetään, hallintoviranomaisen on annettava kaikki tarvittavat tiedot näiden huomautusten suhteen ja tarvittaessa ilmoitettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa.

9. Vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset, kuten myös yleistajuinen tiivistelmä niiden sisällöstä asetetaan yleisön saataville.

51 artikla

Vuotuinen arviointikokous

1. Vuodesta 2016 vuoden 2023 loppuun ulottuvana aikana järjestetään vuosittain komission ja kunkin jäsenvaltion välillä vuotuinen arviointikokous, jossa tarkastellaan kunkin ohjelman tuloksellisuutta ottaen soveltuvin osin huomioon vuotuinen täytäntöönpanokertomus sekä komission huomautukset.

2. Vuotuisessa arviointikokouksessa voidaan käsitellä useampaa kuin yhtä ohjelmaa. Vuosina 2017 ja 2019 vuotuisessa arviointikokouksessa käsitellään kaikkia asianomaisen jäsenvaltion ohjelmia ja siinä otetaan lisäksi huomioon jäsenvaltion kyseisinä vuosina 52 artiklan mukaisesti toimittamat edistymiskertomukset.

3. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltio ja komissio voivat sopia, että ohjelmaa käsittelevä vuotuinen arviointikokous jätetään järjestämättä jonakin vuonna, vuosia 2017 ja 2019 lukuun ottamatta.

4. Vuotuisen arviointikokouksen puheenjohtajana toimii komissio tai, jäsenvaltion niin pyytäessä, jäsenvaltio yhdessä komission kanssa.

5. Jäsenvaltion on varmistettava, että komission vuotuisessa arviointikokouksessa esittämien huomioiden johdosta toteutetaan asiamukaisia jatkotoimia sellaisten asioiden osalta, jotka vaikuttavat merkittävästi ohjelman täytäntöönpanoon, ja sen on tarvittaessa ilmoitettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa.

II osasto

Strateginen toteutuminen

52 artikla

Edistymiskertomus

1. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä elokuuta 2017 kumppanuussopimuksen täytäntöönpanoa koskevaa edistymistä 31 päivänä joulukuuta 2016 koskeva kertomus ja viimeistään 31 päivänä elokuuta 2019 vastaava edistymistä 31 päivänä joulukuuta 2018 koskeva kertomus.

2. Edistymiskertomuksen on sisällettävä tietoja ja arviointeja seuraavista:

a) jäsenvaltiossa kumppanuussopimuksen hyväksymisen jälkeen tapahtuneet kehittämistarpeiden muutokset;

b) edistyminen älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamisessa sekä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rahastokohtaisten tehtävien toteuttamisessa, joka on tapahtunut ERI-rahastojen valittuja temaattisia tavoitteita edistävän vaikutuksen ansiosta, etenkin kullekin ohjelmalle tuloskehyksessä asetettujen välitavoitteiden sekä ilmastonmuutostavoitteisiin käytetyn tuen osalta;

c) se, onko vahvistettua aikataulua noudatettu niiden toimenpiteiden osalta, joita on ollut määrä toteuttaa kumppanuussopimuksen hyväksymispäivänä täyttämättä olleiden kumppanuussopimuksen mukaan sovellettavien ennakkoehtojen täyttämiseksi. Tätä alakohtaa sovelletaan ainoastaan vuonna 2017 toimitettavaan edistymiskertomukseen;

d) niiden mekanismien täytäntöönpano, joilla varmistetaan koordinointi ERI-rahastojen ja muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden välillä sekä EIP:n kanssa;

e) aluekehitystä koskevan yhdennetyn lähestymistavan toteutuminen tai yhteenveto sellaisten yhdennettyjen lähestymistapojen toteutumisesta, jotka perustuvat ohjelmiin, mukaan lukien edistyminen ensisijaisille yhteistyöaloille asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa;

f) tapauksen mukaan toteutetut toimenpiteet, joilla on pyritty lisäämään jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää ERI-rahastoja;

g) tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi toteutetut toimenpiteet ja tässä edistyminen;

h) edellä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden osuus kumppanuussopimuksen täytäntöönpanossa;

i) yhteenveto ERI-rahastojen täytäntöönpanoa koskevien 5, 7 ja 8 kohdassa tarkoitettujen monialaisten periaatteiden ja laajaalaisten toimintapoliittisten tavoitteiden osalta toteutetuista toimenpiteistä.

3. Jos komissio kahden kuukauden kuluessa edistymiskertomuksen toimittamispäivästä tulee siihen tulokseen, että toimitetut tiedot ovat puutteellisia tai epäselviä tavalla, joka merkittävästi vaikuttaa asianomaisen arvioinnin laatuun ja luotettavuuteen, se voi pyytää jäsenvaltiolta lisätietoja edellyttäen, että pyyntö ei aiheuta perusteetonta viivytystä ja että komissio perustelee väitetyn laatua ja luotettavuutta koskevan puutteellisuuden. Jäsenvaltion on toimitettava pyydetyt tiedot komissiolle kolmen kuukauden kuluessa ja tarkistettava edistymiskertomusta tarpeen mukaan.

4. Tämän säännöksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan edistymiskertomuksen toimittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

53 artikla

Komission kertomus ja keskustelun järjestäminen ERI-rahastoista

1. Komissio toimittaa vuosittain vuodesta 2016 alkaen neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle yhteenvetokertomuksen ERI-rahastojen ohjelmista niiden vuotuisten täytäntöönpanokertomusten perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat 50 artiklan mukaisesti, sekä yhteenvedon ohjelmien saatavilla olevien arviointien tuloksista. Vuosina 2017 ja 2019 tämä yhteenvetokertomus muodostaa osan 2 kohdassa tarkoitettua strategista kertomusta.

2. Vuosina 2017 ja 2019 komissio laatii strategisen kertomuksen, jossa esitetään yhteenveto jäsenvaltioiden edistymiskertomuksista, ja se toimittaa kertomuksen 31 päivään joulukuuta 2017 ja 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle, joita pyydetään järjestämään keskustelu kertomuksesta.

3. Neuvosto keskustelee strategisesta kertomuksesta erityisesti siltä kannalta, miten ERI-rahastot ovat vaikuttaneet älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamiseen, ja sitä pyydetään esittämään asiasta selvitys Eurooppa-neuvoston keväällä pidettävässä kokouksessa.

4. Joka toinen vuosi vuodesta 2018 alkaen komissio sisällyttää keväällä kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle antamaansa vuotuiseen edistymiskertomukseen yhteenvedon viimeisimmistä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista kertomuksista erityisesti siltä osin, miten ERI-rahastot ovat vaikuttaneet älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteiden saavuttamiseen.

II LUKU

Arviointi

54 artikla

Yleiset säännökset

1. Arviointeja tehdään ohjelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon parantamiseksi sekä ohjelmien vaikuttavuuden, tehokkuuden ja vaikutusten arvioimiseksi. Ohjelmien vaikutukset on arvioitava kunkin ERI -rahaston tehtävien perusteella käyttäen vertailuperusteina älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian tavoitteita ja ottaen huomioon ohjelman koon suhteessa tarvittaessa asianomaisen ohjelma-alueen bruttokansantuotteen (BKT) ja työttömyyden.

2. Jäsenvaltioiden on annettava käyttöön arviointien toteuttamiseksi tarvittavat resurssit ja huolehdittava, että käytössä on menettelyjä, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot, myös yhteisiin indikaattoreihin sekä tapauksen mukaan ohjelmakohtaisiin indikaattoreihin liittyvät tiedot.

3. Arvioinnit on annettava sellaisten sisäisten tai ulkoisten asiantuntijoiden tehtäväksi, jotka ovat toiminnallisesti riippumattomia ohjelman täytäntöönpanosta vastaavista viranomaisista. Komissio antaa ohjeita arviointien suorittamistavasta heti tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

4. Kaikki arvioinnit asetetaan yleisön saataville.

55 artikla

Ennakkoarviointi

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä ennakkoarviointeja kunkin ohjelman suunnittelun parantamiseksi.

2. Ennakkoarvioinnit on tehtävä ohjelmien valmistelusta vastaavan viranomaisen vastuulla. Ne on esitettävä komissiolle samanaikaisesti kuin ohjelma, ja mukaan on liitettävä tiivistelmä. Rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa kynnysarvoja, joiden alittuessa ennakkoarviointi voidaan yhdistää toisen ohjelman arviointiin.

3. Ennakkoarvioinneissa arvioidaan

a) älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian edistäminen ottaen huomioon valitut temaattiset tavoitteet ja prioriteetit, kansalliset ja alueelliset tarpeet sekä kehitysmahdollisuudet ja aikaisempien ohjelmakausien kokemukset huomioiden;

b) ehdotetun ohjelman tai toiminnan sisäinen johdonmukaisuus ja suhde muihin asiaan liittyviin välineisiin;

c) talousarviomäärärahojen kohdentamisen ja ohjelman tavoitteiden keskinäinen johdonmukaisuus;

d) ohjelmille valittujen temaattisten tavoitteiden, prioriteettien ja vastaavien tavoitteiden johdonmukaisuus yhteisen strategiakehyksen, kumppanuussopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen asiaankuuluvien maakohtaisten suositusten sekä tarvittaessa kansallisella tasolla kansallisten uudistusohjelmien kanssa;

e) ehdotettujen ohjelman indikaattorien relevanssi ja selkeys;

f) odotettujen tuotosten vaikutus tuloksiin;

g) indikaattoreille asetettujen määrällisten tavoitteiden realistisuus ottaen huomioon suunniteltu ERI-rahastoista maksettava tuki;

h) ehdotetun tukimuodon perusteet;

i) henkilöstöresurssien ja hallinnollisten valmiuksien riittävyys ohjelman hallintoon;

j) ohjelman seurantamenettelyjen ja arviointeihin tarvittavien tietojen keräämismenettelyjen soveltuvuus;

k) tuloskehykseen valittujen välitavoitteiden soveltuvuus;

l) miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä sekä kaikenlaisen syrjinnän torjumista koskevien suunniteltujen toimenpiteiden riittävyys ottaen erityisesti huomioon vammaisten henkilöiden mahdollisuudet;

m) suunniteltujen kestävää kehitystä tukevien toimenpiteiden riittävyys;

n) suunnitellut toimet tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi.

4. Ennakkoarviointeihin on tarvittaessa sisällytettävä strategisen ympäristöarvioinnin vaatimukset, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY ([1]), ottaen huomioon tarve hillitä ilmastonmuutosta.

56 artikla

Ohjelmakauden aikana suoritettava arviointi

1. Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion on laadittava arviointisuunnitelma, joka voi kattaa useampia kuin yhden ohjelman. Arviointisuunnitelma on esitettävä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävien arviointivalmiuksien saatavuus.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

3. Hallintoviranomaisen on ohjelmakauden aikana varmistettava, että kutakin ohjelmaa ja myös kunkin ohjelman vaikuttavuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia arvioidaan arviointisuunnitelman perusteella ja että kunkin arvioinnin perusteella toteutetaan tarvittavia jatkotoimia rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Ohjelmakauden aikana on vähintään kerran tehtävä arviointi, jossa tarkastellaan, miten ERI-rahastoista maksettu tuki on edistänyt kunkin prioriteetin mukaisia tavoitteita. Kaikkia arviointeja tarkastellaan seurantakomiteassa, ja ne toimitetaan komissiolle.

4. Komissio voi toteuttaa oma-aloitteisesti ohjelmien arviointeja. Se ilmoittaa asiasta hallintoviranomaiselle, ja tulokset lähetetään hallintoviranomaiselle ja toimitetaan asianomaiselle seurantakomitealle.

5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ohjelmiin.

57 artikla

Jälkiarviointi

1. Jälkiarvioinnit tekee komissio, tai jäsenvaltiot tekevät ne tiiviissä yhteistyössä komission kanssa. Jälkiarvioinneissa tarkastellaan ERI-rahastojen vaikuttavuutta ja tehokkuutta sekä niiden vaikutuksia älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteuttamiseen tämän unionin strategian tavoitteiden ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen erityisten vaatimusten mukaisesti.

2. Jälkiarvioinnit on suoritettava loppuun viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

3. Komissio suorittaa 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien jälkiarvioinnin, ja tämä jälkiarviointi on suoritettavaa loppuun viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019.

4. Komissio laatii kustakin ERI-rahastosta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 yhteenvetokertomuksen, jossa se esittää jälkiarviointien tärkeimmät johtopäätökset.

VI OSASTO

TEKNINEN TUKI

58 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen tuki

1. ERI-rahastoista voidaan komission aloitteesta tukea tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarvittavia valmistelua, seurantaa, hallinnollista ja teknistä tukea, arviointia, tarkastuksia ja valvontaa koskevia toimenpiteitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan toteuttaa joko suoraan komission toteuttamina ne, tai välillisesti, jolloin muut henkilöt ja yhteisöt kuin jäsenvaltiot toteuttavat ne varainhoitoasetuksen 60 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet voivat käsittää erityisesti seuraavat:

a) hankkeiden valmisteluun ja arviointiin myönnettävä tuki, myös EIP:n kanssa;

b) institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien lisäämiseen myönnettävä tuki ERI-rahastojen hallinnon tehokkuuden parantamiseksi;

c) tutkimukset, jotka liittyvät ERI-rahastoja koskevaan komission raportointiin sekä koheesiokertomukseen;

d) ERI-rahastojen analysointiin, hallinnointiin, seurantaan, tiedonvaihtoon ja täytäntöönpanoon liittyvät toimenpiteet sekä toimenpiteet, jotka liittyvät valvontajärjestelmien sekä teknisen ja hallinnollisen tuen täytäntöönpanoon;

e) ERI-rahastojen nykyistä ja tulevaa toimintaa käsittelevät arvioinnit, asiantuntijaraportit, tilastot ja selvitykset, myös yleisluonteiset; tarvittaessa EIP voi toteuttaa ne;

f) toimet tietojen levittämiseksi, verkostoitumisen tukemiseksi, viestintätoimien toteuttamiseksi, tietoisuuden lisäämiseksi sekä yhteistyön ja kokemusten vaihdon edistämiseksi, myös kolmansien maiden kanssa;

g) hallinnossa, seurannassa, tarkastuksessa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien tietokonejärjestelmien käyttöönotto, toiminta ja keskinäiset yhteydet;

h) toimet arviointimenetelmien ja arviointikäytäntöjä koskevan tiedonvaihdon parantamiseksi;

i) tarkastuksiin liittyvät toimenpiteet;

j) kansallisten ja alueellisten valmiuksien lisääminen seuraavilla aloilla: investointisuunnittelu, tarpeiden arviointi, valmistelu sekä rahoitusvälineiden, yhteisten toimintasuunnitelmien ja suurhankkeiden, myös EIP:n kanssa toteutettavien yhteisten aloitteiden, suunnittelu ja täytäntöönpano;

k) hyvien käytäntöjen jakaminen, jotta jäsenvaltiot voivat paremmin parantaa asianomaisten 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden ja niiden kattojärjestöjen valmiuksia;

l) toimenpiteet rakenteellisten ja hallinnollisten uudistusten määrittämiseksi, priorisoimiseksi ja toteuttamiseksi vastauksena taloudellisiin ja sosiaalisiin haasteisiin jäsenvaltioissa, jotka täyttävät 24 artiklan 1 kohdassa asetetut ehdot.

Jotta varmistetaan tehokkaampi yleisölle suunnattu viestintä ja vahvempi synergia komission aloitteesta toteutettujen viestintätoimien välillä, tämän asetuksen mukaisille viestintätoimille kohdennetuilla määrärahoilla on tuettava myös toimielinten tiedotustoimintaa, joka koskee unionin poliittisia prioriteetteja siltä osin kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin

2. Komissio vahvistaa vuosittain täytäntöönpanosäädöksillä suunnitelmansa, jotka koskevat 1 kohdassa lueteltuihin toimenpiteisiin liittyvää toimenpiteiden tyyppiä, silloin kun suunnitteilla on rahoitusta ERI-rahastoista.

59 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen tuki

1. ERI-rahastoista voidaan jäsenvaltioiden aloitteesta rahoittaa toimenpiteitä, jotka liittyvät valmisteluun, hallintoon, seurantaan, arviointiin, tiedotukseen ja viestintään, verkostoitumiseen, valitusten käsittelyyn sekä valvontaan ja tarkastukseen. Jäsenvaltiot voivat käyttää ERI-rahastoja tukeakseen toimenpiteitä, joilla vähennetään tuensaajien hallinnollista taakkaa, sähköiset tiedonvaihtojärjestelmät mukaan luettuina, ja toimenpiteitä, joilla lisätään jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää näitä rahastoja. ERI-rahastoja voidaan käyttää myös tukemaan toimenpiteitä, joilla parannetaan 5 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti asianomaisten kumppaneiden valmiuksia ja tuetaan tällaisten kumppanien välistä hyvien käytäntöjen vaihtoa. Tässä kohdassa tarkoitetut toimet voivat koskea edellisiä ja seuraavia ohjelmakausia.

2. Rahastokohtaisissa säännöissä voidaan lisätä tai poistaa toimenpiteitä, joita voidaan rahoittaa kulloisenkin ERI-rahaston teknisestä tuesta.

VII OSASTO

ERI-RAHASTOJEN RAHOITUSTUKI

I LUKU

ERI-rahastojen tuki

60 artikla

Osarahoitusosuuden määrittäminen

1. Ohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä on vahvistettava ERI-rahastojen tuen osarahoitusosuus tai osarahoitusosuudet ja enimmäismäärä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2 Komission aloitteesta tai komission puolesta toteutettavat teknisen tuen toimenpiteet voidaan rahoittaa täysimääräisesti.

61 artikla

Päätökseen saatettujen toimien tuottamat nettotulot

1. Tätä artiklaa sovelletaan toimiin, jotka tuottavat nettotuloja niiden päätökseen saamisensa jälkeen. Tässä artiklassa 'nettotuloilla' tarkoitetaan rahavirtoja, jotka käyttäjät maksavat suoraan kyseisen toimen tuottamista tavaroista tai palveluista, kuten infrastruktuurin käytöstä välittömästi käyttäjien maksettavaksi tulevia maksuja, maapohjan tai rakennusten myyntiä tai vuokraamista tai maksuja palvelujen suorittamisesta, vähennettyinä kyseisellä kaudella syntyneillä toimintakustannuksilla ja lyhytikäisten laitteiden jälleenhankintakustannuksilla. Toimen tuottamat toimintakustannusten säästöjä on käsiteltävä nettotuloina, jollei niitä tasoiteta samansuuruisilla vähennyksillä toimintaavustuksista.

Jos kaikki investointikustannukset eivät ole tukikelpoisia osarahoitusta varten, nettotulot jaetaan investointikustannusten tukikelpoisten ja muiden kuin tukikelpoisten osien suhteessa.

2. ERI-rahastoista osarahoitettavista toimen tukikelpoisista menoista tehdään ennakkovähennys ottaen huomioon toimen mahdollisuudet tuottaa nettotuloja tiettynä viiteajanjaksona, joka kattaa sekä toimen toteutuksen että toimen päätökseen saamisen jälkeisen ajan.

3. Toimen mahdollisesti tuottamat nettotulot on määritettävä ennakkoon jollakin seuraavista menetelmistä, jonka hallintoviranomainen valitsee toimialaa, sen osaa tai toimen tyyppiä varten:

a) toimialaa tai sen osaa koskevan kiinteän nettotuloprosenttiosuuden soveltaminen toimeen liitteen V tai mahdollisten toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti;

b) toimesta saatujen diskontattujen nettotulojen laskeminen ottaen huomioon toimea koskevaan toimialaan tai sen osaan soveltuva viiteajanjakso, asianomaiselta investointiluokalta yleensä odotettava kannattavuus, saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamien ja soveltuvin osin kyseisen jäsenvaltion tai alueen suhteelliseen vaurauteen liittyvät tasapuolisuusnäkökohdat.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti liitteen V muuttamiseksi perustelluissa tapauksissa mukauttamalla siinä vahvistettuja kiinteitä prosenttiosuuksia siten, että otetaan soveltuvin osin huomioon aiemmat tiedot, mahdollisuudet kustannusten kattamiseen ja saastuttaja maksaa -periaate.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan kiinteät prosenttiosuudet toimialoille tai niiden osille, jotka liittyvät tieto- ja viestintäteknologiaan, tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin sekä energiatehokkuuteen. Komissio antaa delegoidut säädökset tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Lisäksi komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 149 artiklan mukaisesti asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sellaisten muiden toimialojen tai niiden osien, myös toimialojen, jotka kuuluvat 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa määriteltyihin temaattisiin tavoitteisiin ja joita tuetaan ERI-rahastoista, lisäämiseksi liitteeseen V.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää sovellettaessa kaikki toimen toteutuksen aikana ja sen päätökseen saamisen jälkeen syntyvät nettotulot katsotaan kiinteää prosenttiosuutta soveltamalla huomioon otettaviksi, eikä niitä näin ollen vähennetä myöhemmin toimen tukikelpoisista menoista.

Kun uutta toimialaa tai sen osaa koskeva kiinteä prosenttiosuus on vahvistettu delegoidulla säädöksellä kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti, hallintoviranomainen voi päättää soveltaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa mainittua menetelmää kyseiseen toimialaan tai sen osaan liittyviin uusiin toimiin.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän vahvistamista koskevia delegoituja säädöksiä. Tätä menetelmää sovellettaessa toimen toteutuksen aikana syntyneet ja sellaisista tulolähteistä peräisin olevat nettotulot, joita ei ole otettu huomioon määriteltäessä toimen mahdollisia nettotuloja, vähennetään toimen tukikelpoisista menoista viimeistään tuensaajan esittämässä loppumaksatushakemuksessa.

4. Menetelmä, jolla nettotulot vähennetään komissiolle esitettyyn maksupyyntöön sisällytetyistä toimen menoista, määritetään kansallisten sääntöjen mukaisesti.

5. Edellä 3 kohdassa esitettyjen menetelmien soveltamisen vaihtoehtona 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osarahoituksen enimmäismäärää voidaan jonkin jäsenvaltion pyynnöstä alentaa hyväksyttäessä prioriteettiin tai toimenpiteeseen liittyvää ohjelmaa, jonka puitteissa kaikkiin prioriteetin tai toimenpiteen mukaisesti tuettaviin toimiin voitaisiin soveltaa yhtenäistä kiinteää prosenttiosuutta 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Kyseinen alennus ei saa olla pienempi kuin määrä, joka saadaan kertomalla rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti sovellettava unionin osarahoituksen enimmäisosuus 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetulla asiaan liittyvällä kiinteällä prosenttiosuudella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua menetelmää sovellettaessa kaikki toimen toteutuksen aikana ja sen päätökseen saamisen jälkeen syntyvät nettotulot katsotaan alennettua osarahoitusosuutta soveltamalla huomioon otettaviksi, eikä niitä näin ollen vähennetä myöhemmin toimien tukikelpoisista menoista.

6. Jos tuloja on objektiivisesti mahdotonta määrittää ennalta minkään 3 tai 5 kohdassa esitetyn menetelmän perusteella, komissiolle ilmoitetuista menoista on vähennettävä nettotulot, jotka on saatu kolmen vuoden kuluessa toimen päättymisestä tai siihen päivään mennessä, jona rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetut ohjelman sulkemista koskevat asiakirjat on viimeistään esitettävä, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

7. Edellä olevia 1–6 kohtaa ei sovelleta

a) pelkästään ESR:stä tukea saaviin toimiin tai niiden osiin;

b) toimiin, joiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa ennen 1–6 kohdan soveltamista;

c) kokonaan takaisin maksettavaan tukeen ja palkintoihin;

d) tekniseen tukeen;

e) rahoitusvälineille annettavaan tai niistä saatavaan tukeen;

f) toimiin, joihin myönnetään julkista tukea kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten muodossa;

g) toimiin, joita toteutetaan yhteisen toimintasuunnitelman puitteissa;

h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II.

Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltion soveltaessa 5 kohtaa se voi sisällyttää asiaankuuluvaan prioriteettiin tai toimenpiteeseen toimia, joiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa ennen 1–6 kohdan soveltamista.

8. Lisäksi 1–6 kohtaa ei sovelleta toimiin, joiden ohjelmasta saama tuki on

a) vähämerkityksistä tukea;

b) pk-yrityksille kohdennettua sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea, jos valtiontukeen sovelletaan tuki-intensiteettiä tai tuen enimmäismäärää;

c) sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea, jonka osalta rahoitustarpeet on vahvistettu erikseen sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoviranomainen voi soveltaa 1–6 kohdan säännöksiä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdan mukaisiin toimiin, jos tämä on kansallisten sääntöjen mukaista.

II LUKU

ERI-rahastoista julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille myönnettävää tukea koskevat erityissäännöt

62 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet

ERI-rahastoja voidaan käyttää tukemaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimia. Tällaisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien on oltava erityisesti valtiontukia ja julkisia hankintoja koskevan sovellettavan lainsäädännön mukaisia.

63 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien tuensaaja

1. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien osalta ja poiketen siitä, mitä 2 artiklan 10 kohdassa säädetään, tuensaaja voi olla joko

a) toimen käynnistävä julkisoikeudellinen yhteisö, tai

b) jäsenvaltion yksityisoikeuden mukainen yhteisö, jäljempänä 'yksityissektorin kumppani', joka on valittu tai on määrä valita toimen täytäntöönpanoa varten.

2. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimen käynnistävä julkisoikeudellinen yhteisö voi ehdottaa, että toimen hyväksymisen jälkeen valittava yksityissektorin kumppani on ERI-rahastoista maksettavan tuen tuensaaja. Tässä tapauksessa hyväksymispäätös edellyttää, että hallintoviranomainen vakuuttuu siitä, että valittu yksityissektorin kumppani täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset tuensaajan velvoitteet ja vastaa niistä.

3. Toimen täytäntöönpanoa varten valitun yksityissektorin kumppanin tilalle voidaan täytäntöönpanon aikana valita tuensaajaksi jokin muu taho, jos julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ehdoissa tai yksityisen kumppanin ja toimea osarahoittavan rahoituslaitoksen välisessä rahoitussopimuksessa sitä edellytetään. Tässä tapauksessa tilalle tulleesta yksityissektorin kumppanista tai julkisoikeudellisesta yhteisöstä tulee tuensaaja edellyttäen, että hallintoviranomainen varmistuu siitä, että tilalle tullut kumppani täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset tuensaajan velvoitteet ja vastaa niistä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tuensaajan vaihtoa ja siihen liittyviä velvoitteita koskevat lisäsäännöt.

5. Tuensaajan vaihdosta ei pidetä 71 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna omistussuhteiden muutoksena, jos tämä vaihdos täyttää tämän artiklan 3 kohdassa ja tämän artiklan 4 kohdan nojalla annetun delegoidussa säädöksessä esitetyt sovellettavat edellytykset.

64 artikla

Tuki julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimille

1. Jos on kyse julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimesta, jossa tuensaaja on julkisoikeudellinen yhteisö, tällaiseen kumppanuustoimeen liittyviä menoja, jotka ovat aiheutuneet yksityissektorin kumppanille ja jotka yksityissektorin kumppani on maksanut, voidaan 65 artiklan 2 kohdasta poiketen pitää tuensaajalle aiheutuneina ja tuensaajan maksamina, ja ne voidaan sisällyttää komissiolle osoitettavaan maksupyyntöön edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tuensaaja on tehnyt julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen yksityissektorin kumppanin kanssa;

b) hallintoviranomainen on todentanut, että yksityissektorin kumppani on maksanut tuensaajan ilmoittamat menot ja että toimi on sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön, ohjelman ja toimelle asetettujen tukiedellytysten mukainen.

2. Maksupyyntöön 1 kohdan mukaisesti sisällytetyistä menoista tuensaajille suoritettavat maksut on maksettava tätä tarkoitusta varten tuensaajan nimissä perustetulle sulkutilille.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetulle sulkutilille maksetut varat on käytettävä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen mukaisiin maksuihin, myös niihin maksuihin, jotka on mahdollisesti suoritettava julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen päättymisen johdosta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskeviin sopimuksiin sisällytettävät vähimmäisvaatimukset, joita tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltaminen edellyttää, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen päättämiseen liittyvät säännökset, ja jotka ovat tarpeen asianmukaisen jäljitysketjun turvaamiseksi.

III LUKU

Menojen tukikelpoisuus ja toimien pysyvyys

65 artikla

Tukikelpoisuus

1. Menojen tukikelpoisuus määritetään kansallisten sääntöjen perusteella, paitsi jos tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä tai tämän asetuksen tai rahastokohtaisten sääntöjen perusteella on vahvistettu erityissääntöjä.

2. Menot ovat oikeutettuja ERI-rahastojen rahoitusosuuteen, jos ne ovat aiheutuneet tuensaajalle ja jos ne on maksettu sen päivän, jona ohjelma esitetään komissiolle, tai 1 päivän tammikuuta 2014, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana. Lisäksi menot ovat oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen vain, jos maksajavirasto tosiasiallisesti maksaa kyseisen tuen 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, nuorisotyöllisyysaloitteen menojen tukikelpoisuus alkaa 1 päivänä syyskuuta 2013.

4. Kun kyse on 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan perusteella korvatuista kustannuksista, korvauksen perustana olevat toimenpiteet on toteutettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan perusteella korvattujen nuorisotyöllisyysaloitteen kustannusten tukikelpoisuus alkaa 1 päivänä syyskuuta 2013.

6. Toimia ei valita ERI-rahastojen tuen kohteiksi, jos ne on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ennen kuin tuensaaja on jättänyt ohjelmaan liittyvän rahoitushakemuksen hallintoviranomaiselle, siitä riippumatta, onko tuensaaja maksanut kaikki asiaankuuluvat maksut.

7. Tämä artikla ei rajoita 58 artiklassa säädettyjen, komission aloitteesta annettavaa teknistä tukea koskevien tukikelpoisuussääntöjen soveltamista.

8. Tätä kohtaa sovelletaan toimiin, jotka tuottavat nettotuloja toteuttamisensa aikana ja joihin ei sovelleta 61 artiklan 1–6 kohtaa.

ERI-rahastoista osarahoitettavista toimen tukikelpoisista menoista on vähennettävä viimeistään tuensaajan esittämässä loppumaksatushakemuksessa nettotulot, joita ei ole otettu huomioon toimen hyväksymisajankohtana ja jotka toimi on tuottanut suoraan ainoastaan toteuttamisensa aikana. Jos kaikki kustannukset eivät ole oikeutettuja osarahoitukseen, nettotulot jaetaan kustannusten tukikelpoisten ja muiden kuin tukikelpoisten osien suhteessa.

Tätä kohtaa ei sovelleta

a) tekniseen tukeen;

b) rahoitusvälineisiin;

c) kokonaan takaisin maksettavaan tukeen;

d) palkintoihin;

e) valtiontukisääntöjen soveltamisalaan kuuluviin toimiin;

f) toimiin, joihin myönnetään julkista tukea kertakorvausten tai vakioyksikkökustannusten muodossa, jos nettotulot on otettu ennakolta huomioon;

g) yhteisen toimintasuunnitelman mukaisesti toteutettaviin toimiin, jos nettotulot on otettu ennakolta huomioon;

h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II; tai

i) toimiin, joiden tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärä on enintään 50 000 euroa.

Tässä artiklassa ja 61 artiklassa kaikkia tuensaajan saamia maksuja, jotka johtuvat tuensaajan ja kolmansien osapuolien välisen sopimuksen rikkomisen johdosta maksetuista sopimussakoista tai jotka on maksettu siitä syystä, että julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön (vakuus) mukaisesti valittu kolmas osapuoli on peruuttanut tarjouksensa, ei katsota tuloiksi, eikä niitä vähennetä toimen tukikelpoisista menoista.

9. Ohjelman muutoksen johdosta tukikelpoisiksi tulevat menot ovat tukikelpoisia vasta siitä päivästä, jona muuttamista koskeva pyyntö toimitetaan komissiolle tai, 96 artiklan 11 kohtaa sovellettaessa, ohjelmaa muuttavan päätöksen voimaantulopäivästä.

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaiset säännöt voivat poiketa ensimmäisen alakohdan säännöksistä.

10. Poiketen siitä, mitä 9 kohdassa säädetään, maaseuturahastoasetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännökset tukikelpoisuuden alkamisajankohdasta.

11. Toimi voi saada tukea yhdestä tai useammasta ERI-rahastosta tai yhdestä tai useammasta ohjelmasta ja muista unionin välineistä edellyttäen, että johonkin ERI-rahaston korvausta koskevaan maksupyyntöön sisältyvään menoerään ei saada tukea muusta rahastosta tai unionin välineestä eikä samasta rahastosta muun ohjelman perusteella.

66 artikla

Tukimuodot

ERI-rahastoja käytetään avustusten, palkintojen, takaisin maksettavan tuen ja rahoitusvälineiden tai niiden yhdistelmien muodossa annettavan tuen myöntämiseen.

Takaisin maksettavan tuen osalta tuki, joka on maksettu takaisin tuen antaneelle elimelle tai jäsenvaltion muulle toimivaltaiselle viranomaiselle, on pidettävä erillisellä tilillä tai pidettävä erillään eri kirjanpitokoodeilla ja käytettävä uudelleen samaan tarkoitukseen tai ohjelman tavoitteiden mukaisesti.

67 artikla

Avustusmuodot ja takaisin maksettava tuki

1. Avustuksia ja takaisin maksettavaa tukea maksetaan seuraavin tavoin:

a) tosiasiallisesti aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten kustannusten korvaukset sekä tapauksen mukaan luontoissuoritukset ja poistot;

b) vakioyksikkökustannukset;

c) kertakorvaukset enintään 100 000 euron julkisen rahoitusosuuden rajoissa;

d) kiinteämääräinen rahoitus, joka määritetään soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta yhteen tai useampaan tarkemmin määriteltyyn kustannuslajiin.

Rahastokohtaisilla säännöillä voidaan rajoittaa sitä, miten tiettyihin toimiin suorittaa tukea avustuksina tai takaisin maksettavana tukena.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maaseuturahastoasetuksessa voidaan säätää täydentävistä avustusmuodoista ja laskentamenetelmistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja on mahdollista yhdistää ainoastaan, jos kukin vaihtoehto koskee eri kustannuslajia tai jos niitä käytetään toimen yhtenä osana oleviin eri hankkeisiin tai toimen peräkkäisiin vaiheisiin.

4. Jos toimi tai osan toimesta muodostava hanke toteutetaan yksinomaan julkisten urakka-, tavara- tai palveluhankintojen muodossa, sovelletaan ainoastaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa. Jos toimessa tai osan toimesta muodostavassa hankkeessa tehtävät hankinnat koskevat vain tiettyjä kustannuslajeja, voidaan soveltaa kaikkia 1 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja.

5. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetut määrät vahvistetaan jollain seuraavalla tavalla:

a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä, jonka perustana ovat

   i) tilastotiedot tai muut objektiiviset tiedot;

   ii) yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot; tai

   iii) yksittäisten tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;

b) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin;

c) niiden vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin;

d) tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetut määrät;

e) erityiset menetelmät rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten määrien määrittämiseksi.

6. Asiakirjassa, jossa määritetään kullekin toimelle asetetut tukiedellytykset, on vahvistettava toimen kustannusten määrittämisessä sovellettava menetelmä sekä avustuksen maksamista koskevat edellytykset.

68 artikla

Välillisten kustannusten ja henkilöstökustannusten kiinteämääräinen rahoitus avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta

1. Jos toimen toteuttamisesta aiheutuu välillisiä kustannuksia, ne voidaan laskea kiinteämääräisinä jollain seuraavalla tavalla:

a) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, edellyttäen että osuus lasketaan käyttämällä oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa laskentamenetelmää tai menetelmää, jota sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin;

b) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelma sovellettavan osuuden määrittämiseksi;

c) kiinteä prosenttiosuus, jota sovelletaan tukikelpoisiin välittömiin kustannuksiin ja joka perustuu olemassa oleviin menetelmiin ja vastaaviin rahoitusosuuksiin, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden sekä asiaan liittyvien menetelmien määrittelyä.

2. Toimen toteuttamiseen liittyvien henkilöstökustannusten määrittämiseksi voidaan laskea sovellettava tuntitaksa jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla.

69 artikla

Avustuksiin ja takaisin maksettavaan tukeen sovellettavat erityiset kelpoisuussäännöt

1. Työn, tavaroiden, palvelujen, maan tai kiinteistön tarjoamisen muodossa olevat luontoissuoritukset, joista ei ole suoritettu laskuilla tai vastaavalla tavalla todistusvoimaisella asiakirjalla osoitettavissa olevaa rahakorvausta, voivat olla tukikelpoisia, edellyttäen, että tästä säädetään ERI-rahastojen ja ohjelman tukikelpoisuussäännöissä ja jos kaikki seuraavat perusteet täyttyvät:

a) luontoissuorituksia sisältävälle toimelle myönnetty julkinen tuki ei toimen päättyessä ylitä tukikelpoisten menojen kokonaismäärää, luontoissuoritukset pois luettuina;

b) luontoissuorituksille määritetty arvo ei ylitä kyseisillä markkinoilla yleisesti hyväksyttyjä kustannuksia;

c) luontoissuorituksen arvo ja käyttöön antaminen voidaan arvioida ja varmentaa riippumattomalla tavalla;

d) jos kyse on maan tai kiinteistön tarjoamisesta, voidaan suorittaa rahakorvaus sellaisesta vuokrasopimuksesta, jonka vuotuinen nimellinen määrä ei ylitä jäsenvaltion valuutan yksittäistä yksikköä;

e) jos luontoissuoritukset ovat palkatonta työtä, kyseisen työn arvon määrittelyssä otetaan huomioon käytetty ja todennettu aika sekä vastaavasta työstä maksettava palkka.

Edellä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d kohdassa tarkoitetun maan tai kiinteistön arvon on oltava riippumattoman, pätevän asiantuntijan tai asianmukaisesti valtuutetun virallisen elimen todistama, eikä se saa ylittää3 kohdan b alakohdassa vahvistettua enimmäismäärää.

2. Poistokustannuksia voidaan pitää tukikelpoisina seuraavin edellytyksin:

a) se sallitaan ohjelman tukikelpoisuussäännöissä;

b) menojen määrästä on todistusvoimaltaan laskuihin rinnastettavat todentavat asiakirjat, kun kyseessä on 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korvausmuoto;

c) kustannukset liittyvät yksinomaan toimen tukikauteen;

d) poistojen kohteena olevan omaisuuden hankintaan ei ole saatu julkista avustusta.

3. Seuraaviin kustannuksiin ei voida myöntää rahoitusosuutta ERI-rahastoista eikä koheesiorahastosta 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuin tavoin Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävästä määrästä:

a) lainojen korot, paitsi korkotuen tai vakuuspalkkiohyvityksen muodossa myönnettyjen avustusten osalta;

b) rakentamattoman ja rakennetun maan hankinta siltä osin kuin siihen käytettävä määrä ylittää kymmenen prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista. Joutomaiden ja rakennuksia käsittävien hylättyjen teollisuusalueiden osalta prosenttiosuus on 15 prosenttia. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa tämä raja voidaan nostaa edellä mainittuja prosenttiosuuksia korkeammaksi ympäristön laadun säilyttämistä koskevien toimien osalta;

c) arvonlisävero, paitsi jos se on kansallisen alv-lainsäädännön mukaan palautukseen oikeuttamaton.

70 artikla

Sijainnin mukaan määräytyvä toimien tukikelpoisuus

1. Jollei 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista ja rahastokohtaisista säännöistä muuta johdu, ERI-rahastoista tuettujen toimien on sijaittava niitä tukevan ohjelma-alueella.

2. Hallintoviranomainen voi hyväksyä, että toimi toteutetaan ohjelma-alueen ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toimesta on hyötyä ohjelma-alueelle;

b) ohjelman perusteella ohjelma-alueen ulkopuolella sijaitseviin toimiin osoitettu kokonaismäärä on enintään 15 prosenttia tuesta, joka EAKR:stä, koheesiorahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnetään prioriteettitasolla, ja enintään viisi prosenttia maaseuturahastosta myönnetystä tuesta ohjelmatasolla;

c) seurantakomitea on hyväksynyt kyseisen toimen tai kyseiset toimityypit;

d) toimelle tukea myöntävästä ohjelmasta vastaavat viranomaiset täyttävät toimen hallintoon, valvontaan ja tarkastukseen liittyvät ohjelman viranomaisvelvoitteet tai tekevät toimen toteutusalueen viranomaisten kanssa sopimuksia.

3. Teknistä tukea tai toiminnan tunnetuksi tekemistä koskevissa toimissa voi aiheutua menoja unionin alueen ulkopuolella edellyttäen, että 2 kohdan a alakohdassa vahvistetut edellytykset sekä toimea koskevat hallintoon, valvontaan ja tarkastukseen liittyvät velvoitteet täyttyvät.

4. Edellä olevaa 1–3 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin, eikä 2 ja 3 kohtaa sovelleta ESR:stä tuettuihin toimiin.

71 artikla

Toimien pysyvyys

1. Infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja käsittävän toimen on maksettava ERI-rahastojen rahoitusosuus takaisin, jos sitä koskee, tapauksen mukaan, joko viiden vuoden kuluessa loppumaksun suorittamisesta tuensaajalle tai valtiontukisäännöissä määrätyn ajan kuluessa jokin seuraavista:

a) tuotannollisen toiminnan lopettaminen tai sen siirtäminen ohjelma-alueen ulkopuolelle;

b) infrastruktuurin omistussuhteissa tapahtunut muutos, joka hyödyttää aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista yhteisöä;

c) huomattava muutos, joka vaikuttaa sen luonteeseen, tavoitteisiin tai täytäntöönpanon edellytyksiin, mikä vaarantaisi sen alkuperäiset tavoitteet.

Jäsenvaltion on perittävä takaisin toimen yhteydessä aiheettomasti maksetut määrät suhteessa siihen ajanjaksoon, jona vaatimuksia ei ole täytetty.

Jäsenvaltiot voivat lyhentää ensimmäisessä alakohdassa asetetun määräajan kolmeen vuoteen investointien tai pk-yritysten luomien työpaikkojen säilyttämiseksi.

2. Infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja käsittävän toimen on maksettava ERI-rahastoista saatu rahoitusosuus takaisin, jos tuotannollinen toiminta siirretään unionin ulkopuolelle kymmenen vuoden kuluessa loppumaksun suorittamisesta tuensaajalle, paitsi jos tuensaaja on pk-yritys. Jos ERI-rahastoista saatu rahoitusosuus on valtiontuen muodossa, kymmenen vuoden ajan sijasta sovelletaan valtiontukisääntöjen mukaista määräaikaa.

3. Sellaisten ESR:n tukea saavien toimien sekä muista ERI-rahastoista tukea saavien toimien, jotka eivät ole infrastruktuurieivätkä tuotannollisia investointeja, on maksettava rahaston rahoitusosuus takaisin ainoastaan silloin, kun niillä on sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti velvoite ylläpitää investointeja ja kun niitä koskee kyseisissä säännöissä säädetyn määräajan kuluessa tuotannollisen toiminnan lopettaminen tai tuotannon siirto.

4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta rahoitusvälineisiin maksettuihin tai niiden maksamiin rahoitusosuuksiin eikä toimiin, joita koskee tuotannollisen toiminnan lopettaminen sellaisen konkurssin seurauksena, joka ei ole petollinen.

5. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta niihin investointitukea saaviin luonnollisiin henkilöihin, jotka investointitoimen päättymisen jälkeen tulevat oikeutetuiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 mukaiseen tukeen ja saavat sitä, jos kyseisellä investoinnilla on suora yhteys Euroopan globalisaatiorahaston tukeen oikeutetuksi määritettyyn toimintatyyppiin.

VIII OSASTO

HALLINTO JA VALVONTA

I LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

72 artikla

Hallinto- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Hallinto- ja valvontajärjestelmien on 4 artiklan 8 kohdan mukaisesti sisällettävä seuraavat:

a) kunkin hallinnosta ja valvonnasta vastaavan asianomaisen elimen tehtävien kuvaus samoin kuin tehtävien jako kunkin elimen sisällä;

b) tehtävien eriyttämistä koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;

c) ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamista koskevat menettelyt;

d) tietokoneistetut tietojärjestelmät kirjanpitoa, taloudellisten tietojen ja indikaattoreita koskevien tietojen säilyttämistä ja siirtämistä sekä seurantaa ja raportointia varten;

e) raportointi- ja seurantajärjestelmät, jos vastuussa oleva elin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;

f) hallinto- ja valvontajärjestelmien toiminnan tarkastamista koskevat järjestelyt;

g) asianmukaisen jäljitysketjun turvaamista koskevat järjestelmät ja menettelyt;

h) sääntöjenvastaisuuksien, myös petosten, ehkäisy, toteaminen ja oikaisu sekä aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintä mahdolliset viivästyskorot mukaan luettuina.

73 artikla

Yhteistyössä toteutettavan hallinnon piiriin kuuluvat tehtävät

Yhteistyössä toteutettavan hallinnon periaatteen mukaisesti jäsenvaltiot ja komissio vastaavat ohjelmien hallinnosta ja valvonnasta tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettujen vastuualueidensa mukaisesti.

74 artikla

Jäsenvaltioiden tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on täytettävä varainhoitoasetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisissa yhteistyössä toteutettavaa hallintoa koskevissa säännöissä vahvistetut hallinto-, valvonta- ja tarkastusvelvoitteensa ja otettava hoitaakseen niistä johtuvat kyseisissä säännöissä vahvistetut tehtävät.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät perustetaan rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja että nämä järjestelmät toimivat tehokkaasti.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ERI-rahastoja koskevien valitusten tutkimiseksi on tehokkaat järjestelyt. Näiden järjestelyjen soveltamisala, säännöt ja menettelyt ovat jäsenvaltioiden vastuulla niiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä tutkittava komissiolle toimitetut valitukset silloin, kun ne kuuluvat niiden järjestelyjen soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä ilmoitettava komissiolle näiden tutkimusten tuloksista.

4. Jäsenvaltioiden ja komission välinen virallinen tiedonvaihto on kokonaisuudessaan hoidettava käyttämällä sähköistä tiedonvaihtojärjestelmää. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ehdot ja edellytykset, jotka tämän sähköisen tietojenvaihtojärjestelmän on täytettävä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

Komission valtuudet ja tehtävät

75 artikla

Komission valtuudet ja tehtävät

1. Komissio varmistaa käytettävissä olevien tietojen, myös hallinnosta ja valvonnasta vastaavien elinten nimeämistä koskevien tietojen, näiden nimettyjen elinten vuosittain varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan nojalla toimittamien asiakirjojen, tarkastuskertomusten, vuotuisten täytäntöönpanokertomusten sekä kansallisten ja unionin elinten toimittamien tarkastusten perusteella, että jäsenvaltiot ovat perustaneet tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaiset hallinto- ja valvontajärjestelmät ja että nämä järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmien täytäntöönpanon ajan.

2. Komission virkamiehet tai komission valtuuttamat edustajat voivat tehdä tarkastuksia paikan päällä annettuaan toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ilmoituksen vähintään 12 työpäivää ennen tarkastusta, kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta. Komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon tarpeen välttää aiheetonta päällekkäisyyttä jäsenvaltioiden suorittamien tarkastusten kanssa, unionin talousarviolle koituvan riskin tason sekä mahdollisimman vähäisen hallinnollisen taakan aiheuttamisen tuensaajille rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Mainituissa tarkastuksissa voidaan ennen kaikkea varmentaa, toimivatko ohjelman tai ohjelman osan tai toimen hallinto- ja valvontajärjestelmät tehokkaasti, ja arvioida, onko toimien tai ohjelmien varainhoito moitteetonta. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komission virkamiehillä tai komission valtuuttamilla edustajilla, joilla on asianmukaiset valtuudet suorittaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia, on oltava mahdollisuus tutustua kaikkiin tarpeellisiin tietoihin, asiakirjoihin ja metatietoihin, jotka liittyvät ERI-rahastoista tuettuihin toimiin tai hallinto- ja valvontajärjestelmiin, riippumatta välineestä, jolle tiedot ja asiakirjat on tallennettu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle pyynnöstä jäljennökset näistä tiedoista, asiakirjoista ja metatiedoista.

Tässä artiklassa säädetyt valtuudet eivät vaikuta niiden kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan tietyt toimet kuuluvat ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti nimetyille virkamiehille. Komission virkamiehet ja komission valtuuttamat edustajat eivät muun muassa saa osallistua yksityisissä tiloissa suoritettaviin käynteihin tai kansallisen lainsäädännön mukaiseen epäiltyjen viralliseen kuulusteluun. Tällä tavoin hankittujen tietojen on kuitenkin oltava tällaisten virkamiesten ja edustajien saatavilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten tuomioistuinten toimivaltaa ja kunnioittaen täysin kyseisten oikeussubjektien perusoikeuksia.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota toteuttamaan tarvittavat toimet kansallisten hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tai menojen oikeellisuuden varmistamiseksi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

IX OSASTO

VARAINHOITO, TILIEN TARKASTUS JA HYVÄKSYMINEN JA RAHOITUSOIKAISUT, VAPAUTTAMINEN

I LUKU

Varainhoito

76 artikla

Talousarviositoumukset

Unionin talousarviositoumukset toteutetaan kunkin ohjelman osalta rahastokohtaisina vuotuisina erinä 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana. Suoritusvaraukseen liittyvät talousarviositoumukset tehdään kussakin ohjelmassa erikseen muista ohjelmaan kohdennettavista määrärahoista.

Ohjelman hyväksymisestä annettu komission päätös muodostaa varainhoitoasetuksen 84 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rahoituspäätöksen ja, sen jälkeen, kun rahoituspäätös on annettu tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle, kyseisen asetuksen mukaisen oikeudellisen sitoumuksen.

Ensimmäistä erää koskeva talousarviositoumus tehdään kussakin ohjelmassa sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ohjelman.

Komissio tekee myöhempiä eriä koskevat talousarviositoumukset ennen kunkin vuoden toukokuun 1 päivää tämän artiklan toisessa kohdassa tarkoitetun päätöksen perusteella lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan varainhoitoasetuksen 16 artiklaa.

Jos 22 artiklassa tarkoitetun tuloskehyksen soveltamisen perusteella käy ilmi, että prioriteettien välitavoitteita ei ole saavutettu, komissio vapauttaa tarvittaessa vastaavat kyseiseen ohjelmaan osana suoritusvarausta sidotut määrärahat ja asettaa ne uudelleen saataville niitä ohjelmia varten, joiden määrärahoja lisätään komission 22 artiklan 5 kohdan mukaisesti hyväksymän muutoksen mukaisesti.

77 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

1. Komissio suorittaa ERI-rahastojen rahoitusosuuteen sisältyvät maksut kuhunkin ohjelmaan talousarviomäärärahojen mukaisesti ja käytettävissä olevien varojen rajoissa. Kukin maksu kirjataan kyseisen rahaston aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.

2. Suoritusvarauksen sitoumuksiin liittyviä maksuja ei saa suorittaa ennen kuin suoritusvaraus on kohdennettu lopullisesti 22 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Maksut suoritetaan ennakkomaksuina, välimaksuina ja loppumaksuna.

4. Kun kyseessä on 67 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan sekä 68 ja 69 artiklan mukainen tukimuoto, tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan sovellettavan perusteen mukaisesti lasketut kustannukset.

78 artikla

Välimaksujen ja loppumaksun laskentaa koskevat yhteiset säännöt

Rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetaan, miten välimaksuina ja loppumaksuna korvattava määrä lasketaan. Korvattava määrä saadaan soveltamalla tiettyä osarahoitusosuutta tukikelpoisiin menoihin.

79 artikla

Maksupyynnöt

1. Rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetaan kunkin ERI-rahaston osalta noudatettava menettely sekä tiedot, jotka on toimitettava maksupyyntöjä varten.

2. Komissiolle toimitettavassa maksupyynnössä on varainhoitoasetuksen 68 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettava kaikki tiedot, jotka komissio tarvitsee tilinpäätöstä varten.

80 artikla

Euron käyttö

Jäsenvaltioiden toimittamissa ohjelmissa esitetyt määrät, menoarviot, menoilmoitukset, maksupyynnöt, tilitykset sekä vuotuisissa ja lopullisissa täytäntöönpanokertomuksissa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

81 artikla

Ensimmäisen ennakkomaksun maksaminen

1. Kun komissio on antanut ohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä määrärahatarpeiden mukaisesti. Erien suuruus määritellään rahastokohtaisissa säännöissä.

2. Ensimmäistä ennakkomaksua on käytettävä ainoastaan tuensaajille ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä maksettaviin maksuihin. Se on viipymättä asetettava tästä vastaavan elimen käyttöön.

82 artikla

Ensimmäisen ennakkomaksun poistaminen tileistä

Ensimmäisenä ennakkomaksuna maksettu määrä on poistettava kokonaisuudessaan komission tileistä viimeistään silloin, kun ohjelma päätetään.

83 artikla

Maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitettu valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää välimaksupyynnön maksumääräajan kulumisen enintään kuudella kuukaudella, jos

a) kansallisen tai unionin tarkastuselimen toimittamien tietojen mukaan on olemassa selvää näyttöä, joka viittaa huomattaviin puutteisiin hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa;

b) kyseisen valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että maksupyyntöön sisältyviin menoihin liittyy sääntöjenvastaisuus, jolla on vakavia taloudellisia seurauksia;

c) jokin varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdassa vaadituista asiakirjoista on jätetty toimittamatta.

Jäsenvaltio voi hyväksyä maksun määräajan kulumisen keskeyttämisen vielä kolmella lisäkuukaudella.

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisiä perusteita maksun määräajan kulumisen keskeyttämiselle, jos jäsenvaltio ei ole noudattanut yhteisen kalastuspolitiikan nojalla sovellettavien sääntöjen mukaisia velvoitteitaan; näiden sääntöjen on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja uusiutuminen.

2. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on rajattava keskeyttäminen koskemaan ainoastaan sitä osaa maksupyynnön menoista, johon 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut seikat vaikuttavat, paitsi jos ei ole mahdollista tunnistaa sitä osaa menoista, joihin vaikutus kohdistuu. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on ilmoitettava jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle viipymättä kirjallisesti keskeyttämisen syy ja pyydettävä niitä korjaamaan tilanne. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on päätettävä keskeyttäminen heti, kun tarvittavat toimenpiteet on toteutettu.

II LUKU

Tilien tarkastus ja hyväksyminen

84 artikla

Komission suorittaman tilien tarkastuksen ja hyväksymisen määräaika

Viimeistään tilikauden loppumista seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä komissio soveltaa varainhoitoasetuksen 59 artiklan 6 kohdan mukaisesti tileihin tarkastus- ja hyväksyntämenettelyjä ja ilmoittaa jäsenvaltiolle, voiko se todeta tilien olevan täydelliset, oikeat ja totuudenmukaiset rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

III LUKU

Rahoitusoikaisut

85 artikla

Komission tekemät rahoitusoikaisut

1. Komissio tekee rahoitusoikaisuja peruuttamalla ohjelmalle myönnetyn unionin rahoitusosuuden kokonaan tai osittain ja perimällä varat takaisin jäsenvaltiolta, jotta unionin rahoituksen ulkopuolelle suljetaan menot, jotka ovat sovellettavan lainsäädännön vastaisia.

2. Sovellettavan lainsäädännön rikkominen johtaa rahoitusoikaisuun vain komissiolle ilmoitettujen menojen osalta ja siinä tapauksessa, että yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) rikkominen on vaikuttanut tai on voinut vaikuttaa ERI-rahastojen tukikohteeksi otetun toimen valintaan, jonka vastuussa oleva elin on tehnyt, tai tapauksissa, joissa ei rikkomuksen luonteen vuoksi ole mahdollista todeta tätä vaikutusta, mutta on huomattava riski, että rikkomuksella on tällainen vaikutus;

b) on mahdollista, että rikkominen on vaikuttanut tai on voinut vaikuttaa unionin talousarviosta korvattaviksi ilmoitettujen menojen määrään, tai tapauksissa, joissa ei rikkomuksen luonteen vuoksi ole mahdollista todeta tätä vaikutusta, mutta on huomattava riski, että rikkomuksella on tällainen vaikutus.

3. Päättäessään 1 kohdan mukaisesta rahoitusoikaisusta komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon sovellettavan lainsäädännön rikkomisen luonteen ja vakavuuden sekä sen rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille päätöksistä, jotka on tehty rahoitusoikaisujen tekemiseksi.

4. Rahoitusoikaisujen tekemiseen sovellettavat perusteet ja menettelyt vahvistetaan rahastokohtaisissa säännöissä.

IV LUKU

Vapauttaminen

86 artikla

Periaatteet

1. Kaikkiin ohjelmiin sovelletaan vapauttamismenettelyä, jossa on lähtökohtana, että ne sitoumukseen liittyvät määrät, joista ei ole suoritettu ennakkomaksuja tai joista ei ole esitetty maksupyyntöä määritellyn kauden kuluessa, mukaan lukien maksupyynnöt, joita tai joiden osaa koskee maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen tai maksujen keskeyttäminen, vapautetaan.

2. Kauden viimeiseen vuoteen liittyvä sitoumus on vapautettava ohjelmien sulkemisessa noudatettavien sääntöjen mukaisesti.

3. Rahastokohtaisissa säännöissä täsmennetään, miten vapauttamista koskevaa sääntöä sovelletaan kuhunkin ERI-rahastoon.

4. Talousarviositoumusten avoinna oleva osa vapautetaan, jos jokin ohjelmien sulkemiseen tarvittavista asiakirjoista on jätetty toimittamatta komissiolle rahastokohtaisissa säännöissä vahvistettuihin määräaikoihin mennessä.

5. Suoritusvaraukseen liittyviin talousarviositoumuksiin sovelletaan ainoastaan 4 kohdassa esitettyä vapauttamismenettelyä.

87 artikla

Vapauttamista koskevat poikkeukset

1. Vapauttamisen kohteena olevasta määrästä on vähennettävä määrät, jotka vastaavat sitä talousarviositoumusta, jonka osalta:

a) toimet keskeytetään sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun vuoksi, jolla on lykkäävä vaikutus; tai

b) josta ei ole ollut mahdollista esittää maksupyyntöä koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanoa vakavasti vaikeuttaneen ylivoimaisen esteen vuoksi.

Ylivoimaiseen esteeseen ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla vetoavien kansallisten viranomaisten on osoitettava ylivoimaisesta esteestä koituvat välittömät seuraukset koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanolle.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi vähennystä voidaan pyytää kerran, jos keskeytys tai ylivoimainen este on kestänyt enintään yhden vuoden, tai niin monta kertaa kuin ylivoimaisen esteen kesto tai niiden vuosien määrä edellyttävät, jotka ovat kuluneet toimen täytäntöönpanon keskeyttäneen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen ja lopullisen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen välillä.

2. Jäsenvaltion on lähetettävä komissiolle tietoja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista viimeistään 31 päivänä tammikuuta sen määrän osalta, joka on ilmoitettava edellisen vuoden loppuun mennessä.

88 artikla

Menettely

1. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle hyvissä ajoin aina, kun on olemassa vaara, että 86 artiklan mukaista talousarviositoumuksen vapauttamista koskevaa sääntöä sovelletaan.

2. Komissio ilmoittaa 31 päivästä tammikuuta saamiensa tietojen pohjalta jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle määrän, jota talousarviositoumuksen vapauttaminen näiden tietojen perusteella koskee.

3. Jäsenvaltiolla on kaksi kuukautta aikaa hyväksyä vapautettava määrä tai esittää huomautuksensa.

4. Jäsenvaltion on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta esitettävä komissiolle tarkistettu rahoitussuunnitelma, jossa otetaan huomioon vähennetyn tukimäärän jakaminen ohjelman yhden tai useamman prioriteetin kesken kyseisenä varainhoitovuonna sekä tarvittaessa tuen kohdentuminen rahastoittain ja alueluokittain. Jos suunnitelmaa ei esitetä, komissio tarkistaa rahoitussuunnitelmaa vähentämällä ERI-rahastojen rahoitusosuutta kyseisen varainhoitovuoden osalta. Vähennys kohdennetaan suhteellisesti kuhunkin prioriteettiin.

5. Komissio muuttaa ohjelman hyväksymisestä annettua päätöstä täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään 30 päivänä syyskuuta.

KOLMAS OSA

EAKR:ÄÄN, ESR:ÄÄN JA KOHEESIORAHASTOON SOVELLETTAVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

TAVOITTEET JA RAHOITUSKEHYS

I LUKU

Tehtävä, tavoitteet ja tuen maantieteellinen kattavuus

89 artikla

Tehtävä ja tavoitteet

1. Rahastot osallistuvat unionin sellaisten toimien kehittämiseen ja toteuttamiseen, joilla lujitetaan sen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan mukaisesti.

Rahastoista tuettavilla toimilla edistetään myös älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän unionin strategian toteuttamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tehtävään täyttämiseksi pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

a) Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite, jota toteutetaan jäsenvaltioissa ja alueilla ja jota tuetaan kaikista rahastoista; ja

b) Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoite, jota tuetaan EAKR:stä.

90 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite

1. Rakennerahastoista tuetaan Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta kaikilla alueilla, jotka vastaavat asetuksessa (EY) N:o 1059/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 105/2007, vahvistetun yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön 2-tasoa, jäljempänä 'NUTS 2 -alueet'.

2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen määrärahat kohdennetaan seuraaville kolmelle NUTS 2 -alueiden luokille:

a) vähemmän kehittyneet alueet, joiden BKT asukasta kohden on alle 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;

b) siirtymäalueet, joiden BKT asukasta kohden on 75–90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;

c) kehittyneemmät alueet, joiden BKT asukasta kohden on yli 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta.

Alueet luokitellaan yhteen näistä kolmesta alueluokasta sen perusteella, mikä on kunkin alueen BKT asukasta kohden, ostovoimapariteettina mitattuna ja kautta 2007–2009 koskevien unionin lukujen perusteella, suhteessa 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvoon samalla viitekaudella.

3. Koheesiorahastosta tuetaan jäsenvaltioita, joiden bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on ostovoimapariteettina mitattuna ja kautta 2008–2010 koskevien unionin lukujen perusteella alle 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta samalla viitekaudella.

Koheesiorahastorahoitukseen vuonna 2013 oikeutetut jäsenvaltiot, joiden nimellinen bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on kuitenkin yli 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettuna, saavat koheesiorahastosta erityistä siirtymäkauden tukea.

4. Heti tämän asetuksen tultua voimaan komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan luettelo 2 kohdan mukaiset kolmea alueluokkaa koskevat ehdot täyttävistä alueista ja 3 kohdan mukaiset ehdot täyttävistä jäsenvaltioista. Tämä luettelo on voimassa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisen ajan.

5. Komissio tarkistaa vuonna 2016 jäsenvaltioiden oikeuden saada tukea koheesiorahastosta käyttämällä perusteena 27 jäsenvaltion EU:n BKTL-lukuja kaudelta 2012–2014. Ne jäsenvaltiot, joiden nimellinen BKTL asukasta kohden on jää alle 90 prosentin 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta, saavat uudelleen oikeuden koheesiorahastorahastosta suoritettavaan tukeen, ja jäsenvaltiot, joilla oli oikeus saada tukea koheesiorahastosta ja joiden nimellinen BKTL asukasta kohden ylittää 90 prosenttia, menettävät oikeutensa tähän tukeen ja saavat koheesiorahastosta erityistä siirtymäkauden tukea.

II LUKU

Rahoituskehys

91 artikla

Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden määrärahat

1. Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden talousarviositoumuksiin käytettävissä olevat määrärahat kaudella 2014–2020 ovat 325 145 694 739 euroa vuoden 2011 hintoina liitteessä VI olevan vuosijakauman mukaisesti, ja tästä EAKR:lle, ESR:lle ja koheesiorahastolle osoitettavat kokonaismäärärahat ovat 322 145 694 739 euroa ja 3 000 000 000 euroa on nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitettava erityismääräraha. Ohjelmatyötä varten ja määrien ottamiseksi myöhemmin unionin yleiseen talousarvioon taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden määrärahoihin tehdään vuosittain kahden prosentin indeksikorjaus.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan liitteessä VII vahvistettuja perusteita ja menettelyjä noudattaen Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisten kokonaismäärärahojen vuosijakauma jäsenvaltioittain sekä liitteessä VIII vahvistettuja perusteita ja menettelyjä noudattaen nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen jäsenvaltiokohtainen vuosijakauma ja tukikelpoisten alueiden luettelo, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan ja 92 artiklan 8 kohdan soveltamista.

3. Komission aloitteesta 0,35 prosenttia kokonaismäärärahoista kohdennetaan tekniseen tukeen sen jälkeen, kun niistä on vähennetty 92 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulle Verkkojen Eurooppa -välineelle annettava tuki ja 92 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu vähävaraisimmille annettava apu.

92 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat

1. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen määrärahat ovat 96,33 prosenttia kokonaismäärärahoista (eli yhteensä 313 197 435 409 euroa), ja ne kohdennetaan seuraavasti:

a) 52,45 prosenttia (eli yhteensä 164 279 015 916 euroa) vähemmän kehittyneille alueille;

b) 10,24 prosenttia (eli yhteensä 32 084 931 311 euroa) siirtymäalueille;

c) 15,67 prosenttia (eli yhteensä 49 084 308 755 euroa) kehittyneemmille alueille;

d) 21,19 prosenttia (eli yhteensä 66 362 384 703 euroa) koheesiorahastosta tukea saaville jäsenvaltioille;

e) 0,44 prosenttia (eli yhteensä 1 386 794 724 euroa) lisärahoituksena Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuille syrjäisimmille alueille ja NUTS 2 -alueille, jotka täyttävät vuoden 1994 liittymissopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 6 olevassa 2 artiklassa määrätyt ehdot.

2. Edellä 91 artiklassa ja tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettujen määrien lisäksi vuodeksi 2014 asetetaan saataville 94 200 000 euroa ja vuodeksi 201 592 400 000 euroa liitteen VII kohdan "Lisämuutokset" mukaisesti. Nämä määrät osoitetaan 91 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa komission päätöksessä.

3. Komissio arvioi vuonna 2016 asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 4 ja 5 artiklan mukaisesti tekemänsä vuotta 2017 koskevan teknisen mukautuksen yhteydessä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisia jäsenvaltiokohtaisia kokonaismäärärahoja vuosiksi 2017–2020 käyttäen liitteessä VII olevissa 1–16 kohdassa vahvistettua jakomenetelmää saatavilla olevien uusimpien tilastojen perusteella sekä vertailemalla niiden jäsenvaltioiden osalta, joihin sovelletaan tukikattoa, vuosina 2014–2015 todennettua kumulatiivista kansallista BKT:tä ja samaa kautta koskevaa vuonna 2012 liitteessä VII olevan 10 kohdan mukaisesti arvioitua kumulatiivista kansallista BKT:tä. Jos tarkistettujen määrärahojen ja kokonaismäärärahojen kumulatiivinen ero on yli 5 prosenttia ylös- tai alaspäin, kokonaismäärärahoja mukautetaan vastaavasti. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 5 artiklan mukaisesti mukautukset jaetaan tasasuhtaisesti vuosien 2017–2020 kesken, ja rahoituskehyksessä vahvistettuja asianomaisia enimmäismääriä mukautetaan vastaavasti. Mukautusten positiivinen tai negatiivinen kokonaisnettovaikutus saa olla enintään 4 000 000 000 euroa. Teknisen mukautuksen jälkeen komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion kokonaismäärärahojen tarkistettu vuosittainen jako.

4. Sen varmistamiseksi, että nuorisotyöllisyyteen, työvoiman liikkuvuuteen, osaamiseen, sosiaaliseen osallisuuteen ja köyhyyden torjumiseen investoidaan riittävästi, sellaisten ESR:ään kussakin jäsenvaltiossa osoitettujen rakennerahastovarojen osuuden, joka on käytettävissä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen toimenpideohjelmien ohjelmatyötä varten, on oltava vähintään yhtä suuri kuin asianomaisen jäsenvaltion vastaava ESR-osuus, joka on vahvistettu Lähentyminen- ja Alueellinen kilpailukyky ja työllisyys -tavoitteiden toimenpideohjelmissa ohjelmakaudelle 2007–2013. Tähän osuuteen lisätään kutakin jäsenvaltiota varten määrä, joka määritetään liitteessä IX vahvistettua menettelyä noudattaen, sen varmistamiseksi, että ESR:n prosenttiosuus rahastoihin unionissa yhteensä osoitetuista kokonaismäärärahoista on jäsenvaltioissa vähintään 23,1 prosenttia, kun mukaan ei lueta tukea, jota myönnetään koheesiorahastosta liikenteen infrastruktuuria varten 6 kohdassa tarkoitetun Verkkojen Eurooppa -välineen mukaisesti, ja 7 kohdassa tarkoitettua rakennerahastojen tukea vähävaraisimpien auttamiseksi. Tätä kohtaa sovellettaessa ESR:stä nuorisotyöllisyysaloitteeseen tehtävät investoinnit katsotaan osaksi ESR:ään osoitettua rakennerahastojen osuutta.

5. Nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahat ovat 3 000 000 000 euroa nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahoja ja vähintään 3 000 000 000 euroa ESR:n kohdennettuja investointeja.

6. Koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävä tuki on 10 000 000 000 euroa. Se käytetään Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisiin liikenteen infrastruktuurihankkeisiin ainoastaan koheesiorahaston tukeen oikeutetuissa jäsenvaltioissa.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion koheesiorahastomäärärahoista Verkkojen Eurooppa -välineelle määräsuhteessa koko kauden osalta siirrettävä määrä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua koheesiorahastosta annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarviomenettelyssä Verkkojen Eurooppa -välineen asianmukaisiin budjettikohtiin.

Koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä, joka käytetään tekemällä erityisillä ehdotuspyyntöjä, jotka koskevat ydinverkon toteuttamishankkeita taikka hankkeita ja monialaisia toimia, jotka on yksilöity asetuksen (EU) N:o 1316/2013 liitteessä I olevassa I osassa.

Liikennealaan sovellettavia asetuksen (EU) N:o 1316/2013 sääntöjä sovelletaan neljännessä alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ehdotuspyyntöihin. Tukeen oikeutettujen hankkeiden valinnassa noudatetaan 31 päivään joulukuuta 2016 asti koheesiorahastomäärärahojen kansallista jakoa. Verkkojen Eurooppa -välineelle siirretyt varat, joita ei ole sidottu liikenteen infrastruktuurihankkeeseen, asetetaan 1 päivästä tammikuuta 2017 alkaen kaikkien koheesiorahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden saataville liikenteen infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisesti.

Sellaisten koheesiorahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden tukemiseksi, joilla voi olla vaikeuksia suunnitella kehitysasteeltaan tai laadultaan tai molempien osalta ja unionin tason lisäarvoltaan riittäviä hankkeita, kiinnitetään erityistä huomiota ohjelmatukitoimiin, joiden tavoitteena on vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1316/2013 liitteessä I olevassa I osassa lueteltujen hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen liittyviä institutionaalisia valmiuksia ja julkisen hallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta. Komissio voi järjestää lisäehdotuspyyntöjä

varmistaakseen siirrettyjen varojen mahdollisimman tehokkaan käyttöönoton kaikissa koheesiorahaston tukee oikeutetuissa jäsenvaltioissa.

7. Rakennerahastoista myönnetään Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen perusteella vähävaraisimmille suunnattuun apuun vähintään 2 500 000 000 euroa, ja jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää korottaa tuen määrää korkeintaan 1 000 000 eurolla.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion rakennerahastomäärärahoista koko kauden osalta siirrettävä määrä vähävaraisimmille suunnattuun apuun. Kullekin jäsenvaltiolle osoitettuja rakennerahastomäärärahoja vähennetään vastaavasti määräsuhteessa alueluokittain.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua rakennerahastoista annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarviomenettelyssä vähävaraisimmille suunnatun avun välineen asianmukaisiin budjettikohtiin.

8. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen tarkoitetuista rakennerahastojen määrärahoista 330 000 000 euroa kohdennetaan komission suoraan tai välillisesti hallinnoimille kaupunkialueiden kestävän kehityksen alan innovatiivisille toimenpiteille.

9. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat ovat 2,75 prosenttia rahastojen talousarviositoumuksiin käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista kaudella 2014–2020 (eli yhteensä 8 948 259 330 euroa).

10. Tässä artiklassa, tämän asetuksen 18, 91, 93, 95, 99 ja 120 artiklassa, liitteessä I ja liitteessä X, EAKR-asetuksen 4 artiklassa, ESR-asetuksen 4 artiklassa sekä 16–23 artiklassa, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa, syrjäisimpiin alueisiin kuuluva Mayotte katsotaan vähemmän kehittyneiden alueiden luokkaan kuuluvaksi NUTS 2 -alueeksi. Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa Mayotten ja Saint Martinin alueet katsotaan NUTS 3 -alueiksi.

93 artikla

Varojen siirtoa alueiden välillä koskeva kielto

1. Kullekin jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneiden alueiden, siirtymäalueiden ja kehittyneempien alueiden osalta kohdennettuja kokonaismäärärahoja ei saa siirtää näiden alueluokkien välillä.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen komissio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jotka liittyvät yhden tai useamman temaattisen tavoitteen täytäntöönpanoon, hyväksyä jäsenvaltion kumppanuussopimuksen ensimmäisen toimittamisen taikka asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa suoritusvarauksen kohdentamisen tai kumppanuussopimuksen merkittävän tarkistamisen yhteydessä tekemän ehdotuksen siirtää enintään 3 prosenttia jonkin alueluokan kokonaismäärärahoista toisille alueluokille.

94 artikla

Varojen siirtoa tavoitteiden välillä koskeva kielto

1. Kullekin jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta kohdennettuja kokonaismäärärahoja ei saa siirtää näiden tavoitteiden välillä.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen ja jotta rahastot voivat edistää tehokkaasti 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä, komissio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja 3 kohdassa säädettyä edellytystä noudattaen hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltion kumppanuussopimuksen ensimmäisen toimittamisen yhteydessä tekemän ehdotuksen siirtää osa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoista Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteelle.

3. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osuuden on edellä 2 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen tekevässä jäsenvaltiossa oltava vähintään 35 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen osalta kohdennetuista kokonaismäärärahoista, ja tämän osuuden on siirron jälkeen oltava vähintään 25 prosenttia näistä kokonaismäärärahoista.

95 artikla

Täydentävyys

1. Tässä artiklassa sekä liitteessä X tarkoitetaan

1) 'kiinteän pääoman bruttomuodostuksella' kaikkia kotimaisten tuottajien kiinteiden varojen hankintoja tiettynä ajanjaksona, vähennettynä luovutuksilla, ja eräitä tuottajan tai institutionaalisen yksikön tuotannollisen toiminnan aiheuttamia lisäyksiä valmistamattomien varojen arvoon, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2223/96 [1]

2) 'kiinteillä varoilla' tuotantoprosessien tuotoksina syntyneitä aineellisia tai aineettomia varoja, joita itseään käytetään toistuvasti tai jatkuvasti tuotantoprosesseissa pitempään kuin yhden vuoden ajan;

3) 'julkistaloudella' niiden institutionaalisten yksiköiden kokonaisuutta, jotka poliittisten velvollisuuksiensa ja taloudellisen sääntelyn tehtäviensä täyttämisen lisäksi tuottavat pääasiallisesti markkinattomia palveluja (mahdollisesti tavaroita) yksityiseen tai kollektiiviseen kulutukseen sekä jakavat tuloja ja varallisuutta uudelleen.

4) 'julkisilla tai niihin rinnastettavilla rakenteellisilla menoilla' julkistalouden kiinteän pääoman bruttomuodostusta;

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1996, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä (EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1).

2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen osoitettu rahastojen tuki ei saa korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia rakenteellisia menoja.

3. Jäsenvaltioiden on säilytettävä kaudella 2014–2020 julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen vuosittainen keskimääräinen taso vähintään kumppanuussopimuksessa vahvistettua tavoitetasoa vastaavana.

Vahvistaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viitetasoa komissio ja jäsenvaltiot ottavat huomioon yleiset makrotaloudelliset olosuhteet ja erityis- tai poikkeustilanteet, kuten yksityistämiset, jäsenvaltion julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen poikkeuksellisen tason ohjelmakaudella 2007–2013 ja muiden julkisia investointeja kuvaavien indikaattorien kehittymisen. Ne ottavat myös huomioon rahastojen kansallisen määrärahajaon muutokset verrattuna vuosiin 2007–2013.

4. Ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 15 prosenttia koko väestöstä, tarkistetaan, onko Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kohdentuvien julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen taso säilytetty kauden aikana.

Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 65 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella tasolla.

Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella ja alueellisella tasolla. Tätä varten kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot menoista vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla tarkistusprosessin jokaisessa vaiheessa.

5. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen osalta tehdään julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason säilyttämistä koskeva tarkistus kumppanuussopimuksen toimittamisen yhteydessä (ennakkotarkistus), vuonna 2018 (välitarkistus) ja vuonna 2022 (jälkitarkistus).

Täydentävyyden tarkistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan liitteessä X olevassa 2 kohdassa.

6. Jos komissio toteaa jälkitarkistuksessa, ettei jäsenvaltio ole säilyttänyt kumppanuussopimuksessa ja liitteessä X vahvistettua julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasoa Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen osalta, komissio voi tehdä rahoitusoikaisun siltä osin kuin velvoitteita ei ole noudatettu, antamalla täytäntöönpanosäädöksellä asiaa koskevan päätöksen. Määrittäessään, onko rahoitusoikaisu tarpeen, komissio ottaa huomioon sen, onko kyseisen jäsenvaltion taloudellinen tilanne muuttunut merkittävästi välitarkistuksen jälkeen. Rahoitusoikaisun määriä koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan liitteessä X olevassa 3 kohdassa.

7. Edellä olevia 1–6 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

II OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

Rahastoja koskevat yleiset säännökset

96 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien sisältö, hyväksyminen ja muuttaminen

1. Toimenpideohjelma koostuu toimintalinjoista. Toimintalinja koskee yhtä rahastoa ja yhtä alueluokkaa lukuun ottamatta koheesiorahastoa ja vastaa yhtä temaattista tavoitetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 59 artiklan soveltamista, ja käsittää yhden tai useamman kyseiseen temaattiseen tavoitteeseen kuuluvan investointiprioriteetin rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Tarpeen mukaan ja jotta toimintalinjan vaikutusta ja tehokkuutta voidaan lisätä temaattisesti johdonmukaisella yhdennetyllä lähestymistavalla, toimintalinja voi

a) koskea useampaa kuin yhtä alueluokkaa;

b) yhdistää yhden tai useamman täydentävän investointiprioriteetin EAKR:stä, koheesiorahastosta ja ESR:stä yhden temaattisen tavoitteen alaisuuteen;

c) yhdistää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa eri temaattisista tavoitteista yhden tai useampia täydentäviä investointiprioriteetteja, jotta ne edistäisivät mahdollisimman tehokkaasti tätä toimintalinjaa;

d) yhdistää ESR:n osalta 9 artiklan ensimmäisen kohdan 8, 9, 10 ja 11 alakohdassa esitettyjen eri temaattisten tavoitteiden piiriin kuuluvia investointiprioriteetteja, jotta edistetään niiden vaikutusta muihin toimintalinjoihin ja jotta voidaan toteuttaa sosiaalista innovointia ja valtioiden välistä yhteistyötä.

Jäsenvaltiot voivat yhdistää kaksi tai useampia a–d alakohdan vaihtoehdoista.

2. Toimenpideohjelman on edistettävä älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävää unionin strategiaa sekä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, ja siinä on oltava

a) perustelut temaattisten tavoitteiden valinnalle sekä vastaaville investointiprioriteeteille ja määrärahoille ottamalla huomioon kumppanuussopimus ja pitäen lähtökohtana selvitystä alueellisista ja tarvittaessa kansallisista tarpeista, myös tarpeesta vastata haasteisiin, jotka on mainittu Euroopan unionin

toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa, ottamalla huomioon 55 artiklan mukainen ennakkoarviointi;

b) kunkin toimintalinjan osalta, teknistä tukea lukuun ottamatta:

i) investointiprioriteetit ja vastaavat erityistavoitteet;

ii) ohjelmatyön tulossuuntautuneisuuden vahvistamiseksi kunkin erityistavoitteen odotetut tulokset ja vastaavat tulosindikaattorit sekä perustaso ja tavoitearvo, tarvittaessa määrällisesti ilmaistuna rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

iii) kuvaus kunkin investointiprioriteetin mukaisesti tuettavien toimenpiteiden tyypistä ja esimerkeistä ja niiden odotetusta vaikutuksesta i alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen, myös toimien valintaa ohjaavat periaatteet, ja tapauksen mukaan tärkeimmät kohderyhmät, erityiset kohdealueet ja tuensaajien tyypit sekä rahoitusvälineiden suunniteltu käyttö ja suurhankkeet;

iv) kunkin investointiprioriteetin tuotosindikaattorit, joiden odotetaan vaikuttavan tuloksiin, myös määrällinen tavoitearvo, rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

v) täytäntöönpanovaiheet sekä taloudelliset ja tuotosindikaattorit, sekä tarvittaessa tulosindikaattorit, joita käytetään välitavoitteina ja tuloskehyksen tavoitteina 21 artiklan 1 kohdan ja liitteen II mukaisesti;

vi) vastaavat tukitoimien luokat, jotka perustuvat komission hyväksymään nimikkeistöön, ja suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen;

vii) tarvittaessa yhteenveto teknisen tuen suunnitellusta käytöstä, tarpeen mukaan myös toimenpiteet, joilla parannetaan ohjelmien hallintoon ja valvontaan osallistuvien viranomaisten ja tuensaajien hallinnollisia valmiuksia;

c) kunkin tekniseen tukeen liittyvän toimintalinjan osalta

i) erityistavoitteet;

ii) kunkin erityistavoitteen odotetut tulokset ja, silloin kun se on toimenpiteiden sisällön vuoksi objektiivisesti perusteltua, vastaavat tulosindikaattorit perustaso- ja tavoitearvoineen rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

iii) kuvaus tuettavista toimenpiteistä ja niiden odotetusta vaikutuksesta i alakohdassa tarkoitettujen erityistavoitteiden saavuttamiseen;

iv) tuotosindikaattorit, joiden odotetaan vaikuttavan tuloksiin;

v) vastaavat tukitoimien luokat, jotka perustuvat komission hyväksymään nimikkeistöön, sekä suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen.

Edellä olevaa ii alakohtaa ei sovelleta, jos unionin rahoitusosuus toimintalinjaan tai -linjoihin, jotka koskevat teknistä tukea toimenpideohjelmassa, ei ole yli 15 000 000 euroa.

d) rahoitussuunnitelma, jossa on seuraavat taulukot:

i) taulukot, joissa esitetään vuosikohtaisesti 60, 120 ja 121 artiklan mukaisesti kustakin rahastosta annettavaan tukeen varatut kokonaismäärärahat ja joissa eritellään suoritusvaraukseen liittyvät määrärahat;

ii) taulukot, joissa esitetään kustakin rahastosta annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus koko ohjelmakauden, toimenpideohjelman ja kunkin toimintalinjan osalta ja joissa eritellään suoritusvaraukseen liittyvät määrärahat. Niiden toimintalinjojen osalta, jotka koskevat useita alueluokkia, taulukoissa on esitettävä rahastoista annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus kunkin alueluokan osalta.

Niiden toimintalinjojen osalta, joissa yhdistetään eri temaattisiin tavoitteisiin kuuluvia investointiprioriteetteja, taulukossa on esitettävä kustakin rahastosta annettavan tuen kokonaismäärärahat ja kansallinen osarahoitus kunkin vastaavan temaattisen tavoitteen osalta.

Mikäli kansallinen osarahoitus koostuu julkisesta ja yksityisestä osarahoituksesta, taulukossa esitetään rahoituksen alustava jakautuminen julkisten ja yksityisten osuuksien kesken. Siinä esitetään tiedoksi EIP:n suunniteltu osuus;

e) luettelo suurhankkeista, jotka on suunniteltu pantavaksi täytäntöön ohjelmakauden aikana.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat ensimmäisen alakohdan b alakohdan vi alakohdassa ja c alakohdan v alakohdassa tarkoitettua nimikkeistöä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Toimenpideohjelmassa on sen sisältö ja tavoite ja kumppanuussopimus huomioon ottaen esitettävä kuvaus aluekehitystä koskevasta yhdennetystä lähestymistavasta ja osoitettava, miten tämä toimenpideohjelma vaikuttaa tavoitteidensa ja odotettujen tulostensa saavuttamiseen, sekä esitettävä tapauksen mukaan seuraavat:

a) lähestymistapa yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen välineiden käyttöön ja periaatteet sen soveltamisalojen määrittämiselle;

b) EAKR:n tuen alustava määrä kaupunkialueiden kestävää kehitystä koskeviin yhdennettyihin toimenpiteisiin, jotka on tarkoitus toteuttaa EAKR-asetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sekä yhdennettyihin toimenpiteisiin suunnattavan ESR:n tuen alustava jakaantuminen;

c) lähestymistapa yhdennettyjen alueellisten investointien välineen käyttöön muissa kuin b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja niiden alustavat määrärahat kustakin toimintalinjasta;

d) sellaisia toimenpideohjelmiin sisältyviä alueiden välisiä ja valtioiden välisiä toimia koskevat järjestelyt, joissa tuensaajia sijaitsee vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa;

e) jäsenvaltioiden ja alueiden osallistuessa makroalue- tai merialuestrategioihin jäsenvaltion määrittelemän ohjelma-alueen tarpeiden mukaisesti suunniteltujen ohjelman mukaisten tukitoimien näitä strategioita edistävä vaikutus.

4. Lisäksi toimenpideohjelmassa on esitettävä

a) tapauksen mukaan, miten siinä mahdollisesti käsitellään köyhyydestä eniten kärsivien maantieteellisten alueiden sekä suurimmassa syrjinnän tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeita, kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin ja vammaisiin henkilöihin, ja soveltuvin osin vaikutus kumppanuussopimuksessa vahvistettuun yhdennettyyn lähestymistapaan;

b) tapauksen mukaan, miten siinä mahdollisesti käsitellään alueiden väestörakenteeseen liittyviä haasteita sekä sellaisten alueiden erityistarpeita, jotka kärsivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista, sekä vaikutus kumppanuussopimuksessa vahvistettuun tätä koskevaan yhdennettyyn lähestymistapaan.

5. Toimenpideohjelmassa on esitettävä

a) hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen ja tarkastusviranomainen;

b) elin, jolle komission on määrä suorittaa maksut;

c) toimenpiteet, jotka on toteutettu sen varmistamiseksi, että 5 artiklassa tarkoitetut asianomaiset kumppanit osallistuvat toimenpideohjelman valmisteluun, sekä näiden kumppanien rooli toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa.

6. Toimenpideohjelmassa on myös kumppanuussopimuksen sisällön sekä kunkin jäsenvaltion institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti esitettävä seuraavat:

a) mekanismit, joilla varmistetaan rahastojen, maaseuturahaston, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden keskinäinen koordinointi sekä koordinointi EIP:n kanssa, samalla, kun otetaan huomioon yhteisessä strategiakehyksessä esitetyt asiaankuuluvat säännökset;

b) kunkin toimenpideohjelmaan 19 artiklan ja liitteen XI mukaisesti sovellettavan ennakkoehdon osalta arvio siitä, ovatko ennakkoehdot täyttyneet kumppanuussopimuksen ja toimenpideohjelman toimittamispäivänä, ja jos ennakkoehdot eivät ole täyttyneet, kumppanuussopimukseen sisältyvän yhteenvedon mukaisesti kuvaus ennakkoehtojen täyttämiseksi toteutettavista toimista, niistä vastaavista elimistä ja niiden aikataulusta;

c) yhteenveto tuensaajille aiheutuvan hallinnollisen taakan arvioinnista ja tarvittaessa tämän taakan vähentämiseksi suunnitelluista toimenpiteistä ja niiden suuntaa-antavasta aikataulusta.

7. Kunkin toimenpideohjelman merkityksellisyyttä näiden ohjelmien sisällön ja tavoitteiden kannalta koskevan jäsenvaltion asianmukaisesti perustellun arvion pohjalta on kussakin toimenpideohjelmassa, lukuun ottamatta sellaisia, joissa tekninen tuki toteutetaan erityisenä toimenpideohjelmana, esitettävä seuraavat kuvaukset:

a) kuvaus erityisistä toimenpiteistä, joiden avulla toimien valinnassa otetaan huomioon ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset, resurssitehokkuus, ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen, selviytymis- ja palautumiskyky katastrofitilanteissa sekä riskien ehkäisy ja hallinta;

b) kuvaus erityisistä toimenpiteistä, joiden avulla edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia ja estetään sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä toimenpideohjelman valmistelun, suunnittelun ja täytäntöönpanon aikana ja varsinkin, kun kyseessä on rahoituksen saatavuus, ottaen huomioon tällaisen syrjinnän vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeet ja erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuuksien turvaamista koskevat vaatimukset;

c) kuvaus toimenpideohjelman miesten ja naisten tasa-arvoa edistävistä vaikutuksista ja tapauksen mukaan järjestelyistä, joilla varmistetaan sukupuolinäkökohtien huomioon ottaminen toimenpideohjelma- ja toimitasolla.

Kun jäsenvaltiot esittävät Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaista toimenpideohjelmaa koskevan ehdotuksen, ne voivat liittää tähän ehdotukseen kansallisen tasa-arvoelimen lausunnon ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa määritetyistä toimenpiteistä.

8. Kun jäsenvaltio laatii korkeintaan yhden toimenpideohjelman kutakin rahastoa kohti, toimenpideohjelman 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan, 3 kohdan a, c ja d alakohdan, 4 kohdan ja 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvat osat voidaan sisällyttää siihen ainoastaan kumppanuussopimuksen asiaa koskevien määräyksien nojalla.

9. Toimenpideohjelma on laadittava mallin mukaisesti. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan tämä malli. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

10. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jolla hyväksytään kaikki toimenpideohjelman tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvat osat, mukaan lukien sen mahdolliset tulevat muutokset, lukuun ottamatta 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan vi alakohdan, c alakohdan v alakohdan ja e alakohdan, 4 ja 5 kohdan, 6 kohdan a ja c alakohdan sekä 7 kohdan soveltamisalaan kuuluvia osia, joiden soveltamisesta vastaavat jäsenvaltiot.

11. Hallintoviranomaisen on annettava komissiolle tiedoksi mahdolliset päätökset, joilla muutetaan toimenpideohjelman sellaisia osia, jotka eivät kuulu 10 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen soveltamisalaan, kuukauden kuluessa tämän mainitun muuttamispäätöksen hyväksymispäivästä. Muuttamispäätöksessä on ilmoitettava sen voimaantulopäivä, joka ei saa olla aikaisempi kuin sen antamispäivä.

97 artikla

Erityissäännökset tuen kohdentamisesta Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisille rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuville yhteisille välineille

Edellä 28 artiklan mukaisesti 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa toimintaohjelmissa on oltava vain 96 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan i, ii ja iv alakohdassa sekä d alakohdassa, 96 artiklan 5 kohdassa ja 96 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetut osat.

98 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukainen rahastojen yhteinen tuki

1. Rahastot voivat antaa yhdessä tukea Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisille toimenpideohjelmille.

2. EAKR:stä ja ESR:stä voidaan rahoittaa täydentävästi ja enintään kymmeneen prosenttiin asti unionin rahoitusosuudesta toimenpideohjelman kunkin toimintalinjan osalta osa toimesta, jonka kustannuksiin voidaan myöntää tukea toisesta rahastosta siihen sovellettavien tukikelpoisuussääntöjen perusteella edellyttäen, että tällaiset kustannukset ovat tarpeen toimen tyydyttävän täytäntöönpanon kannalta ja liittyvät suoraan siihen.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviin ohjelmiin.

99 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien maantieteellinen toimintaala

Jollei komission ja jäsenvaltion välillä toisin sovita, EAKR:n ja ESR:n toimenpideohjelmat on laadittava tarkoituksenmukaisella maantieteellisellä tasolla, ja vähintään alueellisella NUTS 2 -tasolla, jäsenvaltion institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti.

Koheesiorahaston tukea saavat toimenpideohjelmat on laadittava kansallisella tasolla.

II LUKU

Suurhankkeet

100 artikla

Sisältö

EAKR:stä ja koheesiorahastosta voidaan tukea osana toimenpideohjelmaa tai toimenpideohjelmia, joista on annettu komission päätös tämän asetuksen 96 artiklan 10 kohdan tai Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 8 artiklan 1 kohdan nojalla, toimea, johon sisältyy täsmällisen taloudellisen tai teknisen tehtävän suorittamiseksi tarkoitettu yhtenäinen työ-, toimi- tai palvelukokonaisuus, jolla on selvästi määritetyt tavoitteet ja jonka tukikelpoiset kokonaiskustannukset ovat yli 50 000 000 euroa ja yli 75 000 000 euroa, jos kyseessä ovat 9 artiklan ensimmäisen kohdan 7 alakohdan mukaista temaattista tavoitetta edistävät toimet, jäljempänä 'suurhanke'. Rahoitusvälineitä ei katsota suurhankkeiksi.

101 artikla

Suurhankkeiden hyväksymiseksi tarvittavat tiedot

Ennen suurhankkeen hyväksymistä hallintoviranomaisen on varmistettava, että seuraavat tiedot ovat saatavilla:

a) suurhankkeen täytäntöönpanosta vastaava elin ja sen kapasiteetti;

b) investointia ja sen sijaintia koskeva kuvaus;

c) kokonaiskustannukset ja tukikelpoiset kokonaiskustannukset ottaen huomioon 61 artiklassa säädetyt vaatimukset;

d) suoritetut toteutettavuustutkimukset, myös vaihtoehtojen arviointi, ja tulokset;

e) kustannus-hyötyanalyysi, myös talous- ja rahoitusanalyysi, sekä riskinarviointi;

f) ympäristövaikutusten arviointi ottaen huomioon ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä selviytymis- ja palautumiskyky katastrofitilanteissa;

g) suurhankkeen johdonmukaisuus verrattuna kyseisen toimenpideohjelman tai -ohjelmien asiaankuuluviin toimintalinjoihin ja odotettavissa olevat vaikutukset kyseisten toimintalinjojen erityistavoitteiden saavuttamiseen ja odotettu vaikutus sosioekonomiseen kehitykseen;

h) rahoitussuunnitelma, jossa eritellään suunnitellut kokonaismäärärahat ja rahastojen, EIP:n ja kaikkien muiden rahoituslähteiden suunniteltu tuki sekä fyysiset ja taloudelliset indikaattorit, joiden avulla seurataan edistymistä ottaen huomioon todetut riskit;

i) suurhankkeen toteuttamisaikataulu ja, jos täytäntöönpanokauden odotetaan olevan ohjelmakautta pidempi, ne vaiheet, joita varten haetaan rahastojen tukea ohjelmakaudella.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ensimmäisen kohdan e alakohdassa tarkoitetun kustannus-hyötyanalyysin suorittamisessa käytettävä, tunnustettuihin parhaisiin käytäntöihin perustuva menettely. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltion aloitteesta riippumattomat asiantuntijat voivat arvioida ensimmäisen kohdan a–i alakohdassa tarkoitetut tiedot komission teknisen tuen avulla, tai arvioinnin voivat tehdä muut riippumattomat asiantuntijat yhteisymmärryksessä komission kanssa, jäljempänä 'laadunarviointi'. Muissa tapauksissa jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan a–i alakohdassa tarkoitetut tiedot heti, kun ne ovat saatavilla.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan suurhankkeen laadunarvioinnin suorittamisessa käytettävä menettely.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan malli ensimmäisen kohdan a–i alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

102 artikla

Suurhanketta koskeva päätös

1. Jos suurhankkeesta on annettu myönteinen arviointi riippumattomien asiantuntijoiden laatimassa laadunarvioinnissa perustuen niiden arviointiin 101 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista tiedoista, hallintoviranomainen voi valita suurhankkeen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava komissiolle valitusta suurhankkeesta. Ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) 125 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu asiakirja, jossa esitetään

i) suurhankkeen täytäntöönpanosta vastaava elin;

ii) kuvaus suurhankkeen investoinneista, sijainnista, aikataulusta ja siitä, miten suurhankkeen odotetaan edistävän asianomaisen toimintalinjan tai -linjojen erityistavoitteita;

iii) kokonaiskustannukset ja tukikelpoiset kokonaiskustannukset ottaen huomioon 61 artiklassa säädetyt vaatimukset;

iv) rahoitussuunnitelma sekä fyysiset ja taloudelliset indikaattorit, joiden avulla seurataan edistymistä ottaen huomioon todetut riskit;

b) riippumattomien asiantuntijoiden laadunarviointi, jossa annetaan selkeät lausunnot investoinnin toteutettavuudesta ja suurhankkeen taloudellisesta elinkelpoisuudesta.

Jäsenvaltion valitsemaan suurhankkeeseen tarkoitettu rahoitusosuus katsotaan komission hyväksymäksi, jos se ei ole antanut täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä suurhankkeeseen tarkoitetun rahoitusosuuden hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen tiedoksi antamispäivästä. Komissio voi evätä rahoitusosuuden vain sillä perusteella, että se on todennut merkittäviä heikkouksia riippumattomassa laadunarvioinnissa.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen muoto. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Muissa kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio arvioi suurhankkeen 101 artiklassa tarkoitettujen tietojen pohjalta määrittääkseen, onko se rahoitusosuus perusteltu, jota on pyydetty hallintoviranomaisen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti valitsemaa suurhanketta varten. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen valittua suurhanketta koskevan rahoitusosuuden hyväksymisestä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tiedot on toimitettu 101 artiklan mukaisesti.

3. Komission 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan mukaisen hyväksynnän edellytyksenä on, että ensimmäinen urakkasopimus tehdään, tai kun on kyse julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuusrakenteiden puitteissa toteutettavista toimista, hyväksynnän edellytyksenä on, että julkisen yhteisön ja yksityisen sektorin yhteisön välinen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuussopimus allekirjoitetaan kolmen vuoden kuluessa hyväksymisestä. Erityisesti jos suurhankkeiden toteuttamiseen liittyvistä hallinnollisista ja oikeudellisista menettelyistä aiheutuu viivästymistä, komissio voi jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, joka esitetään kolmen vuoden määräajan kuluessa, antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen määräajan jatkamisesta enintään kahdella vuodella.

4. Jos komissio ei hyväksy valitulle suurhankkeelle tarkoitettua rahoitusosuutta, se ilmoittaa päätöksessään perustelunsa tuen epäämiselle.

5. Komissiolle 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut suurhankkeet tai 2 kohdan mukaisesti hyväksyttäviksi esitetyt suurhankkeet on sisällytettävä toimenpideohjelmassa olevaan suurhankkeiden luetteloon.

6. Suurhankkeeseen liittyvät menot voidaan sisällyttää maksupyyntöön 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai 2 kohdassa tarkoitetun hyväksyttäväksi esittämisen jälkeen. Jos komissio ei hyväksy hallintoviranomaisen valitsemaa suurhanketta, komission päätöstä seuraavaa menoilmoitusta oikaistaan tämän mukaisesti.

103 artikla

Vaiheittain toteutettavaa suurhanketta koskeva päätös

1. Poiketen siitä, mitä 101 artiklan kolmannessa kohdassa ja 102 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä menettelyjä sovelletaan toimeen, joka täyttää seuraavat edellytykset:

a) toimi muodostaa edellisen ohjelmakauden mukaisen suurhankkeen toisen tai myöhemmän vaiheen, ja komissio on hyväksynyt edeltävän vaiheen tai edeltävät vaiheet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 unioniin 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden osalta;

b) suurhankkeen kaikkien vaiheiden tukikelpoisten kokonaiskustannusten summa ylittää 100 artiklassa vahvistetut tasot;

c) suurhankehakemus ja komission suorittama arviointi edellisellä ohjelmakaudella koskivat kaikkia suunniteltuja vaiheita;

d) tämän asetuksen 101 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut suurhanketta koskevat tiedot ja erityisesti tukikelpoisia kokonaiskustannuksia koskevat tiedot eivät ole merkittävästi muuttuneet verrattuna asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti jätetyssä suurhankehakemuksessa oleviin tietoihin;

e) edellisen ohjelmakauden nojalla toteutettava suurhankkeen vaihe on valmis tai valmistuu komission päätöksessä mainittua käyttötarkoitusta varten yhden tai useamman asiaankuuluvan toimenpideohjelman sulkemista koskevien asiakirjojen esittämisen määräaikaan mennessä.

2. Hallintoviranomainen voi suorittaa suurhankkeen valinnan 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja toimittaa kaikki 102 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa vaaditut tiedot vahvistaen samalla, että tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu edellytys on täytetty. Riippumattomien asiantuntijoiden tiedoista tekemää laadunarviointia ei tarvita.

3. Hallintoviranomaisen valitsemaan suurhankkeeseen tarkoitettu rahoitusosuus katsotaan komission hyväksymäksi, jos se ei ole antanut täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä suurhankkeeseen tarkoitetun rahoitusosuuden hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetusta tiedoksi antamisesta. Komissio voi evätä rahoitusosuuden vain sillä perusteella, että 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut tiedot ovat merkittävästi muuttuneet tai että suurhanke ei vastaa kyseisen toimenpideohjelman tai kyseisten toimenpideohjelmien asiaankuuluvaa toimintalinjaa.

4. Vaiheittain toteutettavia suurhankkeita koskeviin päätöksiin sovelletaan 102 artiklan 3–6 kohtaa.

III LUKU

Yhteinen toimintasuunnitelma

104 artikla

Soveltamisala

1. Yhteinen toimintasuunnitelma on toimi, jonka soveltamisala on määritelty ja jonka hallinnoinnin lähtökohtana ovat tuotokset ja tulokset, jotka sillä on määrä saavuttaa. Siihen kuuluu hanke tai joukko hankkeita, jotka toteutetaan tuensaajan vastuulla toimenpideohjelman tai -ohjelmien osana; infrastruktuurin toimittamista koskevat hankkeet jäävät soveltamisalan ulkopuolelle. Yhteisen toimintasuunnitelman tuotokset ja tulokset sovitaan jäsenvaltion ja komission välillä, ja tarkoituksena on, että yhteinen toimintasuunnitelma edistää toimenpideohjelmille asetettujen erityistavoitteiden toteuttamista ja muodostaa pohjan rahastoista annettavalle tuelle. Tulosten on kytkeydyttävä yhteisen toimintasuunnitelman suoriin vaikutuksiin. Yhteisen toimintasuunnitelman mukaisen tuensaajan on oltava julkisoikeudellinen yhteisö. Yhteisiä toimintasuunnitelmia ei katsota suurhankkeiksi.

2. Yhteiseen toimintasuunnitelmaan kohdistettujen julkisten menojen on oltava vähintään 10 000 000 euroa tai 20 prosenttia toimenpideohjelman tai -ohjelmien julkisesta tuesta, sen mukaan kumpi on vähemmän. Kokeiluhankkeen toteuttamiseksi kunkin toimenpideohjelman yhteen yhteiseen toimintasuunnitelmaan kohdistettujen julkisten menojen vähimmäismäärä voidaan alentaa 5 000 000 euroon.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta nuorisotyöllisyysaloitteesta tuettaviin toimiin.

105 artikla

Yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelu

1. Jäsenvaltio, hallintoviranomainen tai mikä tahansa nimetty julkisoikeudellinen yhteisö voi esittää yhteistä toimintasuunnitelmaa koskevan ehdotuksen samanaikaisesti kyseisten toimenpideohjelmien esittämisen kanssa tai toimenpideohjelmien esittämisen jälkeen. Tässä ehdotuksessa on oltava kaikki 106 artiklassa tarkoitetut tiedot.

2. Yhteisen toimintasuunnitelman on katettava osa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisestä ajasta. Maksujen suorittaminen edellyttää, että yhteisen toimintasuunnitelman tuotokset ja tulokset on saavutettu yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä annetun 107 artiklassa tarkoitetun päätöksen päivämäärän jälkeen ja ennen tuossa päätöksessä määritellyn täytäntöönpanokauden päättymistä.

106 artikla

Yhteisten toimintasuunnitelmien sisältö

Yhteisen toimintasuunnitelman on sisällettävä

1) yhteisen toimintasuunnitelman perusteina olevien kehitystarpeiden ja -tavoitteiden analyysi, jossa otetaan huomioon toimenpideohjelmien tavoitteet ja soveltuvin osin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajat suuntaviivat sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut neuvoston asiaankuuluvat suositukset, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon työllisyyspolitiikassaan;

2) kehys, josta ilmenevät yhteisen toimintasuunnitelman yleis- ja erityistavoitteiden, tuotoksia ja tuloksia koskevien välitavoitteiden ja tavoitteiden sekä suunniteltujen hankkeiden tai hanketyyppien väliset suhteet;

3) tuotosten ja tulosten seurantaan käytettävät yhteiset ja erityiset indikaattorit, tarvittaessa toimintalinjoittain;

4) tiedot sen maantieteellisestä kattavuudesta ja kohderyhmistä;

5) sen todennäköinen täytäntöönpanokausi;

6) analyysi sen vaikutuksista miesten ja naisten tasa-arvon edistämiseen sekä syrjinnän torjumiseen;

7) analyysi sen kestävää kehitystä tukevista vaikutuksista soveltuvin osin;

8) sitä koskevat täytäntöönpanomääräykset, joihin sisältyvät seuraavat:

   a) yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta vastaavan tuensaajan nimeäminen sekä takeet nimetyn tahon pätevyydestä kyseisellä alalla sekä sen hallinnollisesta ja varainhoidollisesta pätevyydestä;

   b) yhteisen toimintasuunnitelman ohjausjärjestelyt 108 artiklan mukaisesti;

   c) yhteisen toimintasuunnitelman seuranta- ja arviointijärjestelyt, myös järjestelyt, joilla varmistetaan välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamista koskevien tietojen laatu, kerääminen ja säilytys;

   d) järjestelyt yhteistä toimintasuunnitelmaa ja rahastoja käsittelevien tietojen jakamista sekä viestintää varten;

9) sen rahoitukseen liittyvät järjestelyt, muun muassa seuraavat:

   a) välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset 2 kohtaan liittyen, laskettuina tämän asetuksen 67 artiklan 5 kohdan sekä ESR-asetuksen 14 artiklan mukaisten menetelmien perusteella;

   b) tuensaajalle suoritettavia, välitavoitteisiin ja tavoitteisiin kytkeytyviä maksuja koskeva alustava aikataulu;

   c) toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain laadittu rahoitussuunnitelma, joka sisältää tukikelpoisen kokonaismäärän sekä julkisten menojen määrän.

Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan yhteisen toimintasuunnitelman malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

107 artikla

Yhteistä toimintasuunnitelmaa koskeva päätös

1. Komissio arvioi yhteisen toimintasuunnitelman 106 artiklassa tarkoitettujen tietojen pohjalta määrittääkseen, onko siihen perusteltua myöntää tukea rahastoista.

Jos komissio kahden kuukauden kuluessa yhteistä toimintasuunnitelmaa koskevan ehdotuksen esittämisestä katsoo, että ehdotus ei täytä 104 artiklassa tarkoitettuja arviointivaatimuksia, komissio esittää jäsenvaltiolle huomautuksia. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki sen pyytämät tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa tarkistettava yhteistä toimintasuunnitelmaa.

2. Jos mahdolliset huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymistä koskevan päätöksen viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltio on esittänyt ohjelman, mutta ei ennen kyseisten toimenpideohjelmien hyväksymistä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä ilmoitetaan yhteisen toimintasuunnitelman tuensaaja ja yleiset ja erityiset tavoitteet, välitavoitteet sekä tuotos- ja tulostavoitteet, näiden välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset sekä toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain laadittu rahoitussuunnitelma, mukaan lukien tukikelpoinen kokonaismäärä ja julkisten menojen suuruus, yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanokausi ja tapauksen mukaan yhteisen toimintasuunnitelman maantieteellinen kattavuus ja kohderyhmät.

4. Jos komissio epää täytäntöönpanosäädöksellä rahastojen tuen myöntämisen yhteiselle toimintasuunnitelmalle, se ilmoittaa perustelunsa jäsenvaltiolle 2 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa.

108 artikla

Yhteisen toimintasuunnitelman ohjauskomitea ja toimintasuunnitelman muuttaminen

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on perustettava yhteisen toimintasuunnitelman ohjauskomitea, joka on asiaankuuluvien toimenpideohjelmien seurantakomiteasta erillinen. Ohjauskomitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa, ja se raportoi hallintoviranomaiselle. Hallintoviranomainen ilmoittaa asiaankuuluvalle seurantakomitealle ohjauskomitean työn tuloksista ja yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä 110 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 125 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltio päättää ohjauskomitean kokoonpanosta yhteisymmärryksessä asiaankuuluvan hallintoviranomaisen kanssa ja kumppanuusperiaatetta noudattaen.

Komissio voi osallistua ohjauskomitean työhön neuvonantajana.

2. Ohjauskomitean tehtävänä on

a) tarkastella edistymistä yhteisen toimintasuunnitelman välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten suhteen;

b) tarkastella ja hyväksyä mahdolliset yhteisen toimintasuunnitelman muuttamista koskevat ehdotukset, jotta voidaan ottaa huomioon kaikki toimintasuunnitelman tuloksellisuuteen vaikuttavat tekijät.

3. Jäsenvaltioiden komissiolle toimittamat yhteisten toimintasuunnitelmien muuttamispyynnöt on perusteltava asianmukaisesti. Komissio arvioi, onko muuttamispyyntö perusteltu ottaen huomioon jäsenvaltion toimittamat tiedot. Komissio voi esittää huomautuksia, ja jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki tarpeelliset lisätiedot. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen muuttamispyynnön hyväksymisestä viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut sen, edellyttäen että komission mahdollisesti esittämät huomautukset on otettu riittävällä tavalla huomioon. Jos muutos hyväksytään, se tulee voimaan päätöksen hyväksymispäivänä, jollei päätöksessä toisin säädetä.

109 artikla

Yhteisen toimintasuunnitelman varainhoito ja valvonta

1. Maksut yhteisen toimintasuunnitelman tuensaajalle käsitellään kertakorvauksina tai vakioyksikkökustannuksina. Edellä 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyä kertakorvausten enimmäismäärää ei sovelleta.

2. Yhteisen toimintasuunnitelman varainhoidon, valvonnan ja tarkastuksen yksinomaisena tavoitteena on varmistaa, että yhteisen toimintasuunnitelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä määritellyt maksuedellytykset on täytetty.

3. Yhteisen toimintasuunnitelman mukainen tuensaaja ja sen vastuulla toimivat elimet voivat soveltaa toimien täytäntöönpanosta aiheutuviin kustannuksiin omia laskenta- ja kirjauskäytäntöjään. Tarkastusviranomainen tai komissio ei tarkasta kyseisiä laskenta- ja kirjauskäytäntöjä eikä tuensaajalle tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia.

III OSASTO

SEURANTA, ARVIOINTI, TIEDOTTAMINEN JA VIESTINTÄ

I LUKU

Seuranta ja arviointi

110 artikla

Seurantakomitean tehtävät

1. Seurantakomitean on tutkittava erityisesti seuraavat:

a) toimenpideohjelman tuloksellisuuteen vaikuttavat tekijät;

b) saavutettu edistyminen arviointisuunnitelman sekä arviointituloksiin perustuvien jatkotoimien toteuttamisessa;

c) viestintästrategian täytäntöönpano;

d) suurhankkeiden toteuttaminen;

e) yhteisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpano;

f) toimet, joilla edistetään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja syrjimättömyyttä, vammaisten henkilöiden mahdollisuudet mukaan luettuina;

g) kestävää kehitystä tukevat toimet;

h) edistyminen ennakkoehtojen täyttämiseen tähtäävissä toimissa, jos sovellettavat ennakkoehdot eivät ole täyttyneet kumppanuussopimuksen ja toimenpideohjelman toimittamispäivänä;

i) rahoitusvälineet.

2. Poiketen siitä, mitä 49 artiklan 3 kohdassa säädetään, seurantakomitean on tutkittava ja hyväksyttävä

a) toimien valinnassa käytetyt menetelmät ja -perusteet;

b) vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset;

c) toimenpideohjelman arviointisuunnitelma ja arviointisuunnitelmaan mahdollisesti tehtävät muutokset, myös silloin, kun jompikumpi niistä kuuluu 114 artiklan 1 kohdan mukaiseen yhteiseen arviointisuunnitelmaan;

d) toimenpideohjelman viestintästrategia ja siihen mahdollisesti tehtävät muutokset;

e) kaikki toimenpideohjelmaa koskevat hallintoviranomaisen esittämät muutosehdotukset.

111 artikla

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevat täytäntöönpanokertomukset

1. Jäsenvaltioiden on 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettava komissiolle vuotuinen täytäntöönpanokertomus viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään samana päivänä vuoden 2023 loppuun asti. Vuonna 2016 toimitettavan kertomuksen on katettava varainhoitovuodet 2014 ja 2015 sekä menojen tukikelpoisuuden alkamispäivän ja 31 päivän joulukuuta 2013 välinen aika.

2. Vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien kertomusten 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on 30 päivä kesäkuuta.

3. Vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa on esitettävä tietoja

a) toimenpideohjelman täytäntöönpanosta 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) suurhankkeiden ja yhteisten toimintasuunnitelmien valmistelun ja toteuttamisen edistymisestä.

4. Vuonna 2017 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä ja arvioitava 50 artiklan 4 kohdassa vaaditut tiedot ja vuonna 2019 toimitettavassa vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa 50 artiklan 5 kohdassa vaaditut tiedot samoin kuin tämän artiklan 3 kohdassa säädetyt tiedot sekä seuraavat tiedot:

a) edistyminen arviointisuunnitelman sekä arviointituloksiin perustuvien jatkotoimien toteuttamisessa;

b) tulokset rahastojen tiedotus- ja viestintätoimenpiteistä, jotka on toteutettu osana viestintästrategiaa;

c) kumppaneiden osallistuminen toimenpideohjelman täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin.

Vuonna 2017 ja 2019 toimitettavissa vuotuisissa täytäntöönpanokertomuksissa voidaan toimenpideohjelmien sisällön ja tavoitteiden mukaisesti antaa seuraavat tiedot ja siinä voidaan arvioida seuraavaa:

a) edistyminen aluekehitystä koskevan yhdennetyn lähestymistavan soveltamisessa, mukaan lukien väestörakenteeseen liittyvistä haasteista ja pysyvistä tai luontoon liittyvistä haitoista kärsivien alueiden kehitys, kaupunkialueiden kestävä kehitys sekä toimenpideohjelman puitteissa toteutettu yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen;

b) edistyminen sellaisten toimenpiteiden toteuttamisessa, joilla parannetaan jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuensaajien valmiuksia hallinnoida ja käyttää rahastoja;

c) edistyminen alueiden välisten ja valtioiden välisten toimenpiteiden toteuttamisessa;

d) tarpeen mukaan makroalue- ja merialuestrategioita edistävä vaikutus;

e) toteutetut erityiset toimenpiteet, joilla edistetään miesten ja naisten tasa-arvoa ja torjutaan syrjintää, ja parannetaan erityisesti vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia, sekä toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan sukupuolinäkökohtien huomioon ottaminen toimenpideohjelmassa ja toimissa;

f) toteutetut 8 artiklan mukaiset kestävää kehitystä tukevat toimenpiteet;

g) edistyminen mahdollisten sosiaalisen innovoinnin alaan kuuluvien toimenpiteiden toteuttamisessa;

h) edistyminen sellaisten toimenpiteiden toteuttamisessa, joilla vastataan köyhyydestä eniten kärsivien maantieteellisten alueiden sekä suurimmassa syrjinnän tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien kohderyhmien erityistarpeisiin, kiinnittäen erityistä huomiota marginalisoituneisiin yhteisöihin, vammaisiin henkilöihin, pitkäaikaistyöttömiin ja työelämän ulkopuolella oleviin nuoriin; tarvittaessa ilmoitetaan käytetyt rahoitusvarat;

Jos jäsenvaltiolla on ainoastaan yksi toimenpideohjelma rahastoa kohden, se voi ensimmäisestä ja toisesta alakohdasta poiketen sekä kumppanuussopimuksen ja edistymiskertomuksen yhtenäisyyden varmistamiseksi sisällyttää 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ennakkoehtoja koskevat tiedot, 50 artiklan 4 kohdassa vaaditut tiedot ja tämän kohdan toisen alakohdan a, b, c ja h alakohdassa tarkoitetut tiedot vuosina 2017 ja 2019 toimitettavien vuotuisten täytäntöönpanokertomusten ja lopullisen täytäntöönpanokertomuksen sijasta edistymiskertomukseen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 110 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseen.

5. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vuotuisten ja lopullisten täytäntöönpanokertomusten mallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

112 artikla

Taloudellisten tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltion on viimeistään 31 päivänä tammikuuta, 31 päivänä heinäkuuta ja 31 päivänä lokakuuta toimitettava komissiolle sähköisesti seurantaa varten seuraavat tiedot toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain:

a) toimien yhteenlasketut tukikelpoiset ja julkiset kustannukset sekä tuettaviksi valittujen toimien lukumäärä;

b) tuensaajien hallintoviranomaiselle ilmoittamat tukikelpoiset kokonaismenot.

2. Tammikuun 31 päivään mennessä suoritetun tiedonsiirron on lisäksi sisällettävä edellä mainitut tiedot jaoteltuina tukitoimien luokan mukaan. Tämän tiedonsiirron katsotaan täyttävän 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun taloudellisten tietojen toimittamista koskevan vaatimuksen.

3. Tammikuun 31 päivään ja heinäkuun 31 päivään mennessä suoritettaviin tiedonsiirtoihin on liitettävä arvio siitä, minkä määrän edestä jäsenvaltiot odottavat esittävänsä maksatushakemuksia kuluvan ja sitä seuraavan varainhoitovuoden osalta.

4. Tämän artiklan mukaisten toimitettujen tietojen koontipäivä on tiedonsiirtokuukautta edeltävän kuukauden viimeinen päivä.

5. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan komissiolle seurantaa varten toimitettavien taloudellisten tietojen toimittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

113 artikla

Koheesiokertomus

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 175 artiklassa tarkoitetussa komission kertomuksessa on oltava

a) selvitys taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistymisestä, mukaan luettuna alueiden sosioekonominen tilanne ja kehitys sekä unionin prioriteettien huomioon ottaminen;

b) selvitys rahastojen, EIP:n rahoituksen ja muiden välineiden asemasta sekä muiden unionin ja kansallisten politiikkojen vaikutuksesta saavutettuun edistymiseen;

c) tarvittaessa esitys unionin tulevista toimenpiteistä ja politiikoista, jotka ovat välttämättömiä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi ja unionin prioriteettien toteuttamiseksi.

114 artikla

Arviointi

1. Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion on laadittava arviointisuunnitelma yhdelle tai useammalle toimenpideohjelmalle. Arviointisuunnitelma on esitettävä seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua toimenpideohjelman hyväksymisestä.

2. Hallintoviranomaisten on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 toimitettava komissiolle kutakin toimenpideohjelmaa koskeva kertomus, joka sisältää yhteenvedon ohjelmakauden aikana tehtyjen arviointien tuloksista sekä toimenpideohjelman tärkeimmistä tuotoksista ja tuloksista, ja liitettävä siihen kertomuksessa esitettyjä tietoja koskevia huomautuksia.

3. Komissio tekee jälkiarviointeja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten kanssa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ohjelmiin.

II LUKU

Tiedottaminen ja viestintä

115 artikla

Tiedottaminen ja viestintä

1. Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten on

a) laadittava viestintästrategiat;

b) huolehdittava, että perustetaan yksi keskitetty verkkosivusto tai yksi keskitetty verkkoportaali, jossa on tietoa kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista ja linkit niihin ja myös tietoa ohjelmatyön toteuttamisen aikataulusta ja siihen liittyvistä julkisista kuulemismenettelyistä;

c) tiedotettava potentiaalisille tuensaajille toimenpideohjelmien tarjoamista rahoitusmahdollisuuksista;

d) tehtävä koheesiopolitiikan ja rahastojen merkitystä ja saavutuksia tunnetuksi unionin kansalaisten keskuudessa järjestämällä tiedotus- ja viestintätoimia, joiden aiheina ovat kumppanuussopimusten, toimenpideohjelmien ja toimien tulokset ja vaikutukset.

2. Rahastojen tuen avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden tai hallintoviranomaisten on pidettävä yllä luetteloa toimista toimenpideohjelmittain ja rahastoittain esimerkiksi csv- tai xml-taulukkomuodossa, jolloin tietoja voidaan lajitella, hakea, poimia, vertailla ja julkaista helposti internetissä. Toimien luetteloa on voitava käyttää sellaisesta keskitetystä verkkosivustosta tai keskitetystä verkkoportaalista käsin, jolla esitetään luettelo ja yhteenveto kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista.

Yksityissektorin, kansalaisyhteiskunnan ja jäsenvaltioiden julkishallinnon rohkaisemiseksi hyödyntämään toimien luetteloa, verkkosivustolla voidaan ilmoittaa selvästi sovellettavat lisenssisäännöt, joiden nojalla tiedot julkaistaan.

Toimien luettelo on päivitettävä vähintään joka kuudes kuukausi.

Liitteessä XII vahvistetaan vähimmäistiedot, jotka toimien luettelossa on esitettävä.

3. Liitteessä XII vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat yleisölle suunnattuja tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä sekä hakijoille ja tuensaajille suunnattuja tiedotustoimenpiteitä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat toimien tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden teknisiä ominaisuuksia sekä symbolin luomista koskevia ohjeita ja vakioväriä määrittelyä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

116 artikla

Viestintästrategia

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisten on laadittava viestintästrategia kullekin toimenpideohjelmalle. Useille toimenpideohjelmille voidaan laatia yksi yhteinen viestintästrategia. Viestintästrategiassa on otettava huomioon asianomaisen toimenpideohjelman tai asianomaisten toimenpideohjelmien koko suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.

Viestintästrategian on sisällettävä liitteessä XII säädetyt osatekijät.

2. Viestintästrategia on toimitettava seurantakomitean hyväksyttäväksi 110 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti viimeistään kuuden kuukauden kuluttua asianomaisen toimenpideohjelman tai asianomaisten toimenpideohjelmien hyväksymisestä.

Jos useiden toimenpideohjelmien yhteinen viestintästrategia koskee useita seurantakomiteoita, jäsenvaltio voi nimetä yhden seurantakomitean, jonka tehtävänä on muita asianomaisia seurantakomiteoita kuullen hyväksyä yhteinen viestintästrategia ja siihen mahdollisesti myöhemmin tehtävät muutokset.

Jäsenvaltio tai hallintoviranomaiset voivat tarvittaessa muuttaa viestintästrategiaa ohjelmakauden aikana. Hallintoviranomaisen on toimitettava muutettu viestintästrategia seurantakomitean hyväksyttäväksi 110 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

3. Edellä olevan 2 kohdan kolmannesta alakohdasta poiketen hallintoviranomaisen on tiedotettava asiasta vastaavalle seurantakomitealle tai asiasta vastaaville seurantakomiteoille vähintään kerran vuodessa 110 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun viestintästrategian täytäntöönpanon edistymisestä, tekemästään tulosanalyysistä sekä seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitelluista tiedotus- ja viestintätoimista. Seurantakomitea antaa lausunnon seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitelluista toimista, jos se pitää sitä asianmukaisena.

117 artikla

Tiedotus- ja viestintäkoordinaattorit ja heidän verkostonsa

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tiedotus- ja viestintäkoordinaattori, joka koordinoi yhden tai useamman rahaston, mukaan lukien asianomaiset Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaiset ohjelmat, tiedotus- ja viestintätoimia, ja ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Tiedotus- ja viestintäkoordinaattori vastaa rahaston kansallisen tiedottajaverkoston koordinoinnista, jos tällainen verkosto on olemassa, liitteessä XII tarkoitetun verkkosivuston tai verkkoportaalin perustamisesta ja ylläpidosta sekä yleiskatsauksen laatimisesta jäsenvaltion tasolla toteutetuista viestintätoimenpiteistä.

3. Kunkin hallintoviranomaisen on nimettävä yksi tiedottamisesta ja viestinnästä vastaava henkilö toimenpideohjelmien tasolle ja ilmoitettava kyseiset nimetyt henkilöt komissiolle. Tarvittaessa voidaan nimetä yksi henkilö useaa toimenpideohjelmaa varten.

4. Komissio perustaa jäsenvaltioiden nimeämistä jäsenistä koostuvia unionin verkostoja, joiden tarkoituksena on vaihtaa tietoja viestintästrategioiden täytäntöönpanon tuloksista, kokemuksia tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden toteuttamisesta sekä hyviä käytäntöjä.

IV OSASTO

TEKNINEN TUKI

118 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen tuki

Rahastoista voidaan 91 artiklan 3 kohdassa mukaisesti tehdyt vähennykset huomioon ottaen tukea teknistä tukea enintään 0,35 prosentin osuudella niiden vuotuisista kokonaismäärärahoista.

119 artikla

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen tuki

1. Rahastoista tekniseen tukeen myönnetty määrä saa olla enintään 4 prosenttia siitä kokonaismäärästä, joka rahastoista on myönnetty jäsenvaltion toimenpideohjelmiin kussakin alueluokassa ja tapauksen mukaan Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen kussakin alueluokassa.

Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon nuorisotyöllisyysaloitteelle osoitetun erityismäärärahan laskiessaan tekniseen tukeen kussakin jäsenvaltiossa myönnettyjen varojen kokonaismäärän ylärajaa.

2. Kustakin rahastosta voidaan tukea teknisen tuen toimia, jotka ovat tukikelpoisia jonkin muun rahaston mukaisesti. Rahastosta tekniseen tukeen myönnetty määrä saa olla enintään 10 prosenttia siitä kokonaismäärästä, joka kustakin rahastosta on myönnetty jäsenvaltion toimenpideohjelmiin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen kussakin alueluokassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Poiketen siitä, mitä 70 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, teknisen tuen toimia voidaan toteuttaa ohjelma-alueen ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella edellyttäen, että toimista on hyötyä toimenpideohjelmalle tai, jos kyseessä on teknisen tuen toimenpideohjelma, muille asianomaisille ohjelmille.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja rakennerahastojen varoja käytetään tukemaan useampaa kuin yhtä alueluokkaa koskevia teknisen tuen toimia, toimien kustannukset voidaan toteuttaa eri alueluokkia yhdistävän toimintalinjan mukaisesti ja kohdentaa määräsuhteessa sen mukaisesti, mikä on kunkin alueluokan määrärahojen osuus jäsenvaltion kokonaismäärärahoista.

5. Jos jäsenvaltiolle Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti myönnetyt varat ovat enintään 1 000 000 000 euroa, tekniselle tuelle osoitettu määrä voi 1 kohdasta poiketen olla enintään 6 prosenttia tästä kokonaismäärästä tai 50 000 000 euroa, sen mukaan kumpi määrä on pienempi.

6. Tekninen tuki toteutetaan toimenpideohjelmaan kuuluvana yhden rahaston toimintalinjana tai erityisenä toimenpideohjelmana tai molempina.

V OSASTO

RAHASTOJEN RAHOITUSTUKI

120 artikla

Osarahoitusosuuden määrittäminen

1. Toimenpideohjelman hyväksymisestä annettavassa komission päätöksessä vahvistetaan kullekin toimintalinjalle myönnetyn rahastojen tuen osarahoitusosuus ja enimmäismäärä. Jos toimintalinja koskee useampaa kuin yhtä alueluokkaa tai useampaa kuin yhtä rahastoa, komission päätöksessä vahvistetaan tarvittaessa osarahoitusosuus kunkin alueluokan ja rahaston osalta.

2. Komission päätöksessä määritetään toimintalinjakohtaisesti, sovelletaanko toimintalinjan osarahoitusosuutta

a) tukikelpoisten menojen kokonaismäärään julkiset ja yksityiset menot mukaan lukien; tai

b) tukikelpoisiin julkisiin menoihin.

3. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään

a) 85 prosenttia koheesiorahaston osalta,

b) 85 prosenttia niille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2009 oli alle 85 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n vastaavan ajanjakson keskiarvosta, sekä syrjäisimmille alueille, mukaan lukien Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 92 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu syrjäisimpiä alueita koskeva lisämääräraha;

c) 80 prosenttia muille kuin b alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille sekä kaikille alueille, joiden tukikelpoisuusperusteena käytetty asukaskohtainen BKT ohjelmakaudella 2007–2013 oli alle 75 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:n keskiarvosta mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta, sekä asetuksen (EU) N:o 1083/2006 8 artiklan 1 kohdassa määritellyille alueille, jotka ovat saaneet siirtymäkauden tukea ohjelmakautena 2007–2013;

d) 60 prosenttia muille kuin c alakohdassa tarkoitetuille siirtymäalueille;

e) 50 prosenttia muille kuin c alakohdassa tarkoitetuille kehittyneemmille alueille.

Kyproksen kaikissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 30 päivän kesäkuuta 2017 välisenä aikana olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään 85 prosenttia.

Komissio tekee selvityksen arvioidakseen perusteita toisessa alakohdassa tarkoitetun osarahoitusosuuden säilyttämiselle 30 päivän kesäkuuta 2017 jälkeen ja tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään 85 prosenttia.

Ensimmäisen alakohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettua osarahoitusosuuden enimmäismäärää korotetaan kunkin nuorisotyöllisyysaloitetta täytäntöön panevan toimintalinjan osalta, jos toimintalinja kohdistetaan sosiaaliseen innovointiin tai valtioiden väliseen yhteistyöhön tai molempien yhdistelmään. Korotus määritetään rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

4. Edellä olevan 92 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukainen lisämääräraha osarahoitusosuus saa olla enintään 50 prosenttia NUTS 2 -alueille, jotka täyttävät vuoden 1994 liittymissopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 6 olevassa 2 artiklassa määrätyt perusteet.

5. Edellä 3 kohdassa toimintalinjatasolla määritettyä osarahoituksen enimmäisosuutta korotetaan kymmenellä prosenttiyksiköllä, jos toimintalinja toteutetaan kokonaisuudessaan rahoitusvälineiden avulla tai yhteisölähtöisenä paikallisena kehittämisenä.

6. Kutakin toimintalinjaa koskevan rahastojen rahoitusosuuden on oltava vähintään 20 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista.

7. Toimenpideohjelmassa voidaan perustaa erillinen toimintalinja, jonka osarahoitusosuus on enimmillään 100 prosenttia ja jonka tarkoituksena on tukea unionin tasolla perustettujen ja komission suoraan tai välillisesti hallinnoimien rahoitusvälineiden avulla toteutettuja toimia. Jos tällaiseen tarkoitukseen vahvistetaan erillinen toimintalinja, kyseiseen toimintalinjaan kuuluvaa tukea ei saa toteuttaa muulla tavoin.

121 artikla

Osarahoitusosuuksien mukauttaminen

Toimintalinjaa koskevaa rahastojen osarahoitusosuutta voidaan mukauttaa seuraavien tekijöiden huomioon ottamiseksi:

1) toimintalinjan merkittävyys älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän koskevan unionin strategian toteuttamisen kannalta, ottaen huomioon erityiset eroavuudet, joihin on paneuduttava;

2) ympäristönsuojelu ja ympäristön tilan parantaminen erityisesti ennalta varautumisen periaatetta sekä ennalta ehkäisevien toimien toteuttamisen periaatetta samoin kuin saastuttaja maksaa -periaatetta noudattaen;

3) käyttöön otetun yksityisen rahoituksen osuus;

4) seuraavan määritelmän mukaisten vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivien alueiden kuuluminen tuen piiriin:

   a) koheesiorahaston tukeen oikeutetut saarijäsenvaltiot ja muut saaret lukuun ottamatta saaria, joilla sijaitsee jäsenvaltion pääkaupunki tai joilla on kiinteät yhteydet mannermaahan;

   b) jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määritellyt vuoristoalueet;

   c) harvaan asutut (alle 50 asukasta neliökilometriä kohden) ja erittäin harvaan asutut (alle 8 asukasta neliökilometriä kohden) alueet;

   d) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden mukaan ottaminen.

NELJÄS OSA

RAHASTOIHIN JA EUROOPAN MERI- JA KALATALOUSRAHASTOON SOVELLETTAVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

HALLINTO JA VALVONTA

I LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

122 artikla

Jäsenvaltioiden tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpideohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät perustetaan 72, 73 ja 74 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet sekä perittävä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja viivästyskorkoa myöhässä oleville maksuille. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sääntöjenvastaisuuksista, jotka ovat rahastojen rahoitusosuuksissa yli 10 000 euroa, ja tiedotettava komissiolle tapauksiin liittyvien hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen merkittävästä etenemisestä.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse ilmoittaa komissiolle sääntöjenvastaisuuksista seuraavissa tapauksissa:

a) sääntöjenvastaisuus muodostuu ainoastaan osarahoitettuun toimenpideohjelmaan sisältyvän toimen täydellisestä tai osittaisesta suorittamatta jättämisestä tuensaajan konkurssin vuoksi;

b) tuensaaja on saattanut sääntöjenvastaisuuden vapaaehtoisesti hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tietoon ennen kuin kumpikaan viranomainen on sitä havainnut, joko ennen julkisen rahoitusosuuden maksamista tai sen jälkeen;

c) hallintoviranomainen tai todentamisviranomainen havaitsee ja korjaa sääntöjenvastaisuuden ennen kyseisen menoerän sisällyttämistä komissiolle toimitettavaan menoilmoitukseen.

Kaikissa muissa tapauksissa, erityisesti konkurssia edeltävissä tapauksissa tai kun epäillään petosta, havaitut sääntöjenvastaisuudet sekä niihin liittyvät ehkäisy- ja korjaustoimenpiteet on ilmoitettava komissiolle.

Jos tuensaajalle aiheettomasti maksettuja määriä ei saada perittyä takaisin jäsenvaltion virheen tai laiminlyönnin vuoksi, jäsenvaltio vastaa menetettyjen määrien korvaamisesta unionin talousarvioon. Jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin aiheettomasti maksettua määrää, jos tuensaajalta perittävä määrä ilman korkoja ei rahastojen rahoitusosuuden osalta ole yli 250 euroa.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset täydentävät säännöt perusteista, joiden mukaisesti määritetään ilmoitettavat sääntöjenvastaisuudet ja toimittavat tiedot, sekä sovellettavista edellytyksistä ja menettelyistä sen määrittämiseksi, onko jäsenvaltioiden korvattava määrät, joita ei saada perityiksi takaisin.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään, kuinka usein sääntöjenvastaisuuksista tehtäviä ilmoituksia on annettava, ja määritetään ilmoittamisessa käytettävä malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 tuensaajien ja hallintoviranomaisen, todentamisviranomaisen, tarkastusviranomaisen ja välittävien toimielinten tiedonvaihto voidaan kokonaisuudessaan hoitaa sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien avulla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien avulla on määrä parantaa yhteentoimivuutta kansallisten ja unionin rakenteiden kanssa ja mahdollistaa se, että tuensaajat voivat toimittaa kaikki ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot vain kerran.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tämän kohdan mukaista tiedonvaihtoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Tämän artiklan 3 kohtaa ei sovelleta Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon.

II LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

123 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan hallintoviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen tai julkinen elin taikka yksityinen elin. Sama hallintoviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

2. Jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan todentamisviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen tai elin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Sama todentamisviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

3. Jäsenvaltio voi nimetä toimenpideohjelmaa varten hallintoviranomaisen, joka on viranomainen tai julkinen elin, suorittamaan lisäksi todentamisviranomaisen tehtävät.

4. Jäsenvaltion on nimettävä kuhunkin toimenpideohjelmaan tarkastusviranomaiseksi kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen tai elin, joka on hallinto- ja todentamisviranomaisesta toiminnallisesti riippumaton. Sama tarkastusviranomainen voidaan nimetä useampaa kuin yhtä toimenpideohjelmaa varten.

5. Kun kyseessä on Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen liittyvät rahastot ja Euroopan meri- ja kalatalousrahasto, hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen sekä tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa viranomaista tai elintä edellyttäen, että tehtävien eriyttämistä koskevaa periaatetta noudatetaan.

Toimintaohjelmissa, joissa rahastojen tuen kokonaismäärä on yli 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tuen kokonaismäärä on yli 100 000 000 euroa, tarkastusviranomainen saa kuitenkin olla osa samaa viranomaista tai elintä kuin hallintoviranomainen, jos komissio on edellisen ohjelmakauden sovellettavien säännösten mukaisesti ilmoittanut jäsenvaltiolle ennen kyseisen toimenpideohjelman hyväksymispäivää voivansa luottaa pääasiallisesti sen tarkastuslausuntoon tai jos komissio on edellisen ohjelmakauden aikana saatujen kokemusten perusteella vakuuttunut siitä, että tarkastusviranomaisen institutionaalinen organisaatio ja vastuullisuus antavat riittävät takeet toiminnallisesta riippumattomuudesta ja luotettavuudesta.

6. Jäsenvaltio voi nimetä yhden tai useamman välittävän toimielimen, joka suorittaa tietyt hallinto- tai todentamisviranomaisen tehtävät kyseisen viranomaisen vastuulla. Asianmukaiset hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen ja välittävien elinten väliset järjestelyt on vahvistettava kirjallisesti.

7. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi antaa toimenpideohjelman osan hallinnon välittävälle toimielimelle siten, että mainitun välittävän toimielimen ja jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen ja mainitun toimielimen välillä tehdään kirjallinen sopimus, jäljempänä 'yleiskattava tuki'. Välittävän toimielimen on osoitettava vakavaraisuutensa ja kyseistä alaa koskeva sekä hallinnollinen ja varainhoitoa koskeva pätevyytensä.

8. Jäsenvaltio voi omasta aloitteestaan nimetä yhteensovittamisesta vastaavan elimen, jonka tehtävänä on huolehtia yhteydenpidosta komissioon ja toimittaa sille tietoja, koordinoida muiden asiaankuuluvien nimettyjen elinten toimia ja edistää sovellettavan lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista.

9. Jäsenvaltion on vahvistettava kirjallisesti säännöt, jotka koskevat sen suhteita hallintoviranomaisiin, todentamisviranomaisiin ja tarkastusviranomaisiin, kyseisten viranomaisten välisiä suhteita sekä kyseisten viranomaisten suhteita komissioon.

124 artikla

Hallintoviranomaisen ja todentamisviranomaisen nimeämismenettely

1. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle hallintoviranomaisen ja tapauksen mukaan todentamisviranomaisen nimeämisen, joka on suoritettava asianmukaisella tasolla, päivä ja muoto ennen ensimmäisen välimaksupyynnön esittämistä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun nimeämisen on perustuttava riippumattoman tarkastuselimen antamaan kertomukseen ja lausuntoon, joissa arvioidaan, täyttävätkö nimetyt viranomaiset liitteessä XIII vahvistetut sisäistä valvontaympäristöä, riskinhallintaa, hallinto- ja valvontatoimia sekä seurantaa koskevat hyväksymisperusteet. Riippumattoman tarkastuselimen on oltava tarkastusviranomainen tai muu julkis- tai yksityisoikeudellinen elin, jolla on tarvittava tarkastusvalmius, ja sen on oltava hallintoviranomaisesta ja tapauksen mukaan todentamisviranomaisesta riippumaton ja toteutettava tehtävänsä kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti. Jos riippumaton tarkastuselin toteaa, että hallinto- tai todentamisviranomaista vastaava osa hallinto- ja valvontajärjestelmää on pääasiassa sama kuin edellisellä ohjelmakaudella ja että asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 [1] asiaankuuluvien säännösten mukaisesti suoritetun tarkastustyön perusteella on näyttöä niiden tehokkaasta toiminnasta tuolla kaudella, se voi todeta, että asiaankuuluvat perusteet täyttyvät eikä enempää tarkastustyötä tarvita.

3. Jos rahastoista toimenpideohjelmalle annetun tuen kokonaismäärä ylittää 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta 100 000 000 euroa, komissio voi pyytää yhden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetusta nimeämisten ilmoittamisesta 2 kohdassa tarkoitettua riippumattoman tarkastuselimen kertomusta ja lausuntoa sekä kuvausta hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävistä ja menettelyistä. Komissio päättää riskinarviointinsa perusteella, pyytääkö se näitä asiakirjoja, ja ottaa tällöin huomioon tiedot merkittävistä muutoksista hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävissä ja menettelyissä verrattuna edelliseen ohjelmakauteen samoin kuin asiaankuuluvan näytön niiden tehokkaasta toiminnasta.

Komissio voi esittää huomautuksia kahden kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen vastaanottamisesta. Näiden asiakirjojen tarkastelu ei keskeytä välimaksupyyntöjen käsittelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 artiklan soveltamista.

4. Jos rahastoista toimenpideohjelmalle annetun tuen kokonaismäärä ylittää 250 000 000 euroa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta 100 000 000 euroa ja hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, tehtävissä ja menettelyissä on merkittäviä muutoksia verrattuna edelliseen ohjelmakauteen, jäsenvaltio voi omasta aloitteestaan esittää komissiolle kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetusta nimeämisen ilmoittamisista 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat. Komissio esittää näitä asiakirjoja koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta.

5. Jos olemassa olevat tarkastus- ja valvontatulokset osoittavat, että nimetty viranomainen ei enää täytä 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jäsenvaltion on asianmukaisella tasolla asetettava ongelman vakavuuden mukainen koeaika, jonka aikana toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet.

Jos nimetty viranomainen jättää toteuttamatta tarvittavat korjaavat toimet jäsenvaltion määrittämänä koeaikana, jäsenvaltion on asianmukaisella tasolla peruutettava sitä koskeva nimeäminen.

Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle nimetyn viranomaisen asettamisesta koeajalle, asianomaisen koeajan pituudesta, kun koeaika päättyy korjaavien toimien toteuttamisen jälkeen ja viranomaisen nimeämisen peruuttamisesta. Ilmoitus jäsenvaltion nimetylle viranomaiselle asettamasta koeajasta ei keskeytä välimaksupyyntöjen käsittelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 artiklan soveltamista.

6. Jos hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen nimeäminen peruutetaan, jäsenvaltion on nimettävä 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen uusi elin, joka ottaa huolehtiakseen hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tehtävistä, ja ilmoitettava tästä komissiolle.

7. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat riippumattoman tarkastuselimen kertomuksen ja lausunnon mallia sekä kuvausta hallintoviranomaisen, tai tapauksen mukaan todentamisviranomaisen, toteuttamista tehtävistä ja menettelyistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

125 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

1. Hallintoviranomainen vastaa toimenpideohjelman hallinnoinnista moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

2. Kun kyseessä on toimenpideohjelman hallinto, hallintoviranomaisen tehtävänä on

a) tukea 47 artiklassa tarkoitetun seurantakomitean työtä ja toimittaa sille tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, erityisesti tietoja edistymisestä toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamisessa sekä taloudellisia tietoja ja indikaattoreihin ja välitavoitteisiin liittyviä tietoja;

b) laatia 50 artiklassa tarkoitetut vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset ja toimittaa ne komissiolle sen jälkeen, kun seurantakomitea on ne hyväksynyt;

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1198/2006, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan kalatalousrahastosta (EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1).

c) asettaa välittävien toimielinten saataville niiden tehtävien suorittamisen kannalta olennaisia tietoja ja tuensaajien saataville toimien toteuttamisen kannalta olennaisia tietoja;

d) ottaa käyttöön tietokoneistettu tietojärjestelmä, jolla tallennetaan ja säilytetään seurantaa, arviointia, varainhoitoa ja tarkastamista varten tarvittavat tiedot kustakin toimesta, tapauksen mukaan myös tiedot toimien yksittäisistä osallistujista;

e) varmistaa, että d alakohdassa tarkoitetut tiedot kerätään ja viedään d alakohdassa tarkoitettuun järjestelmään ja säilytetään siinä ja että indikaattoreita koskevat tiedot jaotellaan sukupuolen mukaan, jos ESR-asetuksen liitteessä I ja II on tällainen jaottelua koskeva vaatimus.

3. Kun kyseessä on toimien valinta, hallintoviranomaisen tehtävänä on

a) laatia ja ottaa hyväksymisen jälkeen käyttöön asianmukaiset valintamenettelyt ja -perusteet,

   i) joilla varmistetaan, että toimet edistävät asiaankuuluvien toimintalinjojen erityistavoitteiden ja tulosten saavuttamista;

   ii) jotka ovat syrjimättömät ja avoimet;

   iii) joissa otetaan huomioon 7 ja 8 artiklassa säädetyt yleiset periaatteet;

b) varmistaa, että valittu toimi kuuluu kyseisen rahaston tai kyseisten rahastojen toiminta-alaan ja voidaan sijoittaa tukitoimien luokkaan tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kyseessä olevan toimintaohjelman prioriteetissa tai prioriteeteissa yksilöityyn toimenpiteeseen;

c) varmistaa, että tuensaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle asetetut tukiedellytykset, mukaan lukien erityisvaatimukset, jotka koskevat osana toimea toimitettavia tuotteita tai suoritettavia palveluja, rahoitussuunnitelmaa ja toteuttamiselle asetettua määräaikaa;

d) varmistaa ennen toimen hyväksymistä, että tuensaajalla on c alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttämiseen tarvittavat hallinnolliset, toiminnalliset ja rahoitusvalmiudet;

e) varmistua toimea koskevan sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta, jos toimi on alkanut ennen kuin siihen liittyvä rahoitushakemus on jätetty hallintoviranomaiselle;

f) varmistaa, että rahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tukea saaviksi valitut toimet eivät sisällä toimintaa, joka on ollut osa toimea, johon on sovellettu tai olisi pitänyt soveltaa 71 artiklan mukaista takaisinperintämenettelyä tuotannollisen toiminnan ohjelma-alueen ulkopuolelle siirtämisen vuoksi;

g) määrittää, mihin tukitoimien luokkaan tai, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kyseessä ollen, mihin toimenpiteisiin toimen menot on kohdennettava.

4. Kun kyseessä on toimenpideohjelman varainhoito ja valvonta, hallintoviranomaisen tehtävänä on

a) tarkistaa, että osarahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että tuensaajien ilmoittamat menot on maksettu ja että ne ovat sovellettavan lainsäädännön, toimenpideohjelman ja toimelle asetettujen tukiedellytysten mukaiset;

b) varmistaa, että tosiasiallisesti syntyneiden tukikelpoisten kustannusten perusteella korvattavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tuensaajilla on käytössään joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille;

c) ottaa käyttöön todetut riskit huomioon ottaen tehokkaita ja oikeasuhteisia petostentorjuntatoimenpiteitä;

d) ottaa käyttöön menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen jäljitysketjun turvaamiseksi, säilytetään 72 artiklan g alakohdan vaatimusten mukaisesti;

e) laatia varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut johdon vahvistuslausuma ja vuotuinen yhteenveto.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevassa asetuksessa voidaan vahvistaa yhteistyöohjelmia varten erityiset tarkastuksia koskevat säännöt.

5. Edellä olevan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisten tarkastusten on sisällettävä seuraavat menettelyt:

a) tuensaajan kutakin korvaushakemusta koskevat hallinnolliset varmennukset;

b) toimia koskevat, paikan päällä tehtävät varmennukset.

Paikan päällä tehtävien varmennusten suorittamisväli ja kattavuus on suhteutettava toimelle myönnetyn julkisen tuen määrään sekä riskitasoon, joka on määritetty tällaisissa varmennuksissa ja tarkastusviranomaisen toimittamissa tarkastuksissa koko hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta.

6. Edellä olevan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisia yksittäisten toimien paikan päällä suoritettavia varmennuksia voidaan tehdä otantaperiaatteella.

7. Mikäli hallintoviranomainen on myös toimenpideohjelman tuensaaja, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin varmennuksiin liittyvillä järjestelyillä on varmistettava tehtävien eriyttäminen riittävällä tavalla.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen seurantajärjestelmän puitteissa tietokoneistetusti tallennettavia ja säilytettäviä tietoja.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti luodun järjestelmän tekniset eritelmät. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua jäljitysketjua koskevat yksityiskohtaiset vähimmäisvaatimukset kirjanpitoaineiston ja todentavien asiakirjojen säilyttämisestä todentamisviranomaisen, hallintoviranomaisen, välittävien toimielinten ja tuensaajien tasolla.

10. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettua johdon vahvistuslausuman mallia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

126 artikla

Todentamisviranomaisen tehtävät

Toimenpideohjelman todentamisviranomaisen tehtävänä on erityisesti

a) laatia maksatushakemukset ja toimittaa ne komissiolle sekä todentaa, että ne on laadittu luotettavien kirjanpitojärjestelmien ja tarkistettavissa olevien todentavien asiakirjojen perusteella ja että niihin on kohdistunut hallintoviranomaisen tekemiä tarkastuksia;

b) laatia varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilitys;

c) todentaa tilityksen täydellisyys, oikeellisuus ja totuudenmukaisuus ja se, että kirjatut menot ovat sovellettavan lainsäädännön mukaiset ja aiheutuneet toimenpideohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat sovellettavan lainsäädännön mukaiset;

d) varmistaa, että käytössä on kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamiseen ja säilyttämiseen tarkoitettu tietokoneistettu tietojärjestelmä, joka käsittää kaikki maksatushakemusten ja tilityksen laatimiseen vaaditut tiedot, mukaan lukien tiedot takaisin perittävistä määristä, takaisin perityistä määristä sekä määristä, jotka on palautettu johonkin toimeen tai toimenpideohjelmaan tarkoitetun rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta;

e) varmistaa, että se on saanut hallintoviranomaiselta maksatushakemusten laatimista ja esittämistä varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

f) ottaa maksatushakemusten laadinnassa ja esittämisessä huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

g) säilyttää tietokoneistetussa muodossa kirjanpitoaineisto, joka koskee komissiolle ilmoitettuja menoja ja tuensaajille maksettua vastaavaa julkista rahoitusosuutta;

h) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja määristä, jotka on poistettu johonkin toimeen osoitetun rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta. Takaisin perityt määrät palautetaan unionin talousarvioon ennen toimenpideohjelman sulkemista vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

127 artikla

Tarkastusviranomaisen tehtävät

1. Tarkastusviranomaisen on varmistettava, että tehdään tarkastuksia, jotka koskevat toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän asianmukaista toimintaa sekä toimista ilmoitettujen menojen perusteella poimittua asianmukaista otosta. Ilmoitetut menot on tarkastettava edustavan otoksen perusteella pääsääntöisesti tilastollisten otantamenetelmien avulla.

Muuta kuin tilastollista menetelmää voidaan tarkastusviranomaisen ammatillisen harkinnan mukaan käyttää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti, jos tilastollisia menetelmiä ei voida käyttää tilivuoden toimien vähäisen määrän vuoksi.

Tällöin otoksen on oltava riittävän suuri, jotta tarkastusviranomainen voi laatia pätevän tarkastuslausunnon varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Muihin kuin tilastollisiin menetelmiin perustuvan otoksen on katettava vähintään 5 prosenttia toimista, joiden menoista on ilmoitettu komissiolle tilivuoden aikana, ja 10 prosenttia menoista, jotka on ilmoitettu komissiolle varainhoitovuoden aikana.

2. Jos tarkastukset suorittaa jokin muu elin kuin tarkastusviranomainen, tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että kaikki tällaiset elimet ovat vaadittavalla tavalla toiminnallisesti riippumattomia.

3. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon kansainvälisesti hyväksytyt tilintarkastusstandardit.

4. Tarkastusviranomaisen on kahdeksan kuukauden kuluessa toimenpideohjelman hyväksymisestä laadittava tarkastusten toimittamista koskeva tarkastusstrategia. Tarkastusstrategiassa on vahvistettava tarkastusmenetelmät, toimia koskevissa tarkastuksissa sovellettava otantamenetelmä sekä kuluvan tilivuoden ja kahden seuraavan tilivuoden tarkastussuunnitelma. Tarkastusstrategiaa on päivitettävä vuosittain vuodesta 2016 vuoden 2024 loppuun. Jos useampaan toimenpideohjelmaan sovelletaan yhteistä hallinto- ja valvontajärjestelmää, kyseisille toimenpideohjelmille voidaan laatia yksi tarkastusstrategia. Tarkastusviranomaisen on toimitettava tarkastusstrategia komissiolle pyynnöstä.

5. Tarkastusviranomaisen on laadittava

a) varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukainen tarkastuslausunto;

b) tarkastuskertomus, jossa esitetään tärkeimmät havainnot 1 kohdan mukaisesti tehdyissä tarkastuksissa, mukaan lukien hallinto- ja valvontajärjestelmissä havaitut puutteet sekä ehdotetut ja toteutetut oikaisutoimet.

Jos useampaan toimenpideohjelmaan sovelletaan yhteistä hallinto- ja valvontajärjestelmää, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa vaaditut tiedot voidaan koota yhteen kertomukseen.

6. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tarkastusstrategian, tarkastuslausunnon ja tarkastuskertomuksen mallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritellään toimien tarkastuksen sekä tilien tarkastuksen laajuus ja sisältö sekä menetelmät, joita käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun otoksen poimimiseksi toimista.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan komission virkamiesten tai komission valtuuttamien edustajien tekemien tarkastusten aikana kerättyjen tietojen käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

III LUKU

Tarkastusviranomaisten kanssa toteutettava yhteistyö

128 artikla

Tarkastusviranomaisten toteutettava yhteistyö

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien keskinäiseksi yhteensovittamiseksi ja vaihtaa kyseisten viranomaisten kanssa viipymättä tietoja hallinto- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista.

2. Tämän yhteistyön helpottamiseksi tapauksissa, joissa jäsenvaltio nimeää useita tarkastusviranomaisia, jäsenvaltio voi nimetä yhteensovittamisesta vastaavan elimen.

3. Komissio, tarkastusviranomaiset sekä mahdollinen koordinoinnista vastaava elin tapaavat säännöllisesti, pääsääntöisesti vähintään kerran vuodessa, jollei toisin sovita, tutkiakseen yhdessä vuotuista tarkastuskertomusta, tarkastuslausuntoa ja tarkastusstrategiaa sekä vaihtaakseen näkemyksiä hallinto- ja valvontajärjestelmien parantamiseen liittyvistä kysymyksistä.

II OSASTO

VARAINHOITO, TILITYKSEN LAATIMINEN, TILIEN TARKASTUS, HYVÄKSYMINEN JA PÄÄTTÄMINEN SEKÄ RAHOITUSOIKAISUT

I LUKU

Varainhoito

129 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

Jäsenvaltion on varmistettava, että tuensaajille maksettujen julkisten menojen määrä on viimeistään toimenpideohjelman sulkemisvaiheessa ainakin yhtä suuri kuin komission rahastoista jäsenvaltiolle maksama rahoitusosuus.

130 artikla

Välimaksujen ja loppumaksun laskentaa koskevat yhteiset säännöt

1. Komissio maksaa välimaksuna 90 prosenttia määrästä, joka saadaan sovellettaessa toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä säädettyä kunkin prioriteetin osarahoitusosuutta kyseisen prioriteetin osalta tukikelpoisiin menoihin, jotka on ilmoitettu maksatushakemuksessa. Komissio määrittelee jäljellä olevat välimaksuina korvattavat tai 139 artiklan mukaisesti takaisinperittävät määrät.

2. Rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta prioriteetille välimaksuina ja loppumaksuina maksettu rahoitusosuus ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin

a) prioriteettia koskevassa maksatushakemuksessa ilmoitetut tukikelpoiset julkiset menot; tai

b) prioriteetille rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta osoitettu rahoitusosuus, joka on vahvistettu toimenpideohjelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä.

131 artikla

Maksatushakemukset

1. Maksatushakemuksiin on sisällyttävä kunkin prioriteetin osalta

a) toimien toteuttamisesta tuensaajille aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään;

b) toimien toteuttamisesta aiheutuneiden julkisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään.

2. Maksatushakemukseen sisältyvien tukikelpoisten menojen tueksi on esitettävä maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat, paitsi jos kyseessä on tämän asetuksen 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa, 68 artiklassa, 69 artiklan 1 kohdassa ja 109 artiklassa sekä ESR-asetuksen 14 artiklassa säädetty tukimuoto. Näiden tukimuotojen osalta maksatushakemukseen on sisällytettävä sovellettavin perustein lasketut kustannukset.

3. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan mukaisten tukijärjestelmien osalta edellytetään, että tuen myöntävä taho on maksanut tuensaajille maksatushakemukseen sisältyviä menoja vastaavan julkisen rahoitusosuuden.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maksatushakemukseen voi sisältyä valtiontuen osalta tuen myöntävän tahon tuensaajalle maksamia ennakoita seuraavin, kumulatiivisin edellytyksin:

a) näillä ennakoilla on jonkin jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin tai muun rahoituslaitoksen myöntämä takuu tai niihin sovelletaan jotakin julkisyhteisön tai jäsenvaltion takuuksi antamaa välinettä;

b) näiden ennakoiden määrä ei ole yli 40 prosenttia tuensaajalle tiettyyn toimeen myönnettävän tuen kokonaismäärästä;

c) nämä ennakot katetaan tuensaajien toimea toteuttaessaan maksamilla menoilla ja niiden tueksi esitetään maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisvuodesta tai 31 päivänä joulukuuta 2023 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi; jos näitä ei ole esitetty, seuraava maksatushakemus on oikaistava vastaavasti.

5. Kussakin maksatushakemuksessa, johon sisältyy 4 kohdassa tarkoitetun tyyppisiä ennakkoja, on ilmoitettava erikseen toimintaohjelmasta ennakkoina maksettu kokonaismäärä, määrä, joka on katettu tuensaajien 4 kohdan c alakohdan mukaisesti kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisesta maksamilla menoilla, sekä määrä, jota ei ole katettu tuensaajien maksamilla menoilla ja joiden osalta kolmen vuoden ajanjakso ei ole vielä päättynyt.

6. Komissio hyväksyy tämän säännöksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan maksatushakemusten malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

132 artikla

Tuensaajalle suoritettavat maksut

1. Edellyttäen, että varoja on käytettävissä ensimmäisen ja vuotuisen ennakkomaksun ja välimaksujen johdosta, hallintoviranomaisen on varmistettava, että tuensaaja saa erääntyneiden tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärän täysimääräisenä viimeistään 90 päivän kuluessa päivästä, jona tuensaaja on esittänyt maksatushakemuksen.

Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä eikä periä mitään erityismaksuja tai muita vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensaajille maksettavia määriä.

2. Hallintoviranomainen voi keskeyttää 1 kohdassa tarkoitetun maksumääräajan kulumisen jommassakummassa seuraavassa asianmukaisesti perustellussa tapauksessa, jos

a) maksatushakemuksen määrä ei ole erääntynyt tai ei ole toimitettu asianmukaisia todentavia asiakirjoja, mukaan lukien asiakirjat, joita tarvitaan 125 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisia hallinnoinnin tarkastuksia varten;

b) on käynnistetty tutkimus asianomaisiin menoihin vaikuttavan mahdollisen sääntöjenvastaisuuden johdosta.

Asianomaiselle tuensaajalle on annettava kirjallinen ilmoitus keskeyttämisestä ja sen syistä.

133 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksatushakemuksen päivämäärään mennessä, on muunnettava kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi. Nämä määrät muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitokurssia siltä kuukaudelta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen toimenpideohjelman todentamisviranomaisen tileille. Komissio julkaisee tämän kurssin sähköisesti kuukausittain.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevassa asetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännöt euroiksi muuntamisen ajankohdasta.

3. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion rahayksikkö, 1 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka on merkitty todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen rahayksikön ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

134 artikla

Ennakkomaksun maksaminen

1. Ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä seuraavasti:

a) vuonna 2014: 1 prosentti tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi, ja 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi silloin, kun jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa mainitun sopimuksen 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2013;

b) vuonna 2015: 1 prosentti tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi, tai 1,5 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi silloin, kun jäsenvaltio on saanut rahoitustukea vuodesta 2010 lähtien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 ja 143 artiklan mukaisesti tai Euroopan rahoitusvakausvälineestä tai kun se saa mainitun sopimuksen 136 ja 143 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea 31 päivänä joulukuuta 2014;

c) vuonna 2016: 1 prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi.

Jos toimenpideohjelma hyväksytään vuonna 2015 tai myöhemmin, aikaisemmat erät maksetaan hyväksymisvuonna.

2. Vuotuinen ennakkomaksu maksetaan ennen heinäkuun 1 päivää vuosina 2016–2023. Se on prosenttiosuus tukimäärästä, joka rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi seuraavasti:.

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020–2023: 3 %.

3. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen ennakkomaksun määrää koko ohjelmakaudelle ei osoitettuun tukimäärään lueta mukaan toimenpideohjelmaan liittyviä, suoritusvarauksesta maksettavia määriä.

Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitetun vuotuisen ennakkomaksun määrää vuoteen 2020 asti tuon vuoden loppuun asti, koko ohjelmakaudelle osoitettuun tukimäärään ei lueta mukaan toimenpideohjelmaan liittyviä, suoritusvarauksesta maksettavia määriä.

135 artikla

Välimaksupyyntöjen esittämistä ja niiden maksamista koskevat määräajat

1. Todentamisviranomaisen on esitettävä säännöllisesti 131 artiklan 1 kohdan mukainen välimaksupyyntö, joka kattaa kyseisen viranomaisen kirjanpitojärjestelmään viedyt määrät kyseiseltä tilivuodelta. Todentamisviranomainen voi kuitenkin sisällyttää tällaiset määrät seuraavina tilivuosina esitettäviin maksatushakemuksiin, jos se pitää tätä tarpeellisena.

2. Todentamisviranomaisen on esitettävä välimaksua koskeva lopullinen maksupyyntö viimeistään edellisen tilivuoden päätymistä seuraavan heinäkuun 31 päivänä, ja joka tapauksessa ennen kuin se esittää ensimmäisen välimaksupyynnön seuraavalta tilivuodelta.

3. Ensimmäistä välimaksupyyntöä ei saa tehdä ennen kuin komissiolle on ilmoitettu hallinto- ja todentamisviranomaisten nimeämisestä 124 artiklan mukaisesti.

4. Välimaksuja ei saa suorittaa toimenpideohjelmalle, paitsi jos komissiolle on toimitettu vuotuinen täytäntöönpanokertomus rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

5. Komissio suorittaa välimaksun käytettävissä olevien varojen rajoissa viimeistään 60 päivän kuluttua siitä päivästä, jona maksatushakemus on kirjattu komissiossa.

136 artikla

Vapauttaminen

1. Komissio vapauttaa toimenpideohjelman käsittämästä määrästä ne osat, joita ei ole käytetty ensimmäisen ja vuotuisen ennakkomaksun ja välimaksujen maksamiseen viimeistään toimenpideohjelman talousarviositoumusvuotta seuraavan kolmannen varainhoitovuoden joulukuun 31 päivänä tai joiden osalta ei ole esitetty 131 artiklan mukaisesti laadittua maksatushakemusta 135 artiklan mukaisesti.

2. Talousarviositoumusten 31 päivänä joulukuuta 2023 avoinna oleva osa vapautetaan, jos mikä tahansa 141 artiklan 1 kohdassa vaadituista asiakirjoista on jätetty toimittamatta komissiolle 141 artiklan 1 kohdassa asetettuun määräaikaan mennessä.

II LUKU

Tilityksen laatiminen, tilien tarkastus ja hyväksyminen, toimenpideohjelmien sulkeminen sekä maksujen keskeyttäminen

I jakso

Tilityksen laatiminen sekä tilien tarkastus ja hyväksyminen

137 artikla

Tilityksen laatiminen

1. Varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilitys toimitetaan komissiolle kunkin toimenpideohjelman osalta. Tilityksen on katettava tilivuosi ja sisällettävä kunkin toimintalinjan ja tarvittaessa rahaston ja alueluokan tasolla

a) todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään viety tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on sisällytetty komissiolle esitettyihin maksatushakemuksiin 131 artiklan ja 135 artiklan 2 kohdan mukaisesti tilivuoden päätymistä seuraavan heinäkuun 31 päivään mennessä, toimien toteuttamisesta aiheutuneiden vastaavien julkisten menojen kokonaismäärä sekä tuensaajille 132 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen vastaavien maksujen kokonaismäärä;

b) tilivuoden aikana peruutetut ja takaisin perityt määrät, tilivuoden lopun tilanteen mukaisesti takaisin perittävät määrät, 71 artiklan nojalla suoritetut takaisinperinnät sekä määrät, joita ei saada perityiksi takaisin;

c) rahoitusvälineille 41 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksettujen ohjelman maksuosuuksien sekä 131 artiklan 4 kohdan mukaisten valtiontukiennakoiden määrä;

d) kunkin prioriteetin osalta edellä olevan a alakohdan nojalla todettujen menojen ja saman tilivuoden osalta maksatushakemuksissa ilmoitettujen menojen välinen täsmäytys sekä selvitys mahdollisista eroista.

2. Jos jäsenvaltio jättää tilityksestään pois välimaksupyyntöön tilivuoden osalta aiemmin sisältyneitä menoja siksi, että näiden menojen laillisuuden ja asianmukaisuuden arviointi on meneillään, tällaiset menot tai niiden osat, jotka myöhemmin todetaan laillisiksi ja asianmukaisiksi, voidaan sisällyttää kokonaan tai osittain jotakin seuraavaa tilivuotta koskevaan välimaksupyyntöön.

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon edellytysten varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tässä artiklassa tarkoitettu tilityksen malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 1503 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

138 artikla

Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava seuraavat varainhoitoasetuksen 59 artiklassa tarkoitetut asiakirjat kyseisen artiklan 5 kohdassa säädetyssä määräajassa kultakin vuodelta alkaen vuodesta 2016 vuoden 2025 loppuun:

a) tämän asetuksen 137 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tilitys edelliseltä tilivuodelta;

b) tämän asetuksen 125 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettu johdon vahvistuslausuma ja vuotuinen yhteenveto edeltävältä tilivuodelta;

c) tämän asetuksen 127 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu tarkastuslausunto ja -kertomus edeltävältä tilivuodelta.

139 artikla

Tilien tarkastus ja hyväksyminen

1. Komissio tarkastaa jäsenvaltion 138 artiklan mukaisesti toimittamat asiakirjat. Jäsenvaltion on komission pyynnöstä toimitettava kaikki tarvittavat lisätiedot, jotta komissio voi todeta tilien täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden 84 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa.

2. Komissio hyväksyy tilit, jos se voi todeta niiden täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden. Komissio päätyy tällaiseen toteamukseen, jos tarkastusviranomainen on antanut ilman huomautuksia olevan tarkastuslausunnon tilien täydellisyydestä, oikeellisuudesta ja totuudenmukaisuudesta, paitsi jos komissiolla on erityiset todisteet tilejä koskevan tarkastuslausunnon epäluotettavuudesta.

3. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille 84 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa, voiko se hyväksyä tilit.

4. Jos komissio ei jäsenvaltiosta johtuvista syistä voi hyväksyä tilejä 84 artiklassa asetetussa määräajassa, se ilmoittaa tästä ja tähän johtaneista syistä jäsenvaltioille tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä ilmoittaa niille toimenpiteet, jotka on toteutettava ja niiden toteuttamisaikataulun. Toimenpiteiden toteuttamiseen varatun ajan päätyttyä komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä tilit.

5. Tileihin kirjattujen menojen perustana olevien toimien laillisuutta ja asianmukaisuutta koskevia kysymyksiä ei oteta huomioon komission hyväksyessä tilejä. Tilien tarkastus- ja hyväksymismenettely ei keskeytä välimaksupyyntöjen käsittelyä eikä johda maksujen keskeyttämiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 ja 142 artiklan soveltamista.

6. Komissio laskee hyväksyttyjen tilien perusteella rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tilivuoden osalta maksettavan määrän ja vastaavat mukautukset jäsenvaltiolle suoritettaviin maksuihin. Komissio ottaa huomioon seuraavat:

a) 137 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tilityksessä ilmoitetut määrät, joihin sovelletaan kunkin prioriteetin osarahoitusosuutta;

b) komission kyseisen tilivuoden aikana suorittamien maksujen kokonaismäärä, joka käsittää seuraavat:

i) komission 130 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan mukaisesti suorittamien välimaksujen määrä; ja

ii) 134 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksetun vuotuisen ennakkomaksun määrä.

7. Edellä 6 kohdassa mainitun laskennan jälkeen komissio tarkastaa ja hyväksyy vastaavan vuosittaisen ennakkomaksun ja suorittaa mahdolliset lisämaksut 30 päivän kuluessa tilien hyväksymisestä. Jos jäsenvaltiolta on perittävä takaisin jokin määrä, komissio antaa siitä perintämääräyksen, joka toteutetaan mahdollisuuksien mukaan kuittaamalla määrä jäsenvaltiolle samassa toimenpideohjelmassa myöhemmin suoritettavia maksuja vastaan. Tällainen takaisinperintä ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä rahastojen tukea toimenpideohjelmalle. Takaisin peritty määrä on varainhoitoasetuksen 177 artiklan 3 kohdan mukaista käyttötarkoitukseensa sidottua tuloa.

8. Jos komissio ei voi 4 kohdassa esitetyn menettelyn soveltamisen jälkeen hyväksyä tilejä, se määrittää käytettävissä olevien tietojen perusteella ja 6 kohdan mukaisesti rahastosta tilivuoden osalta maksettavan määrän ja ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle. Jos jäsenvaltio ilmoittaa hyväksymisestään komissiolle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio toimitti sille kyseiset tiedot, sovelletaan 7 kohtaa. Jos jäsenvaltio ei hyväksy määrää, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa määrätään rahastosta tilivuoden osalta maksettava määrä. Tällainen päätös ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä rahaston tukea toimenpideohjelmalle. Päätöksen perusteella komissio tekee mukautukset jäsenvaltioille suoritettaviin maksuihin 7 kohdan mukaisesti.

9. Komission hyväksyntä tileille tai tämän artiklan 8 kohdan mukainen komission päätös ei rajoita 144 ja 145 artiklan mukaista oikaisujen soveltamista.

10. Jäsenvaltiot voivat korvata sääntöjenvastaiset määrät, jotka on havaittu tilityksen toimittamisen jälkeen, tekemällä vastaavat mukautukset sen tilivuoden tilitykseen, jona sääntöjenvastaisuus havaittiin, tämän kuitenkaan rajoittamatta 144 ja 145 artiklan soveltamista.

140 artikla

Asiakirjojen saatavuus

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki rahastosta tuettuja menoja koskevat todentavat asiakirjat toimista, joiden tukikelpoiset kokonaismenot ovat alle 1 000 000 euroa, ovat pyynnöstä komission ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen saatavilla kolmen vuoden ajan toimen menot sisältävien tilityksen toimittamista seuraavan joulukuun 31 päivästä lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista.

Muiden kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien osalta kaikkien todentavien asiakirjojen on oltava saatavilla kahden vuoden ajan päätökseen saadun toimen lopulliset menot sisältävän tilityksen toimittamista seuraavan joulukuun 31 päivästä lukien.

Hallintoviranomainen voi päättää soveltaa toisessa alakohdassa tarkoitettua sääntöä toimiin, joiden tukikelpoiset kokonaismenot ovat alle 1 000 000 euroa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika lakkaa kulumasta vireillä olevan oikeudenkäynnin johdosta tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

2. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava tuensaajille 1 kohdassa tarkoitetun määräajan alkamispäivä.

3. Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai sellaisilla yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä, joissa on alkuperäiset asiakirjat sähköisessä muodossa tai vain sähköisessä muodossa olemassa olevat asiakirjat.

4. Asiakirjat on säilytettävä muodossa, josta henkilöt, joita tiedot koskevat, ovat tunnistettavissa ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä myöhemmin käsitellään.

5. Kansallisten viranomaisten on määritettävä menettely, jolla yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä säilytettyjen asiakirjojen todistetaan vastaavan alkuperäisiä asiakirjoja, ja menettelyllä on varmistettava, että säilytetyt versiot vastaavat kansallisten lakien vaatimuksia ja että niitä voidaan käyttää tarkastustarkoituksiin.

6. Jos asiakirjat ovat olemassa vain sähköisessä muodossa, käytettyjen tietokonejärjestelmien on täytettävä hyväksytyt turvallisuusvaatimukset, joilla varmistetaan, että säilytetyt asiakirjat vastaavat kansallisten lakien vaatimuksia ja että niitä voidaan käyttää tarkastustarkoituksiin.

II jakso

Toimenpideohjelmien sulkeminen

141 artikla

Asiakirjojen esittäminen sulkemista varten ja loppumaksun maksaminen

1. Edellä 138 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi jäsenvaltioiden on esitettävä viimeiseltä tilivuodelta eli 1 päivänä heinäkuuta 2023 alkavalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2024 päättyvältä jaksolta toimenpideohjelmaa koskeva lopullinen täytäntöönpanokertomus tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta tuetun toimintaohjelman viimeinen vuosittainen täytäntöönpanokertomus.

2. Loppumaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua viimeisen tilivuoden tilien hyväksymistä koskevan päätöksen päivästä tai yhden kuukauden kuluttua lopullisen täytäntöönpanokertomuksen hyväksymispäivästä, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhempi.

III jakso

Maksujen keskeyttäminen

142 artikla

Maksujen keskeyttäminen

1. Komissio voi keskeyttää välimaksut prioriteettien tai toimenpideohjelmien tasolla kokonaan tai osittain, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa on vakava puute, joka on vaarantanut toimenpideohjelmalle osoitetun unionin rahoitusosuuden ja jonka osalta ei ole toteutettu korjaavia toimenpiteitä;

b) menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavia taloudellisia seurauksia aiheuttavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole korjattu;

c) jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä korjatakseen 83 artiklan mukaisen keskeyttämisen aiheuttavan tilanteen;

d) seurantajärjestelmän laadussa tai luotettavuudessa tai yhteisiä ja erityisiä indikaattoreita koskevissa tiedoissa on vakava puute;

e) ennakkoehtojen täyttämiseen tähtääviä toimenpiteitä ei ole toteutettu 19 artiklassa asetettujen edellytysten mukaisesti;

f) prioriteetin tulosten tarkastelusta käy ilmi, että tuloskehyksessä asetetut taloudellisiin indikaattoreihin ja tuotosindikaattoreihin sekä täytäntöönpanon avainkohtiin liittyvät kyseisen prioriteetin välitavoitteet ovat 22 artiklassa säädetyt edellytykset huomioon ottaen jääneet merkittävässä määrin saavuttamatta;

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisperusteita sellaiselle maksujen keskeytykselle, joka liittyy yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämiseen, ja näiden erityisperusteiden on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon sääntöjen noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuminen.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää keskeyttää välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain sen jälkeen, kun se on antanut jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa.

3. Komissio lopettaa kaikkia välimaksuja tai niiden osaa koskevan keskeytyksen, kun jäsenvaltio on toteuttanut keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

III LUKU

Rahoitusoikaisut

I jakso

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

143 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkimisesta, tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä ja varojen takaisinperinnästä. Kun on kyse systeemisestä sääntöjenvastaisuudesta, jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joissa on voinut aiheutua sääntöjenvastaisuuksia.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarpeelliset rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai toimenpideohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai systeemisiin sääntöjenvastaisuuksiin. Rahoitusoikaisu toteutetaan peruuttamalla toimen tai toimenpideohjelman julkinen rahoitusosuus kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastoille tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastolle aiheutunut taloudellinen tappio, ja niiden on tehtävä oikeasuhteinen oikaisu. Hallintoviranomaisen on sisällytettävä rahoitusoikaisut sen tilivuoden tilitykseen, jona peruuttamisesta päätetään.

3. Jäsenvaltio voi käyttää 2 kohdan mukaisesti peruutetun rahastojen tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitusosuuden uudelleen kyseisessä toimenpideohjelmassa, jollei 4 kohdasta muuta johdu.

4. Rahoitusosuutta, joka on peruutettu 2 kohdan mukaisesti, ei saa käyttää uudelleen mihinkään oikaisun kohteena olleeseen toimeen, ja jos rahoitusoikaisu tehdään systeemisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, osuutta ei saa käyttää mihinkään sellaiseen toimeen, jossa on esiintynyt systeeminen sääntöjenvastaisuus.

5. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa maksujen keskeyttämiselle erityisiä perusteita, jotka liittyvät yhteisen kalastuspolitiikan sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämiseen ja näiden perusteiden on oltava oikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus.

II jakso

Komission tekemät rahoitusoikaisut

144 artikla

Rahoitusoikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisuja täytäntöönpanosäädöksillä peruuttamalla toimenpideohjelmalle myönnetyn unionin rahoitusosuuden 85 artiklan mukaisesti kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päätyy siihen, että

a) toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa on vakava puute, joka on vaarantanut toimenpideohjelmalle jo maksetun unionin rahoitusosuuden;

b) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 143 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tämän kohdan mukaisen oikaisumenettelyn vireillepanoa;

c) maksatushakemukseen sisältyvät menot ovat sääntöjenvastaisia, eikä jäsenvaltio ole oikaissut niitä ennen tämän kohdan mukaisen oikaisumenettelyn vireillepanoa.

Komissio tekee rahoitusoikaisunsa havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaen huomioon sen, onko sääntöjenvastaisuus systeeminen. Jos rahastoista tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta veloitettujen sääntöjenvastaisten menojen tarkka laskeminen ei ole mahdollista, komissio soveltaa kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua rahoitusoikaisua.

2. Päättäessään 1 kohdan mukaisesta oikaisusta komissio noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon sääntöjenvastaisuuden luonteen ja vakavuuden samoin kuin kyseisessä toimenpideohjelmassa havaittujen hallinto- ja valvontajärjestelmien puuteiden laajuuden ja taloudelliset vaikutukset.

3. Jos komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien raportteihin, se tekee omat johtopäätöksensä taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan kyseisen jäsenvaltion 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, 122 artiklan 2 kohdan mukaisesti lähetettyjä ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastineita.

4. Edellä olevan 22 artiklan 7 kohdan mukaisesti, jos komissio toteaa rahastojen osalta toimenpideohjelman lopullisen täytäntöönpanokertomuksen tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta viimeisen vuosittaisen täytäntöönpanokertomuksen tarkastelun perusteella, että tuloskehyksessä asetetut tavoitteet ovat merkittävässä määrin jääneet saavuttamatta, se voi täytäntöönpanosäädöksillä tehdä rahoitusoikaisuja kyseisten prioriteettien osalta.

5. Jos jäsenvaltio ei täytä 95 artiklan mukaisia velvoitteitaan, komissio voi suhteessa siihen, missä määrin näitä velvoitteita on jätetty noudattamatta, tehdä rahoitusoikaisun peruuttamalla kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rakennerahaston rahoitusosuuden kokonaan tai osittain.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan vakavien puutteiden määrittämisen perusteita, vakavien puutteiden pääasialliset tyypit mukaan lukien, sovellettavan rahoitusoikaisun suuruuden määrittämisperusteita sekä kiinteämääräisten tai ekstrapoloitujen rahoitusoikaisujen soveltamisperusteita.

7. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa erityisiä perusteita, jotka koskevat komission yhteisen kalalastuspolitiikan alalla sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisen nojalla toteuttamia rahoitusoikaisuja, ja näiden sääntöjen on oltavaoikeasuhteisia, kun otetaan huomioon noudattamatta jättämisen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus.

145 artikla

Menettely

1. Ennen rahoitusoikaisua koskevan päätöksen tekemistä komissio panee menettelyn vireille ilmoittamalla jäsenvaltiolle tarkastelunsa alustavat päätelmät ja pyytämällä jäsenvaltiota toimittamaan huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

2. Jos komissio ehdottaa ekstrapolaatioon perustuvaa tai kiinteämääräistä rahoitusoikaisua, jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus osoittaa kyseiseen asiakirja-aineistoon perustuvalla tutkimuksella, että sääntöjenvastaisuus ei tosiasiassa ole niin laaja kuin komissio arvioi. Sovittuaan asiasta komission kanssa jäsenvaltio voi rajoittaa tämän tutkimuksen laajuuden sopivaan aineiston osaan tai otokseen. Aineistojen tutkimiseen varattu aika saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta olla enintään toiset kaksi kuukautta 1 kohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan jälkeen.

3. Komissio ottaa huomioon kaikki jäsenvaltion 1 ja 2 kohdassa mainittujen määräaikojen kuluessa toimittamat todisteet.

4. Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission alustavia päätelmiä, komissio kutsuu jäsenvaltion järjestämäänsä kuulemiseen, jotta varmistetaan, että kaikki asiaankuuluvat tiedot ja huomautukset ovat käytettävissä rahoitusoikaisun soveltamista koskevien komission päätelmien perustana.

5. Jos asiassa päästään sopimukseen ja sanotun rajoittamatta tämän artiklan 6 kohdan soveltamista, jäsenvaltio voi käyttää asianomaiset varat uudelleen 143 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6. Rahoitusoikaisujen soveltamista varten komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen kuuden kuukauden kuluessa kuulemisesta tai lisätietojen vastaanottamisesta, jos jäsenvaltion kanssa on kuulemisen perusteella sovittu lisätietojen toimittamisesta. Komissio ottaa huomioon kaikki menettelyn kuluessa toimitetut tiedot ja huomautukset. Jos kuulemista ei pidetä, kuuden kuukauden määräaika alkaa kahden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona komissio lähetti kutsun kuulemiseen.

7. Jos komissio 75 artiklan mukaisia tehtäviä suorittaessaan tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin havaitsee sääntöjenvastaisuuksia, jotka ovat osoitus vakavasta puutteesta hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaassa toiminnassa, niihin perustuvalla rahoitusoikaisulla pienennetään rahastoista toimenpideohjelmalle osoitettua tukea.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, kun kyseessä on hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokasta toimintaa koskeva vakava puute, joka on ennen päivää, jona komissio tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin on havainnut sen,

a) tuotu esille komissiolle varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitetussa johdon vahvistuslausumassa, vuotuisessa tarkastuskertomuksessa tai tarkastuslausunnossa taikka tarkastusviranomaisen komissiolle toimittamissa muissa tarkastuskertomuksissa ja toteutetuissa asianmukaisissa toimenpiteissä, tai

b) johtanut jäsenvaltion toteuttamiin tarkoituksenmukaisiin korjaaviin toimiin.

Hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan vakavien puutteiden arvioinnin on perustuttava asiaankuuluvien johdon vahvistuslausumien, vuotuisten tarkastuskertomusten ja tarkastuslausuntojen toimittamisen ajankohtana sovellettavaan lainsäädäntöön.

Päättäessään rahoitusoikaisusta komissio

a) noudattaa suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan vakavan puutteen luonteen ja vakavuuden sekä sen rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon;

b) kiinteämääräisen tai ekstrapoloidun oikaisun soveltamiseksi jättää ottamatta huomioon jäsenvaltion aiemmin havaitsemat sääntöjenvastaiset menot, joiden osalta tilitystä on mukautettu 139 artiklan 10 kohdan mukaisesti, ja menot, joiden laillisuuden ja asianmukaisuuden arviointi on meneillään 137 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) ottaa huomioon jäsenvaltion menoihin soveltamat kiinteämääräiset tai ekstrapoloidut oikaisut sellaisten muiden vakavien puutteiden osalta, jotka jäsenvaltio on havainnut määrittäessään unionin talousarviolle koituvaa jäännösriskiä.

8. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa lisää menettelyä koskevia sääntöjä 144 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuille rahoitusoikaisuille.

146 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

Komission tekemä rahoitusoikaisu ei vaikuta jäsenvaltion velvoitteeseen periä varat takaisin tämän asetuksen 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti eikä jäsenvaltion velvoitteeseen periä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki takaisin neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]) 14 artiklan mukaisesti.

147 artikla

Takaisinmaksut

1. Kaikki unionin talousarvioon takaisin maksettavat määrät on suoritettava varainhoitoasetuksen 73 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuun määräaikaan mennessä. Määräpäivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on puolitoista prosenttiyksikköä korkeampi kuin korko, jota Euroopan keskuspankki soveltaa tärkeimpiin jälleenrahoitustoimiinsa sen kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, johon määräpäivä osuu.

III OSASTO

TOIMENPIDEOHJELMIEN OIKEASUHTEINEN VALVONTA

148 artikla

Toimenpideohjelmien oikeasuhteinen valvonta

1. Kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on enintään 200 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, 150 000 euroa ESR:n osalta tai 100 000 euroa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta, tarkastusviranomainen tai komissio tarkastaa toimen ainoastaan kerran ennen päätökseen saatetun toimen lopulliset kustannukset sisältävän tilivuoden tilityksen toimittamista. Muut toimet tarkastusviranomainen tai komissio tarkastaa ainoastaan kerran tilivuotta kohden ennen päätökseen saatetun toimen lopulliset kustannukset sisältävän tilivuoden tilityksen toimittamista. Tarkastusviranomainen tai komissio ei tarkasta tointa tiettynä vuonna, jos Euroopan tilintarkastustuomioistuin on jo suorittanut tarkastuksen kyseisenä vuonna, edellyttäen että tarkastusviranomainen tai komissio voi käyttää Euroopan tilintarkastustuomioistuimen näitä toimia koskevan tarkastustyön tuloksia omien tehtäviensä hoitamiseen.

2. Kun toimenpideohjelmaa koskeva uusin tarkastuslausunto osoittaa, ettei merkittäviä puutteita ole, komissio voi sopia tarkastusviranomaisen kanssa seuraavassa 128 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa kokouksessa, että tarvittavan tarkastustyön määrää voidaan vähentää siten, että määrä on suhteessa todettuun riskiin. Tällaisissa tapauksissa komissio ei tee omia tarkastuksia paikan päällä, jollei ole näyttöä komissiolle tilivuonna, jonka osalta komissio on hyväksynyt tilit, ilmoitettuihin menoihin vaikuttavista hallinto- ja valvontajärjestelmän puutteista.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 93, 27.3.1999, s. 1).

3. Kun komissio toteaa voivansa luottaa tarkastusviranomaisen toimenpideohjelmaa koskevaan lausuntoon, se voi sopia tarkastusviranomaisen kanssa rajaavansa omat paikan päällä tehtävät tarkastuksensa tarkastusviranomaisen työn tarkastamiseen, jollei tarkastusviranomaisen työtä koskevista puutteista ole näyttöä tilivuodelta, jonka osalta komissio on hyväksynyt tilit.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tarkastusviranomainen ja komissio voivat tarkastaa toimia, jos riskinarvioinnissa tai Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa on todettu erityinen sääntöjenvastaisuuksien tai petosten riski, jos on näyttöä kyseisen toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan vakavista puutteista, ja 140 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla kaudella. Komissio voi tarkastaa tarkastusviranomaisen jäljitysketjun tai osallistua tarkastusviranomaisen paikan päällä tekemiin tarkastuksiin arvioidakseen tarkastusviranomaisen työtä, ja se voi tarkastaa toimia silloin, kun se on kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti tarpeen, jotta varmistetaan, että tarkastusviranomainen toimii tehokkaasti.

VIIDES OSA

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTÄMINEN SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäännökset

149 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 21. joulukuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 5 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan toisessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdassa, 37 artiklan 13 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 2 kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä alakohdassa, 63 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 68 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 101 artiklan neljännessä alakohdassa, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 9 kohdassa, 127 artiklan 7 ja 8 kohdassa sekä 144 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säännöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan toisessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdassa, 37 artiklan 13 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 2 kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä alakohdassa, 63 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 68artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 101 artiklan neljännessä alakohdassa, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 9 kohdassa, 127 artiklan 7 ja 8 kohdassa sekä 144 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 5 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan toisen kohdan, 22 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan, 37 artiklan 13 kohdan, 38 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan, 40 artiklan 4 kohdan, 41 artiklan 3 kohdan, 42 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 42 artiklan 6 kohdan, 61 artiklan 2 kohdan toisen, kolmannen, neljännen ja seitsemännen alakohdan, 63 artiklan 4 kohdan, 64 artiklan 4 kohdan, 68artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 101 artiklan neljännen alakohdan, 122 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan, 125 artiklan 9 kohdan, 127 artiklan 7 ja 8 kohdan sekä 144 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

150 artikla

Komiteamenettely

1. Euroopan rakenne- ja investointirahastojen yhteensovittamisesta vastaava komitea avustaa komissiota tämän asetuksen, EAKR-asetuksen, Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen, ESR-asetuksen ja koheesiorahastoasetuksen soveltamisessa. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy 8 artiklan kolmannessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan viidennessä alakohdassa, 38 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 38 artiklan 10 kohdassa, 39 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa, 46 artiklan 3 kohdassa, 96 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 115 artiklan 4 kohdassa ja 125 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun täytäntöönpanovaltaan perustuvaa ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

151 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 177 artiklan mukaisesti.

152 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisen tuen jatkamiseen tai muuttamiseen, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1083/2006 tai muun, 31 päivänä joulukuuta 2013 kyseiseen tukeen sovellettavan lainsäädännön nojalla, jota siten sovelletaan kyseiseen tukeen tai toimiin niiden päättymiseen saakka. Tätä kohtaa sovellettaessa tuki kattaa toimenpideohjelmat ja suurhankkeet.

2. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti esitetyt tai hyväksytyt tukihakemukset pysyvät voimassa.

3. Jos jäsenvaltio käyttää 123 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi toimittaa komissiolle pyynnön siitä, että asetuksen (EY) N:o 1083/2006 59 artiklan 1 kohdan b alakohdasta poiketen hallintoviranomainen suorittaa myös todentamisviranomaisen tehtävät asetuksen (EY) N:o 1083/2006 perusteella toteutettavissa vastaavissa toimenpideohjelmissa. Pyyntöön on liitettävä tarkastusviranomaisen arviointi. Jos komissio on tarkastusviranomaiselta ja omista tarkastuksistaan saatujen tietojen perusteella vakuuttunut siitä, että näiden toimenpideohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat tehokkaasti ja ettei niiden toimintaa haittaa se, että hallintoviranomainen suorittaa todentamisviranomaisen tehtävät, se ilmoittaa jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, että se on hyväksynyt pyynnön.

153 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1083/2006 1 päivästä tammikuuta 2014, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 152 artiklan säännösten soveltamista.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

154 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämän asetuksen 20–24 artiklaa, 29 artiklan 3 kohtaa, 38 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä 58, 60, 76–92, 118, 120, 121 ja 129–147 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämän asetuksen 39 artiklan 2 kohdan seitsemännen alakohdan toista virkettä ja 76 artiklan viidettä kohtaa sovelletaan siitä päivästä, jona määrärahojen vapauttamista koskeva varainhoitoasetuksen muutos on tullut voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
R. ŠADŽIUS

LIITE I

YHTEINEN STRATEGIAKEHYS

1. JOHDANTO

Jotta voidaan edistää unionin sopusointuista, tasapainoista ja kestävää kehitystä ja jotta ERI-rahastoilla voidaan edistää mahdollisimman tehokkaasti älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän strategian sekä eri rahastojen muun muassa taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen liittyvien erityistehtävien toteuttamista, on tarpeen varmistaa, että älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian yhteydessä tehtyjä toimintapoliittisia sitoumuksia tuetaan ERI-rahastojen ja muiden unionin välineiden kautta tehtävillä investoinneilla. Yhteisessä strategiakehyksessä on sen vuoksi 10 artiklan ja rahastokohtaisissa asetuksissa määriteltyjen prioriteettien ja tavoitteiden mukaisesti vahvistettava toimintaa ohjaavia periaatteita, jotta kehittämisessä voidaan soveltaa yhdennettyä lähestymistapaa käyttäen ERI-rahastoja muiden unionin välineiden ja politiikkojen kanssa koordinoidulla tavalla älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian toimintapoliittisten ja yleistavoitteiden sekä tapauksen mukaan lippulaivahankkeiden mukaisesti samalla, kun otetaan huomioon keskeiset alueelliset haasteet ja kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimintaympäristöjen erityispiirteet.

2. ERI-RAHASTOJEN ÄLYKKÄÄSEEN, KESTÄVÄÄN JA OSALLISTAVAAN KASVUUN TÄHTÄÄVÄÄ UNIONIN STRATEGIAA EDISTÄVÄ VAIKUTUS SEKÄ JOHDONMUKAISUUS UNIONIN TALOUDEN OHJAUKSEN JA HALLINNAN KANSSA

1. Tämän asetuksen 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa ssa määritellään 11 temaattista tavoitetta, jotka vastaavat ERI-rahastoista tuettavia älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin-strategian prioriteetteja ja joiden tarkoituksena on edistää älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun tehokasta kohdentamista kumppanuussopimuksissa ja ohjelmissa.

2. Tämän asetuksen 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa esitettyjen temaattisten tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltioiden on kasvun ja työllisyyden parantamisen edellyttämän kriittisen massan varmistamiseksi kohdennettava tuki tämän asetuksen 18 artiklan ja temaattista keskittämistä koskevien rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti ja varmistettava varainkäytön vaikuttavuus. Jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota etusijan antamiseen kasvua edistäville menoille, joihin kuuluvat koulutukseen, tutkimukseen, innovointiin ja energiatehokkuuteen liittyvät menot sekä menot, joilla helpotetaan pk-yritysten rahoituksen saantia ja varmistetaan ekologinen kestävyys, luonnonvarojen hoito ja ilmastotoimet sekä uudistetaan julkishallintoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös työvoimapalvelujen ja aktiivisen työvoimapolitiikan kattavuuden ja tehokkuuden ylläpitäminen tai vahvistaminen siten, että torjutaan työttömyyttä ja erityisesti nuorisotyöttömyyttä sekä puututaan kriisin sosiaalisiin seurauksiin ja edistetään sosiaalista osallisuutta.

3. Varmistaakseen johdonmukaisuuden eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä määriteltyjen prioriteettien kanssa jäsenvaltioiden on kumppanuussopimuksia valmistellessaan tehtäviensä ja velvoitteidensa mukaisesti suunniteltava ERI-rahastojen käyttö ottaen huomioon tapauksen mukaan kansalliset uudistusohjelmat, viimeisimmät asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja asiaankuuluvat suositukset, jotka neuvosto on antanut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan otettava huomioon myös asiaankuuluvat neuvoston suositukset, jotka perustuvat vakaus- ja kasvusopimukseen ja talouden sopeutusohjelmiin.

4. Jotta löydetään tavat, joilla ERI-rahastot voivat tehokkaimmin vaikuttaa älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian toteuttamiseen, ja otetaan huomioon perussopimuksissa määritetyt tavoitteet, kuten taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus, jäsenvaltioiden on valittava temaattiset tavoitteet ERI-rahastojen suunniteltua käyttöä varten kulloistenkin kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimintaympäristöjen mukaan.

3. ERI-RAHASTOJEN KÄYTETTÖÖN SOVELLETTAVAT YHDENNETTY LÄHESTYMISTAPA JA JÄRJESTELYT

3.1 Johdanto

1. Kumppanuussopimuksessa on 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettava aluekehitystä koskeva yhdennetty lähestymistapa. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että temaattisten tavoitteiden ja investointien sekä unionin prioriteettien valinnassa otetaan yhdennetysti huomioon kehitystarpeet ja alueelliset haasteet 6.4 kohdassa tarkoitetun analyysin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on pyrittävä hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti mahdollisuuksia, jotta varmistetaan ERI-rahastojen varojen käyttö koordinoidulla ja yhdennetyllä tavalla.

2. Jäsenvaltioiden ja tarvittaessa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti myös alueiden on varmistettava, että ERI-rahastoista tuetut toimet täydentävät toisiaan ja että ne pannaan täytäntöön koordinoidusti synergioiden luomiseksi, jotta vähennetään hallintoelinten ja tuensaajien hallinnollisia kustannuksia ja hallinnollista taakkaa 4, 15 ja 27 artiklan mukaisesti.

3.2 Koordinointi ja täydentävyys

1. Jäsenvaltioiden ja ERI-rahastojen täytäntöönpanosta vastuussa olevien hallintoviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelussa, täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa. Niiden on erityisesti varmistettava, että toteutetaan seuraavat toimenpiteet:

a) määritetään toiminta-alat, joilla ERI-rahastot voidaan yhdistää toisiaan täydentävästi tässä asetuksessa säädettyjen temaattisten tavoitteiden saavuttamiseksi;

b) varmistetaan 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti, että on luotu järjestelyt ERI-rahastojen tehokasta koordinointia varten, jotta lisätään rahastojen vaikutuksia ja tehokkuutta tarvittaessa käyttäen myös useista rahastoista rahoitettavia ohjelmia;

c) edistetään muista ERI-rahastoista vastuussa olevien hallintoviranomaisten ja asianomaisten ministeriöiden osallistumista tukijärjestelmien kehittämiseen koordinoinnin ja synergioiden varmistamiseksi ja päällekkäisyyksien ehkäisemiseksi;

d) perustetaan tarvittaessa yhteisiä seurantakomiteoita ERI-rahastojen täytäntöönpano-ohjelmia varten ja kehitetään muita yhteisiä hallinto- ja valvontajärjestelyjä, joilla helpotetaan ERI-rahastojen täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten välistä koordinointia;

e) hyödynnetään hakijoiden ja tuensaajien avuksi tarkoitettuja sähköisen hallinnoinnin ratkaisuja ja mahdollisimman laajasti myös keskitettyjä asiointipisteitä, joissa muun muassa annetaan neuvoja kustakin ERI-rahastosta saatavasta tuesta;

f) perustetaan mekanismeja, joilla koordinoidaan EAKR:stä ja ESR:stä tuettuja yhteistyötoimia Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ohjelmien tukemien investointien kanssa;

g) edistetään ERI-rahastojen yhteisiä toimintatapoja annettaessa ohjeita toiminnan kehittämisestä, ehdotuspyynnöistä ja valintamenettelyistä tai muista mekanismeista, joilla helpotetaan rahastojen varojen saantia yhdennettyihin hankkeisiin;

h) rohkaistaan yhteistyötä eri ERI-rahastojen hallintoviranomaisten välillä seurannassa, arvioinnissa, hallinnoinnissa, valvonnassa ja tarkastuksessa.

3.3 Yhdennettyjen lähestymistapojen edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa yhdistettävä ERI-rahastot paikallisella, alueellisella tai kansallisella tasolla yhdennetyiksi kokonaisuuksiksi, jotka on räätälöity vastaamaan erityisiin alueellisiin haasteisiin kumppanuussopimuksissa ja ohjelmissa asetettujen tavoitteiden edistämiseksi. Tässä voidaan hyödyntää yhdennettyjä alueellisia investointeja, yhdennettyjä toimintoja, yhteisiä toimintasuunnitelmia ja yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä.

2. Jotta temaattisten tavoitteiden käyttö olisi yhdennettyä, ESR:stä, EAKR:stä ja koheesiorahastosta tuettujen eri toimintalinjojen tai toimenpideohjelmien antama rahoitus voidaan tämän asetuksen 36 artiklan mukaisesti yhdistää yhdennetyksi alueelliseksi investoinniksi. Yhdennetyn alueellisen investoinnin puitteissa toteutettuja toimia voidaan täydentää maaseuturahaston tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kustakin ohjelmasta myöntämällä rahoitustuella.

3. Temaattisesti johdonmukaisten yhdennettyjen lähestymistapojen vaikutusten ja tehokkuuden lisäämiseksi toimintalinja voi rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti koskea useampaa kuin yhtä alueluokkaa, ja siinä voidaan yhdistää yksi tai useampi täydentävä investointiprioriteetti EAKR:stä, koheesiorahastosta ja ESR:stä yhden temaattisen tavoitteen alaisuuteen sekä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhdistää eri temaattisista tavoitteista yksi tai useampia täydentäviä investointiprioriteetteja, jotta niillä edistettäisiin mahdollisimman tehokkaasti kyseistä toimintalinjaa.

4. Jäsenvaltioiden on institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa sekä 32 artiklan mukaisesti edistettävä paikallisten ja aluetasoa pienempiä yksiköitä koskevien lähestymistapojen kehittämistä. Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen pannaan täytäntöön strategisen lähestymistavan mukaisesti sen varmistamiseksi, että paikallisten tarpeiden alhaalta ylöspäin suuntautuvassa määrittelyssä otetaan huomioon korkeamman tason prioriteetit. Jäsenvaltioiden on tämän vuoksi määritettävä lähestymistapa yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen maaseuturahastosta ja tapauksen mukaan EAKR:stä, ESR:stä tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja niiden on mainittava kumppanuussopimuksissa tällä tavoin selvitettävät tärkeimmät haasteet, yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen päätavoitteet ja prioriteetit, katettavat aluetyypit, paikallisille toimintaryhmille annettava erityinen rooli strategioiden toteuttamisessa sekä maaseuturahaston ja tapauksen mukaan EAKR:n, ESR:n tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston suunniteltu rooli yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen strategioiden täytäntöönpanossa erityyppisillä alueilla, kuten maaseudulla, kaupungeissa ja rannikkoalueilla, sekä vastaavat koordinointimekanismit.

4. ERI-RAHASTOJEN KOORDINOINTI JA SYNERGIAT UNIONIN MUIDEN POLITIIKKOJEN JA VÄLINEIDEN KANSSA

Tämän jakson mukaista jäsenvaltioiden toteuttamaa koordinointia sovelletaan, jos jäsenvaltio aikoo käyttää ERI-rahastojen ja unionin muiden välineiden tukea asiaankuuluvalla politiikan alalla. Tässä jaksossa esitetyt unionin ohjelmat eivät muodosta tyhjentävää luetteloa.

4.1 Johdanto

1. Jäsenvaltiot ja komissio ottavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti huomioon unionin politiikkojen vaikutuksen kansallisella ja alueellisella tasolla ja niiden vaikutuksen sosiaaliseen, taloudelliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen edistääkseen synergioita ja tehokasta koordinointia sekä kartoittaakseen ja edistääkseen tarkoituksenmukaisimpia tapoja käyttää unionin rahastoja paikallisten, alueellisten ja kansallisten investointien tukemiseen. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava unionin politiikkojen ja välineiden sekä kansallisten, alueellisten ja paikallisten tukitoimien keskinäinen täydentävyys.

2. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti unionin ja jäsenvaltioiden tason koordinoinnin ERI-rahastojen sekä unionin muiden politiikkojen ja välineiden välillä4 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Niiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen ohjelmatyö- ja toteuttamisvaiheissa ERI-rahastoista tuettujen toimien johdonmukaisuuden unionin muiden politiikkojen tavoitteiden kanssa. Tätä varten niiden on pyrittävä ottamaan huomioon seuraavat seikat:

a) vahvistetaan unionin eri välineiden keskinäistä täydentävyyttä ja synergioita unionin tasolla, kansallisesti ja alueellisesti sekä suunnittelu- että toteutusvaiheessa;

b) optimoidaan nykyiset rakenteet ja otetaan tarvittaessa käyttöön uusia rakenteita, joilla helpotetaan prioriteettien strategista määrittämistä eri välineitä ja -rakenteita varten unionin tason ja kansallista koordinointia silmällä pitäen, vältetään päällekkäistä työtä ja määritellään alueet, joilla tarvitaan lisää taloudellista tukea;

c) hyödynnetään mahdollisuutta yhdistää eri välineiden kautta saatava tuki yksittäisille toimille ja toimitaan tiiviissä yhteistyössä unionin ja kansallisen tason täytäntöönpanosta vastaavien tahojen kanssa yhtenäisten ja tarkoituksenmukaisten rahoitusmahdollisuuksien tarjoamiseksi tuensaajille.

4.2 Koordinointi yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan kanssa

1. Maaseuturahasto on olennainen osa yhteistä maatalouspolitiikkaa, ja se täydentää Euroopan maatalouden tukirahaston mukaisia toimenpiteitä, joilla tarjotaan suoraa tukea maanviljelijöille ja tuetaan markkinatoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden on tämän vuoksi hallinnoitava näitä tukitoimia yhdessä synergian ja unionin tuen lisäarvon maksimoimiseksi.

2. Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tavoitteena on saavuttaa uudistetun yhteisen kalastuspolitiikan ja yhdennetyn meripolitiikan tavoitteet. Jäsenvaltioiden on sen vuoksi hyödynnettävä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa tiedonkeruun ja valvonnan tehostamispyrkimysten tukemiseksi ja varmistettava, että pyritään saamaan aikaan synergioita muun muassa seuraavien yhdennetyn meripolitiikan painopisteiden tueksi: merten tuntemus, merten aluesuunnittelu, rannikkoalueiden yhdennetty käyttö ja hoito, yhdennetty merivalvonta, meriympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelu sekä ilmastonmuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutuminen rannikkoalueilla.

4.3 Horisontti 2020 -ohjelma ja muut keskitetysti hallinnoidut unionin ohjelmat tutkimuksen ja innovoinnin aloilla

1. Jäsenvaltioiden ja komission on huomiotava asianmukaisesti ERI-rahastojen ja Horisontti 2020 -ohjelman, yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) ja muiden asianmukaisten keskitetysti hallinnoitujen unionin rahoitusohjelmien välinen koordinointi, synergiat ja täydentävyys Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1287/2013 [1] mukaisesti ja määriteltävä myös toiminta-alojen selkeä jako niiden välillä.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa laadittava kansallisia ja/tai alueellisia 'älykkään erikoistumisen' strategioita kansallisen uudistusohjelman mukaisesti. Tällaiset strategiat voivat olla 'älykkään erikoistumisen' kansallisten tai alueellisten tutkimuksen ja innovoinnin strategisten toimintapoliittisten kehysten muodossa tai sisältyä niihin. Älykkään erikoistumisen strategioiden laatimiseen osallistuu yrittäjyyttä edistävässä prosessissa kansallisia tai alueellisia hallintoviranomaisia ja sidosryhmiä, kuten yliopistoja ja muita korkea-asteen oppilaitoksia, yrityksiä ja työmarkkinaosapuolia. Niiden viranomaisten, joita Horisontti 2020 -ohjelma suoraan koskee, on oltava tiiviisti mukana tässä prosessissa. Älykkään suunnittelun strategioihin kuuluvat seuraavat:

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1287/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yritysten kilpailukykyä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) (2014–2020) perustamisesta ja päätöksen N:o 1639/2006/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 33).

a) Kehitetään alkuvaiheen toimia tutkimuksen ja innovoinnin toimijoiden valmistelemiseksi Horisontti 2020 -hankkeisiin osallistumiseen ("huippuosaamisen portaikko") parantamalla valmiuksia. Vahvistetaan viestintää ja yhteistyötä Horisontti 2020 -ohjelman kansallisten yhteyspisteiden ja ERI-rahastojen hallintoviranomaisten välillä.

b) Mahdollistetaan loppuvaiheen toimilla Horisontti 2020 -ohjelmasta ja sitä edeltävistä ohjelmista saatujen tutkimus- ja innovointitulosten hyödyntäminen ja levittäminen markkinoilla, ja painotetaan erityisesti innovaatioille suotuisan toimintaympäristön luomiseen yrityksille ja toimialalle, myös pk-yrityksille, asiaa koskevassa älykkään erikoistumisen strategiassa alueille määritettyjen painopisteiden mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on kannustettava hyödyntämään tämän asetuksen säännöksiä, jotka mahdollistavat ERI-rahastojen yhdistämisen Horisontti 2020 -ohjelman mukaisten määrärahojen kanssa 2 kohdassa tarkoitettujen strategioiden osien toteuttamiseen tarkoitetuissa ohjelmissa. Kansallisille ja alueellisille viranomaisille annetaan yhteistä tukea kyseisten strategioiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, Euroopan edun mukaisia tutkimuksen ja innovoinnin rakenteita koskevien yhteisten rahoitusmahdollisuuksien löytämiseen, kansainvälisen yhteistyön edistämiseen, metodologisen tuen saamiseen vertaisarviointien avulla, hyvien käytäntöjen vaihtoon ja ammatilliseen koulutukseen eri alueilla.

4. Jäsenvaltioiden ja tarvittaessa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti myös alueiden on tarkasteltava seuraavia lisätoimenpiteitä, joiden tavoitteena on auttaa hyödyntämään niiden huippuosaamista tutkimuksessa ja innovoinnissa siten, että täydennetään Horisontti 2020 -ohjelmaa ja luodaan synergioita sen kanssa etenkin osarahoituksen kautta. Näihin toimenpiteisiin sisältyy seuraavaa:

a) yhdistetään tutkimuksen huippuosaamiskeskukset sekä vähemmän kehittyneet alueet ja tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommat jäsenvaltiot ja alueet, jotta voidaan luoda uusia tai parantaa nykyisiä huippuosaamiskeskuksia vähemmän kehittyneillä alueilla sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommissa jäsenvaltioissa tai alueilla;

b) luodaan yhteyksiä vähemmän kehittyneillä alueilla sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommissa jäsenvaltioissa ja alueilla sijaitsevien innovatiivisten klustereiden ja tunnustettujen innovatiivisten huippuosaamisklustereiden välillä;

c) perustetaan Euroopan tutkimusalueen "oppituoleja" tunnustettujen tiedemiesten houkuttelemiseksi erityisesti vähemmän kehittyneille alueille sekä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikompiin jäsenvaltioihin ja alueille;

d) tuetaan sellaisten tutkijoiden ja innovaattoreiden, jotka eivät ole riittävästi mukana eurooppalaisessa tutkimusalueessa (ERA), tai vähemmän kehittyneiltä alueilta tai tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin alalla suorituskyvyltään heikommista jäsenvaltioista tai alueilta peräisin olevien tutkijoiden ja innovaattoreiden pääsyä kansainvälisiin verkostoihin;

e) edistetään tarvittaessa eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia;

f) valmistellaan kansallisten laitosten ja huippuosaamisklustereiden osallistumista Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) osaamis- ja innovointiyhteisöihin; ja

g) isännöidään korkealaatuisia kansainvälisten tutkijoiden liikkuvuusohjelmia, jotka saavat osarahoitusta Marie Sklodowska-Curie -toimista.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä tarvittaessa ja 70 artiklan mukaisesti hyödyntämään ohjelma-alueen ulkopuolisten toimien tukemisessa sovellettavaa joustavuutta, jolloin tarvitaan riittävästi investointeja kriittisen massan saavuttamiseksi, jotta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti.

4.4 Uusien osallistujien varauksen (NER 300) mukaisten demonstrointihankkeiden rahoitus [1]

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ERI-rahastoista myönnettävää rahoitusta koordinoidaan NER 300 -ohjelmasta myönnettävän tuen kanssa. Kyseinen ohjelma käyttää päästökauppajärjestelmän uusien osallistujien varaukseen varattujen 300 miljoonan päästöoikeuden huutokauppaamisesta saatuja tuloja.

[1] Komission päätös 2010/670/EU, tehty 3 päivänä marraskuuta 2010, sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä (EUVL L 290, 6.11.2010, s. 39).

4.5 Ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelma (Life) ([1]) ja ympäristösäännöstö

1. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät hyödyntämään synergioita sellaisten unionin politiikan rahoitus- ja muiden välineiden kanssa, jotka keskittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen, ympäristönsuojeluun ja resurssitehokkuuteen, keskittymällä 8 artiklan mukaisesti temaattisesti aiempaa enemmän kestävän kehityksen periaatteen soveltamiseen ja sitä korostaviin ohjelmiin.

2. Jäsenvaltioiden on edistettävä täydentävyyttä ja koordinointia Life-ohjelman kanssa ja tarvittaessa ja 4 artiklan mukaisesti varmistettava tällainen täydentävyys ja koordinointi, erityisesti yhdennetyillä hankkeilla, jotka koskevat luontoa, biologista monimuotoisuutta, vettä, jätteitä, ilmaa sekä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista. Tällainen koordinointi on toteutettava toimenpiteillä, joilla esimerkiksi edistetään ERI-rahastojen kautta sellaisten toimien rahoitusta, joilla täydennetään Life-ohjelman mukaisia yhdennettyjä hankkeita, sekä edistämällä Life-ohjelmassa hyväksyttyjen ratkaisujen, menetelmien ja lähestymistapojen käyttöä, kuten investoinnit ympäristöystävälliseen infrastruktuuriin, energiatehokkuus, ekoinnovointi, ekosysteemeihin perustuvat ratkaisut ja näihin liittyvien innovatiivisten tekniikoiden käyttöönotto.

3. Alakohtaisia suunnitelmia, ohjelmia tai strategioita (mukaan lukien toimintajärjestystä koskevat puitteet, vesipiirin hoitosuunnitelma, jätehuoltosuunnitelma, ilmastonmuutoksen hillitsemissuunnitelma tai ilmastonmuutokseen sopeutumista koskeva strategia) voidaan käyttää koordinointipuitteina, jos kyseisiä aloja on tarkoitus tukea.

4.6 Erasmus+ ([2])

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä käyttämään ERI-rahastoja Erasmus+ -ohjelman puitteissa menestyksekkäästi kehitettyjen ja testattujen välineiden ja menetelmien yhdenmukaistamiseksi, jotta ihmisiin tehtävien investointien sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset olisivat mahdollisimman suuret ja jotta annettaisiin sysäys muun muassa nuorisoaloitteille ja kansalaistoimille.

2. Jäsenvaltioiden on 4 artiklan mukaisesti edistettävä tehokasta koordinointia ERI-rahastojen ja Erasmus+ -ohjelman välillä kansallisella tasolla tekemällä selvä ero tuettujen investointityyppien ja tuettujen kohderyhmien välillä ja myös varmistettava tällainen koordinointi. Jäsenvaltioiden on pyrittävä täydentävyyteen liikkuvuustoimien rahoituksessa.

3. Toimien koordinointi on toteutettava ottamalla käyttöön asianmukaisia yhteistyömekanismeja hallintoviranomaisten ja Erasmus+ -ohjelman mukaisesti perustettujen kansallisten virastojen välillä, mikä voi edistää avointa ja saavutettavaa viestintää kansalaisten kanssa unionin tasolla sekä kansallisesti ja alueellisesti.

4.7 Työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskeva Euroopan unionin ohjelma (EaSI-ohjelma) ([3])

1. Jäsenvaltioiden on 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti edistettävä tehokasta koordinointia työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan Euroopan unionin ohjelman (EaSI-ohjelma) sekä ERI-rahastoista myönnettävän tuen välillä työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden temaattisten tavoitteiden mukaisesti ja myös varmistettava tällainen koordinointi. Tähän tehokkaaseen koordinointiin sisältyy koordinointi EaSI-ohjelman EURES-lohkon ja ESR:n tukemien valtioiden välistä työvoiman liikkuvuutta edistävien toimenpiteiden välillä, jotta edistetään työntekijöiden maantieteellistä liikkuvuutta ja lisätään työmahdollisuuksia, sekä koordinointi ERI-rahastojen itsenäiselle ammatinharjoittamiselle, yrittäjyydelle, yritysten perustamiselle ja yhteiskunnallisille yrityksille antaman tuen ja EaSI-ohjelman Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkosta myönnettävän tuen välillä.

2. Jäsenvaltioiden on pyrittävä laajentamaan EaSI-ohjelman Progress-lohkon mukaisesti kehitettyjä menestyksekkäimpiä toimenpiteitä, erityisesti sosiaalista innovointia ja sosiaalipoliittisia kokeiluja koskevia toimenpiteitä ESR:n tuella.

4.8 Verkkojen Eurooppa -väline ([4])

1. Eurooppalaisen lisäarvon maksimoimiseksi liikenteen, televiestinnän ja energian aloilla jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että EAKR:n ja koheesiorahaston toimet suunnitellaan tiiviissä yhteistyössä Verkkojen Eurooppa -välineestä myönnettävän tuen kanssa, jotta varmistetaan täydentävyys, vältetään päällekkäinen työ ja

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1293/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Ympäristö- ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 614/2007 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 185).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1288/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin koulutus- nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 50).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta ("EaSI-ohjelma") ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 238).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, verkkojen Eurooppa -välineestä, asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EYVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

varmistetaan erityyppisten infrastruktuurien optimaalinen yhdistäminen paikallisesti, alueellisesti ja kansallisesti sekä koko unionissa. Eri rahoitusvälineiden suurin mahdollinen vipuvaikutus on varmistettava hankkeille, joilla on unionin ulottuvuus ja sisämarkkinaulottuvuus ja jotka tuottavat eniten eurooppalaista lisäarvoa ja edistävät sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, ja erityisesti hankkeille, joilla pannaan täytäntöön ensisijaisia liikenne- ja energiaverkkoja sekä digitaalisia verkkoja, sellaisina kuin ne on määritelty asianomaisissa Euroopan laajuisten verkkojen toimintapoliittisissa kehyksissä, jotta voidaan rakentaa uutta infrastruktuuria ja parantaa merkittävästi nykyistä.

2. Liikenteen alalla investointien suunnittelun on perustuttava todelliseen ja ennustettuun liikenteen kysyntään, ja siinä on määriteltävä puuttuvat yhteydet ja pullonkaulat ottaen johdonmukaisesti huomioon unionin rajatylittävien yhteyksien kehitys ja yhteyksien luominen saman jäsenvaltion eri alueiden välillä. Investoinneilla alueiden liikenneyhteyksien liittämiseksi kattavaan Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon (TEN-T) ja TEN-T:n ydinverkkoon varmistetaan, että kaupunki- ja maaseutualueet voivat hyödyntää pääverkkojen luomia mahdollisuuksia.

3. Sellaiset investoinnit, joiden vaikutukset ovat yksittäistä jäsenvaltiota laajemmat, erityisesti TEN-T:n ydinverkon liikennekäytäviin kuuluvat investoinnit, on koordinoitava TEN-T -suunnittelun ja ydinverkon liikennekäytävien täytäntöönpanosuunnitelmien kanssa, jotta EAKR:n ja koheesiorahaston investoinnit liikenteen infrastruktuuriin olisivat täysin TEN-T-suuntaviivojen mukaisia.

4. Jäsenvaltioiden on keskityttävä kestäviin liikennemuotoihin ja kestävään kaupunkiliikenteeseen sekä investoimiseen alueille, jotka tarjoavat eniten eurooppalaista lisäarvoa, ja otettava huomioon tarve parantaa liikennepalvelujen laatua, saatavuutta ja luotettavuutta julkisen liikenteen edistämiseksi. Sen jälkeen kun investoinnit on määritetty, ne on asetettava tärkeysjärjestykseen sen mukaan, miten ne edistävät liikkuvuutta, kestävyyttä, kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemistä ja yhtenäistä Euroopan liikennealuetta, ja tässä on otettava huomioon komission valkoisessa kirjassa "Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää" esitetty visio, jossa korostetaan, että kasvihuonepäästöjen merkittävä vähennys on tarpeen liikennealalla. Olisi arvioitava ennakolta hankkeiden ympäristövaikutukset, jotta voidaan edistää niiden pyrkimyksiä lisätä kestäviä Euroopan tavaraliikenneverkkoja kehittämällä sisävesiliikenteen reittejä.

5. ERI-rahastojen avulla on edistettävä paikallisten ja alueellisten infrastruktuurien ja niiden yhteyksien liittymistä ensisijaisiin unionin verkkoihin energian ja televiestinnän aloilla.

6. Jäsenvaltioiden ja komission on otettava käyttöön asianmukaiset koordinointimekanismit ja teknisen tuen mekanismit, joilla varmistetaan tieto- ja viestintäteknologian toimien täydentävyys ja tehokas suunnittelu, jotta unionin eri välineitä (ERI-rahastoja, Verkkojen Eurooppa -välinettä, Euroopan laajuisia verkkoja, Horisontti 2020 -ohjelmaa) voidaan hyödyntää täysimääräisesti laajakaistaverkkojen ja digitaalisten palveluinfrastruktuurien rahoittamisessa. Sopivimman rahoitusvälineen valinnassa on otettava huomioon toimen potentiaalinen tuotto ja siihen liittyvät riskit, jotta julkisia varoja voitaisiin käyttää mahdollisimman tehokkaasti. Arvioidessaan ERI-rahastojen tukea koskevia hakemuksia jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon sellaisten toimien arvioinnit, jotka liittyvät niihin, jotka on toimitettu Verkkojen Eurooppa -välineelle mutta joita ei ole valittu, rajoittamatta kuitenkaan hallintoviranomaisen lopullista valintapäätöstä.

4.9 Liittymistä valmisteleva tukiväline, Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusväline ja Euroopan kehitysrahasto

1. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät kukin oman vastuualueensa mukaisesti lisäämään ulkoisten välineiden ja ERI-rahastojen välistä koordinointia tehostaakseen unionin moninaisten toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamista. Koordinointi ja täydentävyys Euroopan kehitysrahaston, liittymistä valmistelevan tukivälineen ja Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineen välillä on erityisen tärkeää.

2. Tukeakseen alueellisen yhdentymisen syventämistä jäsenvaltioiden on pyrittävä hyödyntämään alueellisen yhteistyön toimien välistä synergiaa koheesiopolitiikan ja Euroopan naapuruusvälineiden puitteissa erityisesti rajatylittävissä yhteistyötoimissa ottaen huomioon eurooppalaisiin alueellisen yhteistyön yhtymiin liittyvät mahdollisuudet.

5. 5, 7 ja ARTIKLASSA TARKOITETUT MONIALAISET PERIAATTEET JA LAAJA-ALAISET TOIMINTAPOLIITTISET TAVOITTEET

5.1 Kumppanuus ja monitasohallinto

1. Jäsenvaltioiden on 5 artiklan mukaisesti noudatettava kumppanuuden ja monitasohallinnon periaatetta helpottaakseen sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden aikaansaamista ja älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevien unionin prioriteettien toteuttamista. Näiden periaatteiden noudattaminen edellyttää erityisesti eri hallintotasojen välillä koordinoituja toimia, jotka toteutetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen ja harjoittaen kumppanuutta ja toiminnallista ja institutionaalista yhteistyötä kumppanuussopimuksen ja ohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa.

2. Jäsenvaltiot tarkastelevat, onko tarpeen parantaa kumppanien institutionaalisia valmiuksia, jotta kehitetään niiden mahdollisuuksia vaikuttaa kumppanuuden tehokkuuteen.

5.2 Kestävä kehitys

1. Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten on varmistettava täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa, että kestävä kehitys otetaan täysimääräisesti huomioon ERI-rahastoissa ja että noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa määrättyä kestävän kehityksen periaatetta, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan mukaista velvoitetta ottaa huomioon ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset sekä viimeksi mainitun sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaista saastuttaja maksaa -periaatetta.

Hallintoviranomaisten on koko ohjelman elinkaaren ajan sitouduttava toteuttamaan toimia, joilla vältetään tai vähennetään tukitoimien ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia ja varmistetaan sosiaaliset sekä ympäristöä ja ilmastoa koskevat hyödyt. Toteutettaviin toimiin voivat kuulua seuraavat:

a) investointien ohjaaminen resurssitehokkaimpiin ja kestävimpiin vaihtoehtoihin,

b) sellaisten investointien välttäminen, joilla voi olla merkittäviä kielteisiä ympäristö- tai ilmastovaikutuksia, ja sellaisten toimien tukeminen, joilla pyritään lieventämään mahdollisia jäljellä olevia vaikutuksia,

c) pitkän aikavälin näkymien huomioon ottaminen investointivaihtoehtojen elinkaarikustannuksia verrattaessa,

d) ympäristöä säästävien julkisten hankintojen lisääminen.

2. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon 8 artiklan mukaisesti ERI-rahastoista tuettujen investointien mahdollisuudet ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen ja varmistettava, että investoinnit kestävät ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien, kuten tulvien, kuivuuden, helleaaltojen, metsäpalojen ja äärimmäisten sääilmiöiden, vaikutuksia.

3. Investointien on myös oltava yhdenmukaisia Europopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([1]) mukaisen vesienhoidon hierarkian kanssa, ja niissä on keskityttävä kysynnänhallinnan vaihtoehtoihin. Vaihtoehtoisia tarjontapuolen ratkaisuja on harkittava vain silloin, kun mahdollisuudet veden säästöön ja vedenkäytön tehokkuuteen on täysin hyödynnetty. Jätehuollon julkisilla tukitoimilla on täydennettävä yksityisen sektorin toimia, etenkin tuottajavastuun alalla. Investoinneilla on kannustettava innovatiivisia ratkaisuja, joilla edistetään laajamittaista kierrätystä. Investointien on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ([2]) nojalla määritellyn jätehierarkian mukaisia. Biologiseen monimuotoisuuteen ja luonnonvarojen suojeluun liittyvien menojen on oltava neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([3]) mukaisia.

5.3 Miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen sekä syrjimättömyys

1. Jäsenvaltioiden ja komission on 7 artiklan mukaisesti pyrittävä naisten ja miesten tasa-arvoon ja toteutettava asianmukaiset toimet, joilla estetään syrjintä ERI-rahastoista osarahoitettujen ohjelmien mukaisten toimien valmistelussa, täytäntöönpanossa, seurannassa ja arvioinnissa. Jäsenvaltioiden on 7 artiklan mukaisiin tavoitteisiin pyrkiessään kuvattava toimenpiteet, jotka on toteutettava erityisesti toimien valinnassa, tukitoimien tavoitteiden asettamisessa sekä seuranta- ja raportointijärjestelyissä. Jäsenvaltioiden on myös tehtävä tarvittaessa tasa-arvoanalyysejä. ESR:n kautta on tuettava erityisesti kohdennettuja erityistoimia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 5 ja 7 artiklan mukaisesti sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastuussa olevien elinten osallistuminen kumppanuuteen ja riittävät kansallisen käytännön mukaiset rakenteet, joissa annetaan neuvoja sukupuolten tasa-arvosta, syrjimättömyydestä ja esteettömyydestä, jotta voitaisiin hyödyntää tarvittavaa asiantuntemusta ERI-rahastojen valmistelussa, seurannassa ja arvioinnissa.

3. Hallintoviranomaisten on koordinoidusti seurantakomiteoiden kanssa suoritettava arviointeja tai itsearviointeja, joissa keskitytään tasa-arvon valtavirtaistamisen periaatteen soveltamiseen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2011, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

4. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä asianmukaisella tavalla muita heikommassa asemassa olevien ryhmien tarpeita, jotta ne voivat paremmin integroitua työmarkkinoille, ja autettava siten niitä osallistumaan täysipainoisesti yhteiskunnan toimintaan.

5.4 Esteettömyys

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat asianmukaiset toimet estääkseen kaiken vammaisuuteen perustuvan syrjinnän 7 artiklan mukaisesti. Hallintoviranomaisten on varmistettava ohjelmien koko elinkaaren ajan toteutettavilla toimilla, että kaikki tuotteet, tavarat, palvelut ja infrastruktuurit, jotka ovat yleisölle avoimia tai yleisölle tarkoitettuja ja ERI-rahastoista osarahoitettuja, ovat kaikkien kansalaisten, myös vammaisten, käytettävissä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, jotta edistetään vammaisten ja ikääntyneiden kannalta esteetöntä ympäristöä. Erityisesti on varmistettava fyysisen ympäristön ja liikenne-, tieto- ja viestintäteknologian esteettömyys, jotta edistetään muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, myös vammaisten, osallisuutta. Toteutettaviin toimiin voi sisältyä investointien ohjaaminen nykyisten rakennusten ja palveluiden esteettömyyden parantamiseen.

5.5 Väestörakenteen muutoksen huomioon ottaminen

1. Väestörakenteen muutoksen kuten työssä käyvän väestönosan pienenemisen, eläkeläisten osuuden kokonaisväestöstä kasvamisen ja väestökadon aiheuttamat haasteet on otettava huomioon kaikilla tasoilla Jäsenvaltioiden on käytettävä ERI-rahastoja asiaankuuluvien kansallisten tai alueellisten strategioiden mukaisesti, jos tällaisia strategioita on olemassa, ratkaistakseen väestörakenteen ongelmia ja luodakseen ikääntyvään yhteiskuntaan liittyvää kasvua.

2. Jäsenvaltioiden on käytettävä ERI-rahastoja asiaankuuluvien kansallisten tai alueellisten strategioiden mukaisesti edistääkseen kaikkien ikäryhmien osallisuutta muun muassa parantamalla mahdollisuuksia koulutukseen ja sosiaalisen tuen järjestelmien käyttöön, jotta parannetaan ikääntyneiden työmahdollisuuksia ja nuorten työmahdollisuuksia erityisesti alueilla, joiden nuorisotyöttömyysaste on korkea unionin keskiarvoon verrattuna. Investoinneilla terveysalan infrastruktuureihin on pyrittävä siihen, että kaikki unionin kansalaiset voivat olla pitkään ja terveinä mukana työelämässä.

3. Haasteisiin vastaamiseksi väestörakenteen muutoksesta eniten kärsivillä alueilla jäsenvaltioiden on erityisesti määriteltävä toimenpiteet, joilla

a) tuetaan väestön uusiutumista luomalla paremmat olosuhteet perheille ja parantamalla työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista;

b) edistetään työllisyyttä ja parannetaan tuottavuutta sekä taloudellista suorituskykyä investoimalla koulutukseen, tieto- ja viestintäteknologiaan, tutkimukseen ja innovointiin;

c) keskitytään koulutuksen ja sosiaalisen tuen rakenteiden asianmukaisuuteen ja laatuun ja tarvittaessa sosiaalisen suojelun järjestelmien tehokkuuteen;

d) edistetään kustannustehokasta terveydenhoidon ja pitkäaikaishoidon tarjontaa, mukaan lukien investoinnit sähköisiin terveys- ja hoitopalveluihin ja infrastruktuuriin.

5.6 Ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen

Edellä olevan 8 artiklan mukaisesti ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä riskien ehkäiseminen on sisällytettävä kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon.

6. JÄRJESTELYT KESKEISIIN ALUEELLISIIN HAASTEISIIN VASTAAMISEKSI

6.1 Jäsenvaltioiden on otettava huomioon maantieteelliset tai väestörakenteeseen liittyvät erityispiirteet ja toteutettava toimia, joilla käsitellään kunkin alueen erityishaasteita, jotta niille ominainen kehityspotentiaali saataisiin hyödynnettyä ja samalla autettaisiin niitä saamaan aikaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua mahdollisimman tehokkaasti.

6.2 Temaattisten tavoitteiden valinnassa ja yhdistelemisessä sekä vastaavien investointien ja unionin prioriteettien valinnassa ja erityistavoitteiden asettamisessa on otettava huomioon kunkin jäsenvaltion ja alueen tarpeet ja mahdollisuudet älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun.

6.3 Kumppanuussopimuksia ja ohjelmia valmistellessaan jäsenvaltioiden on sen vuoksi otettava huomioon, että Euroopan unionin tällä hetkellä tärkeimmät yhteiskunnalliset haasteet – globalisaatio, väestörakenteen muutokset, ympäristön pilaantuminen, muuttoliike, ilmastonmuutos, energiankäyttö, kriisin taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset – voivat vaikuttaa eri tavoin eri alueilla.

6.4. Jotta alueellisiin haasteisiin voitaisiin vastata yhdennetyn alueellisen lähestymistavan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ERI-rahastojen ohjelmissa otetaan huomioon Euroopan alueiden erilaisuus sellaisissa asioissa kuin työllisyys, työmarkkinoiden ominaislaatu, eri alueiden väliset riippuvuussuhteet, työmatkaliikennereitit, väestön ikääntyminen, väestörakenteen muutokset, kulttuuri, maisemaan ja perintöön liittyvät piirteet, ilmastonmuutokseen liittyvä haavoittuvuus ja sen vaikutukset, maankäyttö ja luonnonvaroihin liittyvät rajoitteet, mahdollisuudet luonnonvarojen kestävämpään käyttöön, uusiutuvat energialähteet mukaan lukien, institutionaaliset ja hallinnolliset järjestelyt, yhteydet, saavutettavuus sekä maaseutu- ja kaupunkialueiden väliset yhteydet. Jäsenvaltioiden ja alueiden on sen vuoksi toteutettava 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti seuraavat toimet kumppanuussopimustensa ja ohjelmiensa valmistelua varten:

a) analyysi jäsenvaltion tai alueen ominaispiirteistä sekä kehityspotentiaalista ja -valmiuksista, etenkin suhteessa keskeisiin haasteisiin, jotka on määritelty älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa, tapauksen mukaan kansallisissa uudistusohjelmissa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa.

b) arvio alueen tai jäsenvaltion tärkeimmistä haasteista, pullonkaulojen ja puuttuvien yhteyksien tunnistaminen, innovoinnin aukot, mukaan luettuna suunnittelun ja täytäntöönpanovalmiuksien puute, jotka haittaavat kasvua ja työllisyyttä pitkällä aikavälillä. Tämän perusteella tunnistetaan mahdolliset alat ja toimet, joille annetaan etusija, joita tuetaan ja joihin keskitytään.

c) arvio koordinointihaasteista, jotka ylittävät toimialojen, lainkäyttöalueiden tai valtioiden rajat, erityisesti makroalue- ja merialuestrategioiden yhteydessä;

d) toimien määrittäminen koordinoinnin parantamiseksi eri aluetasojen välillä ottaen huomioon toimintapolitiikan suunnittelun asianmukainen alueellinen kattavuus ja toimintaympäristö sekä kunkin jäsenvaltion institutionaalinen ja hallinnollinen kehys sekä rahoituslähteet sellaista yhdennettyä lähestymistapaa varten, jolla älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävä Unionin strategia liitetään alueellisiin ja paikallisiin toimijoihin.

6.5. Alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteen huomioimiseksi jäsenvaltioiden ja alueiden on erityisesti varmistettava, että asianomaisilla alueilla sovellettavassa, älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua edistävässä yleisessä lähestymistavassa

a) otetaan huomioon kaupunkien, kaupunki- ja maaseutualueiden, kalastus- ja rannikkoalueiden sekä erityisistä maantieteellisistä tai väestörakenteeseen liittyvistä haitoista kärsivien alueiden asema;

b) otetaan huomioon syrjäisimpien alueiden, pohjoisimpien alueiden, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueiden erityishaasteet;

c) käsitellään kaupunkien ja maaseudun välisiä yhteyksiä kohtuuhintaisten ja korkealaatuisten infrastruktuurien ja palvelujen saatavuuden kannalta sekä pyritään ratkaisemaan ongelmia alueilla, joilla on paljon sosiaalisesti marginalisoituneita yhteisöjä.

7. YHTEISTYÖTOIMET

7.1 Koordinointi ja täydentävyys

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä yhteistyötoimien ja muiden ERI-rahastoista tuettujen toimien keskinäiseen täydentävyyteen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistyötoimet edistävät tehokkaasti älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Unionin strategian tavoitteita ja että yhteistyöllä tuetaan laajempia toimintapoliittisia tavoitteita. Tätä varten jäsenvaltiot ja komissio varmistavat kukin oman vastuualueensa mukaisesti yhteistyötoimien täydentävyyden ja koordinoinnin muiden unionin rahoittamien ohjelmien ja välineiden kanssa.

3. Koheesiopolitiikan tehostamiseksi jäsenvaltioiden on pyrittävä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ohjelmien väliseen koordinointiin ja täydentävyyteen erityisesti johdonmukaisen suunnittelun varmistamiseksi ja laajamittaisten investointien täytäntöönpanon helpottamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että makroalue- ja merialuestrategioiden tavoitteet ovat osa yleistä strategista suunnittelua kumppanuussopimuksissa tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä ohjelmissa alueilla ja jäsenvaltioissa, joita asia koskee, rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on pyrittävä myös varmistamaan, että jos käytössä on makroalue- ja merialuestrategioita, ERI-rahastoista tuetaan niiden täytäntöönpanoa tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan ja rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti sekä jäsenvaltion määrittelemät ohjelma-alueen tarpeet huomioon ottaen. Tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi koordinointi koskee myös muita unionin rahoittamia välineitä ja muita asiaan liittyviä välineitä.

5. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa hyödynnettävä mahdollisuutta toteuttaa sellaisia alueiden välisiä ja valtioiden välisiä toimia, joissa tuensaajia on myös vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa, osana Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kuuluvia toimenpideohjelmia, mukaan luettuina alan tutkimus- ja innovaatiotoimet, jotka perustuvat niiden älykkään erikoistumisen strategioihin.

6. Jäsenvaltioiden ja alueiden on hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti alueellisia yhteistyöohjelmia voittaakseen hallinnolliset rajatylittävän yhteistyön esteet samalla, kun edistetään unionin älykästä, kestävää ja osallistavaa kehitystä koskevaa strategiaa ja vahvistetaan taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Tässä on kiinnitettävä huomiota erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuihin alueisiin.

7.2 EAKR:stä rahoitettava rajatylittävä, valtioiden välinen ja alueiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden ja alueiden on pyrittävä hyödyntämään yhteistyötä kriittisen massan aikaansaamiseksi muun muassa tieto- ja viestintäteknologian sekä tutkimuksen ja innovoinnin alalla, sekä edistämään yhteisiä älykkään erikoistumisen toimintatapoja ja oppilaitosten kumppanuuksia. Alueiden väliseen yhteistyöhön olisi tapauksen mukaan kuuluttava innovatiivisten tutkimuspainotteisten klustereiden välisen yhteistyön ja tutkimuslaitosten välisen vaihdon edistäminen, ottaen huomioon tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman osa-alueista "Osaava alue" ja "Lähentymisalueiden ja syrjäisimpien alueiden tutkimuspotentiaali" saadut kokemukset.

2. Jäsenvaltioiden ja alueiden on asianomaisilla aloilla pyrittävä hyödyntämään rajatylittävää ja valtioiden välistä yhteistyötä

   a) varmistaakseen, että alueet, joilla on merkittäviä yhteisiä maantieteellisiä piirteitä (saaria, järviä, jokia, merialueita tai vuoristoja), tukevat luonnonvarojensa yhteistä hoitoa ja edistämistä;

   b) hyötyäkseen mittakaavaeduista erityisesti, kun on kyse yhteisten julkisten palvelujen yhteiskäyttöön liittyvistä investoinneista;

   c) edistääkseen rajatylittävän verkkoinfrastruktuurin, erityisesti puuttuvien rajatylittävien yhteyksien sekä ympäristöystävällisten ja yhteentoimivien liikennemuotojen, yhdenmukaista suunnittelua ja kehittämistä laajoilla maantieteellisillä alueilla;

   d) saavuttaakseen kriittisen massan erityisesti tutkimuksen ja innovoinnin sekä tieto- ja viestintäteknologian alalla ja koulutuksessa sekä toteutettaessa pk-yritysten kilpailukykyä parantavia toimenpiteitä;

   e) tehostaakseen rajatylittäviä työmarkkinapalveluja, joilla edistetään työntekijöiden liikkuvuutta yli rajojen;

   f) parantaakseen rajatylittävää hallintoa.

3. Jäsenvaltioiden ja alueiden on pyrittävä hyödyntämään alueiden välistä yhteistyötä tehostaakseen koheesiopolitiikkaa kannustamalla kokemusten vaihtoa alueiden ja kaupunkien välillä, jotta tuettaisiin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisten ohjelmien suunnittelua ja toteuttamista.

7.3 Pääohjelmien makroalue- ja merialuestrategioita edistävä vaikutus

1. Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdan ja rahastokohtaisten sääntöjen asiaankuuluvien säännösten mukaisesti pyrittävä huolehtimaan unionin rahoituksen onnistuneesta käyttöönotosta makroalue- ja merialuestrategioita varten ottaen huomioon jäsenvaltioiden määrittelemät ohjelma-alueen tarpeet. Onnistunut käyttöönotto voidaan voidaan muiden toimenpiteiden ohella toteuttaa priorisoimalla makroalue- ja merialuestrategioista johdettuja toimia niin, että järjestetään niitä koskevia erityisiä ehdotuspyyntöjä tai annetaan kyseisille toimille etusija valintaprosessissa määrittelemällä toimenpiteet, jotka voidaan rahoittaa yhteisesti eri ohjelmista.

2. Jäsenvaltioiden on harkittava asiaankuuluvien valtioiden välisten ohjelmien käyttöä kehyksinä, joiden avulla tuetaan makroalue- ja merialuestrategioiden täytäntöönpanon edellyttämiä toimintapolitiikkoja ja rahoitusta.

3. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan edistettävä ERI-rahastojen käyttöä makroaluestrategioiden yhteydessä sellaisiin tarkoituksiin kuin eurooppalaisten liikennekäytävien perustaminen, mukaan lukien tuki tullin nykyaikaistamiselle, luonnonkatastrofien ennaltaehkäisy, niihin varautuminen ja niistä selviytyminen, vesienhoito vesipiirin tasolla, ympäristöystävällinen infrastruktuuri, yhdennetty merialan yhteistyö yli valtioiden ja toimialojen rajojen, tutkimus- ja innovointitoiminta, tieto- ja viestintäverkot sekä merialueen yhteisten meren luonnonvarojen hallinnointi ja meren biologisen monimuotoisuuden suojelu.

7.4 ESR:stä rahoitettava valtioiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä käsittelemään asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa mainittuja politiikanaloja voidakseen maksimoida vastavuoroisen oppimisen.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa valittava valtioiden välisten toimien aihealueet ja otettava käyttöön asianmukaisia täytäntöönpanomekanismeja erityistarpeidensa mukaisesti.

LIITE II

TULOSKEHYKSEN PERUSTAMISESSA KÄYTETTÄVÄ MENETELMÄ

1. Tuloskehys muodostuu kullekin prioriteetille vuodeksi 2018 vahvistetuista välitavoitteista, lukuun ottamatta yksinomaan tekniseen tukeen liittyviä prioriteetteja [ja 39 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä koskevia erityisiä ohjelmia, ja vuodeksi 2013 vahvistetuista tavoitteista sekä suoritusvarauksen määrästä, joka kohdennetaan vuonna 2019 kullekin prioriteetille, jos sen välitavoitteet saavutetaan. Välitavoitteet ja tavoitteet on esitettävä taulukossa 1 vahvistetun mallin mukaisesti.

Taulukko 1: Tuloskehyksen vakiomalli

Ensisijaisuus	Indikaattori ja mittausyksikkö tapauksen mukaan		Välitavoite vuodeksi 2018	Tavoite vuodeksi 2023

2. Välitavoitteet ovat tavoitteita, joilla mitataan suoraan prioriteetin erityistavoitteiden toteutumista ja ilmaistaan tarvittaessa edistyminen, joka on saavutettu tavoitteisiin nähden kyseisen ajanjakson päättymishetkeen mennessä. Vuodeksi 2018 vahvistettavissa välitavoitteissa on mainittava taloudelliset indikaattorit, tuotosindikaattorit ja tapauksen mukaan tulosindikaattorit, jotka liittyvät kiinteästi toimintapoliittisiin tukitoimiin. Tulosindikaattoreita ei oteta huomioon 22 artiklan 6 ja 7 kohtaa sovellettaessa. Välitavoitteita voidaan asettaa myös täytäntöönpanon avainkohdille.

3. Välitavoitteiden ja tavoitteiden on oltava:

   a) realistisia, saavutettavissa olevia ja relevantteja, jotta ne antavat olennaisen tiedon prioriteetin edistymisestä;

   b) prioriteetin erityistavoitteiden luonteen mukaisia;

   c) läpinäkyviä objektiivisesti määriteltyine päämäärineen ja asianmukaisesti kartoitettuine ja mahdollisuuksien mukaan julkisesti saatavilla olevine tietolähteineen;

   d) todennettavissa olevia ilman, että aiheutetaan kohtuutonta hallinnollista taakkaa;

   e) soveltuvin osin samassa linjassa kaikkien ohjelmien osalta.

4. Tietyn prioriteetin tavoitteet vuodeksi 2023 vahvistetaan ottaen huomioon tähän prioriteettiin liittyvä suoritusvarauksen määrä.

5. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kuten jäsenvaltion tai alueen taloudellisen, ympäristö- tai työmarkkinatilanteen merkittävästi muuttuessa, jäsenvaltio voi tietyn prioriteetin määrärahojen muutoksista johtuvien tarkistusten lisäksi ehdottaa välitavoitteiden ja tavoitteiden tarkistusta tämän asetuksen 30 artiklan mukaisesti.

LIITE III

23 ARTIKLAN 11 KOHDASSA TARKOITETUN SITOUMUSTEN TAI MAKSUJEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN JA TASON MÄÄRITTÄMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1. SITOUMUSTEN KESKEYTYKSEN TASON MÄÄRITTÄMINEN

Jäsenvaltioon sovellettavan keskeytyksen enimmäistaso määritetään ensisijaisesti ottaen huomioon 23 artiklan 11 kohdan kolmannen alakohdan a–c alakohdassa säädetyt enimmäismäärät. Tätä tasoa lasketaan, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kahdella prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 15 prosentilla;

b) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli viidellä prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 25 prosentilla;

c) jos jäsenvaltion työttömyysaste 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kahdeksalla prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 50 prosentilla;

d) jos köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevien osuus jäsenvaltiossa 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuonna ylittää unionin keskiarvon yli kymmenellä prosenttiyksiköllä, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 20 prosentilla;

e) jos jäsenvaltion reaalinen BKT pienenee vähintään kahtena peräkkäisenä vuotena ennen 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa, keskeytyksen enimmäistasoa lasketaan 20 prosentilla;

f) jos keskeytys koskee vuosien 2018, 2019 tai 2020 sitoumuksia, tasoa lasketaan 23 artiklan 11 kohtaa soveltaen seuraavasti:

i) vuoden 2018 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 15 prosentilla;

ii) vuoden 2019 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 25 prosentilla;

iii) vuoden 2020 osalta keskeytyksen tasoa lasketaan 50 prosentilla.

Edellä olevien a–f alakohdan soveltaminen ei saa johtaa keskeytyksen tason laskemiseen yhteensä yli 50 prosentilla.

Jos b tai c alakohdan tilanne esiintyy yhtäaikaisesti sekä d että e alakohdan tilanteen kanssa, keskeytyksen voimaantuloa lykätään yhdellä vuodella.

2. SITOUMUSTEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN MÄÄRITTÄMINEN ERI OHJELMISSA JA PRIORITEETEISSA

Ensisijaisesti jäsenvaltioon sovellettava sitoumusten keskeytys koskee suhteellisesti kaikkia ohjelmia ja prioriteetteja.

Seuraavat ohjelmat ja prioriteetit eivät kuitenkaan kuulu keskeytyksen soveltamisen alaan:

i) ohjelmat tai prioriteetit, joihin jo sovelletaan 23 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua keskeytyspäätöstä;

ii) ohjelmat tai prioriteetit, joiden määrärahoja on tarkoitus lisätä komission 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämän uudelleen kohdentamista koskevan pyynnön johdosta sen vuoden aikana, jona 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun laukaiseva tapahtuma ilmeni;

iii) ohjelmat tai prioriteetit, joiden määrärahoja on lisätty kahtena 23 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua laukaisevaa tapahtumaa edeltävänä vuotena 23 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen johdosta;

iv) ohjelmat tai prioriteetit, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä epäsuotuiseen taloudelliseen tai sosiaaliseen tilanteeseen puuttumisen kannalta. Tällaisiin ohjelmiin ja prioriteetteihin kuuluvat ohjelmat tai prioriteetit, joilla tuetaan unionille erityisen merkittäviä investointeja, jotka liittyvät nuorisotyöllisyysaloitteeseen. Ohjelmien tai prioriteettien voidaan katsoa olevan tällä tavalla ratkaisevan tärkeitä silloin, kun niillä tuetaan investointeja, jotka liittyvät EU-ohjausjakson yhteydessä kyseiselle jäsenvaltiolle annettujen suositusten täytäntöönpanoon ja joilla pyritään rakenteellisiin uudistuksiin, tai investointeja, jotka liittyvät köyhyyden vähentämistä tai pk-yritysten kilpailukykyä edistäviä rahoitusvälineitä tukeviin prioriteetteihin.

3. KESKEYTYKSEN SOVELTAMISEN PIIRIIN KUULUVIEN OHJELMIEN SITOUMUSTEN KESKEYTYKSEN LOPULLISEN TASON MÄÄRITTÄMINEN

Ohjelmaan sisältyvän prioriteetin poissulkeminen toteutetaan vähentämällä ohjelman sitoumuksia määräsuhteessa prioriteetille kohdennettuun määrää nähden.

Ohjelman sitoumuksiin sovellettavan keskeytyksen tason on vastattava tasoa, joka on tarpeen, jotta saavutetaan 1 kohdan mukaisesti määritettävä keskeytyksen kokonaistaso.

4. MAKSUJEN KESKEYTYKSEN LAAJUUDEN JA TASON MÄÄRITTÄMINEN

Edellä 2 alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitetut ohjelmat ja prioriteetit eivät myöskään kuulu maksujen keskeytyksen soveltamisen piiriin.

Sovellettavan maksujen keskeytyksen taso saa olla enintään 50 prosenttia ohjelmien ja prioriteettien maksuista.

LIITE IV

RAHOITUSVÄLINEIDEN KÄYTTÖÖNOTTO: RAHOITUSSOPIMUKSET

1. Jos rahoitusväline otetaan käyttöön 38 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, rahoitussopimukseen sisällytetään ehdot ja edellytykset ohjelmasta rahoitusvälineeseen siirrettäville rahoitusosuuksille, ja siihen sisällytetään ainakin seuraavat osatekijät:

   a) investointistrategia tai -periaatteet, jotka kattavat käyttöönottojärjestelyt, tarjolle asetettavat rahoitustuotteet, kohderyhmänä olevat loppukäyttäjät ja suunnitellun yhdistämisen avustukseen (tarpeen mukaan);

   b) käyttöön otettavaa rahoitusvälinettä koskeva liiketoimintasuunnitelma tai vastaavat asiakirjat, jotka sisältävät arvion 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta odotetusta vipuvaikutuksesta;

   c) tulostavoitteet, jotka asianomaisella rahoitusvälineellä odotetaan saavutettavan asianomaista prioriteettia koskevien erityistavoitteiden ja tulosten edistämiseksi;

   d) määräykset sijoitusten täytäntöönpanon ja rahoitustoimien volyymin seurannasta, mukaan lukien rahoitusvälinettä koskeva raportointi rahasto-osuusrahastolle ja/tai hallintoviranomaiselle, 46 artiklan noudattamisen varmistamiseksi;

   e) tarkastusta koskevat vaatimukset, kuten vähimmäisvaatimukset rahoitusvälineen tasolla (ja tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston tasolla) toteutettavasta dokumentoinnista, ja vaatimukset erillisen kirjanpidon pitämisestä eri tukimuotojen osalta 37 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisesti (soveltuvin osin), mukaan lukien määräykset ja vaatimukset jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten, komission tarkastajien ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen oikeudesta saada tutustua asiakirjoihin, jotta varmistetaan jäljitysketjun selkeys 40 artiklan mukaisesti;

   f) vaatimukset ja menettelyt ohjelmasta asteittain maksettavien rahoitusosuuksien hallinnoinnille 41 artiklan mukaisesti ja rahoitustoimien volyymia koskeville ennusteille, mukaan lukien vaatimukset varainhoitotilien tai erillisen kirjanpidon osalta 38 artiklan 8 kohdan mukaisesti;

   g) vaatimukset ja menettelyt 43 artiklassa tarkoitetulla tavalla kertyneiden korkotulojen ja muiden tuottojen hallinnoinnille, mukaan lukien sallitut varainhallintatoiminnot ja sijoitukset, ja asianomaisten osapuolten velvollisuudet ja vastuut;

   h) määräykset aiheutuneiden hallintokustannusten tai rahoitusvälineiden hallinnointipalkkioiden laskennasta ja maksamisesta;

   i) määräykset ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttämisestä uudelleen tukikelpoisuusajan päättymiseen mennessä 44 artiklan mukaisesti;

   j) määräykset ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttämisestä tukikelpoisuusajan päätyttyä 45 artiklan mukaisesti ja toimintaperiaatteet ERI-rahastoista maksetun tuen poistamiseksi rahoitusvälineestä;

   k) ehdot ohjelmista rahoitusvälineille ja soveltuvin osin rahasto-osuusrahastoille maksettujen rahoitusosuuksien mahdolliselle peruuttamiselle kokonaan tai osittain;

   l) määräykset sen varmistamiseksi, että rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavat elimet hallinnoivat rahoitusvälineitä itsenäisesti ja asiaankuuluvien ammatillisten vaatimusten mukaisesti ja toimivat yksinomaan niiden osapuolten edun mukaisesti, jotka maksavat rahoitusosuuksia rahoitusvälineeseen;

   m) määräykset rahoitusvälineen purkamisesta.

   Lisäksi silloin, kun rahoitusvälineet organisoidaan rahasto-osuusrahaston kautta, hallintoviranomaisen ja rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen välisessä rahoitussopimuksessa on oltava myös rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten arviointia ja valintaa koskevat määräykset, mukaan lukien kiinnostuksenilmaisupyynnöt tai julkisia hankintoja koskevat menettelyt.

2. Asetuksen 38 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti käyttöön otettavia rahoitusvälineitä koskeviin, 38 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin strategia-asiakirjoihin on sisällytettävä ainakin seuraavat osatekijät:

   a) rahoitusvälineen investointistrategia tai -periaatteet, suunniteltuja velkatuotteita koskevat yleiset ehdot sekä tuen kohteena olevat tuensaajat ja toimet;

b) käyttöön otettavaa rahoitusvälinettä koskeva liiketoimintasuunnitelma tai vastaavat asiakirjat, jotka sisältävät arvion 37 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta odotetusta vipuvaikutuksesta;

c) ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttö ja uudelleenkäyttö 43, 44 ja 45 artiklan mukaisesti;

d) rahoitusvälineen käyttöönoton seuranta ja käyttöönottoa koskeva raportointi 46 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

LIITE V

NETTOTULOJA TUOTTAVIEN HANKKEIDEN KIINTEÄMÄÄRÄISEN RAHOITUKSEN MÄÄRITTELY

	Ala	Kiinteämääräinen rahoitus
1	MAANTIELIIKENNE	30 %
2	RAUTATIELIIKENNE	20 %
3	KAUPUNKIALUELIIKENNE	20 %
4	VESI	25 %
5	KIINTEÄ JÄTE	20 %

LIITE VI

MAKSUSITOUMUSMÄÄRÄRAHOJEN VUOTUINEN JAKAUTUMINEN 2014–2020

Mukautettu vuotuinen rakenne (mukaan lukien nuorisotyöllisyysaloitteen lisäys)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Yhteensä
EUR, vuoden 2011 hintoina	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

LIITE VII

JAKOMENETELMÄT

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja vähemmän kehittyneitä alueita varten

1. Kullekin jäsenvaltiolle kohdennettava määrä on sen yksittäisten tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden määrärahojen yhteismäärä. Määrät lasketaan seuraavasti:

a) määritetään (euroina) absoluuttinen määrä, joka saadaan kertomalla asianomaisen alueen väestömäärä alueen ostovoimapariteetilla mitatun, asukasta kohden lasketun BKT:n ja EU-27:n keskimääräisen asukasta kohden lasketun BKT:n erotuksella;

b) sovelletaan edellä mainittuun absoluuttiseen määrään prosenttiosuutta kyseisen alueen kokonaismäärärahojen määrittämiseksi; tämä prosenttiosuus suhteutetaan siten, että se ilmentää jäsenvaltion, jossa tukikelpoinen alue sijaitsee, suhteellista vaurautta ostovoimapariteetilla mitattuna EU-27:n keskiarvoon verrattuna, seuraavasti:

i) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKTL on alle 82 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 3,15 prosenttia;

ii) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKTL on 82–99 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 2,70 prosenttia;

iii) jäsenvaltioissa sijaitsevat alueet, joissa asukaskohtainen BKTL on yli 99 prosenttia EU-27:n keskiarvosta: 1,65 prosenttia;

c) edellä olevan b alakohdan mukaisesti saatuun määrään lisätään soveltuvin osin määrä, joka saadaan, kun lisäksi myönnetään työtöntä kohden vuosittain 1 300 euroa siltä osin, kuin kyseisen alueen työttömien määrä ylittää määrän, joka alueella olisi työttömiä, jos sen työttömyysaste olisi sama kuin unionin kaikkien vähemmän kehittyneiden alueiden keskimääräinen työttömyysaste.

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja siirtymäalueita varten

2. Kullekin jäsenvaltiolle kohdennettava määrä on sen yksittäisten tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden määrärahojen yhteismäärä. Määrät lasketaan seuraavasti:

a) Määritetään teoreettisen tuki-intensiteetin vähimmäis- ja enimmäistaso kullekin tukikelpoiselle siirtymäalueelle. Tuen vähimmäistaso määritetään kyseisen jäsenvaltion kehittyneemmille alueille myönnettävän keskimääräisen asukasta kohden ennen alueellisen turvaverkon soveltamista lasketun jäsenvaltiokohtaisen tuki-intensiteetin perusteella. Jos jäsenvaltiossa ei ole kehittyneempiä alueita, tuen vähimmäistaso vastaa kaikkien kehittyneempien alueiden alustavaa keskimääräistä asukasta kohden laskettua tuki-intensiteettiä, joka on 19,80 euroa asukasta kohden vuodessa. Tuen enimmäistaso perustuu teoreettiseen alueeseen, jonka BKT asukasta kohden on 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta, ja se lasketaan soveltamalla edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyä menetelmää. Tätä menetelmää soveltaen saadusta määrästä otetaan huomioon 40 prosenttia.

b) Lasketaan alustavat aluekohtaiset määrärahat ottaen huomioon alueen BKT asukasta kohden (ostovoimapariteetilla mitattuna) interpoloimalla lineaarisesti alueen suhteellinen BKT asukasta kohden verrattuna EU-27:ään.

c) Edellä olevan b alakohdan mukaisesti saatuun määrään lisätään soveltuvin osin määrä, joka saadaan, kun lisäksi myönnetään työtöntä kohden vuosittain 1 100 euroa siltä osin, kuin kyseisen alueen työttömien määrä ylittää määrän, joka alueella olisi työttömiä, jos sen työttömyysaste olisi sama kuin unionin kaikkien vähemmän kehittyneiden alueiden keskimääräinen työttömyysaste.

Jakomenetelmä Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti tukikelpoisia 90 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kehittyneempiä alueita varten

3. Alustavien määrärahojen teoreettinen kokonaismäärä saadaan kertomalla vuosittainen asukasta kohden laskettu 19,80 euron tuki-intensiteetti tukikelpoisella väestömäärällä.

4. Kunkin asianomaisen jäsenvaltion osuus on sen tukikelpoisten NUTS 2 -alueiden osuuksien yhteismäärä; tukikelpoisten alueiden osuudet määräytyvät seuraavin perustein ja seuraavassa esitetyllä tavalla painotettuina:

a) alueen kokonaisväestömäärä (painokerroin 25 prosenttia)

b) NUTS 2 -alueiden työttömien määrä työttömyysasteen ylittäessä kaikkien kehittyneempien alueiden keskimääräisen työttömyysasteen (painokerroin 20 prosenttia)

c) työllisyysasteen lisäys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin alueelliselle (20–64-vuotiaiden) työllisyysasteelle älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa asetettu tavoite (painokerroin 20 prosenttia)

d) 30–34-vuotiaiden korkeakoulututkinnon suorittaneiden määrän lisäys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä unionin strategiassa asetettu 40 prosentin tavoite (painokerroin 12,5 prosenttia)

e) (18–24-vuotiaiden) opintonsa keskeyttäneiden määrän vähennys, joka tarvitaan, jotta saavutettaisiin älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävässä Unionin strategiassa asetettu 10 prosentin tavoite (painokerroin 12,5 prosenttia)

f) alueen toteutuneen BKT:n (ostovoimapariteetilla mitattuna) ja sen teoreettisen alueellisen BKT:n välinen ero, jos alueen BKT asukasta kohden olisi sama kuin kaikkein vauraimmalla NUTS 2 -alueella (painokerroin 7,5 prosenttia)

g) niiden NUTS 3 -alueiden väestö, joiden asukastiheys on alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohti (painokerroin 2,5 prosenttia).

Jakomenetelmä koheesiorahaston tukeen 90 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukikelpoisia jäsenvaltioita varten

5. Teoreettiset kokonaismäärärahat saadaan kertomalla keskimääräinen vuosittainen asukasta kohden laskettu 48 euron suuruinen tuki-intensiteetti tukikelpoisella väestömäärällä. Kunkin tukeen oikeutetun jäsenvaltion a priori määrärahaosuus näistä teoreettisista kokonaismäärärahoista vastaa prosenttiosuutta, joka on laskettu käyttämällä perusteena väestömäärää, pinta-alaa ja kansallista vaurautta seuraavasti:

a) Lasketaan niiden osuuksien aritmeettinen keskiarvo, jotka asianomaisen jäsenvaltion väestömäärä ja pinta-ala muodostavat kaikkien tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden kokonaisväestöstä ja -pinta-alasta. Jos jäsenvaltion osuus kokonaisväestöstä on kuitenkin vähintään viisi kertaa suurempi kuin sen osuus kokonaispinta-alasta, mikä merkitsee erittäin korkeaa asukastiheyttä, käytetään tässä vaiheessa vain osuutta kokonaisväestöstä.

b) Mukautetaan näin saatuja prosenttiosuuksia kertoimella, joka edustaa yhtä kolmannesta siitä prosenttiosuudesta, jolla kyseisen jäsenvaltion BKTL asukasta kohden (ostovoimapariteetilla mitattuna) ylittää tai alittaa ajanjaksona 2008–2010 kaikkien tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden keskimääräisen BKTL:n asukasta kohden (keskiarvo ilmaistu 100 prosenttina).

6. Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden liikenne- ja ympäristöalan huomattavien tarpeiden huomioon ottamiseksi niiden osuus koheesiorahastosta on vähintään yksi kolmannes kaudella keskimäärin saaduista 10–13 kohdassa määritetyistä tukikaton soveltamisen jälkeen lasketuista lopullisista kokonaismäärärahoista.

7. Edellä olevan 90 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioille koheesiorahastosta myönnettävät määrärahat vähenevät asteittain seitsemän vuoden aikana. Tämä siirtymäkauden tuki on 48 euroa asukasta kohden vuonna 2014, ja sitä sovelletaan jäsenvaltion kokonaisväestömäärään. Seuraavien vuosien määrärahat ilmaistaan prosenttiosuuksina vuoden 2014 määrärahoista, ja nämä osuudet ovat 71 prosenttia vuonna 2015, 42 prosenttia vuonna 2016, 21 prosenttia vuonna 2017, 13 prosenttia vuonna 2019 ja 8 prosenttia vuonna 2020.

Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuun Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen suunnattujen varojen jakomenetelmä

8. Jäsenvaltioittain tapahtuva varojen jako, joka kattaa rajatylittävän ja valtioiden välisen yhteistyön ja johon sisältyy EAKR:n rahoitusosuus Euroopan naapuruuspolitiikan rahoitusvälineeseen ja liittymistä valmistelevaan tukivälineeseen, määritetään kunkin jäsenvaltion raja-alueiden väestömäärän osuuden ja kokonaisväestömäärän osuuden painotetun summan perusteella. Painotus määräytyy rajatylittävän ohjelmalohkon ja valtioiden välisen ohjelmalohkon osuuksien mukaan. Rajatylittävän ja valtioiden välisen yhteistyön ohjelmalohkojen osuudet ovat 77,9 ja 22,1 prosenttia.

Edellä 92 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen alueiden lisätuen jakomenetelmä

9. Erityinen lisämääräraha, joka vastaa 30 euron vuosittaista asukasta kohden laskettua tuki-intensiteettiä, kohdennetaan syrjäisimmille NUTS 2 -alueille ja pohjoisen harvaan asutuille NUTS 2 -alueille. Tämä määräraha jaetaan alueittain ja jäsenvaltioittain suhteessa näiden alueiden kokonaisväestömäärään.

Yhteenkuuluvuutta tukevien varainsiirtojen enimmäismäärä

10. Jotta koheesiorahoitus saataisiin asianmukaisesti keskitettyä vähiten kehittyneille alueille ja jäsenvaltioille ja jotta pienennettäisiin keskimääräisen asukasta kohden lasketun tuki-intensiteetin eroja, kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle rahastoista siirrettävien varojen enimmäismääräksi (tukikatto) vahvistetaan tämän asetuksen nojalla 2,35 prosenttia kyseisen jäsenvaltion BKT:stä. Tukikattoa sovelletaan vuosittain siten, että otetaan huomioon nuorisotyöllisyysaloitteen etupainotteisen toteutuksen edellyttämät mukautukset, ja se vähentää soveltuvin osin suhteellisesti kaikkia varojen siirtoja asianomaiseen jäsenvaltioon (paitsi kehittyneempien alueiden ja Euroopan alueellinen yhteistyötä -tavoitteen osalta), jotta päästäisiin siirrettävien varojen enimmäismäärään. Sellaisten jäsenvaltioiden kohdalla, jotka liittyivät unioniin ennen vuotta 2013 ja joissa reaalisen BKT:n keskimääräinen kasvu vuosina 2008–2010 oli pienempi kuin -1 prosentti, siirrettävien varojen enimmäismäärä on 2,59 prosenttia.

11. Edellä olevassa 10 kohdassa mainittuihin enimmäismääriin sisältyvät EAKR:n rahoitusosuudet eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen ja liittymistä valmistelevasta tukivälineen rajatylittävistä ohjelmalohkoista. Näihin enimmäismääriin ei sisälly 3 000 000 000 euron erityismääräraha nuorisotyöllisyyssaloitetta varten.

12. Komission BKT-laskelmat tehdään toukokuussa 2012 saatavilla olleiden tilastojen pohjalta. Komission toukokuussa 2012 esittämiä yksittäisiä kansallisia BKT:n kasvuennusteita vuosiksi 2014–2020 sovelletaan kuhunkin jäsenvaltioon erikseen.

13. Edellä olevassa 10 kohdassa esitetyt säännöt eivät voi johtaa jäsenvaltiokohtaisiin määrärahoihin, jotka ovat yli 110 prosenttia niiden reaalisesta tasosta ohjelmakaudella 2007–2013.

Lisäsäännökset

14. Niiden alueiden osalta, joiden BKT asukasta kohden vuosina 2007–2013 (ostovoimapariteetilla mitattuna) oli alle 75 prosenttia EU-25:n keskiarvosta mutta yli 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta, Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen tuen vähimmäismäärä ohjelmakaudella 2014–2020 vastaa vuosittain 60:tä prosenttia komission niille lähentymistavoitteen mukaisesti vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen yhteydessä laskemasta aiemmasta keskimääräistä ohjeellisesta vuotuisesta määrästä.

15. Mikään siirtymäalue ei saa vähemmän kuin se olisi saanut, jos se olisi ollut kehittyneempi alue. Tämän vähimmäismäärän tason määrittämiseksi kehittyneempiä alueita koskevaa jakomenetelmää sovelletaan kaikkiin niihin alueisiin, joiden BKT asukasta kohden on vähintään 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta.

16. Jäsenvaltiolle rahastoista kohdistetun tuen alin kokonaismäärä vastaa 55:tä prosenttia sen vuosien 2007–2013 kokonaismäärärahoista. Tämän vaatimuksen täyttämiseksi tarvittavia mukautuksia sovelletaan suhteellisesti rahastoista myönnettäviin määrärahoihin lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoja.

17. Jotta voidaan puuttua talouskriisin vaikutuksiin euroalueen jäsenvaltioiden vaurauteen ja edistää kasvua ja työpaikkojen luomista näissä jäsenvaltioissa, rakennerahastoista myönnetään seuraavat lisämäärärahat:

a) Kreikan kehittyneemmille alueille 1 375 000 000 euroa;

b) Portugalille 1 000 000 000 euroa seuraavasti: kehittyneemmille alueille 450 000 000 euroa, josta 150 000 000 euroa Madeiralle, siirtymäalueelle 75 000 000 euroa ja vähemmän kehittyneille alueille 475 000 000 euroa;

c) Irlannin raja-, keski- ja länsialueille 100 000 000 euroa;

d) Espanjalle 1 824 000 000 euroa, josta 500 000 000 euroa Extremaduralle, 1 051 000 000 euroa siirtymäalueille ja 273 000 000 euroa kehittyneemmille alueille;

e) Italian vähemmän kehittyneille alueille 1 500 000 000 euroa, josta 500 000 000 euroa haja-asutusalueille.

18. Saarijäsenvaltioiden ongelmallisen tilanteen ja unionin tiettyjen osien syrjäisyyden huomioon ottamiseksi Malta saa 200 000 000 euron ja Kypros 150 000 000 euron lisämäärärahan 16 kohdan soveltamisen jälkeen Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti. Lisämääräraha jakautuu siten, että koheesiorahasto vastaa yhdestä kolmanneksesta ja rakennerahastot kahdesta kolmanneksesta.

Espanjassa sijaitseville Ceutan ja Melillan alueille myönnetään rakennerahastoista yhteensä 50 000 000 euron lisämääräraha.

Syrjäisimpiin alueisiin kuuluvalle Mayottelle myönnetään rakennerahastoista 200 000 000 euron kokonaismääräraha.

19. Jotta helpotetaan eräiden alueiden sopeutumista joko niiden tukikelpoisuusasemassa tapahtuneisiin muutoksiin tai niiden äskettäisen talouskehityksen pitkäaikaisiin vaikutuksiin, myönnetään seuraavat lisämäärärahat:

a) Belgialle 133 000 000 euroa, josta 66 500 000 euroa Limburgille ja 66 500 000 euroa Valloniassa sijaitseville siirtymäalueille;

b) Saksalle 710 000 000 euroa, josta 510 000 000 euroa siirtymäalueiden luokkaan kuuluville entisille lähentymisalueille ja 200 000 000 euroa Leipzigin alueelle;

c) edellä olevassa 10 kohdassa säädetystä riippumatta Unkarin vähemmän kehittyneille alueille myönnetään 1 560 000 000 euron lisämääräraha, Tšekin tasavallan vähemmän kehittyneille alueille 900 000 000 euron lisämääräraha ja Slovenian vähemmän kehittyneille alueille 75 000 000 euron lisämääräraha rakennerahastoista.

20. PEACE-ohjelmaan myönnetään 150 000 000 euron kokonaismäärä, josta 106 500 000 miljoonaa euroa Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja 43 500 000 miljoonaa euroa Irlannille. Tämä ohjelma toteutetaan rajatylittävänä yhteistyöohjelmana, joka koskee Pohjois-Irlantia ja Irlantia.

Lisämuutokset 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti:

21. Edellä olevassa 91 ja 92 artiklassa vahvistettujen määrien lisäksi Kypros saa 94 200 000 miljoonan euron lisämäärärahan vuonna 2014 ja 92 400 000 miljoonan euron lisämäärärahan vuonna 2015. Määrät lisätään sen rakennerahastomäärärahoihin.

LIITE VIII

91 ARTIKLASSA TARKOITETUN NUORISOTYÖLLISYYSALOITTEEN ERITYISMÄÄRÄRAHOJA KOSKEVA MENETELMÄ

I Nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahojen jakauma määritetään seuraavissa vaiheissa:

1. Määritetään 15–24-vuotiaiden nuorten työttömien määrä ESR-asetuksen 16 artiklassa määritellyillä tukikelpoisilla NUTS 2 -alueilla eli NUTS 2 -alueilla, joilla 15–24-vuotiaiden nuorten työttömyysaste oli yli 25 prosenttia vuonna 2012, ja niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa nuorisotyöttömyysaste nousi yli 30 prosenttia vuonna 2012, alueilla, joiden nuorisotyöttömyysaste oli yli 20 prosenttia vuonna 2012, jäljempänä ”tukikelpoiset alueet”.

2. Kunkin tukikelpoisen alueen määrärahat lasketaan tukikelpoisen alueen nuorten työttömien määrän ja kaikkien tukikelpoisten alueiden 1 kohdassa tarkoitetun nuorten työttömien kokonaismäärän välisen suhteen mukaan.

3. Kunkin jäsenvaltion määrärahat ovat yhtä kuin sen tukikelpoisille alueille myönnettävät määrärahat.

II Nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahaa ei oteta huomioon, kun kokonaismäärärahojen jakamiseen sovelletaan liitteessä VII vahvistettuja tukikattosääntöjä.

III Mayottelle tarkoitetun nuorisotyöllisyysaloitteen erityismäärärahan laskemista varten määritetään nuorisotyöttömyysaste ja nuorten työttömien määrä viimeisimpien saatavilla olevien kansallisen tason tietojen perusteella, jos käytettävissä ei ole Eurostatin NUTS 2 -tason tietoja.

IV Nuorisotyöllisyysaloitteen määrärahoja vuosiksi 2016–2020 voidaan lisätä talousarviomenettelyn puitteissa asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 [vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annettu neuvoston asetus] 14 artiklan mukaisesti. Lisämäärärahat jaotellaan jäsenvaltioittain samalla tavalla kuin alkuperäiset määrärahat käyttäen kuitenkin viimeisimpiä saatavilla olevia vuositason tietoja.

LIITE IX

MENETELMÄ ESR:N VÄHIMMÄISOSUUDEN MÄÄRITTÄMISTÄ VARTEN

Lisäprosenttiosuus, joka on määrä lisätä 92 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun rakennerahastovarojen osuuteen, joka on osoitettu jäsenvaltiossa ESR:lle ja joka vastaa kyseisen jäsenvaltion osuutta ohjelmakaudella 2007–2013, on määritettävä viitevuoden 2012 (20–64-vuotiaiden henkilöiden) työllisyysasteen perusteella seuraavasti:

— jos työllisyysaste on 65 prosenttia tai vähemmän, osuutta lisätään 1,7 prosenttiyksikköä;

— jos työllisyysaste on yli 65 prosenttia tai mutta enintään 70 prosenttia, osuutta lisätään 1,2 prosenttiyksikköä;

— jos työllisyysaste on yli 70 prosenttia tai mutta enintään 75 prosenttia, osuutta lisätään 0,7 prosenttiyksikköä;

— jos työllisyysaste on yli 75 prosenttia, lisäystä ei vaadita.

Jäsenvaltion kokonaisprosenttiosuus lisäyksen jälkeen saa olla enintään 52 prosenttia 92 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista rakennerahastovaroista.

Kroatian osuus ESR:lle ohjelmakaudella 2007–2013 osoitetuista rakennerahastovaroista Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahoja lukuun ottamatta on 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden lähentymisalueiden keskimääräinen osuus.

LIITE X

TÄYDENTÄVYYS

1. JULKISET TAI NIIHIN RINNASTETTAVAT RAKENTEELLISET MENOT

Jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu vähintään 65 prosenttia väestöstä, julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen määrittelyyn käytetään kiinteän pääoman bruttomuodostusta kuvaavaa lukua, jonka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 mukaisesti laatimissaan vakaus- ja lähentymisohjelmissa julkisen talouden keskipitkän aikavälin strategiansa esittämiseksi. Käytettävä luku on luku, joka ilmoitetaan julkishallinnon rahoitusaseman ja velkasuhteen yhteydessä ja joka liittyy julkishallinnon talousarvionäkymiin, ja se esitetään osuutena BKT:stä.

Jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen määrittelyyn käytetään kiinteän pääoman bruttomuodostusta vähemmän kehittyneillä alueilla kuvaavaa kokonaislukua. Se ilmoitetaan samassa muodossa.

2. TODENTAMINEN

Edellä olevan 95 artiklan 5 kohdan mukaiseen täydentävyyden todentamiseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

2.1 Ennakkotarkistus

a) Kun jäsenvaltio toimittaa kumppanuussopimuksen, sen on toimitettava tiedot suunnitelluista menoista jäljempänä taulukossa 1 esitetyssä muodossa.

Taulukko 1

Julkistalouden menot osuutena BKT:stä	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

b) Jäsenvaltioiden, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, on toimitettava myös tiedot suunnitelluista menoista vähemmän kehittyneillä alueilla jäljempänä taulukossa 2 esitetyssä muodossa.

Taulukko 2

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Julkistalouden kiinteän pääoman bruttomuodostus vähemmän kehittyneillä alueilla osuutena BKT:stä	X	X	X	X	X	X	X

c) Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tiedot tärkeimmistä makrotaloudellisista indikaattoreista ja ennusteista, joihin julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen taso perustuu.

d) Jäsenvaltioiden, joissa vähemmän kehittyneillä alueilla asuu enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 65 prosenttia väestöstä, on toimitettava komissiolle myös tiedot menetelmästä, jota ne ovat käyttäneet kiinteän pääoman bruttomuodostuksen arvioimiseen kyseisillä alueilla. Tätä varten jäsenvaltioiden on käytettävä aluetason julkisia investointeja koskevia tietoja, jos niitä on saatavilla. Jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, mukaan lukien se, että jäsenvaltio on merkittävästi muuttanut kaudella 2014–2020 asetuksessa (EY) N:o 1059/2003 määritettyä alueellista jaottelua, kiinteän pääoman bruttomuodostusta voidaan arvioida soveltamalla aluetason julkisia menoja koskevia indikaattoreita tai aluetason väestömäärää kansallisen tason julkisia investointeja koskeviin tietoihin.

e) Kun komissio ja jäsenvaltio ovat päässeet sopimukseen, edellä oleva taulukko 1 ja tapauksen mukaan taulukko 2 sisällytetään kyseisen jäsenvaltion kumppanuussopimukseen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasona, joka on säilytettävä vuosina 2014–2020.

2.2 Välitarkistus

a) Välitarkistuksen ajankohtana jäsenvaltion katsotaan säilyttäneen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason, jos vuosien 2014–2017 menojen vuotuinen keskiarvo on samansuuruinen tai suurempi kuin kumppanuussopimuksessa asetettu tavoitetaso.

b) Välitarkistuksen jälkeen komissio voi jäsenvaltiota kuultuaan tarkistaa kumppanuussopimukseen sisällytettyä julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tavoitetasoa, jos jäsenvaltion taloustilanne on muuttunut huomattavasti siitä, millaiseksi se arvioitiin kumppanuussopimuksen hyväksymisajankohtana.

2.3 Jälkitarkistus

Jälkitarkistuksen ajankohtana jäsenvaltion katsotaan säilyttäneen julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen tason, jos vuosien 2014–2020 menojen vuotuinen keskiarvo on samansuuruinen tai suurempi kuin kumppanuussopimuksessa asetettu tavoitetaso.

3. JÄLKITARKISTUKSEN JÄLKEEN TEHTÄVÄN RAHOITUSOIKAISUN MÄÄRÄT

Jos komissio päättää tehdä rahoitusoikaisun 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti, rahoitusoikaisun määrä lasketaan vähentämällä 3 prosenttia kumppanuussopimuksessa vahvistetun tavoitetason ja saavutetun tason välisestä erosta, joka ilmoitetaan prosenttiosuutena sovitusta tavoitetasosta, ja jakamalla sitten tulos 10:llä. Rahoitusoikaisu määräytyy soveltamalla tätä rahoitusoikaisun määrää kyseiselle jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneitä alueita ja siirtymäalueita varten myönnettävään rahoitusosuuteen koko ohjelmakauden osalta.

Jos kumppanuussopimuksessa sovitun tavoitetason ja saavutetun tason välinen ero, joka ilmoitetaan prosenttiosuutena kumppanuussopimukseen merkitystä tavoitetasosta, on korkeintaan 3 prosenttia, rahoitusoikaisua ei tehdä.

Rahoitusoikaisu saa olla enintään 5 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle vähemmän kehittyneitä alueita varten rahastosta myönnettävästä rahoituksesta koko ohjelmakauden osalta.

LIITE XI

Ennakkoehdot

OSA I: Temaattiset ennakkoehdot

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
1. Tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin vahvistaminen (tutkimuksen ja kehittämisen tavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR: — Kaikki temaattisen tavoitteen 1 mukaiset investointipriori-teetit	1.1. Tutkimus ja innovointi: On laadittu kansallisen uudistusohjelman mukaisesti älykkääseen erikoistumiseen tähtäävä kansallinen tai alueellinen strategia yksityisten tutkimus- ja innovointi-investointien lisäämiseksi; strategian on oltava hyvin toimivien kansallisen tai alueellisten tutkimus- ja innovointijärjestelmien ominaispiirteiden mukainen.	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen älykkään erikoistumisen strategia, — joka perustuu SWOT- tai vastaavaan analyysiin resurssien kohdentamiseksi vain tiettyihin tutkimus- ja innovointiprioriteetteihin; — jossa hahmotellaan toimenpiteet yksityisten investointien lisäämiseksi tutkimukseen ja teknologian kehittämiseen; — johon sisältyy seurantamekanismi. — On hyväksytty kehys, jossa määritellään tutkimukseen ja innovointiin käytettävissä olevat talousarviomäärärahat.
	EAKR: — Tutkimus- ja innovointi-infrastruktuurin ja alan huippuosaamisen kehittämisvalmiuksien parantaminen ja etenkin Euroopan laajuisia etuja tuottavien osaamiskeskusten edistäminen	1.2 Tutkimus- ja innovointi-infrastruktuuri: On laadittu monivuotinen suunnitelma, joka koskee investointien budjetointia ja priorisointia.	— On hyväksytty alustava monivuotinen suunnitelma, joka koskee unionin prioriteetteihin liittyvien investointien budjetointia ja priorisointia ja soveltuvin osin Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumia (ESFRI).
2. Tieto- ja viestintä-teknologian käyttömah-dollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen (laajakaista-tavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR: — Tieto- ja viestintäteknologian tuotteiden ja palvelujen sekä verkkokaupan kehittäminen ja tieto- ja viestintäteknologian kysynnän lisääminen — Sähköisiin viranomaispalveluihin, verkko-opetukseen, tietoyhteiskuntaan osallistumiseen, sähköisiin kulttuuri- ja terveydenhoitopalveluihin liittyvien tieto- ja viestintätekniikan sovellusten parantaminen	2.1. Digitaalinen kasvu: Digitaalisen kasvun strateginen toimintapoliittinen kehys, jonka tavoitteena on lisätä kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja yhteentoimivien tieto- ja viestintäteknologiaan pohjautuvien yksityisten ja julkisten palvelujen kysyntää ja niiden käyttöä kansalaisten, myös muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, keskuudessa sekä yrityksissä, julkishallinnossa ja myös valtioiden rajat ylittävissä aloitteissa.	— Esimerkiksi kansallisessa tai alueellisessa älykkään erikoistumisen strategiassa on digitaalisen kasvun strateginen toimintapoliittinen kehys, johon sisältyy — toimien budjetointi ja priorisointi SWOT- tai vastaavan analyysin pohjalta Euroopan digitaalistrategian tulostaulun mukaisesti; — analyysi tieto- ja viestintäteknologian kysynnän ja tarjonnan tasapainoisesta tukemisesta;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— indikaattorit tukitoimien edistyksen mittaamiseksi sellaisilla aloilla kuin digitaalinen lukutaito, tietoyhteiskuntaan osallistuminen, verkkopalvelujen saatavuus ja sähköiset terveydenhoitopalvelut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan rajoissa tarvittaessa yhdenmukaisesti voimassa olevien alakohtaisten unionin, kansallisten tai alueellisten strategioiden kanssa; — arvio tieto- ja viestintäteknologisten valmiuksien kehittämisen tehostamistarpeista.
	EAKR: — Laajakaistan käytön laajentaminen ja nopeiden verkkojen käyttöönotto, digitaalisen talouden uusien teknologioiden ja verkkojen tukeminen	2.2. Seuraavan sukupolven liityntäverkkojen infrastruktuuri: On laadittu sellaiset kansalliset tai alueelliset seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskevat suunnitelmat, joissa otetaan huomioon alueelliset toimet nopeita internet-liittymiä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseksi, kohdennetaan toimet alueille, joilla markkinat eivät kykene tarjoamaan avointa infrastruktuuria kohtuullisin kustannuksin ja tarpeeksi laadukkaasti kilpailua ja valtiontukia koskevien unionin sääntöjen mukaisesti, ja huolehditaan siitä, että palvelut ovat muita heikommassa asemassa olevien ryhmien saatavilla.	— Käytössä on seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskeva kansallinen tai alueellinen suunnitelma, johon sisältyy, — taloudelliseen analyysiin perustuva infrastruktuuri-investointisuunnitelma, jossa otetaan huomioon olemassa oleva yksityinen ja julkinen infrastruktuuri ja suunnitellut investoinnit; — kestäviä investointimalleja, joilla lisätään kilpailua ja varmistetaan kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien infrastruktuurien ja palvelujen saatavuus; — toimenpiteitä yksityisten investointien lisäämiseksi.
3. Pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) kilpailukyvyn parantaminen (9 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR: — Yrittäjyyden edistäminen erityisesti helpottamalla uusien ideoiden taloudellista hyödyntämistä ja tukemalla uusien yritysten perustamista muun muassa yrityshautomoiden avulla — Pk-yritysten tukeminen siten, että ne voivat osallistua kasvuun alueellisilla, kansallisilla ja kansainvälisillä markkinoilla sekä innovointiprosesseihin	3.1. On toteutettu erityistoimenpiteitä yrittäjyyden edistämisen tukemiseksi ottamalla huomioon pieniä yrityksiä koskeva säädös	— Näitä erityistoimenpiteitä ovat — toimenpiteet, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään uusien yritysten perustamisaikaa ja alennetaan perustamiskustannuksia ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteet, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään aikaa, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen, ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— toimenpiteet, joiden tavoitteena on seurata käyttöön otettujen SBA-aloitteen toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja arvioida lainsäädännön vaikutusta pk-yrityksiin.
4. Vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla (9 artiklan ensimmäisen kohdan 4 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR + koheesiorahasto: — Energiatehokkuu-den, älykkään energianhallinnan ja uusiutuvien energiamuotojen käytön tukeminen julkisissa infrastruktuureissa, myös julkisissa rakennuksissa ja asuntosektorilla	4.1. On toteutettu toimenpiteitä, joilla edistetään kustannustehokkaasti energian loppukäytön tehokkuutta ja investointeja energiatehokkuuteen rakennettaessa tai uusittaessa rakennuksia.	— Näitä toimenpiteitä ovat — toimenpiteet, joilla varmistetaan, että on otettu käyttöön rakennusten energiatehokkuuteen liittyvät vähimmäisvaatimukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU ([1]) 3, 4 ja 5 artiklan mukaisesti; — tarvittavat toimenpiteet rakennusten energiatehokkuuden sertifiointijärjestelmän perustamiseksi direktiivin 2010/31/EU 11 artiklan mukaisesti; — toimenpiteet energiatehokkuutta koskevan strategisen suunnittelun varmistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ([2]) 3 artiklan mukaisesti; — energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY ([3]) 13 artiklan mukaiset toimenpiteet, jotta loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjäkohtaiset mittarit, jos se on teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin.
	EAKR + koheesiorahasto: — Hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistäminen	4.2. On toteutettu toimenpiteitä sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon edistämiseksi.	— Näitä toimenpiteitä ovat seuraavat: — Yhteistuotannon tukeminen perustuu direktiivin 2004/8/EY 7 artiklan 1 kohdan sekä 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiseen hyötylämmön tarpeeseen ja primäärienergian säästöön. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset elimet ovat arvioineet voimassa olevaa lainsäädäntö- ja sääntelykehystä lupa- ja muiden menettelyjen osalta, jotta

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			a) kannustettaisiin suunnittelemaan yhteistuotantoyksiköitä siten, että täytetään taloudellisesti perusteltavissa oleva hyötylämpötuotannon tarve ja vältetään hyötylämpöön nähden ylimääräisen lämmön tuottamista, ja b) vähennettäisiin sääntelyllisiä ja muita esteitä, jotka haittaavat yhteistuotannon lisäämistä.
	EAKR + koheesiorahasto: — Uusiutuvista lähteistä saatavan energian tuotannon ja jakelun edistäminen	4.3. On toteutettu toimia uusiutuvien energialähteiden tuotannon ja jakelun edistämiseksi ([4]).	— On otettu käyttöön läpinäkyviä tukijärjestelmiä, ensisijainen tai taattu verkkoon pääsy ja etusijan myöntäminen ajojärjestyksessä sekä julkaistut, vakioidut säännöt teknisistä mukautuksista johtuvien kustannusten kantamiselle ja jakamiselle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ([4]) 14 artiklan 1 kohdan sekä 16 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. — Jäsenvaltio on hyväksynyt kansallisen uusiutuvaa energiaa käsittelevän toimintasuunnitelman direktiivin 2009/28/EY 4 artiklan mukaisesti.
5. Ilmastomuutokseen sopeutumisen ja riskien ehkäisemisen edistäminen(ilmaston muutos tavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR + koheesiorahasto: — Erityisriskeihin varautumiseksi tehtävien investointien edistäminen, katastrofitilanteisiin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn varmistaminen ja katastrofien hallintajärjestelmien kehittäminen	5.1. Riskien ehkäisy ja hallinta: On laadittu katastrofien hallintaan tarkoitetut kansalliset tai alueelliset riskiarvioinnit, joissa otetaan huomioon ilmastonmuutokseen sopeutuminen[1].	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen riskinarviointi, — johon sisältyy kuvaus riskinarvioinnissa käytettävistä prosessista, menettelyistä, menetelmistä ja muista kuin arkaluonteisista tiedoista sekä riskeihin perustuvat kriteerit investointien etusijalle asettamista varten; — johon sisältyy kuvaus yhden riskin ja usean riskin skenaarioista; — jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset strategiat ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
6. Ympäristön suojeleminen ja luonnonvarojen kestävän käytön edistäminen (9 artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR + koheesiorahasto: — Vesialan investoinnit, jotta täytetään unionin ympäristölainsäädännön vaatimukset ja vastataan nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoittamiin investointitarpeisiin	6.1. Vesiala: Käytössä on a) veden hinnoittelupolitiikka, joka tarjoaa käyttäjille riittävät kannustimet vesivarojen tehokkaaseen käyttämiseen, ja b) veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen osuudella, joka on määritetty hyväksytyssä, ohjelmien tukemia investointeja koskevassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa.	— Jäsenvaltio on varmistanut EAKR:n ja koheesiorahaston tukemilla sektoreilla, että veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon kustannusten kattamisen sosiaaliset, ympäristöön kohdistuvat ja taloudelliset vaikutukset samoin kuin kyseisen alueen tai alueiden maantieteelliset olot ja ilmasto-olot. — Jokaiselle vesipiirille on hyväksytty vesipiirin hoitosuunnitelma yhteisön vesipolitiikan puitteista direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti.
	EAKR + koheesiorahasto: — Jätealan investoinnit, jotta täytetään unionin ympäristölainsäädännön vaatimukset ja vastataan nämä vaatimukset ylittäviin, jäsenvaltioiden osoittamiin investointitarpeisiin	6.2. Jäteala: Edistetään taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestäviä investointeja jätealaan etenkin jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY mukaisten jätehuoltosuunnitelmien laatimisen ja jätehierarkian osalta.	— Komissiolle on toimitettu direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 5 kohdassa edellytetty täytäntöönpanokertomus siitä, missä määrin on edistytty direktiivin 2008/98/EY 11 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa. — On laadittu yksi tai useampi jätehuoltosuunnitelma, kuten direktiivin 2008/98/EY 28 artiklassa vaaditaan. — On laadittu jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, kuten direktiivin 2008/98/EY 29 artiklassa vaaditaan. — On toteutettu tarvittavat toimenpiteet jätteen uudelleenkäytön ja kierrätyksen valmistelua koskevien vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
7. Kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulo-jen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkkoinfrastruk-tuureista (9 artiklan ensimmäisen kohdan 7 alakohdassa tarkoitettu)	EAKR + koheesiorahasto: — Multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T) — Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen — Ympäristöystävällisten (myös hiljaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävän alueellisen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi EAKR: — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat	7.1. Liikenne: On laadittu jäsenvaltioiden institutionaalisten rakenteiden mukaisesti yksi tai useampi liikenneinvestointien (julkinen alue- ja paikallisliikenne mukaan lukien) kokonaissuunnitelma tai -kehys, joka tukee infrastruktuurin kehittämistä ja parantaa yhteyksiä TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon.	— On laadittu liikenneinvestointeja varten yksi tai useampi kokonaissuunnitelma tai -kehys, joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset ja jossa esitetään: — vaikutus yhtenäiseen Euroopan liikennealueeseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1315/2013 ([5]) 10 artiklan mukaisesti, mukaan lukien ensisijaiset investoinnit — TEN-T:n ydinverkkoon ja kattavaan verkkoon, kun suunnitellaan investointeja EAKR:stä ja koheesiorahastosta, ja — toissijaisiin yhteyksiin; — realistinen ja harkittu suunnitelma sellaisia hankkeita varten, joille suunnitellaan tukea EAKR:stä ja koheesiorahastosta, — toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hankesuunnitelma.
	EAKR + koheesiorahasto: — Multimodaaliliiken-nettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T). — Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen	7.2. Rautatieliikenne: Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai -kehyksessä on jäsenvaltioiden institutionaalisten rakenteiden mukaisesti nimenomaan rautatieliikenteen (julkinen alue- ja paikallisliikenne mukaan lukien) kehittämistä koskeva osa, joka tukee infrastruktuurin kehittämistä ja parantaa yhteyksiä TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon. Investoinnit kattavat kaluston, yhteentoimivuuden ja valmiuksien kehittämisen.	— Edellä tarkoitetuissa yhdessä tai useammassa kansallisessa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai -kehyksessä on rautatieliikenteen kehittämistä koskeva osa, joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset ja jossa esitetään realistinen ja harkittu hankesuunnitelma (aikatauluineen ja rahoituskehyksineen). — Toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hankesuunnitelma.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	— Ympäristöystävällisten (myös hiljaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävän alueellisen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi EAKR: — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat		
	EAKR + koheesiorahasto: — Multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T) — Kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen ja kunnostaminen sekä melua vähentävien toimenpiteiden edistäminen — Ympäristöystävällisten (myös hiljaisten) ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen ja parantaminen, mukaan lukien sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri, kestävän alueellisen ja paikallisen liikkuvuuden edistämiseksi EAKR: — Alueellisen liikkuvuuden parantaminen kytkemällä sekundääriset ja tertiääriset solmukohdat TEN-T-infrastruktuuriin, mukaan luettuina multimodaaliset solmukohdat	7.3. Muut liikennemuodot, mukaan luettuina sisävesi- ja meriliikenne, satamat, multimodaaliyhteydet ja lentoasemien infrastruktuuri: Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai kehyksessä on nimenomaan sisävesi- ja meriliikennettä, satamia, multimodaalisia yhteyksiä ja lentoasemien infrastruktuuria koskeva osa, joka osaltaan parantaa yhteyksiä TEN-T:n kattavaan verkkoon ja ydinverkkoon ja edistää kestävää alueellista ja paikallista liikkuvuutta.	— Yhdessä tai useammassa liikenteen kokonaissuunnitelmassa tai kehyksessä on sellainen sisävesi- ja meriliikennettä, satamia, multimodaaliyhteyksiä ja lentoasemien infrastruktuuria koskeva osa, — joka täyttää strategista ympäristöarviointia koskevat lainsäädännön vaatimukset; — jossa esitetään realistinen ja harkittu hankesuunnitelma (aikatauluineen ja rahoituskehyksineen). — Toimenpiteet, joilla varmistetaan välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiudet toteuttaa hankesuunnitelma.
	EAKR: — Energiatehokkuuden ja toimitusvarmuuden parantaminen kehittämällä älykkäitä energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmiä sekä integroimalla uusiutuvista lähteistä saatavan energian hajautettu tuotanto	7.4 Älykkäiden energian jakelu-, varastointi- ja siirtojärjestelmien kehittäminen On otettu käyttöön kokonaissuunnitelmia, jotka koskevat investointeja älykkääseen energiainfrastruktuuriin, ja toimenpiteitä, jotka osaltaan parantavat energiatehokkuutta ja toimitusvarmuutta.	— Käyttöön on otettu kokonaissuunnitelmia, joissa kuvaillaan kansallisen energiainfrastruktuurin prioriteetteja ja — jotka ovat soveltuvin osin direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY 22 artiklan mukaisia,

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— jotka ovat yhdenmukaisia 12 artiklan mukaisten asiaankuuluvien alueellisten investointisuunnitelmien sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 714/2009 ([6]) ja (EY) N:o 715/2009 ([7]) 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisen unionin laajuisen kymmenvuotisen verkonkehittämissuunnitelman kanssa ja — jotka ovat yhteensopivia Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoja koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 ([8]) 3 artiklan 4 kohdan kanssa. — Näihin suunnitelmiin sisältyy — realistinen ja harkittu hankesuunnitelma sellaisia hankkeita varten, joille suunnitellaan tukea EAKR:stä; — toimenpiteitä sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden sekä ympäristönsuojelun tavoitteiden saavuttamiseksi direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 10 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti; — toimenpiteitä energiankäytön optimoimiseksi ja energiatehokkuuden edistämiseksi direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 11 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti.
8. Kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen (työllisyystavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 8 alakodassa tarkoitettu)	ESR: — Työnhakijoiden ja työelämän ulkopuolella olevien, pitkäaikaistyöttömät ja työmarkkinoista kaukana olevat henkilöt mukaan lukien, pääsy työhön, myös paikallisten työllisyysaloitteiden kautta, ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen	8.1. Suunnitellaan ja toteutetaan aktiivista työmarkkinapolitiikkaa työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.	— Työvoimapalveluilla on valmiudet järjestää ja ne järjestävät — kaikkien työnhakijoiden saatavilla olevia yksilöllisiä palveluita sekä aktiivisia ja ennalta ehkäiseviä työmarkkinatoimenpiteitä varhaisessa vaiheessa keskittyen niihin henkilöihin, joilla on suurin riski syrjäytyä sosiaalisesti, myös marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluviin henkilöihin;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— kattavaa ja avointa tiedotusta uusista avoimista työpaikoista ja työmahdollisuuksista ottaen huomioon työmarkkinoiden muuttuvat tarpeet. — Työvoimapalvelut ovat luoneet virallisia tai epävirallisia yhteistyöjärjestelyjä asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa.
	ESR: — Itsenäinen ammatinharjoitta-minen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen, innovatiiviset pienet, keskisuuret ja mikroyritykset mukaan lukien EAKR: — Yrityshautomoiden kehittämisen tukeminen ja investointituki itsenäiseksi ammatinharjoitta-jaksi ryhtymiselle, mikroyrityksille ja yritysten perustamiselle	8.2. Itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen: On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys osallistavan tuen myöntämiseksi yritysten perustamiseen.	— Käytössä on strateginen toimintapoliittinen kehys osallistavan tuen myöntämiseksi yritysten perustamiseen, ja siihen sisältyy: — toimenpiteitä, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään uusien yritysten perustamisaikaa ja alennetaan perustamiskustannuksia ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteitä, jotka on toteutettu, jotta lyhennetään aikaa, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen, ottaen huomioon SBA-aloitteen tavoitteet; — toimenpiteitä, joilla luodaan yhteyksiä yritysten kehittämispalveluiden ja rahoituspalveluiden välille (rahoituksen saanti), mukaan lukien muita heikommassa asemassa olevien ryhmien ja/tai alueiden tavoittaminen tarvittaessa.
	ESR: — Työmarkkinalaitos-ten, kuten julkisten ja yksityisten työvoimapalvelujen, nykyaikaistaminen, palvelujen parempi mukauttaminen työmarkkinoiden tarpeisiin, mukaan lukien toimet, joilla valtioiden välistä työvoiman liikkuvuutta parannetaan liikkuvuusjärjestel-millä ja paremmalla yhteistyöllä laitosten ja asianomaisten sidosryhmien välillä EAKR: — Investoinnit työvoimapalveluiden infrastruktuuriin	8.3. Työmarkkinalaitoksia nykyaikaistetaan ja vahvistetaan työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti. Työmarkkinalaitosten uudistuksia ennen laaditaan selkeä strategiakehys ja ennakkoarviointi, joissa otetaan huomioon sukupuolinäkökohdat.	— Työvoimapalvelujen uudistamiseksi on toteutettu toimenpiteitä, joilla pyritään antamaan niille valmiudet järjestää — kaikkien työnhakijoiden saatavilla olevia yksilöllisiä palveluita sekä aktiivisia ja ennalta ehkäiseviä työmarkkinatoimenpiteitä varhaisessa vaiheessa keskittyen niihin henkilöihin, joilla on suurin riski syrjäytyä sosiaalisesti, myös marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluviin henkilöihin; — kattavaa ja avointa tiedotusta uusista avoimista työpaikoista ja työmahdollisuuksista ottaen huomioon työmarkkinoiden muuttuvat tarpeet.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— Työvoimapalvelujen uudistamiseen sisältyy virallisten tai epävirallisten yhteistyöverkostojen luominen asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa.
	ESR: — Aktiivisena ja terveenä ikääntyminen	8.4. Aktiivisena ja terveenä ikääntyminen: Suunnitellaan aktiivisen ikääntymisen politiikkaa työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.	— Asianmukaiset sidosryhmät osallistuvat aktiivisen ikääntymisen politiikan suunnitteluun ja sitä koskeviin jatkotoimiin ikääntyneiden työntekijöiden pitämiseksi työmarkkinoilla ja heidän työllisyytensä edistämiseksi; — jäsenvaltiolla on käytössä toimenpiteet, joilla edistetään aktiivista ikääntymistä.
	ESR: — Työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien sopeutuminen muutokseen	8.5. Työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien sopeutuminen muutokseen: On laadittu toimintapolitiikka, jolla pyritään kannustamaan muutoksen, myös rakennemuutoksen, ennakointia ja hyvää hallinnointia.	— Käytössä on seuraavia välineitä, joilla työmarkkinaosapuolia ja viranomaisia tuetaan muutokseen, myös rakennemuutokseen, reagoivien ennakoivien lähestymistapojen kehittämisessä ja seurataan niitä: — toimenpiteet muutoksen ennakoinnin edistämiseksi; — toimenpiteet rakennemuutokseen valmistautumisen ja sen hallinnan edistämiseksi. — toimia työntekijöiden rohkaisemiseksi sopeutumaan haasteisiin, etenkin sellaisten politiikkojen ja toimenpiteiden laatiminen, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön direktiivin 2000/78/EY 5 artikla.
	ESR: — Erityisesti ilman työ- tai koulutuspaikkaa olevien nuorten, sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevat ja marginalisoituneiden yhteisöjen nuoret mukaan luettuina, kestävä integroituminen työmarkkinoille muun muassa nuorisotakuun täytäntöönpanon avulla	8.6. On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys nuorisotyöllisyyden edistämiseksi muun muassa panemalla täytäntöön nuorisotakuu. Tätä ehtoa sovelletaan ainoastaan nuorisotyöllisyysaloitteen täytäntöönpanoon.	— Käytössä on sellainen strateginen toimintapoliittinen kehys nuorisotyöllisyyden edistämiseksi, joka — perustuu sellaisten tulosten mittauksesta saatuun näyttöön, jotka koskevat ilman työ- tai koulutuspaikkaa olevia nuoria, ja jonka perusteella voidaan kehittää kohdennettuja toimintapolitiikkoja ja seurata kehitystä; — nimeää viranomaisen, joka vastaa nuorisotyöllisyyttä koskevien toimenpiteiden hallinnoinnista sekä kumppanuuksien koordinoinnista kaikilla tasoilla ja sektoreilla; — ottaa mukaan nuorisotyöttömyyteen puuttumisen kannalta merkittävät sidosryhmät; — mahdollistaa varhaisessa vaiheessa toteutettavat tukitoimet ja aktivoinnin;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
			— sisältää tukitoimenpiteitä, jotka liittyvät työhön pääsemiseen, ammattitaidon lisäämiseen, työvoiman liikkuvuuteen ja ilman työ- tai koulutuspaikkaa olevien nuorten kestävään integroitumiseen työmarkkinoille.
9. Sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden ja syrjinnän torjunta (köyhyystavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 9 alakohdassa tarkoitettu)	ESR: — Aktiivinen osallistaminen, myös yhtäläisten mahdollisuuksien ja aktiivisen osallistumisen edistämiseksi ja työllistettävyyden parantamiseksi EAKR: — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen parantamalla sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuutta sekä siirtymällä laitoshoidosta avohuollon palveluihin — Tuki heikossa asemassa oleville kaupunki- ja maaseutualueiden yhteisöille niiden fyysisen ja sosiaalisen toimintaympäristön ja talouden elvyttämistä varten	9.1. On laadittu ja pantu täytäntöön köyhyyden vähentämiseen tähtäävä kansallinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla pyritään aktiivisesti osallistamaan työmarkkinoilta syrjäytyneitä työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.	— Käytössä on köyhyyden vähentämisen kansallinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jossa pyritään aktiiviseen osallistamiseen ja — joka tarjoaa riittävän tietopohjan köyhyyden vähentämiseen tähtäävien toimien kehittämiseksi ja kehityksen seuraamiseksi; — joka sisältää toimenpiteitä, jotka tukevat (kansallisessa uudistusohjelmassa määritetyn) köyhyyteen ja syrjäytymiseen liittyvän kansallisen tavoitteen saavuttamista, mukaan lukien niiden henkilöiden mahdollisuuksien parantaminen kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen saannissa, joilla on suurin riski syrjäytyä sosiaalisesti, mukaan lukien marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluvat henkilöt; — jonka nojalla asianmukaiset sidosryhmät osallistuvat köyhyyden torjumiseen — johon sisältyy tunnistettujen tarpeiden mukaisesti toimenpiteitä, joilla tuetaan siirtymistä laitoshoidosta avohoitoon; — Asianmukaisille sidosryhmille annetaan pyynnöstä ja perustelluissa tapauksissa tukea hankehakemusten laatimiseen ja valituksi tulleiden hankkeiden toteuttamiseen ja hallinnointiin.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	ESR: — Marginalisoitunei-den yhteisöjen, kuten romaniyhteisöjen, sosioekonominen integrointi EAKR: — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuuden avulla sekä siirtymällä laitoshoidosta avohuollon palveluihin — Tuki heikossa asemassa oleville kaupunki- ja maaseutualueiden yhteisöille niiden fyysisen ja sosiaalisen toimintaympäristön ja talouden elvyttämistä varten — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruktuuria	9.2. Käytössä on kansallinen romanien integrointia koskeva strateginen toimintapoliittinen kehys.	— Käytössä on kansallinen romanien integrointistrategia, — jossa romanien integroinnille asetetaan saavutettavissa olevat kansalliset tavoitteet, jotta kuilu valtaväestöön saataisiin kurottua umpeen. Tavoitteet olisi asetettava koulutukselle, työllisyydelle, terveydenhoidolle ja asumiselle, jotka ovat EU:n neljä tavoitetta romanien integroinnille; — jossa tarvittaessa määritellään jo käytössä olevien sosioekonomisten ja alueellisten indikaattoreiden (erittäin alhainen koulutustaso, pitkäaikaistyöttömyys jne.) avulla ne epäedulliset mikroalueet ja/tai segregoituneet asuinalueet, joiden väestö on kaikkein huono-osaisinta; — joka käsittää tehokkaat seurantamenetelmät romanien integrointitoimenpiteiden vaikutusten arvioimiseksi ja mekanismin strategian tarkistamiseksi; — jonka suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja seurannassa tehdään tiiviistä yhteistyötä ja käydään jatkuvaa vuoropuhelua romanien kansalaisyhteiskunnan sekä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa; — Asianmukaisille sidosryhmille annetaan pyynnöstä ja perustelluissa tapauksissa tukea hankehakemusten laatimiseen ja valituksi tulleiden hankkeiden toteuttamiseen ja hallinnointiin.
	ESR: — Kohtuuhintaisten, kestävien ja korkealaatuisten palveluiden kuten terveyspalveluiden ja yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden saatavuuden parantaminen	9.3. Terveys: On laadittu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan rajoissa kansallinen tai alueellinen strateginen terveyspoliittinen kehys, jolla varmistetaan taloudellinen kestävyys.	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen strateginen terveyspoliittinen kehys, — johon sisältyy koordinoituja toimia terveyspalvelujen saatavuuden parantamiseksi;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	EAKR: — Investoinnit sosiaali- ja terveydenhuollon infrastruktuuriin, joka vaikuttaa osaltaan kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen kehitykseen, terveyserojen vähentämiseen, sosiaalisen osallisuuden edistämiseen parantamalla sosiaali-, kulttuuri- ja virkistyspalvelujen saatavuutta sekä siirtymällä laitoshoidosta avohuollon palveluihin		— johon sisältyy toimenpiteitä terveydenhuoltoalan tehokkuuden lisäämiseksi hyödyntämällä palveluntarjontamalleja ja -infrastruktuuria; — johon sisältyy seuranta- ja tarkistusjärjestelmä. — Jäsenvaltio tai alue on hyväksynyt kehyksen, jossa määritellään terveydenhuoltoon käytettävissä olevat talousarviomäärärahat alustavasti ja varojen kustannustehokas keskittäminen priorisoituihin tarpeisiin.
10. Investoiminen koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen (koulutustavoite) (9 artiklan ensimmäisen kohdan 10 alakohdassa tarkoitettu)	ESR: — Koulunkäynnin keskeyttämisen vähentäminen ja ehkäisy ja yhdenvertaisen pääsyn edistäminen laadukkaaseen varhaiskasvatukseen sekä perusasteen ja keskiasteen koulutukseen, mukaan lukien virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen tarjoamat mahdollisuudet palata koulutukseen EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutus- infrastruktuuria	10.1. Koulunkäynnin keskeyttäminen: On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys koulunkäynnin keskeyttämisten vähentämiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.	— Käytössä on järjestelmä koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien tietojen kokoamiseksi ja analysoimiseksi asiaankuuluvilla tasoilla, — joka tarjoaa riittävän näytön kohdennetun toimintapolitiikan perustaksi ja seuraa kehitystä. — Käytössä on koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämistä koskeva strateginen toimintapoliittinen kehys, — joka perustuu näyttöön; — joka kattaa asiaankuuluvat koulutussektorit varhaiskasvatus mukaan luettuna ja jonka kohteena ovat etenkin muita heikommassa asemassa olevat ryhmät, joilla on suurin riski keskeyttää koulunkäynti, mukaan luettuna marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluvat henkilöt, ja johon sisältyy ehkäiseviä toimenpiteitä sekä interventio- ja kompensaatiotoimenpiteitä; — jossa otetaan mukaan kaikki koulunkäynnin keskeyttämisten kannalta merkittävät politiikan alat ja sidosryhmät.

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	ESR: — Korkea-asteen ja vastaavan koulutuksen laadun ja tehokkuuden sekä siihen pääsyn parantaminen koulutukseen osallistumisen lisäämiseksi ja koulutussaavutusten parantamiseksi erityisesti heikossa asemassa olevien ryhmien parissa EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutus- infrastruktuuria	10.2. Korkea-asteen koulutus: On laadittu kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään korkea-asteen koulutuksen saavutuksia, laatua ja tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.	— Käytössä on korkea-asteen koulutuksen kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, johon kuuluu — tarvittaessa koulutukseen osallistumisen lisäämiseen ja koulutussaavutusten parantamiseen tähtääviä toimenpiteitä, joilla — lisätään alhaisen tulotason ryhmien ja muiden aliedustettujen ryhmien osallistumista korkea-asteen koulutukseen ottaen erityisesti huomioon heikossa asemassa olevat ryhmät, mukaan lukien marginalisoituneisiin yhteisöihin kuuluvat henkilöt; — vähennetään opintojen keskeyttäjien määrää / lisätään opinnot loppuun suorittajien määrää; — toimenpiteet, joilla kannustetaan innovatiivista sisällön ja ohjelmien suunnittelua; — työllistettävyyden ja yrittäjyyden lisäämiseen tähtäävät toimenpiteet, joilla — kannustetaan laaja-alaisten taitojen, myös yrittäjyyden, kehittämiseen asianomaisissa korkea-asteen koulutusohjelmissa; — pienennetään sukupuolten välisiä eroja opinto- ja ammattivalinnoissa.
	ESR: — Kaikkien ikäryhmien yhtäläisten mahdollisuuksien lisääminen elinikäiseen oppimiseen virallisen ja epävirallisen sekä arkioppimisen puitteissa, työntekijöiden tietojen, ammattitaidon ja pätevyyden kohentaminen ja joustavien koulutuspolkujen edistäminen uraohjauksen ja hankittujen pätevyyksien hyväksynnän avulla	10.3. Elinikäinen oppiminen: On laadittu elinikäistä oppimista varten kansallinen ja/tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.	— Käytössä on elinikäisen oppimisen kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, johon sisältyy — toimenpiteitä, joilla tuetaan elinikäisen oppimisen palvelujen kehittämistä ja yhteyksien luomista niiden välille, myös niiden täytäntöönpanoa ja osaamisen kehittämistä (eli validointia, ohjausta ja koulutusta) ja joihin sisältyy asianomaisten sidosryhmien osallistuminen ja kumppanuuksien muodostaminen niiden kanssa;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutus- infrastruktuuria		— toimenpiteitä, joilla kehitetään taitoja, jotka vastaavat eri kohderyhmien tarpeita, jos kohderyhmät on priorisoitu kansallisissa tai alueellisissa strategisissa toimintapoliittisissa kehyksissä (esimerkiksi ammatillisessa koulutuksessa olevat nuoret, aikuiset, työmarkkinoille palaavat lasten vanhemmat, kouluttamattomat ja iäkkäät työntekijät, maahanmuuttajat ja muut heikossa asemassa olevat ryhmät, erityisesti vammaiset henkilöt); — toimenpiteitä, joilla laajennetaan pääsyä elinikäisen oppimisen piiriin pyrkimällä hyödyntämään tehokkaasti avoimuutta lisääviä välineitä (esimerkiksi eurooppalainen tutkintojen viitekehys, kansallinen tutkintojen viitekehys, ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä, ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalainen viitekehys); — toimenpiteitä, joilla parannetaan koulutuksen tarkoituksenmukaisuutta työmarkkinoiden kannalta mukauttamalla sitä esille tuotujen kohderyhmien tarpeisiin (esimerkiksi ammatillisessa koulutuksessa olevat nuoret, aikuiset, työmarkkinoille palaavat lasten vanhemmat, kouluttamattomat ja ikääntyneemmät työntekijät, maahanmuuttajat ja muut heikossa asemassa olevat ryhmät, erityisesti vammaiset henkilöt).
	ESR: — Koulutusjärjestel-mien tarkoituksenmukaisuuden parantaminen työmarkkinoiden kannalta, koulutuksesta työelämään siirtymisen helpottaminen ja ammattikoulutusjärjestelmien vahvistaminen sekä niiden laadun parantaminen muun muassa ammattitaitotarpeiden ennakointimekanismeilla, mukauttamalla opetussuunnitelmia sekä perustamalla ja kehittämällä työssäoppimisen järjestelmiä, yhdistelmäopintojärjestelmät ja oppisopimuskoulutus mukaan luettuina	10.4 On laadittu kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään ammatillisen koulutuksen järjestelmien laatua ja tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa.	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen strateginen toimintapoliittinen kehys, jolla lisätään ammatillisen koulutuksen järjestelmien laatua ja tehokkuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan rajoissa ja johon kuuluu

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	EAKR: — Investoinnit koulutukseen, ammattitaidon hankkimiseen ja elinikäiseen oppimiseen kehittämällä koulutusinfrastruk-tuuria		— toimenpiteitä, joilla parannetaan ammatillisen koulutuksen tarkoituksenmukaisuutta työmarkkinoiden kannalta tiiviissä yhteistyössä asiaan kuuluvien sidosryhmien kanssa muun muassa ammattitaitotarpeiden ennakointimekanismeilla, mukauttamalla opetussuunnitelmia ja vahvistamalla työssäoppimisen tarjontaa sen eri muodoissa; — toimenpiteitä, joilla lisätään ammatillisen koulutuksen laatua ja houkuttavuutta muun muassa ottamalla käyttöön ammatillisen koulutuksen laadunvarmistusta koskeva kansallinen lähestymistapa (esimerkiksi ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen mukaisesti) ja hyödyntämällä avoimuutta ja koulutuksen tunnustamista lisääviä välineitä, kuten ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaista siirtojärjestelmää (ECVET).
11. Viranomais-ten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkis-hallinnon edistäminen (9 artiklan ensimmäisen kohdan 11 alakohdassa tarkoitettu)	ESR: — Investoinnit institutionaalisten valmiuksien parantamiseen ja julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehostamiseen kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla uudistusten, paremman sääntelyn ja hyvän hallintotavan edistämiseksi EAKR: — Institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla EAKR:n täytäntöönpanon yhteydessä julkisten hallintojen ja palvelujen institutionaalisia valmiuksia ja tehokkuutta sekä tukemalla ESR:sta tuettuja toimia, jotka liittyvät institutionaalisiin valmiuksiin ja julkishallinnon tehokkuuteen	— On laadittu strateginen toimintapoliittinen kehys jäsenvaltion hallinnon tehostamiseksi julkishallinnon uudistaminen mukaan luettuna	— Käytettävissä ja käytössä on strateginen toimintapoliittinen kehys, jonka tarkoituksena on tehostaa jäsenvaltion julkishallinnon tehokkuutta ja parantaa viranomaisten osaamista. Kehykseen kuuluu — analyysi ja strateginen suunnitelma lainsäädäntöön, organisaatioon ja/tai menettelyihin tehtävistä uudistuksista; — laadunhallintajärjestelmien kehittäminen; — integroituja toimenpiteitä hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseksi ja rationalisoimiseksi; — tärkeimpiä kyseisellä alalla havaittuja puutteita käsittelevien henkilöstöstrategioiden ja -politiikkojen kehittäminen ja toteuttaminen — osaamisen kehittäminen viranomaisten ammatillisen hierarkian kaikilla tasoilla;

Temaattiset tavoitteet	Investointiprioriteetit	Ennakkoehto	Täyttymiskriteerit
	Koheesiorahasto: — Institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla institutionaalisia valmiuksia ja koheesiorahaston täytäntöönpanoon liittyvien julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta		— seuranta- ja arviointimenettelyjen ja -välineiden kehittäminen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/32/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2006, energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista sekä neuvoston direktiivin 93/76/ETY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64).
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1315/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s.1).
([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15).
([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36).
([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 39).

OSA II: Yleiset ennakkoehdot

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
1. Syrjinnän torjunta	On olemassa hallinnolliset valmiudet syrjinnän vastaisen unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla.	— jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt kaikkien henkilöiden yhdenvertaisesta kohtelusta vastaavien elinten osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, mukaan luettuna tasa-arvoa koskevan neuvonnan antaminen ERI-rahastoihin liittyvässä toiminnassa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi syrjinnän vastaisen unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan alalla
2. Sukupuolten tasa-arvo	On olemassa hallinnolliset valmiudet sukupuolten tasa-arvoa koskevan unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla.	— jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt sukupuolten tasa-arvosta vastaavien elinten osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin, mukaan luettuna sukupuolten tasa-arvoa koskevan neuvonnan antaminen ERI-rahastoihin liittyvässä toiminnassa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi sukupuolten tasa-arvoa koskevan unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan sekä sukupuolinäkökulman valtavirtaistamisen alalla

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
3. Vammaiset henkilöt	On olemassa hallinnolliset valmiudet YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista varten ERI-rahastojen alalla neuvoston päätöksen 2010/48/EY ([1]) mukaisesti	— jäsenvaltioiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaiset järjestelyt vammaisten henkilöiden oikeuksien suojelusta vastaavien elinten tai vammaisia henkilöitä edustavien järjestöjen ja muiden asiaan kuuluvien sidosryhmien kuulemisen ja niiden osallistumisen mahdollistamiseksi ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa; — järjestelyt ERI-rahastojen hallinnointiin ja valvontaan osallistuvien viranomaisten henkilöstön kouluttamiseksi vammaisia henkilöitä koskevan unionin ja jäsenvaltioiden sovellettavan lainsäädännön ja toimintapolitiikan alalla, mukaan lukien tarvittaessa saavutettavuuden ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen käytännön soveltaminen unionin ja jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti; — järjestelyt, joilla varmistetaan YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen 9 artiklan täytäntöönpanon seuranta ERI-rahastojen yhteydessä ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa
4. Julkiset hankinnat	On olemassa järjestelyt, joilla varmistetaan julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön tehokas soveltaminen ERI-rahastojen alalla.	— järjestelyt julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön tehokasta soveltamista varten asianmukaisten mekanismien avulla; — järjestelyt, joilla varmistetaan läpinäkyvät sopimusten myöntämismenettelyt; — järjestelyt ERI-rahastojen täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt hallinnon valmiuksien varmistamiseksi julkisia hankintoja koskevien unionin sääntöjen täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta.
5. Valtiontuet	On olemassa järjestelyt, joilla varmistetaan unionin valtiontukilainsäädännön tehokas soveltaminen ERI-rahastojen alalla.	— järjestelyt unionin valtiontukisääntöjen tehokasta soveltamista varten; — järjestelyt ERI-rahastojen täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt hallinnon valmiuksien varmistamiseksi unionin valtiontukisääntöjen täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta;
6. Ympäristö-vaikutusten arviointia (YVA) ja strategista ympäristö-arviointia (SYA) koskeva ympäristölainsäädäntö	On olemassa järjestelyt YVA:ta ja SYA:ta koskevan unionin ympäristölainsäädännön tehokasta soveltamista varten.	— järjestelyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU ([2]) (YVA) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ([3]) (SYA) tehokasta soveltamista varten; — järjestelyt YVA- ja SYA-direktiivien täytäntöönpanossa toimivan henkilöstön koulutusta ja tiedotusta varten; — järjestelyt, joilla varmistetaan hallinnollisten valmiuksien riittävyys.

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
7. Tilastojärjestelmät ja tulosindikaattorit	On olemassa tilastopohja, joka on tarpeen ohjelmien tehokkuuden ja vaikutusten arvioinnissa. On olemassa tulosindikaattorijärjestelmä, jonka avulla valitaan toimet, joilla edistetään tehokkaimmin haluttuja tuloksia, seurataan tulosten toteutumista ja suoritetaan vaikutustenarviointeja.	— tilastotietojen oikea-aikaista keräämistä ja yhdistämistä koskevat järjestelyt, joissa esitetään — lähteet ja menetelmät tilastollisen validoinnin varmistamiseksi; — yhdistettyjen tietojen julkistamista ja julkista saatavuutta koskevat järjestelyt; — tehokas tulosindikaattorijärjestelmä, mukaan lukien — kunkin ohjelman tulosindikaattorien valinta siten, että ne tuottavat tietoa ohjelmasta rahoitettavien toimenpiteiden valinnan perusteena olevista asioista; — tavoitteiden vahvistaminen kyseisille indikaattoreille; — seuraavien ehtojen noudattaminen kaikkien indikaattorien osalta: tietojen uskottavuus (robustisuus) ja tilastollinen validointi, normatiivisen tulkinnan selkeys, reagointiherkkyys toimintapolitiikan suhteen, oikea-aikainen keruu; — menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikkia ohjelmasta rahoitettavia toimia varten on hyväksytty tehokas indikaattorijärjestelmä.

(1) Neuvoston päätös, annettu 26 päivänä marraskuuta 2009, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 23, 27.1.2010, s. 35).
(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).
(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

LIITE XII

RAHASTOSTA SAATAVAA TUKEA KOSKEVA TIEDOTTAMINEN JA VIESTINTÄ

1. TOIMIEN LUETTELO

Edellä 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun toimien luetteloon on sisällyttävä ainakin yhdellä Euroopan unionin virallisella kielellä seuraavat tietokentät:

— Tuensaajan nimi (ainoastaan oikeushenkilöt; luonnollisten henkilöiden nimiä ei ilmoiteta);

— Toimen nimi

— Tiivistelmä toimesta

— Toimen aloituspäivämäärä

— Toimen päättymispäivämäärä (oletettu päivämäärä, jona toimi saatetaan tosiasiallisesti loppuun tai on kokonaisuudessaan pantu toimeen)

— Toimen tukikelpoiset kokonaismenot

— EU:n osarahoitusosuus (toimintalinjaa kohden)

— Toimen toteutuspaikan postinumero tai muu soveltuva paikkatunnus

— Maa

— Tukitoimen luokan nimi 96 artiklan 2 kohdan b alakohdan vi alakohdan mukaisesti

— Toimien luettelon viimeisimmän päivityksen päivämäärä

Tietokenttien otsikot on lisäksi ilmoitettava vähintään yhdellä muulla unionin virallisella kielellä.

2. YLEISÖLLE SUUNNATUT TIEDOTUS- JA VIESTINTÄTOIMENPITEET

Jäsenvaltioiden, hallintoviranomaisen ja tuensaajien on huolehdittava toimenpideohjelmasta tämän asetuksen mukaisesti tuettavia toimia koskevasta yleisölle suunnatusta tiedottamisesta ja viestinnästä.

2.1. Jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen tehtävät

1. Jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen on varmistettava, että tiedotus- ja viestintätoimenpiteet pannaan täytäntöön viestintästrategian mukaisesti pyrkien näkyvyyteen mahdollisimman monessa tiedotusvälineessä ja käyttäen erilaisia viestintämuotoja ja -menetelmiä asianmukaisella tasolla.

2. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on organisoitava ainakin seuraavat tiedotus- ja viestintätoimenpiteet:

a) merkittävä tiedotustoimi, jolla kerrotaan toimenpideohjelman tai toimenpideohjelmien käynnistymisestä jo ennen kuin asiaa koskevat tiedotusstrategiat on hyväksytty;

b) yksi merkittävä vuotuinen tiedotustoimi, jolla tuodaan esiin rahoitusmahdollisuuksia ja toteutettavia strategioita ja esitellään toimenpideohjelman tai toimenpideohjelmien saavutukset, sekä tarvittaessa suurhankkeita, yhteisiä toimintasuunnitelmia ja muita hanke-esimerkkejä;

c) unionin symbolin pitäminen esillä kunkin hallintoviranomaisen toimitiloissa;

d) toimien luettelon julkaiseminen sähköisessä muodossa tämän liitteen 1 jakson mukaisesti;

e) toimiesimerkkien esittely toimenpideohjelmittain jaoteltuina keskitetyllä verkkosivustolla tai toimenpideohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista; esimerkit tulisi esitellä sellaisella laajasti puhutulla unionin virallisella kielellä, joka ei ole kyseisen jäsenvaltion virallinen kieli;

f) toimenpideohjelman toteuttamista ja tarvittaessa myös sen keskeisiä saavutuksia koskevan tiedon päivittäminen keskitetyllä verkkosivustolla tai toimintaohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista.

3. Hallintoviranomaisen on tarvittaessa otettava tiedotus- ja viestintätoimenpiteisiin mukaan kansallisten lakien ja käytäntöjen mukaisesti seuraavat tahot:

a) 5 artiklassa tarkoitetut kumppanit;

b) EU-tiedotuskeskukset ja komission edustustot sekä Euroopan parlamentin tiedotustoimistot jäsenvaltioissa;

c) oppilaitokset ja tutkimuslaitokset.

Näiden tahojen on levitettävä 115 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tietoja laajalti.

2.2. Tuensaajien tehtävät

1. Kaikissa tuensaajan tiedotus- ja viestintätoimenpiteissä on tuotava esiin rahastosta saatu tuki toimelle lisäämällä

a) unionin symboli komission 115 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamassa täytäntöönpanosäädöksessä esitettyjen teknisten ohjeiden mukaisesti sekä viittaus unioniin;

b) viittaus rahastoon tai rahastoihin, joista ohjelma saa tukea.

Jos tiedotus- tai viestintätoimenpide liittyy yhteen tai useampaan toimeen, jotka osarahoitetaan useammasta kuin yhdestä rahastosta, b alakohdassa tarkoitettu viittaus voidaan korvata viittauksella ERI-rahastoihin.

2. Toimen toteuttamisen aikana tuensaajan on tiedotettava yleisölle rahastosta saadusta tuesta seuraavin tavoin:

a) jos tuensaajalla on verkkosivusto, esittämällä kyseisellä verkkosivustolla lyhyt, tuen määrään suhteutettu kuvaus toimesta, sen tavoitteista ja tuloksista ja tuomalla esiin Euroopan unionilta saatava rahoitustuki;

b) sijoittamalla muiden kuin 4 ja 5 kohdan piiriin kuuluvien toimien osalta vähintään yksi hanketta ja sille Euroopan unionilta saatavaa tukea esittelevä juliste (vähimmäiskoko A3) näkyvälle paikalle, jossa se on yleisön nähtävissä, esimerkiksi rakennuksen sisääntuloalueelle.

3. Jos toimi saa tukea ESR:stä ja asiaankuuluvissa tapauksissa EAKR:stä tai koheesiorahastosta, tuensaajan on varmistettava, että toimeen osallistuville tahoille on tiedotettu tästä rahoituksesta.

Kaikissa toimen toteuttamiseen liittyvissä yleisölle tai osallistujille tarkoitetuissa asiakirjoissa, myös osallistumistodistuksissa tai muissa todistuksissa, on oltava maininta siitä, että toimenpideohjelma on saanut osarahoitusta rahastosta tai rahastoista.

4. EAKR:stä tai koheesiorahastosta osarahoitettavan toimen toteuttamisen aikana tuensaajan on asetettava yleisön nähtävillä olevalle paikalle merkittävän kokoinen väliaikainen tiedotuskyltti kustakin toimesta, joka käsittää infrastruktuurin tai rakennushankkeen rahoittamisen ja jolle annettava julkisen tuen kokonaismäärä on enemmän kuin 500 000 euroa.

5. Tuensaajan on asetettava yleisön nähtävillä olevalle paikalle pysyvä, merkittävän kokoinen tiedotuskyltti viimeistään kolmen kuukauden kuluttua kunkin seuraavat ehdot täyttävän toimen päättymisestä:

a) toimen saaman julkisen tuen kokonaismäärä ylittää 500 000 euroa;

b) toimi käsittää fyysisen kohteen hankinnan taikka infrastruktuurin tai rakennushankkeen rahoittamisen.

Tiedotuskyltissä on mainittava toimen nimi ja päätavoite. Kyltti on toteutettava komission 115 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamien teknisten ohjeiden mukaisesti.

3. POTENTIAALISILLE TUENSAAJILLE JA TUENSAAJILLE SUUNNATUT TIEDOTUSTOIMENPITEET

3.1. Potentiaalisille tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

1. Hallintoviranomaisen on viestintästrategian mukaisesti varmistettava, että toimenpideohjelman strategiaa, tavoitteita ja unionin ja jäsenvaltion yhteiseen tukeen perustuvia rahoitusmahdollisuuksia koskevaa tietoa, myös kyseisestä rahastosta myönnettäviä rahoitustukia koskevaa yksityiskohtaista tietoa, levitetään laajalti potentiaalisille tuensaajille ja kaikille asianomaisille osapuolille.

2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että potentiaaliset tuensaajat voivat saada ainakin seuraavista asioista tietoja, joiden on tarvittaessa oltava päivitettyjä, huolehtien tiettyjen potentiaalisten tuensaajaryhmien mahdollisuuksista käyttää sähköisiä tai muita viestintäpalveluja:

a) rahoitusmahdollisuudet ja hakumenettelyjen käynnistäminen;

b) menojen tukikelpoisuutta koskevat edellytykset, jotka on täytettävä rahoituksen saamiseksi toimenpideohjelmasta;

c) kuvaus rahoitushakemusten tarkastelumenettelyistä ja tieto siitä, kuinka kauan ne vievät aikaa;

d) tuettavien toimien valintaperusteet;

e) kansalliset, alueelliset tai paikalliset yhteystahot, jotka voivat antaa tietoa toimintaohjelmista;

f) potentiaalisten tuensaajien velvollisuus tiedottaa yleisölle toimen tavoitteesta ja sen rahastoista saamasta tuesta 2.2 kohdan mukaisesti. Hallintoviranomainen voi pyytää potentiaalisia tuensaajia ehdottamaan hakemuksissa alustavia, toimen kokoon suhteutettuja viestintätoimia.

3.2. Tuensaajille suunnatut tiedotustoimenpiteet

1. Hallintoviranomaisen on tiedotettava tuensaajille, että rahoituksen hyväksyminen merkitsee myös sen hyväksymistä, että tuensaajat mainitaan 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistussa toimien luettelossa.

2. Hallintoviranomaisen on tarvittaessa toimitettava tiedotus- ja viestintäpaketit sähköisessä muodossa olevine malleineen auttaakseen tuensaajia 2.2 kohdassa vahvistettujen velvoitteiden noudattamisessa.

4. VIESTINTÄSTRATEGIAN OSAT

Hallintoviranomaisen ja tarvittaessa jäsenvaltion laatimassa tiedotusstrategiassa on oltava seuraavat osat:

a) kuvaus sovellettavasta lähestymistavasta, mukaan luettuina potentiaalisille tuensaajille, tuensaajille, vaikuttajille ja yleisölle suunnatut tiedotus- ja viestintätoimenpiteet, joita jäsenvaltio tai hallintoviranomainen aikoo toteuttaa ja jotka koskevat 115 artiklassa kuvattuja tavoitteita;

b) kuvaus materiaaleista, jotka ovat saatavilla muodoissa, joita myös vammaiset henkilöt voivat käyttää;

c) kuvaus siitä, kuinka tuensaajia tuetaan näissä viestintätoimissa;

d) strategian täytäntöönpanon alustava budjetti;

e) kuvaus tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden täytäntöönpanosta vastaavista hallintoelimistä, myös niiden henkilöstöresursseista;

f) edellä 2 jaksossa tarkoitettuja tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä koskevat järjestelyt, mukaan luettuina verkkosivusto tai verkkoportaali, josta tällaista tietoa löytyy;

g) tieto siitä, kuinka tiedotus- ja viestintätoimenpiteitä on tarkoitus arvioida politiikan, toimenpideohjelmien ja toimien sekä rahaston ja unionin merkityksen näkyvyyden ja niitä koskevan tietoisuuden kannalta;

h) tapauksen mukaan kuvaus edellisen toimintaohjelman keskeisten tulosten hyödyntämisestä;

i) vuotuinen päivitys, jossa vahvistetaan tiedotus- ja viestintätoimenpiteet, jotka on määrä toteuttaa seuraavana vuonna.

LIITE XIII

HALLINTO- JA TODENTAMISVIRANOMAISEN NIMEÄMISPERUSTEET

1. SISÄINEN VALVONTAYMPÄRISTÖ

i) Organisaatiorakenne, joka kattaa hallinto- ja todentamisviranomaisen tehtävät ja tehtävien jaon kummankin viranomaisen sisällä varmistaen, että tehtävien eriyttämistä koskevaa periaatetta noudatetaan tarvittaessa.

ii) Järjestely, jolla varmistetaan, silloin kun tehtäviä siirretään välittäville elimille, että niille kuuluvat vastuut ja velvoitteet on määritelty, niiden valmiudet hoitaa siirrettyjä tehtäviä on tarkistettu ja että käytössä on raportointimenettelyt.

iii) Väärinkäytöksiä ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

iv) Suunnitelma asianmukaisen henkilöstön, jolla on tarvittavat tekniset taidot, kohdentamisesta organisaation eri tasoille ja eri tehtäviin.

2. RISKINHALLINTA

Suhteellisuusperiaate huomioon ottaen järjestely, jolla varmistetaan, että asianmukainen riskienhallintatoimi toteutetaan tarvittaessa ja erityisesti, kun toimintaa muutetaan merkittävästi.

3. HALLINTO- JA VALVONTATOIMET

A. Hallintoviranomainen

i) Menettelyt, jotka koskevat tukihakemuksia, hakemusten arviointia, rahoitettavien hankkeiden valintaa, mukaan lukien ohjeet, joilla varmistetaan, että toimet edistävät asiaankuuluvien toimintalinjojen erityistavoitteiden ja tulosten saavuttamista 125 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti.

ii) Menettelyt, jotka koskevat hallinnoinnin tarkastuksia, mukaan lukien kullekin tuensaajan esittämälle korvaushakemukselle tehtävät hallinnolliset tarkastukset ja toimia koskevat paikalla tehtävät varmennukset.

iii) Menettelyt, jotka koskevat tuensaajan korvaushakemusten käsittelyä ja maksujen hyväksymistä.

iv) Menettelyt, jotka koskevat tietokoneistettua tietojärjestelmää, jolla kootaan, tallennetaan ja säilytetään kutakin toimea koskevat tiedot, mukaan lukien tarvittaessa tiedot yksittäisistä osallistujista ja indikaattoritietojen erittely sukupuolen mukaan, ja jolla varmistetaan, että järjestelmän turvallisuus vastaa kansainvälisesti hyväksyttyjä vaatimuksia.

v) Hallintoviranomaisen käyttöön ottamat menettelyt, joilla varmistetaan, että tuensaajilla on käytössään joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille.

vi) Menettelyt tehokkaiden ja oikeasuhteisten petostentorjuntatoimenpiteiden käyttöön ottamiseksi.

vii) Menettelyt asianmukaisen jäljitysketjun ja arkistointijärjestelmän varmistamiseksi.

viii) Menettelyt, jotka koskevat johdon vahvistuslausuman laatimista, toteutetuista tarkastuksista ja havaituista puutteista raportointia ja lopullisista tarkastuksista laadittavaa vuotuista yhteenvetoa.

ix) Menettelyt, joilla varmistetaan, että tuensaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle asetetut tukiedellytykset.

B. Todentamisviranomainen

i) Menettelyt komissiolle osoitettavien välimaksupyyntöjen todentamiseksi.

ii) Menettelyt, jotka koskevat tilityksen laatimista ja sen täydellisyyden, oikeellisuuden ja totuudenmukaisuuden sekä sen todentamista, että menot ovat sovellettavan lainsäädännön mukaisia ottaen huomioon kaikkien tarkastusten tulokset.

iii) Menettelyt, joilla turvataan asianmukainen jäljitysketju säilyttämällä kunkin toimen kirjanpitotiedot tietokoneistetussa muodossa, mukaan lukien tiedot takaisin perittävistä, takaisin perityistä tai palautetuista määristä.

iv) Tarvittaessa menettelyt, joilla varmistetaan, että todentamisviranomainen saa hallintoviranomaiselta riittävät tiedot tehdyistä tarkastuksista ja tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset.

4. SEURANTA

A. Hallintoviranomainen

i) Menettelyt seurantakomitean työn tukemiseksi.

ii) Menettelyt vuotuisten ja lopullisten täytäntöönpanokertomusten laatimiseksi ja niiden toimittamiseksi komissiolle.

B. Todentamisviranomainen

Menettelyt niiden todentamisviranomaisen velvoitteiden täyttämiseksi, jotka koskevat hallinnoinnin tarkastusten tulosten ja tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulosten seurantaa ennen maksatushakemusten toimittamista komissiolle.

LIITE XIV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 ja 4 artikla	89 artikla
5, 6 ja 8 artikla	90 artikla
7 artikla	—
9 artikla	4 ja 6 artikla
10 artikla	4 artiklan 1 kohta
11 artikla	5 artikla
12 artikla	4 artiklan 4 kohta
13 artikla	4 artiklan 5 kohta
14 artikla	4 artiklan 7 ja 8 kohta ja 73 artikla
15 artikla	95 artikla
16 artikla	7 artikla
17 artikla	8 artikla
18 artikla	91 artikla
19–21 artikla	92 artikla
22 artikla	93 ja 94 artikla
23 artikla	92 artiklan 6 kohta
24 artikla	91 artiklan 3 kohta
25 artikla	10 ja 11 artikla
26 artikla	12 artikla
27 artikla	15 artikla
28 artikla	14 ja 16 artikla
29 artikla	52 artikla
30 artikla	53 artikla
31 artikla	113 artikla
32 artikla	26 ja 29 artikla ja 96 artiklan 9 ja 10 kohta
33 artikla	30 artikla ja 96 artiklan 11 kohta
34 artikla	98 artikla
35 artikla	99 artikla
36 artikla	31 artikla
37 artikla	27 artikla ja 96 artiklan 1–8 kohta
38 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetus
39 artikla	100 artikla
40 artikla	101 artikla
41 artikla	102 ja 103 artikla
42 artikla	123 artiklan 7 kohta
43 artikla	—
43 a artikla	67 artikla
43 b artikla	67 artikla
44 artikla	37–46 artikla
45 artikla	58 ja 118 artikla
46 artikla	59 ja 119 artikla
47 artikla	54 artikla
48 artikla	55 artikla, 56 artiklan 1–3 kohta, 57 artikla ja 114 artiklan 1 ja 2 kohta
49 artikla	56 artiklan 4 kohta, 57 artikla ja 114 artiklan 3 kohta
50 artikla	20–22 artikla
51 artikla	—
52 artikla	121 artikla
53 ja 54 artikla	60 ja 120 artikla
55 artikla	61 artikla
56 artikla	65–70 artikla
57 artikla	71 artikla
58 artikla	73 artikla
59 artikla	123 artikla
60 artikla	125 artikla
61 artikla	126 artikla
62 artikla	127 artikla
63 artikla	47 artikla
64 artikla	48 artikla
65 artikla	110 artikla
66 artikla	49 artikla
67 artikla	50 ja 111 artikla
68 artikla	51 ja 112 artikla
69 artikla	115–117 artikla
70 artikla	74 ja 122 artikla
71 artikla	124 artikla
72 artikla	75 artikla

Asetus (EY) N:o 1083/2006	Tämä asetus
73 artikla	128 artikla
74 artikla	148 artikla
75 artikla	76 artikla
76 artikla	77 ja 129 artikla
77 artikla	78 ja 130 artikla
78 ja 78 a artikla	131 artikla
79 artikla	—
80 artikla	132 artikla
81 artikla	80 ja 133 artikla
82 artikla	81 ja 134 artikla
83 artikla	—
84 artikla	82 artikla
85–87 artikla	135 artikla
88 artikla	—
89 artikla	141 artikla
90 artikla	140 artikla
91 artikla	83 artikla
92 artikla	142 artikla
93 artikla	86 ja 136 artikla
94 artikla	—
95 artikla	—
96 artikla	87 artikla
97 artikla	88 artikla
98 artikla	143 artikla
99 artikla	85 ja 144 artikla
100 artikla	145 artikla
101 artikla	146 artikla
102 artikla	147 artikla
103 ja 104 artikla	150 artikla
105 artikla	152 artikla
105 a artikla	—
106 artikla	151 artikla
107 artikla	153 artikla
108 artikla	154 artikla

Neuvoston ja komission yhteinen lausuma 67 artiklan osalta

Neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että 67 artiklan 4 kohta, jonka mukaan ei sovelleta 67 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa esitettyjä yksinkertaistettuja kustannuksia tapauksissa, joissa toimi tai osan toimesta muodostava hanke toteutetaan yksinomaan julkisia hankintamenettelyjä käyttäen, ei estä toimen toteuttamista käyttäen julkisia hankintamenettelyjä, jotka johtavat ennalta määriteltyihin yksikkökustannuksiin perustuviin tuensaajan maksusuorituksiin urakoitsijalle. Neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että näiden yksikkökustannusten perusteella määritetyt ja tuensaajan maksamat julkisia hankintamenettelyjä käyttäen vahvistetut kustannukset ovat 67 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia tosiasiallisesti syntyneitä ja tuensaajan maksamia todellisia kustannuksia.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma määrärahojen uudelleen käyttöön ottamiseen liittyvästä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 tarkistamisesta

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat siitä, että varainhoitoasetuksen tarkistamiseen, jolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukautetaan vuosien 2014–2020 monivuotiseen rahoituskehykseen, sisällytetään säännöksiä, jotka ovat tarpeen suoritusvarauksen osoittamiseen liittyvien järjestelyjen soveltamiseen ja jotka koskevat Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 39 artiklassa (pk-yrityksiä koskeva aloite) tarkoitettujen rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa seuraavien määrärahojen uudelleen käyttöön ottamisen osalta:

i. määrärahat, jotka oli sidottu suoritusvaraukseen liittyviin ohjelmiin ja jotka oli vapautettava, koska kyseisille ohjelmille asetettujen ensisijaisten tavoitteiden välitavoitteita ei ollut saavutettu, ja

ii. määrärahat, jotka oli sidottu 39 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ohjelmiin ja jotka oli vapautettava, koska jäsenvaltion osallistuminen rahoitusvälineeseen oli päättynyt.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma 1 artiklasta

Mikäli yhteisiin sääntöihin on perusteltua hyväksyä lisää poikkeuksia Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston erityispiirteiden huomioon ottamiseksi, Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuvat hyväksymään kyseiset poikkeukset käynnistämällä asianmukaista huolellisuutta noudattaen prosessin, jolla tarvittavat muutokset Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevaan asetukseen pannaan täytäntöön.

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma 5 artiklan 3 kohdan mahdollisen taannehtivan soveltamisen pois sulkemisesta

Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat siitä, että

— Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 26 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta jäsenvaltioiden toteuttamiin toimiin, joilla 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kumppanit otetaan mukaan kumppanuussopimuksen ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien valmistelemiseen, sisällytetään kaikki jäsenvaltioiden käytännön tasolla toteuttamat toimet riippumatta niiden ajankohdasta sekä toimet, joita ne ovat toteuttaneet ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa ja sen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyn Euroopan käytännesääntöjä koskevan delegoidun säädöksen voimaantuloa jäsenvaltion ohjelmasuunnittelumenettelyn valmisteluvaiheessa, edellyttäen että kyseisessä asetuksessa asetetut kumppanuusperiaatetta koskevat tavoitteet saavutetaan; jäsenvaltiot tekevät tässä yhteydessä kansallisen ja alueellisen toimivaltansa mukaisesti päätöksen sekä ehdotetun kumppanuussopimuksen että ehdotettujen ohjelmaluonnosten sisällöstä kyseisen asetuksen asiaankuuluvien säännösten ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti;

— asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyllä Euroopan käytännesääntöjä koskevalla delegoidulla säädöksellä ei ole missään olosuhteissa eikä suoraan tai välillisesti taannehtivaa vaikutusta, etenkään kun on kyse kumppanuussopimuksien ja ohjelmien hyväksymismenettelystä, sillä EU:n lainsäädäntövallan käyttäjät eivät pyri siirtämään komissiolle toimivaltaa, jonka nojalla se voisi torjua kumppanuussopimuksen ja ohjelmien hyväksymisen yksinomaan sillä perusteella, että 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä Euroopan käytännesääntöjä ei ole noudatettu;

— Euroopan parlamentti ja neuvosto kehottavat komissiota asettamaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttävää delegoitua säädöstä koskevan luonnoksen niiden saataville mahdollisimman pian ja viimeistään silloin, kun neuvostossa on päästy poliittiseen sopimukseen Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin sovellettavia yhteisiä säännöksiä koskevasta asetuksesta tai kun kyseistä asetusta koskevasta mietintöluonnoksesta äänestetään Euroopan parlamentin täysistunnossa sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

EUROOPAN KOMISSIO

Meri- ja kalastusasioiden pääosasto
Politiikan Kehittäminen Ja Koordinoiti

Yhteystiedot: Rakennepolitiikka ja taloudelliset analyysit

Sähköposti: mare-a3@ec.europa.eu

Euroopan Komissio
B-1049 Bruxelles/Brussel

Oikeudellinen huomautus
Euroopan komissio ja sen nimissä toimivat henkilöt eivät ole vastuussa siitä, miten tämän julkaisun sisältämiä tietoja käytetään.

© Euroopan unioni, 2014

Tekstin jäljentäminen on sallittua, kunhan lähde mainitaan.

Kannen kuva © Nisangha (istockphoto.com)